

စိတ်ကူးမြဲ ဇာတ်ကဏ္ဍ

BURMESE CLASSIC

အန္တရာယ်ပစ်မှတ်
တူညီလှောင်

မန်မာလန်
THE FEBRUARY PLAN

အိတ်အဲလ်

www.burmeseclassic.com

စိတ်ကူးချိုချိုစာအုပ်

အန္တရာယ်ပစ်မှတ်
THE FEBRUARY PLAN
Robert L. Duncan
တက္ကသိုလ်နေဝင်း
မြန်မာပြန်

အတိုင်းအဆ - ဦးစန်ညို
အတိုင်းအဆ - ဒေါ်ခင်မာ၊ စိတ်ကူးချိုချိုစာအုပ်၊ ၁၁၇၉၊ ဖန်ဆင်းလမ်း၊ ရန်ကင်း
အတိုင်းအဆ - အမ်အက်စ်အို
အတိုင်းအဆ - ဒုတိယအကြိမ်၊ အုပ်ငယ် ၅၀၀
အတိုင်းအဆ ၂၅၀၀ ကျပ်

အန္တရာယ်ပစ်မှတ်
အတိုင်းအဆ - ရန်ကင်း
စိတ်ကူးချိုချိုစာအုပ်၊ ဒုတိယအကြိမ်၊ ၂၀၁၄၊
အတိုင်းအဆ - မွန်နာ၊ ၁၃ စင်တီမီ x ၂၀.၅ စင်တီ
အန္တရာယ်ပစ်မှတ်

ဒုတိယအကြိမ်

ဇာတ်လမ်း၏ နိဒါန်း

ဤဝတ္ထုဇာတ်လမ်းမှ အဓိကဇာတ်ကောင်ဖြစ်သော 'ကော်မင်' ဆိုသူ၏ အတွေ့အကြုံများကို သရုပ်ဖော် ရေးသားထားခြင်းပင်ဖြစ်ရာ ထိုသူ၏ အကြောင်းကို ကြိုတင်သိရှိထားမှသာ စာဖတ်ပရိသတ်အနေဖြင့် ဇာတ်လမ်း၏ နောက်ပိုင်းအခန်းများကို ပို၍လွယ်ကူစွာ နားလည်သဘောပေါက်မည် ဖြစ်ပါသည်။

'ကော်မင်' သည် အမေရိကန်ပြည်မှ နာမည်ကျော်စာရေးဆရာတစ်ဦး ဖြစ်သည်။ သူ၏ဝတ္ထုများ အရောင်းရတွင်ကျယ်သလို သူ၏ စာပေဟောပြောချက်များကိုလည်း လူကြိုက်များသဖြင့် မကြာခဏ ဉာဏ်ပူဇော်ခ အမြောက်အမြားပေး၍ သူ့အား နေရာတကာမှ ဖိတ်ခေါ်ပြီး ဟောပြောပွဲများ ပြုလုပ်လေ့ရှိပါသည်။

ဇာတ်လမ်းအစတွင် သူသည်တစ်ကိုယ်တည်း လူပျိုကြီးသဖွယ်ဖြစ်နေသော်လည်း တစ်ချိန်က သူ့တွင် အိမ်ထောင်ရှိခဲ့ရုံမက သားတစ်ယောက်လည်း ရှိသည်။ ဇနီးနှင့် အိမ်ထောင်ရေးအဆင်မပြေသဖြင့် ကွာရှင်းပြတ်ခွဲကြချိန်တွင် သားဖြစ်သူအား ဇနီးက တာဝန်ယူ ခေါ်သွားခဲ့သည်။

သားဖြစ်သူ 'ပေါလ်'သည် အရွယ်ရောက်လာသောအခါ အမေရိကန်လေတပ်တွင် လက်ဖ်တင်နင်(ဗိုလ်) ဖြစ်လာခဲ့သည်။ သူ၏ မိခင်ကလည်း နောက်အိမ်ထောင်ပြုလိုက်ပြီ ဖြစ်သည်။

စာရေးဆရာ 'ကော်မင်' သည် သားဖြစ်သူ 'ပေါလ်' အပေါ် သံယောဇဉ်

ရှိလျက် စိတ်ဝင်စားနေမိသည်။

တစ်နေ့တွင် 'ကော်မင်' သည် သူ၏သား 'ပေါလ်' လေတပ်တွင် အမှုထမ်းရင်း မတော်တဆ လေယာဉ်ပျက်ကျ၍ သေဆုံးသွားပြီဟု သတင်းကြားရလေသည်။ သို့ရာတွင် ထိုအချိန်လောက်တွင်ပင် သားဖြစ်သူထံမှ စုတ်ပြီနေသော စာရွက် တစ်ပိုင်းတစ်စစာတိုက်မှ ရောက်ရှိလာသည်။

'ကော်မင်'သည် သူ၏သား 'ပေါလ်' မတော်တဆ သေဆုံးသွားပါသည်ဟု သော စစ်တပ်မှ အကြောင်းကြားချက်ကို မကျေမနပ်ဖြစ်လာမိသည်။ သင်္ကာမကင်းဖြစ်လာသည်။

ထို့ကြောင့် သူ၏သား 'ပေါလ်' သည် မည်သို့မည်ပုံသေဆုံးရသည်ကို အမှန်အတိုင်း သိရှိရအောင် မဖြစ်မနေ လိုက်စုံစမ်းထောက်လှမ်းရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

သာမဖြစ်သူ၏ နောက်ဆုံးလှုပ်ရှားမှုများကို ခြေရာခံလိုက်၍ သဲလွန်စ ရှာရာမှ ဂျပန်ပြည်သို့ရောက်သွားပြီး အလွန်အံ့ဩ တုန်လှုပ်ချောက်ချားဖွယ် ဖြစ်ရပ်များ၊ ကြုံတွေ့ရပုံများကို ဆက်လက် ဖတ်ရှုကြပါရန် ဇာတ်လမ်း၏ နိဒါန်း ဖွင့်လိုက်ရပါသတည်း။

သတ္တသိုလ်နေဝင်း

အပိုင်း [၁]

(၁)

'ကော်မင်' သည် အိပ်ရာမှန်းလာချိန်တွင် ဦးနှောက်ကြည်လင်ခြင်း မရှိရုံမက သူသည် ယခုမည်သည့်နေရာသို့ ဘာကြောင့်ရောက်ရှိနေကြောင်းကို ရုတ်တရက် စဉ်းစား၍မရသလို ဖြစ်နေမိသည်။

ထို့ကြောင့် အိပ်ရာမှထ၍ ပြတင်းပေါက်ဆီသို့ လျှောက်သွားပြီး အပြင်ဘက်သို့ လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။ ပြင်ဘက်မှ တိုက်ခိုက်မှု၏ ရှုခင်းများနှင့် 'ဟီဘီယာ' ဥယျာဉ်ကြီးကို လှမ်းမြင်လိုက်တော့မှ သူသည် ဂျပန်ပြည် 'တိုကျို' မြို့ရှိ ဟိုတယ်ကြီးတစ်ခုသို့ ရောက်ရှိနေကြောင်း သတိရမိလေတော့သည်။

ဂျပန်ပြည်သို့ ရောက်ရှိနေရခြင်းအကြောင်းကား သူ၏သား 'ပေါလ်' ကြောင့်ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း ဆက်စပ်စဉ်းစားမိလေသည်။

သူသံယောဇဉ်အလွန်ကြီးသော သားဖြစ်သူ 'ပေါလ်' သည် သေဆုံးချေ ဖြစ်သည်။ သေဆုံးနေခြင်းကို ပြန်ရှင်လာအောင်ကား မည်သို့မျှ မတတ်နိုင်ချေ။

'ကော်မင်' သည် လက်ပတ်နာရီကိုကြည့်လိုက်ရာ အချိန်မှာ နံနက်ရှစ်နာရီ တိုးနေပြီဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရလေသည်။ ဤအတိုင်းဆိုလျှင် သူသည် အတော်နေမြင့်အောင် အိပ်နေခဲ့မိသည်ဟု ဆိုရပေမည်။

ပြင်ဘက်ဧည့်ခန်းဆီမှ လက်နှိပ်စက်ရိုက်သံ ကြားရသောအခါ

တက္ကသိုလ်နေဝင်ပြန်ဟန်ပြန်

...သည် သူ၏အတွင်းရေးမှူးအဖွဲ့သမီး 'ဖင်လီ'တစ်ယောက် အလုပ်
...အဖွဲ့ကြီးကြောင်း သိရလေသည်။

သူသည် အမေရိကန်ပြည်မှ ဂျပန်ပြည်သို့လာခဲ့စဉ် ခရီးသွားရင်း အလုပ်
လုပ်သွားနိုင်ရန် သူ၏အတွင်းရေးမှူးကိုပါ ခေါ်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

'ကော်မင်'သည် မျက်နှာသစ် ကိုယ်လက်သန့်စင်ပြီးနောက် အဝတ်
အစားလဲကာ ပြင်ဘက်ဧည့်ခန်းသို့ ထက်လာသောအခါ အတွင်းရေးမှူး
အဖွဲ့သမီး 'ဖင်လီ'က တယ်လီဖုန်းစကား ပြောနေသည်ကို တွေ့ရသည်။
သည်တော့မှ 'ကော်မင်'သည် စောစောက စိတ်ဓာတ်ကျနေခြင်း အနည်းငယ်
သက်သာ ပြေပျောက်သလို ရှိလာလေသည်။

အတွင်းရေးမှူး 'ဖင်လီ'သည် သတင်းထောက်တစ်ဦးနှင့် တယ်လီဖုန်း
ပြောနေဟန်တူသည်။

"...ကျွန်မ စောစောကပြောသလိုပါပဲ။ မစ္စတာ 'ကော်မင်'က သတင်း
ထောက်တွေနဲ့ တွေ့ဆုံမေးမြန်းတာမျိုး လက်ခံဖို့အစီအစဉ် မရှိဘူးရှင်။ သူ
အခုဂျပန်ပြည်ကို ရောက်နေတာဟာ သူ့ရေးမယ့်စာအုပ်သစ် တစ်အုပ်အတွက်
အချက်အလက် လေ့လာဖို့ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီစာအုပ်က ဘာအကြောင်းရေး
သားမယ်ဆိုတာတော့ ကျွန်မအနေနဲ့ ပြောပြဖို့ခွင့်မရှိဘူးရှင်။ ဝမ်းနည်းပါ
တယ်"

ထိုသူနှင့်စကားဖြတ်၍ အတွင်းရေးမှူး 'ဖင်လီ' တယ်လီဖုန်းကို ပြန်ချ
လိုက်ပြီးနောက် 'ကော်မင်'အား လှမ်းပြောပြန်သည်။

"ကျွန်မဖြင့် အံ့ဩနေမိတယ်။ သတင်းစာဆရာတွေက ဘယ်လိုလုပ်
ပြီး သိနေတယ် မပြောတတ်ပါဘူး။ အခု ရှင် တိုကျိုမြို့ကို ရောက်နေတာ
သူတို့သိကြပြီရှင်"

"ဒါတော့ကွာ ဂျပန်သတင်းထောက်တွေက အလွန်အကင်းပါးပြီး
သတင်းအနှံ့ခံကောင်းလို့ပေါ့။ သူတို့က ဂျပန်ပြည်ကို ဝင်လာတဲ့ လေယာဉ်
ခရီးစဉ်အားလုံးက ခရီးသည်စာရင်းကို အခြေယူကြည့်လေ့ရှိကြတယ်။ ဒါ
ကြောင့် ဘယ်သူဘယ်ဝါ ဂျပန်ပြည်ကို ရောက်လာတယ်ဆိုတာ သူတို့က
သိနေတာပေါ့။ တို့ ဒီရောက်လာပြီး အခုမှ တယ်လီဖုန်းလှမ်းဆက်တာ
တောင် နောက်ကျနေသေးတယ်လို့ ဆိုရမယ်"

အတ္တရာယ်ပစ်မှတ်

ပြောရင်းနှင့် 'ကော်မင်'သည် စားပွဲပေါ်ရှိ ကြေးနန်းစာတစ်စောင်ကို
လှမ်းကြည့်မိလေသည်။ ကြေးနန်းစာက အမေရိကန်ပြည် နယူးယောက်မြို့
မှ သူ့ကိုယ်စားလှယ်(အေးဂျင့်)'မက်စ်'ဆိုသူထံမှဖြစ်ပြီး အောက်ပါအတိုင်း
ရေးသားထားလေသည်။

"ခင်ဗျား စိတ်စူးမေ့ကံပြီး ထွက်သွားတဲ့အတွက် ခင်ဗျားအဖို့ ဒေါ်လာ
ငွေငါးသောင်း ဆုံးရှုံးသွားလိမ့်မည်။ အကြောင်းမကြားဘဲ ထွက်သွားခြင်း
သည် ခွင့်လွှတ်နိုင်စရာမရှိ"

(မှတ်ချက်။ ။ အနောက်နိုင်ငံများ၌ အနုပညာရှင်များ၊ စာရေးဆရာ
များသည် မိမိတို့၏ ငွေရေးကြေးရေးကိစ္စများကို တာဝန်ခံ ဆောင်ရွက်ရန်
နှင့် အဆက်အသွယ်ပြုလုပ်ခြင်း ကန်ထရိုက်စာချုပ် ချုပ်ဆိုခြင်းများ ပြုလုပ်ရန်
အေးဂျင့် သို့မဟုတ် ကိုယ်စားလှယ်များ ထားလေ့ရှိသည်။ ယခု ကြေးနန်း
ရိုက်သူ 'မက်စ်'ဆိုသူမှာ စာရေးဆရာ 'ကော်မင်'၏ ကိုယ်စားလှယ်ပင် ဖြစ်
သည်။)

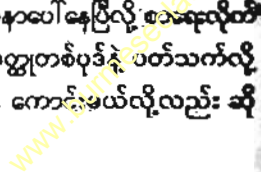
ထိုအချိတ် ပြင်ဘက်မှ တံခါးခေါက်သံကြားသဖြင့် အတွင်းရေးမှူး
'ဖင်လီ'က တံခါးဖွင့်ပေးလိုက်ရာ ဂျပန်လူမျိုး စားပွဲထိုးတစ်ဦးဝင်လာပြီး
နံနက်စာ စားစရာများ လာပေးလေသည်။

'ဖင်လီ'သည် စားပွဲပေါ်မှာ စာများကို ညွှန်ပြရင်း...

"ဒီစာတွေကို မနက်စာစားပြီးတော့မှပဲ အေးအေးဆေးဆေး ဖတ်ကြည့်
တာပေါ့"ဟု ပြောလိုက်သည်။

"စာတွေက မကောင်းသတင်းများတဲ့စာတွေ ဖြစ်မယ်ထင်တယ်"
'ကော်မင်'က ကြက်ဥကြော်စားရင်း ပြောလိုက်သည်။

"ဟုတ်တယ်ရှင်။ စာတွေက မကောင်းသတင်းတွေများတယ်။ ရှင်
စာအုပ် ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေသူက ရိုက်လက်စ စာအုပ်ရဲ့ ဂယ်လီပရုမူကြမ်းတွေ
ကို ရှင်က အတည်ပြုချက်မပေးလို့ အလုပ်ဆက်မလုပ်နိုင်ဘဲ ဒေါသထွက်
နေတယ်။ 'မက်စ်'ကလည်း ရှင်ဟောပြောဖို့ လက်ခံပြီးသား ဟောပြောတဲ့အတွက်
အစီအစဉ်မျက်လိုက်ရလို့ အကြီးအကျယ် ပြဿနာပေါ်နေပြီလို့ စာရေးလိုက်
တယ်။ နောက်ပြီး ရုပ်ရှင်ရိုက်ဖို့စီစဉ်ထားတဲ့ ဝတ္ထုတစ်ပုဒ်နဲ့ ပတ်သက်လို့
ရှင်ကိုယ်တိုင် 'ဟောလီးဝုဒ်'ကို လိုက်သွားရင် ကောင်းမယ်လို့လည်း ဆို

တယ်ရှင်”

အတွင်းရေးမှူး ‘ဖင်လီ’က အမေရိကန်မှ သတင်းတွေကိုပြောနေသော်လည်း ‘ကော်မင်’သည် စိတ်ဝင်စားဟန်မတူဘဲ...

“ဒါထက် ဒီနေ့မနက် ‘မစ်ဆူ’ဆီက အဆက်အသွယ်ရသေးသလား” ဟု မေးလိုက်သည်။

(မှတ်ချက်။ ။ ‘မစ်ဆူ’ဆိုသူမှာ ကျပန်းလူမျိုး အလွတ်စုံထောက်တစ်ဦး ဖြစ်ပြီး ‘ကော်မင်’က ဆက်သွယ်ငှားရမ်းထားသူဖြစ်သည်။ အထူးသဖြင့် ‘ကော်မင်’က တွေ့ဆုံဆက်သွယ်လိုသော ‘ဆူဇုကီး’အမည်ရှိ မိန်းကလေးအား ရှာဖွေပေးရန် ‘မစ်ဆူ’အား တာဝန်ပေးထားသည်။)

“အဆက်အသွယ် မရသေးဘူးရှင်...ဒါလောက် မြန်မြန်ကြီး ဘယ်ရ နိုင်ပါ့မလဲ၊ ဒီ ‘တိုက်ဂျီ’ မြို့မှာက ‘ဆူဇုကီး’ဆိုတဲ့ နာမည်နဲ့ မိန်းကလေးပေါင်း သိန်းနဲ့ချီရှိမယ်မဟုတ်လား”

“အေး-ဒါလည်း ဟုတ်တာပဲ။ ကဲ...မင်းလည်းကော်ဖီသောက်ပါဦး။ မနက်စာ ဘာစားပြီးပြီလဲ”

“ဟုတ်ကဲ့- ကျွန်မ အစောကြီးကစားပြီးပါပြီ။ ဒါထက် ရှင့်ကိုယ်ရေး ကိုယ်တာကိစ္စတစ်ခုအကြောင်း ကျွန်မပြောပါရစေ”

“ပြောပါပြောပါ။ မင်းကိုငါက အတွင်းရေးမှူးခန့်ထားတာ ဒါမျိုး အတွက်ပဲ မဟုတ်လား”

“ဒီနေ့ရောက်လာတဲ့ စာတွေထဲမှာ ရှင့်ဇနီးဟောင်း ‘ဖိုဘီ’ဆီက စာတစ် စောင်လည်း ပါလာတယ်”

(‘ဖိုဘီ’ဆိုသူမှာ ‘ကော်မင်’၏ ဇနီးဟောင်းဖြစ်၍ ကွာရှင်းပြတ်စဲထား သူဖြစ်သည်။ ယခု ‘ကော်မင်’လိုက်စုံစမ်းနေသော ကွယ်လွန်သူသား ‘ပေါလ်’ ၏ မိခင်လည်း ဖြစ်သည်။)

“ဟုတ်လား...သူကစာထဲမှာ ဘယ်လိုရေးထားသလဲ”

“ရှင်အခု လိုက်စုံစမ်းနေတာကို ဆက်မလုပ်ပါနဲ့တော့လို့ဆိုတယ်။ လိုက်စုံစမ်းလို့လဲ ဘာမှ အကျိုးတူးမှာမဟုတ်ဘူးတဲ့ရှင်”

“ဖင်လီ”ကပြောလိုက်လျှင် ‘ကော်မင်’သည် ‘ရုတ်တရက် ဘာမှပြန်မပြောဘဲ ကြက်ဥကြော်တို့သာ ငှဲစားရင်း စဉ်းစားနေလေသည်။ သူ၏စိတ်ထဲတွင်

ဇနီးဟောင်း ‘ဖိုဘီ’က ဤသို့စာရေးလိုက်ခြင်းကို အံ့ဩနေမိသည်။ သူမသည် ‘ကော်မင်’နှင့် ကွာရှင်းပြတ်စဲခဲ့ပြီးနောက် ယခု ဘဏ်တိုက်သူဌေး ‘မေဆင်’ ဆိုသူနှင့် အိမ်ထောင်ကျနေပြီဖြစ်သည်။

‘ဖိုဘီ’သည် အသက်အရွယ်အားဖြင့် ယခု လေးဆယ်ကျော် ငါးဆယ် တွင်းသို့ ရောက်နေပြီဖြစ်သည်။ သူ၏သား ‘ပေါလ်’ သေဆုံးသွားပြီးနောက် ‘ကော်မင်’က နောက်ကြောင်းလိုက် စုံစမ်းထောက်လှမ်းနေခြင်းကို ‘ဖိုဘီ’က ဆက်မစုံစမ်းပါနှင့်တော့ဟု စာရေးလိုက်ခြင်းမှာ စဉ်းစားစရာဖြစ်နေသည်။

‘ကော်မင်’သည် ကော်ဖီသောက်ရင်း အတွင်းရေးမှူး ‘ဖင်လီ’၏ သဘောထားကို မေးကြည့်လေသည်။

“မင်းကကော ဘယ်လိုသဘောရသလဲ။ ငါ အခုလိုက်စုံစမ်းနေတာကို ဆက်မလုပ်ဘဲ စွန့်လွှတ်လိုက်သင့်တယ်လို့ ထင်သလား”

“ပေါလ်က သေနေပြီမဟုတ်လားရှင်”

“ဟုတ်တယ်လေ-သေနေပြီ”

“ရှင်က ရှင့်သားသေတာကို မကျေနပ်သလို၊ လက်မခံနိုင်သလို ဖြစ်နေတယ်ဆိုတာ ကျွန်မနားလည်ပါတယ်”

“သေဆုံးတာကိုတော့ လက်ခံပါတယ်။ လက်မခံလို့လည်းမဖြစ်ဘူး။ ငါ့သား ‘ပေါလ်’ဟာ သေတာအမှန်ပဲ။ အလောင်းမြေမြှုပ်သင်္ဂြိုဟ်တာကိုလည်း ငါ့ကိုယ်တိုင်မြင်ခဲ့ရတယ်။ ဒါကို အသာထားပါဦး။ ငါမေးတာကို သာဖြေစမ်းပါ။ အခု ငါက ‘ပေါလ်’သေဆုံးတာနဲ့ပတ်သက်ပြီး လိုက်စုံစမ်းထောက်လှမ်းနေတာကို ရပ်ပစ်လိုက်ရင်ကောင်းမလား။ အမေရိကန်ကို ပြန်သွားသင့်သလား”

“ဆက်ပြီး စုံစမ်းထောက်လှမ်းနေရင်တော့ ရှင့်အဖို့ငွေကြေးအများကြီး ကုန်ကျမှာသေချာတယ်ရှင်”

ဒါက မဆိုင်ပါဘူး။ ငါမေးတာသာ ဖြေစမ်းပါ။ မင်းရဲ့သဘောထားက ဘယ်လိုလဲ”

‘ကော်မင်’က ဇွတ်အတင်းမေးရာ အတွင်းရေးမှူး ‘ဖင်လီ’သည် အတ္တ စဉ်းစားနေလိုက်သည်။ သူမသည် ‘ကော်မင်’၏ အတွင်းရေးမှူးအဖြစ် အလုပ်လုပ်ခဲ့သည်မှာ ဆယ်နှစ်ရှိပြီဖြစ်၍ လူချင်းလည်း ရင်းနှီးနေပြီဖြစ်

သည်။ သို့သော် သူမသည် 'ကော်မင်'နှင့် ဆက်ဆံရာ၌ အတွင်းရေးမှူး တစ်ယောက်အဖြစ်ထက်မပိုဘဲ ခပ်တည်တည်ခပ်မှန်မှန်ဆက်ဆံခဲ့သည်။ ယခုတော့ 'ကော်မင်'က သူ၏ကိုယ်ရေးကိုယ်တာကိစ္စတစ်ခုကို အကြိညာဏ် တောင်းနေလေရာ 'ဖင်လီ'က ရုတ်တရက်ဖြေရခက်နေလေသည်။

သို့ဖြစ်လင့်ကစား သူမသည် ပွင့်လင်းစွာ အကြံပေးရန် ဆုံးဖြတ်လိုက် သည်။

"ဒါဖြင့် ကောင်းပြီ ကျွန်မရဲ့သဘောထားကို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပဲ ပြောပါမယ်။ အခု ရှင်က လိုက်စုံစမ်းထောက်လှမ်းနေတာကို ရပ်စဲပစ်လိုက် ပြီး အမေရိကန်ကို ပြန်သွားရင် ကောင်းလိမ့်မယ်ထင်တယ်။ ရှင်စုံစမ်း ထောက်လှမ်းလို့သိရမှာကလည်း စိတ်မချမ်းသာစရာတွေဖြစ်မှာပဲ။ နောက်ပြီး အခုဆိုရင် ရှင်ရဲ့လုပ်ငန်းကိုလည်း အများကြီးထိခိုက်နေတယ်။ စာအုပ်ရေး တဲ့အလုပ်ကို ရှင်က အခုမလုပ်နိုင်တာ အတော်ကြာနေပြီ။ သားအတွက် စိတ်သောကရောက်နေလို့ စာရေးတဲ့အလုပ်ကို ရှင်က အာရုံစိုက်လို့ မရဘူး ဟုတ်လား။ ရှင်သား 'ပေါလ်'ဟာ တုန်လှုပ်ချောက်ချားစရာဖြစ်ရပ်တစ်ခုနဲ့ ကြုံတွေ့ခဲ့ရတယ်လို့ ရှင်ကထင်နေတယ်...တကယ်တော့ ပြီးခဲ့တာလည်း ပြီးခဲ့ပါပြီ...အခုမှသောကဖြစ်နေလို့လဲ ဘာမှအကြောင်းတူးမှာ မဟုတ်ဘူး။ ဒါကြောင့် ဖြစ်ခဲ့တာတွေကို ကံတရားလို့ သဘောထားပြီး နောက်ထပ် လိုက်စုံစမ်းထောက်လှမ်းတာတွေလုပ်မနေပါနဲ့...ကိုင်း ကျွန်မရဲ့သဘော ထားကို ပြောပြီးပါပြီ...ရောက်လာတဲ့စာတွေ ပြန်ကြားဖို့ အလုပ်စကြရင် တောင်းမယ်"

သူမက ပြောလိုက်ပြီး 'ကော်မင်'က ပြန်မဖြေရသေးမီ တယ်လီဖုန်း ထာသဖြင့် 'ဖင်လီ'ကပင် နားထောင်ပြီးနောက် 'ကော်မင်'ဘက်သို့လှည့်ပြော လေသည်။

"ဂျပန်ပြည်ဆိုင်ရာ အမေရိကန်သံရုံးက မေဂျာ (ဗိုလ်မှူး)'ဟင်းရှော့' ဆိုသူက တယ်လီဖုန်းဆက်တယ်။ ရှင်စကားပြောမလား"

'ကော်မင်'သည် ခေါင်းညိတ်၍ တယ်လီဖုန်းစကားပြောခွက်ကို လှမ်း ဟုတ်ပြန်ပြန်...

"ဟဲလို... 'ကော်မင်' စကားပြောနေပါတယ်"ဟု ပြောလိုက်သည်။

တစ်ဖက်မှ ပြန်ပြောသူ၏ အသံမှာ တည်ငြိမ် အေးဆေးပြီး ဖော်ရွေ နေပေသည်။

"ဂွတ်မောနင်း...မစ္စတာကော်မင်ခင်ဗျား...ကျွန်တော် အခုတယ်လီ ဖုန်းဆက်လိုက်တာ စောနေလို့ အနှောင့်အယှက်များဖြစ်နေမလား"

'မဖြစ်ပါ... ဗိုလ်မှူး...ကျုပ်ကဘာများ အကူအညီပေးရမလဲ'

"ဒီလိုပါ...ကျွန်တော်က ဒီတိုကျိုမြို့က အမေရိကန်သံရုံးမှာ စစ်သံမှူး ဖြစ်ပါတယ်...ခင်ဗျား ဂျပန်ပြည်ကို လာမယ်ဆိုတာ အမေရိကန်က ကျွန်တော်တို့ဆီ သတင်းပို့လိုက်လို့ သိရပါတယ်...ဒါကြောင့် ခင်ဗျားနဲ့ ကျွန်တော် လူချင်းတွေ့ဆုံရရင် ကောင်းမယ်ထင်ပါတယ်"

"ဘာကြောင့် တွေ့ဆုံဖို့လိုတာလဲ"

'ကော်မင်'က ဘုက္ခကျလေသဖြင့် ပြောလိုက်သော်လည်း တစ်ဖက်မှ မေဂျာ 'ဟင်းရှော့'သည် စိတ်တိုပုံမရဘဲ ခပ်အေးဆေးပင် ပြန်ပြောလေသည်။

"ခင်ဗျားရဲ့ သားအကြောင်း ဆွေးနွေးပြောဆိုကြရင် ကောင်းမလား လို့ပါ"

"အော်...ဒီလိုလား"

"ဟုတ်ပါတယ်...မစ္စတာ 'ကော်မင်'က ဒီနေ့မနက်ပဲ ကျွန်တော့်ဆီ လာတွေ့မယ်ဆိုရင် အတိုင်းထက်အလွန်ပါပဲ"

'ဒါဖြင့်ကောင်းပြီ...ခင်ဗျား အခု ဘယ်မှာရှိနေသလဲ'

ဤတွင် စစ်သံမှူးဆိုသူ ဗိုလ်မှူးက တိုကျိုမြို့ အမေရိကန်သံရုံး အဆောက်အအုံအနီးမှ လိပ်စာတစ်ခုကို ပြောဆိုလိုက်ရာ 'ကော်မင်'ကလည်း နာရီဝက်အတွင်း လာရောက်တွေ့ဆုံပါမည်ဟု ကတိပေးလိုက်သည်။

တယ်လီဖုန်း စကားပြောခွက်ကို ပြန်ချလိုက်ချိန်တွင် သူ၏လက်များ မှာ ရွေးပြန်နေလေသည်။ ထိုနောက် အတွင်းရေးမှူး 'ဖင်လီ'ဘက်သို့လှည့် ၍ သူ၏ထင်မြင်ချက်ကို ပြောလေသည်။

"အမေရိကန် အစိုးရက နောက်ထပ် ငါ့ကိုလှည့်စားဦးမလို့နဲ့တူတယ်"

"ဒီလိုလည်း တထစ်ချ မယူဆပါနဲ့ရှင်။ သူက ဘာပြောမယ်ဆိုတာ မသေချာပါဘူး"

"အေး-ဟုတ်တယ်...ဘာမှ မသေချာဘူး။ ဒါကြောင့် အမေရိကန်ကို

ကြေးနန်းစာတွေပို့ရမယ်...ထုတ်ဝေသူဟင်ဒါဆင်ဆီကိုတော့ 'ဂယ်လီပရ' မှုကြမ်းတွေ အတည်ပြုဖို့ ဒီကိုပို့ပေးပါလို့ပြောလိုက်”
“ဒါဖြင့် ရှင်က ဂျပန်ပြည်မှာ ခပ်ကြာကြာနေဦးမယ်ပေါ့”
“အေး-ဟုတ်တယ်...ငါ့သားအတွက်နေမှ ဖြစ်မယ်”

x x x

‘ကော်မင်’သည် ဟိုတယ်မှထွက်လာပြီးနောက် တက္ကစီကားတစ်စီးဖြင့် စစ်သံမှူးမေဂျာဟင်းရှော့ ပြောသောနေရာသို့ သွားလေသည်။

ထိုအချိန်က မိုးသည်းထန်စွာရွာနေသဖြင့် ပြင်ဘက်ရှုခင်းများကို ကောင်းစွာမြင်ရချေ။ သို့သော် ‘ကော်မင်’အဖို့ တိုကျိုမြို့၏ ရှုခင်းများ သည် ရိုးနေပြီဖြစ်သည်။ သူသည် ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးပြီးခါစက အမေရိကန်စစ်တပ်က ဂျပန်ပြည်ကို အုပ်ချုပ်နေစဉ် တိုကျိုမြို့၌ ရှိနေခဲ့သည်။

ယခုတော့မှ နှစ်ပေါင်းအတော်ကြာခဲ့ပြီဖြစ်၍ တိုကျိုမြို့တော်၏ အခြေအနေမှာ စစ်ပြီးခါစကဲ့သို့ မဟုတ်တော့ဘဲ များစွာတိုးတက်ပြောင်းလဲနေပြီ ဖြစ်သည်။

တက္ကစီကားသည် နာရီဝက်မကြာမီ အမေရိကန်သံရုံးအနီးရှိ ‘မိနာတိုကူ’ အရပ်သို့ရောက်သွားသဖြင့် ‘ကော်မင်’လည်း ဂျပန်ယန်းဇွေ တစ်ရာတန် စက္ကူငါးရွက်ထုတ်၍ တက္ကစီဒရိုင်ဘာအား ပေးလိုက်သည်။

စစ်သံမှူးက ချိန်းလိုက်သောနေရာမှာ အမေရိကန်သံရုံး၏ တိုးချဲ့အဆောက်အအုံတစ်ခုပင် ဖြစ်နေလေသည်။

မိုးရွာနေဆဲပင်ရှိသဖြင့် ‘ကော်မင်’သည် ကားပေါ်မှဆင်းပြီး အဆောက်အအုံအနီးသို့ ပြေးဝင်သွားလေသည်။

စစ်သံမှူးမေဂျာ (ဗိုလ်မှူး) ‘ဟင်းရှော့’ဆိုသူမှာ ‘ကော်မင်’အနေဖြင့် မျှော်လင့်ထားမိသည့် အင်္ဂါရုပ်မျိုးမဟုတ်ဘဲ အရပ်မြင့်မြင့် ပီနီပီနီပါးပါး မျက်နှာထားတည်တည်နှင့် လူတစ်ယောက် ဖြစ်နေလေသည်။ သူသည် ‘ကော်မင်’အား ဖော်ရွေစွာ ခရီးဦးကြိုပြီး ကော်ဖီဖြင့် ဧည့်ခံရင်း စကားပြောလေသည်။

“အခုလို ရာသီဥတု မသာမယာဖြစ်နေချိန်မှာ အခုလိုခေါ်တွေ့ရတာ ဟောင်းမန်ပါတယ်...ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော့်မှာက ရုံးလုပ်ငန်းတွေပိနေလို့ ပြင်

ဘက်ထွက်ချိန် မရသလောက်ဖြစ်နေပါတယ်...ဒါထက် ကျွန်တော်က ခင်ဗျား ဂျပန်ပြည်ရောက်နေကြောင်း သံအမတ်ကြီးနဲ့ စကားစပ်ပြောလိုက် မိတယ်...သံအမတ်ကြီးက ခင်ဗျားရဲ့စာအုပ်တွေ မလွတ်တမ်းဖတ်တဲ့ခင်ဗျား ပရိသတ်ပဲဗျ။ သူက ခင်ဗျားနဲ့တွေ့ဆုံချင်တယ်လို့လည်း ပြောတယ်”

“သံအမတ်ကြီးကို ကျေးဇူးတင်ပါတယ်လို့သာ ပြောလိုက်ပါ...ကျုပ်က ဒီကိုလာတာဟာ လူမှုရေးနဲ့ပတ်သက်တဲ့ မိတ်ဆက်ပွဲတွေတက်ဖို့လာတာ မဟုတ်ဘူး”

“မှန်ပါတယ်ခင်ဗျ...ကျွန်တော်တို့ကလည်း ခင်ဗျားရဲ့ စိတ်ထဲမှာ ခံစားချက် ဘယ်လောက်ပြင်းထန်တယ်ဆိုတာ သဘောပေါက်ပါတယ်”

“ဒီမယ်...ဗိုလ်မှူး...ကျုပ်က ရိုင်းစိုင်းတဲ့စိတ် မရှိပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ အမေရိကန်အစိုးရက ကျုပ်အတွက် ဝမ်းနည်းကြောင်း နှစ်သိမ့်ပြောတဲ့ စကားတွေကို မကြားချင်တော့ဘူး...အာစောက တယ်လီဖုန်းဆက်တုန်းက ခင်ဗျားက ကျုပ်သားနဲ့ပတ်သက်လို့ ပြောစရာရှိတယ်လို့ဆိုတယ်...အမေရိကန်အစိုးရ အနေနဲ့ပြောတာမျိုးဆိုရင်တော့ ကျုပ်စိတ်မဝင်စားဘူး...ဒါဟာ ကျုပ်က ရှင်းရှင်းပြောတာပဲ”

“ဟုတ်ပါတယ်...ခင်ဗျားစိတ်ထဲ ဘယ်လိုခံစားနေရတယ်ဆိုတာ နားလည်ပါတယ်” ပြောရင်းနှင့် မေဂျာဟင်းရှော့သည် သူ၏စားပွဲအံ့ဆွဲထဲမှ ဖိုင်တွဲတစ်ခုကို ဆွဲထုတ်ပြီး ဆက်ပြောလေသည်။

“အမေရိကန်က သတင်းပို့ အစီရင်ခံချက်ကတော့ သိပ်ပြီးမပြည့်စုံ လှပါဘူးဗျ...နောက်ပြီး လေတပ် ထောက်လှမ်းရေးအနေနဲ့ကလည်း အချက်အလက်ပြည့်စုံအောင် စုဆောင်းပြုစုဖို့ အချိန်မရခဲ့ဘူး”

“ထောက်လှမ်းရေး အစီရင်ခံစာရှိသလား”

‘ကော်မင်’က အံ့သြစွာဖြင့် ပြန်မေးလိုက်ရာ ‘မေဂျာ’က ပြီးလိုက်သည်။

“ဟုတ်ပါတယ်...ထောက်လှမ်းရေးဆိုတာ အကြောင်းအရာမျိုးစုံကို ကိုင်တွယ်ရတာကိုးခင်ဗျ...ခင်ဗျား ဂျပန်ပြည်ကိုလာတော့မယ့်အကြောင်း ထောက်လှမ်းရေးက သတင်းရတော့ သူတို့က ကျုပ်ဆီကို သတင်းပို့အစီရင်ခံချက် ပို့ပေးလိုက်တယ်။ ရှည်ရှည်ချက်ကတော့ ခင်ဗျားလိုက်ရင်းမပြီး ပင်လန်းတာ သက်သာအောင်ပါပဲ”

ဤနေရာတွင် မေဂျာ 'ဟင်းရှော့'သည် ဖိုင်တွဲကိုကြည့်ပြီး ဆက်ပြောလေသည်။

“ကျွန်တော်တို့ ရရှိထားတဲ့ သတင်းအရ ခင်ဗျားရဲ့သားဟာ ဇန်နဝါရီလ (၂)ရက်နေ့က 'ဗန်ဒင်ဘတ်' လေတပ်စခန်းမှာ ဟယ်လီကော့ပတာ ဖျက်ကျပြီး ဒဏ်ရာရသွားရာက သေဆုံးသွားတယ်လို့ဆိုတယ်...အဲဒါမှန်တယ်မဟုတ်လား...”

“ဒါတော့ ကျုပ်အနေနဲ့ ငြင်းလို့မရပါဘူး”

“ဒါဖြင့် ခင်ဗျားက ဘာများဘဝင်မကျတာ မကျေနပ်တာရှိပါသလဲ...”

“ခင်ဗျားက ထောက်လှမ်းရေးအစီရင်ခံစာအရသာ ပြောနေတာမဟုတ်လား...ကျုပ်ရဲ့မကျေနပ်ချက်ကို အမေရိကန်မှာလည်း ထုတ်ဖော်ပြောခဲ့ပြီး ပြီးကျုပ်သားအကြောင်းနဲ့ပတ်သက်လို့ အမေရိကန်လေတပ်က ကောင်လေးရဲ့ အမေကိုလိမ်ခဲ့တယ်”

“ဘယ်လိုများ လိမ်ခဲ့တာလဲခင်ဗျ”

“ကျုပ်သားဟာ 'ဗန်ဒင်ဘတ်' လေတပ်စခန်းမှာ တိုက်ချင်းပစ်ခံခဲ့ကျည်ပစ်လွှတ်တဲ့ ကွပ်ကဲမှုအရာရှိဖြစ်တယ်။ ဒီဇင်ဘာလတစ်ရက်နေ့က ကျုပ်သားက သူ့အမေဆီကို စာတစ်စောင်ရေးလိုက်တယ်။ စာထဲမှာ သူဟာ ခရစ္စမတ်ပွဲတော်ရက်ကျရင် သူ့မိခင်ဆီကိုလည်းလာခဲ့မယ်လို့ ရေးလိုက်တယ်...နောက်တစ်ပတ်ကြာတော့ သူ့အမေဆီကို နောက်ထပ်စာတစ်စောင်ရေးပြီး သူပြန်လာတဲ့အခါ သူ့ရဲ့ကျောင်းနေပက် မိတ်ဆွေဟောင်းတွေနဲ့ ပြန်ဆုံချင်လို့ ဧည့်ခံပွဲ(ပါတီ)တစ်ခုပါ စီစဉ်ထားပါလို့ ရေးပြန်တယ်...အဲဒီစာရေးလိုက်ပေမဲ့ ဓာကယ်ကျတော့ ကျုပ်သား 'ပေါလ်'ဟာ သူ့မိခင်ဆီကို လုံးလုံးရောက်မလာဘူး...ဇန်နဝါရီက သုံးရက်နေ့ကျတော့ သူ့အမေဆီရော ကျုပ်ဆီကိုပါ အစိုးရဆီက ကြေးနန်းစာတစ်စောင်စီရောက်လာတယ်။ ကြေးနန်းစာထဲမှာက 'ပေါလ်'ဟာ မတော်တဆ ထိုခိုက်မှုတစ်ခုဖြစ်ရာက သေဆုံးသွားပြီလို့ဆိုပါတယ်”

“အင်း...ဝမ်းနည်းစရာပါပဲ”

“နေဦးဗျ...ကျုပ်ပြောနေတဲ့စကားက မဆုံးသေးဘူး။ 'ပေါလ်'ရဲ့မိခင်ဟာ ခရစ္စမတ်ပွဲတော်အတွင်းက သူ့လာမယ်ဆိုပြီး ဘာမှပေါ်မလာတော့

အလွန်စိုးရိမ်ပူပန်နေတယ်။ သားဆီက ဘာမှအကြောင်းကြားစာလည်း မရတော့ သူဟာကြေးနန်းလည်း ရိုက်တယ်။ 'ပေါလ်'တို့တပ်က တပ်မှူးဆီကိုလည်း တယ်လီဖုန်းလှမ်းဆက်တယ်။ ဒါပေမဲ့ ဘယ်လိုမှ အကြောင်းပြန်ကြားချက်မရခဲ့ဘူး။ 'ပေါလ်'တို့ရဲ့တပ်ဟာ အရေးကြီးတဲ့စစ်လေ့ကျင့်ခန်းတစ်ခုလုပ်နေရလို့ လောလောဆယ် အဆက်အသွယ်မရနိုင်ဘူးလို့သာ အကြောင်းကြားခဲ့တယ်”

“ဒါတော့ဗျာ...စစ်တပ်ဆိုတာ ဒီလိုပဲ။ ခင်ဗျားကိုယ်တိုင်လည်း စစ်တပ်ထဲ အမှုထမ်းခဲ့ဖူးတော့ ဒါမျိုးတွေ သဘောပေါက်မှာပါ”

မေဂျာ 'ဟင်းရှော့'က ပြောလိုက်သော်လည်း 'ကော်မင်'သည် ဂရုမစိုက်ဘဲ သူပြောချင်သည့်စကားကိုသာ ဆက်ပြောလေသည်။

“ကျုပ်သား 'ပေါလ်'ဟာ 'ဗန်ဒင်ဘတ်' လေတပ်စခန်းမှာ ရှိနေပါတယ်လို့ အမေရိကန်လေတပ်ပြောတဲ့အချိန်မှာ တကယ်တော့သူဟာ ဟိုမှာ မရှိဘူးဗျ။ ဒီဂျပန်ပြည် တို့ကျိုမြို့ကို ရောက်နေတယ်”

“ခင်ဗျား ဘာကြောင့် ဒီလိုပြောတာလဲ”

မေဂျာ 'ဟင်းရှော့'က အံ့အားသင့်ဟန်ဖြင့် မေးလိုက်လျှင် 'ကော်မင်'သည် သူ၏ပိုက်ဆံအိတ်ထဲမှ စာရွက်ခေါက်တစ်ခုကို ဆွဲထုတ်ယူလိုက်သည်။

စာရွက်က ဟောင်းနွမ်းစုတ်ပြတ်နေပြီး တစ်ပိုင်းတစ်စသာရှိသည့်ပြင် ခဲတံဖြင့်စာကြောင်းတချို့သာ ရေးထားလေသည်။

'ကော်မင်'က လှမ်းပေးသဖြင့် မေဂျာ 'ဟင်းရှော့'ကယူဖတ်ကြည့်ရာ အောက်ပါအတိုင်းရေးသားထားသော စာတစ်ပိုင်းတစ်စကို တွေ့ရလေသည်။

“ဒီဇင်ဘာ (၂၃) ရက်၊ တစ်ခုခုလုပ်မှဖြစ်တော့မယ်။ သူတို့က အားလုံးကို သတ်ပစ်ဖို့လုပ်နေပြီ။ ဖေဖော်ဝါရီလ (၅) ရက်နေ့၊ အပြာရောင်ပုရွက်ဆိတ်တွေ ဒါကို ဒီအတိုင်းကြည့်နေလို့ မဖြစ်ဘူး...”

ထိုသို့နှင့် စာကပြတ်နေသဖြင့် မေဂျာ 'ဟင်းရှော့'က

“အပြာရောင်ပုရွက်ဆိတ်တွေဆိုတာကဘာလဲဗျ”

ဟု မေးလိုက်သည်။

“ကျုပ်လည်း မပြောတတ်ဘူး”

“ဖေဖော်ဝါရီလ (၅) ရက်နေ့မှာ ဘာဖြစ်မှာမို့လဲ”

“ဒါလည်း ကျုပ်မသိဘူး”

“ဒီစာက ဘာမှအဓိပ္ပာယ်ရှိပုံမရဘူး”

“ဒီစာကို ကျုပ်သားပေါလ်က ရေးလိုက်တာအမှန်ပဲ...သူ့လက်ရေးကို ကျုပ်ကောင်းကောင်းသိတယ်”

“ဒါပေမဲ့ စာရဲ့အဓိပ္ပာယ်ကိုတော့ ခင်ဗျားမသိဘူးမဟုတ်လား”

ကျုပ် ဒီစာကိုရရှိခဲ့တာ ကျုပ်သားသေဆုံးပြီး သုံးရက်အကြာ ဇန်နဝါရီလ (၅)ရက်နေ့က ဖြစ်တယ်။ ဒီစာကို ဂျပန်ပြည် တိုကျိုမြို့ကထည့်လိုက်တာလည်း သေချာတယ်”

“စာတိုက်က တစ်ဆင့်လာတာလား”

“ဂျပန်ပြည်က အမေရိကန်ကိုလာတဲ့ စာတွေထဲမှာ ပါလာတယ်... တာအိတ်ပေါ်မှာ အမျိုးသမီးတစ်ဦးရဲ့ လက်ရေးလည်းတွေ့ရတယ်...စာကို တစ်ဆင့်ပို့ပေးတဲ့ အမျိုးသမီးရဲ့နာမည်နဲ့လိပ်စာရေးထားဟန်တူတယ်။ သို့သော်လည်း စာအိတ်က လမ်းမှာ ရေစိုလာလို့ လက်ရေးတွေ ပျက်ကုန်ပြီး အမျိုးသမီးရဲ့ နောက်ဆုံးနာမည်တစ်လုံးသာ ကျန်တယ်”

“ဒါဖြင့် အဲဒီအမျိုးသမီး ဘယ်သူဘယ်ဝါဆိုတာ ချင်ဗျားမသိဘူးပေါ့”

“မသိဘူး”

“နေပါဦးဗျ...ဒီစာရတာနဲ့ ခင်ဗျားကဘာကြောင့် အကြီးအကျယ်စိုးရိမ်ပူပန်နေရတာလဲ”

“ဟာ...ခင်ဗျားကလည်း ကျုပ်သားရဲ့စာထဲမှာက သူဟာအခက်အခဲဒုက္ခတစ်ခုခုတွေ့နေလို့ ကျုပ်ဆီလှမ်း အကူအညီတောင်းတဲ့သဘောပါတယ်ဗျ”

“တစ်ခုတော့ရှိတယ်ဗျ...ဒီစာဟာ ခင်ဗျားအတွက် ဖြစ်နိုင်သလို တခြားသူတစ်ယောက်ဆီ ရေးတာလည်းဖြစ်နိုင်တယ်။ သူကိုယ်တိုင်ကစာကို ခင်ဗျားဆီမထည့်လိုက်တာက စဉ်းစားစရာပဲ။ ဒါမှမဟုတ် အဲဒီအချိန်က ခင်ဗျားသားဟာ အရက်မူးပြီး ရယ်စရာသဘော နောက်ပြောင်ရေးလိုက်တာများလား”

“ဒါတော့မဖြစ်နိုင်ဘူး...ကျုပ်သားပေါလ်ဟာ ရယ်စရာနောက်ပြောင်

တတ်တဲ့လူမဟုတ်ဘူး”

“အဲဒါ သေချာရဲ့လားဗျ...ခင်ဗျားဟာ လွန်ခဲ့တဲ့နှစ်တွေအတွင်းက ခင်ဗျားသားနဲ့ ဘယ်နှစ်ကြိမ်လောက် တွေ့ဆုံခဲ့လို့လဲ”

“ဒါနဲ့မဆိုင်ပါဘူး” ‘ကော်မင်’က ခပ်တည်တည်ပြန်ပြောလိုက်သည်။

“ဒီမယ်...မစ္စတာ ‘ကော်မင်’ ကျွန်တော်ပြောတာကို စိတ်မရှိပါနဲ့...ဒီစာကို ခင်ဗျားရဲ့သားက ရေးလိုက်တယ်ပဲထားဦး။ စာရေးတဲ့ရည်ရွယ်ချက်က ဘာဆိုတာခင်ဗျားမသိနိုင်ဘူး...ကျွန်တော်တို့ရရှိထားတဲ့ သတင်းအရဆိုရင်လည်း ခင်ဗျားဟာခင်ဗျားရဲ့သား ‘ပေါလ်’နဲ့ သိပ်ပြီး ရင်းရင်းနှီးနှီးထိတွေ့မှု မရှိတဲ့အတွက် ခင်ဗျားသားအကြောင်းကို ကောင်းကောင်းသိမှာ မဟုတ်ပါဘူး”

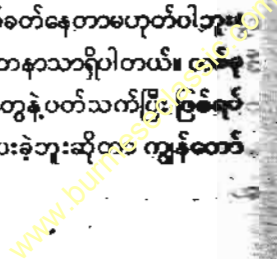
“ဘာလဲ...လေတပ်ထောက်လှမ်းရေးက ဒီလိုပဲ ခင်ဗျားကို ပြောသလား...”

‘ကော်မင်’က ဘုကျကျ ပြန်မေးလိုက်သည်။

“ဒီလိုရှိပါတယ်...ခင်ဗျားက နာမည်ကျော်စာရေးဆရာကြီးတစ်ဦးဖြစ်လေတော့ လူသိများတယ်။ ပရိသတ်ကလည်း စိတ်ဝင်စားတယ်... ဒါကြောင့်သတင်းစာတွေက ခင်ဗျားအကြောင်းဆိုရင် ရေးသားဖော်ပြလေ့ရှိတယ်။ ခင်ဗျားရဲ့သား သေဆုံးသွားပြီးတဲ့နောက်ပိုင်းမှာ သတင်းစာတွေက တော်တော်ပဲရေးသားကြတယ်...ခင်ဗျားနဲ့ ခင်ဗျားရဲ့ဇနီးတို့ အိမ်ထောင်ရေးအဆင်မပြေခဲ့ပုံ၊ ကွာရှင်းပြတ်စဲခဲ့ပုံ၊ နောက်ပြီး ခင်ဗျားဟာခင်ဗျားရဲ့သားနဲ့ ကင်းကွာအဆက်ပြတ်နေခဲ့ပုံတွေကအစ ရေးသားဖော်ပြခဲ့ကြတယ်”

“ဒီမယ်...ကျုပ်က ဒီကိုလာတာခင်ဗျားနဲ့ အငြင်းပွားဖို့လာတာမဟုတ်ဘူး...ကျုပ်ရဲ့ကိုယ်ရေးကိုယ်တာကိစ္စတွေကိုလည်း ဖြေရှင်းဖို့လာတာမဟုတ်ဘူး”

“ကျွန်တော်ကလည်း ခင်ဗျားကို ဝေဖန်ပုတ်ခတ်နေတာမဟုတ်ပါဘူး...ခင်ဗျားအနေနဲ့ ပင်ပန်းတာသက်သာစေလိုတဲ့ ဓေတနာသာရှိပါတယ်။ လက်စုတော့ ပြောပါမယ်...ခင်ဗျားသိထားတဲ့အချက်တွေနဲ့ပတ်သက်ပြီး ပြစ်ရပ်အမှန် အပြည့်အစုံကိုတော့ ခင်ဗျားကိုအသိမပေးခဲ့ဘူးဆိုတာ ကျွန်တော်ပြောလိုက်ပါတယ်”

“ကျုပ်ကို လိမ်လည်ပြောတာကိုတော့ လက်မခံနိုင်ဘူး”

“တစ်ခါတလေကျတော့ အမှန်ကို ဖွင့်ပြောလို့မဖြစ်တာမျိုးလည်း ရှိပါတယ်။ အခု ကျွန်တော်က ခင်ဗျားကို အသေးစိတ်ပြောပြခွင့်ရှိပါတယ်။ သို့သော်လည်း တချို့အချက်အလက်တွေက အများပြည်သူသိသွားရင် အမေရိကန်အစိုးရအနေနဲ့အသိခံလို့ မဖြစ်တာကြောင့် ခင်ဗျားကလည်း လျှို့ဝှက်ထားပါလို့ မေတ္တာရပ်ခံရပါမယ်”

“ကျုပ်ကလည်း တယ်သူ့ကိုမှ မထိခိုက်စေချင်ပါဘူး...ကျုပ်အနေနဲ့ အမှန်ကိုသာ သိချင်တာပဲ”

“ဒါဖြင့်ကောင်းပါပြီ...ခင်ဗျာထင်တဲ့အတိုင်း ခင်ဗျားသားဟာ ဒီဇင်ဘာလရဲ့နောက်ဆုံး ရက်သတ္တနှစ်ပတ်အတွင်းက ဂျပန်ပြည်ကိုရောက်နေခဲ့ပါတယ်... ဒီအကြောင်းကို ခင်ဗျားကိုအသိမပေးဘဲ လျှို့ဝှက်ထားရတဲ့ အကြောင်းကတော့ အဲဒီအချိန်က အမေရိကန်အစိုးရဟာ ဂျပန်အစိုးရနဲ့ အရေးတကြီးလျှို့ဝှက်စေစပ် ဆွေးနွေးနေရတဲ့ ကိစ္စတစ်ခုရှိလို့ ဖြစ်ပါတယ်။ လျှို့ဝှက်မထားဘဲ လူအများသိသွားရင် အစိုးရချင်း စေ့စပ်ဆွေးနွေးပွဲဟာ ပျက်သွားနိုင်ပါတယ်”

“နေပါဦးဗျာ...ကျုပ်သားပေါလ်ဟာ လေတပ်အရာရှိငယ် လက်မိတင် နင်(ငိုလ်)အဆင့်သာရှိသူဖြစ်တယ်။ သံတမန်ဆက်ဆံရေးကိစ္စတွေနဲ့ ဘာဆိုင်လို့လဲ”

“ခင်ဗျားသားက စစ်ဘက်အရာရှိတစ်ယောက်အဖြစ်မဟုတ်ဘဲ လူတစ်ယောက်အနေနဲ့ပတ်သက်ခဲ့ပါတယ်။ ဖြစ်ပုံက ဒီလိုပါ။ လွန်ခဲ့တဲ့နှစ် အောက်တိုဘာလအတွင်းက အမေရိကန်အစိုးရက ဂျပန်သံတမန်အရာရှိကြီးတစ်ဦးကို ‘ပန်ဒင်ဘတ်’လေတပ်စခန်းကို ဖိတ်ကြားပြီး ခုံးကျည်တစ်ခုပစ်လွှတ်ပုံကို လေ့လာကြည့်ရှုစေခဲ့တယ်။ အဲဒီသံတမန်ကြီးဟာ ဂျပန်ပြည်ရဲ့ ‘ဒိုင်းယက်’ ဝှက်တော် ကိုယ်စားလှယ်တစ်ဦးလည်းဖြစ်လို့ အရေးပါတဲ့ပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်တယ်။ ဒီပုဂ္ဂိုလ်ကြီး လေတပ်စခန်းကိုလာတဲ့အခါ သူ့ဇနီးကိုပါအတူ ခေါ်လာခဲ့တယ်။ သို့သော်လည်း ဇနီးဖြစ်သူက သူ့ယောက်ျားထက် အသက် သုံးဆယ်လောက် ငယ်သူဖြစ်လေတော့ ခုံးကျည်လက်နက်တွေကို စိတ်မဝင်စားဘူးတဲ့။ ဒါနဲ့ အဲဒီအမျိုးသမီးကို လေတပ်စခန်းအတွင်း လှည့်လည်ပြသဖို့

လေတပ်အရာရှိငယ်တစ်ဦးကို တာဝန်ပေးခဲ့တယ်”

“အဲဒီအရာရှိငယ်က ကျုပ်သားဆိုပါတော့”

‘ကော်မင်’က ဖြတ်မေးလိုက်ရာ မေဂျာ’ဟင်းရှော’သည် ခေါင်းညှိတ်လိုက်သည်။

“ဟုတ်ပါတယ်။ ခင်ဗျားရဲ့သားက အဲဒီသံတမန်ဇနီး အမျိုးသမီးကို လေတပ်စခန်းအတွင်း နေရာအနှံ့အပြားလိုက်ပြတယ်။ သူတို့နှစ်ယောက်ဟာ အရာရှိများ ကလပ်မှာ အရက်ယမကာသောက်ကြပြီး နေ့လယ်စာကိုလည်း အတူတူစားကြတယ်။ လိုရင်းကို တိုတိုပြောရရင် သူတို့နှစ်ဦးဟာ လူငယ်ဘဝရည်ငံသွားကြရာက နှစ်ယောက်သား တည်းခိုခန်းတစ်ခုသွားကြတဲ့အထိ ဖြစ်သွားတယ်။ ဒီကိစ္စကြောင့် ‘ပန်ဒင်ဘတ်’လေတပ်စခန်းမှာ အကြီးအကျယ် ပြဿနာပေါ်ခဲ့တယ်။ အမျိုးသမီးက သူခင်ပွန်းနဲ့ ကွာရှင်းပြတ်စဲပြီး ခင်ဗျားရဲ့သား လေတပ်မိုလ်ကလေးကို လက်ထပ်ယူချင်တယ်လို့ ပြောလာတယ်။ ခင်ဗျားသားကလည်း မိန်းကလေးကို သဘောကျတယ်။ ဒါနဲ့ပတ်သက်လို့ ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီးလေးခုက သံတမန်ကြီးကို အနှူးအညှတ်တောင်းပန်လိုက်ပြီးတော့ ဟိုလူက သူ့ဇနီးကို ဂျပန်ပြည်ပြန်ခေါ်သွားတယ်။ လေတပ်ကလည်း ခင်ဗျားသားကို ဝေဖန် အပြစ်တင်ခဲ့တယ်”

“ဒီလိုလား...”

“ဟုတ်ပါတယ်။ ခက်တာက ပြဿနာက အဲဒီမှာတင် ပြီးဆုံးမသွားဘဲ နောက်ဆက်တွဲဖြစ်လာပြန်တယ်။ ခင်ဗျားရဲ့သားက အမျိုးသမီးကို စာရေးဆက်သွယ်ခဲ့တယ်။ အမျိုးသမီးကလည်း စာတွေ ပြန်ရေးတယ်။ ဒီစာတွေကို ခင်ဗျားသား မတော်တဆထိခိုက်သေဆုံးပြီးတဲ့နောက်ပိုင်း တွေ့ရတယ်။ အဲဒီစာတွေအရ သူတို့နှစ်ဦးဟာ ခရစ္စမတ်ပွဲတော်ရက်အတွင်း ဂျပန်ပြည်မှာ ဆုံကြဖို့ ချိန်းခဲ့တာလည်း သိရတယ်။ ခင်ဗျားသားဟာ သူ့မိခင်ဆီကို ခဏပြန်ချင်ပါတယ်ဆိုပြီး လေတပ်မှာ ခွင့်တောင်းတယ်။ သူ့အမေဆီကိုလည်း ခရစ္စမတ်ပွဲတော်အတွင်း အိမ်ပြန်လာခဲ့မယ်လို့ စာရေးလိုက်တယ်။ ဒါက သူ့ခြေလှမ်းကို နောက်က လိုက်စုံစမ်းရင်း ခိုင်လုံအောင် စာရေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်တယ်။ နောက်တော့ သူဟာ ဂျပန်ပြည်ကိုသွားတဲ့ လေတပ် သယ်ယူပို့ဆောင်ရေး လေယာဉ်တစ်စင်းနဲ့ လိုက်သွားတယ်။ သူနဲ့ ဂျပန်သံတမန်

ဇနီးတို့ကိစ္စကို သက်ဆိုင်ရာက ဖုံးဖိထားတော့ ဘယ်သူမှ မသိကြတဲ့အတွက် ဂျပန်ပြည်သွားတာ လေယာဉ်မှူးကလည်း ခင်ဗျားသားကို ရိုးသားစွာပဲ တင်ခေါ်သွားခဲ့တယ်”

“ခင်ဗျား အခုပြောတာတွေက ကျုပ်သားပေါ့လ် အနေနဲ့လုပ်မယ် မထင်ဘူး။ သူ့ရဲ့ပင်ကိုစရိုက်က ဒါမျိုး မလုပ်တတ်ဘူး။ သူ့ရောက်မလာ ရင် သူ့အမေက စိတ်ပူနေမယ်ဆိုတာ သိမှာပဲ”

‘ကော်မင်’က ကြားဖြတ်ပြောလိုက်သည်ကို မေဂျာဟင်းရှောသည် ဂရု မစိုက်ဘဲ ဆက်ပြောလေသည်။

“ခင်ဗျားသားကလည်း သူ့နောက်ကြောင်းပြဿနာကို ပီရီအောင် ကြို တင်လုပ်ထားခဲ့တယ်။ သူဟာသူ့အမေဆီကို နောက်ထပ် စာတစ်စောင်နဲ့ ကြေးနန်းတစ်စောင် ရိုက်ဖို့စီစဉ်ထားခဲ့တယ်။ ကြေးနန်းစာမှာက သူ့ခွင့် လျှောက်တာမရတဲ့အကြောင်းနဲ့ စာတစ်စောင် ထပ်ရေးလိုက်မယ်လို့ပါတယ်။ အဲဒီကြေးနန်းကို လေတပ်စခန်းက ဒီဇင်ဘာ ၂၂ ရက်နေ့မှာ သူ့မိခင်ဆီကို ရိုက်လိုက်ဖို့ လုပ်ထားတယ်။ စာထဲမှာကတော့ သူဟာအထူးတာဝန်တစ်ခု အရေးပေါ် ထမ်းဆောင်ရလို့ နွေဦးရာသီအထိ မအားလပ်တော့တဲ့အကြောင်း နဲ့ အိမ်ပြန်မလာနိုင်တာကို ဝမ်းနည်းကြောင်း ရေးသားထားတယ်”

“သူ့မိခင်က ဒီစာကိုလုံးဝမရခဲ့ဘူးဗျာ...”

“ဘယ်ရမလဲ...စာမှမထည့်ဖြစ်ဘဲ၊ ခင်ဗျားသား မိတ်ဆွေက သူ့ဇနီး မော်တော်ယာဉ်တိုက်မှုတစ်ခုဖြစ်လို့ ဒီလူက အရေးပေါ်ခွင့်ယူသွားတယ်။ သူပြန်လာတဲ့အခါကျတော့ ခရစ္စမတ်ပွဲတော်ရက်လွန်နေပြီဖြစ်တဲ့အတွက် စာနဲ့ကြေးနန်းကို ပို့ဖို့ရာနောက်ကျနေပြီမို့ မပို့တော့ဘဲ ထားလိုက်တယ်။ ‘ပေါ့လ်’ရဲ့မိခင်က သူ့သားဆီက အဆက်အသွယ်မရလို့ လေတပ်စခန်းကို ထပ်တလဲလဲ မေးမြန်းစုံစမ်းခဲ့တယ်။ ဒီအတောအတွင်းမှာ လေတပ်ထောက် လှမ်းရေးက ခင်ဗျားသားအကြောင်း လိုက်စုံစမ်းကြည့်တော့ ဖြစ်ရပ်အမှန် ကို သိရတယ်”

“လေတပ်ထောက်လှမ်းရေးက ကျုပ်သားကို ဘယ်မှာသွားတွေ့သလဲ”

“သူ့ဟာသူပဲ အတွေ့ခံခဲ့တယ်။ ဂျပန်အမျိုးသမီးဟာ ခင်ဗျားသားနဲ့ အတူ အိမ်အရပ်က တည်းခိုခန်းတစ်ခုမှာ တစ်ပတ်လောက် အတူနေခဲ့ပြီး

တော့ သူ့ခင်ပွန်းဆီကို ပြန်သွားဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်တယ်။ ဒါကို ခင်ဗျားသား က အကြီးအကျယ် မကျေမနပ်ဖြစ်ခဲ့တယ်။ သူဟာ လေတပ်ကို ပြန်လာပြီး အဖမ်းခံခဲ့ပေမဲ့ ဂျပန်အမျိုးသမီးအပေါ် စွဲလမ်းနေတဲ့အတွက် ပြန်သွားဖို့ အတင်းကြိုးစားရာမှာ တပ်ကြပ်ကြီးတစ်ဦးကို အသေသတ်ပစ်လုခံဆဲအထိ ခပ်ကြမ်းကြမ်း ကြိုးစားခဲ့တယ်။ နောက်ဆုံးကျတော့ သူ့ကို သက်ဆိုင်ရာက လေယာဉ်နဲ့ အမေရိကန်ကို ပြန်ပို့လိုက်တယ်။ အဲဒါက ဇန်နဝါရီလ ၁ ရက်နေ့ကဖြစ်တယ်။ ဒါတွေကြားရတော့ ခင်ဗျားစိတ်ထဲ ဘယ်လိုခံစားရမယ် ဆိုတာ ကိုယ်ချင်းစာမိပါတယ်။ ဝမ်းလည်းနည်းမိပါတယ်”

“ကျုပ်က နှစ်သိမ့်အားပေးတဲ့စကားတွေ ကြားချင်တာမဟုတ်ဘူး။ ကျုပ်သားနဲ့ပတ်သက်လို့ ဖြစ်ရပ်အမှန်ကို မပြောဘဲ ဖုံးကွယ်ထားတာကို မကျေနပ်နိုင်ဘူး”

“ဟုတ်ကဲ့...လေတပ်ထောက်လှမ်းရေးက အမှန်ကို ဖုံးကွယ်ထားခဲ့ တာဟာ မလုပ်သင့်ဘူးလို့ ထင်ပါတယ်။ သို့သော်လည်း...ဒါက ကျွန်တော် ရဲ့ ထင်မြင်ယူဆချက်သာဖြစ်တယ်။ တကယ်အရေးကြီးတဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက် ပေါ်လစီကို ကျွန်တော်က လုပ်ပိုင်ခွင့်မရှိဘူးခင်ဗျာ...”

ဤတွင် မေဂျာ ဟင်းရှောသည် ဆွတ္တာနားနေပြီးမှ ဆက်ပြောလေသည်။

“ဒါနဲ့ပတ်သက်ပြီး မစွတာ ‘ကော်မင်’ အနေနဲ့ စာနာထောက်ထားမှုနဲ့ စဉ်းစားဆင်ခြင်မှု ရှိလိမ့်မယ်လို့ မျှော်လင့်ပါတယ်။ ဖြစ်ရပ်အမှန်ကို ဖော်မထုတ်ဘဲ လျှို့ဝှက်ထားရတဲ့အကြောင်းက အမေရိကန်အစိုးရဟာ ဂျပန် ပြည်မှာ တိုက်ချင်းပစ်ခံရကျည်စခန်းတွေ တည်ဆောက်ထားရှိဖို့အတွက် ဂျပန်အစိုးရနဲ့ လျှို့ဝှက်ကမ်းလှမ်းစေ့စပ်နေလို့ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ခုံးကျည်တွေ ဆိုတာက ကာကွယ်ရေးအတွက်သာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဂျပန်အစိုးရ အနေနဲ့ ဒီကိစ္စမျိုးမှာ အလွန်အယူအဆပြင်းထန်တယ်ဆိုတာ ခင်ဗျားလည်း သိမှာပါပဲ။ ဒီကိစ္စဟာ လုံးဝလူသိမခံနိုင်တဲ့ ထိပ်တန်း လျှို့ဝှက်ကိစ္စတစ်ခု လည်း ဖြစ်ပါတယ်။ ခင်ဗျားသားနဲ့ ဂျပန်အမျိုးသမီးတို့ကိစ္စကို လူသိသွား ရင် အဲဒီသတင်းကို အသေးစိတ် လိုက်စုံစမ်းရင်း သတင်းစာဆရာတွေက ထိပ်တန်းလျှို့ဝှက်ကိစ္စကြီးကိုပါ ဖော်ထုတ်ဖွင့်ချနိုင်မယ့်အခြေအနေအထား ဖြစ် သွားနိုင်တယ်။ ဒါကြောင့် ခင်ဗျားသားဟာ အရင်လတစ်လလုံး ဂျပန်ပြည်

တက္ကသိုလ်နေဝင်းမြန်မာပြန်

လှိုင်းသွား... ဝန်ဒင်ဘတ် လေတပ်စခန်းမှာပဲရှိနေသယောင် လုပ်ကြံဖန်တီး ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

'ကော်မင်'သည် သူ့သားထံမှ ရရှိသောစာရွက်တစ်ပိုင်းတစ်စကို ကောက်ယူပြီး...

"ဒီစာရွက်နဲ့ပတ်သက်ပြီး ခင်ဗျားက ဘယ်လိုရှင်းပြမလဲ...။ ဘာကြောင့် များ ဂျပန်အမျိုးသမီးတစ်ဦးက 'ကျုပ်ဆီကို ဒီစာရွက်ပို့လိုက်တာလဲ' ဟု ပြန်မေးလိုက်သည်။

"ဒါတော့ ကျွန်တော်လည်း ရှင်းမပြတတ်ဘူး။ တစ်ခုရှိတာက ခင်ဗျား သားဟာ စိတ်တည်ငြိမ်မှုမရှိတဲ့လူငယ်တစ်ယောက်လိုဆိုရမယ်... သူဟာ နောက်ပိုင်းမှာ အမြဲတမ်းလိုလို ဒေါသထွက်နေတယ်။ လောကကြီးကို အကြီးအကျယ် မကျေမနပ်ဖြစ်နေတဲ့ပုံမျိုးဆိုပါတော့။ ခင်ဗျားရရှိတဲ့ သူ့ စာတစ်ပိုင်းတစ်စဟာလည်း သူ့ရဲ့စိတ်တည်ငြိမ်မှုမရှိတာကို ဖော်ပြတဲ့ အထောက်အထားသဘောမျိုးပဲလို့ ယူဆစရာဖြစ်နေတယ်။ ရှင်းရှင်းပြောရရင် သူ့စာက အဓိပ္ပာယ်မရှိလှဘူးလို့ဆိုရမယ်။

ဤတွင် 'ကော်မင်'သည် စောစောကလောက်ဒေါသမကြီးတော့ဘဲ အနည်းငယ် စိတ်ပြေသလို ဖြစ်လာကာ...

"ကျုပ်သားက သူ့ချစ်သူ ဂျပန်အမျိုးသမီးနဲ့ အပြန်အလှန်ရေးတဲ့စာကို ကျုပ်ကြည့်ချင်တယ်။ နောက်ပြီး သူ့အမေဆီရေးတဲ့စာကိုလည်း ကြည့်ချင် တယ်...။" ဟုပြောလိုက်သည်။

"ဒါတော့ ဝမ်းနည်းပါတယ်။ စာရွက်စာတမ်းတွေအားလုံးကို ဝါရှင်တန် မြို့တော်ကို ပို့ထားလိုက်ပြီဖြစ်ပါတယ်။ အခုလောက်ဆိုရင် မျက်ဆီးပစ် လိုက်ပြီလို့ ထင်ပါတယ်။ ဒါတွေကို ဆက်သိမ်းထားဖို့လည်း အကြောင်းမှ မထူးတော့ဘဲ။"

"ဒါဖြင့်...ခင်ဗျား အခု ကျုပ်ကိုပြောခဲ့တာတွေဟာ မှန်ကန်ကြောင်း အထောက်အထား မပြနိုင်ဘူးပေါ့။"

"ဟုတ်ကဲ့...အထောက်အထားတော့ မပြနိုင်ပါဘူး။ သို့သော်လည်း ဒီကိစ္စမျိုးက အထောက်အထားပြဖို့လည်း မလိုဘူးထင်ပါတယ်။ ဒီလို အထောက်အထားမပြနိုင်တာကိုဘဲ ခင်ဗျားက ဇွတ်အတင်းအကျပ်ကိုင်

ဆန္ဒထပ်ပစ်မှတ်

တောင်းဆိုနေမယ်ဆိုရင် သက်ဆိုင်သူအားလုံးအတွက် အကျိုးယုတ်ဖို့ပဲ ရှိတာမို့ ခင်ဗျားက အကျပ်မကိုင်ဘူးလို့ မျှော်လင့်ပါတယ်။"

"တစ်နည်းအားဖြင့် ကျုပ်က ခင်ဗျားပြောတာတွေကို မျက်စိမှိတ်ပြီး လက်ခံယုံကြည်ရမယ်ဆိုပါတော့။"

'ကော်မင်'က စိတ်တိုလာပြန်လျက် ဘုကျကျပြောလိုက်သော်လည်း မေ့ရှာပန်းရှော့သည် စိတ်ရှည်စွာနှင့်ပင် ပြန်ရှင်းပြလေသည်။

"ဟုတ်ကဲ့...ဒီလိုလက်ခံ ယုံကြည်တာဟာ ခင်ဗျားအတွက် အကျိုးရှိ လိမ့်မယ်လို့ ပြောချင်ပါတယ်။ နောက်တစ်ခုရှိသေးတယ်။ ဒါကို ကျွန်တော် က ပြောရမှာ ဝန်လေးလို့ စောစောကမပြောဘဲ နေခဲ့တာပါ။ ခင်ဗျားသား 'ပေါလ်'သေဆုံးတာဟာ မတော်တဆထိခိုက်သေဆုံးသွားတာ မဟုတ်ဘူး ခင်ဗျား...ဇန်နဝါရီလ(၂)ရက်နေ့က ခင်ဗျားသားကို စိတ်ရောဂါကု ဆရာဝန်နဲ့ စစ်ဆေးဖို့အတွက် အချုပ်ခန်းထဲကထုတ်ပြီး ဟယ်လီကော့ပံတာ(ရဟတ် ယာဉ်)တစ်စင်းနဲ့ တင်ခေါ်သွားတယ်။ အဲဒီလိုခေါ်သွားရင်း လမ်းခုလတ် မှာ ခင်ဗျားသားဟာ လေယာဉ်မှူးကို အကြမ်းဖက်တိုက်ခိုက်ပြီး ရဟတ်ယာဉ် ကို အပိုင်စီးဖို့ကြံတယ်။ အဲဒါမအောင်မြင်တော့ သူ့ဟာ ရဟတ်ယာဉ်တံခါး ကို အတင်းဆွဲဖွင့်ပြီး အောက်ကိုခုန်ချလိုက်တယ်။"

"ဟင်...ဒါဖြင့် သူ့ကိုယ်သူ သတ်သေသွားတဲ့သဘောပေါ့။ 'ကော်မင်'က အံ့အားသင့်စွာဖြင့် ပြန်မေးလိုက်သည်။

"ဟုတ်ကဲ့...ဒီနေ့ရာမှာ ကျွန်တော်လည်း ကိုယ်ချင်းစာမိပါတယ်။ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်က သားသမီးတွေရှိတဲ့အတွက် ကိုယ့်သားသမီးတစ် ယောက်က ဒါမျိုးလုပ်လိမ့်မယ်လို့ ယုံကြည်နိုင်စရာမရှိဘူး။ ခင်ဗျားစိတ်ထဲ လည်း ဒီလိုပဲနေမှာပါပဲ...သို့သော်လည်း လောကမှာ ဒီလိုမမျှော်လင့်တာ တွေလည်း ဖြစ်လာတတ်ပါတယ်။ အခုခင်ဗျားက အစိုးရအနေနဲ့ အမှန် တရားကို မထိမ်ချိန်ဘဲ ထုတ်ဖော်သင့်တယ်လို့ အရေးဆိုလာရင် ကျုပ်တို့က ခင်ဗျားသားနဲ့ပတ်သက်တဲ့ အချက်အလက်အားလုံးကို ဖော်ထုတ်ဖွင့်ချလိုက်ရ လိမ့်မယ်။"

"ကောင်းပါပြီ...ခင်ဗျားပြောတာ ကျုပ်သဘောပေါက်ပါပြီ။" ပြောရင်းနှင့် 'ကော်မင်'သည် ထိုင်ရာမှထလိုက်ရာ မေ့ရှာပန်းရှော့က...

“ဒါကြောင့် ကျွန်တော်တို့ကလည်း မလုပ်မဖြစ်တာတွေလုပ်ခဲ့ရခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါထက်ခင်ဗျား ဘယ်တော့လောက် အမေရိကန်ကို ပြန်မှာလဲ” ဟုမေးလိုက်သည်။

“ဒါတော့ ကျုပ်မပြောတတ်သေးဘူး”

“ဟုတ်ကဲ့...ခင်ဗျား တိုက်ကြိုမြို့မှာရှိနေတုန်း တစ်ခုခုအကူအညီများလိုရင် ကျွန်တော့်ဆီသာ တယ်လီဖုန်းဆက်လိုက်ပါ။ ကဲ...ခင်ဗျား အခု ဟိုတယ်ကို ပြန်ဖို့ မော်တော်ကားတစ်စီး စီစဉ်ပေးပါမယ်”

ပြောပြောဆိုဆို မေဂျာဟင်းရှော့က တယ်လီဖုန်းကိုကောက်ကိုင်လိုက် စဉ် ‘ကော်မင်’က ဟန့်တားလိုက်သည်။

“မော်တော်ကား မလိုပါဘူး။ ကျုပ်လမ်းလျှောက်ပြန်မယ်”

“မိုးတော်တော်ရွာနေတယ်ခင်ဗျ”

“ကျုပ်က လမ်းလျှောက်ပြီး ပြန်ချင်တယ်”

“ကျွန်တော်အနေနဲ့ ခင်ဗျားကို ဒီအကြောင်းတွေ ပြောရတာ စိတ်မကောင်းပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ အခြေအနေအမုန်ကို ရင်ဆိုင်ရရင် ဒီလိုပဲ စိတ်မကောင်းစရာတွေ ဖြစ်ရတတ်ပါတယ်”

‘ကော်မင်’သည် ဘာမှပြန်မပြောဘဲ မေဂျာဟင်းရှော့အား လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။ စင်စစ်အားဖြင့် မေဂျာအနေဖြင့် သူ၏ တာဝန်ဝတ္တရားအရ ပြုမူဆောင်ရွက်နေခြင်းသာ ဖြစ်သည်ဟု သုံးသပ်မိကာ အပြစ်တင်ချင်စိတ် မဖြစ်တော့ချေ။

“ကျုပ် ဘယ်လိုဆုံးဖြတ်တယ်ဆိုတာ ခင်ဗျားကိုအကြောင်းကြားပါမယ်။ တစ်ခုတော့ ရှင်းရှင်းပြောမယ်။ တကယ့်ဖြစ်ရပ်အမှန်က ဘယ်လိုဆိုတာ သေသေချာချာ မသိရမချင်း ကျုပ်က ဆက်ပြီး စုံစမ်းမေးမြန်းနေမှာပဲဆိုတာ ခင်ဗျားသိထားစေချင်တယ်”

x x x

‘ကော်မင်’သည် ပြင်ဘက်သို့ ထွက်လာသောအခါ မိုးကသဲသဲမဲမဲ ရွာနေသဖြင့် မေဂျာဟင်းရှော့က မော်တော်ကားစီစဉ်ပေးမည်ဟု ပြောစဉ် ငြင်းထန်သည်ကို နောင်တရသလို ဖြစ်မိလေသည်။ မိုးရေထဲလမ်းလျှောက်

ပြန်၍ မဖြစ်သဖြင့် တက္ကစိကားတစ်စီး ငှားပြန်ရန် စိတ်ကူးရမိသော်လည်း ထိုအချိန်၌ တက္ကစိကားဆို၍ တစ်စီးတလေမှမရှိဘဲ ဖြစ်နေလေသည်။

မြေအောက် မီးရထားစီးသွားနိုင်သော်လည်း သူသည် မြေအောက်ရထား စီးချင်စိတ်မရှိချေ။

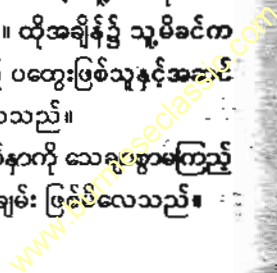
‘ကော်မင်’သည် ဘာလုပ်ရမှန်းမသိအောင် ဖြစ်နေလေသည်။ သူ၏ စိတ်သည် ကြည့်လင်ခြင်းမရှိဘဲ ဦးနှောက်ရှုပ်ထွေးလျက် ရှိနေသည်။

အထူးသဖြင့် သူ၏သား ‘ပေါလ်’အကြောင်း သိရသည့်အချက်များကြောင့် စိတ်ရှုပ်နေခြင်း ဖြစ်လေသည်။ ‘ပေါလ်’သည် သေဆုံးရုံသာမဟုတ်သေး။ သူ့ကိုယ်သူ သတ်သေသွားသည်ဟု သိရပေရာ ‘ကော်မင်’ကိုယ်တိုင် ယင်းဖြစ်ရပ်အတွက် မိမိသည် အပြစ်မကင်းဟုလည်း သူ့ကိုယ်သူ ဝေဖန်ပြစ်တင်မိလေသည်။

အမှန်တော့ ‘ကော်မင်’သည် သူ၏သား ‘ပေါလ်’နှင့်နီးစပ်စွာ မနေခဲ့ရသဖြင့် ‘ပေါလ်’၏အကြောင်းကို ကောင်းစွာမသိပါချေ။ ဤသည်ပင်လျှင် ပြဿနာအခက်အခဲတစ်ခု ဖြစ်နေပေသည်။ နောက်ဆုံး သားဖြစ်သူနှင့် တွေ့ဆုံခဲ့ရသည်မှာ ‘ပေါလ်’၏ ဆယ့်ရှစ်နှစ်မြောက်မွေးနေ့ကဖြစ်လေသည်။ ထိုစဉ်က ‘ပေါလ်’သည် ‘ပရင်စတန်’တက္ကသိုလ်မှ မိတ်ဆွေကျောင်းသားတစ်ဦးနှင့်အတူ နယူးယောက်မြို့လာရင်း ‘ကော်မင်’ထံသို့ ခေတ္တဝင်လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်လေသည်။ ‘ကော်မင်’သည် စာအုပ်တစ်အုပ်ရေးရင်း တန်းလန်းဖြစ်နေသော်လည်း အလုပ်ကို ခေတ္တရပ်ထားပြီး သားဖြစ်သူနှင့် သူ၏သူငယ်ချင်းတို့အား လက်ခံတွေ့ဆုံခဲ့သည်။ ကော်မင်၏အတွင်းရေးမှူး အမျိုးသမီး ‘ဖင်လီ’ကလည်း လူငယ်နှစ်ဦးအား ဖော်ရွေစွာ ကြိုဆိုစဉ်ခံခဲ့ရသည်။

‘ကော်မင်’သိ၍ သူ၏သား ‘ပေါလ်’အား သေချာစွာအကဲခတ်ကြည့်ရာ နှာခေါင်းက မိမိ(ကော်မင်)နှင့်တူပြီး မျက်လုံးကတော့ သူ့မိခင် ‘ဖီဘီ’၏ မျက်လုံးများနှင့်တူကြောင်း သတိပြုမိလေသည်။ ထိုအချိန်၌ သူ့မိခင်က နောက်အိမ်ထောင်ပြုလိုက်ပြီဖြစ်၍ ‘ပေါလ်’သည် ပထွေးဖြစ်သူနှင့်အတူ ပြောနေလောက်ပြီဟု ‘ကော်မင်’က မျှော်လင့်မိလေသည်။

‘ပေါလ်’ကိုယ်တိုင်က သူ့ဖခင်ဖြစ်သူ၏မျက်နှာကို သေချာစွာမကြည့်ဘဲ နေရာကော်မင် အနေဖြင့် စိတ်ထဲမှ မကျေမချမ်း ဖြင့်မိလေသည်။

စကားပြောကြရာ၌ 'ပေါလ်'တို့ကျောင်းမှ အားကစားလှုပ်ရှားမှုများ အကြောင်းကိုသာ အဓိကထားပြောခဲ့လေသည်။ 'ပေါလ်'သည် ဖခင်ဖြစ်သူ 'ကော်မင်'အား လာရောက်တွေ့ဆုံရာ၌ အနေရခက်သလို နေသာထိုင်သာ မရှိသလို ဖြစ်နေပုံရပြီး ခဏမျှကြာသော် ပြန်တော့မည်ဟု နှုတ်ဆက်လေသည်။

'ကော်မင်'သည် သားဖြစ်သူအား တံခါးဝသို့လိုက်ပို့ရင်း ဒေါ်လာ ငါးဆယ်တန် ငွေစက္ကူတစ်ရွက်ကို ထုတ်ပေးလျက်...

'သား...ဒီမြို့မှာရှိတုန်း လျှောက်လည်ပတ်ရင်း သုံးပို့ ယူသွားပါ' ဟု ပြုံး၍ ပြောလိုက်သည်။

သို့ရာတွင် 'ပေါလ်'သည် ဖခင်အား မကြည့်ဘဲ...

'နေပါစေ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ ကျွန်တော် ငွေကိုမလိုချင်ပါဘူး' ဟု ငြင်းလေသည်။

'ဟာ...ယူသွားစမ်းပါကွဲ့။ ဒေါ်လာ ငါးဆယ်ဆိုတာ သားတို့အနေနဲ့ ကောင်းကောင်း သုံးနိုင်ပါတယ်'

'ကော်မင်'က ထစ်ပြောသော်လည်း 'ပေါလ်'သည် ငွေကို လုံးဝလက်မခံဘဲ ဖခင်ကိုလည်း လှည့်၍ပင် မကြည့်ချေ။ ထို့နောက် ခပ်တည်တည်နှင့် ပြန်သွားလေသည်။

'ကော်မင်'သည် အံ့အားသင့်ရာမှ စိတ်မကောင်း ဖြစ်မိလေသည်။ သားဖြစ်သူ၏ အပြုအမူကြောင့် စိတ်ထိခိုက် ဝမ်းနည်းမိလေသည်။ ထိုနောက် ဝိစကီအရက်တစ်ခွက် ငဲ့သောက်ပြီး စာရေးသည့်အလုပ်ကို ဆက်လုပ်ခဲ့လေသည်။

ဤသို့လျှင် အတိတ်ကဖြစ်ရပ်ကို ပြန်လည် စဉ်းစားမိရင်း သူသည် လမ်းဆက်လျှောက်လာလေသည်။

တက္ကစိကားတစ်စီးမှ မတွေ့သဖြင့် လမ်းဆက်လျှောက်လာရာ ဂျပန် 'ဘား' အရက်ဆိုင်တစ်ဆိုင်ရှေ့သို့ ရောက်လာရာ 'ကော်မင်'သည် ဆိုင်အတွင်း သို့ဝင်၍ 'ဆန်တိုရီ' ဂျပန်အရက်တစ်ဘုလင်း မှာသောက်လေသည်။

ဆိုင်တွင်း၌ ရှိနေသူအားလုံးမှာ ဂျပန်လူမျိုးများဖြစ်ပြီး၊ အများစုက ဥရောပတိုက်သား ဝတ်စုံများ ဝတ်ထားကြလေသည်။ စားပွဲထိုးများက

'ကီမိုနို' ဝတ်စုံဝတ်ထားသူ ဂျပန်မိန်းကလေးလှလှများ ဖြစ်ကြသည်။

စားပွဲထိုးမိန်းကလေးများသည် လာသမျှလူများအား ဖော်ရွေစွာ စည့်ခံကြသည်ဖြစ်ရာ ဂျပန်မကလေးတစ်ဦးက 'ကော်မင်'အနီးသို့လာပြီး ပြုံးရွှင်စွာ နှုတ်ဆက်လေသည်။ သို့သော် 'ကော်မင်'က သူတစ်ယောက်တည်း အေးအေးနေခင်းကြောင်း ပြောလိုက်ရာ မိန်းကလေးက အင်္ဂလိပ်စကား အနည်းငယ်တတ်သဖြင့် နားလည်ပြီး ပြန်ထွက်သွားလေသည်။

'ကော်မင်'သည် ဂျပန်အရက်(ဆန်တိုရီ)ကို သောက်ရင်း စားပွဲပေါ်၌ ရှိနေသော အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် ထုတ်ဝေသည့် 'အာဆာဟီး'ဂျပန်သတင်းစာတစ်စောင်ကို ကောက်ယူပြီး ဖတ်နေလေသည်။

သတင်းခေါင်းစဉ်များကို လျှောက်ဖတ်ကြည့်ရင်း တစ်နေရာတွင် သူသိသောလူတစ်ယောက်၏ ဓာတ်ပုံတစ်ပုံကို သတင်းစာတွင် တွေ့ရသဖြင့် သေချာစွာ ဂရုစိုက်ကြည့်မိလေသည်။ ဓာတ်ပုံက ဆံပင်ဖြူဖြူနှင့် အမေရိကန်စစ်တပ်မှ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးတစ်ဦး၏ပုံဖြစ်ပြီး၊ ညစာစားပွဲတစ်ခု၌ မိန့်ခွန်းပြောနေပုံကို ရိုက်ထားသည့်သတင်းဓာတ်ပုံ ဖြစ်လေသည်။

သတင်းခေါင်းစဉ်က 'ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဂစ်ဆင်က ကွန်မြူနစ်များကို ရွတ်ချလိုက်ခြင်း'ဟူ၍ ဖြစ်လေသည်။

ထိုသတင်းခေါင်းစဉ်ကိုဖတ်ရင်း 'ကော်မင်'သည် အတိတ်ကို ပြန်သတိရမိလေသည်။ 'ဂစ်ဆင်'ဆိုသူမှာ အမေရိကန်လေတပ်မှ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးတစ်ဦးဖြစ်ပြီး၊ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးပြီးခါစ ဂျပန်ပြည်တွင် အမေရိကန်စစ်အုပ်ချုပ်ရေးရှိခွဲစဉ်က 'ကော်မင်'သည်လည်း အမှုထမ်းလျက်ရှိရာ 'ဂစ်ဆင်'နှင့် ရုံးခန်းချင်းကပ်လျက်ထိုင်ခဲ့ရသဖြင့် လူချင်းရင်းနှီးခဲ့လေသည်။ ထိုစဉ်က 'ဂစ်ဆင်'သည် အသက်လေးဆယ်ရွယ်ခန့်သာ ရှိသေးရာ ယခုဆိုလျှင် အသက်ခြောက်ဆယ်ကျော် ဖြစ်နေတော့မည်ဟုလည်း တွက်မိသည်။

'ဂစ်ဆင်'သည် စိတ်ဓာတ်အလွန်ပြင်းထန်ခိုင်မာပြီး အလုပ်လုပ်ရာတွင် တိကျပြတ်သားသူလည်း ဖြစ်သည်။ သို့သော် သူသည် 'ကော်မင်'နှင့်ခင်မင်ရင်းနှီးသော မိတ်ဆွေတစ်ဦးဖြစ်လာခဲ့သည်။ နောက်ပိုင်း 'ကော်မင်'က သူ့ရေးဆရာအဖြစ် ရေးသားခဲ့သော ပထမဆုံး စာအုပ်ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေလိုက်ချိန်တွင် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး 'ဂစ်ဆင်'က 'ကော်မင်'အား ချီးကျူးဂုဏ်ပြုသည့်ကြေးနှုန်းစာ

တစ်စောင်ပိုလိုက်လေသည်။

ထိုနောက် လူချင်းအဆက်အသွယ်ပြတ်နေရာမှ ယခုတစ်ဖန် 'ဂစ်ဆင်' အကြောင်းသတင်းဖတ်ရချိန်တွင် 'ကော်မင်' အနေဖြင့် စိတ်ဝင်စားမိလေသည်။

'ဂစ်ဆင်' သည် ယခုအခါ 'ဂိုလာ' အမေရိကန်လေတပ်စခန်းတွင် ကြီးကြပ်ကွပ်ကဲသူ တပ်မှူးကြီး ဖြစ်နေလေပြီ။ သတင်းစာတွင်ပါသော သတင်းက ဗိုလ်ချုပ်ကြီး 'ဂစ်ဆင်' က တိုကျိုမြို့ သတင်းစာဆရာအသင်း၌ မိန့်ခွန်းပြောကြားသည့်သတင်းဖြစ်သည်။ သူသည် ကွန်မြူနစ်များကို အလွန် မုန်းတီးသူဖြစ်သည့်အလျောက် မိန့်ခွန်းပြောရင်း ဂျပန်ပြည်က ကွန်မြူနစ် နိုင်ငံများနှင့် ကုန်သွယ်ခြင်းကို ဝေဖန်ပြစ်တင်၍ ပြောကြားခဲ့သည်။ အထူး သဖြင့် သူသည် အင်အားကြီး ကွန်မြူနစ်နိုင်ငံတစ်ခုကို ပြင်းထန်စွာဝေဖန် ပုတ်ခတ်သည်။ ထိုနိုင်ငံကြီး၏ ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီးက အမေရိကန်နယ်ချဲ့ စနစ်ကို အပြတ်ချေမှုန်းမည်ဟု ကြုံးဝါးခဲ့ပုံကိုလည်းထောက်ပြကာ ယင်း အင်အားကြီး ကွန်မြူနစ်နိုင်ငံကို မိမိတို့က ကြိုတင်တိုက်ခိုက်ချေမှုန်းမှသာ လာလတ္တံ့သော အန္တရာယ်ကို ကာကွယ်တားဆီးနိုင်မည်ဟုလည်း ပြောလေ သည်။

ဆက်လက်၍ သတင်းစာဆရာများ၏ မေးမြန်းချက်များဖြေကြားပုံကို သတင်းတွင် ဖော်ပြထားလေသည်။ သတင်းထောက်များအား ပြောကြားရာ တွင် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး 'ဂစ်ဆင်' က ဥပမာတစ်ခုတင်ပြခဲ့သည်။ အကယ်၍ လူတစ်ယောက်က မိမိအား သတ်မည်ဟု ခြိမ်းခြောက်ကြုံးဝါးပြီး နောက်တကယ်သတ်ရန် သေနတ်လက်နက်ပါ ရယူထားပြီးကြောင်းသိလျှင် မိမိကသူလာသတ်ခြင်းကို စောင့်နေမည့်အစား မိမိကိုယ်တိုင်က ထိုလူအား လားရှိုးအောင် သုတ်သင် ချေမှုန်းပစ်ရမည်ဟူ၍ ပြောခဲ့သည်။ အထူးသဖြင့် သူဝေဖန်ပုတ်ခတ်သောအင်အားကြီး ကွန်မြူနစ်နိုင်ငံသည်လည်း အထက်ပါ ဥပမာနည်းတူ မိမိတို့အား ခြိမ်းခြောက်နေပြီဖြစ်၍ မိမိတို့က အန္တရာယ်ကို ကြိုတင်ကာကွယ်တားဆီးမှုဖြစ်မည်ဟု ပြောခဲ့သည်။ ကြိုတင်ကာကွယ်တား ဆီးရန်ဆိုသည်မှာ စစ်ရေးအရ တိုက်ခိုက်ချေမှုန်းနည်းကို ဆိုလိုပါသလားဟု သတင်းထောက်တစ်ဦးက မေးသောအခါ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး 'ဂစ်ဆင်' က စစ်ရေး အရ တိုက်ခိုက်ရန်မှလွဲ၍ တခြားနည်းလမ်းမရှိဟု ခပ်ဘွင်းဘွင်းပင် ဖြေကြား

ခဲ့သည်။

'ကော်မင်' သည် ထိုသတင်းကို စိတ်ဝင်စားစွာဖတ်ရင်း ဗိုလ်ချုပ်ကြီး 'ဂစ်ဆင်' ၏ ကွန်မြူနစ်မုန်းတီးမှု အယူသည်းပုံကို စဉ်းစားနေမိလေသည်။ ထိုအတောအတွင်း သူသည် ဂျပန်အရက်ကို ဆက်တိုက်သောက်နေမိသဖြင့် အတော်မူးနေပြီဖြစ်ရာ ထိုင်ရာမှ ထလိုက်သောအခါ ကောင်းစွာပင် မတ်တတ် မရပ်နိုင်တော့ကြောင်း သိရလေသည်။ ဤအတိုင်းဆိုလျှင် သူတစ်ယောက် တည်း ဟိုတယ်သို့ ပြန်နိုင်တော့မည်မဟုတ်ဟု စဉ်းစားမိသဖြင့် စားပွဲထိုး ဂျပန်မိန်းကလေးတစ်ဦးအား အကူအညီတောင်းရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ ကံအားလျော်စွာ စားပွဲထိုးဂျပန်မိန်းကလေးက အင်္ဂလိပ်စကား အသင့်အတင့် တတ်သဖြင့် 'ကော်မင်' က သူတည်းခိုနေသော 'အင်ပီးရီးယဲ' ဟိုတယ်အမည် နှင့် အတွင်းရေးမှူး 'ဖင်လီ' ၏ နာမည်ကိုပါ စာရွက်တစ်ရွက်ပေါ်တွင် ရေးပြုပြီး 'ဖင်လီ' ထံ တယ်လီဖုန်းဆက်၍ ဤ 'ဘား' ဆိုင်သို့ 'ကော်မင်' အား လာခေါ် ရန် တယ်လီဖုန်းဆက်လိုက်သည်။

ဂျပန်အမျိုးသမီးကလည်း ကူညီ၍ တယ်လီဖုန်းဆက်ပေးသဖြင့် မိနစ် နှစ်ဆယ်ခန့်အကြာတွင် 'ဖင်လီ' သည် 'ဘား' ဆိုင်သို့ ရောက်ရှိလာလေသည်။ သူမသည် 'ကော်မင်' ကို ခြင်ခြင်ချင်း စိုးရိမ်ဟန်ဖြင့် ရှဉ့်ကပ်လာရာ 'ကော်မင်' က...

"ဟဲလို...ဖင်လီ ယမကာတစ်ရွက်လောက် သောက်ပါဦးလား" ဟု ပြော လိုက်သည်။ သို့သော် 'ဖင်လီ' က ငြင်းဆန်လေသည်။

"ကျွန်မ ဘာမှ မသောက်ချင်ပါဘူး။ ရှင်...အခုတော်တော်မူးနေသလား"

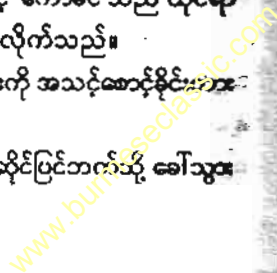
"ငါ့ဟာ ငါတော့ ရေချိန်ကိုက်ပြီး သဘောကျနေတာပဲ"

"ရှင်...လမ်းလျှောက်နိုင်မလား"

"လျှောက်နိုင်မယ်ထင်တာပဲ" ဟု ပြောရင်းနှင့် 'ကော်မင်' သည် ထိုင်ရာ မှ ထရင်း အရက်ဖိုးကျသင့်ငွေကို ထုတ်ရင်းပေးလိုက်သည်။

"ဒါဖြင့်...လာ၊ အပြင်ဘက်မှာ တက္ကစီတစ်စီးကို အသင့်ဆောင့်ခိုင်းဘူး တယ်"

ပြောပြောဆိုဆို 'ဖင်လီ' သည် 'ကော်မင်' အား ဆိုင်ပြင်ဘက်သို့ ခေါ်သွား လေသည်။

ထိုအချိန်၌ မိုးက ရွာနေဆဲပင်ရှိသဖြင့် နှစ်ယောက်သား တက္ကစီကား ပေါ်သို့ လျင်မြန်စွာ ပြေးတက်ကြရလေသည်။

တက္ကစီကား စတင်မောင်းထွက်သောအခါ 'ဖင်လီ'က စတင် စကား ပြောလေသည်။

“ရှင်က ကျွန်မကို ရင်ဖွင့်ပြီး ပြောပြချင်သလား”

“ပြောစရာ ဘာမှ ထူးထူးထွေထွေမရှိပါဘူး။ သူက သူ့ကိုယ်သူ သတ် သေသွားတာပဲ”

“ရှင်သား 'ပေါလီ'အကြောင်း ပြောနေတာလား”

“ဟုတ်တယ်။ သူဟာ မိန်းမတစ်ယောက်နဲ့ ရှုပ်ရှုပ်ယှက်ယှက်လုပ်ပြီး သူ့ကိုယ်သူ သတ်သေသွားတယ်”

“အဲဒါ သေချာရဲ့လားရှင်”

“သူတို့က သေချာတယ်လို့ ပြောတာပဲ”

“ဘယ်လိုဖြစ်တာတဲ့လဲ”

'ဖင်လီ'က ဆက်မေးသဖြင့် 'ကော်မင်'လည်း အမေရိကန်စစ်သံမှူး၊ မေ့ကွဲဟောင်းရှော့ထံမှ သိခဲ့ရသည့်အတိုင်း ပြောပြလိုက်လေသည်။

'ဖင်လီ'သည် နားထောင်ပြီး စိတ်မကောင်းဖြစ်သွားလေသည်။

“အဖြစ်က တော်တော်ဆိုးတာပဲကိုး။ ဒါပေမဲ့ အခုကိစ္စမှာ ရှင့်အနေနဲ့ ဘာမှအပြစ်မရှိဘူး။ ရှင်ဘယ်လိုမှ တတ်နိုင်တာမှမဟုတ်ဘဲ”

မကြာမီ တက္ကစီကားသည် သူတို့တည်းခိုသော 'အင်ပီးရီးယဲ'ဟိုတယ် ရှေ့သို့ ရောက်လာသဖြင့် ယာဉ်မောင်းသူက ဆင်ဝင်အောက်တွင် ရပ်ပေး လိုက်သည်။

'ဖင်လီ'သည် 'ကော်မင်'အား ချက်ချင်း မဆင်းစေဘဲ အဝတ်အစား ကပိုကရိုဖြစ်နေသည်ကို သပ်ရပ်အောင် ပြုပြင်ပေးလေသည်။

“ရှင့်အနေနဲ့ ဟိုတယ်စဉ်ခန်းကိုဖြတ်ပြီး ဝင်ဖို့မသင့်ဘူး။ စဉ်ခန်းမှာ သတင်းထောက်တွေရှိတယ်။ ရှင့်လက်ရှိအခြေအနေမှာ သတင်းထောက်တွေ နဲ့တွေ့ပြီး စကားပြောလို့မဖြစ်ဘူး။ ဒါကြောင့် ကျွန်မတို့က ကုန်ပဒေသာ ဆိုင်ဘက်ကဝင်ပြီး အဲဒီကမှ ဓာတ်လှေကားနဲ့ အပေါ်ထပ်ကို တက်ကြမယ်”

ဤသို့ပြောပြီး သူမကပင်ရှေ့ဆောင်လျက် 'ကော်မင်'အား ကုန်ပဒေသာ

ဤသို့ပြောပြီး သူမကပင်ရှေ့ဆောင်လျက် 'ကော်မင်'အား ကုန်ပဒေသာ

ဆိုင်ဘက်မှ လှည့်၍ ဟိုတယ်တွင်းသို့ ခေါ်သွားလေသည်။

အပေါ်ထပ်သို့ရောက်လျှင် 'ကော်မင်'၏ အခန်းထိအောင် လိုက်ပို့ပေး လေသည်။ ထိုနောက် 'ပဂျာမာ'ခေါ် ညဝတ်စုံအင်္ကျီတစ်ထည် ထုတ်ယူပေး ရင်...

“ကဲ...ရှင်က အဝတ်အစားလဲလိုက်ပါ။ ကျွန်မက ရှင်...သောက်ဖို့ ကော်ဖီသွားယူလိုက်ဦးမယ်”

မကြာမီ ကော်ဖီပူပူနွေးနွေးယူလာပြီး တိုက်သဖြင့် 'ကော်မင်'သည် အနည်းငယ် နေသာထိုင်သာ ရှိလာလေသည်။

“ရှင် အိပ်လိုက်ရင် ကောင်းလိမ့်မယ်”

“အိပ်လို့ရမှာ မဟုတ်ပါဘူးကွာ။ မင်း ငါ့အနားမှာနေပြီး စကားပြော စမ်းပါ”

'ကော်မင်'ကပြောသဖြင့် 'ဖင်လီ'သည် ကုလားထိုင်တစ်လုံးတွင် ထိုင် နေရလေသည်။

“ဒီနေ့ ငါ့ဖြစ်ပုံအတွက် ဝမ်းနည်းပါတယ်ကွာ”

“ကိစ္စမရှိပါဘူး။ ရှင်က ကျွန်မကို တောင်းပန်နေစရာမလိုပါဘူးရှင်”

“လောကမှာ ငါ့အနေနဲ့ အခုလိုတောင်းပန်လောက်အောင် ခင်မင်ပေး စားတဲ့သူဆိုလို့ မင်းတစ်ယောက်ပဲရှိတယ်။ ဒါပေမဲ့ မင်းအကြောင်း သေသေ ချာချာစဉ်းစားကြည့်တော့ မင်းဟာ ငါ့အတွင်းရေးမှူး အလုပ်လုပ်ပြီး တကောက်ကောက်လိုက်နေရတာ အဓိပ္ပာယ်မရှိဘူး။ မင်းဟာ အိမ်ထောင်ပြု ပြီး အေးအေးဆေးဆေးနေဖို့ ကောင်းတယ်”

'ကော်မင်'၏ စကားအဆုံးတွင် 'ဖင်လီ'သည် ပြုံးလိုက်သည်။

'ရှင်ကလည်း...ကျွန်မရဲ့အမေကြီးပြောတဲ့ပုံမျိုး ပြောနေပြန်ပါပြီ။ အမေကလည်း ဒီလိုပဲပြောလေ့ရှိတယ်။ ကျွန်မက အိမ်ထောင်သည်ဘဝနဲ့ မနေချင်ဘူးရှင်။ ကျွန်မအသက် နှစ်ဆယ်ရွယ်လောက်တုန်းက တစ်ကြိမ်အိမ် ထောင်ပြုခဲ့ဖူးတယ်။ ဒါပေမဲ့ အိမ်ထောင်သည်ဘဝနဲ့ ကျွန်မနဲ့မဖြစ်ဘူးနဲ့။ အိမ်ထောင်ပြုဖို့ စိတ်ကုန်သွားပြီ”

“ဟာကွာ မင်းကလည်း တစ်ကြိမ်အိမ်ထောင်ပြုလို့ အဆင်မပြေတာနဲ့ ဘဲ အိမ်ထောင်ရှင်ဘဝကို ဒါလောက်ချည်း စိတ်ကုန်သွားတာမျိုး မဖြစ်သင့်

“ဟာကွာ မင်းကလည်း တစ်ကြိမ်အိမ်ထောင်ပြုလို့ အဆင်မပြေတာနဲ့ ဘဲ အိမ်ထောင်ရှင်ဘဝကို ဒါလောက်ချည်း စိတ်ကုန်သွားတာမျိုး မဖြစ်သင့်

“ဟာကွာ မင်းကလည်း တစ်ကြိမ်အိမ်ထောင်ပြုလို့ အဆင်မပြေတာနဲ့ ဘဲ အိမ်ထောင်ရှင်ဘဝကို ဒါလောက်ချည်း စိတ်ကုန်သွားတာမျိုး မဖြစ်သင့်

“ဟာကွာ မင်းကလည်း တစ်ကြိမ်အိမ်ထောင်ပြုလို့ အဆင်မပြေတာနဲ့ ဘဲ အိမ်ထောင်ရှင်ဘဝကို ဒါလောက်ချည်း စိတ်ကုန်သွားတာမျိုး မဖြစ်သင့်

ပါဘူး”

“ကျွန်မအနေနဲ့ အခုလိုရှင်ဆီမှာ အလုပ်လုပ်နေရတာ စိတ်ထဲမှာ ကျေနပ်သဘောကျတယ်။ ပျော်လည်းပျော်တယ်။ ဒါဆိုရင် ပြီးတာပဲ”

“မင်းအဖို့ ဒါလောက်နဲ့ ကျေနပ်နှစ်သိမ့်နေဖို့ မသင့်ဘူးထင်တယ်”

“ကျွန်မစိတ်ထဲက ကျေနပ်နေရင်ပြီးတာပဲ။ ရှင်နဲ့အလုပ်လုပ်ရတာ ကျွန်မအဖို့ အမြဲတမ်း အလုပ်များနေတာကို တစ်မျိုးကောင်းတယ်။ ရှင်ပေးတဲ့ လစာငွေကလည်း ကောင်းတယ်။ ပြီးတော့ ရှင်နဲ့အတူခရီးသွားရတာကို လည်း သဘောကျတယ်။ အော် ဒါထက်နက်ပြန်အတွက် လေယာဉ်ပျံလက် မှတ်ယူထားလိုက်ရမလား... ယူမယ်ဆိုရင် ဒီနေ့အကြောင်းကြားရလိမ့်မယ်။

“မင်းက စကားပြောရင် မင်းရဲ့ကိုယ်ရေးကိုယ်တာအကြောင်းကို ပြော ချင်ပုံမရဘူး”

“ဒီမယ် ကျွန်မ အခု အသက်သုံးဆယ့်ခြောက်နှစ်ရှိပြီ။ လက်ရှိလုပ် နေရတဲ့အလုပ်ကိုလည်း ကျေနပ်သဘောကျတယ်။ ကျွန်မ အနေနဲ့ ကျေနပ် ရင်ပြီးတာပဲ”

“ဖင်လီ’က ခပ်ပြတ်ပြတ်ပြောလိုက်သဖြင့် ‘ကော်မင်’လည်း လက်လျှော့ လိုက်ဟန်ဖြင့်...

“လေယာဉ်လက်မှတ်ယူဖို့ အစီအစဉ်မလုပ်နဲ့ဦး။ တို့က ဒီဂျပန်ပြည်မှာ ဆက်နေရဦးမယ်” ဟု ပြောလိုက်သည်။

“ဘာလဲ ရှင်က ဒီမှာနေပြီး စာအုပ်ဆက်ရေးမလို့လား”

“မဟုတ်ဘူး။ အလုပ်လုပ်မှာမဟုတ်ဘူး”

“ဒါဖြင့် ရှင်သား ‘ပေါလ်’နဲ့ ပတ်သက်ပြီး ရှင်က မကျေမနပ်ဖြစ်နေလို့ လား”

“ဒီလိုလည်းမဟုတ်ပါဘူး။ မေဂျာဟင်းရှော့က ပြောပြတာတွေဟာ အမှန်ပဲလို့ ငါထင်တယ်။ ဒါပေမဲ့ ငါ့သား ‘ပေါလ်’အနေနဲ့ မသေခင် ဘယ်လို ခံစားခဲ့ရတယ်။ သူက ဘာတွေစဉ်းစားတွေးခေါ်နေခဲ့တယ်ဆိုတာ ငါသိချင် တယ်”

“အော်...ဒါနဲ့ပြောရဦးမယ်။ ရှင်ကို ‘ဘား’ အရက်ဆိုင်မှာ လာခေါ်ဖို့ တယ်လီဖုန်းမလာခင် တစ်နာရီလောက်က မစ္စတာ ‘မစ်ဆူ’က တယ်လီဖုန်း

ဆတ်တယ်ရှင်”

“ဟုတ်လား...သူ့ကို ရှာဖို့တာဝန်ပေးထားတဲ့ အမျိုးသမီးကို ရှာလို့တွေ့ ပြီတဲ့လား”

“ဟုတ်ကဲ့ရှင်...ရှာလို့တွေ့ပြီလို့ ပြောပါတယ်”

“ဒါဖြင့် သူ့ဆီ တယ်လီဖုန်းပြန်ဆက်လိုက်ပါ။ နက်ပြန်မနက်စောစော ငါ့သူနဲ့ တွေ့ချင်တယ်”

“ကောင်းပါပြီ...ကျွန်မ ဆက်လိုက်ပါ့မယ်”

“နေပါဦးကွ...တကယ်လို့သာ ငါက နက်ပြန်အမေရိကန်ကို ပြန်ဖို့ဆုံး ဖြတ်မယ်ဆိုရင် မင်းက မစ္စတာ ‘မစ်ဆူ’ တယ်လီဖုန်းဆက်ကြောင်း ငါ့ကို ပြောပါမလား”

“ဒါတော့ ကျွန်မအနေနဲ့ မပြောပေးဘူး။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကျွန်မသဘော ပြောရရင် ဒီဂျပန်အမျိုးသမီးကို သွားတွေ့လို့ ဘာမှအကြောင်းမထူးဘူး ထင်ပါတယ်။ ကိုင်း- တခြားကိစ္စမရှိရင် ကျွန်မအခန်းကို ပြန်တော့မယ်”

“ကိစ္စတော့ ဘာမှမရှိပါဘူး။ ငါက ပေါလ်ရဲ့မိခင် ‘ဖိုဘီ’ဆီကို စာတစ် စောင်ရေးမယ်။ ပြီးတော့ မင်းအကြံပေးသလို အိပ်ချောအောင်အိပ်ဖို့ ကြိုးစား မယ်”

‘ကော်မင်’က ပြောလိုက်ပြီးနောက် ‘ဖင်လီ’သည် ပြင်ဘက်ထွက်ရန် တံခါးဝသို့ လျှောက်သွားပြီးမှ ခေတ္တရပ်ပြီး စကားပြောပြန်သည်။

“အော်...တစ်ခုပြောရဦးမယ်။ ဂျပန်စာပေ အနုပညာအသင်းက ကိုယ်စားလှယ်တစ်ဦးက တယ်လီဖုန်းဆက်တယ်။ ရှင်ဒီမှာရောက်နေတုန်း သူတို့အသင်းမှာလာပြီး ဟောပြောဖို့ မေတ္တာရပ်ပါတယ်။ ကျွန်မကတော့ ရှင်အနေနဲ့ ဟောပြောဖို့စိတ်ဝင်စားမယ်မထင်ဘူး။ ရှင်ကိုအကြောင်းကြား ပေးပါမယ်လို့တော့ ပြောလိုက်တယ်”

“အေး ကောင်းတယ်။ ငါက ဒါမျိုးတွေ စိတ်မဝင်စားဘူး”

“ဟုတ်ကဲ့ ကျွန်မအကြောင်းပြန်လိုက်မယ်။ ကျွန်မသွားတော့မယ်ဆိုတဲ့ တစ်ခုခုလိုရင် လှမ်းသာခေါ်လိုက်ပါ”

‘ဖင်လီ’ထွက်သွားပြီးနောက် ‘ကော်မင်’သည် မတ်တတ်ထကြည့်ရာ ကောင်းစွာမရပ်နိုင်သေးကြောင်း သိရလေသည်။ ဇနီးဟောင်း ‘ဖိုဘီ’ထံ စာရေး

ရန် စိတ်ကူးရှိသော်လည်း မရေးဘဲနေလိုက်သည်။ ဂျပန်အမျိုးသမီးနှင့် တွေ့ဆုံစကားပြောပြီးမှပင် 'ဖိုဘီ'ထံ ပြည့်ပြည့်စုံစုံ စာရေးပါတော့မည်ဟု ဆုံးဖြတ်လျက် အိပ်ရာပေါ် လှဲအိပ်ချလိုက်လေသည်။

(၂)

နောက်တစ်နေ့ နံနက်ရှုစံနာရီတိတိတွင် ဂျပန်အမျိုးသားအလွတ်စုံ ထောက် 'မစ်ဆူ'က တယ်လီဖုန်းဆက်သဖြင့် 'ကော်မင်'သည် 'မစ်ဆူ'နှင့် 'ဟီဘီယာ' ဥယျာဉ်အနီးတစ်နေရာတွင် တွေ့ဆုံစကားပြောရန် ချိန်းလိုက်လေသည်။

နှစ်ယောက်ချင်း လွတ်လပ်စွာ စကားပြောလိုသဖြင့် 'ကော်မင်'က ဟိုတယ်၌ မတွေ့ဆုံဘဲ ပြင်ဘက်တွင် တွေ့ဆုံရန် ချိန်းလိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

အတွင်းရေးမှူး 'ဖင်လီ'အား စာများ ပြန်ကြားရန် တာဝန်ပေးခဲ့ပြီးနောက် 'ကော်မင်'သည် ဓာတ်လှေကားဖြင့် ဟိုတယ်အောက်ထပ်သို့ ဆင်းခဲ့ပြီး နောက် ဘေးတံခါးတစ်ခုမှ ပြင်ဘက်သို့ ထွက်ကာ လမ်းလျှောက်ထွက်လာလေသည်။

ချိန်းထားသောနေရာတွင် 'မစ်ဆူ'သည် အနက်ရောင် ဒတ်ဆန်းကားတစ်စီးဖြင့် အသင့်စောင့်နေလေသည်။ 'ကော်မင်' ချဉ်းကပ်သွားသည်နှင့် တံခါးဖွင့်ပေးသဖြင့် 'ကော်မင်'က ကားပေါ်တက်ထိုင်လိုက်ရာ 'မစ်ဆူ'သည် စကားတစ်ခွန်းမှ မပြောသေးဘဲ မော်တော်ကားကို မောင်းထွက်လိုက်လေသည်။

'မစ်ဆူ'သည် အသက်ငါးဆယ်နီးပါးရှိ နှုတ်ခမ်းမွေးရေးနေနှင့်လူတစ်ယောက်ဖြစ်ပြီး ပုံပန်းသဏ္ဍာန်အားဖြင့် စုံတောက်နှင့်မတူဘဲ သံတမန်အရာရှိတစ်ဦးနှင့်တူနေလေသည်။ အင်္ဂလိပ်စကားကိုလည်း အလွေးကျွမ်းကျင်သူ

ဖြစ်လေသည်။

ကားမောင်းသွားရင်း 'မစ်ဆူ'က စကားစပြောလေသည်။

"မစ္စတာ 'ကော်မင်' ခင်ဗျား... ကျွန်တော်သိတဲ့လက်ဖက်ရည်ဆိုင်တစ်ဆိုင်ကို သွားချင်ပါတယ်။ အဲဒီမှာဆိုရင် လုံခြုံပြီးလွတ်လပ်စွာ စကားပြောနိုင်ပါတယ်"

"ကောင်းပြီလေ၊ သွားကြတာပေါ့"

'ကော်မင်'က ပြန်ပြောလိုက်လျှင် 'မစ်ဆူ'သည် မော်တော်ကားကို ဆက်မောင်းကာ သူပြောသည့် ဂျပန်လက်ဖက်ရည်ဆိုင်သို့ တိုက်ရိုက်သွားလေသည်။

လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှ လူများက 'မစ်ဆူ'အား သိက္ခန်းနေပုံရကာ 'ကိမိုနို' ဝတ်စုံနှင့် ဂျပန်အမျိုးသမီးတစ်ဦးသည် 'မစ်ဆူ'နှင့် 'ကော်မင်'တို့အား ဆိုင်အတွင်းဘက် သီးသန့်အခန်းတစ်ခန်းသို့ခေါ်သွားပြီး နေရာပေးလေသည်။ ထိုအခန်းတွင်း၌ကား ပရိဘောဂများကို အနောက်နိုင်ငံမှ ပုံစံမျိုးဖြင့် ဖန်တီးထားလေသည်။

ဂျပန်အမျိုးသမီးက လက်ဖက်ရည်လာပေးပြီး ပြန်ထွက်သွားသောအခါ 'မစ်ဆူ'သည် သူ၏လက်ကိုင်အိတ်တွင်းမှ စာရွက်စာတမ်းများ ဆွဲထုတ်ယူရင်း စကားပြောလေသည်။

"ကျွန်တော်တို့ အလွန်ကဲကောင်းတယ်လို့ဆိုရမယ်... သာမန်အားဖြင့်ဆိုရင် အခုလိုကိစ္စမျိုးလိုက်စုံစမ်းရင် ရက်သတ္တလေးငါးပတ်လောက် ကြာတတ်တယ်"

"ကျုပ်က ဂျပန်အမျိုးသမီးကို တွေ့ချင်တယ်ဗျ... အဲဒါဖြစ်နိုင်မယ် မဟုတ်လား"

'ကော်မင်'က သူ၏ဆန္ဒကို ပြောလိုက်ရာ 'မစ်ဆူ'သည် ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

"ဟုတ်ကဲ့... အခက်အခဲမရှိပါဘူး"

ဤသို့ပြောရင်း စာရွက်စာတမ်းများကို 'ကော်မင်'အား လှမ်းပေးလိုက်သည်။

"ဒီစာရွက်တွေကို ဖတ်နေရရင် အချိန်ကြာနေဦးမယ်... ခင်ဗျားကပဲ

အမျိုးသမီးအကြောင်း ပြောပြစမ်းပါ"

'ကော်မင်'က ပြောလိုက်ရာ 'မစ်ဆူ'လည်း လိုက်လျောသည့်အနေဖြင့် ရှင်းပြလေသည်။

"ကောင်းပါပြီ... အမျိုးသမီး နာမည်အပြည့်အစုံက 'အာကီကို--ဆူဇုကီး' ဖြစ်တယ်။ အသက်ကတော့ နှစ်ဆယ့်တစ်နှစ်လောက်ရှိပြီ။ သူက 'မေဂျီ-သုတေသနပြုတိုက်'မှာ အလုပ်လုပ်တယ်။ အဲဒီပြတိုက်မှာ ထိန်းသိမ်းထားခဲ့တဲ့ ဂျပန်ဧကရာဇ် အိမ်တော်ဆိုင်ရာ စာရွက်စာတမ်းတချို့ကို အင်္ဂလိပ်ဘာသာနဲ့ ထုတ်ဝေဖို့ အစီအစဉ်ရှိတယ်။ မိန်းကလေးက အင်္ဂလိပ်ဘာသာကျွမ်းကျင်လေတော့ ထုတ်ဝေမယ့်စာတမ်းတွေကို ဘာသာပြန်ရသူတစ်ဦးလည်း ဖြစ်တယ်။ သူ့နေတာက 'ရိုနာနိုမာချို'အရပ်မှာ နေတယ်"

"မိန်းကလေးရဲ့ ယောက်ျားကကော... သူ့ရာထူးအဆင့်ကဘာလဲ"

"ဟင်... ဘာယောက်ျားလဲ... မိန်းကလေးက အိမ်ထောင်မရှိဘူးခင်ဗျ... 'မစ်ဆူ'က အဲဒီအားသင့်ဟန်ဖြင့် ပြန်ပြောလိုက်သည်။

"ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတွေ့ခဲ့တဲ့ မိန်းကလေးက တလွဲဖြစ်နေပြီ။ လူများနေတာဖြစ်ရမယ်။ ကျုပ်သားနဲ့ပတ်သက်ခဲ့တဲ့ ဂျပန်အမျိုးသမီးက အိမ်ထောင်ရှိတယ်။ သူ့ယောက်ျားက ဂျပန်အစိုးရထိပ်တန်းအရာရှိကြီးတစ်ဦး ဖြစ်တယ်။ သူတို့ဇနီးမောင်နှံဟာ ပြီးခဲ့တဲ့ဆောင်းဦးရာသီက အမေရိကန်နိုင်ငံ 'ကာလီဖိုးနီးယား' ပြည်နယ်ကို လာရောက်လည်ပတ်ခဲ့တယ်"

'ကော်မင်'က ဤသို့ပြောလိုက်သော်လည်း 'မစ်ဆူ'က သူ့စုံစမ်းသိရှိထားချက်ကို ထပ်၍ ပြောလေသည်။

"ကျွန်တော်က လူမှားတာ မဟုတ်ပါဘူး။ မိန်းကလေးဟာ ဘယ်တုံးကမှ အိမ်ထောင်မကျခဲ့ဘူး။ ပြီးတော့ ဂျပန်ပြည်ရဲ့ပြင်ပ နိုင်ငံခြားကိုလည်း ခရီးမထွက်ဖူးခဲ့ဘူး။ တစ်ခု သေချာတာက ခင်ဗျားဆီကို စာပို့လိုက်တာ ဒီမိန်းကလေးဖြစ်တာ အမှန်ပဲ"

"မိန်းကလေးကိုယ်တိုင်က ခင်ဗျားကို ဒီလိုပဲ ပြောလိုက်သလား"

"ကျွန်တော်က သူ့နဲ့ တိုက်ရိုက်မဆက်သွယ်ပါဘူး"

'ဒါဖြင့် ဘာကြောင့် ခင်ဗျားက တထစ်ချပြောနိုင်တာလဲ"

"ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ရုံးအဖွဲ့သားတွေက အလွန်စေ့စပ်သေချာပါတယ်။

ခင်ဗျားဆီကိုရောက်လာတဲ့ စာအိတ်ပေါ်က လက်ရေးနဲ့ ဒီမိန်းကလေးရဲ့ လက်ရေးကို ယှဉ်ကြည့်တော့ တစ်ထောင့်တည်း ဖြစ်နေတယ်။ စာအိတ်ပေါ်က တံဆိပ်ခေါင်းနေရာကို ကြည့်လိုက်တော့လည်း သူ့အလုပ်လုပ်တဲ့နေရာအနီးက 'ရှင်ဂျူးကူ' စာတိုက်က ထည့်လိုက်တာ ဖြစ်နေတယ်။ စာအိတ်ပေါ်က သူ့လိပ်စာပျက်နေတာကတော့ မတော်တဆ ရေရှိပြီး ပျက်နေတာဖြစ်တယ်။ ကျွန်တော်ပြောတာ မလွဲပါဘူးခင်ဗျ။ ခင်ဗျားဆီကို စာထည့်လိုက်တာ ဒီမိန်းကလေးအစစ်ပါပဲ။"

'မစ်ဆူ'က ပြောလိုက်ပြီးနောက် 'ကော်မင်'သည် စာရွက်များကို စတင်ဖတ်ကြည့်လေသည်။ ပထမစာမျက်နှာကို ဖတ်ကြည့်ရာမှ 'မစ်ဆူ'အား လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

"ဒီအစီရင်ခံစာမှာ မိန်းကလေးရဲ့ ဖခင်က တိုကျိုတက္ကသိုလ်မှာ အလုပ်လုပ်တယ်လို့ဆိုတယ်။ ဘာအလုပ်လုပ်တာလဲ"

"အတိုးကြီးက ရူပဗေဒသိပ္ပံပညာရှင်ကြီးတစ်ဦး ဖြစ်တယ်။ သူ့လုပ်ငန်းက အာကာသလေ့လာစူးစမ်းရေးနဲ့ သက်ဆိုင်တယ်။ ကျွန်တော်တို့ သိရသလောက် သူဟာ တိုကျိုတက္ကသိုလ်ရဲ့ စီမံကိန်းတစ်ခုဖြစ်တဲ့ 'ဆတ်ဆူမာ' အာကာသ လေ့လာရေးစခန်းမှာ အလုပ်လုပ်နေပါတယ်"

"ခင်ဗျားတို့ စုံစမ်းထောက်လှမ်းတာကို ကျုပ်က စိတ်ချပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အခုအတိုင်းဆိုရင် အဓိပ္ပာယ်မရှိဘူးဖြစ်နေတယ်"

ဤသို့ အစချီကာ 'ကော်မင်'သည် စစ်သံမှူး မေဂျာဟင်းရှော့ထံမှ ကြားသိခဲ့ရုံပဲအကြောင်းကို (မေဂျာ ဟင်းရှော့၏ အမည်ကို ဖွင့်မပြောဘဲ) သူ၏သား 'ပေါလီ'၏ဖြစ်ရပ်များနှင့်တကွ ပြောပြလိုက်ပြီးနောက်...

"ဒါကြောင့် အခု ခင်ဗျားတို့ ရှာတွေ့တဲ့မိန်းကလေးက 'တခြားမိန်းကလေးတစ်ယောက်ဖြစ်နေပြီလို့ ထင်တယ်'ဟု ဆက်ပြောလိုက်လေသည်။

ဤတွင် စုံထောက်'မစ်ဆူ'က ပြီးလိုက်သည်။

"ဒီလိုလည်း ရှိသေးတာကိုး။ မစ္စတာ'ကော်မင်'ရဲ့သားက ဂျပန်မိန်းကလေးနှစ်ယောက်နဲ့ ဆက်ဆံခဲ့တာတော့ မဖြစ်နိုင်ဘူးလား။ ဒါမှမဟုတ် ဒီ'ဆူဇွန်း'ဆိုတဲ့ မိန်းကလေးက ခင်ဗျားရဲ့သားကို ကူညီတဲ့အနေနဲ့ စာရွက်တစ်ပိုင်းတစ်စကို ခင်ဗျားဆီ ပို့ပေးလိုက်တာလည်း ဖြစ်နိုင်တာပဲ"

"ဒါတော့ ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ ဒါထက် ခင်ဗျား စုံထောက်အလုပ်လုပ်နေတာ ဘယ်လောက်ကြာပြီလဲ"

နှစ်ပေါင်းနှစ်ဆယ်လောက်ရှိပါပြီ။ ကျွန်တော်က မူလကရှေ့နေလုပ်မယ် စိတ်ကူးပြီး အမေရိကန်ကို သွားခဲ့တယ်။ ဟိုမှာ သဘောမကျတာနဲ့ အင်္ဂလန်ပြည်ကိုသွားပြီး မှုခင်းထောက်လှမ်းရေးပညာ သင်ခဲ့တယ်။ ဂျပန်ပြည်ပြန်ရောက်တော့ တိုကျိုမြို့တော် ရဲတပ်ဖွဲ့မှာ ခဏဝင်လုပ်ခဲ့ပါသေးတယ်။ ဒါပေမဲ့ လစာက နည်းလွန်းပြီး ကျွန်တော့်မှာ အိမ်ထောင်လည်း ရှိတော့ အလုပ်က ထွက်လိုက်တယ်။ ပြီးတော့ ကျွန်တော့်ညီတစ်ယောက်နဲ့အတူ ကိုယ်ပိုင် အလွတ်စုံထောက်လုပ်ငန်းလုပ်ခဲ့ပါတယ်"

"အခု ခင်ဗျားရဲ့အခြေအနေကြည့်ရတာ လုပ်ငန်းအောင်မြင်နေပုံရပါတယ်"

"ဟုတ်ကဲ့...လုပ်ငန်းအောင်မြင်လို့ ကျွန်တော့်မိသားစု စားဝတ်နေရေး အဆင်ပြေနေပါတယ်။ သို့သော်လည်း လူ့အဖွဲ့အစည်းတစ်ခုလုံးရဲ့အခြေအနေကမကောင်းလှဘူးခင်ဗျ။ ဒီနေ့ ဂျပန်ပြည်မှာ တကယ် ယုံကြည်စိတ်ချရမှုဆိုတာ မရှိသလောက်ဖြစ်နေပါတယ်။ အဲဒါပေါ်မူတည်ပြီး ကျွန်တော်က အလုပ်လုပ်နေပါတယ်။ ဥပမာ လူတစ်ယောက်က ဘဏ်တိုက်တစ်ခုမှာ တာဝန်ရှိတဲ့ အလုပ်တစ်ခုလုပ်ဖို့ လျှောက်တယ်ဆိုပါတော့ ဒီလူကို အလုပ်ခန့်ဖို့ သင့်မသင့်သိရအောင် ဘဏ်တိုက်အကြီးအကဲများက ကျွန်တော့်ကို ငှားပြီး ဟိုလူရဲ့နောက်ကြောင်းကို လိုက်စုံစမ်းထောက်လှမ်းခိုင်းတတ်တယ်။ ဒါမှမဟုတ် လူတစ်ယောက်က သူ့စနီးကိုမယုံသင်္ကာဖြစ်ပြီး အမျိုးသမီးရဲ့ ပြုမူလုပ်ရားပုံတွေကို နောက်ကလိုက်ပြီးစုံစမ်းဖို့ ကျွန်တော့်ကို တာဝန်ပေးတတ်ပါတယ်။ တစ်ခါတစ်ခါတော့လည်း စီးပွားရေးလုပ်ငန်းကြီးတစ်ခုက အခုရှင်အချင်းချင်း တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် မယုံလို့ ကျွန်တော့်ကို ငှားပြီး စုံစမ်းထောက်လှမ်းခိုင်းတယ်။ တစ်နည်းအားဖြင့် လူတိုင်းလိုလို နောက်ကြောင်းလိုက်စုံစမ်းခြင်း ခံနေရပါတယ်။ ဒီအခြေအနေကို ကျွန်တော်က သဘောမကျပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ ဒီလိုအခြေအနေကြောင့်ပဲ ကျွန်တော်တို့အဖို့ အလုပ်ဖြစ်နေတယ်"

ပြောရင်းနှင့် 'မစ်ဆူ'သည် လက်ပတ်နာရီကို ကြည့်ပြီးနောက်...

“ကဲ...ခင်ဗျားက ဟိုအမျိုးသမီးနဲ့တွေ့ချင်ရင် ကျွန်တော်လိုက်ပို့ပေးပါမယ်”ဟု ပြောလိုက်သည်။

တစ်နာရီနီးပါးခန့် မော်တော်ကားကို မောင်းသွားပြီးနောက် နာမည်ကျော် ‘မေဂျီ’ဘုရားကျောင်းကြီး၏ ပြင်ဘက်ဥယျာဉ်နားသို့ ရောက်သွားကြလေသည်။

‘ကော်မင်’သည် ယခင်က ဂျပန်ပြည်သို့ ရောက်ဖူးသူဖြစ်၍ ထိုနေရာကို ကောင်းစွာမှတ်မိနေလေသည်။ ဘုရားကျောင်းကြီးမှာ ဂျပန်ပြည်ကို ခေတ်မီတိုးတက်အောင် ပြောင်းလဲခဲ့သူ ဂျပန်ဧကရာဇ် ‘မေဂျီ’အား အမှတ်တရဧကန်ပြုသည့်အနေဖြင့် တည်ဆောက်ထားခြင်းဖြစ်သည်။ လှပသာယာသော ပန်းဥယျာဉ်ဖန်တီးထားပြီး၊ သုတေသနပြုတိုက်ကြီးတစ်ခုလည်း တည်ဆောက်ထားပေသည်။

‘မစ်ဆူ’သည် ပြတိုက်အနီးတွင် မော်တော်ကားကို ရပ်လိုက်သည်။

“မိန်းကလေး ဘယ်မှာရှိနေတယ်ဆိုတာ ကျွန်တော် သွားစုံစမ်းကြည့်လိုက်ဦးမယ်...သူ့ရုံးခန်းကတော့ တတိယထပ်မှာရှိတယ်။ ခင်ဗျားပါ တစ်ခါတည်း လိုက်ခဲ့ချင်သလား”

“မလိုက်ချင်ပါဘူး”

‘ကော်မင်’က ပြောလိုက်ပြီးနောက် ‘မစ်ဆူ’သည် ထွက်သွားရာ မကြာမီ ပြန်ရောက်လာလေသည်။

“အမျိုးသမီးက တတိယထပ်က သူ့ရုံးခန်းမှာရှိနေတယ်ခင်ဗျား သွားတွေပေတော့။ ကျွန်တော်ကော လိုက်ခဲ့ရဦးမလား”

“လိုက်ဖို့မလိုပါဘူး”

“ကောင်းပါပြီ၊ ခင်ဗျား အေးအေးဆေးဆေး အချိန်ယူပြီး တွေ့နိုင်ပါတယ်။ ကျွန်တော်က ပြတိုက်ကပန်းချီကားတွေကြည့်နေပါမယ်”

‘ကော်မင်’လည်း ပြတိုက်တွင်းသို့ ဝင်လိုက်ရာ သမိုင်းဝင်ပန်းချီကားကြီးများ ခင်ကျင်းပြသထားသည်ကို သတိပြုမိလေသည်။

တတိယထပ်သို့ ရောက်သောအခါ ဆိုင်းဘုတ်က ဂျပန်ဘာသာဖြင့် ရေးထားသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

‘ကော်မင်’သည် အခန်းတွင်းသို့ ဝင်ကြည့်ရာ ဂျပန်အမျိုးသမီးနှစ်ဦး

စားပွဲရှည်ကြီးပေါ်တင်ထားသည့် ရှေးဟောင်းစာရွက်စာတမ်းများ၊ ပုရပိုက်များကိုကြည့်ကာ အလုပ်လုပ်နေကြသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

‘မီးခိုးရောင်’ကီမိုနို’ဝတ်စုံ ဝတ်ထားသူ အသက်ငါးဆယ်ကျော်အရွယ် ဂျပန်အမျိုးသမီးကြီးသည် ‘ကော်မင်’အား မြင်လျှင် ဦးညွတ်အလေးပြုပြီး နောက်အခန်းတွင်းမှ ထွက်သွားလေသည်။

ကျန်ရစ်သူ အသက်ငယ်ငယ် မိန်းကလေးသည် ‘ကော်မင်’အား ခေတ္တအကဲခတ်ကြည့်ပြီးနောက်...

“ကျွန်မက မစ္စဆူဇူကီးဖြစ်ပါတယ်”ဟု အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် ပြောလေသည်။

“ကျုပ်အနေနဲ့ အခုလိုလာပြီး အနှောင့်အယှက်ပေးရတာ ဝမ်းနည်းပါတယ်။ မိန်းကလေးက ကျုပ်ရှာနေတဲ့ လူဟုတ်မဟုတ်ဘဲ မသေချာဘဲနဲ့ လာရခြင်းဖြစ်တယ်”

ပြောရင်းနှင့် ‘ကော်မင်’သည် သူ၏ပိုက်ဆံအိတ်ထဲမှ စာရွက်ငယ်ကို ထုတ်ယူပြရင်း...

“ဒီစာရွက်ရဲ့အဓိပ္ပာယ်ကို သိပါသလား...”ဟု မေးလိုက်သည်။

ဂျပန်မိန်းကလေးသည် မျက်မှန်တပ်သူဖြစ်ပြီး စာရွက်ကိုယူ၍ သေချာစွာကြည့်လေသည်။ ထိုနောက် စာရွက်ကို ‘ကော်မင်’အား ပြန်ပေးလိုက်သည်။

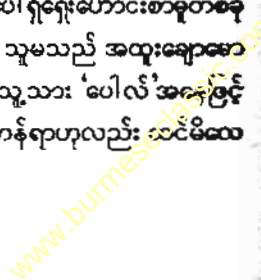
“ရှင်ဒီစာရွက်ကို ဘယ်ကရတာလဲ”

“ဒါကို မိန်းကလေးကိုယ်တိုင် ကျုပ်ဆီပို့ပေးလိုက်တယ်ထင်တယ်။ ကျုပ်က ‘ပေါလ်’ရဲ့ဖခင်ဖြစ်ပါတယ်”

“အော်...ဟုတ်လား”

ထိုမျှသာပြောပြီး မိန်းကလေးသည် စားပွဲပေါ်ရှိရှေးဟောင်းစာရွက်တစ်ခုကို ကောက်ယူကြည့်ရင်း စဉ်းစားနေလေသည်။ သူမသည် အထူးချောမောလှပသူတစ်ဦး မဟုတ်သဖြင့် ‘ကော်မင်’သည် သူ့သား ‘ပေါလ်’အနေဖြင့် ဤမိန်းကလေးအား နှစ်သက်တပ်မက်ခြင်းမရှိတန်ရာဟုလည်း သင်မိလေသည်။

ခဏမျှကြာသော် မိန်းကလေးက-

“ရှင် အခု ကျွန်မဆီလာတွေ့တာ ဘာများအလိုရှိလို့ပါလဲ”ဟု မေးလေသည်။

“ကျုပ်သိချင်တာတွေကတော့ အများကြီးပဲ။ ဒါပေမဲ့ အရင်ဆုံး ဒီစာရွက်တစ်ပိုင်းတစ်စုံရဲ့အဓိပ္ပာယ်ကို ပြောပြစမ်းပါ”

‘ကျွန်မက ဘာမှမသိဘူးရှင်’

“ဒါပေမဲ့ မင်းကိုယ်တိုင် ဒီစာကိုပို့ပေးလိုက်တာဖြစ်လေတော့ နည်းနည်း ပါးပါးတော့ သိလိမ့်မယ်ထင်ပါတယ်”

“ဒီစာကို ‘ပေါလ်’က ရှင်ဆီပို့ဖို့ ရည်ရွယ်တာကိုသာ သိပါတယ်။ ဒါနဲ့ ကျွန်မက ရှင်နာမည်နဲ့လိပ်စာကို စွယ်စုံကျမ်းတစ်ခုမှာ ရှာပြီး စာတိုက် ကပို့ပေးလိုက်တာပါပဲ”

“ပေါလ်ကိုယ်တိုင်က စာကို ကျုပ်ဆီပို့ပေးဖို့ ခိုင်းသလား”

“ဟင့်အင်း...မခိုင်းပါဘူး”

“ကျုပ်ဖြင့် နားမလည်နိုင်အောင်ဖြစ်နေပြီ။ ‘ပေါလ်’နဲ့ကောင်းကောင်း သိပါသလား”

“ဟုတ်ကဲ့...ကောင်းကောင်းသိပါတယ်ရှင်။ ဒါထက် ရှင်မှာ စီးကရက် များပါသလား”

ကော်မင်’က သူ၏စီးကရက်ဘူးကို ထုတ်ပေးလိုက်ရာ ဂျပန်မိန်းက လေးသည် စီးကရက်တစ်လိပ်ယူ၍ မီးညှို့လိုက်သည်။

“ဒီပြတိုက်စည်းကမ်းအရ ဆေးလိပ်မသောက်ရဘူးရှင်။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်မ ကတော့ သောက်တာပါပဲ။ အရေးကြီးတာက အဖိုးတန် ရှေးဟောင်းစာမူ တွေ မီးမလောင်ဖို့ဘဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်မအနေနဲ့ ‘ပေါလ်’အကြောင်း စကားစပ် မပြောချင်ဘူး။ သူ့မှာ အခက်အခဲဒုက္ခတွေ အများကြီးရှိနေတယ်”

“ဟင်...ဟုတ်လား”

‘ကော်မင်’က အံ့အားသင့်စွာဖြင့် ရေရွတ်လိုက်သည်။ အံ့အားသင့်ခြင်း မှာ ဂျပန်မိန်းကလေးပြောလိုက်ပုံက သူ၏သား‘ပေါလ်’အသက်ထင်ရှား ရှိနေသေးဟန်ဖြစ်နေ၍ အံ့ဩမိခြင်းဖြစ်သည်။

“ပေါလ်ဟာ ဒုက္ခရောက်နေလို့သာ ရှင်က အခုလို ကျွန်မဆီလာတွေ့ တာ ဖြစ်ရမယ်။ ဒါထက် ‘ပေါလ်’က ရှင်အပေါ် သိပ်ပြီး ခင်မင်ရင်းနှီးစိတ်

မရှိဘူးရှင်။ အဲဒါကို ရှင်သိရဲ့လား။ သူဟာ ရှင်ကို စိတ်နာနေပုံရတယ်”

“မိန်းကလေးက အဖြစ်မှန်ကို မသိသေးဘူးထင်တယ်။ ကျုပ်သား ‘ပေါလ်’ဟာ သေဆုံးသွားပြီ”

‘ကော်မင်’၏ စကားအဆုံးတွင် မိန်းကလေးသည် အံ့အားသင့် တုန် လှုပ်သွားဟန်ဖြင့် ဆတ်ခနဲလှမ်းကြည့်လိုက်သည်။ ရုတ်တရက် ဘာမှ မပြောနိုင်ဘဲ အံ့ဩတုန်လှုပ်ဟန်မျိုး ဖြစ်နေလေသည်။ ‘ကော်မင်’လည်း အားနာသလို ဖြစ်မိလေသည်။

“ကျုပ်က မင်းကို တုန်လှုပ်ချောက်ချားစေလိုတဲ့ စေတနာနဲ့ပြောတာ မဟုတ်ပါဘူး။ ကျုပ်သား ‘ပေါလ်’ဟာ အခုလဆန်းပိုင်းကပဲ အမေရိကန် နိုင်ငံ၊ ကာလီဖိုးနီးယားပြည်နယ်မှာ ဟယ်လီကော့ပ်တာ(ရဟတ်ယာဉ်)ပျက် တူးပြီး သေဆုံးသွားရှာတယ်။ ကျုပ် အခု ဒီကိုလာတံ့အကြောင်းက ‘ပေါလ်’

ဟာ ဘာကြောင့် ဒီဇင်ဘာလအတွင်းက ဒီဂျပန်ပြည်ရောက်နေရတာလဲ ဆိုတာ သိချင်လို့ပဲ။ နောက်ပြီး ဒီမှာ ‘ပေါလ်’နဲ့ သိကျွမ်းခဲ့သူများ ရှိရင် တွေ့ဆုံစကားပြောချင်လို့ ဖြစ်ပါတယ်”

မိန်းကလေးသည် စိတ်တုန်လှုပ်ခြင်း ပြေပျောက်စေလိုဟန်ဖြင့် စီးကရက်ကို ဖွာသောက်နေပြီးမှ...

“ကျွန်မက သူ့သေဆုံးမှာကို အလွန်စိုးရိမ်ခဲ့ပါတယ်။ တစ်ည ကျွန်မ အိပ်မက်မက်ရင်း သူ့သေသွားပြီလို့ အိပ်မက်မက်ခဲ့ဖူးပါတယ်”

“မင်းက ကျုပ်သားကို ကောင်းကောင်းသိခဲ့တယ်လို့ ပြောခဲ့တယ်မဟုတ် လား။ ဒီတော့ နောက်အမျိုးသမီးတစ်ယောက်က ဘယ်သူလဲဆိုတာ ပြောနိုင် ပါသလား”

“ဘယ်က နောက်အမျိုးသမီးတစ်ယောက်လဲ”

မိန်းကလေးက နားမလည်ဟန်ဖြင့် ပြန်မေးလိုက်သည်။

“ကျုပ်သားဟာ အိမ်ထောင်ရှိနေတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်နဲ့ရည်ငံပြီး ဩဿနာအရပ်အယှက်ဖြစ်ခဲ့တယ်။ ဒါကို မင်းက သိချင်မှသိမယ်။ ဒါပေမဲ့ သူ ဂျပန်ပြည်ကိုလာခဲ့တာဟာ အဲဒီကိစ္စကြောင့် ဖြစ်တယ်”

ဤတွင် မိန်းကလေးသည် စီးကရက်တိုကို ပြာခွက်တစ်ခုတွင် ငြိမ်း သတ်လိုက်ပြီးနောက်...

www.burmeseclassic.com

“မစ္စတာကော်မင်ရှင်၊ နောက်အမျိုးသမီးတစ်ယောက်ဆိုတာ လုံးဝ မရှိပါဘူး” ဟု ပြောလေသည်။

“မင်းက ကျုပ်ပြောတာကို ကောင်းကောင်း သဘောမပေါက်ဘူးထင် တယ်”

“ကျွန်မ သဘောပေါက်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့...နောက်အမျိုးသမီးတစ် ယောက် မရှိခဲ့တာအမှန်ပါပဲ။ ဒါကို ရှင်ယုံကြည်စေချင်ပါတယ်။ ကျွန်မနဲ့ ‘ပေါလ်’ တို့ဟာ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် မေတ္တာရှိခဲ့ကြပါတယ်”

“နေပါဦး၊ မင်းက သူနဲ့ ဘယ်မှာ စပြီးတွေ့ဆုံခဲ့တာလဲ”

“ဒီတိုကျိုမြို့မှာပါပဲ။ သိပ္ပံပညာဆိုင်ရာ အစည်းအဝေးကြီးတစ်ခု ကျင်းပအပြီးမှာ ဂုဏ်ပြုစည်ခဲပွဲတစ်ခုလုပ်တော့ ကျွန်မရဲ့ဖခင်ကြီးက ကျွန်မ ကိုပါခေါ်သွားခဲ့ပါတယ်။ သိပ္ပံပညာရှင်တွေ၊ ပါမောက္ခတွေက ဧည့်ခံပွဲကို သူတို့ဇနီးတွေ ခေါ်လာကြပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်မရဲ့မိခင်က ကွယ်လွန် သွားရာပြီဖြစ်တဲ့အတွက် ကျွန်မကို ခေါ်သွားရခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ ဧည့်ခံပွဲလုပ် နေတုန်းမှာ ကျွန်မက အပြင်းအထန်ခေါင်းကိုက်ပြီး နေမကောင်းဖြစ်လာတာ နဲ့ အမေရိကန်အရာရှိတစ်ဦးက ကျွန်မကို အိမ်ထိအောင် ကားမောင်းပြီး လိုက်ပို့ပါတယ်။ အဲဒီအရာရှိက လူကြီးမင်းရဲ့သား ‘ပေါလ်’ ပါပဲ။ နောက်ပိုင်း လူချင်းရင်းနီးပြီး သူနဲ့ကျွန်မဟာ မကြာခဏတွေ့ဆုံရာက ချစ်သွားကြပါ တယ်”

“အဲဒါ ဘယ်တုန်းကလဲ”

“နိုဝင်ဘာလ နောက်ဆုံးအပတ်ထဲလောက်ကပါ”

မိန်းကလေး၏စကားကြောင့် ‘ကော်မင်’ သည် အလွန်အံ့အားသင့်သွား သည်။

“ဟာ...မဖြစ်နိုင်ဘူးထင်တယ်။ ကျုပ်သား ‘ပေါလ်’ က ဂျပန်ပြည်ကို ဒီဇင်ဘာလနောက်ပိုင်းကျမှ လာခဲ့တာပဲ။ သူဟာ အမေရိကန်မှာ တွေ့ဆုံခဲ့ တဲ့ ဂျပန်အမျိုးသမီးတစ်ဦးနောက်ကို လိုက်လာခြင်းဖြစ်တယ်”

“ကျွန်မ ဝမ်းနည်းပါတယ်။ အမှန်က ရှင်ပြောသလို မဖြစ်ခဲ့ဘူးရှင်”

‘ကော်မင်’ သည် အလွန်စဉ်းစားရခက်နေတော့သည်။ အမေရိကန်သံရုံး မှ မေဂျာဟင်းရှော့ ပြောပြချက်နှင့် ယခုဂျပန်အမျိုးသမီး ‘ဆူဇုကီး’ ၏ပြောပြ

ချက်တို့မှာ လုံးဝကွဲလွဲနေသဖြင့် မည်သူ၏ပြောပြချက်က အမှန်ဟု ဝေခွဲ ရခက်နေတော့သည်။

သူသည် စဉ်းစားရင်း စီးကရက်တစ်လိပ် မီးညှိသောက်နေပြီးမှ...

“ဒါထက် မင်းက ‘ပေါလ်’ ဟာ အကျပ်အတည်းပြဿနာဖြစ်နေ တယ်ဆိုတာ ဘယ်လိုလဲ” ဟု မေးလိုက်သည်။

“သူမှာ အကျပ်အတည်းတွေတာဟာ နောက်ပိုင်းကျမှ ဖြစ်ပါတယ်။ ဘာရယ်လို့တော့ ကျွန်မကိုယ်တိုင် မသိပါဘူး။ သူနဲ့ကျွန်မ စတင်ရင်းနီး ရာက ချစ်ကြိုက်ကြချိန်မှာ ‘ပေါလ်’ ဟာ အလွန်စိတ်ချမ်းသာ ပျော်ရွှင်နေခဲ့ပါ တယ်”

ဤသို့အစချီတာ မိန်းကလေးက သူနှင့်ပေါလ်တို့အကြောင်းတွေကို ဆက်လက်ပြောပြလေသည်။ စောစောပိုင်းက သူမအနေဖြင့် နိုင်ငံခြားသား ဖြစ်သူ အမေရိကန်ယောက်ျားတစ်ဦးနှင့် ချစ်ကြိုက်ရန် ဝန်လေးခဲ့သော်လည်း နောက်ပိုင်းတွင်မူ ‘ပေါလ်’ နှင့်သူမတို့သည် တစ်ဦးပေါ်တစ်ဦး အလိုလို မေတ္တာသက်ဝင်ခဲ့မိကြကြောင်း၊ နှစ်ယောက်သားရင်းနီးစွာ စကားပြောကြရင်း သူတို့နှစ်ဦး၏ဘဝမှာ တူညီသောအချက်များရှိပုံကို သိရှိခဲ့ရကြောင်း၊ သူမ သည် ဖခင်ကြီးနှင့်လည်း နီးကပ်စွာ မနေခဲ့ရကြောင်း၊ အဘိုးကြီးက ‘ဆတ်ဆူမာ’ အရပ်ရှိ သိပ္ပံပညာသနဏီမိန့်တင် အလုပ်လုပ်သဖြင့် တစ်ခါ တစ်ရံမှသာ တိုကျိုမြို့သို့ လာရောက်သည့်အခါလည်း သူ၏အလုပ်ထဲတွင် သာ စိတ်ဝင်စားနေပြီး သမီးနှင့်အတူနေချိန်မရခဲ့ကြောင်း၊ ‘ပေါလ်’ ကလည်း အလားတူပင် မိဘများနှင့် ကင်းကွာနေသူဖြစ်ကြောင်း၊ ဖခင်ရင်း ‘ကော်မင်’ အား စိတ်နာသလိုဖြစ်ပြီး မိခင်နောက်အိမ်ထောင်(ပထွေး)ဖြစ်သူနှင့်လည်း မနီးစပ်ခဲ့ကြောင်း၊ မိခင်ဖြစ်သူကလည်း ‘ပေါလ်’ အပေါ် နားလည်မှုရှိဟန် မတူကြောင်း၊ တစ်ခါသော် ‘ပေါလ်’ က သူ့မိခင်ထံမှ စာတစ်စောင်ကို ချစ်သူ အား ထုတ်ပြခဲ့ကြောင်း၊ စာမှာ မိခင်က ‘ပေါလ်’ အား လော့ခ်အိန်ဂျယ် လိစ်ဖြူ ရှိ အနုပညာပြပွဲတစ်ခုသို့ သွားကြည့်ရန် တိုက်တွန်းသည့်စာဖြစ်ကြောင်း ထိုပြပွဲသို့ သွားကြည့်စေချင်သည့် ရည်ရွယ်ချက်က ‘ပေါလ်’ အဖို့ ပညာဗဟု သုတ တိုးပွားစေလို၍ဖြစ်ကြောင်း စသည်ဖြင့် သူမက အကျယ်တဝင့် ပြောပြ လေသည်။

“အဲဒီပြပွဲကိုသွားကြည့်ဖို့ စာရေးလိုက်တာ ဘယ်တုံးကလဲ”

‘ကော်မင်’က မေးလိုက်သည်။

“ဒီဇင်ဘာပထမအပတ်ထဲလောက်က ဖြစ်ပါတယ်”

“သူ့အမေက ‘ပေါလ်’ဟာ အမေရိကန်မှာပဲ ရှိနေတယ်လို့ ထင်တာ ဖြစ်ရမယ်”

“ဟုတ်ပါတယ်၊ ‘ပေါလ်’က သူဟာ အမေရိကန်(ကာလီဖိုးနီးယား)မှာပဲ ရှိနေသယောင် စာတွေ ရေးခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီစာတွေကို ဒီက ပို့ပေးပြီး အမေရိကန်ကမှ စာတိုက်ထဲထည့်စေခဲ့ပါတယ်”

“ပေါလ်က ဒီဂျပန်ပြည်မှာရှိနေတုန်း ဘယ်မှာတာဝန်ကျနေသလဲ”

“တိုကျိုမြို့တစ်နေရာမှာလို့ ထင်တာပဲ။ ကျွန်မတော့ အတိအကျ မသိပါဘူး”

“စောစောက မင်းပြောတာ ဧည့်ခံပွဲဆိုတာ ဘယ်နေရာမှာလုပ်တာလဲ”

“ရှင်ဘာရှိ အရပ်မှာ ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီမှာက အမေရိကန်အိလက် ထရွန်နစ်ကုမ္ပဏီတစ်ခု ရှိပါတယ်။ ကုမ္ပဏီကလည်း အသစ်တည်ထောင် ထားတာလို့ သိရပါတယ်။ ကျွန်မအဖေကြီးအပြောတော့ အဲဒီမှာ သိပ္ပံပညာ ဆိုင်ရာ အစည်းအဝေးတွေလုပ်တာရယ်။ ဧည့်ခံပွဲကျင်းပတာရယ်ဟာ ကြော် ငြာသဘောသာ ဖြစ်တယ်တဲ့။ ကုမ္ပဏီအနေနဲ့ ဂျပန်အာကာသလေ့လာ စူးစမ်းရေးစီမံကိန်းအတွက် လျှပ်စစ်အိလက်ထရွန်နစ်ပစ္စည်းတွေ ရောင်းချ ချင်လို့ ဖန်တီးတဲ့သဘောလို့ ဆိုပါတယ်”

‘ကော်မင်’သည် အမေရိကန် အိလက်ထရွန်နစ်ကုမ္ပဏီ၏ အမည်ကို သူ၏ မှတ်စုစာအုပ်ထဲတွင် ရေးမှတ်လိုက်ပြီးနောက် ဆက်လက်၍ မေးပြန် သည်။

“ကျုပ်သား ‘ပေါလ်’အနေနဲ့ အကျပ်အတည်းပြဿနာ ရင်ဆိုင်ရတယ် ဆိုတာ ကျုပ်အပြည့်အစုံ သိချင်တယ်။ မင်းမှတ်မိသလောက် ပြောပြစမ်း ပါ”

“စုဖြစ်တာကတော့ ဒီဇင်ဘာလလယ်လောက် ဖြစ်ပါတယ်။ ‘ပေါလ်’ ဟာသူနဲ့ ကျွန်မတို့အကြောင်းကို သူမိခင်တို့ပြောပြရင်း ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ အလုပ်ကိစ္စတချို့ ဆောင်ရွက်ဖို့ အမေရိကန်ကို ပြန်ချင်ခဲ့တယ်။ အမေရိ

တန်လေတပ်ကလည်း သူ့ကိုသွားခွင့်ပြုမယ်လို့ ထင်ခဲ့တယ်။ သူတာဝန်ကျ နေတဲ့ စီမံကိန်းက နောင်ရေးပြီး ခေတ္တရပ်ဆိုင်းထားလေတော့ သူ့အနေနဲ့ အားလပ်နေတာမျိုး သွားခွင့်ရမယ်လို့ မျှော်လင့်ခဲ့တယ်။ ‘ပေါလ်’ဟာ သူ့ အမေရိကန်ပြန်ရဖို့ သေချာတယ်လို့ ယူဆပြီး သူ့အမေဆီကို ဓရုစ္စမတ်ပွဲ ဟော်အတွင်း ကျောင်းနေဖက် သူငယ်ချင်းဟောင်းတွေနဲ့ဆုံရအောင် ဧည့်ခံပွဲ (ဝါတီ)တစ်ခု စီစဉ်ထားပါလို့တောင် စာရေးခဲ့ပါတယ်။

ဂျပန်မိန်းလေး ‘အာကီကို’-ဆူဇုကီး’က ဆက်လက်ပြောပြချက်များမှာ ဆောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်လေသည်။

ဒီဇင်ဘာလ (၁၉)ရက်နေ့ ညနေဘက်တွင် ‘ပေါလ်’သည် ချစ်သူဂျပန် မိန်းကလေး၏ အိပ်ခန်းသို့ လာရောက်တွေ့ဆုံရာ၌ စိတ်အနှောင့်အယှက် ဖြစ်နေလေသည်။ သူတာဝန်ကျသည့် စီမံကိန်းလုပ်ငန်းများ အမြန်ပြန်စ တော့မည်ဖြစ်၍ သူလျှောက်လွှာ တင်ထားသော ခွင့်ရရေးကိစ္စကို သက်ဆိုင် ရာက ငြင်းဆန်ပယ်ဖျက်လိုက်သဖြင့် ဒေါသထွက်နေလေသည်။ ထို့ပြင် သူ၏တပ်အတွင်း၌ ပြဿနာအရပ်အရှင်းတွေကလည်း ဖြစ်ပေါ်လာသည်။ ‘ပေါလ်’၏ မိတ်ဆွေအရာရှိတချို့အား ဘာကြောင့်မှန်းမသိ သက်ဆိုင်ရာ ထ ဖမ်းဆီးပြီး ဂျပန်ပြည်မြောက်ပိုင်းရှိ သီးသန့်အကျဉ်းစခန်းတစ်ခုသို့ ပို့ထားလိုက်သည်။ ‘ပေါလ်’သည် မကျေနပ်သဖြင့် ထိုအရာရှိများအား ဘာကြောင့်ဖမ်းသည်။ မည်သည့်ဖြစ်မှုနဲ့စွဲချက်တင်သည်ကို လိုက်စုံစမ်း ကြည့်သော်လည်း မည်သို့မှ အဖြေမှန်ကို မရသဖြင့် ပို၍ပင် ဒေါသထွက်မိ စတာသည်။ ထိုအကြောင်းများကို ပြောပြသဖြင့် ချစ်သူ မိန်းကလေးက ‘ပေါလ်’အား နှစ်သိမ့်ဖျောင်းဖျစ်ရသည်။ ထိုနေ့ညဘက်တွင် ‘ပေါလ်’သည် သူ၏ တပ်စခန်းသို့ ပြန်သွားခဲ့သည်။

ရက်သတ္တပတ်ခန့် သူတို့နှစ်ယောက်မတွေ့ဆုံဘဲ နေကြပြီးနောက် ဒီဇင်ဘာလ (၂၃)ရက်နေ့ မွန်းလွဲပိုင်းတွင် ‘ပေါလ်’သည် ချစ်သူ ဂျပန်မ လေး အလုပ်လုပ်သော ပြတိုက်သို့ ရောက်လာလေသည်။ ထိုအချိန်၌ သူသည် စိတ်ညစ်ပြီး အရက်တွေသောက်ထား၍ မူးနေသည်။ မိန်းကလေး ‘အာကီကို’-ဆူဇုကီး’သည် ‘ပေါလ်’အရက်မူးပြီး စကားကျယ်လောင်စွာ ပြောနေသဖြင့် အထူးစိုးရိမ်မိလေသည်။ ပြတိုက်မှ လုံခြုံရေးအစောင့်များ

သိသွားပါက အမေရိကန်စစ်တပ်တပ်ထိန်းသို့ တိုင်ကြားလိုက်လျှင် 'ပေါလ်'အား လာရောက်ဖမ်းဆီးသွားမည်စိုးသဖြင့် ချောမောပြီး သူ၏ အလုပ်ရုံးခန်းထဲတွင် ခေါ်ထားလိုက်ရသည်။ ထိုနောက် သူမသည် ပြတိုက် ညွှန်ကြားရေးမှူးထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ နေမကောင်းဟု အကြောင်းပြကာ နေ့ဝက် ခွင့်ယူပြီး 'ပေါလ်'ကို ပြင်ဘက်သို့ ခေါ်ထုတ်သွားလေသည်။ 'ပေါလ်' သည် အရက်မူးနေရုံမက အရက်ပုလင်းတစ်လုံးပါ သူနှင့်အတူ ယူဆောင်လာလေ ရာ မိန်းကလေးအိမ်ခန်းသို့ ရောက်သောအခါ ထိုပုလင်းထဲမှ အရက်များကုန် အောင် သောက်ပစ်လိုက်ပြီး ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင်ပင် ထိုင်နေလေသည်။

'ပေါလ်'သည် စစ်တပ်သုံးကုတ်အင်္ကျီကြီးဝတ်ထားရာ မိန်းကလေးက ချောမောပြီး ကုတ်အင်္ကျီကို ချွတ်ယူလိုက်သည်။ ထိုအချိန်မှာပင် 'ပေါလ်' က သူ့ဖခင်ထံ စာရေးဦးမည်ဟု ဆိုပြီး စက္ကူနှင့်ခဲတံတောင်းပြန်သည်။ သို့သော် စာရွက်ပေါ်တွင် စာတစ်ကြောင်း နှစ်ကြောင်းသာရေးပြီး ဖခင်ထံ စာရေး၍ အကြောင်းမထူး၊ ဖခင်ကြီးက ဘာမှကူညီဆောင်ရွက်ပေးမည် မဟုတ်။ သူ့ဟာသူပြဿနာကို ကြည့်ရှုင်းရမည်ဟုဆိုကာ စာဆက်မရေးဘဲ နေလိုက်သည်။ ဂျပန်မိန်းကလေးသည် 'ပေါလ်'၏ ကုတ်အင်္ကျီကို သိမ်း ဆည်းရန်၊ တစ်နေရာတွင် ချိတ်ထားရန် ယူအသွားတွင် လေးလံသော အရာဝတ္ထုတစ်ခုကို စမ်းမိသဖြင့် အသာယူကြည့်ရာ စစ်တပ်သုံးပစ္စည်း သေနတ်တစ်လက် တွေ့ရသဖြင့် ထိတ်လန့်သွားမိသည်။ သူမသည် 'ပေါလ်' မသိအောင် သေနတ်ကို ထုတ်ယူပြီး စာရေးစားပွဲအံ့ဆွဲထဲ၌ အသာဝှက်ထား လိုက်သည်။ ထိုနောက် 'ပေါလ်'နှင့်အတူ ကြမ်းပြင်ပေါ်ထိုင်ရင်း အကျိုး အကြောင်း မေးကြည့်လေသည်။ သူမ၏စိတ်ထဲမှ 'ပေါလ်'သည် ပြဿနာ အခတ်အခဲ တစ်ခုတစ်ရာရှိနေပြီဟု သိသဖြင့် ပြောနိုင်ပါက ကူညီရန် အကျိုး အကြောင်း မေးကြည့်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

အထူးသဖြင့် 'ပေါလ်'က စိတ်ညစ်ပြီး အရက်တွေသောက်လောက် အောင် ဘာပြဿနာဖြစ်နေသည်ကို သူမကအမှန်အတိုင်း သိချင်ရှာသည်။ 'ပေါလ်'သည် အတန်ကြာကြာ ဘာမှမပြောဘဲနေပြီးမှ စာရွက်တစ်ရွက်ထုတ် ယူ၍ ချစ်သူအား လှမ်းပေးလိုက်သည်။

စာရွက်ပေါ်တွင်ကား လူရှစ်ဦးတို့၏ နာမည်များရေးထားရာ 'ပေါလ်'

ထ ချစ်သူမိန်းကလေးအား ထိုနာမည်များကို သိပါသလောဟု မေးသည်။ သို့သော် မိန်းကလေးက လုံးဝမသိကြောင်း အမှန်အတိုင်း ပြန်ပြောလိုက်ပြီး နောက် အခြေအနေအမှန်ကို သူမအား ပြောပြရန် တောင်းပန်ရှာသည်။ 'ပေါလ်'က မိန်းကလေးအနေဖြင့် အကျိုးအကြောင်း ဘာမှမသိခြင်းသည်သာ သေအန္တရာယ်ကင်းရှင်းမည်ဆိုကာ စာရွက်ကို ပြန်သိမ်းလိုက်သည်။

ချစ်သူ 'အာကီ'ကို - ဆူဇူကီး'သည် 'ပေါလ်'အား ချောမော၍ ကော်ဖီ ထန်ခွက်တိုက်ပြီးနောက် အိပ်ခိုင်းရာ ခဏမျှအကြာတွင် အိပ်ပျော်သွားလေ သည်။

ဒုနစ်နာရီထိုးသော် 'ပေါလ်'သည် ပြန်ထပြီးသူ၏ ကုတ်အင်္ကျီကို ပြန် ထုတ်ဖော်ရင်း ပစ္စုတိ 'သေနတ်မရှိတော့ကြောင်း သိရသောအခါ အလွန်စိတ် ဖျတ်ဟန်ဖြင့် ညည်းညူလေတော့သည်။ သေနတ်ကို ချစ်သူမိန်းကလေးက ဖျတ်ထားကြောင်း ရိပ်မိသဖြင့် ပြန်ပေးရန် တောင်းလေသည်။ သူ့အဖို့ သေနတ်မရှိလျှင် လူအတော်များများ ဒုက္ခရောက်ရတော့မည်ဟုလည်း ပြောသည်။

ဤတွင် ချစ်သူမိန်းကလေးမှာ ပို၍ပင်စိုးရိမ်တုန်လှုပ်မိတော့သည်။ ဓမ္မတို့သေနတ်ကို ပြန်ပေးလိုက်ပါက ဘေးအန္တရာယ်မှချစ်တော့မည်ဟု ဇည်း အတပ်သိလေသည်။ ထိုအခါ 'ပေါလ်'က သေနတ်ကို မရမက ပြန်တောင်းရင်း အကျိုးအကြောင်းတစ်စိတ်တစ်ဒေသ ပြောပြလေသည်။ သူသည် အမေရိကန်အစိုးရ၏ လျှို့ဝှက်စီမံချက်အကြောင်းမှန်ကို သိရှိရ သဖြင့် ထိုစီမံချက်အတိုင်း လိုက်နာဆောင်ရွက်ရန် ငြင်းဆန်ခြင်းကြောင့် အပြီးအကျယ်ပြဿနာဖြစ်လာကာ အခုပင်လျှင် သူ့အားဖမ်းဆီးရန် အစီအစဉ်များက လိုက်ရှာနေပြီဟု ဆိုသည်။ ယခု သူသည် ချစ်သူ၏အိမ် နေသို့ လိုက်လာခြင်းသည်ပင်လျှင် မှားကြောင်း၊ အမေရိကန်စစ်တပ်မှ အစီအစဉ်များက သူ၏နောက်သို့ ခြေရာခံလိုက်လာလျှင် ဤအိမ်သို့ ရောက် မည်ဖြစ်၍ ချစ်သူမိန်းကလေးအတွက် အန္တရာယ်ဖြစ်မည်ကိုလည်း စိုး ရိမ်ကြောင်း၊ ထိုကြောင့် သူ့ယခု အခြန်ထွက်သွားရန် အကျိုးကြီးပြီး သေနတ်ဝါမှဖြစ်မည်ဟုလည်း ပြောသည်။ သူ့လုပ်စရာရှိတာ လုပ်ပြီးလျှင်မူ သူ့လိုက်သူ သက်ဆိုင်ရာအာဏာပိုင်များထံ လက်နက်ချင်မည်ဟုလည်း

ပြောလေသည်။

ချစ်သူမိန်းကလေးသည် ဝမ်းနည်းလွန်းသဖြင့် ချုံးပွဲချင့်ကြွေးရှာလေသည်။ သူမ၏ ချစ်သူ 'ပေါလ်' အတွက်လည်း အထူးစိုးရိမ်မိသောကြောင့် သေနတ်ကိုတော့ ပြန်ပေးမည်။ သို့သော် သူမကိုပါ 'ပေါလ်' က အတူ ခေါ်သွားပါဆိုကာ မော်တော်ကားတစ်စီးငှား၍ သူမကိုယ်တိုင် 'ပေါလ်' သွားလိုရာသို့ လိုက်ပို့ပေးပါမည်ဟု ပြောလေသည်။ 'ပေါလ်' က ဂျပန်စကားကောင်းစွာမတတ်ကျွမ်းသဖြင့် တက္ကစီကားငှားသွားပါက အန္တရာယ်ရှိနိုင်ကြောင်းကိုလည်း သူမက ထောက်ပြလိုက်သည်။

မိန်းကလေး၏ အဆိုပြုချက်ကို 'ပေါလ်' သည် ပထမတွင် ငြင်းဆန်နေသော်လည်း နောက်ဆုံး၌ မတတ်သာဘဲ လိုက်လျောရလေသည်။ မိန်းကလေးကလည်း အသိတစ်ဦးထံမှ မော်တော်ကားတစ်စီးငှားယူလာပြီး သူမကိုယ်တိုင်မောင်းလေသည်။

'ပေါလ်' သည် ပစ္စတိုသေနတ်ကို ကုတ်အကျီအိတ်ထဲထည့်လိုက်ပြီး နောက် ကားပေါ်တက်ထိုင်ရင်း 'ရှင်ဘာရီ' အရပ်ရှိ အမေရိကန် အီလက်ထရွန်းနစ်ကုမ္ပဏီရှိရာသို့ မောင်းခိုင်းလေသည်။ မိန်းကလေး 'အာကီကို-ဆူဇုကီ' မှာ စိုးရိမ်ကြီးစွာနှင့်ပင် ကားကိုမောင်းရလေသည်။ သူမသည် ကားမောင်းသွားရင်း 'ပေါလ်' နှင့်စကားပြောသွားလေသည်။ သူမက 'ပေါလ်' အား မည်မျှချစ်မြတ်နိုးပြီး လက်ထပ်ယူချင်ကြောင်း ပြောသည်။ အကယ်၍ 'ပေါလ်' က သူမအား တကယ်ချစ်သည်ဆိုလျှင် သူတို့နှစ်ဦး နီးစပ်ရန်အတွက် ဘေးအန္တရာယ်ရှိမည့်အလုပ်မျိုးမလုပ်ရန် မျှော်လင့်ချက်ဖြင့် ပြောခြင်းဖြစ်သည်။ 'ပေါလ်' ကမူ သူသည်လည်း အမှန်တကယ် ချစ်မြတ်နိုးကြောင်း၊ သို့သော် လုပ်စရာရှိသည်ကိုတော့ မလုပ်၍မဖြစ်ကြောင်း ပြန်ပြောလေသည်။

အမေရိကန် အီလက်ထရွန်းနစ် ကုမ္ပဏီအဆောက်အအုံမှာ 'ရှင်ဘာရီ' အရပ် ကုန်လှောင်ရုံ(ပိုဒေါင်) များရှိရာ ဒေသတွင် တည်ရှိလေသည်။ အလွန်ခေတ်မီသော အဆောက်အအုံကြီးတစ်ခုဖြစ်ပြီး လုံခြုံရေးအတွက် ဝင်းခြံကို ခိုင်ခံ့စွာခတ်ထားပေသည်။

'ပေါလ်' သည် မော်တော်ကားကို ကုမ္ပဏီရှေ့ရှိလမ်းတစ်နေရာ မှောင်ရိပ်ထဲတွင် ရပ်ခိုင်းပြီး ဘာမှမပြောဘဲ ကားထဲတွင် အတန်ကြာကြာ စီးကရက်

သောက်ရင်း ထိုင်နေလေသည်။ သူသည် တစ်စုံတစ်ခုကို လေးနက်စွာ စဉ်းစားနေဟန်တူသည်။ ချစ်သူ 'အာကီကို-ဆူဇုကီ' သည် ကုမ္ပဏီအဆောက်အအုံဘက်ဆီသို့ လှမ်းကြည့်ရာ ဧည့်ခန်း၌ အမေရိကန်အမျိုးသမီး စာရေးမတစ်ဦး စားပွဲတွင်ထိုင်၍ 'နားကျပ်' များ တပ်ဆင်ထားလျက် ထုတ်နှိပ်စက်ရိုက်နေသည်ကို မြင်နေရသည်။

ဆယ့်ငါးမိနစ်ခန့်ကြာသောအခါ 'ပေါလ်' သည် ချစ်သူအား နမ်းစုပ်ပူပူဆတ်ဆတ်ရင်း မော်တော်ကားမောင်း၍ အိမ်သို့ ပြန်ခိုင်းလေသည်။ နောက်တော့ သူကပြန်၍ ဆက်သွယ်ပါမည်ဟုလည်းပြောကာ ကားပေါ်မှဆင်းရန် ဖော်ပြလေသည်။ မိန်းကလေးက စိုးရိမ်သဖြင့် မသွားပါနှင့်ဟု တောင်းပန်ကြည့်သေးသည်။ သို့သော် 'ပေါလ်' က ဂရုမစိုက်ဘဲ မော်တော်ကားပေါ်မှ ဆင်းကာ ကုမ္ပဏီအဆောက်အအုံဆီသို့ လျှောက်ဝင်သွားလေသည်။

ချစ်သူ 'အာကီကို' သည် ရုတ်တရက်မသွားသေးဘဲ ထိုင်ကြည့်နေရာ 'ပေါလ်' က ကုမ္ပဏီဧည့်ခန်းသို့ ဝင်သွားပြီး စာရေးမနှင့် စကားပြောနေသည် ချီလည်းကောင်း၊ စာရေးမက ထိုင်ရာမှထပြီး 'ပေါလ်' အား တံခါးပေါက်ထစ်ခုခုတစ်ဆင့် အတွင်းဘက်စကြိုသို့ ခေါ်သွားသည်ကိုလည်းကောင်း ဖျန်း ငြင်လိုက်ရသည်။

'အာကီကို-ဆူဇုကီ' သည် ချစ်သူ 'ပေါလ်' အတွက် အလွန်စိုးရိမ်မိသဖြင့် သာတော့ပြစ်ပျက်နေသည်ကို သိလိုပြီး ရုတ်တရက်ပြန်ထွက်မသွားဘဲ ဆက်ထိုင်ကြည့်နေမိလေသည်။ အမေရိကန် စာရေးမက ဧည့်ခန်းသို့ ပြန်ထွက်လာသောအခါ သူမသည်ကိုလည်း သတိပြုမိသည်။ အဆောက်အအုံကြီးတစ်ခုလုံး ဝါတ်ခတ်ငြိမ်သက်နေလေသည်။

မိန်းကလေး 'အာကီကို' သည် အခြေအနေကို မသိရမချင်း စိတ်မကျေနပ်နိုင်သဖြင့် မော်တော်ကားပေါ်မှဆင်းပြီး ကုမ္ပဏီအဆောက်အအုံဆီသို့ ကျောက်သွားလေသည်။ ထိုအခိုက် သေနတ်သံလေးချက် ဆက်တိုက်ကြားလိုက်ရသည်။ သေနတ်သံက အဆောက်အအုံအတွင်းဘက်ဆီမှ ဖြစ်သည်။ သူမသည် ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်သွားပြီး ဧည့်ခန်းတွင်းသို့ ပြေးဝင်ကာ ကေကောက 'ပေါလ်' ဝင်သွားသည် တံခါးဆီသို့ ဆက်ပြေးသွားသည်။ သို့သော် တံခါးအတွင်းမှ သေနတ်ပိတ်ထားသဖြင့် ဖွင့်၍မရချေ။

ထိုအချိန်၌ သူမသည် အဆောက်အအုံတွင်းသို့ ဝင်ခွင့်မရှိဘဲ ဝင်မိလေပြီဟု တွေးမိကာ ကြောက်လနာသဖြင့် ပြင်ဘက်သို့ ပြန်ထွက်ကာ မော်တော်ကားဆီသို့ သုတ်ခြေတင် ပြေးလေသည်။ မြေးရင်းနှင့်ခြေချော်ပြီး လဲကျသွားစဉ် လူလေးယောက်က သူမအနီးသို့ ရောက်လာလေသည်။

ဤနေရာသို့ရောက်လျှင် 'ကော်မင်'က ကြားဖြတ်၍...
"အဲဒီလူလေးယောက်က အမေရိကန်တွေလား" ဟု မေးလိုက်သည်။
"သုံးယောက်က အမေရိကန်၊ တစ်ယောက်က ဂျပန်လူမျိုးဖြစ်ပါတယ်"
"ဒီလူတွေက မင်းကို ဘာလုပ်သလဲ"
"ဘာမှတော့ မလုပ်ပါဘူး။ သူတို့ကို ကျွန်မက ကြောက်နေတာပါပဲ"
ဤသို့ပြောရင်း သူမက ဖြစ်ပျက်ပုံကို ဆက်ပြောလေသည်။

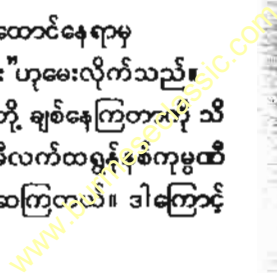
လူတစ်ယောက်က သူမ၏လက်မောင်းကို ဖမ်းကိုင်ထားပြီး ကျန်လူသုံးဦးသည် လူခွဲ၍ အဆောက်အအုံပတ်ဝန်းကျင်၌ လိုက်ရှာကြသည်။ မိနစ်အနည်းငယ်ကြာသော် လူသုံးယောက်ပြန်ရောက်လာပြီး ဂျပန်လူမျိုးက သူမအား ဂျပန်ဘာသာဖြင့် စစ်ဆေးမေးမြန်းသည်။ သူမက အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် ပြန်ဖြေသောအခါ အမေရိကန်လူမျိုးတစ်ဦးက ဆက်လက်မေးမြန်းသည်။ သူမ၏ မော်တော်ကားဆိုက်ထားရာနေရာကို မေးသဖြင့် 'အာကီကို'က ညွှန်ပြလိုက်သောအခါ အမေရိကန်နှစ်ဦးက သူမအား မော်တော်ကားဆီသို့ ခေါ်သွားလေသည်။ သူမအား ကားပေါ် တက်ထိုင်ခိုင်းပြီး အမေရိကန်တစ်ဦးက ကား၏ရှေ့ထိုင်ခုံ၌ သူမ၏ဘေးတွင် ဝင်ထိုင်ကာ ကျန်တစ်ဦးက နောက်ထိုင်ခုံတွင် ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။ ကျန်လူနှစ်ဦးက အဆောက်အအုံတွင်းသို့ ပြန်ဝင်သွားလေသည်။

ထိုအချိန်၌ 'အာကီကို'မှာ အလွန်ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်နေပြီဖြစ်သည်။ အမေရိကန်များကတော့ တည်ငြိမ်အေးအေးပြီး ရည်မှန်ယဉ်ကျေးကြလေသည်။ သူမ၏ မှတ်ပုံတင်ကတ်ပြားကို စစ်ဆေးကြည့်ရှုပြီး ပါမောက္ခချုပ်ကား၏ သမီးဖြစ်ကြောင်း သိရသောအခါ လေးစားသွားပုံရသည်။ ကုမ္ပဏီအဆောက်အအုံတွင်း၌ ဘာတွေဖြစ်ပျက်ကြောင်းကိုမူ သူမအား ပြောမပြကြချေ။ မေးခွန်းတွေသာ သူတို့က စုံအောင် မေးကြသည်။ အထူးသဖြင့် သူမနှင့် 'ပေါလ်'တို့ မည်သို့အဆက်အသွယ်ရှိသည်ကိုမေးသည်။ သူမအနေ

၌ 'ပေါလ်' ဘာတွေလုပ်သည်ကို သိ၍ ယခု 'ပေါလ်'အား လာရောက်ကူညီခြင်းဖြစ်ရမည်ဟု သူတို့ကပြောသည်။ ယင်းအချက်ကို 'အာကီကို'က ခြိမ်းခြောက်သည်။ သူမသည် မတတ်သာ၍ လိမ်လည်ပြောကာ 'ပေါလ်'အား တောင်းခွာပင် မသိကြောင်း၊ 'ပေါလ်'သည် သူမ၏အိမ်သို့လာ၍ နေထိုင်စေတတ်ကြောင်းအား လာရှာကြောင်း၊ ထိုနောက် သူမအား အတင်းအကျပ် ခေါ်လာခဲ့ကြောင်း၊ ယင်းအချက်များကလွဲလျှင် ဘာမှမသိကြောင်းသာ ပြောချိန်သည်။

တစ်နာရီခန့် မေးမြန်းကြပြီးနောက် အမေရိကန်နှစ်ဦးက သူမ၏အိမ်သို့ လိုက်ပို့လေသည်။ အိမ်ရောက်သောအခါ အမေရိကန်တစ်ဦးက သူမအား ဆက်လက် မေးခွန်းထုတ်နေပြီး တစ်ဦးက အိမ်ခန်းတွင်း ဝင်ရောက် ရှာဖွေလေသည်။ မေးခွန်းမေးသူက 'အာကီကို'၏အကြောင်း အပြည့်အစုံကို အသေးစိတ်မေးလေသည်။ သူမအလုပ်လုပ်သည့်နေရာဌာန၊ ပညာသင်ကြားခဲ့သည့်ကျောင်း၊ သူမ၏မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်းများ၊ ဘာသာကျင့်စဉ်တတ်သည့် အယူအဆအပြင် 'ပေါလ်'နှင့် ဘယ်နှစ်ကြိမ် တွေ့ဆုံခဲ့ဖူးသည် စသည်ဖြင့် အသေးစိတ် မေးမြန်းလေသည်။ 'အာကီကို'ကလည်း နားထောင်ပြောခဲ့သည့်အတိုင်းပင် ဆက်ပြောလေသည်။ 'ပေါလ်'ကို ယခင်က မြေကြီးသာလျှင် တွေ့ခဲ့ဖူးကြောင်း၊ ဧည့်ခံပွဲတွင် သူမ နာမကျန်းဖြစ်၍ အိမ်ထဲက မော်တော်ကားမောင်းပြီး လိုက်ပို့ခဲ့ကြောင်း၊ တစ်ခါတစ်ရံ 'ပေါလ်'သည် သူမ၏ပခင်ကြီးထံ လာရောက်တတ်သော်လည်း သူမက စကားပြောခဲ့ကြောင်း စသည်ဖြင့် ပြန်ဖြေလိုက်သည်။ ဧကမ္မာကြာသော် အိမ်ခန်းအတွင်း ဝင်ရောက်ရှာဖွေသူက ရှာဖွေ၍ပြီးစီးသွားရာ အမေရိကန်နှစ်ဦးက သူမအား ထိုနေ့ညအဖြစ်အပျက်ကို မည်သူ့ကိုမှ မပြောဘဲ လျှို့ဝှက်အသေချာ သတိပေးပြီး ပြန်သွားကြသည်။

'ထော့မင်'သည် သူမ၏ပြောပြချက်ကို နားထောင်နေရာမှ "ငါ့အပြောတာကို သူတို့က ယုံကြည်သလား" ဟုမေးလိုက်သည်။ "မယုံပါဘူးရှင်၊ သူတို့က 'ပေါလ်'နဲ့ကျွန်မတို့ ချစ်နေကြတာလို့ သိကြတယ်။ ဒါပေမဲ့ 'ပေါလ်'က အမေရိကန် အိလက်ထရွန်နစ်ကုမ္ပဏီအလုပ်တယ်ဆိုတာ ကျွန်မက မသိဘူးလို့ ယူဆကြတယ်။ ဒါကြောင့်

သူတို့ ကျေနပ်သွားပုံရပါတယ်”

“အဲဒါကို မင်းက ဘယ်လိုလုပ်ပြီး သိတာလဲ”

“ကျွန်မရဲ့ဖခင်ကြီးက ပြောပြပါတယ်။ သူက နောက်တစ်နေ့ပြန်လာပြီး အတော်ပဲ စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်နေပုံရပါတယ်။ ကျွန်မစိတ်ထင်အမေရိကန်တွေက ဘာဖြစ်ခဲ့တယ်ဆိုတာ သူ့ကို ပြောပြလိုက်တယ်လို့ ထင်တာပဲ။ အဘိုးကြီးက ကျွန်မကို မေးခွန်းတွေမေးပြီး အလွန်စိတ်ဆိုးပုံရပါတယ်။ နောက်တော့ သူ့ဟာသူ ဝမ်းနည်းပြီး ငိုကြွေးရှာတယ်။ ပြီးတော့ ကျွန်မကိုလည်း ပြီးခဲ့တာတွေ မေ့မစ်လိုက်ဖို့နဲ့ ဖြစ်ပျက်တဲ့အကြောင်း ဘယ်သူမှ မပြောဖို့လည်း သတိပေးပါတယ်။ ကျွန်မက တစ်ယောက်ယောက်ကို ပြောလိုက်ရင် ‘ပေါလ်’ဟာ အသတ်ခံရလို့မယ်လို့ ပြောပါတယ်”

“ဟင်...အသတ်ခံရမတဲ့လား”

‘ကော်မင်’က အံ့အားသင့်စွာဖြင့် မေးလိုက်သည်။

‘ဟိုကဲ့...ကျွန်မရဲ့ ဖခင်ကြီးက ဒီတိုင်းပဲ ပြောပါတယ်”

“ဒါနဲ့ ‘ပေါလ်’ဘာလုပ်တယ်ဆိုတာ မင်းမသိခဲ့ဘူးပေါ့”

“မသိခဲ့ပါဘူး။ ကျွန်မက တစ်ပတ်လောက် စိတ်မကောင်းဖြစ်မိလို့ ဘာမှ မလုပ်နိုင်ခဲ့ပါဘူး။ စိတ်မကောင်းဖြစ်တာက ကျွန်မရဲ့ဖခင်ကြီးကြောင့် မဟုတ်ပါဘူး။ ကျွန်မအနေနဲ့ ‘ပေါလ်’အပေါ် သစ္စာဖောက်လိုက်မိပြီလို့ စိတ်မကောင်း ဖြစ်တာပါ။ ဟိုနေ့ညက ကျွန်မအနေနဲ့ ‘ပေါလ်’ကို တစ်နည်းနည်းနဲ့ ကူညီကြိုးစားသင့်တယ်လို့ ယူဆမိပါတယ်”

“ဒါတော့ဟုတ်တယ်...မင်းအနေနဲ့ ကြိုးစားဖို့သင့်တယ်”

“ဒါနဲ့နောက်ပိုင်းကျတော့ ‘ပေါလ်’ဆီက ဘာသတင်းမှ မရတဲ့အခါ သူက ရှင့်ဆီတစ်ပိုင်းတစ်စ ရေးထားတဲ့စာရွက်ကိုရှာပြီး ရှင့်လိပ်စာနဲ့စာတိုက်ကထည့်လိုက်တာပါပဲ”

ဤသို့ပြောနေချိန်တွင် သူမသည် အလွန်စိတ်လှုပ်ရှားနေပုံရလေသည်။ သူမကပင် ဆက်ပြောပြန်လေသည်။

“ကျွန်မစိတ်ထဲမှာ ဘဝင်မကျတာတစ်ခု ရှိနေပါတယ်။ ကျွန်မက ‘ပေါလ်’ရဲ့စာကို ရှင့်ဆီပို့ပေးလိုက်တာဟာ တကယ်ပဲ ‘ပေါလ်’ကို ကူညီလို

တဲ့အတွက် ပိုလိုက်တာလား...ဒါမှမဟုတ် ကျွန်မစိတ်ထဲ သန့်အောင် ဒါထစ်စရာတော့ ငါလုပ်လိုက်သားပဲလို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်နှစ်သိမ့်ရင်း တာဝန်တစ်ခု ရှောင်လိုက်တဲ့သဘောလားဆိုတာ ကိုယ့်ဟာကိုယ်ဝေခွဲလို့မရအောင် ဖြစ်မိပါတယ်”

“ဒါတော့ ပြောရခက်သားပဲ။ သို့သော်လည်း တစ်ခုတော့ ကျုပ်ပြောနိုင်တယ်။ မင်းအနေနဲ့ ‘ပေါလ်’ကို ကူညီဖို့ ဘယ်လိုမှ တတ်နိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး”

“ကျွန်မစိတ်မကောင်းဖြစ်မိတာက ကျွန်မဟာ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ကာကွယ်ဖို့ ဦးစားပေးခဲ့မိလို့ပါပဲ။ ကျွန်မက ‘ပေါလ်’ကို အလွန်ချစ်မြတ်နိုးပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ သူ့ကို ဦးစားပေးပြီး မစဉ်းစားသလိုဖြစ်ခဲ့ပါတယ်”

မိန်းကလေးက စိတ်ထိခိုက်ဟန်ဖြင့် ပြောရာ ‘ကော်မင်’သည် နှစ်သိမ့်ထားပြောရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

“ဒါကတော့ လူတိုင်း ဒီလိုချည်းပါပဲ။ မင်းအနေနဲ့ ရိုးသားစွာ ကိုယ့်ထိုက်ကိုယ် ပြန်ဝေဖန်တဲ့သဘောဖြစ်တယ်။ ဒါထက် ဟိုညက မင်းကို ခိုင်းခမ်းတဲ့လူတွေက ယူနီဖောင်းဝတ်စုံဝတ်ထားကြသလား”

“ဂျပန်အမျိုးသားတစ်ဦးတည်းကသာ ယူနီဖောင်းဝတ်စုံဝတ်ထားပါတယ်”

“သူက ရဲအရာရှိလား”

“ကုမ္ပဏီက လုံခြုံရေးအစောင့်နဲ့တူပါတယ်”

“အမေရိကန်တွေကကော သူတို့ ဘယ်သူဘယ်ဝါဆိုတာ ပြောပြအလား”

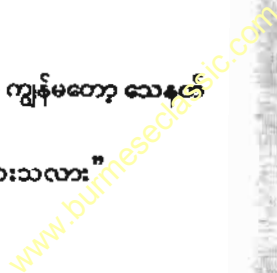
“မပြောပါဘူး။ ကျွန်မထင်တော့ သူတို့ဟာ ကုမ္ပဏီမှာ အလုပ်လုပ်ကြတာထက်လို့ ထင်တာပဲ”

“သူတို့မှာ လက်နက်ပါသလား”

“မသိဘူးရှင့်...လက်နက် ပါချင်လည်းပါမှာပဲ။ ကျွန်မတော့ သေနတ်တွေ ဘာတွေ မမြင်မိဘူး”

“နောက်ပိုင်း သူတို့က မင်းဆီ ဆက်သွယ်သေးသလား”

“မဆက်သွယ်ပါဘူး”

“နောက်တစ်ခု ကျုပ်သိချင်တာက ‘ပေါလ်’က မင်းကိုပြတဲ့ နာမည် စာရင်းမှာ ဘယ်လိုနာမည်မျိုးတွေပါသလဲ”

“နိုင်ငံခြားနာမည်တွေပဲရှင့်၊ အင်အားကြီး ကွန်မြူနစ်နိုင်ငံတစ်ခုက လူမျိုးတွေရဲ့နာမည်နဲ့တူပါတယ်”

“အင်္ဂလိပ်လိုတော့ ရေးထားတယ် မဟုတ်လား”

“ဟုတ်ပါတယ်”

“အဲဒီနာမည်တွေထဲက တစ်ခုတလေ မမှတ်မိဘူးလား”

“နာမည်တစ်ခုတော့ မှတ်မိပါတယ်။ ဒီနာမည်က ပြင်သစ်ဘာသာနဲ့ ခွေးကိုခေါ်တဲ့စကားလုံးနဲ့ ခပ်ဆင်ဆင်တူတယ်”

“ဘယ်စကားလုံးလဲ... ‘ချီယန်’ဆိုတဲ့ စကားလုံးလား”

“ဟုတ်တယ်ရှင့်...နာမည်က ‘ချီယန်ဆန်ချင်’ လိုလိုပါပဲ”

ဤတွင် ‘ကော်မင်’သည် ထိုနာမည်ကို ရေးမှတ်ထားလိုက်ပြီးမှ...

“ဒီနာမည်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး မင်းကဘယ်လိုမှ အဓိပ္ပာယ်မပေါက်ဘူးလား”

“မပေါက်ဘူးရှင့်”

ထိုအချိန်တွင် တယ်လီဖုန်းလားသဖြင့် သူမသည် ထ၍ တယ်လီဖုန်းကို ကောက်ကိုင်ကာ ဂျပန်ဘာသာဖြင့် တစ်စုံတစ်ခုပြောပြီးနောက် တယ်လီဖုန်းကို ပြန်ချလိုက်သည်။

“ကျွန်မ ဝမ်းနည်းပါတယ်...။ ကျွန်မတို့ ဝန်ထမ်းတွေ အစည်းအဝေးရှိလို့ ကျွန်မသွားရတော့မယ်”

“နောက်ထပ် မင်းနဲ့တွေ့ပြီး စကားပြောချင်သေးတယ်၊ ဖြစ်နိုင်မလား” မိန်းကလေးသည် ချက်ချင်းမဖြေဘဲ ခေတ္တစဉ်းစားနေပြီးမှ...

“ကျွန်မ သိသလောက်အားလုံးပြောပြပြီးနေပြီ” ဟု ပြောလေသည်။

“မဟုတ်ဘူးလေ၊ ကျုပ်ကပြန်စဉ်းစားပြီးတော့ နောက်ထပ်မေးမြန်းစရာတွေ ရှိချင်ရှိလာနိုင်လို့ပါ”

“ဒါဖြင့် နက်ဖြန်ကျရှင် ဒီကိုပဲ တယ်လီဖုန်းဆက်ပါ”

ပြောပြောဆိုဆို သူမသည် တယ်လီဖုန်းနံပါတ်တစ်ခုကို စာရွက်တစ်ရွက်တွင် ရေး၍ပေးလေသည်။

“အဲဒါ ကျွန်မရဲ့တယ်လီဖုန်းနံပါတ်ဖြစ်ပါတယ်။ လိုင်းခွဲနံပါတ်လည်း ရေးထားပါတယ်”

ဤသို့ပြောပြီး သူမသည် ‘ကော်မင်’အား တံခါးဝဆီသို့လိုက်ပို့ရင်း...

“ပေါလ်ဟာ လူကောင်းတစ်ယောက်ဖြစ်ပါတယ်။ ရှင်က သူ့အကြောင်း လိုက်ပြီး စုံစမ်းလိုလည်း ဘာမှအကြောင်းထူးမယ်မထင်ဘူးရှင့်” ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

x x x

“ဂျပန်ပြည်မှာ ခင်ဗျားတို့လို အလွတ်စုံထောက်တွေကို ဘယ်လိုစနစ်နဲ့ လိုင်စင်ထုတ်ပေးတာလဲဗျ”

အပြန်ခရီးတွင် ‘ကော်မင်’က ဂျပန်စုံထောက် ‘မစ်ဆူ’အား မေးကြည့်လေသည်။

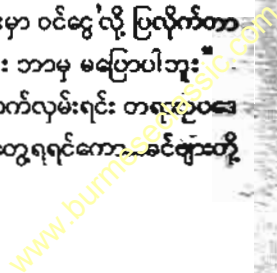
“စည်းကမ်းစနစ်က အလွန်တင်းကျပ်တယ်ခင်ဗျ၊ အရင်ဆုံး အစိုးရဆီမှာ မှတ်ပုံတင်ရတယ်။ အစိုးရထောက်လှမ်းရေးက ကျွန်တော်တို့လို အလွတ်စုံထောက်တွေအကြောင်း လိုက်စုံစမ်းပြီးမှ လိုင်စင်ထုတ်ပေးတယ်။ ပြီးတော့ အာမခံလည်း တင်ထားရတယ်။ ‘လိုင်စင်’အတွက် အခွန်ငွေလည်း ဆောင်ရတယ်”

“ခင်ဗျားတို့က အမှုတွေလက်ခံစုံစမ်းတဲ့အခါ အစိုးရဆီကိုကော အစီရင်ခံရသေးသလား”

‘ကော်မင်’က ဆက်မေးလိုက်ရာ ‘မစ်ဆူ’သည် ခေါင်းခါပြလေသည်။

အစီရင်ခံဖို့ မလိုပါဘူး။ သို့သော်လည်း ဝင်ငွေကြေညာလွှာတင်တဲ့အခါ ဝင်ငွေ ဘယ်က ရရှိတယ်ဆိုတာ ဖော်ပြရပါတယ်။ တစ်ခါတလေကျတော့လည်း ဝင်ငွေရရှိကြောင်း ဖော်ပြရာမှာ အမှုသည်တစ်ဦးက သူ့နာမည်လျှို့ဝှက်ထားချင်တယ်ဆိုရင် ‘အထွေထွေလုပ်ငန်း’မှာ ဝင်ငွေလို့ ပြလိုက်တာပဲ။ အစိုးရအခွန်ဌာနက စာရင်းစစ်တွေကလည်း ဘာမှ မပြောပါဘူး။

“တကယ်လို့ ခင်ဗျားတို့က လိုက်စုံစမ်းထောက်လှမ်းရင်း တရားဥပဒေအရ အရေးမယူရသေးတဲ့ ရာဇဝတ်မှုခင်းတစ်ခု တွေ့ရရင်ကော...ခင်ဗျားတို့အနေနဲ့ အစိုးရကို သတင်းပို့ရသလား”

“ဒါက ဒီလိုရှိပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့လုပ်ငန်းက အမှုသည်တွေရဲ့ ယုံကြည်စိတ်ချမှုကို အထူးဂရုစိုက်ရပါတယ်။ အမှုသည်တစ်ဦးက တခြား လူတစ်ယောက်အကြောင်း သတင်းအချက်အလက်လိုချင်လို့ တာဝန်ပေး ရင် ကျွန်တော်က သူလိုချင်တဲ့အချက်အလက်တွေ စုံစမ်းပြီး သူ့ကို ပေးလိုက် တာပဲ။ အဲဒီအချက်အလက်တွေနဲ့ သူက ဘာလုပ်တယ်ဆိုတာတွေ ကျွန်တော့်အလုပ်မဟုတ်ဘူး။ နောက်ပြီး လူတစ်ယောက်က ယုံကြည်လို့ လာခိုင်းတဲ့ကိစ္စအကြောင်းကို ကျွန်တော်တို့က အထူးလျှို့ဝှက်ထားရပါ တယ်။ တစ်နည်းအားဖြင့် ကိုယ့်အမှုသည်အပေါ်မှာ အထူးသစ္စာရှိရပါ တယ်”

‘မစ်ဆူ’က ပြောနေစဉ် သူတို့၏ရှေ့၌ မော်တော်ယာဉ် အသွားအလာ အလွန်များပြား ရှုပ်ထွေးလာသဖြင့် မော်တော်ကားကို ခေတ္တရပ်ထားလိုက်ရ လေသည်။

‘ကော်မင်’သည် ဂျပန်စုံထောက် ‘မစ်ဆူ’အား စိတ်ထဲမှ အကဲခတ်ကြည့် မိသည်။ ထိုလူအား ယုံကြည်စိတ်ချရပါ့မလားဟု စဉ်းစားမိသော်လည်း ယခုအခြေအနေတွင် ‘မစ်ဆူ’ကိုပါ အားကိုးရတော့မည်ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက် သည်။

“ဒီမယ်...ကျုပ်အနေနဲ့ ခင်ဗျားကို အလုပ်တစ်ခု တာဝန်ပေးချင်တယ်။ ဒီအလုပ်ကို ခင်ဗျားကလက်မခံဘဲ ငြင်းပယ်ချင်ရင် ငြင်းပယ်နိုင်တယ်။ ဒါမေ့ ကျုပ်လုပ်ခိုင်းတာကို ခင်ဗျားက လက်ခံသည်ဖြစ်စေ၊ လက်မခံသည် ဖြစ်စေ ဘယ်သူ့ကိုမှ မပြောဘဲ လျှို့ဝှက်ထားစေချင်ပါတယ်”

‘ကော်မင်’က ပြောလိုက်လျှင် ‘မစ်ဆူ’ကလည်း...

‘ကောင်းပါပြီ’ဟု ကတိပေးလိုက်သည်။

ဤတွင် ‘ကော်မင်’သည် အမေရိကန်စစ်သံမှူး မေဂျာ’ဟင်း’ရော့’နှင့် တွေ့ဆုံစကားပြောခဲ့ရပုံကအစ အဖြစ်အပျက်အားလုံး (ဂျပန်အမျိုးသမီး ‘အာကီကို’-ဆူဇုကီး’နှင့်စကားပြောခဲ့ရပုံပါမကျန်) အပြည့်အစုံ ပြောပြလိုက် လေသည်။

“ဒီကိစ္စမှာ အမေရိကန်အစိုးရက ဘာကြောင့်အမှန်မပြောဘဲ လိမ်လည် ပြောရတယ်ဆိုတာ ကျုပ်ဖြင့် စဉ်းစားလို့မရဘူး။ သူတို့အနေနဲ့ ဘာများ

လျှို့ဝှက်ပုံးကွယ်စရာ ရှိတယ်ဆိုတာလည်း မသိဘူး”

ဤသို့လျှင် ‘ကော်မင်’က စကားကို အဆုံးသတ်လိုက်သည်။

“အစိုးရတွေအနေနဲ့ လိမ်ရတာဟာ ရိုးရိုး သာမန်လူတွေလိုပါပဲ။ တစ်ခါတလေ သူတို့မှာ လျှို့ဝှက်ပုံးဖိထားစရာရှိလို့ လိမ်ရတယ်။ တစ်ခါ တစ်ခါတော့လည်း မှားယွင်းမှုတစ်ခုခု လုပ်မိပြီးတော့ အဲဒီလိုမှားတာကို ဝန်ခံချင်လို့ ဖြစ်တယ်။ နောက်ပြီး တစ်မျိုးရှိသေးတယ်။ တစ်ခါတလေ ထိမ်လည်မှုတစ်ခုဟာ မတော်တဆဖြစ်ပေါ်လာရာက တဖြည်းဖြည်းပျံ့နှံ့ ငြိမ်းသွားလာတဲ့အတွက် ပြန်ပြီးပိတ်ပင်လို့ မရတော့တဲ့အခြေအနေမျိုး ဖြစ် ဘူးတတ်တယ်။ ဒါထက် မစ္စတာ’ကော်မင်’က ကျွန်တော့်ကို ဘာလုပ်စေ ချင်ပါသလဲ”

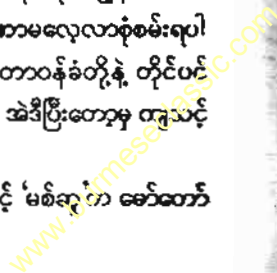
“ကျုပ်ရဲ့သား’ပေါလ်’ဟာ ဘာဖြစ်တယ်ဆိုတာကို သိချင်တယ်။ သူဟာ ဝါဠာက အမေရိကန် အီလက်ထရွန်နစ်ကုမ္ပဏီမှာ ဘာလုပ်တယ်ဆိုတာ ထင်ည်း သိချင်တယ်။ ဒါလည်း ကျုပ်တစ်ယောက်တည်း သိဖို့ဖြစ်တယ်။ သတင်းစာတွေထဲမှာ ပါလာတာမျိုးမလိုချင်ဘူး။ တစ်ခုတော့ရှိတယ်...ခင်ဗျား အလိုက်စုံစမ်းရင်း အစိုးရနဲ့ ထိပ်တိုက်တိုက်ပြီး ပြဿနာဖြစ်ရင် ခင်ဗျားရဲ့ ခွဲထောက်’လိုင်စင်’ပါ ထိခိုက်လာစရာ ရှိတယ်”

“မှန်ပါတယ်...ဒါကြောင့်လည်း ကျွန်တော့်အနေနဲ့ စုံစမ်းထောက်လှမ်း တဲ့အကြေးငွေကို ခပ်များများယူရပါမယ်။ ဂျပန်လူမျိုးတွေရဲ့ ရိုးရာဓလေ့ တစ်ခုဟာ ငွေရေးကြေးရေးကိစ္စကို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောဆိုဆွေးနွေးတာဟာ နှိုင်းတယ်လို့ ယူဆတယ်။ သို့သော်လည်း ကျွန်တော်က တစ်ဖက်နဲ့တစ်ဖက် မှားသည်မှရှိရင် ငွေကြေးကိစ္စပြောရတာ ဝန်မလေးပါဘူး”

‘ကောင်းပါပြီ...ခင်ဗျား ငွေဘယ်လောက်လိုချင်သလဲ’

“အခုချက်ချင်းတော့ မပြောနိုင်သေးပါဘူး။ အရင်ဆုံး ကျွန်တော်က ဝန်များခိုင်းတဲ့တာဝန်ကို လုပ်နိုင်မလုပ်နိုင်ဆိုတာ ပဏာမလေ့လာစုံစမ်းရပါ ခဲ့အောင်။ ပြီးတော့ ကျွန်တော်ရဲ့ညီအပြင် ငွေစာရင်းတာဝန်ခံတို့နဲ့ တိုင်ပင် ပြီးထုတ်ကုစရိတ်ခန့်မှန်းခြေကို တွက်ကြည့်ရပါမယ်။ အဲဒီပြီးတော့မှ တူသင့် ချေကို ပြောနိုင်ပါမယ်”

ဤသို့ပြောနေစဉ် ဟိုတယ်သို့ ရောက်လာသဖြင့် ‘မစ်ဆူ’က မော်တော်

ကားကို ရပ်လိုက်သည်။ ထိုနောက် သူသည် 'ပေါလီ' နှင့်ပတ်သက်၍ လူပုံ ပန်းသဏ္ဍာန်၊ ရာထူးအဆင့်၊ ကိုယ်ပိုင်နံပါတ်စသော အချက်အလက်များ ကို မေးမြန်းပြီး စာဖြင့်ရေးမှတ်လိုက်သည်။

"ဘယ်တော့လောက် ခင်ဗျားဆီက သတင်းကြားရမှာလဲ"

'ကော်မင်'က မေးလိုက်ရာ 'မစ်ဆူ' က...

"နက်ဖြန်မနက်ဆိုရင် ပြောပါမယ်" ဟု ပြောလိုက်သည်။

"အိုကေ...ကောင်းပါပြီ"

'ကော်မင်'သည် သူ၏ဟိုတယ်အခန်းသို့ တက်သွားသောအခါ သူ၏ စာအုပ်အသစ်ရိုက်နှိပ်ဆဲ 'ဂယ်လီပရီ'ခေါ် ပုံနှိပ်မှုကြမ်းများ ပြင်ဆင်ရေး ဖြတ်ရန်အတွက် ရောက်ရှိနေည်ကို တွေ့ရလေသည်။ ယင်းစာမူကြမ်းများ ဘေးတွင်လည်း ပြင်ဆင်ချက်များ ရေးမှတ်ရန် ခဲတံများ အသင့်ချထားလေ သည်။ ဤကား သူ၏အတွင်းရေးမှူး 'ဖင်လီ'က မိမိအား အလုပ်လုပ်ရန် သွယ်ဝိုက်၍ တိုက်တွန်းထားခြင်းပင် ဖြစ်လေသည်။

'ကော်မင်'သည် ကုတ်အင်္ကျီကို ချွတ်လိုက်ပြီးနောက် အခန်းတွင်းရှိ တယ်လီဖုန်းဖြင့် အမေရိကန်သံရုံးမှ မေဂျာဟောင်းရှော့ထံသို့ လှမ်းဆက် လိုက်သည်။ သို့ရာတွင် ထိုအချိန်၌ မေဂျာဟောင်းရှော့သည် သူ၏ရုံးခန်း တွင် မရှိသဖြင့် 'ကော်မင်'က သူတယ်လီဖုန်းဆက်ကြောင်းပြောပြီး တယ်လီ ဖုန်းကို ပြန်ချလိုက်သည်။

ထိုအချိန်မှာပင် အတွင်းရေးမှူး 'ဖင်လီ'သည် ပစ္စည်းများဝယ်ယူလာ ဟန်ဖြင့် အထုပ်တွေ အတော်များများပိုက်လျက် အခန်းတွင်းသို့ ဝင်လာ လေသည်။

အလို...ဘယ်လိုလဲကွ။ မင်းက တစ်မြို့လုံးရှိသမျှပစ္စည်းတွေ အကုန် ဝယ်ယူလာပြီနဲ့တူတယ်"

'ကော်မင်'က ပြောလိုက်ရာ အတွင်းရေးမှူး 'ဖင်လီ'သည် ပြုံးလိုက် သည်။

"ကျွန်မက ဘာပစ္စည်းမှ ဝယ်ဖို့မဟုတ်ဘဲ လမ်းလျှောက်ထွက်သွား တာပဲ။ ဒါပေမဲ့ ဆိုင်တစ်ဆိုင်မှာ ပိုးထည့်လှလှတွေခင်းကျင်ပြထားတာ မြင်တာနဲ့ သဘောကျပြီး ဝယ်မိတာပါ။ ဒါထက် ရှင် ဒီကိုပြန်ရောက်တာ

ကြာပြီလား"

"မကြာသေးပါဘူး၊ နေပါဦးကွ။ ဒီ 'ဂယ်လီပရီ' မူကြမ်းတွေ ရောက်နေ တာ တွေ့ရတယ်။ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ဒါလောက်မြန်မြန်ရောက်လာတာလဲ"

"အထူးဆက်သွားလွှတ်ပြီး ပို့လိုက်တာပါ။ ပြီးတော့...မစ္စတာ 'ဟင်ဒါဆင်' ဆီက ကြေးနန်းတစ်စောင်လည်း ရောက်လာတယ်။ အမြန်ဆုံး ပြင်ဆင်ပြီး ပြန်လိုချင်တယ်တဲ့"

"ဒါတော့ သူ့စောင့်နေမှာပဲ။ ကိုင်း...ငါစာတစ်စောင်ရေးချင်တယ်။ ခင်းလိုက်မှတ်စမ်းပါ"

"ကောင်းပါပြီ"

ပြောပြောဆိုဆို 'ဖင်လီ'သည် မှတ်စုစာအုပ် ကိုင်၍ အသင့်စောင့်နေ လေသည်။

"အခု ငါပြောမှာက ခေါင်းစဉ်ရယ်လို့မရှိဘူး။ ငါမှေသွားမှာစိုးလို့ အချက်အလက်အားလုံးကို ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ရေးမှတ်ထားဖို့ပဲ"

ဤသို့ အစချီကာ 'ကော်မင်' သည် သူနှင့် အမေရိကန် စစ်သံမှူး 'မေဂျာဟောင်းရှော့'တို့ စကားပြောခွဲပုံ၊ ဂျပန်မိန်းကလေး 'အာကိုကို-ဆူဂုကီး' နှင့် ပြောခွဲပုံများကို အသေးစိတ်ပြန်ပြောရာ 'ဖင်လီ'က လက်ရေးတိုဖြင့် လိုက်ရေးမှတ်လေသည်။ ဤသို့ပြောနေရင်း သူသည် လောက၌ တကယ် ဇင်းနီးသူမရှိဘဲ အတွင်းရေးမှူး 'ဖင်လီ'တစ်ယောက်သာလျှင် နီးနီးကပ်ကပ်ရှိ ဝါကလားဟု တွေးမိကာ စိတ်အားငယ်သလိုလည်း ဖြစ်မိလေသည်။

သူ၏ပြောပြချက် ပြီးဆုံးသွားသောအခါ 'ဖင်လီ'က...

"ဒီဂျပန်မိန်းကလေးက အမှန်အတိုင်းပြောတယ်လို့ ထင်သလား" ဟု မေးလိုက်သည်။

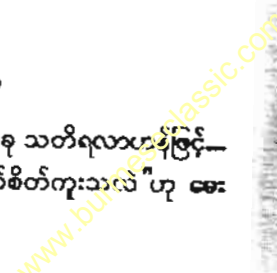
"ငါတော့အမှန်ပြောတယ်လို့ထင်တာပဲ"

"ဒါဖြင့် ရှင်ဘာလုပ်မယ်စိတ်ကူးသလဲ"

"အခုချက်ချင်းတော့ မပြောတတ်သေးဘူး"

ဤသို့ပြောပြီးမှ 'ကော်မင်'သည် တစ်စုံတစ်ခု သတိရလာဟန်ဖြင့်—

"ဒါထက်...ဒီနေ့ညဘက် မင်းဘာလုပ်မယ်စိတ်ကူးသလဲ" ဟု မေး လိုက်ရာ 'ဖင်လီ'က ရယ်မောလိုက်သည်။

“ကျွန်မ ညတိုင်းလုပ်နေကျပဲ လုပ်မှာပေါ့ရှင်... ကျွန်မရဲ့လက်သည်းတွေ အလှပြုပြင်ပြီး စာအုပ်ဖတ်နေမယ်”

“ဒါဖြင့် ဒီနေ့ည တစ်မျိုးလုပ်ကြရအောင်... ငါတို့အနေနဲ့ တိုက်ခိုက်ကြီးကို လျှောက်ကြည့်ကြမယ်။ စားသောက်ဆိုင်တစ်ဆိုင်မှာ ညစာဝင်စားပြီး ညကလပ်တစ်ခုခုကိုလည်း သွားကြတာပေါ့”

“ကောင်းပါပြီ... ဒါပေမဲ့ ကျွန်မမှာ အဝတ်အစား သိပ်ကောင်းကောင်းတော့ ပါမလာဘူးရှင်”

“ကိစ္စမရှိပါဘူး၊ ပါလာတဲ့အဝတ်အစားနဲ့ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါဖြင့် ညရစ်နာရီလောက်သွားကြမယ်”

“ဟုတ်ကဲ့... ရှစ်နာရီဆိုတော့ ရှင်အနေနဲ့ ‘ဂယ်လီပရ’ စာမူကြမ်းတွေ ကြည့်ပြီးပြင်ဖို့ အချိန် ငါးနာရီလောက်ရမယ်။ ကျွန်မက အခန်းကိုပြန်ပြီး ရှင်အခုပြောတာတွေကို လက်နှိပ်စက်နဲ့ ရိုက်ထားလိုက်မယ်”

ဤသို့ပြောပြီး ‘ဖင်လီ’က ထွက်သွားသောအခါ ‘ကော်မင်’သည် စာမူကြမ်းများကို ပြင်ဆင်ရန် စိတ်ကူးလိုက်သည်။ သို့သော် လုံးဝစိတ်ဝင်စားမှု မရှိဘဲ ဖြစ်နေလေသည်။ စင်စစ်အားဖြင့် သူသည် ဤစာအုပ်ကို အချိန်နှစ်နှစ်ခန့် ရေးသားခဲ့ပြီး ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေသည့်အခါ ပြင်ဆင်ချက်တချို့ပြုလုပ်ရန် စိတ်ကူးထားပြီး ဖြစ်သည်။ အထူးသဖြင့် စာအုပ်ထဲမှ အခန်းတစ်ခန်းကို စိတ်တိုင်းမကျသဖြင့် ပြင်ဆင်မည်ဟု ဆုံးဖြတ်ထားခဲ့သည်။ မည်သို့ပြင်မည်ဟု၍လည်း စိတ်ကူးထားပြီးဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်လင့်ကစား ယခု သူသည် စာမူကြမ်းများကို ပြင်ဆင်ရန်စိတ်မပါဘဲ ဖြစ်နေသည်။ စိတ်အာရုံ စူးစိုက်၍မရသဖြင့် ထပြီးစကြိုလျှောက်ရန် စဉ်းစားကြည့်သေးသည်။ သို့သော် မည်သို့မျှ စိတ်ပါဝင်စားမှု မရှိချေ။ လေးနာရီထိုးသော် ‘ကော်မင်’သည် လက်လျှော့လိုက်ပြီး ကုတ်အင်္ကျီကိုဝတ်ကာ ဟိုတယ်အောက်သို့ ဆင်းလာလေသည်။

ဟိုတယ်အောက်ထပ်ရှိ ခရီးသွားလာရေးဌာနသို့ ဝင်ပြီး အမေရိကန် အိလက်ထရုန်နစ်ကုမ္ပဏီ၏ တည်ရာလိပ်စာကို မေးမြန်းကြည့်ရာ ဂျပန် မိန်းကလေးတစ်ဦးက တိုက်ခိုက်၍ အလယ်ပတ်၏ မြေပုံတစ်ခုပေးရင်း ကုမ္ပဏီလိပ်စာကို ဂျပန်ဘာသာဖြင့် ရေးပေးလိုက်သည်။ ယင်းလိပ်စာအတိုင်း

တက္ကသိုလ်ကားခောင်းသူအား မောင်းပို့ခိုင်းလျှင် ဖြစ်သည်ဟုဆိုသည်။ ဟိုတယ်ပြင်ဘက်သို့ ရောက်သောအခါ တက္ကသိုလ်ကား အလှူငွယ်တက္ကသိုလ်မရသဖြင့် လမ်းလျှောက်သွားရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ မြေပုံအရ ‘ရှင်ဘာရီ’ မီးရထားဘူတာက သိပ်မဝေးလှဘဲ အမေရိကန်ကုမ္ပဏီက ယင်းဘူတာအနီးတွင်ရှိသည်ဟု ဆိုသည်။

‘ကော်မင်’သည် နာမည်ကျော် ‘ဂင်စာ’လမ်းအတိုင်း လျှောက်လာလေသည်။ ထိုအချိန်၌ လမ်းသွားလမ်းလာ အလွန်များပြားစွာပေးလျက်ရှိသည်။ လမ်းလျှောက်လာရင်း ယခုကဲ့သို့ သူတစ်ယောက်တည်း ထွက်လာခြင်းသည် သင့်တော်ပါ၏လောဟု တွေးမိပြန်သည်။ အမေရိကန် အိလက်ထရုန်နစ်ကုမ္ပဏီသို့ သူကိုယ်တိုင်သွားခြင်းအားဖြင့် အချက်အလက်တစ်ခု ထပ်ရာ သိရှိနိုင်ရန် မလွယ်ကူသည့်ပြင် ဂျပန်စုံထောက် ‘မစ်ဆူ’၏ စုံစမ်းထောက်လှမ်းခြင်းကိုပင် အနှောင့်အယှက်ဖြစ်စေနိုင်သည်ဟု စဉ်းစားမိသည်။ ‘ခန့်သု’က စုံစမ်းထောက်လှမ်းရန် အတိအကျ ကတိပေးသော်လည်း မုချ အလုပ်လက်ခံပြီး စုံစမ်းလိမ့်မည်ဟု ‘ကော်မင်’အနေဖြင့် ယုံကြည်မိလေသည်။

‘ရှင်ဘာရီ’ မီးရထားဘူတာမှာ ယခင်ကကဲ့သို့ပင် ပြောင်းလဲမှုမရှိဘဲ နေကြောင်း တွေ့ရလေသည်။ မီးရထားစီးခရီးသည်တွေကတော့ အလွန်များပြား ပြည့်ကျပ်နေလေသည်။ ‘ကော်မင်’သည် ထိုနေရာသို့ ယခင်က နောက်ခံခဲ့ဖူး၍မှတ်မိနေရာ ဘူတာအနီးတွင် ‘အဝမ်း’အမည်ရှိ ညကလပ်တစ်ခုရှိကြောင်း သတိရမိသဖြင့် လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။ အဆောက်အအုံ ထူရှည်သေးသော်လည်း ‘ညကလပ်’မရှိတော့ဘဲ ထိုနေရာတွင် ဂျပန်ပုံနှိပ်လုပ်ငန်းတစ်ခု ဖြစ်နေကြောင်း တွေ့ရလေသည်။

‘ကော်မင်’သည် လမ်းကျဉ်းတစ်ခုထဲသို့ ချိုးဝင်လိုက်သည်။ ထိုအချိန်၌ နောင်စပြုလာပြီဖြစ်၍ သူသည် ခပ်သုတ်သုတ်လျှောက်သွားရာ မကြာမီ အမေရိကန် အိလက်ထရုန်နစ်ကုမ္ပဏီသို့ ရောက်သွားလေသည်။ အဆောက်အအုံပုံသဏ္ဍာန်က ဂျပန်မိန်းကလေး ‘အာကီကို’ ပြောပြသည့်အတိုင်း ခေတ်ဆန်ရှည်လျားသော အဆောက်အအုံတစ်ခု ဖြစ်လေသည်။

‘ကော်မင်’သည် ကုမ္ပဏီ၏ ဧည့်ခန်းသို့ မှန်တံခါးကြီးကို တွန်း၍ဝင်

သွားရာ စုံစမ်းရေးဌာနတွင် ထိုင်နေသူ ရုပ်ရည်ချောမောလှပသော အမေရိကန် စာရေးမကလေးက ပြုံး၍နှုတ်ဆက်လေသည်။

“ရာသီဥတုအခြေအနေကတော့ ဒီလိုကြီးပဲနော်”
“ဟုတ်ပါတယ်”

‘ကော်မင်’ကလည်း ပြုံး၍ ပြန်ပြောလိုက်သည်။

“ကျွန်မ ဘာများ အကူအညီပေးရမလဲရှင်”

“ကျုပ်က ဒီကုမ္ပဏီက အရာရှိတစ်ဦးနဲ့ ခဏတွေ့ချင်ပါတယ်”

ဤသို့ပြောလိုက်သော်လည်း စိတ်ထဲတွင်ကား သူ၏သား ‘ပေါလ်’ အကြောင်း စဉ်းစားနေမိသည်။ ‘ငါးသားပေါလ်’ဟာ အရင်လထဲတုန်းက တစ်ည ပစ္စတိုသေနတ်ကိုင်းပြီး ဒီကိုဝင်လာခဲ့တယ်။ အခု ငါ့သားက သေနေပြီ။ ဘယ်လိုဖြစ်တယ်ဆိုတာ ငါသိချင်တယ်” ဤသို့လည်း စိတ်ထဲမှ တောင့်တမိသည်။

“ဟုတ်ကဲ့ရှင်၊ ရှင်က ကျွန်မတို့ကုမ္ပဏီက ‘အီလက်ထရွန်နစ်’ပစ္စည်းတွေကို စိတ်ဝင်စားလို့ပါလား”

မိန်းကလေးက ရည်မှန်စွာပင် ပြန်မေးလေသည်။

“မဟုတ်ပါဘူး၊ ကိစ္စက ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ကိစ္စပါ။ ဒီကုမ္ပဏီမှာ ပြည်သူ့ဆက်ဆံရေး သို့မဟုတ် ပြန်ကြားရေးတာဝန်ခံများ ရှိသလား”

“ဟုတ်ကဲ့... မစ္စတာဝီလ်ကင်ဆင် ဆိုသူက ကိုင်ပါတယ်။ လူကြီးမင်းရဲ့ နာမည်ကကော”

“ကော်မင်လို့ခေါ်တယ်။ နာမည်အပြည့်အစုံက ‘ဝီလ်ကင်ဆင်’ ဖြစ်ပါတယ်”

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ်”

ပြောပြောဆိုဆို သူမသည် တယ်လီဖုန်းမှ ခလုတ်တစ်ခုကို နှိပ်လိုက်ပြီး တစ်စုံတစ်ယောက်နှင့် ခေတ္တစကားပြောနေသည်။ ထို့နောက် တယ်လီဖုန်းကို ပြန်ချ၍ ‘ကော်မင်’အား ပြုံး၍ကြည့်ရှင်း လက်ဝဲဘက်ရှိတံခါးတစ်ခုကို ညွှန်ပြလေသည်။

“ကျေးဇူးပြုပြီး အတွင်းဘက် ဝင်သွားပါ။ မစ္စတာ ‘ဝီလ်ကင်ဆင်’ ရဲ့ ရုံးခန်းက ဒီကဝင်သွားရင် ညာဘက်က ပထမဆုံးအခန်းပါပဲ”

‘ကော်မင်’လည်း သူမညွှန်ပြသည့် တံခါးမှ အတွင်းသို့ဝင်လိုက်လေသည်။ အတွင်းဘက်တွင်ကား တခြားတံခါးတစ်ခု တွေ့ရပြီး တံခါးဝတွင် ‘ဆိုဆ’ ဝင်ခွင့်မပြုဟူသော အင်္ဂလိပ်စာတမ်းနှင့် ဂျပန်ဘာသာဖြင့်လည်း အထူးတချို့ ရေးထားသည်ကို တွေ့ရသည်။

‘ကော်မင်’သည် မိန်းကလေးညွှန်ပြသည့်အတိုင်း လက်ယာဘက်မှ ပထမဆုံးအခန်းသို့ ဝင်လိုက်သည်။ မစ္စတာ ‘ဝီလ်ကင်ဆင်’ ဆိုသူကား ရုပ်ရည်သန်ပြန်သူ လူငယ်တစ်ဦးဖြစ်ပြီး ‘ကော်မင်’အား ရည်မှန်စွာနှုတ်ဆက်၍ ချောတိုင်ခင်းပေးလေသည်။

အခန်း၏နံရံတွင် ခုံးကျည်များပစ်လွှတ်နေပုံ ရိုက်ကူးထားသည့် ဓာတ်ပုံများ ချိတ်ဆွဲထားသဖြင့် ‘ကော်မင်’သည် စိတ်ဝင်စားစွာဖြင့် ကြည့်မိလေသည်။

“ကျုပ်က ‘အီလက်ထရွန်နစ်’ပညာမှာ ဂျပန်တွေက ထိမ်သီးပဲလို့ထင်နေမိတယ်။ အခု အမေရိကန်ကုမ္ပဏီတစ်ခုက ဘယ်လိုကြောင့် ဒီမှာ နောက်နေတာလဲ”

‘ကော်မင်’က စတင်၍ မေးလိုက်သည်။

“ဟုတ်ပါတယ်၊ ဂျပန်လူမျိုးတွေဟာ ‘အီလက်ထရွန်နစ်’ပညာမှာ အလွန်တော်ကြပါတယ်။ သို့သော်လည်း... ကျွန်တော်တို့ ကုမ္ပဏီကထုတ်ဖော်တဲ့ တချို့ပစ္စည်းတွေဟာ ဘယ်သူကမှ မလုပ်နိုင်ကြပါဘူး။ ကျွန်တော်တို့က ဂျပန်ကုမ္ပဏီတွေနဲ့လည်း ဖြိုင်ဆိုင်နေတာ မဟုတ်ပါဘူး။ ဒါကြောင့်သာလျှင် ဂျပန်အစိုးရက ကျွန်တော်တို့ ကုမ္ပဏီ ဒီမှာ လာစဖွင့်ဖို့ ခွင့်ပြုခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့က အမေရိကန်နည်းစနစ်ကို ဂျပန်အလုပ်သမားတွေနဲ့ လုပ်ပါတယ်။ ကဲ... မစ္စတာ ‘ကော်မင်’ ခင်ဗျား။ ဘာများအကူအညီပေးရမလဲခင်ဗျ”

“ဝီလ်ကင်ဆင်” ဆိုသူက ပြောလိုက်ရာ ‘ကော်မင်’လည်း ရုတ်တရက် ခြေစာပြီး ပြေရလေတော့သည်။

“ကျုပ်က စာရေးဆရာတစ်ယောက်ဖြစ်ပါတယ်။ အခု ဒီဂျပန်ပြည်မှာ အားပြီး သုတေသနလုပ်ငန်း လုပ်နေပါတယ်”

ဤတွင် ‘ဝီလ်ကင်ဆင်’သည် အထူး စိတ်ဝင်စားလာပုံရလေသည်။

“ဒါဖြင့် ခင်ဗျားနာမည်ကြီးစာရေးဆရာ ‘ဖီးလစ်ကော်မင်’ပဲပေါ့။ ကျွန်တော်က ခင်ဗျားရဲ့စာအုပ်အားလုံးလိုလို ဖတ်ပြီးပါပြီ။ အလွန်စိတ်ဝင်စားဖို့ကောင်းပါတယ်”

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ်”

“ကျွန်တော်တို့အနေနဲ့ အတတ်နိုင်ဆုံး ကူညီဖို့ အဆင်သင့်ပါပဲ။ အခု သုတေသနလုပ်နေတယ်ဆိုတာ နောက်ထပ်စာအုပ်အသစ် စာအုပ်အတွက် များလား”

‘ကော်မင်’က ခေါင်းခါလိုက်သည်။ ဟန်ဆောင်ပြီး ဝေလည်ချောင်ပတ် ပြောနေ၍ အကြောင်းမထူးဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

“ကျုပ် ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောပါမယ်။ ကျုပ်ရဲ့သားအကြောင်း လိုက်စုံစမ်းနေခြင်း ဖြစ်ပါတယ်”

“ခင်ဗျားရဲ့သားအကြောင်းလား”

“ကျုပ်သားက အမေရိကန်လေတပ်က လက်မိတင်နင်(ဗိုလ်)ဖြစ်ပါတယ်။ အရင်လတန်းက တစ်ညမှာ ကျုပ်သားဟာ သေနတ်တစ်လက်ကိုင်ပြီး ဒီကုမ္ပဏီထဲကို အတင်းဝင်ခဲ့တယ်”

“ခင်ဗျာ”

‘ဝီလ်ကင်ဆင်’ဆိုသူက နားမလည်ဟန်ဖြင့် ပြန်မေးလိုက်သည်။

“ကျုပ်သားဟာ ဒီသေနတ်ကိုင်ပြီးလာခဲ့တယ်။ ဒါဟာ အမှန်ပဲ။ ပြီးတော့ ဒီမှာ ပြဿနာတစ်ခုခုဖြစ်တယ်။ ကျုပ်သား ဘာဖြစ်တယ်ဆိုတာ သိချင်တယ်”

“ခင်ဗျား တကယ်ပြောနေတာလား”

“ဟုတ်ပါတယ်။ တကယ်ပြောနေတာပဲ”

“အဲဒါ ဘယ်တုန်းက ဖြစ်ခဲ့တာလဲ”

“ဒီဇင်ဘာလ (၂၃)ရက်နေ့ညက ဖြစ်ခဲ့တယ်”

‘ကော်မင်’က ပြောလိုက်ရာ ‘ဝီလ်ကင်ဆင်’သည် အံ့အားသင့်နေပုံရပြီး စားပွဲပေါ်ရှိစာအုပ်တစ်အုပ်ကို လှန်ကြည့်ရင်း ပြန်ပြောသည်။

“ဒီဇင်ဘာလ(၂၃)ရက်နေ့ညက ကျွန်တော် ဒီမှာရှိနေပါတယ်။ ခင်ဗျား ပြောသလို မဖြစ်ခဲ့ပါဘူး။ လူတစ်ယောက်က သေနတ်ကိုင်ပြီး အတင်းဝင်

လာတယ်ဆိုရင် ကျွန်တော်သိမှာပဲ”

“ဒီမယ်...ကျုပ်က ဒီကိုလာတာ ခင်ဗျားအတွက် ပြဿနာဖြစ်အောင် လုပ်ဖို့လာတာမဟုတ်ဘူး။ ကျုပ်က အမှန်ကို သိချင်တာပဲ”

“မစ္စတာကော်မင်ခင်ဗျား လူတစ်ယောက် သေနတ်နဲ့ကြိမ်းခြောက်ပြီး ဒီကိုလာတယ်ဆိုတာ မဖြစ်နိုင်ဘူး။ ဒီမှာက ဓားပြတိုက်ပြီး လူယက်စရာတွေလည်း များများစားစား မရှိပါဘူး။ ဒီက အီလက်ထရွန်နစ်ပစ္စည်းတွေကိုလည်း လူယက်ယူဖို့ကလည်း မဖြစ်နိုင်ဘူး။ ဒီပစ္စည်းတွေက သူ့အဖို့ဘာမှလည်း အသုံးကျမှာမဟုတ်ပါဘူး”

“ဒါဖြင့်ခင်ဗျားက ကျုပ်ပြောတာတွေ လုံးဝမဟုတ်ဘူးလို့ ငြင်းတယ်ဆိုပါတော့”

“ကျွန်တော်က ဘာတိုခု ငြင်းနေတာမဟုတ်ပါဘူး။ ခင်ဗျားပြောသလို မဖြစ်ခဲ့ကြောင်းကိုသာ ပြောတာပါ။ ခင်ဗျားသား ဒီကိုလာတယ်ဆိုတာ ဘာကြောင့်ပြောတာလဲ”

“ဒါတော့ ကျုပ်မပြောချင်ဘူး”

“တခြား အီလက်ထရွန်နစ်ကုမ္ပဏီတစ်ခုခုများ ဖြစ်နေမလား မပြောတာဘူး။ ကျွန်တော့်သဘောကတော့ ခင်ဗျားဟာ ဂျပန်ရဲတပ်ဖွဲ့ကိုသွားရင် ထောင်းမယ်ထင်ပါတယ်။ ဒီလိုအဖြစ်မျိုးဆိုရင် ဂျပန်ရဲတပ်ဖွဲ့ကို တိုင်ချက်စွင့်မှာပဲ”

‘ဝီလ်ကင်ဆင်’က ပြောလိုက်ရာ ‘ကော်မင်’က ခေါင်းခါလေသည်။ သူ ယခုလာစုံစမ်းရာ၌ အလဟဿအချိန်ကုန်နေခြင်းသာ ဖြစ်နေပေသည်။ သို့သော် နောက်ထပ် မေးခွန်းတစ်ခုမေးရန် စဉ်းစားမိပြန်သည်။

“လွန်ခဲ့တဲ့ နိုဝင်ဘာလအတွင်းက ဒီမှာသိပ္ပံပညာနဲ့ပတ်သက်ပြီး ဧည့်ခံပွဲတစ်ခုလုပ်ခဲ့တယ်မဟုတ်လား”

“ဟုတ်ပါတယ်”

“အဲဒီဧည့်ခံပွဲကို ကျုပ်သား ဖိတ်ကြားခြင်း ခံရတယ်။ ဒါကြောင့် နည့်သည် စာရင်းမှတ်တမ်းမှာ ကျုပ်သားရဲ့လိပ်စာရှိနေရမယ်”

“ဒါတော့ ဝမ်းနည်းပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့က အဲဒီတုန်းက တစ်ဦးချင်းမဖိတ်ခဲ့ပါဘူး။ ဂျပန်သိပ္ပံပညာရှင်တွေကိုသာ တစ်ဦးချင်းဖိတ်ခဲ့ပါ

တယ်။ ပြီးတော့ ကျွန်တော်တို့က တိုကျိုတက္ကသိုလ်ကို အကြောင်းကြား ခဲ့ပါတယ်။ သတင်းစာမှာလည်းပါတယ်။ ခင်ဗျားသားက ဒီလိုလာခဲ့တယ် ဆိုရင် အဲဒီကြော်ငြာတွေ ကြည့်ပြီးလာတာဖြစ်ပါလိမ့်မယ်”

“ခင်ဗျားတို့မှာ ဖိတ်တဲ့ဧည့်သည်စာရင်း လုပ်ထားဘူးလား”

“လုပ်ထားဘူးခင်ဗျ”

“ဝီလ်ကင်ဆင်က ပြောလိုက်လျှင် ‘ကော်မင်’သည် ထိုင်ရာမှ ထလိုက် သည်။

“ဒီလိုဆိုရင်...ခင်ဗျားအတွက်ရော ကျုပ်အတွက်ရောအချိန်ပြုန်းသလို ဖြစ်နေပြီ”

“ဒီလိုလည်း သဘောမထားပါနဲ့။ ကျွန်တော်ကလည်း အလွန်ကူညီ ချင်ပါတယ်။ ခင်ဗျားနေရာမှာဆိုရင် ကျွန်တော်က ဂျပန်ရဲတပ်ဖွဲ့ ကိုသွား မှာပဲ။ ဂျပန်ရဲတွေက အလွန်တော်ကြပါတယ်”

ပြောရင်းနှင့် ‘ဝီလ်ကင်ဆင်’သည် ‘ကော်မင်’အား ပြင်ဘက်စကြိုထိ အောင် လိုက်ပို့လေသည်။

ပြင်ဘက်သို့ ရောက်ချိန်တွင် လူတစ်ယောက် တံခါးပေါက်မှ ထွက် သွားသည်ကို လှမ်းမြင်လိုက်ရာ ‘ကော်မင်’သည် အလွန်အံ့အားသင့်သွား ပြီး ခြေလှမ်းတန့်ကာ ရပ်ကြည့်နေလိုက်မိသည်။ လူက အရပ်မနီမ့်မမြင့် ခန္ဓာကိုယ် တုတ်ခိုင်ခိုင်ရှိပြီး လမ်းလျှောက်သည့်ဟန်က ‘ကော်မင်’အနေဖြင့် မြင်ဖူးသလို ရှိလေသည်။ ထိုလူသည် ပြင်ဘက် ပလတ်ဖောင်းသို့ ရောက် လျှင် မောင်းလာသော မော်တော်ကားတစ်စီးကို လှည့်ကြည့်လိုက်စဉ် သူ၏ မျက်နှာကို ‘ကော်မင်’က လှမ်းမြင်လိုက်ရလေသည်။ ဤတွင် ထိုသူအား ချက်ချင်းမှတ်မိသဖြင့် ‘ကော်မင်’လည်း ပြင်ဘက်သို့ ပြေးလိုက်သွားသည်။ သို့သော် နောက်ကျသွားလေပြီ။

ထိုလူသည် သူ၏အနီးတွင် ဆိုက်လာသော မော်တော်ကားပေါ်သို့ တက်ပြီး ကားက အမြန်မောင်းထွက်သွားပြီ ဖြစ်သည်။ ‘ကော်မင်’သည် အထူးစိတ်ဝင်စားစွာဖြင့် ရပ်ကြည့်နေမိလေသည်။ ထိုလူသည် အရပ်ဝတ် အဝတ်အစားဝတ်ထားပြီး လူကအနည်းငယ်ဝလာသော်လည်း ‘ကော်မင်’က ကောင်းစွာ မှတ်မိလေသည်။

မော်တော်ကားနှင့် ထွက်သွားသူကား ‘ကော်မင်’၏ မိတ်ဆွေဗိုလ်ချုပ် ဦးဂစ်ဆင်’ပင်တည်း။

“ငါတွေ့ခဲ့တဲ့လူဟာ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဂစ်ဆင်’ဆိုတာ သေချာသလောက် ဝဲတွဲ၊ ငါ့အနေနဲ့ လူမှားစရာမရှိဘူး”

‘ကော်မင်’က သူ၏အတွင်းရေးမှူး အမျိုးသမီး ‘ဖင်လီ’အား ပြောပြ လေသည်။

“ဟုတ်မယ်ဆိုရင်လည်း သိပ်တော့မထူးဆန်းပါဘူး။ အမေရိကန် ကုမ္ပဏီတစ်ခုဆိုတော့ အမေရိကန်စစ်တပ်နဲ့ ဆက်သွယ်ပြီး အလုပ်လုပ်စို့ နီးစပ်တာပဲ မဟုတ်လား”

“ဒါပေမဲ့ ငါ့သား ‘ပေါလီ’ဟာ ဟိုညက ကုမ္ပဏီကိုသွားခဲ့တာကို သူတို့ က ဘာကြောင့် လိမ်ချင်ရတာလဲ”

‘ကော်မင်’က မကျေမနပ်ဖြစ်ဟန်ဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

“ဂျပန်မိန်းကလေးက ရှင့်ကိုပြောလိုက်တာ အမှန်ပဲလို့ သေချာရဲ့လား နှင့်”

“ငါတော့ သူ့အမှန်ပြောတာပဲလို့ ယုံကြည်တယ်”

‘ကော်မင်’နှင့် ‘ဖင်လီ’တို့သည် ဂျပန် ညကလုပ်တစ်ခုတွင် ယမကာ ထိုင်သောက်ရင်း စကားပြောနေကြခြင်း ဖြစ်သည်။ သံစုံတီးဝိုင်းတစ်ခုက လည်း ဆူညံစွာ တီးမှုတ်၍ ဧည့်ခံပျော်ဖြေနေသည်။ အတွင်းရေးမှူး ‘ဖင်လီ’ သည် ညကလုပ်သို့လာရသည်ကို ပျော်ရွှင်ကြည်နူး နေပုံရလေသည်။ သူတို့ သည် ညစာစားသောက်ပြီးတော့မှ ‘ကလပ်’သို့ လာခဲ့ကြခြင်းဖြစ်လေသည်။ ထိုအချိန်၌ တူရိယာ တီးဝိုင်းမှ ကကြိုးတီးလုံးတစ်ဖွဲ့ တီးသဖြင့် ခုံတွဲ

တချို့က ထပြီး ကနေကြရာ ‘ကော်မင်’လည်း ထိုင်ရာမှထလျက်...

“ဟေ့...ဖင်လီ...မင်းကော ကချင်သလား” ဟု မေးလိုက်သည်။

“ဟုတ်ကဲ့ရှင့်...ကျွန်မ ကချင်ပါတယ်”

ပြောရင်း ‘ဖင်လီ’သည်လည်း ထိုင်ရာမှထလိုက်သည်။

ကနေကြသည့်ခုံတွဲတွေက အလွန်များလှသဖြင့် ‘ကော်မင်’နှင့် ‘ဖင်လီ’ တို့သည် ကောင်းစွာပင်မကနိုင်ဘဲ ခဲခဲယဉ်းယဉ်း လှုပ်ရှားနေကြရလေသည်။

'ဖင်လီ'ကမူ ပျော်ရွှင်သာယာနေပုံရလေသည်။ ကကြီးတီးလုံးဆုံးသွားသော အခါ သူတို့၏စားပွဲဆိုသို့ ပြန်သွားကာ ယမကာတစ်ခွက်စီ မှာသောက်ကြလေသည်။

"ကိုင်း...ပြန်ကြမလား"

'ကော်မင်'ကမေးရာ 'ဖင်လီ'ကလည်း...

"ဟုတ်ကဲ့...ပြန်တာပေါ့ရှင်" ဘုရားကသဖြင့် နှစ်ယောက်သားပြင်ဘက်သို့ ထွက်ခဲ့ကြလေသည်။

ဟိုတယ်သို့ပြန်ရာတွင် တက္ကစိကားတစ်စီး ငှားစီးလာကြရာ 'ကော်မင်'သည် 'ဖင်လီ'၏ ပခုံးကို ယုယစွာဖက်ထားလေသည်။

"သေသေချာချာ စဉ်းစားကြည့်ရင် ဒီအဖြစ်က မထူးဆန်းဘူးလားဟင်"

'ဖင်လီ'က မေးလိုက်သည်။

"မင်း...ဘာကိုဆိုလိုတာလဲကွ"

"အခု ရှင်နဲ့ကျွန်မတို့ရဲ့အဖြစ်အပျက်ကို ပြောတာပါ။ လွန်ခဲ့တဲ့ သုံးပတ်ကဆိုရင် ရှင်က မော့ပြောပွဲတွေ တောက်လျှောက် လိုက်ဟောလို့ အသင့်ပြင်ဆင်ထားတယ်။ ကျွန်မကလည်း လက်ရေးတိုနဲ့ မှတ်ထားတာတွေကို လက်နှိပ်စက်ရိုက်ဖို့ အသင့်လုပ်နေခဲ့တယ်။ အခုတော့ ကျွန်မတို့က ဒီဂျပန်ပြည်ကို မမျှော်လင့်ဘဲ ရောက်နေကြတယ်မဟုတ်လား။ လူ့ဘဝဆိုတာ ဒီလို မမျှော်လင့်တာတွေ ဖြစ်တတ်တာချည်းပဲ ထင်ပါရဲ့နော်"

"ဒီလိုလည်းမဟုတ်ဘူးကွ...ဘာလဲ...မင်းက အခု ဂျပန်ပြည်ကို လိုက်လာရတာ မကျေနပ်ဘူးလား...မင်းရဲ့ပုံမှန်ဘဝအစီအစဉ်ပျက်သွားလို့ စိတ်ညစ်နေသလား"

ဤတွင် 'ဖင်လီ'က ရယ်မောလိုက်သည်။

"ကျွန်မရဲ့ ပုံမှန်ဘဝက ဘယ်လိုဆိုတာရှင် သိလို့လား...နယူးယောက်မြို့မှာဆိုရင် အလုပ်မရှိတဲ့အခါ ကျွန်မဘာလုပ်တယ်ထင်သလဲ...တနင်္လာနေ့ညမှာဆိုရင် ကျွန်မက သက်ကြီးတက္ကသိုလ်သင်တန်းတက်တယ်။ အင်္ဂါနေ့ညကျတော့ ကျွန်မက ကိုယ့်ဆီလာတဲ့စာတွေပြန်တယ်။ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ညမှာ ကျွန်မရဲ့ဆံပင်ကို ပြုပြင်တယ်။ ကြာသပတေးနေ့ညကျတော့ ကျွန်မရဲ့ညီမ 'အယ်သယ်လီ'က အိမ်လာလည်ပြီး သူ့ယောက်ျားနဲ့ကလေးတွေအကြောင်း

လာသည်။ ညူတတ်တယ်။ သောကြာနေ့ညဘက်ဆိုရင် ကျွန်မက ရုပ်ရှင်သို့မဟုတ် ပွဲတစ်ခုခုသွားကြည့်တယ်။ စနေနေ့မနက်ကျတော့ အိမ်မှာ သန့်ရှင်းရေးလုပ်တယ်။ ပြီးတော့ ကျွန်မရဲ့အမေကြီးဆီသွားတယ်။ သူက စုဆောင်းမဖြစ်တယ်။ အဘွားကြီးက ကျွန်မကိုလည်း ယောက်ျားယုပို့ တစ်ချိန်လုံး ပြောနေတတ်တယ်။ တနင်္ဂနွေနေ့မနက်မှာ ကျွန်မက ဘုရားရှိခိုးကျောင်းတက်တယ်။ နေ့လယ်ဘက်ကျတော့ ကျွန်မရဲ့မောင် 'ဟိုးဝပ်'နဲ့ သူ့ဇနီးတို့ လာလည်တတ်တယ်။ အဲဒီတနင်္ဂနွေနေ့ညကျတော့ ကျွန်မက တနင်္လာနေ့မနက်အတွက် လိုအပ်တာတွေပြင်ဆင်တယ်။ အဲဒါ ကျွန်မရဲ့ ပုံမှန်ဘဝပဲရှင်"

"ဟုတ်လား...အပြောင်းအလဲ မရှိဘူးလား"

"တစ်ခါတလေတော့လည်း နည်းနည်းပါးပါး ပြောင်းလဲမှုရှိပါတယ်။ ဒါပေမဲ့လည်း များများတော့ မပြောင်ပါဘူး။ ကျွန်မအမေကြီးကလေ... ကျွန်မ ဂျပန်ပြည်သွားမယ်ဆိုတာ သိတော့ မသွားဖို့ ဖျက်သေးတယ်ရှင်—"

"ဒီတော့ မင်းက ဘယ်လိုပြောလိုက်သလဲ"

"ကျွန်မက အမေအကြံပေးတာ နှစ်ပေါင်းနှစ်ဆယ်လောက်နောက်ကျ သွားပြီလို့ ပြောလိုက်တယ်။ တကယ်တော့ ကျွန်မ ပထမ အိမ်ထောင်ပြုခဲ့တာကို အမေက လုံးဝ အသိအမှတ်မပြုခဲ့ဘူး။ သူ့စိတ်ထဲမှာ ကျွန်မကို ဆယ်လေးနှစ်သမီးအရွယ် အပျိုကလေးတစ်ယောက်လို ထင်နေပုံရတယ်။ ပြောရင်းနှင့် သူမသည် 'ကော်မင်'၏ ပခုံးပေါ်သို့ ခေါင်းမှို၍နေလိုက်ပြီး— ကျွန်မအနေနဲ့ အရက်ကို လုံးဝသောက်ဖို့ မသင့်ဘူး။ အရက်သောက်ရင် ထိန်းရခက်တယ်" ဟု ဆက်ပြောပြန်သည်။

"ကိစ္စမရှိပါဘူးကွ...မင်းအခုဘာမှဖြစ်တာမှ မဟုတ်ဘဲ"

"ဒီလိုရှိသေးတယ်ရှင်...ရှင်က ကျွန်မရဲ့အလုပ်ရှင်၊ ကျွန်မရဲ့ဆရာသမား ဖြစ်တယ်။ တစ်ခါတလေ ကျွန်မတို့လို အတွင်းရေးမှူးအမျိုးသမီးတွေ ဆုံမိကြတဲ့အခါ ကိုယ့်အလုပ်ရှင်အကြောင်းကို ပြောလေ့ရှိကြတယ်"

သူမက ပြောလိုက်စဉ်မှာပင် သူတို့သည် ဟိုတယ်သို့ရောက်လာကြလေသည်။

'ကော်မင်'သည် တက္ကစိကားကျသင့်ငွေကို ရှင်းပေးလိုက်ပြီးနောက် အတွင်းရေးမှူး 'ဖင်လီ'အား ခေတ္တရပ်ကြည့်နေမိလေသည်။ ယင်းသို့ကြည့်

နေရင်း သူမအား နှစ်သက်တပ်မက်သည့်စိတ်လည်း ဖြစ်ပေါ်လာမိသည်။ သူမကို အကဲခတ်ကြည့်ရာတွင်လည်း အကယ်၍ မိမိက သူမအား မိမိ၏ အခန်းသို့ ခေါ်သွားလျှင် 'ဖင်လီ'သည် ငြင်းဆန်မည်မဟုတ်ဟု ထင်ရပေသည်။ သို့သော်... 'ကော်မင်'သည် သေချာစွာပြန်စဉ်းစားပြီး စိတ်အလိုသို့ မလိုက်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

ထို့ကြောင့် 'ဖင်လီ'အား မိမိ၏အခန်းသို့ ခေါ်မသွားတော့ဘဲ သူ့အခန်းသို့ ပြန်စေကာ သူကလည်း လေးထပ်ရှိ သူ၏အခန်းသို့ တက်သွားလေသည်။

x x x

နံနက်သုံးနာရီခန့်တွင် 'ကော်မင်'သည် ရုတ်တရက် အိပ်ရာမှ လန့်နိုးလာလေသည်။ အိပ်မက်နေရာမှ နိုးလာခြင်းဖြစ်သည်။ အိပ်မက်ထဲတွင် သူ၏သား 'ပေါလ်'အကြောင်း မြင်မက်သဖြင့် နိုးလာချိန်တွင် စိတ်တုန်လှုပ်ချောက်ချားနေမိသည်။

ဤတွင် သူသည် အတိတ်ကဖြစ်ရပ်တချို့ကို ပြန်လည်စဉ်းစားမိလေသည်။

သူ၏ဇနီးဟောင်း 'ဖိုဘီ'နှင့် ကွာရှင်းပြတ်စဲခဲ့ပြီးနောက် 'ဖိုဘီ'က နောက်အိမ်ထောင်ပြုလိုက်သောအခါ 'ကော်မင်'သည် သားဖြစ်သူ 'ပေါလ်'နှင့် မကြာခဏ မတွေ့ဆုံခဲ့တော့ချေ။ သို့သော် 'ပေါလ်'၏မွေးနေ့ဖြစ်သော ဇွန်လ (၉)ရက်နေ့ကိုတော့ မမေ့ဘဲ နှစ်စဉ် ဇွန်လကိုးရက်နေ့တိုင်း 'ကော်မင်'က 'ပေါလ်'အတွက် မွေးနေ့လက်ဆောင်တစ်ခုခု မှန်မှန်ပို့ပေးခဲ့သည်။ ယင်းသို့ မွေးနေ့လက်ဆောင် မှန်မှန်ပေးဖြစ်အောင်လည်း သူသည် ကုန်ပဒေသာတိုက်ကြီးတစ်ခုနှင့် စီစဉ်ထားခဲ့သည်။ သို့ဖြစ်လင့်ကစား 'ပေါလ်'၏ ဆယ့်သုံးနှစ်မြောက် မွေးနေ့တွင် မွေးနေ့လက်ဆောင်ပစ္စည်း ရောက်မလာသဖြင့် သူမိခင် 'ဖိုဘီ'က 'ကော်မင်'ထံ တယ်လီဖုန်းဆက်ပြောလေသည်။ 'ပေါလ်'ခဗျာ ဖခင်က သူ့ကိုမေ့နေပြီဟု ယူဆကာ အလွန်ဝမ်းနည်းနေသည်ဟု ဆိုသည်။ ထို့ကြောင့် သားငယ်စိတ်ပြေအောင် 'ကော်မင်'က ထိုနေ့ညတွင် သားဖြစ်သူအား လာခေါ်ပြီး မွေးနေ့အထိမ်းအမှတ်ညစာကို ဆိုင်တစ်ဆိုင်

တွင် ကျွေးရန်အကြံပေးခဲ့သည်။ ထိုနေ့က 'ကော်မင်'မှာ အရေးကြီးသော အစည်းအဝေးတစ်ခုရှိသဖြင့် မအားလပ်သောကြောင့် 'ဖိုဘီ'၏အဆိုပြုချက်ကို ငြင်းပယ်လိုက်သည်။ လက်ဆောင်ပို့နေကျ ကုန်ပဒေသာဆိုင်သို့ စုံစမ်းကြည့်သောအခါ ဆိုင်မှ တာဝန်ရှိသူက မွေးနေ့လက်ဆောင်ပို့ရန် မေ့နေပါသည်ဟု တောင်းပန်ပြီးချက်ချင်းပင် လူလွတ်ပို့ခိုင်းပေးပါမည်ဟု ပြောလေသည်။ 'ကော်မင်'လည်း စိတ်ချသွားပြီး သူတက်ရမည့်အစည်းအဝေးသို့ သွားတက်ခဲ့သည်။

ယခု အိပ်မက်ပုံကား ထိုသို့မဟုတ်ဘဲ သူသည် သားဖြစ်သူ 'ပေါလ်'အား မွေးနေ့အထိမ်းအမှတ်အဖြစ်သွားခေါ်ပြီး ညစာအတူ စားကြသည်ဟု ခြင်မက်လေသည်။ အိပ်မက်ထဲတွင် သူတို့သားအဖနှစ်ဦး အလွန်ပျော်ရွှင်နေကြပြီး 'ပေါလ်'ကို ကြည့်ရသည်မှာ ဖခင်အား အလွန်မြတ်နိုးလေးစားပုံ ရသည်။ ညစာစားပြီးသောအခါ 'ပေါလ်'အား တက္ကစီကားကောင်းကောင်း တစ်စီးဖြင့် မိခင် 'ဖိုဘီ'၏ အိမ်သို့ ပြန်ပို့ရင်း အပတ်စဉ် သားအဖနှစ်ဦး ထိုတို့သို့ မှန်မှန်ဆုံကြရန် ကတိပြုကြသည်။ ထိုနောက် 'ကော်မင်'သည် သားဖြစ်သူအား ချစ်ခင်စောင့်ရှောက်လှမ်းဖက်ရန်လက်လှမ်းလိုက်စဉ် 'ပေါလ်'ထံ ရုတ်တရက် ပျောက်ကွယ်သွားလေသည်။ 'ကော်မင်'သည် အံ့အားသင့်ရာမှ ဒေါသထွက်လာပြီး တက္ကစီဒရိုင်ဘာအား လှမ်းဆွဲပြုလိုက်စဉ် ဘာကိုမှ စမ်းမိဘဲ ရုတ်တရက်လန့်နိုးလာတော့သည်။ သူ၏ တစ်ကိုယ်လုံးမှာလည်း စောချွေးများပြန်ကာ တုန်လှုပ်ချောက်ချားနေလေသည်။

'ကော်မင်'သည် စိတ်လှုပ်ရှားနေပြီး ပြန်အိပ်ရန် ကြိုးစားရာ လုံးဝ အိပ်မပျောက် ဖြစ်နေလေသည်။ ထို့ကြောင့် ပြင်ဘက် ဧည့်ခန်းသို့ထွက်၍ လျှပ်စစ်မီးကို ဖွင့်ကာ အမေရိကန်မှ ပို့ပေးလိုက်သော ပုံနှိပ်မူကြမ်း(ဂယ်လီ ဝရ)စာမူများကို ပြင်ဆင်ရန် ကြိုးစားလေသည်။ အလုပ်ထဲအာရုံစိုက်နေလျှင် စိတ်သက်သာရာရမည်ဟူသော မျှော်လင့်ချက်ဖြင့် စာမူကြမ်းများကို ထိုင်၍ ပြင်နေခြင်းဖြစ်လေသည်။ တကယ်လည်း စိတ်ဝင်စားလာသဖြင့် စာမူကြမ်းထဲမှ သူပြင်ရေးလိုသည့်အခန်းတစ်ခန်းကို အစအဆုံးပြန်ပြင်ရေးလေသည်။

ထိုအခန်းကို ပြင်ဆင်ရေးပြီးသွားသောအခါ ဟိုတယ်ပြတင်းပေါက်မှ အလင်းရောင်ဝင်လာသဖြင့် နံနက်မိုးလင်းသွားပြီ ဖြစ်ကြောင်း သိရကာ

အံ့သြနေမိတော့သည်။

ထိုအခိုက် အခန်းတံခါးပွင့်လာပြီး အတွင်းရေးမှူး 'ဖင်လီ' သည် တစ်နေ့တာအတွက် လုပ်ငန်းများ စတင်ရန် အသင့်ဖြစ်ဟန်ဖြင့် ဝင်လာလေသည်။

'ကော်မင်' က စာရေးစားပွဲတွင် ထိုင်အလုပ်လုပ်နေသည်ကို မြင်လျှင် သူမသည် အံ့အားသင့်နေလေသည်။

"ရှင်က တစ်ညလုံးမအိပ်ဘဲ အလုပ်လုပ်နေတာလားဟင်..."

"တစ်ညလုံးနီးပါးပဲဆိုပါတော့ကွာ၊ ငါက အိပ်လို့မရတာနဲ့ မထူးဘူးဆိုပြီး စာအုပ်ထဲက အခန်းတစ်ခန်းကို အစအဆုံးအသစ်ပြန်ရေးလိုက်တယ်။ ဒါထက် မင်း မနက်စာစားပြီးပြီလား"

"ဟုတ်ကဲ့...စားပြီးခဲ့ပါပြီ၊ ရှင်လက်ရေးနဲ့ ပြင်ရေးထားတာတွေကို ကျွန်မလက်နှိပ်စက်နဲ့ အမြန်ရိုက်မှဖြစ်မယ်။ ဒီစာစုကြမ်းဂယ်လီပရီတွေကို အမြန်ဆုံး အမေရိကန်ပြန်ဖို့လိုအပ်တယ်ရှင်"

"မနေ့ညက မင်းနဲ့အတူထွက်လည်ရတာ ငါ့စိတ်ထဲအတော်ပျော်မိတယ်ကွယ်"

'ကော်မင်' က ပြောလိုက်ရာ 'ဖင်လီ' ကလည်း ပြုံးလိုက်သည်။

"ကျွန်မအဖို့လည်း အရက်သောက်တာ နည်းနည်းများသွားတာက လွဲရင် မနေ့ညက ပျော်ပါတယ်ရှင်၊ ကိုင်း...ကျွန်မက အောက်ထပ်ဆင်းပြီး စာတိုက်ကလာတဲ့စာတွေ သွားယူလိုက်ဦးမယ်။ ရှင်က ကိုယ်လက်သန့်စင်ပြီး အဝတ်အစားလဲထားပေါ့။ ရှင်အတွက် မနက်စာကို ဒီအခန်းထဲ ပို့ခိုင်းလိုက်ရမလား"

"မလိုသေးပါဘူး။ ငါက နောက်မှပဲ စားတော့မယ်"

အတွင်းရေးမှူး 'ဖင်လီ' ပြန်ထွက်သွားသောအခါ 'ကော်မင်' သည် သူမအကြောင်း စဉ်းစားနေမိပြန်သည်။ 'ဖင်လီ' ၏ အမူအရာက မိမိအပေါ် ပိုပြီး သံယောဇဉ်ရှိလာသယောင် ဖြစ်လာရုံသာမက အကယ်၍ မိမိက ယမန်နေ့ညက သူမအား အခန်းထဲခေါ်အိပ်လိုက်လျှင်ပင် 'ဖင်လီ' က ငြင်းမည်မဟုတ်ကြောင်း သိသာပေသည်။ သို့သော် ဤသို့ပြုလိုက်ပါက 'ဖင်လီ' နှင့် မိမိတို့၏ ဆက်ဆံရေးသည် တစ်မျိုးဖြစ်သွားမည်မှာ သေချာပေသည်။

'ကော်မင်' အနေဖြင့် 'ဖင်လီ' နှင့် ရိုးရိုးသားသား ခင်မင်ရင်းနှီးခြင်းသည်သာ ဖြစ်၍ အကောင်းဆုံးဖြစ်သောကြောင့် ယင်းအခြေအနေ ပျက်စီးယိုယွင်းသွားခြင်းကို မလိုလားသင့်ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်မိလေသည်။

ထို့ကြောင့် 'ကော်မင်' သည် 'ဖင်လီ' အကြောင်း စဉ်းစားခြင်းကို ပျောက်စေလိုက်ပြီး ကြမ်းများကို ဆက်လက်ပြင်ဆင်ရန် ကြိုးစားလေသည်။ သို့သော် အခန်းတစ်ခန်းပြင်ရန် တစ်ဝက်မျှရှိသောအချိန်တွင် တယ်လီဖုန်းလာလေသည်။

တစ်ဖက်မှ ဆက်လိုက်သူမှာ ဂျပန်စုံထောက် 'မစ်ဆူ' ဖြစ်နေလေသည်။

"ဟဲလို...မစ္စတာကော်မင်၊ အခုလို စောစောစီးစီး တယ်လီဖုန်းဆက်ပြီး အနောင်အယုတ်ပေးရတာကို တောင်းပန်ပါတယ်။ သို့သော်လည်း... ကျွန်တော်ဘက်က သတင်းထူးမို့ပါ။ ကျွန်တော်ရဲ့မိတ်ဆွေတစ်ဦးက အမေရိကန်အစိုးရအတွက် အလုပ်လုပ်ပါတယ်။ အခု အဲဒီလူဆီက သတင်းရတာထို့ ပြောခလို့ပါပဲ"

ဤသို့ အစချီကာ 'မစ်ဆူ' က အောက်ပါအတိုင်း ပြောပြလေသည်။

သူ၏မိတ်ဆွေက ဂျပန်လူမျိုးတစ်ဦးဖြစ်ပြီး အမေရိကန်နှင့်ဂျပန်အစိုးရတို့ အပြန်အလှန်ဆက်သွယ်သည့် ထိပ်တန်းလျှို့ဝှက်စာများကို ဘာသာပြန်ရေးသူဖြစ်ကြောင်း၊ 'မစ်ဆူ' က အမေရိကန်လေတပ်မှ လက်ဖိတ်ခင်(ဗိုလ်) တစ်ဦး ဒီဇင်ဘာလအတွင်းက ဂျပန်ပြည်သို့ ရောက်နေသည်ကို ဘာကြောင့် အမေရိကန်လေတပ်က လျှို့ဝှက်ထားရလေသနည်းဟု သိလိုကြောင်းပြောကာ 'ပေါလ်' ၏ နာမည်ကို ပြောပြလိုက်သည်။ တစ်နာရီအတွင်း 'မစ်ဆူ' ၏ မိတ်ဆွေက တယ်လီဖုန်းပြန်ဆက်ပြီး သူစုံစမ်းခိုင်းသည်ကိစ္စမှာ မလွယ်လှကြောင်း၊ အထူးလုံခြုံရေးကိစ္စနှင့်ပတ်သက်နေ၍ သိနိုင်ရန်ခဲယဉ်းရုံမက အခက်အခဲပင် တွေ့နိုင်ကြောင်း ပြန်ပြောသည်ဟု ဆိုလေသည်။

'မစ်ဆူ' က ယင်းသို့ပြောပြ၍ အဆုံးတွင် 'ကော်မင်' က-

"ဒါဖြင့် ကျုပ်က ခင်ဗျားကို တာဝန်ပေးတဲ့ကိစ္စကို ခင်ဗျားက လက်မခံနိုင်ဘူးဆိုပါတော့" ဟု မေးလိုက်သည်။

"မဟုတ်သေးဘူးခင်ဗျား...ကျွန်တော်က လက်မခံနိုင်ဘူးလို့မပြောရပါဘူး။ ကျွန်တော်တို့အနေနဲ့ သမားရိုးကျ လင်ကွာ မယားကွာအမူတွေ၊ စီးပွား

ရေးလုပ်ငန်းဆိုင်ရာ အမှုတွေချည်းပဲ လက်ခံထောက်လှမ်းနေရတာမို့ အခုအမှုက အလွန်ပင် စိတ်ဝင်စားဖို့ ကောင်းနေပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ အရည်အချင်းကို စမ်းသပ်ဖိတ်ခေါ်ရာလည်း ရောက်နေပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဒီအမှုကို ကျွန်တော်လက်ခံဆောင်ရွက်ရဖို့ ကုန်ကျစရိတ်က အလွန်များလိမ့်မယ်”

“ဘယ်လောက်များများ ကုန်ကျမှာလဲ”

“လောလောဆယ် အမေရိကန်ဒေါ်လာ တစ်သောင်းလို့မယ်၊ ဒါကလည်း စရန်သဘောသာ ဖြစ်ပါတယ်”

“အလို...ဒေါ်လာတစ်သောင်းက စရန်ဆိုတော့ ဒါထက်မက ကုန်ကျဖို့ရှိလို့လား”

‘ကော်မင်’က ပြန်မေးလိုက်သည်။

“သိပ်များများတော့ ကုန်ကျစရာ မရှိပါဘူး။ ကျွန်တော့်အတွက် အခကြေးငွေက ဒေါ်လာတစ်ထောင်ငါးရာလောက်ပါပဲ။ ပြီးတော့ ကျွန်တော်ရဲ့ တပည့်စုံထောက်တွေအတွက်က နှစ်ထောင်လောက်ကျမယ်။ ကျန်တဲ့ငွေတိုတော့ ကျွန်တော်တို့ထောက်လှမ်းတဲ့အခါ ကုန်ကျမယ့်အသုံးစရိတ်အတွက် ရန်ပုံငွေအဖြစ် ထားပါမယ်။ ကျွန်တော်တို့ စုံစမ်းလို့ရတဲ့ လျှို့ဝှက်သတင်းတွေအတွက်လည်း ငွေပေးရပါမယ်။ အဲဒီလိုစရိတ်စကတွေအားလုံး သုံးပြီးလို့ ဒေါ်လာတစ်သောင်းထဲက ပိုတဲ့ငွေရှိရင် ခင်ဗျားကို ပြန်ပေးပါမယ်”

‘မစ်ဆူ’က သူ၏အစီအစဉ်ကို ပြောပြရာ ‘ကော်မင်’ကလည်း သဘောတူရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

“ကောင်းပါပြီ...ကျွန်ုပ်သဘောတူပါတယ်။ ခင်ဗျားအနေနဲ့ ကျုပ်ပေးတဲ့ ဘဝန်ကိုသာ ဆောင်ရွက်ပါတော့...တစ်ခုပဲရှိတာက အမေရိကန်ဒေါ်လာငွေတွေ ဂျပန်ပြည်ကို သွင်းယူလာဖို့က အခက်အခဲရှိလိမ့်မယ်ထင်တယ်။ ဂျပန်အစိုးရက ဒါနဲ့ပတ်သက်ပြီး စည်းကမ်းအလွန် တင်းကျပ်တယ်လို့ သိရတယ်”

“ကိစ္စမရှိပါဘူး။ ငွေကို ခင်ဗျားက လော့ခ်အိန်ဂျယ်လိစ်မြို့က တိုက်ခိုက်ဘက်မှာရှိတဲ့ ကျွန်တော့်အမည်နဲ့ စာရင်းထဲသွင်းလိုက်ရင် ဖြစ်ပါတယ်။

“အိုကေ...ဒါဖြင့် ကျုပ်ဒီနေ့ပဲ အမေရိကန်က ကျွန်ုပ်ရဲ့ အေးဂျင့်(ကိုယ်

အလှယ်)ဆို သံကြိုးရိုက် အကြောင်းကြားလိုက်ပါမယ်”

“ဒီလိုဆိုရင် ကျွန်တော်က ချက်ချင်းပဲ အလုပ်ပေးတော့မယ်”

“ငွေသွင်းပြီးတာကို အတည်ပြုချက်ရတဲ့အထိ မဆောင့်ဘဲ လုပ်မှာလား”

“ကျွန်တော်က ခင်ဗျားကို ယုံကြည် စိတ်ချပါတယ်”

“အကျိုးအကြောင်းကို ကျုပ်တယ်တော့လောက်သိရမှာလဲ”

“ကျွန်တော့်အနေနဲ့ သတင်းပို့စရာရှိတာနဲ့ ချက်ချင်းအကြောင်းကြားပါမယ်။ ဒါလည်း သိပ်မကြာဘူးလို့ မျှော်လင့်ပါတယ်”

ထိုသူနှင့် စကားပြတ်သွားကာ ‘ကော်မင်’လည်း တယ်လီဖုန်းစကားပြောခွက်ကို ပြန်ချလိုက်သည်။ သို့သော် ချက်ချင်းလိုပင် တယ်လီဖုန်းလာပြန်သည်။ တစ်ဖက်မှ ဆက်လိုက်သူက အမေရိကန် ဗိုလ်မှူးမေဂျာ ‘ဟင်းရှော့’ ဖြစ်နေသည်။ ပြောသည့်လေသံကလည်း အလွန်တော်ရွှေစွာ ပြောဆိုနေသည်။

“ဟဲလို...မစ္စတာ ‘ကော်မင်’ ဝတ်ဖော့နင်း...ခင်ဗျား အခုမနက်စာ စားပြီးပြီလား”

“မစားရသေးပါဘူး။ ကျုပ်က ခင်ဗျားနဲ့တွေ့ချင်တယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ခင်ဗျား... ကျွန်တော်ကလည်း ခင်ဗျားတို့ ဟိုတယ်အနီးမှာ နေထိုင်တာနဲ့ရရှိလို့လားလား။ ဝင်လာခွဲတာပဲ။ ဒီနေ့မနက်စာကို ကျွေးပါရစေ”

“ခင်ဗျား အခု ဘယ်က ဖုန်းဆက်တာလဲ”

“ဟိုတယ်အောက်ထပ် ဧည့်ခန်းကပါ”

“ဒါဖြင့် ဟိုတယ်က ကော်ဖီဆိုင်မှာဆိုကြမယ်။ ကျုပ်ကနာရီဝက်အတွင်း လာခွဲပါမယ်”

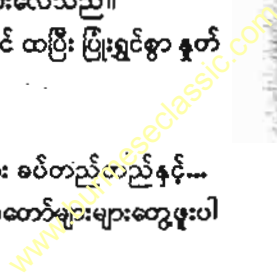
ဤသို့ပြောပြီး ‘ကော်မင်’သည် ကိုယ်လက်သန့်စင်ကာ မုတ်ဆိတ်ရိတ်ပြီး အဝတ်အစားလဲကာ ကော်ဖီဆိုင်သို့ ဆင်းသွားလေသည်။

မေဂျာ ‘ဟင်းရှော့’သည် ‘ကော်မင်’ကို မြင်လျှင် ထပြုံး ပြုံးရွှင်စွာ နှုတ်ဆက်လေသည်။

“ကြွပါခင်ဗျား ကြွပါ”

သို့သော် ‘ကော်မင်’က မပြုံးဘဲ မျက်နှာထား ခပ်တည်တည်နှင့်...

“ကုပ်လဲ လိမ်လည်ပြောတတ်တဲ့လူတွေ အတော်များများတွေ့ဖူးပါ

တယ်။ ဒါပေမဲ့...အားလုံးထဲမှာ ခင်ဗျားက လိမ်ပြောတတ်တဲ့လူထဲမှာ ထိပ်တန်းပဲလို့ဆိုရမယ်”ဟု ခပ်တည်တည်ပြောလိုက်သည်။

မေ့ကွာဟောင်းရှော့သည် ထို့သို့ပြောလိုက်ခြင်းကို စိတ်ဆိုးပုံမရချေ။

“ခင်ဗျား ဒီလိုသဘောထားတာကို ဝမ်းနည်းပါတယ်။ ဒါထက် ခင်ဗျားအတွက် မနက်စာစားဖို့ ကြက်ဥကြော်နဲ့ ဝက်ပေါင်ခြောက်တောင် မှာထားပြီးပြီ။ ဒီက ကြက်ဥတွေကလည်း ကောင်းတယ်ခင်ဗျ”

“ကျုပ်က ဂျပန်ပြည်က အစာအာဟာရအကြောင်း ဆွေးနွေးဖို့လာတာ မဟုတ်ဘူး။ ကိစ္စကိုသာ တိုက်ရိုက်ပြောချင်တယ်။ နိုဝင်ဘာလအတွင်းက ကျုပ်သား ဂျပန်ပြည်ကို လာခဲ့တာ ခင်ဗျားသိတယ် မဟုတ်လား”

“နိုဝင်ဘာလ မဟုတ်ဘူးခင်ဗျ။ ဒီဇင်ဘာလကဖြစ်ပါတယ်”

မေ့ကွာဟောင်းရှော့ကလည်း ခပ်တည်တည် ပြန်ပြောလေသည်။

“ဒီမယ်...ဗိုလ်မှူး၊ ဒါမျိုးပြောလို့ မရတော့ဘူးဗျ။ ကျုပ်က ဂျပန်အမျိုးသမီးကို ရှာလို့တွေ့ပြီ။ ဂျပန်ထိပ်တန်းအရာရှိကြီးတစ်ဦးရဲ့ဇနီးဆိုတာလည်း လုံးဝမဟုတ်ဘူး။ ဒီတော့...ခင်ဗျားက ဟန်ဆောင်ပြီး လုပ်ကြံပြောမနေပါနဲ့တော့”

“ဘယ်ဂျပန်အမျိုးသမီးကို ပြောတာလဲ”

“သူနာမည်က ‘အာကီကို-ဆူဇုကီး’လို့ ခေါ်တယ်၊ ဒါကို ခင်ဗျားလည်း သိမှာပါပဲ”

“ခင်ဗျားပြောတာ ကျွန်တော်တော့ လုံးဝနားမလည်ဘူး”

“ခင်ဗျားက တော်တော်ဂျာကျတာပဲကိုး၊ ခင်ဗျားက လိမ်ပြောတာကို ကျုပ်က သိနေပြီးကာမှ ခင်ဗျားက ဆက်ပြီး ဇွတ်အတင်း ဆက်လိမ်ပြောနေတာပဲ။ ဒီအတိုင်းဆိုရင် ခင်ဗျားဟာ အမေရိကန်အီလက်ထရွန်နစ်ကုမ္ပဏီ အကြောင်း ဘာမှမသိဘူးလို့ ပြောမှာပဲလား”

“ဟုတ်တယ်...မသိပါဘူး”

မေ့ကွာဟောင်းရှော့က ပြောနေစဉ် စားပွဲထိုးများက စားသောက်ဖွယ်များ လာချပေးလေသည်။ စားပွဲထိုးများ ပြန်ထွက်သွားတော့မှ အမေရိကန်ဗိုလ်မှူးသည် စားသောက်ရင်း စကားဆက်ပြောလေသည်။

“မစ္စတာ ‘ကော်မင်’ကို တစ်ခုမေးချင်ပါတယ်။ ချင်ဗျားဟာ မျိုးချစ်စိတ်

“နို့တိုက်လှိုလ်တစ်ဦး မဟုတ်ပါလား”

“အပိုတွေ ပြောမနေစမ်းပါနဲ့ဗျာ”

“မဟုတ်ဘူးလေ၊ ကျွန်တော်က အမေရိကန်အစိုးရကိုယ်စား ပြောနေတာပါ။ ခင်ဗျား အခု အမေရိကန်ကို အမြန်ပြန်သွားရင် ကောင်းပါလိမ့်မယ်”

“အော်...ဒီလိုလား၊ အမေရိကန်အစိုးရကိုယ်စား ပြောနေတာကိုး”

ဤသို့ပြောရင်း ‘ကော်မင်’သည် နံနက်စာကို စတင် စားသောက်နေရာ မေ့ကွာဟောင်းရှော့က စကားဆက်ပြောလေသည်။

“ကျွန်တော်ပြောတာ မယုံရင် အမေရိကန်သံအမတ်ကြီး သို့မဟုတ် နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးဌာနက ခင်ဗျားကို အကြောင်းကြားစေချင်ရင်လည်း ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့...ခင်ဗျား အမေရိကန်ကို ပြန်သွားဖို့ အလွန်အရေးကြီးပါတယ်”

“ဒီလို အရေးကြီးတယ်ဆိုတာကို ခင်ဗျားပြောတာနဲ့ ကျုပ်က မျက်စိမှိတ်ပြီး ယုံကြည်ရမယ်ဆိုပါတော့၊ ဟုတ်လား”

“ဟုတ်ကဲ့...ဒီဂျပန်ပြည်မှာ အလွန်အရေးကြီးတဲ့အခြေအနေတစ်ရပ် ဖြစ်လာပါတယ်။ အရေးကြီးတာမှ အမေရိကန်နိုင်ငံတစ်ခုလုံးရဲ့ အများစုကတိတ်ကြမ္မာဟာ အဲဒီကိစ္စအပေါ်မှာ မူတည်နေပါတယ်။ ခင်ဗျားအခု ဂျပန်ပြည်မှာ ရှိနေတာဟာ အခြေအနေကို ပိုဆိုးစေပါတယ်”

“ဒါဖြင့် ကျုပ်ဟာ နိုင်ငံအတွက် အလွန်အရေးကြီးတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး ဖြစ်နေပြီပေါ့”

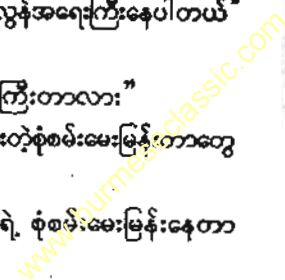
‘ကော်မင်’က သရော်သလို ငေါ့ပြောလိုက်သော်လည်း မေ့ကွာဟောင်းရှော့

“ဟုတ်ပါတယ်၊ ခင်ဗျားဟာ အခုကိစ္စမှာ အလွန်အရေးကြီးနေပါတယ်” ဟု ပြန်ပြောလေသည်။

“ကျုပ် ဒီဂျပန်ပြည်မှာ ရှိနေတာက အရေးကြီးတာလား”

“မဟုတ်ပါဘူး၊ ခင်ဗျားက ကျုပ်တို့မလိုလားတဲ့စုံစမ်းမေးမြန်းတာတွေ ချုပ်နေလို့ပါပဲ”

“ဒါဖြင့် အစိုးရက မကြိုက်တာဟာ ကျုပ်ရဲ့ စုံစမ်းမေးမြန်းနေတာ

ဆိုရင် ကျုပ် ဒီဂျပန်ပြည်ကို လာနေတာကို မကြိုက်တာမဟုတ်ပါဘူးပေါ့။ ကောင်းပြီ၊ ကျုပ် အခုမေးမြန်းစုံစမ်းနေတာကို မလုပ်တော့ပါဘူးလို့ ကတိပေးရင် အစိုးရက ကျုပ် ဂျပန်ပြည်မှာနေတာကို ကန့်ကွက်ဦးမှာလား။”

“ဒီလိုလည်း ဖြစ်မယ် မထင်ဘူးခင်ဗျာ...ခင်ဗျားအနေနဲ့ ကတိပေးပေမယ့် ကျွန်တော်တို့က စိတ်မချနိုင်ဘူး။ မစ္စတာကော်မင် ခင်ဗျား...ဂျပန်ပြည်ကို ခင်ဗျားလာနေတာဟာ ဘာကြောင့်ပါလဲ...ဘာကိုသိချင်လို့လဲ”

“ဒါကရှင်းပါတယ်...ကျုပ်ဟာ ပထမအိမ်ထောင်နဲ့ကွာရှင်းတော့ ကျုပ် သားကို သူ့မိခင်လက်ပေးလိုက်ခဲ့တယ်။ ဒီတုန်းက သူဟာ ငယ်ငယ်ကလေး ရှိတယ်။ တကယ်တော့လည်း သူဟာ သူ့အမေနဲ့အတူနေတာပဲ ကောင်းတယ်လို့ ဆိုတာ အခုကျုပ်သဘောပေါက်မိတယ်...ကျုပ်ကကျုပ်သားကို ချစ်ခင်ယုယမှု၊ ဂရုစိုက်မှုတွေ ဘာမှမပေးနိုင်ခဲ့ဘူး...သူကလည်း ဘာမှ မတောင်းခဲ့ဘူး...အခုတော့ သူက ကျုပ်ကို အကူအညီတောင်းတဲ့စာ ရေးလိုက်တယ်”

“အဲဒီစာကလည်း ဘာမှအဓိပ္ပာယ်မရှိဘူး မဟုတ်လား။”

“ဒီလိုပြောလို့မရဘူး...ကျုပ်သားက ကျုပ်ကို တစ်ခုခုလုပ်စေချင်တဲ့ သဘောဖြစ်တယ်...ကျုပ်က လုပ်လိမ့်မယ်လို့လည်း သူ့မျှော်လင့်ပုံရတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဒီအတောအတွင်းမှာ သူက သေသွားပြီ...ကျုပ်က သူ့ကိုမကယ်နိုင်ခဲ့ဘူး။ ဒီမယ်မေဂျာဟင်းရှော့ ကျုပ်သားက ဒီစာကို ဘာကြောင့်ရေးတယ် ဆိုတာ ကျုပ်သိရအောင် ဆက်စုံစမ်းမှာပဲ။ ကျုပ်အလွန်ခေါင်းမာတဲ့လူတစ်ယောက်ဖြစ်တယ်။ ဒီကိစ္စမှာ ကျုပ်ကို ဘယ်သူကမှ တားမရဘူး။”

“ဒါတော့ ခင်ဗျားကို အပြစ်ဆိုစရာမရှိပါဘူး...ခေါင်းမာတာကိုလည်း မကောင်းဘူးလို့ မဆိုနိုင်ပါဘူး။ သို့သော်လည်း အခြေအနေနဲ့ အချိန်အခါ မှန်ကန်ပို့ လိုအပ်ပါတယ်။ အခုလက်ရှိအခြေအနေနဲ့အချိန်အခါက မမှန်ပါဘူး။ ခင်ဗျားကိုကြည့်ရတာ တိုင်းပြည်အတွက် ဦးစားပေးစဉ်းစားပုံ မရဘူး”

“ဒါက ကျုပ်နဲ့မဆိုင်ပါဘူး”

“မဟုတ်ဘူးခင်ဗျာ...တိုင်းပြည်အတွက် ဦးစားပေးလို့ မဖြစ်ဘူး။ အထူးသဖြင့် အခုလိုအချိန်အခါမျိုးမှာ ပိုပြီးအရေးကြီးတယ်။ တိုင်းပြည်ကိုသာ

ဝထမဦးစားပေးရမယ်။ ခင်ဗျားသိချင်တာတွေ သိရတာမသိရတာက ဒါလောက်အရေးမကြီးဘူး”

“ကျုပ်ကို တိုင်းပြည်အတွက် ဦးစားပေးတာတို့၊ မျိုးချစ်စိတ်ကို ဖော်ထုတ်နှိုးဆောင်တာတို့နဲ့ စည်းရုံးလို့မရဘူး။ ခင်ဗျားပြောတာတွေ ကျုပ် နားမဝင်ဘူး။ ခင်ဗျားဟာ တကယ်ပဲ အမေရိကန်အစိုးရကိုယ်စား ပြောနေတာလားဆိုတာလည်း ကျုပ်မသိဘူး။ ဒါပေမဲ့ ခင်ဗျားကို တစ်ခုတော့ အကြံပေးချင်တယ်။ ခင်ဗျားက ကျုပ်နဲ့ပူးပေါင်းကူညီမှုကို လိုချင်တယ်ဆိုရင် ကျုပ်တို့အသိညာဏ်ရှိတဲ့ လူတစ်ယောက်လို ဆက်ဆံစေချင်တယ်။ ကျုပ်က ကျုပ်သားအကြောင်း လိုက်စုံစမ်းတာနဲ့ ဘာကြောင့် ပြဿနာတွေရှုပ်ထွေးလာနိုင်တယ်ဆိုတာ ပြောပြစမ်းပါ။ လိမ်လည်လှည့်ဖြားပြောတာမျိုး မဟုတ်ဘူးနော်...တကယ်အမှန်အတိုင်း ကျုပ်သိချင်တယ်”

‘ကော်မင်’ က ခပ်တင်းတင်းပြောလိုက်ရာ မေဂျာဟင်းရှော့သည် တော်ဖီပန်းကန်ကို ဟိုင်ရင်း ခေတ္တစဉ်းစားပြီးမှ ပြန်ပြောလေသည်။

“ခင်ဗျားနဲ့ ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်စလုံးက အကျပ်အတည်းတွေနေရသလို ဖြစ်နေပါတယ်။ ခင်ဗျားရဲ့ သဘောထားကိုလည်း ကျွန်တော် နားလည်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော့်အနေနဲ့ ခင်ဗျားကို ဘာမှ ပြောမပြနိုင်ပါဘူး။ ဒီတော့ ကျွန်တော် ဘွင်းဘွင်းပဲပြောပါမယ်။ ခင်ဗျားဘာမှ စဉ်းစားဆုံးဖြတ်နေစရာမလိုဘူး။ ရှေ့အပတ်ထဲမှာ ခင်ဗျားဟာ အမေရိကန်တို့ ပြန်ရလိမ့်မယ်”

“ဘာလဲ...ခင်ဗျားက ကျုပ်ကို ဒီဂျပန်ပြည်က အတင်းအကျပ် ထွက်ခွာခိုင်းမယ်လို့ ဆိုလိုတာလား”

“ဟုတ်ပါတယ်”

“ဘယ်လိုလုပ်ပြီး အကျပ်ကိုင်မယ်ဆိုတာ ကျုပ်ဖြင့် စဉ်းစားလို့မရဘူး။ ကျုပ်ရဲ့ပတ်စပို့(နိုင်ငံကူး)လက်မှတ် တရားဝင်နေတဲ့အပြင် ပြည်ဝင် ဝီဇာကလည်း ရက်ကျော်လွန်နေတာမဟုတ်ဘူး။ ပြီးတော့ ကျုပ်က ဥပဒေနဲ့ဆန့်ကျင်တာဆိုလို့ ဘာမှလုပ်တာမဟုတ်ဘူး”

‘ကော်မင်’ က ခပ်ထန်ထန်ပြောလိုက်သည်။

“မစ္စတာကော်မင်’ ဒီနေရာမှာတော့ အကင်းမပါဘဲကီး။ ဒါလောက်

အရေးကြီးတဲ့ကိစ္စမျိုးမှာဆိုရင် အစိုးရအနေနဲ့ ဘယ်ပုံဘယ်နည်း အကျပ် ကိုင်မယ်ဆိုတာ ခင်ဗျားစဉ်းစားလို့ရမှာမဟုတ်ဘူး။ သုံးချင်တဲ့နည်းကို သုံးမှာ ပဲ...ဒါပေမဲ့ ခင်ဗျားကတော့ ဂျပန်ပြည်က ထွက်သွားရမှာ သေချာတယ်။”

“ဘာလဲ...အခု ခင်ဗျားက ကျုပ်ကို ခြိမ်းခြောက်နေတာလား။”

“ခြိမ်းခြောက်တယ်လို့ ခင်ဗျားယူဆချင်ရင်လည်း ယူဆနိုင်ပါတယ်။ ခင်ဗျားသိဖို့က တစ်ခါတလေ အခြေအနေအရ နိုင်ငံတော်အတိုင်းအတာနဲ့ စဉ်းစားတဲ့အခါ လူပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးတစ်ယောက်ဟာ ဘာမှ အရေးမကြီးသလို သဘောထားရတယ်။ အခုလည်းပဲ ဒီအခြေအနေမျိုးဖြစ်နေတယ်။”

“ဒါကို ကျုပ် လက်မခံနိုင်ဘူး...နောက်တစ်ခု ကျုပ်ပြောပါဦးမယ်။ ကျုပ်ဟာ ခင်ဗျားသိတဲ့အတိုင်း သာမန် အညတရ လူတစ်ယောက်မဟုတ် ဘူးဗျ...ကျုပ်က အလုပ်ကြီးစားခဲ့လို့ နာမည်ရှိသင့်သလောက်ရှိတယ်။ ကျုပ် ကို လူသိများတယ်...ဒီတော့ ခင်ဗျားတို့က အတင်းအကျပ် ဂျပန်ပြည်က မောင်းနှင်ထုတ်ရင် သတင်းဂယက်တွေ ရိုက်ခတ်မှာ သေချာတယ်။”

ပြောရင်းနှင့် ‘ကော်မင်’သည် ထိုင်ရာမှထလိုက်ပြီး ဆက်ပြောလေသည်။

“ကျုပ်သားက ဘာကြောင့် တျုပ်ဆီကို စာရေးလိုက်တယ်ဆိုတာ မသိရ မချင်း ကျုပ်က ဂျပန်ပြည်မှာနေမှာပဲ...အကြောင်းမှန်ကို သိရပြီလို့ ကျုပ် ကျေနပ်တော့မှသာ ဒီကပြန်သွားမယ်။ ဒါဟာ ရှင်းရှင်းပြောတာပဲ။”

“တစ်ရက်နှစ်ရက် စဉ်းစားကြည့်ပါဦးလေ...တကယ်လို့ ခင်ဗျားစိတ် သဘောထားပြောင်းလာရင် ကျွန်တော့်ဆီ တယ်လီဖုန်းဆက်လိုက်ပါ။”

“ကျုပ်က ဘယ်နည်းနဲ့မှ စိတ်ပြောင်းမှာ မဟုတ်ဘူးဗျ...ခင်ဗျားက အခု မနက်စာ ဝယ်ကျွေးတာကိုတော့ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ မေဂျာကြီး ခင်ဗျား။”

‘ကော်မင်’က သရော်သလိုပြော၍ စကားဖြတ်လိုက်လေသည်။

x x x

‘ကော်မင်’သည် သူ၏ဟိုတယ်အခန်းသို့ ပြန်ရောက်သောအခါ စိတ်တွေလှုပ်ရှားနေလေသည်။ စိုးရိမ်တုန်လှုပ်ခြင်းဖြစ်သလို ဒေါသလည်း ထွက်နေမိသည်။

အတွင်းရေးမှူး ‘ဖင်လီ’သည် လက်နှိပ်စက် ရိုက်နေရာမှ ‘ကော်မင်’ ဝင်လာချိန်တွင် တစ်ချက်မျှ မော်ကြည့်ပြီး လက်နှိပ်စက် ဆက်ရိုက်နေလေ သည်။ ‘ကော်မင်’ကမူ ဆောက်တည်ရာ မရသလို အခန်းတွင်း၌ လူးလာ လျှောက်ရင်း ‘မေဂျာ’ ဟင်းရှောနှင့် ပြောဆိုခဲ့ရပုံများကို ပြန်လည်စဉ်းစား နေမိလေသည်။ မေဂျာ ဟင်းရှော၏ စကားများကို ပြန်စဉ်းစားကြည့်သော အခါ သူသည် ဟန်ဆောင်ခြိမ်းခြောက်နေခြင်းမဟုတ်ဘဲ တကယ်ပင် လေး နက်စွာ ပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်မှာ သေချာနေပေသည်။ အကယ်၍ အမေ နီကန်အစိုးရက မိမိအား ဂျပန်ပြည်မှ တကယ်ထွက်ခွာစေချင်သည်ဆိုလျှင် ဖြစ်သည့်နည်းနှင့် ထွက်ခွာအောင်လုပ်မည်ဟုလည်း တွေးမိလေသည်။ သို့ဖြစ်လင့်ကစား ယင်းအဖြစ်ကို ‘ကော်မင်’က လက်မခံလိုချေ။

သူသည် စကြိုလျှောက်နေရာမှ ရုတ်တရက်ရပ်လိုက်ပြီး အတွင်းရေးမှူး ‘ဖင်လီ’အား လှမ်းစကားပြောလေသည်။

“ဟေ့-ဖင်လီ...ငါ့ကို ဟောပြောစေချင်တဲ့ ဂျပန်စာပေအသင်းရဲ့နာမည် ထို စင်းသိတယ်မဟုတ်လား။”

“ဟုတ်ကဲ့ရှင်...ဟောပြောပွဲကို တာဝန်ခံလုပ်ချင်တဲ့အဖွဲ့က ‘ချူးတိုရွန်’ ထို့ခေါ်တယ်။ အဓိပ္ပာယ်ကတော့ ဗဟိုစာပေလေ့လာရေးအဖွဲ့လို့ ယူဆရ တာပဲ။”

‘ဖင်လီ’က လက်နှိပ်စက်ရိုက်ခြင်းကို ခေတ္တရပ်ပြီး ပြန်ပြောလေသည်။

“ဟောပြောပွဲလုပ်မယ့် နေ့ရက်ကိုကော သူတို့သတ်မှတ်ထားသလား။”

“သူတို့က ရှင်အားလုပ်လို့ အချိန်ပေးတဲ့နေ့မှာ လုပ်မယ်လို့ ပြောပါ တယ်။”

“ဒါဖြင့် သူတို့နဲ့ငါတွေ ဆုံမေးမြန်းဖို့ရက်ကို အမြန်သတ်မှတ်လိုက်ပါ။ ဟောပြောပွဲကိုတော့ ဖေဖော်ဝါရီလလယ်လောက်မှာ လုပ်ရင်ကောင်းမယ်။”

“နေပါဦး-ရှင်က ဘာကြောင့် အခုလိုစိတ်ပြောင်းလာတာလဲ။”

‘ဖင်လီ’က မေးသဖြင့် ‘ကော်မင်’လည်း အမေရိကန်ဗိုလ်မှူးမေဂျာ ‘ဟင်းရှော’နှင့်တွေ့ဆုံပြောဆိုခဲ့ရပုံကို ပြန်ပြောပြလိုက်သည်။ ထိုနောက် သူ၏ စိတ်ထဲ အကြံရှိပုံနှင့်တကွ သူ၏သဘောထားကိုပါ ဆက်လက်ပြောပြလေ သည်။

“ငါ့ကို ဂျပန်ပြည်က ပြန်ထွက်သွားအောင် မေဂျာဟင်းရှော့က ဘယ်လိုလုပ်မယ်ဆိုတာကိုတော့ မသိဘူး။ ဒါပေမဲ့ ငါကလည်းသူ့လိုပဲရတာ မလွယ်ကူအောင် တစ်ဖက်ကလုပ်မှာပဲ...ဒါကြောင့် ဒီနေ့ပဲ ငါနဲ့သတင်းစာဆရာတွေနဲ့ တွေ့ဆုံအောင် စီစဉ်လိုက်ပါ။ သတင်းစာတွေထဲမှာ ငါဟာ စာအုပ်အသစ်တစ်အုပ်အတွက် သုတေသနလုပ်ရင်း ဂျပန်ပြည်ကို ရောက်ရှိနေကြောင်း အကျယ်တဝင့်ပါလာစေချင်တယ်။ ပြီးတော့ ငါ့အနေနဲ့ ဂျပန်ပြည်မှာ ခပ်ကြာကြာနေဖို့ ရည်ရွယ်တယ်ဆိုတာလည်း ပါလာစေချင်တယ်”

‘ကော်မင်’၏စကားအဆုံးတွင် ‘ဖင်လီ’သည် အလွန်အံ့အားသင့်သွားလျက်...

“ဟင်း...ဒီမေဂျာက ရှင့်ကိုအကြမ်းဖက်မယ်လို့ ခြိမ်းခြောက်လိုက်သလား” ဟု မေးလေသည်။

“သူက စကားကို အလိမ္မာသုံးပြီးပြောတယ်။ ငါ့ကို ဂျပန်ပြည်က ဖြစ်တဲ့နည်းနဲ့ ထွက်သွားအောင် လုပ်မယ်လို့ဆိုတယ်”

“သူ့လိုစစ်သံမှူးတစ်ယောက်က ပြောတာကို ရှင်က လက်ခံဖို့မကောင်းဘူး။ အမေရိကန်သံအမတ်ကြီးကို ရှင်ဆက်သွယ်ဖို့သင့်တယ်”

“တကယ်လို့ မေဂျာက ပြောတာအမှန်ပဲဆိုရင် သံအမတ်ကြီးနဲ့တွေ့လို့လည်း အကြောင်းထူးမှာ မဟုတ်ဘူး။ နောက်ပြီး မေဂျာ ဟင်းရှော့က တကယ်မဟုတ်ဘဲ လုပ်ကြံဟန်ဆောင်ပြီး ခြိမ်းခြောက်တာဆိုရင်လည်း သံအမတ်ဆီကို သွားဖို့မလိုဘူး”

“စစ်သံမှူးက လုပ်ကြံဟန်ဆောင်ပြီး ရှင့်ကိုလှည့်ဖြားပြောတာလို့ ထင်သလား”

“ဒါတော့ ငါမပြောတတ်ဘူး။ ဒါပေမဲ့ လိုလိုမယ်မယ် ငါကကြိုတင်ပြင်ဆင်မှု နည်းနည်းပါးပါးလုပ်ထားလိုက်မယ်။ သိပ်ပြီးတော့လည်း စိုးရိမ်စရာမရှိပါဘူးကွာ”

ဤသို့ပြောရင်း ‘ကော်မင်’သည် စိတ်ထဲမှ သူ ရှေ့ဆက်ခြေလှမ်းလှမ်းရန် အစီအစဉ်ကို အကွက်ချစဉ်းစားနေလေသည်။ သူ့အနေဖြင့် အထူးစိုးရိမ်တုန်လှုပ်နေစရာမလိုဟုလည်း ဆင်ခြင်သုံးသပ်မိလေသည်။ မေဂျာဟင်းရှော့၏ ခြိမ်းခြောက်မှုကို ပြန်လည်စဉ်းစားကြည့်လျှင် အကယ်၍သာ

အမေရိကန်နိုင်ငံတော်၏ လုံခြုံရေးနှင့်သာ ပတ်သက်လျှင် သက်ဆိုင်ရာတို့က လော့ဟင်းရှော့လို လူတစ်ယောက်အား တာဝန်ပေးဖွယ်မရှိချေ။ ထို့ကြောင့် မိမိအား ဂျပန်မှပြန်ထွက်သွားအောင် ခြိမ်းခြောက်ခြင်းသည်လည်း လုပ်ကြံပြောသည့် “လိုမိုကွက်” တစ်ခု ဖြစ်နိုင်သည်။ သို့သော် မှားယွင်းမှုတစ်ခု ထုတ်ဖော်ကြောင်းကို ‘ကော်မင်’က စုံစမ်းမေးမြန်းရင်း ပေါ်ပေါက်လာမည်စိုးသဖြင့် မိမိအား ခြိမ်းခြောက်ခြင်းလည်း ဖြစ်နိုင်သည်။

ဤသို့စဉ်းစား သုံးသပ်မိရင်း ‘ကော်မင်’သည် တစ်မျိုး ဆုံးဖြတ်လိုက်ကြိုသည်။

“ဟေ့...ဖင်လီ ဂျပန်သတင်းစာဆရာတွေနဲ့ တွေ့ဆုံဖို့ကိစ္စ မလုပ်နဲ့ အာဂျင်တီးနားမလိုတော့ဘူး။ စာပေအသင်းမှာ ဟောပြောဖို့သာ စီစဉ်လိုက်ပါ”

“ဘာလဲ...ရှင်က အမေရိကန် စစ်သံမှူးစကားကို ယုံသင့်မယုံသင့် ချဉ်းအားရခက်နေတယ် မဟုတ်လား”

“ဒီလိုလည်း မဟုတ်ပါဘူးကွာ”

“ကျွန်မသဘောပြောရရင် ရှင်က ဒီကိစ္စကို ပေါ့ပေါ့တန်တန် သဘောထားသင့်ဘူး။ ကြိုတင်ကာကွယ်မှု လုပ်ထားသင့်ပါတယ်”

“ကိစ္စမရှိပါဘူးကွာ၊ ဘာမှပြဿနာ ပေါ်မယ် မထင်ပါဘူး”

ပြောရင်းနှင့် ‘ကော်မင်’သည် စကားကို တစ်မျိုးပြောင်းကာ... “ဒါထက် အမေရိကန်မှာ ငါ့ငွေတချို့ ဘဏ်တိုက်အပြောင်းအလှဲ လုပ်စရာရှိတယ်”

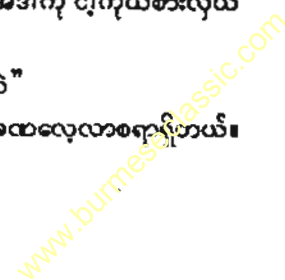
ဤတွင် ‘ကော်မင်’က သူနှင့် ဂျပန်စုံထောက် ‘မစ်ဆူ’ တို့ပြောဆို ဆွေးနွေးခဲ့ပုံကိုပါ ပြောပြလိုက်သည်။

“ဒါကြောင့် လော့ခ်အိန်ဂျယ်လ်စ်မြို့က တိုကျိုဘဏ်မှာရှိတဲ့ ‘မစ်ဆူ’ ရဲ့ငွေစာရင်းထဲမှာ ငါ့ငွေလွှဲပြောင်းပေးရမယ်။ အဲဒါကို ငါ့ကိုယ်စားလှယ် နဲ့ ထိစဉ်ပေးဖို့ ကြေးနန်းရိုက်လိုက်ပါ”

“ကောင်းပါပြီ...အခု ရှင်က ဘာလုပ်မှာလဲ”

“ငါက စာကြည့်တိုက်တစ်ခုကို သွားပြီး ခဏလေ့လာစရာရှိတယ်။ ပြီးတော့ ‘မေဂျီ’ ပြတိုက်ကို ပြန်သွားဦးမယ်”

“ကျွန်မကော လိုက်ခဲ့ရဦးမလား”

“မလိုက်ပါနဲ့၊ မင်းက လက်နှိပ်စက်ရိုက်စရာရှိတာသာ ပြီးအောင်ရိုက်ပါ။ ငါပြင်ထားတဲ့စာမူကို ဒီညတစ်ခေါက် ပြန်ဖတ်ကြည့်ချင်သေးတယ်။ နောက်ပြီး ဒီနေ့ညစာကို မင်းနဲ့ငါ အတူတူစားကြတာပေါ့”

“ဒါဖြင့်...ကောင်းပါပြီ”

x x x

‘ကော်မင်’သည် ဟိုတယ်မှ ပြင်ဘဝ... လူထွေးလာသောအခါ စိတ်ကြည့်လင်ပေါ်ပါးသလို ဖြစ်လာလေသည်။ စောစောက မိုးလေထန်နေခြင်းသည်လည်း ရပ်စဲသွားလျက် ရာသီဥတုအခြေအနေ သာယာလာပြီ ဖြစ်သည်။ ကောင်းကင်တွင် မြူတိမ်ကင်းစင်ကာ နေရောင်လည်း ထွက်လာပြီဖြစ်သည်။

သူသည် ‘ရှင်ဘာရို’ ဘူတာရုံသို့သွား၍ လျှပ်စစ်မီးရထားစီးကာ ‘ယိုဆူယာ’အရပ်သို့သွားလေသည်။ ထိုအရပ်၌ ဂျပန်ဒိုင်းယက်ခေါ် ပါလီမန်လွတ်တော်၏ စာကြည့်တိုက်ရှိသောကြောင့် သွားခြင်းဖြစ်သည်။ ဂျပန်မိန်းကလေး ‘အာကီကို ဆူဇူကီ’ ပြောပြလိုက်သော ‘ချီယန်ဆန်ချင်’ဆိုသူအကြောင်း စုံစမ်းရန်အတွက် စာကြည့်တိုက်သို့ သွားခြင်းဖြစ်လေသည်။

‘ယိုဆူယာ’ဘူတာသို့ရောက်လျှင် ‘ကော်မင်’သည် စာကြည့်တိုက်အဆောက်အအုံသို့ တိုက်ရိုက်သွားလေသည်။ တစ်ချိန်က ထိုအဆောက်အအုံမှာ ဂျပန်အိမ်ရှေ့မင်းသား၏ စံအိမ်တော်ဖြစ်ခဲ့ဖူးပြီး ပြင်သစ်ဗိသုကာလက်ရာပုံစံ ထည်ဝါခုံညားလှပေသည်။

စာကြည့်တိုက်စဉ်ခန်းသို့ရောက်လျှင် လူငယ်တစ်ဦး ချက်ချင်းထွက်လာပြီး မည်သို့ အကူအညီပေးရပါမည်နည်းဟု ယဉ်ကျေးစွာ မေးလေသည်။ ထိုလူငယ်က အင်္ဂလိပ်စကား ကောင်းစွာတတ်သဖြင့် ဆက်ဆံရေး လွယ်ကူအဆင်ပြေနေလေသည်။

“ကျုပ်က ဘယ်လို စ...ပြောရမှန်းတောင် မသိပါဘူး။ ကျုပ်အနေနဲ့ သိချင်တာ နှစ်ခုရှိပါတယ်။ ပထမသိချင်တာက ‘အပြာရောင် ပုရွက်ဆိတ်’ ဆိုတဲ့စကားလုံးပဲ ဘယ်လိုအဓိပ္ပာယ်လည်းဆိုတာ သိချင်တယ်”

“ပုရွက်ဆိတ်ဆိုတာ ပိုးမွှားသတ္တဝါကို ဆိုလိုတာလားခင်ဗျာ”

စာကြည့်တိုက်မှ လူငယ်က ပြန်မေးလေသည်။

“ကျုပ်လည်း မပြောတတ်ဘူး။ ဒီစကားလုံးကို ကျုပ်က တစ်နေရာမှာ တွေ့ခဲ့တယ်။ ဘာအဓိပ္ပာယ်မှန်း မသိလို့ လိုက်စုံစမ်းနေတာပါ”

“ဒါဖြင့် ကျွန်တော်က ရည်ညွှန်းစာအုပ်တွေပဲ ရှာကြည့်ပြီး ပြောပြဖို့ ပြီးစားပါမယ်”

ပြောပြောဆိုဆို လူငယ်သည် မှတ်စုစာအုပ်ငယ်ပေါ်တွင် ရေးမှတ်လိုက်တဲ့ ‘ကော်မင်’က...

“နောက်တစ်ခု ကျုပ်သိချင်တာက ‘ချီယန်ဆန်ချင်’ဆိုတဲ့လူနာမည် ဖြစ်ပါတယ်” ဟု ပြောလိုက်သည်။

ထိုနာမည်ကိုလည်း လူငယ်က ရေးမှတ်လိုက်ပြီးနောက် အတွင်းဘက်အခန်းတစ်ခန်းသို့ ဝင်သွားလေသည်။ ငါးမိနစ်ခန့်ကြာသောအခါ လူငယ်သည် စာအုပ်တွေပိုက်လျက် ပြန်ရောက်လာလေသည်။

သိပ္ပံပညာစာအုပ်များကို ဖြန့်ဖြုတ်ရင်း လူငယ်က ရှင်းပြလေသည်။

“သတ္တဗေဒပညာစာအုပ်တွေမှာ ‘အပြာရောင်ပုရွက်ဆိတ်’ရယ်လို့ မရှိဘူးခင်ဗျာ။ ကျွန်တော် သိသလောက် ‘အပြာရောင် ပုရွက်ဆိတ်’ဆိုတာ ဥပမာဆင်စားပြီး သုံးတဲ့ခေါဟာရဖြစ်ပါတယ်။ ရှင်းရှင်းက လူဦးရေ အလွန်များတဲ့အင်အားကြီး ကွန်မြူနစ်နိုင်ငံတစ်ခုက လူတွေကို ဆိုလိုခြင်းဖြစ်ပါတယ်”

“ဟင်...ဒီလိုလား...”

“ဟုတ်ပါတယ်။ အဲဒီနိုင်ငံက လူတွေဟာ အပြာရောင်ယူနီဖောင်းဝတ်ကြတယ်။ လူဦးရေများသလောက် အလုပ်လုပ်ရာမှာ ဝီရိယရှိကြတဲ့အတွက် အပြာရောင် ပုရွက်ဆိတ်တွေလို အင်္ဂလိပ်သတင်းစာဆရာတစ်ဦးက ဗာင်စားခေါ်ခဲ့တယ်လို့ သိရပါတယ်”

“ဟုတ်လား...ဒါဖြင့် ‘ချီယန်ဆန်ချင်’ဆိုတဲ့ နာမည်ကလည်း အဲဒီအင်အားကြီး ကွန်မြူနစ်နိုင်ငံက လူတစ်ယောက်ရဲ့နာမည်ဖြစ်နိုင်တာပေါ့”

“ဟုတ်ပါတယ်။ ဒီပုဂ္ဂိုလ်ဟာ အဲဒီနိုင်ငံကြီးက အလွန်ထူးချွန်တဲ့ သိပ္ပံပညာရှင်ကြီးတစ်ဦး ဖြစ်ပါတယ်။ သူတို့ယံတိုင် သုတေသနပြုလွှတ်အကြောင်းတွေ ရေးထားတဲ့ စာအုပ်တစ်အုပ် မနှစ်ကပဲ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေခဲ့ပါအောင်။ ဟောဒီစာအုပ်ပဲခင်ဗျာ”

ပြောပြောဆိုဆို ထိုလူငယ်သည် သူယူဆောင်လာသော စာအုပ်ထူထူ

ကြီးတစ်အုပ်ကို ပြလေသည်။

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ အခုလို ကျုပ်ကိုကူညီတာကိုလည်း ဝမ်းသာပါတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့...နောင်ကိုလည်း အကူအညီလိုရင် အချိန်မရွေး ကျွန်တော့် ဆီလာနိုင်ပါတယ်”

ဤသို့ပြောပြီး လူငယ်သည် စာအုပ်ကြီးကို စားပွဲပေါ်တွင်ချပေး၍ ထွက်သွားလေသည်။

‘ကော်မင်’သည် ဣစာအုပ်ကြီးကို ဖွင့်ကြည့်ရာ သိပ္ပံပညာရှင်ကြီး ‘ရီယန်ဆန်ချင်’ အကြောင်း ရေးထားသည်ကိုလည်း တွေ့ရလေသည်။ ထိုလူသည် ‘ပီအိပ်ချီဒီ’ခေါ် သိပ္ပံပညာ ‘ဒေါက်တာဘွဲ့ ရရှိခဲ့ပြီး ၁၉၅၁ ခုနှစ် ၁၉၅၅ ခုနှစ်အတွင်း အမေရိကန်နိုင်ငံ ‘လော့ခ်-အာလာမော့ခ်’ သိပ္ပံသုတေသနစခန်းတွင် အမှုထမ်းခဲ့ဖူးသည်။ ၁၉၅၅ ခုနှစ်တွင် အမေရိကန်မှ ရုရှားနိုင်ငံသို့သွား၍ လေးနှစ်ခန့် အလုပ်လုပ်ခဲ့သည်။ ထို့နောက် သူသည် ၁၉၅၉ ခုနှစ်တွင် သူ၏မိခင်နိုင်ငံသို့ ပြန်သွားခဲ့ပြီး အဏုမြူနူကလီးယား သုတေသနလုပ်ငန်းများလုပ်ခဲ့သည်။ မိမိနိုင်ငံတွင် နူကလီးယား သုတေသနဌာန၏ ညွှန်ကြားရေးမှူးလည်း ဖြစ်လာခဲ့သည်။

‘ကော်မင်’သည် စာအုပ်ကို ခေတ္တသာ ကြည့်ပြီး ပြန်ပိတ်လိုက်သည်။ ထိုနောက် သူ၏သား ‘ပေါလ်’ ရေးခဲ့သော စာရွက်တစ်ပိုင်းတစ်စကို ထုတ်ယူ၍ ပြန်ဖတ်ကြည့်လေသည်။

“ဒီစင်ဘာ ၂၃ တစ်ခုခုလုပ်မှဖြစ်မယ်။ သူတို့က ကျွန်တော့်တို့အား လုံးကို သတိပစ်လိမ့်မယ်။ ဖေဖော်ဝါရီ ၅ ရက် အပြာရောင်ပုရွက်ဆိတ်တွေ ဒီအတိုင်းကြည့်နေလို့ မဖြစ်တော့ဘူး။ သူတို့က...”

စာတွင်ပါသည့်အချက်များက နားမလည်နိုင်အောင် ဖြစ်နေလေသည်။ သူ၏သား ‘ပေါလ်’ က ဘာကိုဆိုလိုသနည်း... အင်အားကြီး ကွန်မြူနစ်နိုင်ငံက ထိုးစစ်ဆင်တိုက်တော့မည်ဟု သတိပေးခြင်းပေလော။ ဤသို့လည်း ဖြစ်နိုင်မည်မထင်...။ ‘ပေါလ်’ သည် လေတပ်တွင် လက်ဖ်တင်နင်(ပိုလ်) အဆင့်သာရှိသဖြင့် စစ်ဘက်ထောက်လှမ်းရေးမှ ထိပ်တန်းလျှို့ဝှက်သတင်းများကို သိရှိနိုင်ခွင့်မရှိချေ။ အကယ်၍ မတော်တဆ လျှို့ဝှက်စစ်သတင်းရရှိ

ခဲ့လျှင်လည်း သူ၏အထက်အရာရှိများကိုသာ အစီရင်ခံ သတင်းပို့မည်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ‘ကော်မင်’ အနေဖြင့် သူ့သား ‘ပေါလ်’ ၏ စာကို မည်သို့မျှ အဓိပ္ပာယ်ပေါက်အောင် စဉ်းစား၍မရဘဲ ဖြစ်နေသည်။

သူသည် စာကြည့်တိုက်မှ ပြန်ထွက်၍ ဂျပန်မိန်းကလေး ‘အာကီကိုဆူစူထီး’ အလုပ်လုပ်သော ပြတိုက်သို့ သွားလေသည်။ သို့ရာတွင် မိန်းကလေးထံ သူ၏အခန်းတွင် မရှိသဖြင့် ‘ကော်မင်’ သည် ကိမိန့်ဝတ်စုံဝတ်ထားသော စာကြည့်ဂျပန်အမျိုးသမီးအား မေးကြည့်လေသည်။ ထိုအမျိုးသမီးက အင်္ဂလိပ်လိုခတတ်သဖြင့် ‘ကော်မင်’ က...

“ဆူစူကီးဆန်...ဒိုကိုးဒစ်ဆုကာ” တတ်သမျှ ဂျပန်ဘာသာဖြင့် မေးကြည့်ပြန်သည်။

သည်တော့ ဂျပန်အမျိုးသမီးက သဘောပေါက်ပြီး ဂျပန်ဘာသာဖြင့် ပြောလေသည်။ ပြောပုံက လျင်မြန်သွက်လက်လွန်းသဖြင့် ‘ကော်မင်’ သည် နားမလည်ချေ။ မည်သို့မှ နားမလည်သဖြင့် လက်လျှော့ပြီး ပြတိုက်၏ ညွှန်ကြားရေးမှူးထံသွားလေသည်။ ညွှန်ကြားရေးမှူး၏အတွင်းရေးမှူးထံလည်း အင်္ဂလိပ်စကားမတတ်သဖြင့် ခက်နေပြန်ရာ ကံအားလျော်စွာ ညွှန်ကြားရေးမှူးကိုယ်တိုင် ထွက်လာပြီး နှုတ်ခတ်လေသည်။

“ကျွန်တော်က ညွှန်ကြားရေးမှူးဖြစ်ပါတယ်။ ဘာအခက်အခဲများရှိပါသလဲ”

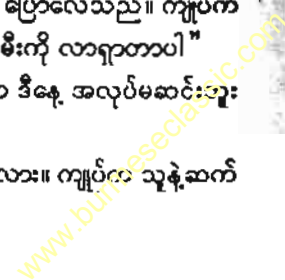
“ကျုပ်ပြောတာကို ခင်ဗျားအတွင်းရေးမှူးက နားမလည်လို့ပါ”
“ဒါဖြင့် ကျွန်တော့်ရုံးခန်းထဲ ကြွပါခင်ဗျ”

ပြောပြောဆိုဆို ညွှန်ကြားရေးမှူးက ‘ကော်မင်’ အား သူ၏ရုံးခန်းသို့ ခေါ်သွားလေသည်။

‘ကော်မင်’ က သူ၏ကိစ္စကို တိုက်ရိုက်ပင် ပြောလေသည်။ ကျုပ်က ဒီမှာအလုပ်လုပ်တဲ့ မစ္စ ‘ဆူစူကီး’ ဆိုတဲ့ အမျိုးသမီးကို လာရှာတာပါ”

အော်...ဟုတ်လား။ ဒါပေမဲ့ မိန်းကလေးက ဒီနေ့ အလုပ်မဆင်းဘူး ခင်ဗျ”

“ဒါဖြင့် သူ့ရဲ့ အိမ်လိပ်စာကို မပြောနိုင်ဘူးလား။ ကျုပ်က သူ့နဲ့ဆက်သွယ်စရာရှိလို့ပါ”

“ဝမ်းနည်းပါတယ်။ ဒီကစည်းကမ်းအရ အစိုးရအမှုထမ်းတွေရဲ့ လိပ်စာကို ပြောပြခွင့် မရှိပါဘူး”

ညွှန်ကြားရေးမှူးက ပြုံး၍ပြောလိုက်သည်။

“ဒါပေမဲ့ဗျာ ခြွင်းချက်အနေဖြင့် ကျုပ်ကိုမပြောနိုင်ဘူးလား။ ကျုပ်က သူနဲ့တွေ့ဖို့ကိစ္စ အထူးအရေးကြီးလို့ပါ”

‘ကော်မင်’က ပြောကြည့်ရာ ညွှန်ကြားရေးမှူးက...

“ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်မလွယ်ပါဘူး။ မစွဲဆူနုကီးက ဒီမှာ အလုပ်မလုပ်တော့ ဘူး”

“ဟင်...အလုပ်မလုပ်တော့ဘူးလား”

‘ကော်မင်’က အံ့အားသင့်စွာဖြင့် ပြန်မေးလိုက်သည်။

‘ဟုတ်ကဲ့ခင်ဗျာ...မိန်းကလေးမှာ သူ့ရဲ့အိမ်ထောင်မိသားစုပြဿနာ ပေါ်လာပါတယ်။ ကျွန်တော်က သူ့ကို လက်မလွှတ်ချင်ပါဘူး။ သူက သူ့ဖခင်ကြီးအတွက် ဆောင်ရွက်ပေးစရာ အရေးကြီးလို့ ချက်ချင်းထွက်သွား ရပါတယ်။ သူ့လို အလုပ်တော်တဲ့အမှုထမ်းမျိုးက ရှားလှပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်တို့ ဂျပန်ပြည်မှာက ကိုယ့်အိမ်ထောင်မိသားစု အရေးကိစ္စကို အထူး ဦးစားပေးလေ့ရှိကြပါတယ်”

“အခု သူက ဘယ်ကိုသွားတာလဲ”

“ဂျပန်ပြည်တောင်ပိုင်းကို ထင်တာပဲ။ သူ့ဖခင်ကြီးက အဲဒီမှာ အလုပ် လုပ်ပါတယ်”

“သူသွားမယ့်နေရာရဲ့ လိပ်စာကော မပေးခဲ့ဘူးလား”

“မပေးခဲ့ပါဘူး”

“ဒါဖြင့် သူ့ရှိမယ့်နေရာကို ပြောနိုင်သူ တစ်ယောက်ယောက်မရှိဘူး လား”

“ရှိမယ်ထင်ဘူးခင်ဗျာ...”

“သူ့နေတဲ့အိမ်ခန်းက အိမ်ရှင်ဆိုရင် မပြောနိုင်ဘူးလား”

“မပြောနိုင်ပါဘူး”

“ခင်ဗျား ဘာကြောင့် ဒီလိုပြောတာလဲ”

“ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ သူ့နေတဲ့အိမ်ကို ပိုင်တဲ့အိမ်ရှင်က ကျွန်တော်

ကိုယ်တိုင်ဖြစ်လို့ပါပဲ”

ဤသို့ အစချီကာ ညွှန်ကြားရေးမှူးက မိန်းကလေးအား ‘အာကီ’ကို ဆရာ့ဖို’သည် ညအချိန်မတော် ခရီးထွက်ရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြောင်း၊ ဖခင်ဖြစ်သူ ထံမှ ကြေးနန်းစာ အရေးတကြီးလာဟန်တူကြောင်း၊ နံနက်ပိုင်းလင်းသည်နှင့် သူမ၏ဖခင်ကြီးက ကျန်းမာနေ၍ အမြန်သွားရန် လိုအပ်သဖြင့် ညွှန်ကြား ရေးမှူးအား ရုတ်တရက်အကြောင်းကြားရခြင်းကိုလည်း တောင်းပန်ပါသည် ဟုဆိုကာ ထွက်သွားခြင်းဖြစ်ကြောင်း စသည်ဖြင့် ဆက်လက်ပြောပြလေ သည်။

“အော်...ဒီလိုလား၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် တကယ်လို့ သူ့ဆီက ဆက်သွယ် အကြောင်းကြားတယ်ဆိုရင် ကျုပ်ဆီကို တယ်လီဖုန်းဆက်ပြောစေချင်ပါ တယ်”

“ကောင်းပါပြီ စိတ်ချပါ”

‘ကော်မင်’သည် သူ၏နာမည်နှင့် သူတည်းခိုသော ‘အင်ပီးရီးယဲ’ဟို တယ်မှ အခန်းနံပါတ်ကို စာရွက်တစ်ရွက်တွင်ရေးပေးရာ ညွှန်ကြားရေးမှူးက ပြုံး၍ လက်ခံယူလိုက်သည်။

ပြင်ဘက်ထွက်၍ မီးရထားဘူတာရုံတက်သို့ လျှောက်လာစဉ် ‘ကော်မင်’ သည် ပြတိုက်ညွှန်ကြားရေးမှူး၏ ပုံသဏ္ဍာန်နှင့်ပြီးပုံမျက်နှာထားကို မြင်စူး သလိုလိုရှိသဖြင့် ပြန်စဉ်းစားကြည့်မိလေသည်။ အတန်ကြာကြာ စဉ်းစား တော့မှ သတိရလာလေသည်။

လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်းနှစ်ဆယ်ခန့်က ‘ကော်မင်’သည် မိတ်ဆွေဖြစ်သူ အမေရိကန်စစ်တပ်မှ ဗိုလ်မှူး(ယခုဗိုလ်ချုပ်ကြီးဖြစ်နေသူ)က ဆင်ဆင် ဆိုသူနှင့် ပြတိုက်သို့လာကြည့်ဖူးရာ ထိုစဉ်က ဂျပန်အမျိုးသားပြတိုက်မှူးလူငယ် တစ်ဦးက လိုက်လံပြသခဲ့လေသည်။ ယခု ညွှန်ကြားရေးမှူးဖြစ်နေသူကား ထိုအချိန်က ဂျပန်လူငယ်ပြတိုက်မှူးပင် ဖြစ်သည်။ အချိန်ကာလကြာမြင့်ခဲ့ ၍ ‘ကော်မင်’က ရုတ်တရက် မမှတ်မိခြင်း ဖြစ်လေသည်။

x x x

ဟိုတယ်သို့ ပြန်ရောက်သောအခါ မှောင်နေပြီဖြစ်လေသည်။ ‘ကော်မင်’သည် သူ၏အခန်းသို့ တက်သွားသောအခါ ဧည့်ခန်းရှိ

စားပွဲပေါ်၌ ထိုနေ့က သူပြင်ရေးထားသည့်စာမူ(အခန်းသစ်တစ်ခန်း)ကို သေသပ်စွာ လက်နှိပ်စက်ရိုက်ပြီး တင်ထားသည်ကို တွေ့ရလေသည်။ ထို့ပြင် အတွင်းရေးမှူးက စာတစ်စောင်လည်း ရေးထားသေးသည်။ စာတွင် သူမသည် ခေါင်းကိုက်နေသဖြင့် အနားယူလိုကြောင်း၊ ညစာအတူ မစားနိုင်သည်ကိုလည်း တောင်းပန်ပါကြောင်း ရေးထားလေသည်။

'ကော်မင်'သည် ထိုညအဖို့ တစ်ယောက်တည်း အေးဆေးစွာ နေရတော့မည်ဟု သဘောကျသွားမိလေသည်။ ထိုနေ့အဖို့ သူသည် ပင်ပန်းနွမ်းနယ်ပြီး စိတ်ဓာတ်ကျနေခဲ့သဖြင့် အနားယူချင်နေလေသည်။ သူ၏သား 'ပေါလ်' နှင့်ပတ်သက်၍ စုံစမ်းမေးမြန်းရာ၌ ယခုအချိန်အထိ လုံးဝခရီးမရောက်ဘဲ ဖြစ်နေ၍ စိတ်ဓာတ်ကျခြင်းဖြစ်လေသည်။

ဂျပန်ပြည် တိုကျိုမြို့သို့ ရောက်နေချိန်တွင် သူသည် [redacted] နေ့ကို သဘောမကျမိချေ။ လူတကာက သူ့အား အမှန်မပြောဘဲ လိမ်လည်ပြောခြင်းသာလျှင် ကြုံတွေ့နေရသည်မှာ အလွန်စိတ်ပျက်ဖွယ်ကောင်းနေသည်။ သူ၏ပင်ကိုအလုပ်ဖြစ်သော စာရေးခြင်း၌ အာရုံစူးစိုက်လုပ်နေခြင်းကမှ ကောင်းသေးသည်ဟုလည်း တွေးမိလာသည်။

'ကော်မင်'သည် အဝတ်အစားလဲ၍ ရေခိုးချိုးပြီး စာရေးစားပွဲတွင် ထိုင်လိုက်သည်။ ဟိုတယ်စားသောက်ခန်းသို့ တယ်လီဖုန်းဆက်၍ အရက်တစ်ပုလင်းနှင့်အမဲသား 'စတိတ်'ဟင်းတစ်ခွက် အခန်းသို့ ပို့ပေးရန် မှာယူလိုက်သည်။

စားသောက်ဖွယ်များ ရောက်လာသောအခါ သူသည် စားသောက်ရင်း လက်နှိပ်စက်ရိုက်ထားသော စာမူကြမ်းများကို ပြန်ပတ်ကြည့်နေလေသည်။ သို့ရာတွင် စတင်၍ ဖတ်နေချိန် အနောင့်အယုက် လာပြန်လေသည်။ အခန်းပြင်ဘက်မှ တစ်စုံတစ်ယောက်က တံခါးခေါက်သဖြင့် ထပွင့်ကြည့်ရာ ဟိုတယ်ဝန်ထမ်း ဂျပန်လုလင်ငယ်တစ်ယောက်က 'ကော်မင်' နာမည်နှင့် စာအိတ်တစ်အိတ် ပေးလေသည်။

ထိုစာသည် အမေရိကန်စစ်သံမှူး မေဂျာဟင်းရှော့ထံမှ ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ထင်မိသဖြင့် 'ကော်မင်'သည် စာအိတ်ကို ချက်ချင်းဖွင့်မကြည့်ဘဲ စားပွဲပေါ်တွင် တင်ကာ စာမူများကိုသာ ဆက်ဖတ်ကြည့်နေလိုက်သည်။ သို့ရာ

တွင် ကြာရှည်မနေနိုင်ဘဲ စာအိတ်ထဲမှ အကြောင်းအရာကို သိချင်လာသဖြင့် စာအိတ်ကို ဖွင့်ကြည့်လိုက်ရာ စာက ဂျပန်စုံထောက် 'မစ်ဆူ'ထံမှ ဖြစ်နေလေသည်။

စာကခပ်တိုတိုပင်ဖြစ်ပြီး အောက်ပါအတိုင်း ရေးထားလေသည်။
'ကျွန်တော် ခင်ဗျားနဲ့တွေ့ပြီး စကားပြောဖို့လိုပါသည်။ ဒီစာကိုရရချင်း ဟိုတယ်အောက်ဆင်းပြီး ကုန်ပဒေသာဆိုင်ဘက်အပေါက်က ထွက်ခဲ့ပါ။ 'ဟီဘီ'ယာ ဥယျာဉ်ဝသို့ ရောက်လျှင် လက်ယာဘက်လမ်းအတိုင်း လျှောက်ခဲ့ပါ။ ကျွန်တော်၏မော်တော်ကား အသင့်ရပ်ထားပါသည်။ ခင်ဗျားထွက်လာလျှင် နောက်မှတစ်စုံတစ်ယောက် လိုက်မလာအောင် အထူးသတိထားကြည့်ပြီးမှ လာခဲ့ပါ'

'ကော်မင်'သည် စာကိုဖတ်ကြည့်ပြီး အဝတ်အစားလဲ၍ ပြင်ဘက်ထွက်ချင်စိတ်မရှိချေ။ သို့သော် အခြေအနေအရ မထွက်လျှင်မဖြစ်သောကြောင့် အဝတ်အစားပြန်ဝတ်ကာ ဟိုတယ်အောက်ထပ်သို့ ဆင်းခဲ့ရလေသည်။

ပြင်ဘက်ရောက်၍ ဥယျာဉ်ဝသို့ရောက်လျှင် 'ကော်မင်'သည် စီးကရက်တစ်လိပ် မီးညှိသောက်ရင်း သူ၏နောက်မှ တစ်စုံတစ်ယောက် ခြေရာခံလိုက်လာလေသလားဟု အက်ခတ်ကြည့်ရာ မည်သူမှမတွေ့ရသဖြင့် 'မစ်ဆူ'၏ စာတွင်ပါသည့်အတိုင်း လက်ယာဘက်လမ်းအတိုင်း လျှောက်သွားလေသည်။

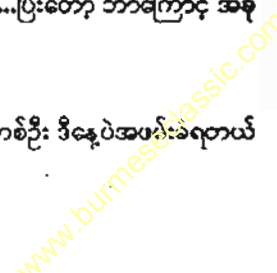
မကြာမီ 'မစ်ဆူ'၏မော်တော်ကားကို တွေ့သဖြင့် 'ကော်မင်'သည် ကားပေါ်တက်လိုက်ရာ ချက်ချင်းပင် 'မစ်ဆူ'က ကားကိုဂီယာထိုး၍ မောင်းထွက်လိုက်သည်။

"ဘာများ ဒါလောက် အရေးကြီးလို့လဲဗျ...ပြီးတော့ ဘာကြောင့် အမှလိုလျှို့ဝှက်ပြီး ချိန်းတွေ့ရတာလဲ"

'ကော်မင်'က စတင်မေးလိုက်သည်။

"ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့က တပည့်စုံထောက်တစ်ဦး ဒီနေ့ပဲအပမ်းခရုတယ်ခင်ဗျ"

"ဟင်...ဘယ်သူက ဖမ်းတာလဲ"

'ကော်မင်'က အံ့အားသင့်စွာဖြင့် မေးရာ 'မစ်ဆူ'က

"အမေရိကန်ထောက်လှမ်းရေးက ဖမ်းသွားပါတယ်"ဟု ပြန်ဖြေလေသည်။

"ဒီလူက ဘာလုပ်နေလို့လဲ"

"သူက အမေရိကန်အိလက်ထရိုနစ်ကုမ္ပဏီမှာ အလုပ်လုပ်တဲ့ ဂျပန်ကျွမ်းကျင်သူ အလုပ်သမားတစ်ဦးဆီက သတင်းအချက်တွေကို ငွေပေးပြီး ဝယ်ယူဖို့စီစဉ်ခဲ့တယ်။ ဒီနေ့မွန်းလွဲပိုင်းက သူတို့နှစ်ဦးဟာ 'ယူရာကုချီ' အရပ်မှာ ချိန်းတွေ့ဆုံနေတုန်း အဖမ်းခံရတာပဲ။ ကျွန်တော့်လူကတော့ စိတ်ချရပါတယ်။ ဘယ်လိုပဲမေးမေး ဘာမှပြောမှာမဟုတ်ဘူး။ ဒါပေမဲ့ ဒီလူက ကျွန်တော့်ဆီမှာ အလုပ်လုပ်တာကို ထောက်လှမ်းရေးက သိတယ်။ ကျွန်တော့်အနေနဲ့ အခုစုံစမ်းထောက်လှမ်းနေတာကို မရပ်လိုက်ဘူးဆိုရင် ကျွန်တော့်ရဲ့စုံထောက်လိုင်စင်ထိခိုက်လိမ့်မယ်လို့လည်း ကျွန်တော့်လူကိုပြောလိုက်တယ်။ ဂျပန်အစိုးရကို ချဉ်းကပ်ပြီး ကျွန်တော်ရဲ့လိုင်စင်ပြုတ်အောင် လုပ်မယ်လို့လည်း ခြိမ်းခြောက်တယ်"

"ဒါဖြင့် ခင်ဗျားကို ကျွပ်ကငှားပြီး တာဝန်ပေးတာကို သူတို့က သိတယ်ဆိုပါတော့"

'ကော်မင်'က ပြောလိုက်ရာ 'မစ်ဆူ'က ခေါင်းညိတ်လေသည်။

"ကျွန်တော်ထင်တော့ ခင်ဗျားရဲ့တယ်လီဖုန်းကို သူတို့ကကြားဖြတ်ပြီး ခိုနားထောင်တယ်လို့ထင်ပါတယ်။ ဒါမှမဟုတ် ဟိုတယ်က တယ်လီဖုန်းအော်ပရေတာနေရာမှာ သူတို့လူတစ်ယောက်ချထားပြီး ခင်ဗျားတယ်လီဖုန်းပြောသမျှကို ကြားဖြတ်နားထောင်ခိုင်းတာလည်း ဖြစ်နိုင်တယ်"

"ခင်ဗျားလူကိုဖမ်းတာ အမေရိကန်ထောက်လှမ်းရေးကဆိုတာ သေချာရဲ့လား"

"သေချာပါတယ်"

"သူတို့ ဘယ်သူဘယ်ဝါဆိုတာ ပြောလို့လား"

"ပြောဖို့မလိုပါဘူး...ကျွန်တော့်လူက အတွေ့အကြုံ ပါရင်သူတစ်ယောက်ပဲ လူတွေကို သိနေပါတယ်"

"နေပါဦးဗျာ...အခုကိစ္စမှာ အမေရိကန်ထောက်လှမ်းရေးက ဘာကြောင့်

ရေးကြီးခွင်ကျယ်လုပ်ပြီး ဝင်ပါနေရတာလဲ"

'မစ္စတာကော်မင်'အနေနဲ့ ထောက်လှမ်းရေးဝေါဟာရ 'ကာဗာ'ဆိုတာ သိပါသလား။ ဟန်ဆောင်ပြီး ပြထားတာကို ဆိုလိုတာပါ"

"နည်းနည်းပါးပါးတော့ သိပါတယ်"

"ဒီလိုပါ။ ထောက်လှမ်းရေးလောကမှာကိစ္စတစ်ခုကို လျှို့ဝှက်ဖုံးမိထားချင်ရင် တခြားလုပ်ငန်းတစ်ခုခု တရားဝင်ပြထားတာကို 'ကာဗာ'လို့ခေါ်တယ်။ အခုကိစ္စမှာ ခင်ဗျားသားက အမေရိကန် အစိုးရအနေနဲ့ လူမသိချင်တဲ့ လုပ်ငန်းတစ်ခုခုမှာ ပါဝင်ပတ်သက်နေပုံရတယ်။ အတိအကျတော့မသိဘူး။ ဒါပေမဲ့ သူတို့အနေနဲ့ ဒီကိစ္စကို ခင်ဗျားလုံးဝ မသိစေချင်ဘူး"

"တကယ်လို့ ခင်ဗျားကဆက်ပြီး စုံစမ်းနေရင် ဂျပန်အစိုးရက ခင်ဗျားရဲ့ စုံထောက်လိုင်စင် ရုပ်သိမ်းလောက်အောင် သူတို့က ဩဇာရှိသလား"

"ဟုတ်ကဲ့...ဩဇာရှိနိုင်ပါတယ်...ဒါပေမဲ့ ခင်ဗျားက ကျွန်တော့်ကို ငွေပေးပြီး ခိုင်းထားတော့ တကယ်လို့သာ ခင်ဗျားနဲ့ကျွန်တော် အတူတူနေတာ လူမမြင်ရင်၊ တစ်နည်းအားဖြင့် သူတို့ဘက် သင်္ကာမကင်းမဖြစ်ရင် ကျွန်တော့်ကို ဘယ်လိုမှ အရေးမယူနိုင်ပါဘူး။ အခုဆိုရင် အခြေအနေမှန်ကို သိရပြီဖြစ်တဲ့အတွက် ကျွန်တော်ကလည်း ရှေ့လျှောက်လူတွေကို ခိုင်းရာမှာ အထူးသတိထားပါမယ်"

"ကျုပ်တို့ အခုရင်ဆိုင်နေရတာဟာ ဘာလဲဆိုတာကော သိသလား"

'ကော်မင်'က မေးလိုက်လျှင် 'မစ်ဆူ'သည် ခေါင်းညိတ်ပြလေသည်။

"အခု ကျွန်တော်ဝိုး ရင်ဆိုင်နေရတာ အမေရိကန်ဗဟိုထောက်လှမ်းရေး(စီအိုင်အေ)ရဲ့ စစ်ဆင်ရေးတစ်ခုပါပဲ"

ဤသို့ပြောနေချိန်တွင် သူတို့သည် တိုကျိုမြို့၏အရှေ့မြောက်ဘက်သို့ ရောက်နေကြပြီဖြစ်ရာ မလှမ်းမကမ်းတွင် 'ဆူမီဒါ'မြစ်တွင်းသို့ စီးဝင်သည့်တူးခြောင်းများကို မြင်နေရလေသည်။

"ခင်ဗျားပြောတာ သေချာရဲ့လားဗျ"

'ကော်မင်'က ပြန်မေးလိုက်ရာ 'မစ်ဆူ'သည် ပြုံးလိုက်သည်။

ကျွန်တော့်အဖို့ ဘယ်ဟာကိုမှ သေချာတယ်လို့ မယူဆဘူး။ ယူဆရင် ဩဇာမှာဖြစ်တတ်တယ်။ ဒါပေမဲ့ အခြေအနေက ဒီလိုရှိပါတယ်။ ကျွန်တော်

တို့လူတွေက အမေရိကန် အိလက်ထရွန်နစ်ကုမ္ပဏီကို အနီးကပ် အကဲခတ်ကြည့်နေပါတယ်။ ကုမ္ပဏီကို ဝင်ထွက်သွားလာနေတဲ့ လော်ရီကားတွေကိုလည်း ကြည့်ခဲ့တယ်။ ကုမ္ပဏီထဲကို ဝင်တဲ့ကားတွေကို အမေရိကန်တွေက မောင်းပြီး ကားပေါ်မှာ အိလက်ထရွန်နစ်ပစ္စည်းတွေ တင်ယူကြတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကုမ္ပဏီက ပြန်ထွက်တဲ့လော်ရီကားတွေကျတော့ ဘာပစ္စည်းမှမပါတဲ့ သေတ္တာလွတ်တွေ သယ်တင်သွားကြတယ်။ နောက်ပြီး ဂျပန်အိလက်ထရွန်နစ် စက်မှုပစ္စည်းအသင်းကြီးရဲ့ အပြုအမူကလည်း ထူးဆန်းတယ်။ ဒီအသင်းဟာ အလွန်သြဇာကြီးမားပြီး ဂျပန်ပြည်မှာ အမေရိကန်အိလက်ထရွန်နစ်ကုမ္ပဏီ လာတည်ထောင်ဖွင့်လှစ်ဖို့ အမြဲတမ်းကန့်ကွက်လေ့ရှိတယ်။ အခုလည်း ဒီအသင်းက အမေရိကန် အိလက်ထရွန်နစ်ကုမ္ပဏီကို ဖွင့်ခွင့်မပြုဖို့ ဂျပန်အစိုးရကို အရေးဆိုခဲ့တယ်။ ဒီတော့ အမေရိကန်အစိုးရက ဒီကိစ္စဟာ ဂျပန်နိုင်ငံအတွက် အရေးကြီးတဲ့ကိစ္စတစ်ခုနဲ့ ပတ်သက်နေလို့ မကန့်ကွက်ဖို့ လိမ်မာပါးနပ်စွာ ပြောလိုက်တော့ သူတို့လည်း မကန့်ကွက်ကြတော့တူး။ ကျွန်တော်သိရသလောက် အမေရိကန် အိလက်ထရွန်နစ်ကုမ္ပဏီ ဂျပန်အာကာသ စူးစမ်းရေးသုတေသနဌာနနဲ့ လုံးဝအဆက်အသွယ်မရှိဘူး။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် အမေရိကန် အိလက်ထရွန်နစ်ကုမ္ပဏီကို အလျင်စလို တည်ထောင်လိုက်ပုံကလည်း စဉ်းစားစရာဖြစ်နေတယ်။”

“ဒီတော့ အဲဒီကုမ္ပဏီဟာ အမေရိကန်ထောက်လှမ်းရေး(စီအိုင်အေ)ရဲ့ တရားဝင် ဗန်းပြထားတဲ့ ‘ကာဗာ’တစ်ခု ဆိုပါတော့”

“ဟုတ်ကဲ့ဖြစ်ဖို့များပါတယ်။ ‘စီအိုင်အေ’ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ဟာ အခုလိုပဲ ဟန်ပြဖန်တီးထားတဲ့ စီးပွားရေးကုမ္ပဏီတွေရဲ့ နောက်ကွယ်မှာ အလုပ်လုပ်လေ့ရှိပါတယ်။ ဒီလိုလုပ်ခြင်းအားဖြင့် သူတို့အနေနဲ့ တစ်နေရာထဲမှာ လူများများစုရုံးနေဖို့ အကြောင်းပြကောင်းတဲ့အပြင် လျှို့ဝှက်ဆက်သွယ်ရေးကိစ္စအတွက်ရော ပစ္စည်းကိရိယာတွေ သိုလှောင်ထားရှိဖို့ရော အခွင့်အရေးကောင်းတယ်။”

စသည်ဖြင့် ‘မစ်ဆူ’က အမေရိကန်(စီအိုင်အေ)ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့က အလားတူ စီးပွားရေးကုမ္ပဏီများတည်ထောင်ဗန်းပြကာ လျှို့ဝှက်စွာ လှုပ်ရှားခဲ့ပုံသာခမများကို ပြောပြလေသည်။

“ဒါကြောင့် ကျွန်တော်တို့ရရှိထားတဲ့အထောက်အထားအရ အမေရိကန် အိလက်ထရွန်နစ်ကုမ္ပဏီဟာ ဗန်းပြထားတဲ့ဟန်ဆောင်ကုမ္ပဏီသာ ဖြစ်တယ်လို့ ဆိုရမယ်။ နောက်တစ်ခုရှိသေးတယ်...ကျွန်တော်ရဲ့လူ အဖမ်းခံရခင်မှာ သူကကုမ္ပဏီက ဂျပန်အမှုထမ်းဆီက သတင်းအချက်အလက် တချို့ကို သိခဲ့ရတယ်။ အဲဒီထဲမှာ ခင်ဗျားသားကုမ္ပဏီကို ရောက်ခဲ့တဲ့ညက အကြောင်းတွေလည်းပါတယ်။”

“ဒါဖြင့် ကျုပ်သားက အဲဒီကုမ္ပဏီကိုသွားခဲ့တာ အမှန်ပဲပေါ့။”

“ဟုတ်ပါတယ်...ကျွန်တော့်လူနဲ့ဆက်သွယ်တဲ့ ဂျပန်အမှုထမ်း ကျွမ်းကျင်သူက အဲဒီညက အဖြစ်အပျက်အားလုံး မသိပေမဲ့ သူသိရသလောက် ခင်ဗျားကို သူတို့ပြောလိုက်တာ အမှန်မဟုတ်ဘူးဆိုတာတော့ သိပါတယ်။”

ထိုနောက် ‘မစ်ဆူ’ကပင် ဆက်လက်၍ အသေးစိတ်ပြောပြလေသည်။ ကုမ္ပဏီအဆောက်အအုံ၏ နောက်ပိုင်းတွင် အလုပ်လုပ်သည့် အခန်းကြီးတစ်ခန်းရှိပြီး ဂျပန်ကျွမ်းကျင်သူအမှုထမ်းအပါအဝင် လူနစ်ဆယ်ခန့် အလုပ်လုပ်ရသည်ဟုဆိုသည်။ သို့သော် ထိုလူအားလုံးကို ကုမ္ပဏီ၏လုပ်ငန်းအကြောင်း ဘာမှအသိမပေးဘဲ လျှို့ဝှက်ထားသည်။ အိလက်ထရွန်နစ်ပစ္စည်းကိရိယာတချို့ကို တပ်ဆင်ခိုင်းရုံခိုင်းပြီး ဘာအတွက်ဖြစ်ကြောင်းကို ထည်း မသိရချေ။ အချိန်ခပ်ကြာကြာယူပြီး တပ်ဆင်ရသော ထိုပစ္စည်းများကို

ညှော်သို့မည်ပုံ အသုံးချရသည်ကိုလည်း အသိမပေးဘဲ ထားသည်။ ယင်းအိလက်ထရွန်နစ်ပစ္စည်းများကို ဂျပန်နိုင်ငံ၏ အာကာသလေ့လာရေးစီမံထိန်းအတွက် အသုံးပြုမည်ဟု ပြောသော်လည်း ဂျပန်အမှုထမ်းကျွမ်းကျင်သူများက မယုံကြည်ကြချေ။ တစ်ခုသေချာသည်မှာ တပ်ဆင်ပြီးသော အိလက်ထရွန်နစ်ပစ္စည်းများကို ကုမ္ပဏီပြင်ပသို့ လုံးဝထုတ်ယူခြင်းမရှိဘဲ စက္ကူ ‘တာတွန်း’ ကြီးများဖြင့်သာ ထည့်၍ သိုလှောင်ထားသည်ဟုဆိုသည်။ စုံထောက် ‘မစ်ဆူ’၏ ထင်မြင်ချက်အရ အမှုထမ်းများအား ကြိဖန်အလုပ်လုပ်နိုင်ထားခြင်းဖြင့် ‘စီအိုင်အေ’ထောက်လှမ်းရေး၏ တကယ့်လှုပ်ရှားမှုများကို ရှုမသိဘဲ ရိုးရိုးအိလက်ထရွန်နစ်ပစ္စည်းထုတ်လုပ်သော ကုမ္ပဏီဘဝစ်ခုဟု အများကမြင်အောင် ဖန်တီးထားခြင်းသာ ဖြစ်သည်ဟု ယူဆသည်။

အမှုထမ်းများအား လစာကောင်းကောင်းပေးထားသည် မှန်သော်လည်း

'မစ်ဆူ'၏ တပည့် စုံထောက်နှင့်ဆက်သွယ်သူ ဂျပန်အမှုထမ်းကျွမ်းကျင်သူ အဖို့မှာမူ ကြေးထုသည့်ပြင် 'ဂင်ဇာ'ကလပ်မှ မိန်းကလေးတစ်ဦးအား အပျော် မယားအဖြစ်ယူထားသောကြောင့် အမြဲတမ်း ငွေလိုနေသည်။ ထို့ကြောင့် တစ်နေ့တွင် သူသည် အလုပ်ဆင်းချိန်တွင် မပြန်ဘဲ အမေရိကန်အရာရှိ ထံမှ လစာငွေ ကြိုတင်ချေးယူမည်ဟုကြံလျက် ညနေဘက်ကုမ္ပဏီတွင် ဆက်လက်နေခဲ့လေသည်။ ထိုနေ့ကား ဒီဇင်ဘာလ(၂၃)ရက်နေ့ပင် ဖြစ် သည်။

သူ၏ အလုပ်ပြီးချိန်မှာ ခြောက်နာရီခွဲဖြစ်ရာ အချိန်ရသေးသဖြင့် ကုမ္ပ ဏီအဆောက်အအုံမှ ထွက်၍ မလှမ်းမကမ်းရှိ 'ဘား' အရက်ဆိုင်တစ်ဆိုင်သို့ သွားပြီး 'ယမကာ'တစ်ခွက်သောက်လေသည်။ ပြန်လာသောအခါ၌မူ ကြို တင်ငွေတောင်းရန် သင့်မသင့် ဆုံးဖြတ်၍မရဘဲ ဖြစ်လာပြန်သည်။ သူသည် ကုမ္ပဏီအဆောက်အအုံနောက်နားရှိ မှောင်ရိပ်တွင်ရပ်၍ စဉ်းစားနေစဉ် နောက်ဘေးဝင်ပေါက်နားသို့ မော်တော်ကားတစ်စီး ထိုးဆိုက်လာသည်ကို သတိပြုမိသည်။ ကားပေါ်မှ အမေရိကန်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးတစ်ဦးဆင်းလာပြီး အရာရှိနှစ်ဦးနှင့်အတူ အဆောက်အအုံအတွင်းသို့ ဝင်သွားလေသည်။ မိနစ် အနည်းငယ်ကြာသောအခါ နောက်ထပ်မော်တော်ကားတစ်စီးရောက်လာပြီး ထိုကားပေါ်မှ ဥရောပတိုက်သားဝတ်စုံ ဝတ်ထားသူ ဂျပန်လူမျိုးတစ်ဦးနှင့် အမေရိကန်တစ်စုံ ဆင်းလာကာ ကုမ္ပဏီအဆောက်အအုံအတွင်းသို့ ဝင်သွား ပြန်သည်။

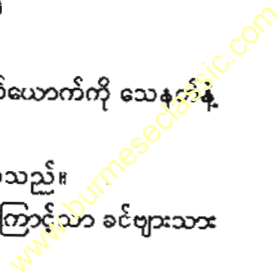
ဂျပန်အမှုထမ်းသည် အခြေအနေကိုကြည့်ပြီး ကုမ္ပဏီတွင် ပါတီ (ဧည့်ခံ ပွဲ)လုပ်မည်ဟု ယူဆကာ ဓေတ္တစောင့်ဆိုင်းရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ ပါတီ (ဧည့်ခံပွဲ)ပြီးမှ သူ၏ အထက်အရာရှိ စိတ်ကြည်လင်ပြီး ငွေတောင်းရန် အဆင်ပြေလိမ့်မည်ဟုလည်း ယူဆမိသည်။ ထို့ကြောင့် သူသည် 'ဘား' အရက်ဆိုင်သို့ တစ်ခေါက်ပြန်သွားပြီး ညရစ်နာရီထိုးမှ ကုမ္ပဏီသို့ ပြန်လာ ရာ ထိုအချိန်တွင် အမေရိကန်လေတပ်မှ လက်ဖ်တင်နှင့်(ဗိုလ်)တစ်ဦး ကုမ္ပဏီ ၏ရှေ့ဘက် ဧည့်ခန်းသို့ဝင်သွားသည်ကို မြင်လိုက်ရသည်။ ဂျပန်အမှုထမ်း သည် ကုမ္ပဏီ၏နောက်ဘက်သို့ သွား၍ လူခေါ်ခေါင်းလောင်းကို နှိပ်မည် ပြုစဉ်မှာပင် အဆောက်အအုံအတွင်းမှ သေနတ်သံလေးချက် ကြားလိုက်ရ

ဆန္ဒထုတ်ဖော်

သဖြင့် ထိတ်လန့်ကာ ပြင်ဘက်လမ်းကြားတစ်ခုတွင်းသို့ ထွက်ပြေးသွား လေသည်။ မရှေးမနှောင်းမှာပင် ကုမ္ပဏီမှ လုံခြုံရေးအစောင့်များ ပြေးထွက် လာကြသည်။ ဂျပန်အမှုထမ်းသည် သူ့အား လုံခြုံရေးအစောင့်များတွေ့ သွားမည်ကို အထူးစိုးရိမ်မိလေသည်။ မှောင်ရိပ်တစ်နေရာတွင် အသာခို၍ ကုမ္ပဏီအဆောက်အအုံဘက်သို့ အကဲခတ်စောင့်ကြည့်နေလေသည်။ ထိုသို့ ကြည့်နေစဉ်မှာပင် မော်တော်ကားတစ်စီး ဆိုက်လာပြီး ကုမ္ပဏီတွင်းမှ အမေရိ ကန်ဗိုလ်ချုပ်ကြီး၏ လူနစ်ယောက် တွဲ၍ခေါ်ထုတ်လာသည်ကို မြင်ရသည်။ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး၏ ယူနီဖောင်းတွင် သွေးများစွန်းနေသဖြင့် ထိခိုက်ဒဏ်ရာရ ကြောင်း သိသာထင်ရှားနေသည်။ လူနစ်ယောက်က ဗိုလ်ချုပ်ကြီးအား ခော်တော်ကားပေါ်သို့ တွဲတင်ပြီး ကားလည်း အမြန်မောင်းထွက်သွားလေ သည်။ တစ်ဖန် မိနစ်အနည်းငယ်အတွင်း နောက်ထပ်မော်တော်ကားတစ်စီး ရောက်လာပြန်သည်။ ထိုအခါ အဆောက်အအုံတွင်းမှ လူလေးယောက်တို့ ထောစောကမြင်လိုက်ရသော အမေရိကန်စစ်ဗိုလ်(လက်ဖ်တင်နှင့်)အား အတင်းဆွဲခေါ်ထုတ်လာကြသည်။ လက်ဖ်တင်နှင့်၏ လက်နှစ်ဖက်ကို ထည်း နောက်ပြန်ကြီးတုပ်ထားသည်။ သူ့အား လူလေးယောက်တို့က မော် တော်ကားပေါ် အတင်းဆွဲတင်၍ မောင်းထွက်သွားသည်။

ဂျပန်အမှုထမ်း ကျွမ်းကျင်သူသည် ကုမ္ပဏီအဆောက်အအုံအတွင်း၌ တွန့်လှုပ်ချောက်ချားဖွယ်ရာ တစ်စုံတစ်ခုဖြစ်လေပြီဟု တွေးမိကာ သူ့ကိုပါ ထိတ်သက်အောင် ဆွဲသွင်းအရေးယူတော့မည်ဟု အထူးစိုးရိမ်မိလာသည်။ ထို့ကြောင့် သူသည် မလှုပ်ရှားဝံ့ဘဲ အမှိုက်ပုံးတစ်ခုအနီးတွင် အသာထိုင်၍ နှုတ်နေလိုက်သည်။ လုံခြုံရေးအစောင့်များက လှည့်ပတ်ရှာဖွေနေသဖြင့် ဂျပန် အမှုထမ်းသည် လုံးဝမလှုပ်ရှားဘဲ ငြိမ်နေလိုက်သည်။ မနက် အရက်တက် ချိန်းဝေးရာမှပင် ထိုနေရာမှ ထွက်ခွာခဲ့လေသည်။

ဤနေရာတွင် 'ကော်မင်'က...
"ဒါဖြင့် ကျုပ်သား 'ပေါလ်'ဟာ တစ်ယောက်ယောက်ကို သေနတ်နဲ့ ထိလိုက်တာပေါ့"ဟု မေးလိုက်သည်။
ဂျပန်စုံထောက် 'မစ်ဆူ'က ခေါင်းညိတ်ပြလေသည်။
"ကျွန်တော်လည်း ဒီလိုပဲ ထင်ပါတယ်။ ဒါကြောင့်သာ ခင်ဗျားသား

ဟာ သေနတ်ယူသွားတာ ဖြစ်မယ်။ တစ်ယောက်ယောက်ကို ငြိမ်းခြောက် ဖို့လား။ သတ်ဖို့လား မပြောတတ်ဘူး။ နောက်တစ်ခုက ဒဏ်ရာရတဲ့ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးရဲ့ပုံပန်းသဏ္ဍာန်အရ ကျွန်တော်တို့ စုံစမ်းကြည့်တော့ ဘယ်သူ ဘယ်ဝါဆို တာ သိရတယ်။ သူ့နာမည်က 'ဂစ်ဆင်'ဖြစ်ပြီး သူဟာ အမေရိ ကန် ဝိုလာ 'လေတပ်စခန်းရဲ့ တပ်မှူးကြီးဖြစ်တယ်လို့လည်း သိရပါတယ်။"

"ဟင်... 'ဂစ်ဆင်'လား"

'ကော်မင်'က အလွန်အံ့အားသင့်လျက် ပြန်မေးလိုက်သည်။

"ခင်ဗျား သူ့ကို သိလို့လား"

"ကောင်းကောင်းသိတာပေါ့။ စစ်ကြီးပြီးခါစက ကျုပ်ဟာ သူ့နဲ့အတူ တူ အလုပ်လုပ်ခဲ့ဖူးတယ်။ ဒါပေမဲ့ ခင်ဗျားသတင်းရတာ မှားနေပြီထင် တယ်။ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး 'ဂစ်ဆင်'ဟာ အခုတစ်လောမှာ အတော်သွက်သွက် လက်လက် လှုပ်ရှားနေတယ်။"

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်လေ သူဒဏ်ရာရသွားတာက ပခုံးမှာဖြစ်ပြီး သိပ်မကြီး ကျယ်လှဘူးတဲ့။ သူ့ကို မတော်တဆ သေနတ်ကျည်ဆန်ထွက်လို့ ဒဏ်ရာရ တယ်လို့ အကြောင်းပြပြီး 'စိန်လှ'ဆေးရုံမှာတင် ကုသတယ်။ ဒါနဲ့ပတ်သက် လို့လည်း သက်ဆိုင်ရာ သတင်းထုတ်ပြန်ကြေညာခြင်းမပြုဘူး။ နောက်တော့ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဟာ ပြန်ကျန်းမာလာလို့ ခရစ္စမတ်ပွဲတော်ပြီးတဲ့ နောက်တစ်နေ့ မှာ အလုပ်ပြန်ဆင်းနိုင်တယ်။ ခင်ဗျားက သူ့နဲ့ တော့တော်ခင်မင်ရင်းနှီးပါ သလား"

"ရှင်းရှင်းပြောရရင် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး 'ဂစ်ဆင်'မှာ တကယ်ခင်မင်ရင်းနှီးတဲ့ မိတ်ဆွေရယ်လို့ မရှိပါဘူး"

"ဒါပေမဲ့ ခင်ဗျားကိုတော့ သူက မှတ်မိမယ်မဟုတ်လား"

"ဘာလဲ...ခင်ဗျားက ကျုပ်ကို ဗိုလ်ချုပ်ကြီးနဲ့သွားတွေ့ဖို့ အကြံပေး ချင်တာလား...သူက ကျုပ်ကို ဘာမှပြောပြမှာမဟုတ်ဘူး။ အထူးသဖြင့် ဒီပြဿနာဟာ အစိုးရအနေနဲ့ လျှို့ဝှက်ထားတဲ့ကိစ္စဆိုရင် လုံးဝပြောပြမှာ မဟုတ်ဘူး"

"ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်လေ...ခင်ဗျားက မိတ်ဆွေဟောင်းတစ်ဦးအနေနဲ့ သူ့ ဆီသွားတွေ့ရင် ဖြစ်နိုင်မယ်ထင်ပါတယ်။ ဒါက မြန်မြန်သိရအောင် ဖြတ်"

လမ်းလိုက်တဲ့သဘောပါပဲ။ သူ့က ခင်ဗျားကို ကူညီဖို့သဘောတူချင်လည်း တူမယ်။ ဒါမျိုးဆိုတာ ပြောလို့မရဘူးခင်ဗျ။ နောက်ပြီး ကြီးစားကြည့်တာ တော့ မှားမယ်မထင်ပါဘူး"

စုံထောက် 'မစ်ဆူ'က ဤသို့ပြောလိုက်ရာ 'ကော်မင်'က ဘာမှမြန် မပြောဘဲ ဆိတ်ဆိတ်နေလိုက်သည်။

“ကျုပ်က သူများတွေအနိုင်ကျင့်ပြီး အပုပ်ချသလို ဝေဖန်တာမျိုးကို ကရုမစိုက်ပါဘူး”

ဤနေရာတွင် ‘ကော်မင်’သည် မေးခွန်းတွေဖြေနေရသည်ကို စိတ်မရှည် တော့သလို ဖြစ်လာလျက်...

‘ဝေဖန်ရေးသမားတွေက သူတို့သဘောအတိုင်း ဝေဖန်ကြပေမဲ့ အများ ဖြည့်သူ ပရိသတ်က သူတို့သဘောအတိုင်း အကဲဖြတ်ကြတာပါပဲ။ ကျုပ်က ဝေဖန်ရေးသမားတွေကို သဘောမကျဘူး။ သူတို့ဟာ ကျုပ်အပေါ် မတရား သက်သက်အနိုင်ကျင့်သလို လုပ်ကြတယ်” ဟု ဆက်ပြောလိုက်သည်။

ထိုအချိန်တွင် အတွင်းရေးမှူး ‘ဖင်လီ’သည် အလိုက် ခံစားဖြင့် ဝင်လာ လေသည်။ သူမ၏လက်တွင်လည်း စာရွက်စာတမ်းတွေ တစ်ထပ်ကြီးကိုင် လာကာ ‘ကော်မင်’သည် အလွန်အလုပ်များနေသူတစ်ယောက်ဖြစ်ကြောင်း ခြံလိုက်သည့်သဘောလည်း ဖြစ်သည်။

သတင်းထောက်လူငယ်သည် ‘ဖင်လီ’အား သဘောမကျဟန်ဖြင့် ကြည့်လိုက်သည်။ သို့သော် ပါးစပ်က ဘာမှ မပြောဘဲ ‘ကော်မင်’ကိုသာ သူတို့ ဂျပန်စာပေအသင်းတွင် ပောပြောရန် လက်ခံသဘောတူသည့် အတွက် ကျေးဇူးတင်ကြောင်းပြောကာ နှုတ်ဆက်ပြီး ပြန်သွားလေသည်။ ‘ကော်မင်’လည်း အတွင်းရေးမှူး ‘ဖင်လီ’ အား ကျေးဇူးတင်ဟန်ဖြင့် လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

‘တော်သေးတာပေါ့ကွာ၊ မင်းက အခုလို အလိုက်သိစွာ ဝင်လာလို့သာ ပေါ့”

“ဟုတ်ကဲ့၊ ကျွန်မကလည်း ရိပ်မိလို့ နောက်ထပ်မေးခွန်းတွေမမေးနိုင် အောင် ဝင်လာတာပဲ။ ဒါထက် ရှင် ဒီဂျပန်ပြည်မှာ ဆက်နေမယ်ဆိုတာနဲ့ တော်သက်လို့ အစီအစဉ် ပြောင်းဦးမှာလား”

“အေး...ပြောင်းရမလို့ ဖြစ်နေတယ်”

“ဘယ်လို အကြောင်းကြောင့်များလဲ”

“ငါ ဒီမှာ ဆက်နေလို့လည်း အကြောင်းထူးမယ် မထင်ဘူး။ ‘မစ်ဆူ’ နဲ့အလုပ်မှာတောင် အနှောင့်အယှက်ဖြစ်ဦးမယ်”

“ရှင်က မိုလ်ချုပ်ကြီး ‘ဂစ်ဆင်’နဲ့ စကားပြောပြီးပြီလား”

(၃)

‘ကော်မင်’သည် ‘ဟိုဆိုအီ’အမည်ရှိ ဂျပန်သတင်းထောက်လူငယ်တစ်ဦး နှင့်တွေ့ဆုံပြီး ထိုလူငယ်၏ မေးခွန်းများကို ဖြေကြားနေရလေသည်။ ထိုလူ ငယ်က ‘ကော်မင်’နှင့်တွေ့ဆုံမေးမြန်းခန်းကို ဂျပန်စာပေ မဂ္ဂဇင်းတွင် ထည့် သွင်းဖော်ပြမည်ဟု ဆိုသည်။

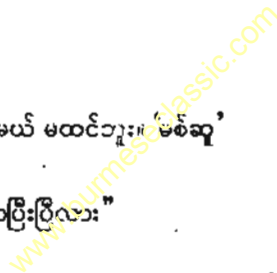
မေးခွန်းများမှာ များသောအားဖြင့် ‘ကော်မင်’ရေးသားပြုစုခဲ့သော စာအုပ် များနှင့် ပတ်သက်လေသည်။

“ဒါဖြင့် လူကြီးမင်းရေးခဲ့တဲ့ ‘ညနေခင်းလေ’ဆိုတဲ့စာအုပ်ဟာ ပုံနှိပ် ထုတ်ဝေဖို့မကောင်းဘူးလို့ စာပေဝေဖန်ရေးသမားတွေက ဆိုတာကို လက်မ ခံဘူးဆိုပါတော့”

“ကျုပ် ဒီလိုမဆိုပါဘူး။ အဲဒီစာအုပ်ကို ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေဖို့ မသင့်ဘူးလို့ ဝေဖန်ခဲ့တာကိုလည်း ကျုပ်ဖြင့် မမှတ်မိဘူး”

‘ကော်မင်’ ကပြန်ဖြေလိုက်သည်။

“ဟုတ်ကဲ့ ဝေဖန်ရေးသမားတွေက အဲဒီလိုတော့ တိုက်ရိုက်မဆိုပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ သူတို့က ခင်ဗျားဟာ ‘ဘန်ကွာရာ’ဝတ္ထု အောင်မြင်တာအပေါ် အခွင့် ကောင်းယူ အမြတ်ထုတ်ခဲ့တယ်လို့ စွပ်စွဲကြပါတယ်။ သွယ်ဝိုက်တဲ့နည်းနဲ့ ခင်ဗျားရဲ့ ‘ညနေခင်းလေ’ စာအုပ်ထုတ်ဝေဖို့ မကောင်းဘူးလို့ဆိုတဲ့သဘော ပါပဲ။ အဲဒီစာအုပ်ကလည်း ပထမအကြိမ်ထုတ်ဝေရာမှာ စာအုပ်ရေ ခုနစ် သောင်း ရောင်းရတယ်မဟုတ်လား”

“ငါက ‘ဝိုလာ’လေတပ်စခန်းကို ဖုန်းဆက်ကြည့်တယ်။ သူတို့က ဗိုလ်ချုပ်ကြီးမရှိဘူးလို့ ပြောတယ်။ ဒါလည်းမထူးဆန်းပါဘူး။ အခုချိန်မှာ ‘ဂစ်ဆင်’ဟာ အလွန်အလုပ်များနေမှာ သေချာတယ်”

ထိုသူနှင့် စကားပြတ်သွားပြီး ‘ကော်မင်’သည် စားပွဲပေါ်ရှိ သတင်းစာတစ်စောင်ကို ကောက်ယူပြီး ဖတ်ပြီးသားဆောင်းပါးတစ်ပုဒ်ကို စိတ်ဝင်စားသဖြင့် တစ်ခေါက် ထပ်ဖတ်ကြည့်လေသည်။

ယင်းဆောင်းပါးကြောင့် တိုကျိုမြို့ရှိ အမေရိကန်သံရုံးနှင့် ဂျပန်(ခိုင်ယက်)လွှတ်တော်ရုံးရှေ့တွင် ဆန္ဒပြကန့်ကွက်မှုများ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သည်ဟု သိရသည်။

ဆောင်းပါးမှာ ဂျပန်သတင်းထောက်တစ်ဦးက စုံစမ်းသိရှိရသော အချက်များကို အောက်ပါအတိုင်း ရေးထားလေသည်။

အမေရိကန်အစိုးရသည် ဂျပန်အစိုးရ၏ သဘောတူညီမှုဖြင့် ဂျပန်ပြည်မြောက်ပိုင်း ‘ပူကူရီမာ’နယ်တွင် တိုက်ချင်းပစ် ခုံးကျည်စခန်းတစ်ခု တည်ဆောက်နေသည်ဟု ဆိုသည်။ ယင်းခုံးကျည်စခန်းကို လွန်ခဲ့သော မြောက်လက စတင်တည်ဆောက်ခဲ့ရာ ယခုပြီးစီးလျှင်ဟုလည်း သိရသည်။ ပထမပိုင်းတွင် ဂျပန်အစိုးရက ထိုစခန်းသည် ဂျပန်အာကာသ လေ့လာရေး အတွက်ဟု ဆိုခဲ့သော်လည်း သတင်းထောက်က စုံစမ်းသိရှိချက်များကို ဖွင့်ဟ ဖော်ထုတ်လိုက်သောအခါ ဂျပန်အစိုးရအနေဖြင့် မတတ်သာဘဲ အမှန်ကို ဖွင့်ဟဝန်ခံရတော့သည်ဟု ဆိုသည်။ အစိုးရ၏ ဖွင့်ဟဖြေရှင်းချက်က ဤသို့ ဖြစ်သည်။

အင်အားကြီး ကွန်မြူနစ်နိုင်ငံက အဏုမြူဗျူကလီးယားလက်နက် များထုတ်လုပ်နိုင်စွမ်းရှိလာခြင်း အန္တရာယ်ကို ဂျပန်ပြည်အနေနှင့် ကြိုတင်ကာကွယ်နိုင်ရန် အမေရိကန်နှင့် ဂျပန်နိုင်ငံတို့သည် သဘောတူ စာချုပ်တစ်ခု ချုပ်ဆိုလိုက်သည်ဟု ဆိုသည်။ ယင်းစာချုပ်အရ ဂျပန်ပြည်၏ ကာကွယ်ရေးတပ်များ အင်အားတောင့်တင်းနိုင်မလာအောင် အမေရိကန်က ကူညီမည်။ ယခု တည်ဆောက်နေသော ခုံးကျည်စခန်းကို အမေရိကန် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ‘ဂစ်ဆင်’က ဦးစီးတွပ်ကလျက်ရှိပြီး လုံးဝပြီးစီးသွားသောအခါ ဂျပန်အစိုးရလက်သို့ လွှဲအပ်ကာ ဂျပန်အမျိုးသားတို့က ဦးစီးလုပ်ကိုင်

သွားမည်ဟုလည်း ဆိုသည်။ တစ်ဆက်တည်းမှာပင် ခုံးကျည်စခန်းတည်ဆောက်ခြင်းကြောင့် ‘ပူကူရီမာ’နယ်ရှိ ဂျပန်ပြည်သူများအတွက် ဘေးအန္တရာယ် လုံးဝမရှိစေရဟုလည်း ဆိုပြန်သည်။ သို့သော် မည်သည့် ခုံးကျည်အမျိုးအစားဖြစ်သည်ကိုလည်းကောင်း အဏုမြူဗျူကလီးယားထိပ်ပူးလက်နက်များ ပါဝင်ခြင်းရှိ၊ မရှိကိုလည်းကောင်း မဖော်ပြချေ။

အတွင်းရေးမှူး ‘ဖင်လီ’သည် ထိုသတင်းဆောင်းပါးကို ဖတ်ကြည့်ပြီးနောက် သတင်းစာကို ပြန်ချလိုက်သည်။

“ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ‘ဂစ်ဆင်’က ရှင်နဲ့တွေ့ဆုံစကားပြောဖို့ အချိန်မရတာဟာ ဒါကြောင့်ကိုး...ဒါထက် မနေ့ညက ရှင်ကောင်းကောင်း မအိပ်ရဘူးထင်တယ်”

“ဟုတ်တယ်၊ ကောင်းကောင်း မအိပ်ရဘူး။ မနေ့ညက ငါက ဒီအခန်းထဲမှာ လျှို့ဝှက်အသံဖမ်းကိရိယာတပ်ဆင်ထားသလားလို့ လိုက်ရှာကြည့်တာ အချိန်လေးနာရီကျော်ကျော် ကြာသွားတယ်”

“ဟင်...ဒီအခန်းမှာ လျှို့ဝှက် အသံဖမ်းကိရိယာတပ်ဆင်ထားသလား”

“ရှိမယ်မထင်ပါဘူး။ ငါလည်း နေရာနဲ့အောင် လိုက်ရှာကြည့်တာ ဘာမှ မတွေ့ရဘူး။ ငါ့အနေနဲ့ ညကုန်းက အိပ်လို့မပျော်တာနဲ့ မထူးဘူးဆိုပြီး အပျင်းပြေ လိုက်ရှာကြည့်တာပါ”

“အခုအချိန်အထိ ရှင်လိုက်စုံစမ်းတာတွေက ဘာမှ ထူးထူးခြားခြား မသိရသေးဘူးနော်”

“ဒါကြောင့် ငါက စဉ်းစားမိတယ်။ အမေရိကန်ပြန်ရောက်ရင် ‘စီ-အိုင်-အေ’ ထောက်လှမ်းရေးမှာ ဝင်အလုပ်လုပ်ရရင် ကောင်းမလားလို့၊ စိတ်ကူးယဉ်သူလျှို့ စုံထောက်ဝတ္ထုရေးဆရာတွေကတော့ ဟန်ကျတယ်။ ဖြစ်နိုင်တာရော မဖြစ်နိုင်တာရော ဝတ္ထုထဲထည့်ရေးရင် ဖြစ်တယ်”

“ကျွန်မရှင်ကို တစ်ခုမေးပါရစေ”

“မေးသာမေးပါ”

“ရှင် အခုလိုပြောနေတာဟာ မူလရည်ရွယ်ချက်ကို စွန့်လွှတ်လိုက်တော့မယ့်သဘောလား...ဒါမှမဟုတ် အခိုက်အတန့် စိတ်ကူးကံကျတာမျိုးများလား”

ဤတွင် 'ကော်မင်'က ပြုံးလိုက်သည်။

"ငါဒီ ဂျပန်ပြည်လာဖို့ကိစ္စကို မင်းက မူလကတည်းက သဘောမကျဘူးမဟုတ်လား"

"ဟုတ်ပါတယ်...ရှင်သားပေါလ်'ဟာ သေဆုံးနေမှတော့ ဘာအကြောင်းထူးမှာလဲ...နောက်ကြောင်းကို လိုက်စုံစမ်းနေရင် ရှင်အဖို့စိတ်ဆင်းရဲတာသာ အဖတ်တင်မှာပဲ မဟုတ်လား။ ကျွန်မအနေနဲ့ကတော့ တစ်နည်းနည်းနဲ့ အကျိုးမရှိတဲ့အလုပ်မျိုးကို မလုပ်သင့်ဘူးလို့ ထင်ပါတယ်"

"ဒါလည်းဟုတ်တာပဲ...အခုမှ လိုက်စုံစမ်းနေလို့ အကြောင်းမထူးဘူး။ ငါ့အနေနဲ့ မူရင်းအလုပ်ဖြစ်တဲ့စာရေးတာကိုပဲ ဆက်လုပ်ဖို့သင့်တယ်။ ပြီးတော့ အမေရိကန်မှာ နည်းလှည့်ဟောပြောတာကိုလည်း လုပ်ချင်တယ်။ စာအုပ်အသစ်တစ်အုပ်လည်း စ၊ ရေးချင်တယ်"

ဤသို့ပြောရင်း 'ကော်မင်'သည် စိတ်ထဲမှ သူ့ကိုယ်သူပြန်၍ဝေဖန်သုံးသပ်ကြည့်မိလေသည်။ သူ၏သားပေါလ်'အကြောင်းကို ဆက်လက်၍ စုံစမ်းထောက်လှမ်းနေမည်ဆိုပါက အန္တရာယ်မကင်းဟု သူ၏စိတ်ထဲမှ သိနေလေသည်။ အထူးစာဖြင့် အမေရိကန် ဗဟိုထောက်လှမ်းရေး (စီအိုင်အေ)အဖွဲ့၏ လျှို့ဝှက်စစ်ဆင်ရေးတစ်ခုနှင့် ပတ်သက်နေခြင်းကြောင့် ပို၍ပင် အန္တရာယ်များနိုင်ပေသည်။ ယင်းအခြေအနေတွင် ဂျပန်စုံထောက် 'မစ်ဆူ'က သူ၏သားပေါလ်'မည်သို့မည်ပုံဖြစ်ခဲ့သည်ကို စုံစမ်း၍သတင်းပို့ အစီရင်ခံမည်ဖြစ်ရာ မိမိအနေဖြင့် စောင့်ကြည့်ခြင်းသည်သာလျှင် အကောင်းဆုံးဟု 'ကော်မင်'က သုံးသပ်မိလေသည်။

ထို့ကြောင့် သူသည် စကားကိုတစ်မျိုးပြောင်း၍...

"ရှုပ်ပါတယ်ကွာ...ဒီနေ့အဖို့ ငါတို့အလုပ်မလုပ်ဘဲ အနားယူပြီး 'ကာမာကူရာ' အရပ်က ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်ကြီး သွားလေ့လာကြည့်ကြရင် ကောင်းမယ်"ဟု ပြောလိုက်သည်။

သို့သော် အတွင်းရေးမှူး'ဖင်လီ'သည် 'ကော်မင်'၏ မျက်နှာကို သေချာစွာကြည့်၍ အကဲခတ်နေလေသည်။

"ရှင်ကလူတစ်မျိုးပဲ။ ကျွန်မက ရှင်အကြောင်းကောင်းကောင်းသိတယ်လို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ထင်ခဲ့မိတယ်။ ဒါပေမဲ့ တစ်ခါတစ်ခါကျတော့ ရှင်ရဲ့

စိတ်ကူးအတွေးအခေါ်တွေကို ကျွန်မကနားမလည်အောင် ဖြစ်မိပြန်တယ်"

"ဒါတော့ကွာ စာရေးဆရာဆိုတာ ဒီလိုပါပဲ။ လုပ်ချင်တာ စွတ်လုပ်တတ်တယ်။ ကဲ...ဘယ်လိုလဲ 'ကာမာကူရာ'ကို သွားမယ်မဟုတ်လား"

"ဟုတ်ကဲ့၊ လိုက်တာပေါ့။ ကျွန်မအခန်းကိုသွားပြီး ကုတ်အင်္ကျီယူလိုက်ဦးမယ်နော်"

"ကောင်းပြီ၊ နောက်ဆယ်မိနစ်လောက်ကြာရင် သွားကြမယ်"

'ဖင်လီ'ထွက်သွားသောအခါ 'ကော်မင်'သည် ဟိုတယ်အောက်ထပ်သို့ တယ်လီဖုန်းဆက်၍ သီးသန့်မော်တော်ကားတစ်စီး စီစဉ်ပေးရန် ဟိုတယ်ရှေ့တွင် အသင့်ရပ်စောင့်ခိုင်းရန် ပြောလိုက်သည်။ ထိုနောက် အိပ်ခန်းထဲသို့ ဝင်၍ ခပ်ထူထူဝတ်စုံတစ်စုံ လဲဝတ်လိုက်သည်။ ထိုအချိန်မှာပင် တယ်လီဖုန်းလာပြန်သည်။

တစ်ဖက်မှဆက်လိုက်သူမှာ အမေရိကန်ပြည်ရှိ 'ကော်မင်'၏ ကိုယ်စားလှယ် 'ဂျူး'ဆိုသူဖြစ်ပြီး နယူးယောက်မြို့မှ အရေးတကြီးလှမ်းဆက်လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

"ဟဲလို...ဂျူး...ဘာလဲ ကျုပ်စာအုပ်ရဲ့စာမူကမ်းဂယ်လီပရ'တွေ ဖြန့်ဖြန့်လိုချင်လို့လား...အဲဒါတွေ ကျုပ်ပြင်ဆင်လို့ ပြီးနေပြီဗျ"

'ကော်မင်'က ပြောလိုက်လျှင် တစ်ဖက်မှ 'ဂျူး'က...

"စာမူကြမ်းတွေကိစ္စကြောင့် ဆက်တာမဟုတ်ပါဘူး။ ဒီမှာ ပြဿနာပေါ်နေလို့ပါ။ ကျုပ်ပြောတာထက် မစွတာ 'ဘလိတ်ကလီ'ပြောတာ ကောင်းလိမ့်မယ်။ အခု သူအနားမှာ ရှိနေတယ်။ သူ့ကိုယ်တိုင် ခင်ဗျားကိုပြောလိမ့်မယ်"ဟု ပြောလိုက်သည်။

'ကော်မင်'သည် အံ့အားသင့်သွားမိလေသည်။ မစွတာ 'ဘလိတ်ကလီ'ဆိုသူမှာ သူ၏ဥပဒေအကြံပေးအရာရှိ ရှေ့နေကြီးပင် ဖြစ်သည်။ ဘာကိစ္စများ ရှေ့နေကြီးက ပြောချင်ပါလိမ့်ဟု စဉ်းစား၍မရနိုင်အောင်ရှိစဉ် တယ်လီဖုန်းထဲမှာ 'ဘလိတ်ကလီ'၏ အသံကို ကြားရလေသည်။

"ဟဲလို...ကော်မင်..."

"ခင်ဗျာတော့ မလွယ်ဘူး။ ဒီနေ့မနက်ပဲ မစွတာ 'မက်ခီ'က ခင်ဗျားဆီတာ လျော်ကြေးငွေ ဒေါ်လာတစ်သိန်းရလို့မို့နဲ့ တရားစွဲတယ်"

“အလို...ဘာကိစ္စ ‘မက်ခဲ’ က ကျုပ်ကို တရားစွဲတာလဲ”
‘ကော်မင်’ က မယုံကြည်ဟန်နှင့် ပြန်မေးလိုက်သည်။

“ကန့်ထရိုက်စာချုပ် ချိုးဖောက်ပျက်ကွက်မှုနဲ့ တရားစွဲတာဖြစ်ပါ တယ်။ ခင်ဗျားက လာမယ့်သုံးလအတွင်း နယ်လှည့်ဟောပြောပွဲ သုံးဆယ့် တစ်ပွဲ ဟောပြောပေးပါ့မယ်လို့ သူနဲ့ကတိစာချုပ် လက်မှတ်ထိုး ချုပ်ဆို ထားပြီးကာမှ ခင်ဗျားက စာချုပ်ကို ချိုးဖောက်ပြီး ထွက်သွားတယ်လို့ဆို တယ်”

“ဟုတ်ကဲ့လားဗျာ...ကျုပ်နဲ့ ‘မက်ခဲ’ တို့ဟာ အလွန်ခင်မင်ရင်းနှီးတဲ့ မိတ်ဆွေရင်းတွေဖြစ်တယ်။ သူ့အနေနဲ့ ဒီလိုရက်ရက်စက်စက်လုပ်မယ် မထင်ဘူး”

‘ကော်မင်’ က မယုံနိုင်ဟန်နှင့် ပြောလိုက်သော်လည်း တစ်ဖက်မှ ရှေ့နေ ‘ဘလိတ်ကလီ’ က ခပ်တည်တည်ပင် ဆက်ပြောလေသည်။

“ဒါမျိုးမှာ မိတ်ဆွေသူငယ်ချင်းဖြစ်ပေမဲ့ စိတ်မချရဘူးဗျ။ ဘာပဲဖြစ် ဖြစ် ကျုပ်က ခင်ဗျားရဲ့ရှေ့နေအဖြစ် အမှုကို ဘယ်လိုရင်ဆိုင်ရမယ်ဆိုတာ စဉ်းစားနေတယ်။ ခင်ဗျားလက်မှတ်ရေးထိုးထားတဲ့ စာချုပ်ထဲမှာက ဟော ပြောပွဲတွေကို မပျက်မကွက် ဟောပြောပါ့မယ်။ နာမကျန်းဖြစ်တာတို့၊ မတော်တဆထိခိုက်ဒဏ်ရာရတာတို့လို့ မလွဲမရှောင်သာတဲ့ အခြေအနေမျိုး ကလွဲရင် ခင်ဗျားက မပျက်မကွက် ဟောပြောပေးပါ့မယ်လို့ အခိုင်အမာ ကတိဝန်ခံချက် ပေးထားတယ်”

“ဒါတွေ အရေးကြီးပါဘူးဗျာ။ ကျုပ်ကိုယ်တိုင် ‘မက်ခဲ’ ဆီကို တယ်လီ ဖုန်း လှမ်းဆက်မယ်။ ကျုပ် ပြောလိုက်ရင် ဒီပြဿနာ ပြေလည်သွားလိမ့် မယ်”

“မထင်ပါနဲ့ဗျ။ ကျုပ်က မစွတာ ‘မက်ခဲ’ နဲ့ ဒီနေ့တစ်နေ့လုံးလိုလို အမျိုး မျိုးပျောင်းဖျေပြောကြည့်တယ်။ ဒါပေမဲ့ မရဘူး။ ‘မက်ခဲ’ ရဲ့အဆိုက ငွေကြေး ပြဿနာက အဓိက မဟုတ်ဘူးတဲ့။ သူ့အနေနဲ့ နာမည်ဂုဏ်သိက္ခာထိခိုက် နေတယ်လို့ဆိုတယ်။ ခင်ဗျားကိုယ်တိုင် ဟောပြောပါစေမယ်လို့ သူက တာဝန်ခံ စီစဉ်ထားတဲ့ အဖွဲ့အစည်းတွေ ဌာနတွေက သူ့အပေါ်အထင် အမြင်သေးစရာ ဖြစ်တယ်လို့လည်း ပြောတယ်”

“ဒါကတော့ဗျာ ဒီလိုဟောပြောပွဲတွေ ပျက်ကွက်တဲ့ တခြားလူတွေ လည်း ရှိဖူးပါတယ်။ မက်ခဲအနေနဲ့ ဘယ်တုံးကမှ တရားမစွဲခဲ့ဘူး”

“ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် အခု သူက ခင်ဗျားကို တရားစွဲထားပြီဖြစ်တယ်။ ဟူပ် လေ့လာသိရသလောက် သူက ခင်ဗျားဆီက လျော်ကြေးငွေကို လိုချင်လှ လို့မဟုတ်ဘူး။ ဟောပြောပွဲတွေမှာ လာဟောစေချင်ပုံရတယ်။ အခုအချိန် အထိ ပျက်သွားတာ ငါးပွဲပဲ ရှိသေးတယ်။ နောက်တစ်ကြိမ် ဟောပြောရမယ့် နေ့က ဖေဖော်ဝါရီလ (၇) ရက်နေ့ ‘မွန်တာနာ’ ပြည်နယ်မှာ ဟောရမယ်။ အဲဒီပွဲကို သူက အခုအချိန်အထိ မပျက်သေးဘူး။ ခင်ဗျားကို အကျပ်ကိုင် ပြီး လာဟောပြောစေချင်တဲ့ဆန္ဒရှိတယ်လို့ ကျုပ်တော့ ယူဆတယ်”

“ဒါဖြင့် ကျုပ်က ကျန်တဲ့ဟောပြောပွဲတွေကို လာပြီးဟောပြောပေးရင် သူက တရားမစွဲတော့ဘူးလား”

“အတိအကျတော့ မပြောနိုင်ဘူး။ ခင်ဗျားကသာ ကျန်တဲ့ပွဲတွေမှာ ဟောပြောပေးရင် သူက ပျက်ကွက်ခဲ့တဲ့ပွဲတွေအတွက် လျော်ကြေးငွေနည်း နည်းပါးပါး တောင်းချင်တောင်းမယ်။ ဒါတောင်မှ သူလုပ်မယ်မထင်ဘူး”

ရှေ့နေ ‘ဘလိတ်ကလီ’ က သူ၏ထင်မြင်ချက်ကို ပြောလိုက်သည်။

“ဒါဖြင့် အခု ကျုပ်က အမေရိကန်ကို ပြန်လာလိုက်ရင် ကိစ္စပြီးသွား မယ်ဆိုပါတော့၊ ဟုတ်လား”

‘ကော်မင်’ က မေးလိုက်ရာ တစ်ဖက်မှ သူ၏ ကိုယ်စားလှယ်ကွဲ့ထ ပြန်ဖြေလေသည်။

“ခင်ဗျား အခု ဂျပန်ပြည်သွားနေတဲ့ကိစ္စ အလွန်အရေးကြီးမှန်း သိပါ တယ်။ ဒါပေမဲ့ ဒီမှာလည်း ပြဿနာ တစ်ခု နှစ်ခုရှိနေသေးတယ်။ ဒီနေ့နေ့တိ ဘဲ ပြည်တွင်းအခွန်ဌာနက တယ်လီဖုန်းဆက်တယ်။ ခင်ဗျားနဲ့ဆက်သွယ် ချင်တယ်တဲ့”

“ပြည်တွင်းအခွန်ဌာနက ဆက်သွယ်ချင်တယ်ဆိုတာ ‘ဘာကိစ္စလဲ’ ဘာများ ပြဿနာ ဖြစ်နေလို့လဲ”

‘ကော်မင်’ က နားမလည်သဖြင့် ပြန်မေးလိုက်သည်။

“သူတို့ လုပ်ရိုးလုပ်စဉ်နဲ့ တူပါတယ်။ ခင်ဗျားရဲ့ဝင်ငွေစာရင်းတွေလည်း အပြည့်အစုံ တိတိကျကျ ရှိတယ်လို့ ထင်ပါတယ်။ ဝင်ငွေစာရင်းအင်းတွေ

ကိုင်တဲ့ မင်နီကလည်း အတော်ဆုံးစာရင်းကိုင် တစ်ဦးပါပဲ။ ခင်ဗျားနိုင်ငံခြား
ရောက်နေတယ်လို့တော့ ကျုပ်က ပြောထားပါတယ်။ အဲဒါထက်ဆိုးတဲ့
သတင်းတစ်ခုရှိသေးတယ်ဗျ။ ခင်ဗျားရဲ့ ဘာရိတ်ကော့ဝတ္ထုကို ရုပ်ရှင် ရိုက်ဖို့
ဝယ်ယူတဲ့ကိစ္စက အခု ပျက်သွားပြီခင်ဗျ”

ထိုစကားကြောင့် ‘ကော်မင်’သည် အံ့အားသင့်သွားလေသည်။

‘ဟင်...ဘာဖြစ်လို့လဲ။ ကျုပ် နားလည်သလောက် ရုပ်ရှင်ရိုက်ဖို့ ဝယ်ယူ
တဲ့ကိစ္စက လုံးဝပြီးပြတ်နေပြီလို့ ယူဆမိတယ်”

“ကျုပ်လည်း ဒီတိုင်းယူဆခဲ့တာပါပဲ...ဒါပေမဲ့ အခု တစ်မျိုးဖြစ်လာ
တယ်။ ဘာကြောင့်ဆိုတာတော့ အကြောင်းမပြဘူး။ ရုပ်ရှင်ကုမ္ပဏီရဲ့ ရှေ့
နေက တယ်လီဖုန်းဆက်ပြီး ခင်ဗျားဝတ္ထုကိုဝယ်ပြီး ရုပ်ရှင်ရိုက်ဖို့ စိတ်မဝင်
စားတော့ဘူးတဲ့။ ဒါနဲ့ ကျုပ်က ရုပ်ရှင်ကုမ္ပဏီရဲ့အကြီးအကဲကို တိုက်ရိုက်
ဆက်သွယ်ဖို့ ကြိုးစားကြည့်တယ်။ သူ့အတွင်းရေးမှူးက ကုမ္ပဏီအကြီး
အကဲဟာ ဥရောပကို ခရီးထွက်နေလို့ ခြောက်ပတ်ကျော်ကျော် ကြာမယ်လို့
ပြောတယ်”

“ကျုပ်ရဲ့ဝတ္ထုကို သူတို့က မဝယ်ချင်တော့တာနဲ့ပတ်သက်လို့
ဘာကြောင့်ဆိုတာ အရိပ်အမြွက်မှ မပြောဘူးလား”

“ဘာမှမပြောဘူးဗျ။ ရုပ်ရှင်သမားတွေဆိုတာက ပြောရခက်သားပဲ။
သူတို့အနေနဲ့ တစ်ခုခုကြိုက်ပြီးကာမှ တော်တော်ကြာတော့ မကြိုက်တော့ဘူး
ဖြစ်ချင်ဖြစ်တာ။ သူတို့ထဲက အရေးပါတဲ့လူတစ်ယောက်ယောက်ရဲ့ဇနီးက
မကြိုက်တော့ဘူးလား။ ဒါမှမဟုတ် သူတို့ကို ငွေအရင်းအနှီးထုတ်ပေးတဲ့
ဘဏ်တိုက်က စာတံကားထုတ်လုပ်မှု ပမာဏကို လျှော့ချပစ်ချင်လို့များ
လားဆိုတာ မပြောတတ်ဘူး။ ဒါပေမဲ့ ကျုပ်တို့က ဒီဝတ္ထုကို တခြားကုမ္ပဏီ
တစ်ခုခုက စိတ်ဝင်စားအောင် ကြိုးစားကြည့်နေပါတယ်”

‘ဂျူး’ကပြောပြီးနောက် ရှေ့နေ ‘ဘလိတ်ကလီ’က ဝင်ပြောပြန်သည်။

“ဟောပြောပွဲပျက်ကွက်လို့ တရားစွဲတဲ့ကိစ္စကို ဘာလုပ်စေချင်သလဲ။
တကယ်လို့ ခင်ဗျားက အမေရိကန်ကို အမြန်ပြန်လာမယ်ဆိုရင်တော့
ကျန်တဲ့ဟောပြောပွဲတွေကို လက်ခံဟောပြောရင် ဖြစ်တယ်။ ဒီလိုဆိုရင် ကျုပ်
က ‘မက်ခ်’ကို အကြောင်းကြားလိုက်မယ်။ အချိန်က သိပ်မရှိတော့ဘူး။

ခင်ဗျားက ဟောပြောပွဲတွေ ပျက်ကြောင်း ရေးလိုက်တဲ့စာကို ‘မက်ခ်’က
ထုတ်ဝယ်ရရှိထားတယ်။ အဲဒီစာကို အထောက်အထားလုပ်ပြီး တရားရုံးမှာ
လျှောက်ကြားတောင်းလို့ရတယ်”

‘ဘလိတ်ကလီ’၏ စကားအဆုံးတွင် ‘ကော်မင်’သည် စဉ်းစားသုံးသပ်
ကြည့်မိလေသည်။

လက်ရှိအခြေအနေအရ သူ ယခု အမေရိကန်သို့ပြန်သွားလိုက်လျှင်
ထိခွံတွေ ပြေလည်သွားမည် ဖြစ်သည်။ သူကိုယ်တိုင်ကလည်း စောစော
ထောင် အမေရိကန်သို့ ပြန်ရန် ဆုံးဖြတ်ထားပြီး ဖြစ်သည်။ သို့သော် ယခု
တော့ စိတ်ထဲတွင် တစ်မျိုးသံသယဖြစ်လာမိသည်။ သူ့အား အမေရိကန်
သို့ ပြန်ဘဲ မနေနိုင်အောင် သက်ဆိုင်ရာတို့က တမင်သက်သက် မတရား
အကျပ်ကိုင်ကာ အခြေအနေကို ဖန်တီးနေသည်ဟု စဉ်းစားမိသည်။ ဤတွင်
‘ကော်မင်’သည် စိတ်ထဲမှာ အလွန်ခဲပြင်းလာမိသည်။

ဤသို့စဉ်းစားသုံးသပ်နေရင်း ဘာမှမပြောဘဲ ‘ဂျူး’ နေသဖြင့် တစ်စက်
ထဲ ‘ဂျူး’က...

“ဟဲလို...ဟဲလို...ခင်ဗျား နားထောင်နေသေးရဲ့လား”ဟု မေးလိုက်
သည်။

“ကျုပ် ရှိနေပါသေးတယ်။ ဒီမယ် ကျုပ်ပြောတာကို နားထောင်စမ်း
ပါ။ ပြည်တွင်းအခွန်ဌာနက လူတွေကို ကျုပ်ရဲ့ဝင်ငွေစာရင်းကို ကြိုက်သလို
ခေါ်ဖို့ ခွင့်ပေးလိုက်ပါ။ ကျုပ်ရဲ့အစီအစဉ်တွေနဲ့ ပတ်သက်လို့တော့ ဓနက်
ပြန်မှ ခင်ဗျားဆီ ကျုပ်တယ်လီဖုန်းဆက်လိုက်မယ်”

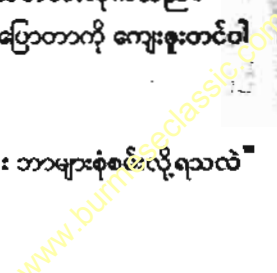
‘ကော်မင်’က ပြောလိုက်ပြီးနောက် တစ်ဖက်မှ ရှေ့နေ ‘ဘလိတ်ကလီ’
ထ...

“သိပ်လည်း အချိန်မကြာပါစေနဲ့ဗျ”ဟု သတိပေးလိုက်သည်။

“ခင်ဗျားက ကျုပ်ကိစ္စမှာ စိတ်ဝင်စားပြီး ပြောတာကို ကျေးဇူးတင်ပါ
တယ်”

ထို့နောက် ‘ဂျူး’က ဝင်၍...

“ဒါထက် ခင်ဗျားသား ‘ပေါ့လီ’အကြောင်း ဘာများစုံစမ်းလို့ရသလဲ”
ဟု မေးလိုက်ပြန်သည်။

“နည်းနည်းပါးပါးတော့ စ၊ သိရပါပြီ။ ခင်ဗျားတို့ ကျုပ်ဆီ တယ်လီဖုန်းဆက်တာ ကျေးဇူးပါပဲ”

ဤသို့ပြောပြီး ‘ကော်မင်’သည် စကားဖြတ်လိုက်သည်။

တယ်လီဖုန်းစကားပြောခွက်ကို ပြန်ချလိုက်ချိန်တွင် ‘ကော်မင်’သည် တစ်ကိုယ်လုံး ဓောချွေးများပြန်လျက်ရှိပြီး စိတ်ထဲမှလည်း အလွန်ဒေါသထွက်နေမိလေသည်။

ခဏကြာသော် သူသည် အတွင်းရေးမှူးဖင်လီ၏အခန်းသို့ တယ်လီဖုန်းဆက်၍ မူလက စီစဉ်ထားသလို ‘ကာမာကုရာ’အရပ်သို့ လေ့လာရန် မသွားဖြစ်တော့ကြောင်း ပြောလိုက်သည်။

ထို့နောက် အမေရိကန်သံရုံးသို့ တယ်လီဖုန်းဆက်၍ စစ်သံမှူးမေဂျာ ‘ဟင်းရှော့’နှင့် ပြောလိုကြောင်း ပြောလိုက်သည်။

ချက်ချင်းလှုပ်ပင် မေဂျာ ‘ဟင်းရှော့’၏အသံ ကြားရသဖြင့် ‘ကော်မင်’က...

“ဒီမယ် ဝိုလ်မှူး၊ ခင်ဗျားကို ကျုပ် အရေးတကြီး တွေ့ချင်တယ်”ဟု ပြောလိုက်သည်။

“ဟုတ်ကဲ့...ကျွန်တော် တစ်နေ့လုံးရှိနေပါမယ်။ ခင်ဗျား...အဆင်ပြေတဲ့အချိန်သာ လာခဲ့ပါ”

မေဂျာ ‘ဟင်းရှော့’က ရည်မွန်စွာ ပြန်ပြောလေသည်။

x x x

အမေရိကန်သံရုံးမရောက်မီ ခပ်လှမ်းလှမ်းတစ်နေရာတွင် ဂျပန်ရဲတပ်စွဲက ယာဉ်အသွားအလာ လမ်းပိတ်ထားသဖြင့် ‘ကော်မင်’သည် တက္ကသိုလ်ကားဒရိုင်ဘာအား ကျသင့်ငွေပေးချေပြီးနောက် ခြေကျင့်ဆက်လျှောက်သွားရလေသည်။

ရဲက လမ်းပိတ်ဆိုထားသည့်အကြောင်းမှာ ဂျပန်လူမျိုးများက ဂျပန်ပြည်၌ အမေရိကန် ခုံးကျည်စခန်း တည်ဆောက်ခြင်းကို ကန့်ကွက် ဆန္ဒပြနေသောကြောင့် ဖြစ်လေသည်။ ဆန္ဒပြသူအများစုမှာ တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားများ၊ လက်ဝဲနိုင်ငံရေးဝါဒီများ၊ အယူသီးသူများဖြစ်ပြီး မိန်းကလေးများလည်း ပါဝင်လေသည်။ သူတို့သည် ကြွေးကြော်သံများကိုလည်း ကြွေး

ကြော်လျက်ရှိကြသည်။

‘ကော်မင်’သည် လူတွေကြားထဲ အတင်းတိုးဝင်သွားရာ ယူနီဖောင်းဝတ် နှုတ်ရဲတစ်စု တန်းစီစောင့်နေရာကို ဖြတ်သွားပြီးနောက် သံရုံးအဆောက်အအုံသို့ ရောက်ရှိသွားလေသည်။ သံရုံးအဆောက်အအုံအတွင်း၌ ကား နေထမ်းများသည် ဘာမှမဖြစ်သကဲ့သို့ ပုံမှန်အလုပ်လုပ်လျက်ရှိကြသည်။

‘မေဂျာဟင်းရှော့’သည် သူ၏ရုံးခန်းပြတင်းပေါက်အနီးတွင် ရပ်ပြီး ငြင်းဘက်မှ ဆန္ဒပြနေသူများကို လှမ်းကြည့်နေရာ ‘ကော်မင်’ရောက်သွားသောအခါ လှည့်စကားပြောလေသည်။

“ဆန္ဒပြသူတွေက သနားဖို့လည်းကောင်းတယ်။ သူတို့မကျေနပ်လို့ ဆန္ဒပြရုံနဲ့ ကိစ္စပြီးမယ်ထင်နေကြတယ်။ တကယ်ကျတော့ သူတို့ အစိုးရပါ ဒီထိမှသာ ပတ်သက်နေတယ်”

မေဂျာ ‘ဟင်းရှော့’က လေသံခပ်အေးအေးဖြင့် ပြောလိုက်သော်လည်း ‘ကော်မင်’သည် သူ၏စိတ်ထဲ မကျေမချမ်းဖြစ်နေခြင်းကို ခပ်ဘွင်းဘွင်းပင် ပြောရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

“ခင်ဗျားက ကျုပ်ကို ဖြစ်တဲ့နည်းနဲ့ ဂျပန်ပြည်က ပြန်ထွက်သွားအောင် ထုပ်ဖယ်လို့ပြောခဲ့တာဟာ ဟန်ဆောင်ခြိမ်းခြောက်တာ မဟုတ်ဘူးပေါ့”

“ခင်ဗျားပြောတာ နားမလည်ပါဘူး။ ရှင်းပြစမ်းပါဦးဗျ”

“ကျုပ်ပြောပြမယ်။ ဒီနေ့မနက်ပဲ ကျုပ်ဆီကို နယူးယောက်မြို့က တယ်လီဖုန်းလာတယ်။ ကျုပ်နဲ့အလွန်ခင်မင်ရင်းနှီးတဲ့ မိတ်ဆွေတစ်ဦးက ကျုပ်ကို အရာခွဲတယ်။ ဒါ့က သူ့ကို နောက်က တစ်ယောက်ယောက်က အကျပ်ချိတ်ပြီး ခိုင်းလို့သာ ဖြစ်ရမယ်။ ကျုပ်ဝတ္ထုတစ်ပုဒ်ကို ရုပ်ရှင်ရိုက်ဖို့ဒေါ်လာ ငွေ တစ်သိန်းခွဲနဲ့ အရောင်းအဝယ် သေချာပြီးပါမှ ဘာအကြောင်းမှမပြတ် ခဝယ်ချင်တော့ဘူးဆိုလို့ ကျုပ်မှာ ဒေါ်လာတစ်သိန်းခွဲ နှစ်နာသွားတယ်။ ဒါတင်မကသေးဘူး။ ဘယ်တုန်းကမှ ကျုပ်ကို ပြဿနာမလုပ်ခဲ့တဲ့ ပြည်တွင်း အခွန်ဌာနက ကျုပ်ရဲ့ဝင်ငွေစာရင်းတွေကို စစ်လားဆေးလားလုပ်ဖို့ ပြင်ဆင်တာတယ်”

‘ကော်မင်’က ဒေါသထွက်ထွက်နှင့် ပြောလိုက်ရာ မေဂျာ ‘ဟင်းရှော့’က... “တစ်မနက်ထဲ ကြားလိုက်ရတဲ့ မကောင်းသတင်းတွေက မနည်းပါ

လား”ဟု ပြောလိုက်သည်။

“ဒါတွေက... အလိုလိုဖြစ်လာတဲ့ တိုက်ဆိုင်မှု မဖြစ်နိုင်ဘူး။ ကျုပ် အမေရိကန်ကို အမြန်ဆုံး မပြန်ရင် အကြီးအကျယ် စီးပွားထိခိုက်ပြီး ဒုက္ခရောက်အောင် တမင်သက်သက် လုပ်ကြံဖန်တီးတာ ဖြစ်ရမယ်”

“ဒီကိစ္စတွေမှာ ကျွန်တော်ရဲ့ ပယောဂပါတယ်လို့ ခင်ဗျားထင်သလား”

“ထင်တာမဟုတ်ပါဘူး။ ခင်ဗျားလက်ချက်ပဲဆိုတာ ကျုပ်တထစ်ချသိတယ်”

‘မစ္စတာကော်မင်’ကလည်း ကျွန်တော်ရဲ့ အစွမ်းကို အထင်ကြီးလွန်းနေပုံရပါတယ်”

“မဟုတ်ပါဘူး။ ကျုပ်သိလို့ ပြောခြင်းဖြစ်တယ်။ ခင်ဗျားရဲ့ လုပ်ပုံလုပ်နည်းက အလွန်အကြံပိုင်တယ်ဆိုတာလည်း ကျုပ်ဝန်ခံရမယ်။ ဒါပေမဲ့ ခင်ဗျားလုပ်ပုံက ရှေ့လောကြီးပြီး နည်းနည်းလွန်သွားတယ်။ ကျုပ်က ဒီမှာ စုံစမ်းလို့ ဖြစ်ရပ်အမှန်ကို အရိပ်အမြွက်သိရတာကြောင့် စိုးရိမ်ပြီး အမေရိကန်ကို ပြန်ဖို့ စိတ်ကူးပြီးကာမှ ခင်ဗျားက ကျုပ်ကို မပြန်ပြန်အောင် အကျပ်ကိုင်တာကတော့ ခင်ဗျားထင်သလို ဖြစ်လာဘူး။ ခင်ဗျားတို့က ဒီလို အကျပ်ကိုင်လာတာကြောင့် ကျုပ်က လေးလေးနက်နက် သုံးသပ်စဉ်းစားကြည့်မိတယ်။ ကျုပ်က စာရေးဆရာတစ်ယောက်ဖြစ်တယ်ဗျ။ အနုပညာသမားဆိုတာ အောင်မြင်နေပြီး အနုပညာကောင်းကောင်း ဖန်တီးထုတ်လုပ်နိုင်ရင် ရသူတွေက အမြဲတမ်း ခွင့်လွှတ်နိုင်တဲ့သဘောရှိတယ်”

“ဒါတွေကို ခင်ဗျားက ရှင်းပြနေဖို့ မလိုပါဘူး”

“လိုတယ်ဗျ။ ကျုပ် အခု ဆက်ပြောမယ့် စကားတွေကို ခင်ဗျား သဘောပေါက်ဖို့ ကျုပ်ကို ခင်ဗျားက ကောင်းကောင်း နားလည်ထားဖို့ လိုတယ်”

“ခင်ဗျားက ဘာများ ပြောမှာလို့လို့လဲ”

“ဒီမယ်... ကျုပ်ဟာ အမေရိကန် နိုင်ငံသားတစ်ဦး ဖြစ်တယ်။ ကျုပ်ရဲ့ တရားဝင်ရပိုင်ခွင့်နဲ့ အခွင့်အရေးတွေကိုလည်း ကျုပ်ကောင်းကောင်း နားလည်တယ်။ အမေရိကန်နိုင်ငံရဲ့ ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ အခြေခံဥပဒေ သဘောအရ ကျုပ်တို့လို ပြည်သူတွေကသာ အစိုးရအဖွဲ့ကို ထောက်ပံ့ပြီး အလုပ်လုပ်ခိုင်းတဲ့သဘောရှိတယ်။ အစိုးရက ပြည်သူတွေကို ချုပ်ကိုင်ရ

တာမဟုတ်ဘူး။ ဒါကြောင့် ကျုပ်ကို ဘာလုပ်ရမယ်။ ဘယ်ကိုသွားရမယ် ဆိုတာလည်း အစိုးရက အမိန့်ပေးလို့မရဘူး။ ကျုပ်က တရားဥပဒေကို လိုက်နာရုံသေနေသမျှကာလပတ်လုံး အစိုးရက ကျုပ်ကို ဘာမှချုပ်ချယ် အမိန့်မပေးနိုင်ဘူး။ အခုအချိန်အထိ ကျုပ်ဟာ တရားဥပဒေကို ဆန့်ကျင် ချိုးဖောက်တာလည်း မရှိဘူး”

“ဒါတော့... ကျွန်တော်ကလည်း သံသယမရှိပါဘူး”

“အခု ခင်ဗျားက ကျုပ်ကို ဂျပန်ပြည်က ထွက်သွားအောင် အတင်း အဓမ္မအကျပ်ကိုင်လို့ရမယ်ထင်ရင် ခင်ဗျားမှားပြီလို့ ကျုပ်ပြောချင်တယ်”

“အော်... ဒီလိုလား”

“ကျုပ်အဓိကပြောချင်တာက အမေရိကန်ပြည်မှာ ကျုပ်ရဲ့ ငွေငွေကြေးရေးအခြေအနေထိခိုက်နစ်နာအောင် ခင်ဗျားတို့ လုပ်ကြံနေတာတို့ ရပ်တန့်ကမရပ်ရင် ကျုပ်က ဂျပန်သတင်းစာတိုက်တွေကို သွားပြီးဖွင့်ချ လိုက်မယ်”

“ဘာကိုဖွင့်ချမှာလဲခင်ဗျာ”

“ဂျပန်ပြည်မှာ လာဖွင့်ထားတဲ့ အမေရိကန်အီလက်ထရွန်နစ်ကုမ္ပဏီဟာ ‘စီအိုင်အေ’ ထောက်လှမ်းရေးက ဟန်ပြဖွင့်ထားတဲ့ကုမ္ပဏီဖြစ်ပြီး ဘာပစ္စည်းမှ ထုတ်လုပ်တာမဟုတ်ကြောင်း ဒီကိစ္စက အမေရိကန်အစိုးရက လုံတွေကိုလှည့်စားပြီး လျှို့ဝှက်လုပ်ငန်းတွေလုပ်နေကြောင်း ဖွင့်ပြောလိုက်မယ်။ ဒါကို ခင်ဗျားတို့က ဘယ်လိုမှ ဖုန်းကွယ်လို့ ရမှာမဟုတ်ဘူး”

‘ကော်မင်’က ခြိမ်းခြောက်သလို ပြောလိုက်သော်လည်း မေဂျာဟင်းရော့သည် စိုးရိမ်တုန်လှုပ်ပုံမရချေ။

“ဒါတွေကို ခင်ဗျားဖွင့်ပြောဖို့တောင် မလိုတော့ပါဘူး။ ဒီမယ်မစ္စတာ ‘ကော်မင်’ ခင်ဗျားနဲ့ ကျွန်တော်နောက်ဆုံးတွေ့ဆုံစကားပြောပြီးတဲ့နောက် ပိုင်းမှာ အခြေအနေတစ်မျိုး ပြောင်းလာပြီဖြစ်ပါတယ်။ ခင်ဗျားက ဂျပန်အစိုးရကို အထင်အမြင်သေးနေပုံရတယ်။ တကယ်တော့ အမေရိကန် အီလက်ထရွန်နစ်ကုမ္ပဏီမှာ ဟန်ပြသဘောဖွင့်ထားတယ်ဆိုတာကို ဂျပန်အစိုးရက သိနေပြီခင်ဗျ”

“ဒါဖြင့် ကျုပ်ပြောတာတွေကို ခင်ဗျားက ဝန်ခံတယ်ပေါ့”

"ဟုတ်ကဲ့၊ ဝန်ခံခံလိုလည်း မဖြစ်ဘူး။ ဒီကုမ္ပဏီကို တည်ထောင်ဖွင့်လှစ်ရတဲ့အကြောင်းက ကျွမ်းကျင်သူပညာရှင်တွေ ဂျပန်ပြည်ကိုဝင်လာဖို့ အကြောင်းပြကောင်းအောင် ဖန်တီးခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ ကျွမ်းကျင်ပညာရှင်တွေက ဂျပန်ပြည်တောင်ပေါ်ဒေသမှာရှိတဲ့ ဒုံးကျည်စခန်းမှာ အလုပ်လုပ်ဖို့ဖြစ်တယ်။ ကျွမ်းကျင်သူပညာရှင် အတော်များများလိုတဲ့အတွက် ဒီလူတွေကို ဒီအတိုင်း ခြောင်ခေါ်သွင်းလာရင် ဂျပန်သတင်းစာတွေက ချက်ချင်း သတင်းရပြီး စုံစမ်းမေးမြန်းတာတို့၊ သတင်းစာထဲ ရေးသားဖော်ပြတာတို့ လုပ်လာမှာစိုးလို့ ကျွန်တော်တို့လူတွေကို အိလက်ထရွန်နစ်ကုမ္ပဏီက အလုပ်သမားတွေအဖြစ် အကြောင်းပြပြီး ခေါ်သွင်းလာခဲ့ရပါတယ်။ သူတို့တွေဟာ တိုကျိုမြို့မှာ ခေတနာပြုတော့မှ ဒုံးကျည်စခန်းရှိရာ တောင်ပေါ်ဒေသကို ဆက်သွားကြရပါတယ်။ ဂျပန်သတင်းစာတွေက အမေရိကန်အိလက်ထရွန်နစ်ကုမ္ပဏီဟာ ဟန်ပြလုပ်ငန်းတစ်ခု ဖြစ်တယ်ဆိုတာတော့ မသိကြသေးပါဘူး။ ခင်ဗျားက သွားဖွင့်ပြောမယ်ဆိုရင် သူတို့သတင်းစာထဲမှာ ထည့်သွင်းဖော်ပြမှာလည်း အမှန်ပဲ။ ကျွန်တော်တို့ အမေရိကန်အစိုးရအဖို့ နည်းနည်းပါးပါး ဖြေရှင်းရခက်မှာတလွဲလို့ ဘာမှ ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် ထိခိုက်စရာ မရှိပါဘူး။ အမှန်တော့ ဒုံးကျည်စခန်း တည်ဆောက်နေဆဲ ထာလမှာသာ ဒီကုမ္ပဏီရှိနေဖို့ လိုတာပါ"

ဒါတော့ ခင်ဗျားက ကျုပ်ကိုလှည့်စားပြောနေပြန်ပြီ"

"ခင်ဗျားက ဒီလိုပဲထင်သလား" မေဂျာဟင်းရှော့က ပြုံး၍ပြောလိုက်သည်။

'ကော်မင်'ကမူ လေသံခပ်တင်းတင်းဖြင့် ပြန်ပြောလေသည်။

"ကျုပ်သား 'ပေါလ်'ဟာ အိလက်ထရွန်နစ်ကုမ္ပဏီကို သွားခဲ့တယ်ဆိုတာ ကျုပ်သိတယ်။ သူကဗိုလ်ချုပ်ကြီး 'ဂစ်ဆင်'ကို သေနတ်နဲ့ပစ်လိုက်တယ်။ ပြီးတော့ သူအဖမ်းခံရတယ်"

"ဒါတော့မှန်ပါတယ်။ ခင်ဗျားရဲ့သားကို ဒီဂျပန်ပြည်ခေါ်လာရတာဟာ ဒုံးကျည်စခန်းမှာ အလုပ်လုပ်ဖို့ ဖြစ်တယ်။ ကျွန်တော်တို့က လူရွေးရာမှာ အဘက်ဘက်က စိစစ်လေ့လာပြီး ရွေးလေ့ရှိပါတယ်။ သို့သော်လည်း တစ်ခါတလေကျတော့ အသေးစိတ် မစိစစ်နိုင်တာမျိုးလည်း ရှိတတ်ပါ"

တယ်။ ခင်ဗျားရဲ့သားဟာ စိတ္တဗေဒပညာသဘောအရ စိတ်ကသိပ်ဓနန်ဘူးခင်ဗျ။ သူက ဒီဂျပန်ပြည်မှာ ဒုံးကျည်စခန်းတည်ဆောက်တာကို သဘောမကျတဲ့အတွက် အစီအစဉ်ကို ဖျက်ပစ်လိုက်ဖို့ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဂစ်ဆင်ကို အကျပ်ကိုင်ခဲ့တယ်။ သူဟာ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးကို သေနတ်နဲ့အသေပစ်သတ်ဖို့ ရည်ရွယ်ချက်ရှိ။ မရှိတော့ ကျွန်တော် မသိဘူး။ သို့သော်လည်း ပစ်ခတ်တာတော့ အမှန်ပါပဲ။ ဒါနဲ့သူ့ကို လုံခြုံရေးအစောင့်တွေက ဝိုင်းဖမ်းပြီး အစောင့်အရှောက်နဲ့ အမေရိကန်ပြန်ပို့လိုက်ရတယ်။ အိလက်ထရွန်နစ်ကုမ္ပဏီရဲ့ အကြောင်းမှန်ကို ခင်ဗျားသားက လျှောက်ပြောမှာစိုးလို့လည်း သူ့ကို အစောင့်တွေ တင်းတင်းကျပ်ကျပ်ချထားခဲ့တယ်။ အမေရိကန်ကို ပြန်ရောက်ပြီးတော့ စိတ်ရောဂါအထူးကု ဆရာဝန်တွေနဲ့ကုသဖို့ စီစဉ်နေတုန်းပဲ ခင်ဗျားသားဟာ သူ့ကိုယ်သူသတ်သေသွားပါတယ်"

"ခင်ဗျား အခုပြောတာတွေကို ကျုပ်တော့ မယုံဘူး။ ခင်ဗျားဟာ စကားအမျိုးမျိုးလှည့်ပတ် ပြောတတ်တယ်"

'ကော်မင်'က သူ၏သဘောထားကို ခပ်ဘွင်းဘွင်းပင် ပြောလိုက်သည်။

"ကျွန်တော်ပြောတာ အမှန်ဖြစ်ပါတယ်။ မူလကတော့...ကျွန်တော်တို့အနေနဲ့ ဒုံးကျည်စခန်းအကြောင်း လျှို့ဝှက်ထားချင်လို့ လုံခြုံရေးအစီအစဉ်တွေ လုပ်ခဲ့ရခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ အခုတော့ မလိုတော့ပါဘူး။ ခင်ဗျားလုပ်ချင်သလိုလုပ်နိုင်ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့က ဂရုမစိုက်ပါဘူး။ ခင်ဗျားအနေနဲ့ ဂျပန်ပြည်မှာ နေချင်သလောက်နေပြီး ကြိုက်သလို စုံစမ်းမေးမြန်းတာတွေလည်း လုပ်နိုင်ပါတယ်"

"ခင်ဗျားက ကျုပ်ကို စီးပွားရေးထိခိုက်နစ်နာအောင်လုပ်ပြီးကာမှ ဒီစကားမျိုးပြောတာကိုး"

"ပြည်တွင်းအခွန်ဌာနက ဝင်ငွေစာရင်းတွေကို စစ်ဆေးတယ်ဆိုတာသာမန်လုပ်ရိုးလုပ်စဉ်ဖြစ်ပါတယ်။ တခြားလူတွေလည်း ဒီလိုပဲကြုံရတာပါပဲ။ ခင်ဗျားကို တရားစွဲတာကတော့ ကျွန်တော်တို့ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ဖန်တီးယူနိုင်မှာလဲ။ အခုလောလောဆယ် ခင်ဗျားရင်ဆိုင်ခံစားနေရတာကို ဝမ်းနည်းပါတယ်။ သို့သော်လည်း ဒါတွေဟာ ကျွန်တော်တို့လုပ်တာပဲလို့ စွပ်စွဲလို့"

မရဘူးခင်ဗျ"

"ဒါကို ခဏအသာထားလိုက်ပါဦး။ ကျုပ်က တစ်ခုတော့ ပြတ်ပြတ် သားသား သိချင်တယ်။ ကျုပ် ဒီဂျပန်ပြည်မှာ ဆက်နေဖို့ဆုံးဖြတ်ရင် ခင်ဗျား တို့က နောက်ထပ် အနှောင်အယှက်ပေးဦးမှာလား"

'ကော်မင်'က ခပ်တည်တည်မေးလိုက်ရာ မေကျာ'ဟင်းရှော'သည် ပြုံး၍ ထိုင်ရာမှ ထလိုက်သည်။

"ဒါအတွက် စိတ်ချပါ။ ဘယ်လုနဲ့ နောက်တစ် ခုလည်း ပြောချင်ပါသေးတယ်။ လာမယ့် ဖေဖော်ဝါရီလလယ်လောက်မှာ အမေရိကန်သံအမတ်ကြီးက ဂျပန်ပြည်ကို အလည်လာမယ် ကွန်ဂရက် လွှတ်တော်အမတ် အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ကို ဂုဏ်ပြုတဲ့ညွှန်ခွဲတစ်ခု လုပ်ဖို့ရှိတယ်။ တကယ်လို့ ခင်ဗျားက ဂျပန်ပြည်မှာ ရှိနေသေးတယ်ဆိုရင် ခင်ဗျားနဲ့တကွ ခင်ဗျားရဲ့အတွင်းရေးမှူးတို့ကို ဂုဏ်ပြုညစာစားပွဲတက်ဖို့ သံအမတ်ကြီးက ဖိတ်ပါလိမ့်မယ်"

ထိုစကားကို 'ကော်မင်'က ချက်ချင်းပြန်မဖြေဘဲ ခေတ္တစဉ်းစားနေမိ သည်။ သူ့အား အမေရိကန် အစိုးရအနေဖြင့် အလိမ္မာသုံးကာ အချို့သတ် ၍ ကိုင်တွယ်ကြိုးကိုင်နေခြင်းပေလောဟုလည်း တွေးမိလေသည်။ ရှေ့ လျှောက် သူ့အားမည်သို့မည်ပုံ ခြယ်လှယ်ဦးမည်ကိုလည်း စဉ်းစား၍မရ ချေ။ ထို့ကြောင့် သူသည် ဘုကျကျပင် ပြန်ပြောလေသည်။

"ကျုပ်က သံအမတ်ရဲ့ ညစာစားပွဲကိုလည်း မလာချင်ဘူး။ ကျုပ်ရဲ့ အစီအစဉ်တွေကိုလည်း မစဉ်းစားရသေးဘူး"

"ဒါကို နားလည်ပါတယ်။ ကျွန်တော်အနေနဲ့ စောစောက ခင်ဗျားကို အမှန်အတိုင်းမပြောနိုင်ခဲ့တာလည်း ဝမ်းနည်းပါတယ်"

စစ်သံမှူးက ပြောလိုက်ချိန်တွင် 'ကော်မင်'သည် တံခါးဝနားဆီသို့ လျှောက်သွားပြီး...

"ကျုပ်က ခင်ဗျားနဲ့ နောက်ထပ် ဆက်သွယ်ဦးမယ်"ဟု ပြောလိုက် သည်။

"ဟုတ်ကဲ့...ကောင်းပါပြီခင်ဗျ"

'ကော်မင်'သည် ပြင်ဘက်သို့ရောက်သောအခါ အခြေအနေကိုပြန်၍

စဉ်းစားသုံးသပ်ကြည့်လေသည်။ စစ်သံမှူးမေကျာ'ဟင်းရှော'ပြောလိုက်သော စကားများကို သူသည် လုံးဝ မယုံကြည်ချေ။ ယုတ္တိရှိသယောင် လုပ်ကြံ လိမ်လည်ပြောလိုက်ခြင်းသာ ဖြစ်ရမည်ဟု ယူဆမိသည်။ မိမိအနေဖြင့် သူတို့အပေါ် သံသယမရှိအောင် နှစ်သိမ့်ပြောလိုက်ခြင်းလည်း ဖြစ်နိုင်လေ သည်။

မေကျာ'ဟင်းရှော'သည် သူပြောလိုက်သော စကားများကို မိမိ(ကော်မင်) က လက်ခံယုံကြည်သည်ဟု ထင်ကောင်းထင်နေပေလိမ့်မည်။ ဤသို့ထင် သည့်အတိုင်း မိမိကလည်း ယုံကြည်သလိုဟန်ဆောင်နေလိုက်ခြင်းသာလျှင် အကောင်းဆုံးဟု စဉ်းစားမိလေသည်။

'ကော်မင်'သည် သူ၏ဟိုတယ်သို့ ပြန်သွားသောအခါ ညွှန်ခွဲထဲသို့ အတွင်းရေးမှူး'ဖင်လီ'က ပုံနှိပ်စာမူကြမ်းများကို ကြည့်နေသည်ကို တွေ့ရ လေသည်။ သူမသည် 'ကော်မင်'အား စာမူကြမ်းနှင့်ပတ်သက်၍ မေးခွန်း များမေးရာ 'ကော်မင်'က မဖြေဘဲ သူ၏အိပ်ခန်းတွင်းသို့ တိုက်ရိုက်ဝင်သွား လေသည်။

ထို့နောက် မှတ်စုစာအုပ်နှင့်ခဲတံကိုယူကာ သူ၏ငွေရေးကြေးကိစ္စများကို အေးဂျင့်(ကိုယ်စားလှယ်)နှင့် စာရင်းကိုင်တစ်ဦးအား လွှဲအပ်ထားခဲ့သည်မှာ ကြာပြီဖြစ်သည်။ သူ၏ကိုယ်စားလှယ် 'ဂျူး'က စာမူခရရိသော ငွေများကို 'ကော်မင်'၏ဘဏ်စာရင်းသို့ မှန်မှန်သွင်းပြီး ပေးရန်ရှိသည်တို့ကိုလည်း ပေးလေ့ရှိသည်။ 'ကော်မင်'၏ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ အသုံးစရိတ်အတွက် တစ်လလျှင်တစ်ကြိမ် 'ချက်'လက်မှတ်တစ်ခုလည်း ပို့ပေးလေ့ရှိသည်။ 'ကော်မင်'အနေဖြင့် သူ၏ဘဏ်စာရင်းများတွင် ငွေမည်မျှရှိသည်ကို အတိ အကျမသိချေ။ ယခု တရားစွဲဆိုခြင်းခံရခြင်းကြောင့် ငွေကြေးအမြောက်အမြား ကုန်ကျမည်မှာ သေချာပေသည်။ ဟောပြောပွဲကန်ထရိုက်စာချုပ်ထုတ်ကွက်၍ လျှော်ကြေးငွေ ဒေါ်လာတစ်သိန်းတောင်းဆိုခြင်းကတော့ အလွန်များလှစာ သည်။ တစ်သိန်းမဟုတ်သည့်တိုင်အောင် တရားရုံးက တရားလို 'ခက်ခဲ' အား ဒေါ်လာ ငါးသောင်းရစေဟု အမိန့်ချဖွယ်ရာရှိသည်။ ဒေါ်လာငါး သောင်းထက် လျှော့၍ကား လက်ခံမည်မဟုတ်ချေ။

တစ်ဖန် မိမိရှေ့နေ 'ဘလိတ်ကလီ'ကိုလည်း ရှေ့နေပေးရမည် ဖြစ်

သည်။ အနည်းဆုံး ဒေါ်လာငါးထောင်ခန့် ရှေ့နေအဖြစ် ပေးရလိမ့်မည်ဟု ခန့်မှန်းမိလေသည်။ အကောင်းဆုံးနည်းမှာ အမှုကို တရားရုံးပြင်ပတွင် နှစ်ဖက်ညှိနှိုင်းပြီး ပြေလည်အောင် ကျေအေးရန်အတွက် 'ဘလိတ်ကလီ' အား တိုက်တွန်းခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

'ကော်မင်'သည် လိုအပ်သော ငွေများရရှိရေးအတွက် အမေရိကန်ရှိ သူ၏ အိမ်နှင့်မြေကို အပေါင်ထားပြီး ငွေချေးရန် စိတ်ကူးရမိလေသည်။ ယင်းအစီအစဉ်လုပ်ရန် အမေရိကန်သို့ ကြေးနန်းစာတစ်စောင် အကြမ်းရေး ပြီး တယ်လီဖုန်းဆက်၍ ကြေးနန်းရုံးသို့ ပြောမည်ကြံပြီးကာမှ တစ်စုံတစ် ခုကို သတိရမိသဖြင့် တယ်လီဖုန်းမဆက်ဘဲ နေလိုက်သည်။ သူ၏တယ်လီ ဖုန်းကို အမေရိကန်ထောက်လှမ်းရေးက ကြားဖြတ်နားထောင်နေမည်မှာ သဘောတရားဖြင့် သူ၏ငွေရေးကြေးရေးကိစ္စများကို မသိစေလိုသောကြောင့် မဆက်ဘဲ နေလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ သူ့ကိုယ်တိုင် ဆက်သွယ်ရေးရုံးသို့ သွားပြီး အမေရိကန်သို့ တိုက်ရိုက်တယ်လီဖုန်းဆက်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက် သည်။

'ကော်မင်'သည် ဧည့်ခန်းသို့ပြန်ထွက်လာပြီး အတွင်းရေးမှူး 'ဖင်လီ' အား ညွှန်ကြားလေသည်။

"ဒီအပတ်ကုန်ရင် နယူးယောက်မြို့ကို လေယာဉ်လက်မှတ်နှစ်စောင် ဝယ်ဖို့ စီစဉ်ထားလိုက်ပါ။ ဒီကြားထဲမှာတော့ တို့က ဂျပန်ပြည်မှာ လေ့လာ ရေးထွက်ပြီး လည်ပတ်ကြမယ်"

"ဒါဖြင့် ကျွန်မတို့က အမေရိကန်ပြန်ဖို့ သေချာသွားပြီပေါ့"

"အေး...ဟုတ်တယ်"

'ဖင်လီ'သည် ဘာမှ ဆက်မပြောတော့ဘဲ ခရီးသွားလာရေးအေဂျင်စီ သို့ တယ်လီဖုန်းဆက်လေသည်။ ခဏမျှကြာသော် သူမက 'ကော်မင်'အား အခြေအနေကို ပြန်ပြောပြလေသည်။

"စနေနေ့ လေယာဉ်တွေအားလုံး လူပြည့်နေပြီတဲ့။ တနင်္ဂနွေနေ့ မနက် ဆယ်နာရီအခါကတော့ လူနှစ်ယောက်စာနေရာရမယ်လို့ပြောတယ်"

"ကောင်းသားပဲ။ အဲဒီလေယာဉ်မှာပဲလက်မှတ်ယူလိုက်ပါ"

"ဟုတ်ကဲ့...ကျွန်မလုပ်လိုက်ပါ့မယ်"

"ဒီနေ့အဖို့ လုပ်စရာ ဘာမှမရှိတော့လို့ အချိန်အားနေပြီ။ မင်းဘာများ လုပ်ချင်သလဲ"

"ဂျပန် 'ကာကူကီ' ပြဇာတ်သွားကြည့်ကြရင်ကော"

"ကောင်းသားပဲ။ လက်မှတ် ရနိုင်သလားဆိုတာ စုံစမ်းကြည့်စမ်းပါ။ ပြီးတော့ နောက်ထပ် ဆယ်မိနစ်လောက်ကြာရင် မင်းနဲ့ငါ ဟိုတယ်ဧည့်ခန်း မှာ ဆုံကြမယ်"

"ကောင်းပါပြီ"

'ဖင်လီ'က ပြောပြောဆိုဆို သူမ၏အခန်းသို့ ထွက်သွားလေရာ 'ကော်မင်'သည် တယ်လီဖုန်းကို ကောက်ကိုင်၍ 'ဝီလာ'လေတပ်စခန်းရှိ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး 'ဂစ်ဆင်'ထံ ဆက်ကြည့်လေသည်။ တစ်ဖက်မှ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး၏ တပ်ရေးအရာရှိ ဗိုလ်မှူး 'အယ်လင်တန်'ဆိုသူက ပြန်ဖြေလေသည်။

"ဗိုလ်ချုပ်ကြီးက မရှိဘူးခင်ဗျ။ ကျွန်တော် ဘာများအကူအညီပေးရ မလဲ"

"ဗိုလ်ချုပ်ကြီး 'ဂစ်ဆင်'က အခု ဒုံးကျည်စခန်းကို သွားနေတာလား"

'ကော်မင်'က ရုတ်တရက်မေးလိုက်ရာ တစ်ဖက်မှ မေဂျာအယ်လင် တန်သည် အံ့အားသင့်ဟန်ဖြင့် ချက်ချင်းပြန်ဖြေသေးဘဲ ခေတ္တကြာမှ-

"ဒီမေးခွန်းကို ကျွန်တော့်အနေနဲ့ ဖြေပိုင်ခွင့်မရှိဘူးခင်ဗျ" ဟု ပြန်ဖြေ လေသည်။

"ခင်ဗျား ဖြေစရာလည်း မလိုပါဘူး။ ကျုပ်အခု ပြောမယ့်စကားကို သာ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးသိအောင် ဆက်ဆက်ပြောပေးစမ်းပါ။ ကျုပ်ဟာ ဗိုလ်ချုပ် ကြီးနဲ့ စစ်ပြီးခါစ အချိန်က စတင်ခင်မင်ခဲ့တဲ့ မိတ်ဆွေဟောင်းတစ်ဦး ဖြစ်တယ်။ ကျုပ်က ဂျပန်ပြည်က ပြန်ထွက်မသွားခင် သူ့နဲ့တွေ့ရင်တယ်။ နက်ဖြန်ဆိုရင် ကျုပ်က 'ဒီကို'အရပ်ကိုသွားမယ်။ ဟိုရောက်ရင် ဒုံးကျည်စခန်း ကို ကျုပ်တယ်လီဖုန်းဆက်မယ်။ ကျုပ် ဂျပန်ပြည်က မပြန်ခင် သူ့ကို ဆက်ဆက်တွေ့ဖို့ ရည်ရွယ်ကြောင်း ပြောထားလိုက်ပါ"

"ကောင်းပါပြီ။ ကျွန်တော် သတင်းပို့လိုက်ပါမယ်"

ထိုသူနှင့် စကားဖြတ်ပြီးနောက် 'ကော်မင်'သည် အတွင်းရေးမှူး 'ဖင်လီ' နှင့်ချိန်းထားသည့်အတိုင်း တွေ့ဆုံရန် ဟိုတယ်အောက်သံပဲသို့ ဆင်းသွား

လေသည်။ သူ၏ စိတ်ထဲရှိသော အကြံအစည်နှင့်ပတ်သက်၍ကား သူမအား ဖွင့်မပြောရန် ဆုံးဖြတ်ထားလေသည်။

ဟိုတယ် အပြင်ဘက်သို့ ရောက်သောအခါ 'ကော်မင်'က...
"တို့ပြတ်ဇာတ်သွားမကြည့်ခင်မှာ ငါလုပ်စရာနှစ်ခုရှိသေးတယ်"ဟု ပြောလိုက်သည်။

"ပြဇာတ်က ညနေပွဲကို နောက်တစ်နာရီကြာရင် စတော့မှာရင့်"
"ကိစ္စမရှိဘူး၊ အချိန်ရပါတယ်။ အခု တို့လမ်းလျှောက်သွားကြမယ်၊ တော်တော်လေးလျှောက်သွားပြီးမှ တက္ကစီကားငှားစီးတာပေါ့"

ဤသို့ပြောပြီး နှစ်ယောက်သား လမ်းလျှောက်ထွက်သွားကြလေသည်။
'ကော်မင်'၏ စိတ်ထဲတွင် စစ်သံမှူး၊ မေဂျာဟင်းရှောအကြောင်းကို စဉ်းစားမိလေသည်။ မိမိ အမေရိကန်သို့ မလွဲမသွေပြန်သွားတော့မည်ဟု မေဂျာဟင်းရှောက ယုံကြည်နေပုံရသည်။ ထို့ကြောင့် မိမိက တစ်မျိုးတစ်ပုံ ခြေလှမ်းလှမ်းမှ ဖြစ်မည်ဟုလည်း အကြံရလေသည်။

လမ်းလျှောက်သွားရင်း တက္ကစီကား အလွတ်တစ်စီးတွေ့ရသဖြင့် နှစ်ယောက်သား ထိုကားကိုတား၍ တက်စီးကြရာ ယာဉ်မောင်းသူက အင်္ဂလိပ်စကားတတ်သဖြင့် 'ကော်မင်'က-

"နိုင်ငံခြားကို တယ်လီဖုန်းဆက်လို့ရတဲ့ ဆက်သွယ်ရေးရုံးကို အရင်မောင်းစမ်းပါ"ဟု ပြောလိုက်သည်။

အတွင်းရေးမှူး 'ဖင်လီ'သည် အံ့အားသင့်ဟန်ဖြင့်...
"ရှင်က ဘာကြောင့် ဟိုတယ်ကနေပြီး မဆက်တာလဲ"ဟု မေးလိုက်သည်။

"ဟိုတယ်က တယ်လီဖုန်းဆက်ရင် ငါပြောတာတွေကို မေဂျာဟင်းရှောက သိသွားမှာစိုးလို့ပေါ့"

'ကော်မင်'က ပြန်ပြောလိုက်ပြီးနောက် တက္ကစီကားမောင်းသူက တယ်လီဖုန်းဆက်သွယ်ရေးရုံးသို့ မောင်းလိုက်သည်။

ရုံးရှေ့သို့ရောက်လျှင် 'ဖင်လီ'အား တက္ကစီကားထဲတွင် စောင့်ခိုင်းပြီး 'ကော်မင်'တစ်ယောက်တည်း တယ်လီဖုန်းရုံးအတွင်းသို့ ဝင်သွားလေသည်။
တာဝန်ကျအမျိုးသမီး ဝန်ထမ်းအား အမေရိကန်မှ သူ၏စာရင်းကိုင်

'မင်နီ'၏ တယ်လီဖုန်းနံပါတ်ကို ဆက်ပေးရန် ပြောလိုက်ပြီးနောက် အခန်းတစ်နေရာသို့ သီးသန့်တယ်လီဖုန်းစကားပြောရုံအတွင်းသို့ ဝင်စောင့်နေရလေသည်။

ဆယ်မိနစ်ခန့်ကြာသောအခါ တယ်လီဖုန်းအဆက်အသွယ်ရပြီး တစ်ဖက်မှ 'မင်နီ'က အိပ်ချင်မူးတူးနှင့်ပြန်ဖြေသံကို ကြားရလေသည်။

"ဟဲလို...မင်နီ ကျုပ် 'ကော်မင်' စကားပြောနေတယ်။ အခု အိပ်ရာကထပြီး ပြောနေတာလား"

"ဟုတ်တယ်...၊ အိပ်ပျော်နေရာက ထပြောရတာပဲ။ ဘာများကိစ္စရှိလို့လဲ"

'မင်နီ'က ပြောလျှင် 'ကော်မင်'သည် သူလိုချင်သည့် အစီအစဉ်ကို ပြောလေသည်။

"ကျုပ် အိမ်နဲ့မြေကို အပေါင်ထားပြီး ငွေချေးယူတဲ့အခါ ဒေါ်လာနှစ်သောင်းငါးထောင်ထက် ပိုရရင်လည်း ယူသာယူလိုက်။ ပြီးတော့ 'ဂျိုး'တို့လည်း ငွေရနိုင်သလောက် ရှာထားဖို့ ပြောလိုက်ပါ"

"နေပါဦး၊ မစ္စတာ 'ကော်မင်'က ဂျပန်ပြည်က ကုမ္ပဏီအစုရှယ်ယာတွေ ဝယ်မလို့လား။ ဒါမျိုးကရုံးရင် ခွက်ခွက်လန်အောင် ရှုံးတတ်တယ်" 'မင်နီ'က သတိပေးသလို ပြောလိုက်သည်။

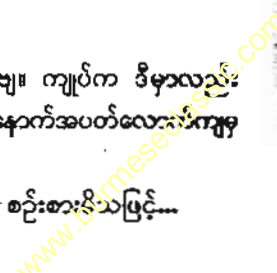
"ကျုပ်က ကုမ္ပဏီအစုရှယ်ယာတွေ ဝယ်မလို့ မဟုတ်ပါဘူး။ ကျုပ်ကို တရားစွဲထားတဲ့အကြောင်း 'ဂျိုး'က ပြောမပြဘူးလား"

"ပြောပြပါတယ်။ ဒီမယ် ခင်ဗျားက ဘာကြောင့် အိမ်နဲ့မြေကို ပေါင်ပြီး ငွေချေးချင်တာလည်း၊ ငွေချေးတယ်ဆိုရင် အတိုးပေးရမှာက မနည်းလှပါဘူး။ ခင်ဗျားက ခုမကြာခင်ဘဲ အမေရိကန်ပြည်ကို ပြန်လာခဲ့မှာ မဟုတ်လား"

'မင်နီ'က ပြန်မေးလိုက်သည်။

"ခုချက်ချင်းတော့ ပြန်မလာနိုင်သေးဘူးဗျ။ ကျုပ်က ဒီမှာလည်း နောက်ထပ် ငွေလိုတယ်။ သို့သော်လည်း ငွေကို နောက်အပတ်လေးပါကျမှ ပဲ ပို့ပါ"

ပြောရင်းနှင့် 'ကော်မင်'သည် တစ်စုံတစ်ခု စဉ်းစားနေသဖြင့်...

“အိမ်နဲ့ မြေပေါင်ဖို့ ကိစ္စကို ခဏဆိုင်းထားလိုက်ဦး။ ကျုပ် ထပ်ပြီး အကြောင်းကြားလိုက်မယ်။ နောက်ပြီး ကျုပ်ရဲ့ ငွေရေးကြေးရေးအခြေအနေ အတိအကျ သိချင်လို့ စာရင်းပြုစုပေးစေချင်တယ်။ ကျုပ်မှာ ငွေစုစုပေါင်း ဘယ်လောက်ရှိတယ်ဆိုတာ သိချင်တယ်။ ကျုပ်ရဲ့ အသက်အာမခံထားတဲ့ ငွေသားတန်ဖိုးလည်း သိချင်တယ်” ဟု ဆက်ပြောလိုက်သည်။

တစ်ဖက်မှ ‘မင်နီ’ သည် လုပ်စရာအလုပ်တွေ များလှသဖြင့် ညည်းလိုက်သည်။ သို့သော် ‘ကော်မင်’ အား သတိပေးသည့်အနေဖြင့်...

“ခင်ဗျားက ကတိစာချုပ် လက်မှတ်ရေးထိုးထားတာလဲ မမေ့ပါနဲ့” ဟု ပြောလိုက်သည်။

“ကျုပ် သိပါတယ်”

“ခင်ဗျားရဲ့ ငွေရေးကြေးရေးအခြေအနေစာရင်းကို ခင်ဗျားအခု တည်းနေတဲ့ ‘အင်ပီးရီးယံ’ ဟိုတယ်ကို ဝိုင်းပေးလိုက်မယ်။ ငွေသုံးဖို့ ဒေါ်လာတစ်ထောင်လောက်ရရင် တော်ပြီလား”

“နှစ်ထောင်လုပ်ပါဗျ”

“မလုပ်ပါနဲ့...ခင်ဗျားရဲ့ ငွေက သိပ်ရှိတော့တာ မဟုတ်ဘူး။ ဒေါ်လာတစ်ထောင်ငါးရာ ဆိုရင်ကော”

“ကောင်းပြီ...ထောင့်ငါးရာပဲ လုပ်ပါတော့”

“အိုကေ...ရှေ့လာမယ့် အင်္ဂါနေ့ရအောင် လုပ်ပေးမယ်”

“ကျေးဇူးပါပဲ။ နောက်တစ်ခုက ပြည်တွင်း အခွန်ဌာနက လူတွေက ဘာပြဿနာများ လုပ်တာလဲ”

“ပြဿနာရယ်လို့ မဟုတ်ပါဘူး။ တစ်နှစ်က ခင်ဗျားရဲ့ ဧည့်ခံစရိတ် နဲ့ ခရီးစရိတ် အကုန်အကျ စာရင်းပြတာကို သူတို့က ပြောချင်တယ်။ ဒါပေမဲ့ မပူပါနဲ့။ ကျုပ်က သူတို့ဌာနက လူတစ်ယောက်နဲ့ နေ့လယ်စာ အတူစားဖို့ ချိန်းထားတယ်။ ဒီလူနဲ့ နှိုင်းပြီး ကြည့်လုပ်လိုက်ပါမယ်”

“ကောင်းပါပြီ...ခင်ဗျားက မပူနဲ့ ဆိုရင်လည်း ကျုပ်က မပူပါဘူး”

“ဒါပေမဲ့ ခင်ဗျား သုံးတာက များလွန်းတယ်။ နည်းနည်းပါးပါးလည်း လျှော့သုံးပါဦး”

ထိုမျှနှင့် စကားပြတ်သွားကြပြီးနောက် တယ်လီဖုန်းပြောခ ကျသင့်ငွေ

ကို ရှင်းပေးရာ ဂျပန်ငွေ ယန်းရှစ်ထောင်ခြောက်ရာလေးဆယ်ကျသွားလေသည်။ အမေရိကန်ငွေနှင့်ဆိုလျှင် နှစ်ဆယ့်လေးဒေါ်လာခန့် ရှိလေသည်။

ထို့နောက် ‘ကော်မင်’ သည် တယ်လီဖုန်းရုံးမှပင် ဂျပန်စုံထောက် ‘မစ်ဆူ’ ထံသို့ တယ်လီဖုန်းဆက်ပြန်လေသည်။ ‘မစ်ဆူ’ က မရှိဘဲ သူ၏ ညီသာလျှင် ရှိသဖြင့် ‘ကော်မင်’ က သူသည် ‘ကာကူကီ’ ပြဇာတ်ရုံ၌ ရှိနေမည်ဟု အကြောင်းကြားလိုက်သည်။

တယ်လီဖုန်းရုံးမှထွက်၍ ‘ကော်မင်’ နှင့် ‘ဖင်လီ’ တို့နှစ်ယောက်သား ပြဇာတ်ရုံသို့ ဆက်သွားကြသောအခါ ပြဇာတ်က စတင်ကပြနေပြီဖြစ်သည်။ လက်မှတ်များကြိုတင်ရယူထားသဖြင့် သူတို့အား ရုံစောင့်အမှုထမ်းတစ်ဦးက ထိုင်ခုံနေရာသို့ လိုက်ပြပေးလေသည်။

‘ကာကူကီ’ ပြဇာတ်မှာ ဂျပန်လူမျိုးတို့၏ တိုင်းရင်းရိုးရာ ပြဇာတ်ဖြစ်၍ ‘ကော်မင်’ အနေဖြင့် စိတ်ဝင်စားခြင်း မရှိလှချေ။ ထို့ကြောင့် သူသည် ရုံထဲ၌ ထိုင်နေသော်လည်း ပြဇာတ်ကို အားရစိုက်မကြည့်ဘဲ ရောက်တတ်ရာရာ စဉ်းစားနေမိလေသည်။ အခါအားဖြင့် သူနှင့် အလွန်ခင်မင်ရင်းနှီးသူ ‘မက်ခီ’ က ဘာကြောင့် တရားစွဲရလေသနည်းဟု တွေးနေမိလေသည်။ ‘မက်ခီ’ သည် ဟောပြောမှုများကို တာဝန်ခံ၍ လက်ခံစဉ်ပေးသူ ကံထရိုက်တစ်ဦးဖြစ်ပြီး ‘ကော်မင်’ နှင့် အလွန်ခင်မင်ရင်းနှီးသူ မိတ်ဆွေတစ်ဦးဖြစ်လေသည်။ ထို့ပြင် ‘မက်ခီ’ သည် ‘ကော်မင်’ ၏ ဇနီးမောင်နှံများ ‘ဖိုဘီ’ နှင့်လည်း အထူးခင်မင်ရင်းနှီးသူဖြစ်ရာ သူတို့အိမ်ထောင်ရေး အဆင်မပြေ၍ လင်မယားကွာရှင်းပြတ်စဲကြချိန်၌ ‘မက်ခီ’ အနေဖြင့် အလွန်စိတ်မကောင်းဖြစ်ခဲ့လေသည်။ ဤကား အတော်ကြာခဲ့ပြီဖြစ်သော အတိတ်ကာလဖြစ်လေသည်။

ယခု မိမိအား ကတိစာချုပ်ပျက်ကွက်မှုဖြင့် တရားစွဲဆိုခြင်းသည် ‘မက်ခီ’ ၏ ပင်ကိုသဘောအရမဟုတ်။ တစ်စုံတစ်ရာသော ပယောဂကြောင့် ဖြစ်ရမည်ဟု ‘ကော်မင်’ က တထစ်ချ တွက်မိလေသည်။

ဤသို့လျှင် တွေးတောနေမိစဉ် ပြဇာတ်ရုံ၏ စကြိုတွင် ဂျပန်စုံထောက် ‘မစ်ဆူ’ ရောက်နေသည်ကို မြင်သဖြင့် ‘ဖင်လီ’ အား ပြင်ဘက်ခဏထွက်ဦးမည်ဟု ပြောကာ ‘မစ်ဆူ’ ရှိရာသို့ လျှောက်ထွက်ခဲ့လေသည်။

နှစ်ယောက်သား ဆုံမိလျှင် ‘ကော်မင်’ က သူနှင့်မေ့ရှာဟင်းရှော့တို့

တွေ့ဆုံပြောဆိုခဲ့ရုံများကို 'မစ်ဆူ'အား ပြောပြလိုက်သည်။

"ကျုပ်က နက်ဖြန် 'နီကို' အရပ်ကို သွားမယ်။ ကျုပ်အနေနဲ့ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး 'ဂစ်ဆင်' နဲ့ တွေ့ပြီးမှသာ ဂျပန်ပြည်က ထွက်သွားနိုင်မယ်ဆိုတာလည်း သူတို့သိအောင် ရှင်းရှင်းပြောလိုက်တယ်။ တကယ်လို့ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးက ကျုပ်ကို အတွေ့ မခံဘဲ ရှောင်နေရင် ကျုပ်က ပိုပြီး သင်္ကာမကင်းဖြစ်လာမယ်ဆိုတာလည်း သူတို့သိတယ်။ ဒါပေမဲ့... ကျုပ်က 'နီကို' ရောက်ပြီး ခုံးကျည်စခန်းကို ဘယ်လို သွားရမယ်ဆိုတာ သိဖို့လိုတယ်"

'ကော်မင်' က စကားကို အဆုံးသတ်လိုက်လျှင် 'မစ်ဆူ' က နားလည်ဟန်ဖြင့် ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

"ကောင်းပါပြီ၊ ကျွန်တော့်လူတစ်ယောက် ဒီနေ့ညနေပဲ 'နီကို' က ပြန်ရောက်လာလိမ့်မယ်။ ဒီလိုလုပ်ကြရအောင်၊ ဒီနေ့ည ခင်ဗျားနဲ့ ခင်ဗျားရဲ့ အတွင်းရေးမှူးတို့ ကျွန်တော့်အိမ်ကိုလာပြီး ညစာစားကြပါ။ ဟိုမှာ အနောင် အယုတ်ကင်းစွာနဲ့ စကားပြောနိုင်ပါတယ်"

"ကောင်းပြီလေ၊ ဘယ်အချိန်လာရမှာလဲ"

"ခုနစ်နာရီခွဲလောက်ပေါ့"

"ကောင်းပါပြီ"

'မစ်ဆူ' က သူ၏ အိမ်လိပ်စာကို ဂျပန်ဘာသာဖြင့် စာရွက်တစ်ရွက်ပေါ်တွင် ရေးပေးလေသည်။

"တက္ကစီကား ဒရိုင်ဘာကိုသာ ဒီစာရွက်ပေးလိုက်ပါ။ သူက ကျွန်တော့်အိမ်ရောက်အောင် ပို့ပေးပါလိမ့်မယ်"

x x x

ညနေ ငါးနာရီတွင် ပြဇာတ်ပြီး၍ ပြန်ထွက်လာပြီးနောက် 'ကော်မင်' ထိုရပ်ကွက်တစ်နေရာရှိ 'ဘား' ဆိုင်တစ်ဆိုင်သို့ ဝင်၍ 'ယမကာ' တစ်ခွက်စီမှာ သောက်ကြလေသည်။

သည်တော့မှပင် 'ကော်မင်' သည် အတွင်းရေးမှူး 'ဖင်လီ' အား အမှန်ကို ဖွင့်ပြောရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

"မင်းကို လေယာဉ်လက်မှတ်ဝယ်ခိုင်းတာဟာ အမေရိကန်စစ်သံမှူးက

ငါတကယ် အမေရိကန်ပြန်တော့မယ်လို့ ထင်အောင် တမင်အကွက်ဆင်လိုက်တာကွဲ့"

"အော်... ဟုတ်လား"

"မင်းက ဒါပဲ ပြောတယ်လား"

"ရှင်ကိုယ်တိုင် ဆုံးဖြတ်ရမယ့် ကိစ္စမျိုးမှာ ကျွန်မက ဘာဝင်ပြောဖို့ လိုသေးသလဲ"

"မင်းက အမေရိကန်ကို မပြန်ရလို့ စိတ်ပျက်သွားသလား"

"ဒါလောက်လည်း မဟုတ်ဘူး။ ကျွန်မအနေနဲ့ အမေရိကန်ကို သိပ်ပြီး ပြန်ချင်လှတယ်လို့ မရှိပါဘူး။ ဒါပေမဲ့... ရှင်က အလုပ်လုပ်ဖို့ လက်နှေးနေတာကိုတော့ စိတ်မကောင်းဖြစ်မိတယ်"

"ငါက လက်နှေးနေတာ မဟုတ်ပါဘူး။ အလုပ်လုပ်ဘဲနေဖို့လည်း အကြောင်းမရှိပါဘူး"

"ဒါပေမဲ့... ရှင်က စာအုပ်အသစ်တစ်အုပ် ရေးဖို့ ခက်နေတယ် မဟုတ်လား"

"အခုဟာက စာအုပ်အသစ် ရေးရမှာကြောင့် မဟုတ်ပါဘူး"

"ဒါဖြင့် ဘာကြောင့် များလဲရှင်"

"အခု ပြဿနာက ငါ့ရဲ့ ပင်ကိုစရိုက်အရ ခေါင်းမာမှုကြောင့် ဖြစ်တယ်။ သူတို့က ငါ့ကို ဂျပန်ပြည်က မပြန်ပြန်အောင် လုပ်နေကြတယ်။ ငါကလည်း ခေါင်းမာတဲ့လူဆိုတော့ မပြန်ဘဲ ဒီမှာစွတ်နေဖို့ ဆုံးဖြတ်ထားတယ်"

'ကော်မင်' က ပြောလိုက်ရာ 'ဖင်လီ' သည် နားလည်သဘောပေါက်သွားပုံရလေသည်။

"ဒါပေမဲ့... ရှင်ဟာ ဂျပန်ပြည်မှာနေရပေမဲ့ ရှင်သားကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်လို့ စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်နေတယ် မဟုတ်လား..."

"မင်းက ဘာကြောင့် ဒီလိုပြောနိုင်တာလဲ"

"ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ကျွန်မက ရှင်အကြောင်းကောင်းကောင်း သိလို့ပဲ။ ရှင်မျက်နှာကို အကဲခတ်ကြည့်ရင် သိသာပါတယ်။ မျက်နှာတစ်ချက်ကလည်း ရှင်ဟာ ဒီဂျပန်ပြည်ရောက်နေတုန်း အတိတ်ကဲ့သို့ ပြန်သတိရနေပုံရတယ်။ အခုလို 'ဘား' အရပ်ဆိုင်ကို တစ်ချိန်က ရှင်နဲ့ နီးဟောင်းဖို့ဘီ"

နဲ့ အတူလာလေ့ရှိတယ်မဟုတ်လား”

“တစ်ခါတလေသာလာတတ်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အခု ငါ့စိတ်တွေ ဂနာမငြိမ်ဖြစ်နေတာ ငါ့ဇနီးဟောင်း ‘ဖိုဘီ’နဲ့ ဘာမှမဆိုင်ပါဘူး”

စကားပြောရင်း သောက်နေသည့် ယမကာကုန်သွားသဖြင့် ‘ဖင်လီ’ သည် နောက်ထပ်တစ်ခွက် မှာယူလိုက်ပြီးနောက် ဆက်ပြောလေသည်။

“ရှင်စိတ်တွေ တယ်လိုဖြစ်နေတယ်ဆိုတာ ကျွန်မနားလည်ပါတယ်။ တွန့်မကိုယ်တိုင်ကလည်း ဒီလိုပဲ စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်ဖူးပါတယ်”

ပြောရင်းနှင့် ‘ဖင်လီ’သည် ဆိုင်းအတွင်းလှည့်ပတ်ကြည့်မိရာ ဂျပန် အမျိုးသားအများစုသည် စားပွဲထိုး မိန်းကလေးများက ဂရုစိုက်စဉ်ခံနေ သည်ကို ကျေနပ်ပျော်ရွှင်နေကြကြောင်း သတိပြုမိလေသည်။

“သူတို့တွေက ဒီလိုနေရာမျိုးကို သူတို့ရဲ့ဇနီးတွေခေါ်လာလေ့မရှိဘူး ထင်တယ်နော်”

“ဘယ်သူ့ကို ပြောတာလဲ”

“ဒီကိုလာတဲ့ ဂျပန်အမျိုးသားတွေကို ပြောတာပါ”

ဤတွင် ‘ကော်မင်’က ရှင်းပြလေသည်။

“ဒါက ဂျပန်လူမျိုးတို့ရဲ့ နေရပ်ဟောင်းရိုးရာ အစဉ်အလာလေ့ဖြစ် တယ်။ ယောက်ျားတွေက သူတို့ရဲ့အခက်အခဲပြဿနာတွေကို ဘယ်တော့ မှ ဇနီးကိုပြောပြလေ့မရှိဘူး။ ပြောရင်လည်း ဇနီးဖြစ်သူက ဘာလုပ်ရမှန်း သိမှာမဟုတ်ဘူး။ ဒီဆိုင်မျိုးတွေက စားပွဲထိုးမိန်းကလေးတွေကတော့ ဧည့်သည်ယောက်ျားတွေ စိတ်ပျော်ရွှင်အောင် ဧည့်ခံပြုစုဖို့ အထူးတလည် လေ့ကျင့်သင်ကြားထားသူတွေ ဖြစ်တယ်။ သူတို့တွေက ယောက်ျားတွေကို နှစ်သိမ့်အားပေးတတ်တယ်။ စစ်ပြီးခါစက ဒီလို‘ဘား’ဆိုင်တစ်ဆိုင်မှာ ‘ရိုစီ’ လို့ခေါ်တဲ့မိန်းကလေးတစ်ဦး ရှိတယ်။ သူက အင်္ဂလိပ်စကားလည်း တစ်လုံးမှ မတတ်ဘူး။ ဒါပေမဲ့ အမေရိကန်စစ်ဌာနချုပ်ကအရာရှိတွေက ဆိုင်ကိုလာ ရင် ‘ရိုစီ’ကိုယ်တိုင်ဧည့်ခံမှ သဘောကျတယ်။ ဧည့်သည်ယောက်ျားတွေက သူတို့ရဲ့ပြဿနာအကြောင်း ဖွင့်ပြောတဲ့အခါ ‘ရိုစီ’ဟာ တစ်လုံးမှမလည် ပေမဲ့ တကယ်နားလည်ပြီး စိတ်ဝင်စားတဲ့ဟန်မျိုးနဲ့ နှစ်သိမ့်အားပေးတတ် တယ်”

“အဲဒီအမေရိကန်အရာရှိတွေက ‘ရိုစီ’နဲ့အတူ အိပ်ကြသေးသလား”

“တချို့ကတော့ အိပ်ချင်အိပ်မှာပဲ။ ဒါပေမဲ့ တကယ်လူရေလည်တဲ့လူ တွေကတော့ ကင်းကင်းရှင်းရှင်း နေကြတယ်။ မိန်းကလေးနဲ့သိပ်ရောလိုက် ရင် သူ့ရဲ့နှစ်သိမ့်အားပေးမှု အရသာပျက်သွားလိမ့်မယ်လို့ သူတို့သိကြတယ်”

“ဒါထက်‘ဖင်လီ’ မင်းနောက်ထပ် ယမကာတစ်ခွက်သောက်ဦးမလား။”

“နောက်တစ်ခွက်သောက်ရင် ကျွန်မတော့ ဒီဆိုင်ကပြန်ထွက်နိုင်မှာ မဟုတ်ဘူးရှင့်...ဒါပေမဲ့ မထူးပါဘူး တစ်ခွက်ထပ်သောက်ဦးမယ်”

“ဘာဖြစ်လို့ ထပ်သောက်ချင်တာလဲ...သိပ်များနေရင်လည်း တော်လိုက် ပေါ့”

“ကျွန်မရဲ့ဘဝက အမြဲအလုပ်လုပ်နေရတဲ့ စက်ယန္တရားတစ်ခုလို ဖြစ်နေတယ်။ ဒါကြောင့် တစ်ခါတစ်ခါ မေ့မေ့ပျောက်ပျောက်ရှိအောင် ခပ် များများ သောက်လိုက်မှ ကောင်းမယ်လို့ ထင်မိတယ်”

“နေပါဦး...မင်းမှာ စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်စရာ ဘာပြဿနာများ ရှိလို့လဲကွဲ့”

“ဒီနေရာမှာ ကျွန်မက စိတ်ကူးယဉ်ဝတ္ထုတစ်ခုခံလို တင်စားပြီး ပြောချင်ပါတယ်။ ဥပမာ ဝတ္ထုထဲက ဇာတ်လိုက်မင်းသမီးတစ်ယောက်ရှိ တယ်ဆိုပါစို့။ ဒီအမျိုးသမီးဟာ ခပ်စောစောအိမ်ထောင်ပြုလိုက်ပြီးတော့ အိမ်ထောင်ရေးက လုံးဝအဆင်မပြေတာနဲ့ လင်မယားကွဲသွားတယ်။ အဲဒီအချိန်ကစပြီး သူ့ဟာအလွန်နာကြည်းကြဲကွဲရုံမက လူ့ဘဝကိုပါ စိတ် ပျက်လာတယ်။ သူ့ရဲ့နှလုံးသားက ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်တွေကို ပျောက်အောင် ကုစားပေးနိုင်မယ့် ယောက်ျားကောင်းတစ်ယောက် တွေ့လိုတွေ့ငြား မျှော် လင့်ချက်တော့ ထားမိသေးတယ်။ ဒါပေမဲ့ သူ့စိတ်တိုင်းကျ ယောက်ျား တစ်ယောက်မှ မတွေ့ခဲ့ဘူး။ တွေ့သမျှယောက်ျားတွေကို သူ့လေ့လာကြည့် ပြီး စိတ်ပျက်မိတယ်။ နောက်ဆုံး သူက လက်လျှော့ပြီး ဘယ်ယောက်ျားကိုမှ မရှာတော့ဘဲ အလုပ်ကိုသာ အာရုံစိုက်လုပ်နေဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်တယ်။ ဒီ အမျိုးသမီးအနေနဲ့ အလွန်လေးစားတဲ့လူတစ်ယောက်ရှိတယ်။ အဲဒီလူဆီ မှာ သူက အလုပ်ဝင်လုပ်တယ်။ ဒီလူကလည်း မိန်းကလေးရဲ့အယူအဆ သဘောထားကို လေးစားပြီး ကောင်းတောင်းဆက်ဆံတယ်။ အမျိုးသမီး

အနေနဲ့ ဒီလူဆိုမှာ အလုပ်လုပ်ရတာ စိတ်ပြေလက်ပျောက်ရှိရုံမက စိတ်ထဲ ပျော်ရွှင်ကြည်နူးသလိုလည်း ဖြစ်လာတယ်”

‘ဖင်လီ’က ပြောနေစဉ် ဂျပန်စားပွဲထိုး မိန်းကလေးတစ်ဦးဖြတ်လျှောက် သွားရာ...

“အဲဒီမိန်းကလေးရဲ့ဘဝကတော့ ဘယ်လိုနေမလဲ မသိဘူးနော်” ဟု ပြောလိုက်သည်။

“ဘယ်သိမလဲကွ...ငါက ဂျပန်အမျိုးသမီးအကြောင်း ကျွမ်းကျင်တဲ့ ဝါရုမှ မဟုတ်ဘဲ”

“ဒါပေမဲ့ ရှင်ကတခြားမိန်းမတွေအကြောင်းတော့ ကျွမ်းကျင်တယ် မဟုတ်လား”

“မဟုတ်ပါဘူးကွ...ကိုင်း...ကိုင်း...မင်းပြောလက်စဝတ္ထုထဲ ဇာတ်လိုက် မင်းသမီးအကြောင်းကိုသာ ဆက်ပြောစမ်းပါ”

‘ကော်မင်’က ပြောလိုက်သဖြင့် ‘ဖင်လီ’သည် ခေါင်းညိတ်ပြီး စကား ဆက်လေသည်။

“တိုတိုပြောရရင် ကျွန်မဝတ္ထုထဲက ဇာတ်လိုက်မင်းသမီး သူ့အလုပ်ရှင် ယောက်ျားကို တစ်ဖက်သတ်ချစ်လာမိတယ်။ သို့သော်လည်း သူတို့နှစ်ဦး

ရဲ့ ဆက်ဆံရေးက အလုပ်သဘောဖြစ်နေလေတော့ မိန်းကလေးအနေနဲ့ ခက်နေပြန်တယ်။ အလုပ်ရှင်ယောက်ျားကတော့ သူ့ကို တန်ဖိုးထားပြီး

လေးစားတယ်။ အကြံဉာဏ်ပေးရင်လည်း လက်ခံတယ်။ လုပ်ငန်းသဘော ဆက်ဆံရေးဟာ ပြေလည်ချောမွောနေတယ်။ အမျိုးသမီးဟာ သူ့ အလုပ်ရှင်

ယောက်ျားအကြောင်းကို ကောင်းကောင်းကြီး နားလည်သဘောပေါက်တယ်။ ဒီလူရဲ့ အားနည်းချက်၊ အားကောင်းချက်တွေကိုလည်း သိတယ်။ အဲဒီလို

သိလိုလည်း ဒီလူဟာ အလုပ်ကို စိတ်အာရုံ စူးစိုက်နေတတ်တဲ့အတွက် အိမ်ထောင်ပြုလိုက်ရင် ခင်ပွန်းယောက်ျားကောင်း မဖြစ်နိုင်ဘူးဆိုတာလည်း

သိတယ်။ ဒါကြောင့် အမျိုးသမီးအနေနဲ့ ဘာလုပ်ရမှန်းမသိအောင် ဖြစ်နေ ရှာတယ်။

“ဒီလိုအခြေအနေမျိုးဟာ တစ်နည်းမဟုတ်တစ်နည်းနဲ့ သူ့အလိုလို ပြေလည်သွားတတ်တာပဲ မဟုတ်လား”

“ဒါတော့ မပြောတတ်ဘူးရှင်၊ ကိုင်း...ဝတ္ထုဇာတ်လမ်းကို အသာထား ပြီး ကျွန်မ တစ်ခုပြောမယ်။ အမေရိကန်ပြည်ကို ပြန်ရောက်ရင် ရှင့်အတွက် အတွင်းရေးမှူး မိန်းကလေးတစ်ယောက်အစား ရှာပေးပြီးတော့ ကျွန်မက တခြားမှာ အလုပ်သွားလုပ်တော့မယ်”

“ဒါက မလွယ်ပါဘူးကွာ၊ မင်းကိုယ်တိုင်လည်း သိသားနဲ့”

‘ကော်မင်’က သူ၏စိတ်ထဲရှိသည့်အတိုင်း ပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ သူ့အဖို့ အတွင်းရေးမှူး ‘ဖင်လီ’သည် အလွန်အရေးပါသူဖြစ်လေရာ သူမက ထွက်သွားမည်ကို လုံးဝ အဖြစ်မခံနိုင်ချေ။

‘ဖင်လီ’ကလည်း သူ၏စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်နေသည်ကို ရိပ်မိလေ သည်။

“ကဲပါ...ရှင်က စာရေးဆရာကြီးတစ်ဦးမဟုတ်လား။ ကျွန်မပြောပြတဲ့ ဝတ္ထုဇာတ်လမ်း ဘယ်လိုအဆုံးသတ်ရင် ကောင်းမလဲဆိုတာ ပြောစမ်းပါ”

“မလိုချင်ဘူးကွာ၊ မင်း ငါ့ဆီက အလုပ်ထွက်မှာကို လက်မခံနိုင်ဘူး”

“မဟုတ်ဘူးလေ၊ ကျွန်မက ရှင့်အတွက် အကောင်းဆုံး အတော်ဆုံး မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို အစားရှာပေးပါ့မယ်၊ ရှင်စိတ်ကြိုက်ဖြစ်စေရ စမယ်”

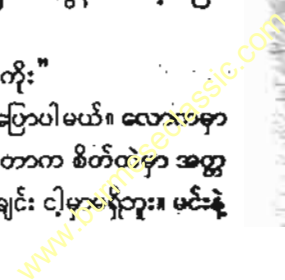
“ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် နောက်မိန်းကလေးတစ်ယောက်က မင်းနဲ့တော့ တူနိုင် မှာ မဟုတ်ဘူး”

“ရှင့်အလုပ်မှာ အတွင်းရေးမှူးလုပ်ရတာ သိပ်မခက်လှပါဘူးရှင်၊ ထက်ရေးတိုလက်နိပ်စက် ကောင်းကောင်းတတ်ပြီး ရှင့်ကို စာအုပ်တွေ အဆက်မပြတ် ရေးနေအောင် တွန်းအားပေးဖို့ပဲ လိုပါတယ်”

“ဒီမယ်...မင်းအပေါ် ငါဘယ်လို သဘောထားတယ်ဆိုတာ မင်းကိုယ် တိုင် သိပါတယ်။ မင်းဟာ အတွင်းရေးမှူးအလုပ်မှာ အလွန်တော်တဲ့အပြင် အလွန်ချစ်စရာကောင်းသူလည်း ဖြစ်တယ်”

“အော်...ရှင်က ဒါကိုလည်း ထည့်ပြောတာကိုး”

“ဒါပေမဲ့ မင်းကို တစ်ခု ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောပါမယ်။ လောလောမှာ တစ်ယောက်ယောက် အလွန် ချစ်ခင်မြတ်နိုးဖို့ဆိုတာက စိတ်ထဲမှာ အတ္တ အဘော ကိုယ်ကျွန်းဆန်ဖို့လိုတယ်။ အဲဒီအရည်အချင်း ငါ့မှာ ရှိဘူး၊ မင်းနဲ့

ပတ်သက်လို့တော့ ငါ့နားမှာ မင်းအမြဲရှိစေချင်တယ်။ သို့သော်လည်း ငါဟာ မင်းစိတ်ထဲကတောင့်တသလိုဖြစ်လာမှာမဟုတ်ဘူး။ ဒါဟာ မတရားဘူး လို့ ဆိုရမယ်။ မင်းက ငါနဲ့ကြာရှည်နေရင် မင်းရဲ့ဘဝရှေ့ရေး ချမ်းသာ ပျော်ရွှင်မှုအတွက် အခွင့်အရေးတွေ ဆုံးရှုံးသွားနိုင်တယ်။

“ကျွန်မနားလည်ပါပြီ၊ ရှင်သဘောထားသိရတဲ့အတွက် ကျေးဇူးလည်း တင်ပါတယ်”

ပြောရင်းနှင့် ‘မင်လီ’ သူထိုင်ရာမှ ထလိုက်သည်။

“ကျွန်မတော့ မစ္စတာမစ်ဆူဆီကို မလိုက်တော့ဘဲ ဟိုတယ်ပြန်ပြီး စာမူကြမ်းတွေပြန်ပို့ဖို့ စီစဉ်ချင်ပါတယ်။ ရှင်တစ်ယောက်တည်းသွားပြီး မစ္စတာမစ်ဆူ ကိုသာ တောင်းပန်လိုက်ပါတော့”

x x x

‘ကော်မင်’သည် ‘ချီဘာ’ကျေးရွာသို့ တက္ကစီကားတစ်စီးဖြင့် သွားရာ တက္ကစီမောင်းသူက ထိုအရပ်ကို မကျွမ်းကျင်သဖြင့် ‘မစ်ဆူ’၏ အိမ်ရှိရာကို ရုတ်တရက်ရှုမတွေ့ဘဲ ဖြစ်နေလေသည်။

ကျေးရွာရှိ အိမ်တစ်အိမ်သို့ ဝင်မေးကြည့်တော့မှ လိပ်စာအမှန်ကို သိရ ပြီး ဆက်မောင်းသွားရာ စုံထောက်မစ်ဆူအိမ်သို့ ချောမောစွာ ရောက်ရှိ သွားလေသည်။

‘မစ်ဆူ’ကိုယ်တိုင်က ဆီးကြိုပြီး တက္ကစီဒရိုင်ဘာနှင့် ဂျပန်ဘာသာဖြင့် ပြော၍ ‘ကော်မင်’အား အင်္ဂလိပ်လို ပြန်ပြောလေသည်။

“အခုတက္ကစီကားခက ယန်းငွေတောင့် ခုနစ်ရာကျတယ်။ နောက်ထပ် နှစ်ထောင့်ငါးရာပေးရင် ခင်ဗျားကို ပြန်ပို့ဖို့ စောင့်နေပါမယ်တဲ့”

“ကောင်းပြီ၊ ကျုပ် အခုယန်းငွေ နှစ်ထောင့်ငါးရာပေးထားမယ်။ ည ဆယ်ရီ ကျုပ်အပြန်ကို ပို့ပေးရင် နောက်ထပ် သုံးထောင်ပေးမယ်လို့ ပြော လိုက်ပါ”

‘ကော်မင်’၏စကားကို ‘မစ်ဆူ’က ဂျပန်ဘာသာဖြင့် ပြန်ပြောလိုက်ရာ တက္ကစီကားဒရိုင်ဘာသည် နားလည်ဟန်ဖြင့် ခေါင်းညှိတိုပြီး မော်တော်ကား ဆီသို့ ပြန်ထွက်သွားလေသည်။

စုံထောက်မစ်ဆူသည် ‘ကော်မင်’အား အိမ်အတွင်းသို့ ခေါ်သွားရင်း—

“ကျွန်တော်က ခင်ဗျားကို ဒီမှာချိန်းလိုက်တာ အဝေးကြီးလာရတာမို့ အားနာဖို့ကောင်းတယ်။ တကယ်တော့ တိုကျိုမြို့ပေါ်က ကျွန်တော်ရဲ့ တိုက် ခန်းမှာ ချိန်းပြီးစကားပြောရင်ဖြစ်လားပဲ”ဟု တောင်းပန်သလိုပြောလေသည်။

“ကိစ္စမရှိပါဘူး။ ကျုပ်ကိုယ်တိုင်က ဒီချီဘာ’အရပ်ကို သဘောကျလို့ လာချင်နေပါတယ်။ ညဘက်လာရတာတစ်ခုပဲ နည်းနည်းအခက်အခဲ တွေ့ရတယ်”

‘ကော်မင်’က ပြန်ပြောလိုက်ပြီးနောက် ‘မစ်ဆူ’သည် စကားဆက်ပြော ပြန်သည်။

“ဒါပေမဲ့ ‘ချီဘာ’ အရပ်မှာ အရင်ကနဲ့မတူတော့ဘဲ အတော်ပြောင်း လဲနေပြီဖြစ်တယ်။ မူလကရှိခဲ့တဲ့ ငါးဖမ်းလုပ်ငန်းလုပ်တဲ့ တံငါရွာတွေတော့မို့ သေးတယ်။ သို့သော်လည်း အခုအခါ စက်မှုလက်မှု ထွန်းကားလာလို့ စက်ရုံအလုပ်ရုံတွေရှိလာတယ်။ စည်သူထံဘူးလုပ်ငန်းတွေ စားသောက်ကုန် လုပ်ငန်းစက်ရုံတွေဖြစ်လာတယ်။ အဲဒီစက်ရုံတွေကြောင့် နေရာသီဆိုရင် အနံ့အသက်တွေက အတော်ဆိုးတယ်ခင်ဗျ”

အိမ်ထဲသို့ ရောက်သောအခါ ဂျပန်လူမျိုးတို့၏ ရိုးရာယဉ်ကျေးမှုမ လှေ ထုံးစံအရ ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင် ဖျာခင်း၍ ထိုင်ရလေသည်။ ပစ္စည်းအသုံး အဆောင်များကလည်း ဂျပန်တိုင်းရင်းဖြစ် ပစ္စည်းများဖြစ်ကြောင်း ‘ကော်မင်’ က သတိပြုမိလေသည်။

“ဂျပန်လူမျိုးတို့ရဲ့ ရိုးရာဓံသုကာလက်ရာတွေက အလွန်အနုပညာ ဖြောက်လှတယ်။ ကျုပ်ကိုယ်တိုင် အရင်တစ်ခါ ဒီအရပ်ကို ရောက်တုန်းက ဒီလိုအိမ်မျိုးနဲ့ နေချင်တဲ့စိတ်တောင် ဖြစ်ပေါ်မိတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့...ကျွန်တော်ရဲ့ဇနီးက တိုင်းရင်းသားရိုးရာအစဉ်အလာတွေ ကို အလွန်မြတ်နိုးသူဖြစ်လေတော့ သူ့အနေနဲ့အနောက်တိုင်းဆန်ဆန်အိမ် မျိုးမှာဆိုရင် နေတတ်မှာမဟုတ်ဘူး။ ဒါကြောင့် ဒီအိမ်ကို အခုလို ဖန်တီး ထားတာပါ။ အခုပဲရိုတာက ဒီအိမ်မျိုးဟာ ဆောင်းရာသီကျရင် အလွန် အေးတယ်။ ကျွန်တော်က အအေးဒဏ်ကို မခံနိုင်တာနဲ့ လျှပ်ဖိတ်အပူဓာတ် ပေးစက်တပ်ဆင်ထားလိုက်ပါတယ်။ ရေချိုးတဲ့ရေကိုလည်း လျှပ်ဖိတ်ဓာတ်

အားနဲ့ ရေခွေးအောင် ဖန်တီးပါတယ်။ အဝတ်အစားဝတ်ရာမှာတော့ ကျွန်တော်က အနောက်တိုင်းဝတ်စုံဝတ်ထားရင် တယ်ပြီးနေသာထိုင်သာ မရှိဘူး။ ဒါကြောင့် အခု 'ကီမိုနို'ဝတ်စုံဝတ်ထားပါတယ်။ ဒါထက်မစွတာ 'ကော်မင်'ရဲ့ အတွင်းရေးမှူး အမျိုးသမီးပါလိုက်လာလိမ့်မယ်လို့ ကျွန်တော် ထင်ခဲ့မိပါတယ်။

“သူက မလာနိုင်တာကို ဝမ်းနည်းကြောင်း ခင်ဗျားကို တောင်းပန် နှိုင်းလိုက်ပါတယ်။”

“ဝမ်းနည်းစရာပါပဲ...ကဲ-အခု ညစာမစားမီ ယမကာ တစ်ခုခုသောက် ဝါဦးလား။”

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ် မသောက်ပါဘူး။”

‘ကော်မင်’က ပြောလိုက်ပြီးနောက် စုံထောက် ‘မစ်ဆူ’က အိမ်၏ အတွင်းခန်းသို့ ခေါ်သွားလေသည်။ ထိုအခန်းတွင် ‘မစ်ဆူ’၏ဇနီး ဂျပန် အမျိုးသမီးလည်း ရှိနေသည်။ သူမသည် ချောမောလှပသူ အမျိုးသမီး တစ်ဦးဖြစ်ပြီး အဖြူနှင့်အနက်ရောင် ‘ကီမိုနို’ဝတ်စုံနှင့် အထူးတင့်တယ် ပထာရနေပေသည်။ ‘ကော်မင်’ကို မြင်လျှင် သူမသည် ခါးကိုင်းဦးညွတ်၍ အလေးပြုလိုက်ပြီးနောက် ချက်ပြုတ်လက်စ ‘ဆူကီတာကီ’ခေါ် တရုတ် ကြေးအိုးကဲ့သို့ ဟင်းလျာကို ဆက်လက်ချက်ပြုတ်နေသည်။

စုံထောက် ‘မစ်ဆူ’က ‘ကော်မင်’အား စားပွဲဝိုင်းတစ်ခုအနီးတွင် ထိုင်ရန် နေရာပေးလေသည်။

“ကျွန်တော်က အနောက်တိုင်းပုံစံ ခေတ်မီမီးဖိုခန်းတစ်ခုဖန်တီးပေးချင် ပေမဲ့ ကျွန်တော့်ဇနီးက အနောက်တိုင်းမီးဖိုက လျှပ်စစ်ကိရိယာတွေကို ကြောက်တယ်တဲ့ဗျ။ သူဟာ နှစ်ပေါင်းလေးဆယ်လုံးလုံး ဂျပန်ရိုးရာနည်းနဲ့ ချက်ပြုတ်လာခဲ့ပြီး အခုအချိန်ကျမှတစ်မျိုးပြောင်းပြီး မချက်ချင်ဘူးလို့လည်း ပြောပါတယ်။”

‘မစ်ဆူ’က ရှင်းပြပြီးနောက် ညစာကိုစတင်စားကြလေသည်။

စားသောက်နေစဉ် ‘မစ်ဆူ’၏ဇနီးသည် စကားများများ မပြောဘဲ ချက်မှာထားပြီးရှင်စွဲဖြင့် ‘ကော်မင်’ကိုသာ အထူးဂရုစိုက် တည်ခင်းစဉ်ခံနေ သည်။ ‘ကော်မင်’သည် ဆာလောင်နေသဖြင့် အားရပါးရ စားရင်း ‘မစ်ဆူ’

နှင့်စကားဆက်ပြောနေလေသည်။ ‘မစ်ဆူ’က အလွတ်စုံထောက်ဘဝ၌ သူ၏အတွေ့အကြုံများအကြောင်း၊ သူ၏သမီးအတွက် နောင်ရေးအစီအစဉ် များအကြောင်း စသည်တို့ကို ပြောပြလေသည်။ သမီးဖြစ်သူ၏ ဓာတ်ပုံ ကိုလည်း ထုတ်ပြသဖြင့် ‘ကော်မင်’က ကြည့်လိုက်ရာ အလွန်ကျော့ရှင်း လှပသော အသက်နှစ်ဆယ်နှစ်နှစ်ရွယ် မိန်းကလေးတစ်ဦးဖြစ်ကြောင်း တွေ့ ရလေသည်။ ယခု သူမသည် ပြင်သစ်ပြည် ပဲရစ်မြို့တွင် ပညာသင်ကြား နေသည်ဟု ဆိုသည်။

‘စုံထောက်’မစ်ဆူ’သည် သမီးငယ်၏ပညာရေးအတွက် အလွန်ပူပင် ကြောင့်ကြခဲ့သည်ဟု ဆိုသည်။ ဆယ်နှစ်နှစ်သမီးအရွယ်က သမီးလေးအား ဂျပန်ပြည်မှာပင် ပညာသင်ပေးရမည်လော။ အမေရိကန်သို့ လွှတ်ရမည်လော ဟု ဝေခွဲ၍မရဖြစ်ခဲ့သည်။ သို့သော် အချိန်တန်သောအခါ ယင်းပြဿနာကို ‘မစ်ဆူ’က မဆုံးဖြတ်ရတော့ဘဲ သမီးကိုယ်တိုင်က ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။ ဂျပန် ပြည်နှင့် အမေရိကန်ပြည်တွင် ပညာသင်ကြားရန် ဆန္ဒရှိဟုဆိုကာ ပြင် သစ်ပြည် ပဲရစ်မြို့သို့ သွားရောက် ပညာသင်ကြားခဲ့သည်။ ဖခင်ဖြစ်သူ ‘မစ်ဆူ’ကလည်း ယခုခေတ် လူငယ်များသည် မိမိတို့ဘဝကို မိမိတို့ ဖန်တီး နိုင်ခွင့်ရှိသည်ဟု လက်ခံကာ ကန့်ကွက်ခြင်း မပြုခဲ့ချေ။

ညစာ စားသောက်ပြီးသောအခါ ဇနီးဖြစ်သူက စားပွဲကိုသိမ်းဆည်း စွမ်းလင်းပေးပြီးနောက် ‘မစ်ဆူ’က ဆာကောအရက်နှစ်ခွက်ချပေးကာ သောက် ကြလေသည်။

‘မစ်ဆူ’က အလုပ်ကိစ္စအကြောင်း မပြောဘဲနေရာ ‘ကော်မင်’ကဝင် စတင်ပြောရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

“ဒါထက် ခင်ဗျားရဲ့လူက ဒီနေ့ညနေတက် ‘နီကို’က ပြန်ရောက် သလား။”

“ဟုတ်ကဲ့...ခင်ဗျားကို တစ်ခုအကြံပေးချင်ပါတယ်။ ခုံးကျည်စခန်း ကို တိုက်ရိုက်မသွားစေချင်ဘူး။ ဟိုမှာက လုံခြုံရေးအစောင့်တွေ အပြည့် မျှထားတယ်။ ဒီတော့ ခုံးကျည်စခန်းရဲ့အနေအထားကို ကြိုတင်လေ့လာ ထားရင် ကောင်းလိမ့်မယ်။”

ပြောပြောဆိုဆို ‘မစ်ဆူ’သည် ထိုင်ရာမှထ၍ မြေပုံကစ်ရယူကာ စားပွဲ

ပေါ်တွင် ပြန်ပြလေသည်။

“ခင်ဗျား အရင်က ‘နီကို’ အရပ်ကို ရောက်ဖူးပါသလား”

“ရောက်ဖူးပါတယ်”

‘ချူဇင်ဂျီ’ ရေအိုင်ကိုကော ရောက်ဖူးသလား”

“မရောက်ဖူးပါဘူး”

“ကောင်းပြီ...ဒါဖြင့် ဒီလိုလုပ်ပါ”

‘မစ်ဆူ’က ပြောရင်း မြေပုံကို ထောက်ပြကာ ဆက်ပြောလေသည်။

“ခင်ဗျားက ဟောဒီလမ်းအတိုင်းသွားပါ။ လမ်းက ‘နီကို’ကနေပြီး အနောက်စူးစူး ချူဇင်ဂျီ ရေအိုင်ဘက်ကို သွားတဲ့လမ်းဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီလမ်းနဲ့ ရေအိုင်ရဲ့ အပေါ်ဘက်တစ်လျှောက်ဖြတ်သွားတဲ့ လမ်းတစ်လမ်းတို့ သွားတွေ့ ဆုံလိမ့်မယ်။ ဒုတိယလမ်းက မြောက်ဘက်စူးစူး ‘ယူနိုကို’ ရေအိုင်ဘက်သွားတဲ့လမ်း ဖြစ်တယ်။ ဒီလမ်းအတိုင်းလိုက်သွားလို့ ခရီးတစ်ဝက်လောက်ရောက်ရင် ဟောဒီနားမှာ (မစ်ဆူက မြေပုံကို ထောက်ပြသည်) အနောက်စူးစူးဘက်သွားတဲ့ နောက်ထပ်လမ်းတစ်လမ်း ရှိတယ်။ ဒီလမ်းက လမ်းသစ်တစ်ခုဖြစ်တယ်။ မြစ်ကိုဖြတ်ကူးဖို့ တံတားတစ်ခုလည်း ဆောက်ထားတယ်။ ဆက်သွားရင် လွင်ပြင်တစ်ခုကို ဖြတ်သွားရပြီး ‘အိုတာကေ’ တောင်ပတ်ဝန်းကျင် တောင်ပေါ်ဒေသကို ရောက်သွားမယ်။ လမ်းအတိုင်း လိုက်သွားလို့ တောင်ခြေနားရောက်ရင် ကင်း ‘ဂိတ်’ တစ်ခုရှိတယ်။ အဲဒီ ‘ဂိတ်’ မှာ အမေရိကန်စစ်တပ်က နေ့ညမပြတ် စောင့်ကြပ်နေတယ်။ ဒုံးကျည်စခန်းကလည်း အဲဒီ ‘ဂိတ်’ ရဲ့ ဟိုဘက်မှာ ရှိတယ်”

“ဒုံးကျည်စခန်းကို သွားဖို့က ဒီလမ်းတစ်လမ်းပဲ ရှိသလား”

“ဟုတ်ပါတယ်။ တစ်လမ်းပဲရှိတယ်။ ခင်ဗျားတစ်ယောက်တည်း သွားဖို့တော့ မသင့်တော်ဘူး။ ကောင်းတာက ခင်ဗျားအနေနဲ့ ‘ချူဇင်ဂျီ’ ရေအိုင်နားက ဟိုတယ်တစ်ခုမှာ ခေတ္တဝင်တည်းခိုရင် ကောင်းမယ်။ တချို့ ဟိုတယ်တွေက ဆောင်းရာသီမှာလည်း ဖွင့်ထားတတ်တယ်။ ဟိုတယ်မှာတည်းခိုပြီးမှ ခင်ဗျားက ဒုံးကျည်စခန်းက မိုလ်ချပ်ကြီး ‘ဂစ်ဆင်’ ဆီကို တယ်လီဖုန်းလှမ်းဆက်လိုက်ပါ။ တကယ်လို့ သူက ခင်ဗျားတို့ တွေ့ဆုံဖို့ဆန္ဒရှိရင် သူကိုယ်တိုင် ခင်ဗျားဟိုတယ်ကိုလာပါလိမ့်မယ်။ သူတို့ ဒုံးကျည်စခန်း

မှာ အပြင်လူကို လုံးဝခွင့်မပြုဘူး။ စခန်းရဲ့ တယ်လီဖုန်းနံပါတ်က ‘ချူဇင်ဂျီ-၇၅’ ဖြစ်တယ်။ ဒီနံပါတ်ကို ခင်ဗျားမှတ်ထားလိုက်ပါ။ အံ့ဩဖို့ကောင်းတာက ဒုံးကျည်စခန်းအကြောင်း တိုက်ဖို့မြို့မှာ ဟိုးလေးတကျော်ဖြစ်နေပါလျက်နဲ့ အစိုးရအရာရှိတွေက ဒီစခန်းရှိတာကို ငြင်းကွယ်နေကြသေးတယ်”

“ဒုံးကျည်စခန်းရဲ့ တယ်လီဖုန်းနံပါတ်ကို သူတို့က လျှို့ဝှက်ထားမှာပေါ့။ ခင်ဗျားက ဘယ်လိုလုပ်ပြီး သိတာလဲ”

‘မစ္စတာ ကော်မင်’ ခင်ဗျား လောကမှာ ဘယ်သူမှ မသိနိုင်တဲ့ လျှို့ဝှက်ချက်ရယ်လို့ မရှိပါဘူး။ သိအောင်ကြိုးစားရင် ဘယ်လျှို့ဝှက်ချက်မဆို သိရတာချည်းပါပဲ။ သိအောင်လုပ်ဖို့လည်း နည်းလမ်းတွေရှိပါတယ်။ နောက်တစ်ခု ခင်ဗျားသိထားဖို့လိုတယ်။ ဂိတ်က ဝင်သွားလို့ တစ်မိုင်လောက် ရောက်ရင် သံဆူးကြိုးပတ်ပတ်လည်ကာထားတဲ့ တန်းလျားတွေ ရှိတယ်။ အဲဒါတွေဆောက်လုပ်ခဲ့တဲ့ အလုပ်သမားတစ်ဦးကို ကျွန်တော်ရဲ့ လူထုမေးကြည့်တော့ ဒီနေရာဟာ သီးသန့်အကျဉ်းစခန်းတစ်ခုပဲလို့ ဆိုတယ်။

“ဘယ်သူတွေကို ချုပ်ထားတဲ့ အကျဉ်းစခန်းလဲ”

“ဒါတော့ အတိအကျ မပြောနိုင်ဘူး။ ‘ချူဇင်ဂျီ’ အရပ်ကလူတွေပြောတော့ အမေရိကန်စစ်သားတွေကို လက်နက်ကိုင်အစောင့်တွေ ခြံရံပြီး လော်ရီကားကြီးတွေနဲ့ ဒုံးကျည်စခန်းဘက် မောင်းသွားတာ မြင်ရတယ်လို့ ပြောတယ်”

“အဲဒီ အမေရိကန်စစ်သားတွေက အကျဉ်းသားတွေလား”

‘ကော်မင်’က မေးလိုက်ရာ ‘မစ်ဆူ’က ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘ဟုတ်တယ်။ လော်ရီကားတွေက ရိုးရိုးကားမျိုးမဟုတ်ဘဲ အကျဉ်းသားတွေကို သယ်ယူပို့ဆောင်ဖို့ အထူးဖန်တီးထားတယ်။ အဲဒီလော်ရီကားမျိုး အနည်းဆုံး ခြောက်စီး ဖြတ်မောင်းသွားတာကို ဇန်နဝါရီလ တစ်ရက်နေ့ နောက်ပိုင်းမှာ မြင်ရတယ်လို့ ကျွန်တော်တို့ သတင်းရတယ်။ ဒါကြောင့် ခင်ဗျားသား ‘ပေါလ်’ ကိုလည်း အဲဒီ အကျဉ်းစခန်းကို ခေါ်သွားခဲ့တယ်လို့ ယူဆရတယ်”

“ဟင်... ကျုပ်သား ‘ပေါလ်’ ကို အဲဒီအကျဉ်းစခန်းကို ခေါ်သွားသလား”

‘ကော်မင်’က အံ့အားသင့်စွာဖြင့် ပြန်မေးလိုက်သည်။

တထစ်ချတော့ မပြောနိုင်ဘူးပေါ့၊ ကျွန်တော်ရဲ့ ယူဆချက်ကို ပြောတာပါ။ လော့ကမှာ သေချာတယ်ဆိုတာက အတော်ပြောရခက်ပါတယ်။ တစ်ခါတလေ ကျွန်တော်က ကြိမ်းသေပေါက် သေချာတယ်လို့ထင်ရတဲ့ ကိစ္စတစ်ခုဟာ နောက်ကျတော့ တကယ်မဟုတ်တာကို တွေ့ရတတ်တယ်။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော်က ဘာကိုမှ တထစ်ချ မပြောပါဘူး။”

‘မစ်ဆူ’က ပင် ဆက်လက်၍ သူသည် ဘာကြောင့် ‘ပေါလ်’အား အကျဉ်းစခန်းသို့ ခေါ်သွားသည်ဟု ထင်ကြောင်းကို ပြောပြလေသည်။

အဓိကအကြောင်းက ဒီဇင်ဘာလ (၂၄)ရက်နေ့ နံနက်လင်းအားကြီး အချိန်က ‘ချူဇင်ဂျီ’ရေအိုင်အနီးတွင် ဖြစ်ပျက်ခဲ့သည်ကိုစွဲပင် ဖြစ်သည်။ ထိုနေ့နံနက်လေးနာရီအချိန်ခန့်က တည်းခိုခန်းတစ်ခုသို့ တစ်စုံတစ်ယောက် ထံခါးလာခါက်သဖြင့် တည်းခိုခန်းပိုင်ရှင်က တံခါးဖွင့်ကြည့်ရာ အမေရိကန်လူမျိုး အရပ်သားနှစ်ဦးဖြစ်နေပြီး တယ်လီဖုန်းခေတ္တသုံးလိုကြောင်း ပြောသဖြင့် ပိုင်ရှင်ကလည်း ထိုလူနှစ်ဦးအား အတွင်းသို့ဝင်ခွင့်ပြုလိုက်သည်ဟု ဆိုသည်။

ထိုအခါ အမေရိကန်လူမျိုးတစ်ဦးက တယ်လီဖုန်းဖြင့် မြို့တွင်းတစ်နေရာသို့ ဆက်သည်။ ‘ဆိုင်ပိုင်ရှင်က မြို့တွင်းဖုန်းဟုဆိုခြင်းမှာ အဝေးပြောတယ်လီဖုန်းဆိုလျှင် ဆက်ရန် အချိန်ကြာမည်ဖြစ်ပြီး လျင်မြန်စွာ ဆက်လိုက်ခြင်းကြောင့် မြို့တွင်းတစ်နေရာသို့ ဆက်သည်ဟု ဆိုခြင်းဖြစ်သည်။’ တယ်လီဖုန်းစကားပြောနေစဉ် အမေရိကန် လူမျိုးသည် စိတ်အနှောင့်အယှက် ဖြစ်နေပုံရသည်။ တယ်လီဖုန်းဆက်ပြီးသောအခါ သူတို့၏မော်တော်ကား ဖျက်နေ၍ နောက်ထပ် ကားတစ်စီးတောင်းရခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ နောက်နာရီဝက်ကြာလျှင် မော်တော်ကားတစ်စီးရောက်လာမည်ဖြစ်ကြောင်း ပြောလေသည်။ ဆိုင်ရှင်သည် ယဉ်ကျေးရည်မွန်သူတစ်ဦးဖြစ်၍ အမေရိကန်နှစ်ဦးတို့အား နောက်ထပ် မော်တော်ကားရောက်မလာမီ တည်းခိုခန်းအတွင်းမှာ ပင် စောင့်နေရန် ဖိတ်မန္တကပြုလိုက်သည်။ ထိုညက ရာသီဥတုကလည်း အလွန်အေးလှသဖြင့် ပြင်ဘက် မော်တော်ကားတွင် စောင့်နေလျှင် အလွန်အေးမည်ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် အမေရိကန်များက ကျေးဇူးတင်ကြောင်း ပြောပြီး တည်ခိုခန်းအတွင်း၌ စောင့်ရန်ငြင်းပယ်ကြသည်။ ဆိုင်ရှင်လည်း

ပြန်မအိပ်ချင်တော့သဖြင့် ရေနေ့တစ်အိုးတည်ရင်း စောင့်ကြည့်နေလိုက်သည်။

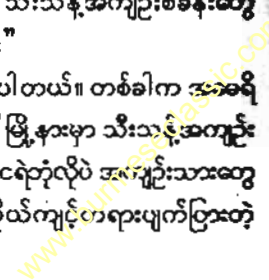
နောက် နာရီဝက်ခန့်ကြာသောအခါ မော်တော်ကားတစ်စီးရောက်လာလေသည်။ ဆိုင်ရှင်က ပြတင်းပေါက်မှ လှမ်းကြည့်ရာ ပျက်နေသောမော်တော်ကားတွင်းမှ အမေရိကန်သုံးဦးဆင်းလာပြီး အမေရိကန်အရာရှိတစ်ဦးအားဆွဲခေါ်ထုတ်လိုက်သည်။ ထိုအရာရှိသည် နာမကျန်းဖြစ်နေဟန်ရှိပြီး ဘေးမှ လူနှစ်ယောက်က တွဲထားသည်ကိုလည်း သတိပြုမိသည်။ ထိုအရာရှိသည် ရုတ်တရက် ရုန်းထွက်ပြီး တည်းခိုခန်းရှိရာသို့ ပြေးရန် ကြိုးစားရာ သူ၏ခြေထောက်များ မဟန်နိုင်သဖြင့် မြေကြီးပေါ်မှောက်လျက် လဲကျသွားသည်။ ကျန်အမေရိကန်များက ပြေးလာပြီး ထိုလူအားပွေ့ချိုကာ မော်တော်ကားပေါ်တင်၍ မြောက်ဘက်သို့မောင်းထွက်သွားကြသည်။ နောက်နာရီဝက်ကြာသောအခါ စစ်ကားတစ်စီးလာပြီး ပျက်နေသည့်ကားကို ဆွဲယူသွားသည်။

“အဲဒီအဖြစ်အပျက်ရဲ့အချိန်ကာလနဲ့ ရာသီဥတုအခြေအနေကိုပါ ထည့်စဉ်းစားကြည့်ပြီး ကျွန်တော်က တွက်ပြောတာပဲခင်ဗျ။ တကယ်လို့ သူတို့ဟာ အမေရိကန် အီလက်ထရွန်နစ်ကုမ္ပဏီက ညဆယ်နာရီလောက် ထွက်လာရင် ‘ချူဇင်ဂျီ’ရေအိုင်ကို မနက်အာရုံတက်ချိန်မတိုင်မီ ရောက်လာနိုင်တယ် ကျွန်တော်ကထင်တာ ပြောတာနော်၊ အမေရိကန် အရာရှိလူငယ်ဟာ ခင်ဗျားသားပဲလို့ ကျွန်တော်ထင်တယ်။ သူ့ကို အကျဉ်းစခန်းကို ခေါ်သွားတာဖြစ်ရမယ်”

“ဘာကြောင့် ကျုပ်သားကို ဒီလိုဝေးလံတဲ့နေရာကိုပို့လိုက်တာလဲ။ အထူးသဖြင့် ခင်ဗျားပြောသလို သီးသန့်အကျဉ်းစခန်းတစ်ခုကို ပို့ရတာလဲ”

“အမေရိကန် စစ်တပ်က ဖန်တီးထားတဲ့ သီးသန့်အကျဉ်းစခန်းတွေ အကြောင်း မစွတာ ‘ကော်မင်’က သိပါသလား”

“ကျုပ်တစ်ကြိမ်တော့ လေ့လာကြည့်ဖူးပါတယ်။ တစ်ခါက အာခရီကန် အမှတ်(၈)စစ်တပ်ကြီးက ‘ယိုကိုဟားမား’မြို့နားမှာ သီးသန့်အကျဉ်းစခန်းတစ်ခုထားခဲ့တယ်။ အဲဒီ အကျဉ်းစခန်းမှာ ငရဲဘုံလိုပဲ အကျဉ်းသားတွေကို အလွန်ရက်စက်ညှဉ်းပန်းတယ်။ ဒါက ကိုယ်ကျင့်လာရာပျက်ပြားတဲ့

စစ်သားတွေ၊ ကာလသားရောဂါဖြစ်လာတဲ့စစ်သည်တွေကို ချုပ်နှောင်ထားတဲ့ နေရာဖြစ်တယ်။”

“နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားတွေကို ချုပ်နှောင်ထားတဲ့စခန်းမျိုးတွေကော မရှိဘူးလား။ ကျွန်တော်ဆိုလိုတာက အစိုးရရဲ့နိုင်ငံရေးပေါ်လစီကို ဆန့်ကျင် တဲ့ လူတွေချုပ်ထားတဲ့နေရာကို ဆိုလိုပါတယ်။” စုံထောက်မစ်ဆူက ပြန် မေးလိုက်သည်။

“ကျုပ်သိသလောက် အမေရိကန်စစ်တပ်အနေနဲ့ နိုင်ငံရေးအကျဉ်း စခန်းရယ်လို့ မထားခဲ့ဘူး။ ဒါမျိုးကျတော့ အမေရိကန်နိုင်ငံက မိဘပြည်သူ တွေနဲ့ ကွန်ဂရက်လွှတ်တော် အမတ်တွေက ငြိမ်ခံမှာ မဟုတ်တဲ့အတွက် စစ်တပ်က မလုပ်ဝံ့ပါဘူး။ သို့သော်လည်း ထောက်လှမ်းရေးဌာနအနေနဲ့ တော့ ထားချင်ထားမယ်။ အခုတောင် အမေရိကန်နိုင်ငံ တက္ကဆပ်စ် ပြည် နယ်မှာ နိုင်ငံရေးအကျဉ်းစခန်းတစ်ခုရှိတယ်လို့ ကြားနေရတယ်။ တစ်ခု တော့ ကျုပ်သိတယ်။ အမေရိကန်(စီအိုင်အေ) ထောက်လှမ်းရေးက ကျူး ဘားနိုင်ငံကို လျှို့ဝှက်ထိုးစစ်ဆင်ဖို့ ကြံခဲ့တဲ့ စစ်ဆင်ရေးကိစ္စတုန်းက သဘောမတူဘဲ ဆန့်ကျင်သူတွေကို စီအိုင်အေက ‘ပွဲတီမာလာ’မှာ လျှို့ ဝှက်အကျဉ်းစခန်းတစ်ခုထဲ ဖမ်းထည့်ထားတယ်လို့ ဆိုတယ်။”

“ဒီလိုဆိုရင် ဒီဂျပန်ပြည်တောင်ပေါ်ဒေသကစခန်းဟာလည်း အလား တူ စခန်းမျိုးဖြစ်နိုင်တယ်။”

“ဘာအတွက် ဒီအကျဉ်းစခန်းမျိုးထားဖို့လိုမှာလဲ...ဂျပန်ပြည်မှာ ဒုံး ကျည်စခန်းတစ်ခု တည်ဆောက်ထားရှိတာ လျှို့ဝှက်ထားချက် ပေါက်ကြား မသွားအောင် ကာကွယ်ဖို့လား။”

‘ဒါဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ အထူးသဖြင့် အဲဒီဒုံးကျည်စခန်းမှာ နျူကလီး ယားလက်နက်တွေ တပ်ဆင်ထားမယ်ဆိုရင် ပေါက်ကြားပြီး လူသိမှာ သူတို့ စိုးရိမ်လိမ့်မယ်။’

“ဒါပေမဲ့ ဂျပန်နဲ့အမေရိကန်အစိုးရတို့က နျူကလီးယားလက်နက်တွေ တပ်ဆင်ထားရှိတယ်ဆိုတာ ထုတ်ဖော်ဝန်ခံခြင်း မပြုကြဘူး။”

“ဖွင့်ပြီးဝန်ခံဖို့မလိုပါဘူး။ စဉ်းစားကြည့်ရင် သိနိုင်ပါတယ်။ တကယ် လို့သာ ဒီဒုံးကျည်စခန်းမှာ ရိုးရိုးသမားရိုးကျ လက်နက်တွေပဲရှိတယ်ဆို

ရင် အထူးလျှို့ဝှက်ထားဖို့တောင် မလိုပါဘူး။ ဒါနဲ့ပတ်သက်လို့ ကျွန်တော် ကိုယ်တိုင်က ဂျပန်လူမျိုးစုနဲ့ သဘောချင်းထပ်တူရှိပါတယ်။ ‘ဟိရိုရှီးမား’ နဲ့ ‘နာဂါဆာကီ’ မြို့နှစ်မြို့ကို အဏုမြူဗုံးကြဲချခံရခြင်းကို ဘယ်သူမှ မစေ နိုင်ကြဘူး။ အဏုမြူနျူကလီးယားလက်နက်တွေဟာ ဘယ်လောက်ကြောက် မက်ဖွယ်ကောင်းတယ်ဆိုတဲ့အတွေ့အကြုံကို ကျွန်တော်တို့နိုင်ငံတစ်ခုတည်း ကသာ လက်တွေ့ရင်ဆိုင်ခံစားခဲ့ရတယ်။ အဏုမြူဗုံးကြဲချလိုက်ပြီးတဲ့နောက် ဘာဆိုဘာမှ မကျန်တော့ဘူး။ လူတွေဟာ ထိခိုက်ဒဏ်ရာရရှိရပြီး အသက် မသေဘဲ ကျန်ခဲ့တာမဟုတ်ဘူး။ ဘာတစ်ခုမှ မကျန်တော့အောင် လုံးဝ ပျက်စီးသွားခဲ့ရတယ်။”

ပြောရင်းနှင့် စုံထောက်မစ်ဆူသည် စိတ်ထိခိုက်လှုပ်ရှားလာရာမှ ‘ဆာကေ’အရက်ကို မော့သောက်ချလိုက်ပြီး နောက်ထပ် တစ်ခွက်ထပ်ထည့် ရင်း စကားဆက်ပြောလေသည်။

“ကျွန်တော် တောင်းပန်ပါတယ်။ စကားပြောရင်း စိတ်ထိခိုက်သွားမိ လို့ပါ။ ကျွန်တော်အနေနဲ့ အဏုမြူနျူကလီးယားဗုံးကို အလွန်ကြောက်ပါ တယ်။ ကဲ-ဒါကို အသာထားလိုက်ကြပါစို့...ခင်ဗျားနဲ့ကျွန်တော် အလုပ် သဘော ဆက်ဆံရေးကိစ္စ ဆက်လက်ဆွေးနွေးဖို့ လိုပါလိမ့်မယ်။”

“ခင်ဗျားနောက်ထပ် ငွေလိုရင် ကျုပ်စီစဉ်ပေးပါမယ်။”

“ငွေလိုတာ မဟုတ်ပါဘူး။ ခင်ဗျား ကျွန်တော့်ကို ပေးထားတဲ့ငွေထဲ လုံလောက်တဲ့အပြင် ပိုတောင်ပိုပါလိမ့်ဦးမယ်။ ကျွန်တော်ပြောချင်တာထဲ တခြားကိစ္စပါ။ ခင်ဗျားနဲ့ကျွန်တော် သဘောတူညီထားခဲ့တာက ခင်ဗျား သားပေါက်အနေနဲ့ ဘာပဲလုပ်လုပ် ရာဇဝတ်မှုတစ်ခုခု ကျူးလွန်ခဲ့သည်ဖြစ်စေ၊ ကျူးလွန်ဖို့ကြံစည်ခဲ့သည်ဖြစ်စေ၊ အဲဒီကိစ္စကို ဘယ်သူမှမပြောဘဲ လျှို့ဝှက် ထားဖို့ ကတိထားခဲ့တယ် မဟုတ်လား။”

“ဟုတ်ပါတယ်။”

“အဲဒီကိစ္စကို ကျွန်တော်က အာမခံချက် မပေးနိုင်ပါဘူး။”

“ဘာဖြစ်လို့လဲဗျ...ကျုပ်သားက အခုသေဆုံးနေပြီးဖြစ်တဲ့အပြင်၊ သူ အပေါ် သက်ဆိုင်ရာက ဘယ်လိုမှ တရားဝင်စွဲချက်တင်ခဲ့တာမရှိဘူး။ ဒီ တော့ သူဘာပဲလုပ်ခဲ့လုပ်ခဲ့ အခုအချိန်ကျမှ ဖော်ထုတ်လို့ ဘာအကြောင်း

ထူးမှာလဲ”

“ဒါလည်းဟုတ်ပါတယ်။ သို့သော်လည်း ကျွန်တော့်အနေနဲ့က ပိုပြီး ကျယ်ပြန့်တဲ့ တာဝန်ရှိနေပါတယ်။ ဒုံးကျည်စခန်းမှာ ဘယ်လိုလက်နက် တွေ လျှို့ဝှက်ထားရှိတယ်ဆိုတာ ကျွန်တော်က ရအောင်စုံစမ်းမယ်။ နျူကလီးယားလက်နက်တွေ ထားရှိတယ်ဆိုတာ ခိုင်ခိုင်လုံလုံ သိရအောင် ကြိုးစားစုံစမ်းမယ်”

“ကောင်းပြီ၊ နျူကလီးယားလက်နက်တွေရှိတယ်ပဲဆိုပါတော့၊ ခင်ဗျားက ဘာဆက်လုပ်မှာလဲ”

“ကျွန်တော်က အဲဒီနျူကလီးယားလက်နက်တွေ အားလုံးဂျပန်ပြည်က ဖယ်ရှားထုတ်ယူသွားနိုင်အောင် ကြိုးစားမယ်”

“ခင်ဗျားကြိုးစားလို့ရမှာမဟုတ်ဘူးဗျ၊ ခင်ဗျားထင်တဲ့အတိုင်း နျူကလီးယားလက်နက်တွေ တကယ်ရှိတယ်ပဲထားပါဦး။ ခင်ဗျားအနေနဲ့ ဘာ တတ်နိုင်မှာလဲ။ အစိုးရအဖွဲ့နဲ့စုံစမ်းနဲ့ ခင်ဗျားရင်ဆိုင်နေရမှာပေါ့”

“ဒါကိုလည်း ကျွန်တော် စဉ်းစားပြီးပါပြီ။ ကျွန်တော်က တစ်ယောက်တည်းပဲရှိတယ်။ အစိုးရဘက်မှာ ကျွန်တော်က သြဇာလည်းမရှိပါဘူး။ ဒါပေမဲ့...ကျွန်တော်ဟာ ရိုးသားဖြောင့်မတ်တဲ့လူတစ်ယောက်လို့ နာမည်တော့ရှိတယ်။ ကျွန်တော်က အထူးမြူးနျူကလီးယားလက်နက်တွေ ဂျပန်ပြည်မှာ လာထားရှိတဲ့အကြောင်း သတင်းစာတွေကို သတင်းပေးလိုက်ရင် သူတို့က ထည့်သွင်းဖော်ပြကြမှာပဲ။ ဂျပန်ပြည်သူတွေအနေနဲ့ နျူကလီးယားလက်နက်တွေကို ဘယ်လောက်စက်ဆုပ်မုန်းတီးတယ်ဆိုတာ ခင်ဗျားကိုယ်တိုင်လည်း သိပါတယ်။ အခုတောင် ကျောင်းသားတွေက သူတို့ကို အသိမပေးဘဲ ဂျပန်နဲ့အမေရိကန်စာချုပ်ချုပ်ဆိုတာကို ကန့်ကွက်ဆန္ဒပြနေကြပြီဖြစ်တယ်။ တကယ်လို့သာ ‘ဟီးရိုးရီးမား နဲ့ နာဂါဆာကီ’ မြို့တွေကို ဖျက်ဆီးခဲ့တဲ့ အထူးမြူးနျူကလီးယားလက်နက်တွေ ဂျပန်ပြည်မှာ လာတပ်ဆင်ထားကြောင်း အများပြည်သူတွေက သိသွားရင် ဂျပန်တစ်နိုင်ငံလုံးမှာ ဆူပူကန့်ကွက်မှုတွေ၊ ဆန္ဒပြပွဲတွေ၊ အဓိကရုဏ်းတွေ ဖြစ်လာပြီး လုပ်ငန်းအားလုံး ရပ်စဲသွားလိမ့်မယ်။ နောက်ဆုံး ဒုံးကျည်စခန်းလည်း ဖျက်သိမ်းပစ်ခံရတဲ့အခြေအနေ ရောက်သွားမှာပဲ”

“ဒီပြဿနာမှာ ကျုပ်သားက ဘယ်လိုပတ်သက်နေလို့လဲဗျ”

“ခင်ဗျားသား ဖြစ်ခဲ့တာကတော့ မတော်တဆတိုက်ဆိုင်မှုဖြစ်ကောင်းဖြစ်လိမ့်မယ်။ ကျွန်တော့်အနေနဲ့ ဘယ်လိုဆက်စပ်ပတ်သက်ခဲ့တာကို ရှင်းပြရလိမ့်မယ်။ ကျွန်တော်က ဘာကြောင့် သံသယဖြစ်လာပြီး စုံစမ်းသိရှိတာကိုလည်း ဖော်ထုတ်ပြောပြရလိမ့်မယ်။ ကျွန်တော်က အမှန်အတိုင်းဖွင့်မပြောဘဲ ထိမ်ချန်ထားရင် ကျွန်တော်ရဲ့ ရိုးသားဖြောင့်မတ်မှု နာမည်နဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာထိခိုက်ခံရလိမ့်မယ်။ ဒီတော့ ခင်ဗျားအနေနဲ့ တစ်ခုခုရွေးချယ်ဆုံးဖြတ်ရလိမ့်မယ်”

“ဘာကို ရွေးချယ်ဆုံးဖြတ်မှာလဲ”

“အခုလောလောဆယ်တော့ ကျွန်တော်က ခင်ဗျားသား ‘ပေါလ်’ရဲ့ အကြောင်း နည်းနည်းပါးပါးပဲ သိပါသေးတယ်။ သူဟာ အမေရိကန် အီလက်ထရွန်းနစ်ကုမ္ပဏီကိုသွားပြီး လူတစ်ယောက်ကို သေနတ်နဲ့ပစ်ခတ်တယ်လို့သာ သိရတယ်။ ကျွန်တော်ထင်တာတော့ ခင်ဗျားရဲ့သားကို အမေရိကန်ထောက်လှမ်းရေးက ဖမ်းဆီးပြီး သီးသန့်အကျဉ်းစခန်းကို ခေါ်သွားတယ်လို့ထင်ရတယ်။ ဒါလည်း ကျွန်တော့်ရဲ့ထင်မြင်ယူဆချက်သာ ဖြစ်ပါတယ်။ တစ်ခုသေချာတာက ခင်ဗျားသားအပေါ် အထောက်အထားမခိုင်လုံဘဲ ဂျပန်တရားရုံးတစ်ရုံးမှာ အရေးယူတရားစွဲရင် ရုံးတော်က လွှတ်ပစ်လိုက်မှာ သေချာတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်က ဆက်လက်စုံစမ်းရင်း ခင်ဗျားသားဟာ စစ်ဘက်ဆိုင်ရာလျှို့ဝှက်ချက်တွေကို ရန်သူနိုင်ငံဘက်ရောင်းချတဲ့သူစွာ ဖောက်တစ်ဦးဖြစ်ကြောင်း အထောက်အထားတွေ့လာရင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ။ ဒီတော့...ခင်ဗျားက ကျွန်တော့်ကို ခင်ဗျားသားအကြောင်း ဆက်လက် မှန်စမ်းပါနဲ့တော့လို့ ညွှန်ကြားရင် ကျွန်တော်ကလည်း ရပ်ပစ်လိုက်ရုံပဲ။ ကျွန်တော်သိချင်တာကိုတော့ တခြားနည်းနဲ့စုံစမ်းမယ်။ ခင်ဗျားသားကိစ္စနဲ့ မဆိုင်တော့ဘူး”

“တကယ်လို့ ခင်ဗျားက စုံစမ်းမှုကိုရပ်လိုက်ရင် ကျုပ်ပေးထားတဲ့ ဒေါ်လာငွေတစ်သောင်းက ဘယ်လိုဖြစ်မလဲ”

“အဲဒီငွေထဲက စရိတ်စက ကုန်ကျပြီးခဲ့တာတွေ နုတ်ပြီး ကျန်ငွေကိုတော့ ခင်ဗျားကို ပြန်ပေးပါ့မယ်။ ကျွန်တော့်အတွက် သီးသန့်အခြေ

ငွေကိုတော့ မယူပါဘူး”

‘မစ်ဆူ’က ပြောလိုက်ပြီးနောက် ‘ကော်မင်’သည် ခေတ္တစဉ်းစားနေလေသည်။ ခထက်ကြာမှ သူ၏ ဆန္ဒကို ပြောလေသည်။

“ကျုပ်အနေနဲ့ ကျုပ်သားပေါ့လိ’ဘာဖြစ်ခဲ့တယ်ဆိုတာကို သိချင်တယ်။ ကျုပ်ကိုယ်တိုင် စုံစမ်းသိရှိဖို့က မလွယ်လှဘူး။ ဒါကြောင့် ခင်ဗျားက ကျုပ်တာဝန်ပေးခဲ့တဲ့အတိုင်း ဆက်ပြီးစုံစမ်းထောက်လှမ်းစေချင်တယ်။ တကယ်လို့ ခင်ဗျားစုံစမ်းသိရှိရတဲ့အချက်က လျှို့ဝှက်ထိမ်ချန်ထားလို့ မဖြစ်ဘဲ အများပြည်သူသိအောင် ထုတ်ဖော်မဖြစ်မယ်ဆိုရင်လည်း ကျုပ် ဘာမှ မပြောလိုပါဘူး”

‘ကော်မင်’၏ စကားကိုကြားလျှင် ‘မစ်ဆူ’သည် ကျေနပ်သွားဟန်ဖြင့် ခေါင်းညှိတ်လိုက်သည်။

“ဒီလိုနားလည်မှုရှိတယ်ဆိုရင် ဝမ်းသာပါတယ်။ ကျွန်တော့်အနေနဲ့ အခုလိုပြဿနာမျိုး ရင်ဆိုင်ရတာဟာ အခု ပထမဆုံးအကြိမ် ဖြစ်ပါတယ်။ ခင်ဗျားအနေနဲ့ နားလည်မှုရှိတယ်ဆိုတော့ ကျွန်တော်လည်း စိတ်ထဲ ရှင်းသွားပါတယ်”

“ခင်ဗျားကို ကျုပ် တစ်ခုတော့ပြောချင်တယ်။ လူချင်းတွေ့ခါစက ခင်ဗျားဟာ စီးပွားရေးသမားသက်သက် တစ်ယောက်လို့ ကျုပ်ထင်ခဲ့မိတယ်။ နိုင်ငံရေးအရ မျိုးချစ်စိတ်ထက်သန်သူတစ်ယောက်လို့ မထင်မိဘူး”

“ကျွန်တော်က နိုင်ငံရေးသမားတွေ မျိုးချစ်စိတ်ရှိတယ်ဆိုတဲ့သဘောမျိုးမဟုတ်ပါဘူး။ အခြေအနေအရ ကျွန်တော် ယုံကြည်တဲ့ကိစ္စတစ်ခုအတွက် ဆောင်ရွက်နိုင်ဖို့ အခွင့်အရေးရလာတဲ့အတွက် ဆောင်ရွက်ချင်တာသာ ဖြစ်ပါတယ်”

‘မစ်ဆူ’ကပြောနေစဉ် ပြင်ဘက်မှ ခေါ်ဘော်ကားဖွန်းတီးသံကြားရသဖြင့် ‘မစ်ဆူ’သည် သူ၏လက်ပတ်နာရီကိုကြည့်လိုက်သည်။

“ဆယ်နာရီထိုးသွားပြီခင်ဗျ။ ခင်ဗျားရဲ့တက္ကစီကားက အချိန်မှန် ရောက်လာတယ်။ တိုကျိုမြို့က ‘နီ’ကို အရပ်ကို သွားတဲ့ မီးရထားအချိန်စာရင်းကို ကျွန်တော် အသင့်ရေးထားလိုက်တယ်။ ပြီးတော့ ခင်ဗျားတည်းခိုဖို့ကောင်းတဲ့ ဟိုတယ်နှစ်ခုသုံးခုရဲ့ နာမည်တွေလည်း ရေးထားတယ်”

ပြောရင်းနှင့် ‘မစ်ဆူ’သည် ‘ကော်မင်’အား စာရွက်တစ်ရွက်လှမ်းပေးလိုက်သည်။

“ခင်ဗျား ဘယ်မှာ တည်းခိုတယ်ဆိုတာ ကျွန်တော့်ကို အကြောင်းကြားစေချင်ပါတယ်”

‘ကော်မင်’သည် ‘မစ်ဆူ’ပေးသော စာရွက်ကို လှမ်းယူပြီး ပြန်ရန်နှုတ်ဆက်လေသည်။

“ခင်ဗျားရဲ့ဇနီးကို ကျေးဇူးအထူးတင်ကြောင်း ပြောလိုက်ပါဗျာ။ ညစာစားရတာ အလွန်ကောင်းပါတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ ပြောလိုက်ပါ့မယ်။ သူလည်း ဝမ်းသာမှာပါ။ ကျွန်တော်တခင်ဗျားဆီက သတင်းကို နားစွင့်နေပါ့မယ်”

x x x

‘ကော်မင်’သည် သူ၏ ဟိုတယ်သို့ ပြန်ရောက်သောအခါ သူ၏ အတွင်းရေးမှူး ‘ဖင်လီ’၏ အခန်းသို့ ခေတ္တဝင်ရန် စိတ်ကူးမိသည်။ သို့ရာတွင် အချိန်က ညသန်းခေါင်းယံဖြစ်နေ၍ အနှောင့်အယှက်ပေးရန် မသင့်ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

သူ၏အခန်းသို့ရောက်သောအခါ ဖန်ခွက်တွင် အရက်တစ်ခွက်ငဲ့၍ ထိုင်ရင်း သူခရီးသွားနေစဉ်ကာလအတွင်း ‘ဖင်လီ’လုပ်ထားစေချင်သည့် လုပ်ငန်းများကို စာရွက်တစ်ရွက်တွင် ရေးလေသည်။

တစ်ဖန် ရေးနေရင်း စိတ်တစ်မျိုးပြောင်းလာပြန်ကာ ရေးလက်စ စာရွက်ကို လုံးထွေး၍ အမှိုက်ခြင်းထဲ ပစ်ထည့်လိုက်ပြီး နောက်စာရွက်အသစ်တစ်ရွက်ယူကာ ‘ဖင်လီ’ထံသို့ အောက်ပါအတိုင်း စာတစ်စောင် ရေးလေသည်။

ဖင်လီ...

မင်းအနေနဲ့ ဒီမှာ လုပ်စရာအလုပ် မရှိတော့ဘူး။ ငါက နက်ကြန့်မနက် ‘နီ’ကို မြို့ကို သွားမယ်။ ဟိုကျတော့ ‘ချူဇင်ဂျီ-ကန်’ကို ဟိုတယ်မှာတည်းမယ်။ ငါ့ရည်ရွယ်ချက်က ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ‘ဖမ်ဆင်’နဲ့ တွေ့ဆုံခွင့်ရအောင် ကြိုးစားဖို့ပဲ။ တနင်္ဂနွေနေ့အတွက် အမေရိကန်ကို လေယာဉ်လက်မှတ်နှစ်စောင် မင်းစီစဉ်ထားတယ်။ မဟုတ်လား။ အဲဒီ

တက္ကသိုလ်နေဝင်ပြန်ဟပြန်

လက်မှတ်နှစ်စောင်အနက် လက်မှတ်တစ်စောင်နဲ့ မင်းက နယူးယောက် မြို့ကို ပြန်သွားပါ။ ကျန်တဲ့လက်မှတ်တစ်စောင်ကိုတော့ ဟိုတယ် စာရေးဆီမှာ အပ်ထားပါ။ ငါပြန်ရောက်မှ ယူမယ်။ နောက်တော့ ငါ နယူးယောက်မြို့ကို ပြန်ရောက်တော့မှ မင်းကို ဆက်သွယ်ပါ့မယ်။
'ကော်မင်'

ထိုစာကို အတွင်းရေးမှူး 'ဖင်လီ' အလွယ်တကူ မြင်နိုင်သည့်နေရာတွင် ထောင်ထားလိုက်ပြီးနောက် စုံထောက် 'မစ်ဆူ' ပေးလိုက်သော မီးရထားအချိန်ဇယားကို ယူကြည့်လေသည်။ တိုကျိုမြို့မှ နံနက် ခုနစ်နာရီထွက်မည့်ရထားသည် 'နီကို' ဘူတာသို့ နံနက်ရှစ်နာရီခန့် ငါးဆယ်အချိန်တွင် ရောက်ရှိမည် ဖြစ်ကြောင်း သိရသဖြင့် တယ်လီဖုန်းကောက်ကိုင်းပြီး ဟိုတယ်ဧည့်ခံ စာရေးဆီသို့ ဆက်လိုက်သည်။

"ကျုပ်က မနက် ခုနစ်နာရီရထားနဲ့ 'နီကို' မြို့ကို သွားချင်တယ်။ ရထားလက်မှတ်အတွက် ကြိုတင်စီစဉ်ဖို့လိုသလား။"

"မလိုပါဘူးခင်ဗျ။ ဒီရာသီမှာ 'နီကို' မြို့သွားတဲ့ ရထားတွေက လူမကျပ်ပါဘူး။"

"ဟုတ်လား... ဒါဖြင့် ကျုပ်ကို မနက်စောစော နှိုးစမ်းပါ။ မနက် ငါးနာရီလောက် ကျုပ်အခန်းကို တော်ဖီပူပူတစ်အိုးလည်း ပို့ခိုင်းပါ။ ကော်ဖီထာပို့တဲ့ စားပွဲထိုးကို ကျုပ်အိပ်ပျော်နေရင် နှိုးဖို့လည်း ပြောလိုက်ပါ။"

"ကောင်းပါပြီခင်ဗျ။ စိတ်ချပါ။ အားလုံး စီစဉ်ပေးပါ့မယ်။"

(၄)

မီးရထား 'နီကို' ဘူတာသို့ ဆိုက်ရောက်ချိန်တွင် ရာသီဥတုက မသာယာဘဲ မိုးရွာနေသဖြင့် 'ကော်မင်' အဖို့ စိတ်ဓာတ်ကျစရာ ဖြစ်နေလေသည်။ သူသည် ရထားပေါ်မှဆင်း၍ ဘူတာရုံပြင်ဘက်သို့ ထွက်လာရာ 'ချူဇင်ဂျီ' ရေအိုင်ဒေသသို့ သွားသည့် ဘတ်စ်ကားက စတင်ထွက်ခွာနေပြီ ဖြစ်သည်။

ထိုအချိန်၌ တက္ကစိကား တစ်စီးသာ ကျန်ရှိပြီး အမေရိကန်ရေတပ်သား တစ်ဦးက မိုးရေထဲတွင် ဒရိုင်ဘာနှင့် ဈေးဆစ်နေဟန်ဖြင့် စကားပြောနေလေသည်။

'ကော်မင်' သည် ထိုတက္ကစိကား လွတ်သွားပါက 'ချူဇင်ဂျီ' သို့ ရောက်အောင် သွားရန် မျှော်လင့်ချက်မရှိတော့ဟု တွေးမိသဖြင့် အမေရိကန် ရေတပ်သား ရှိရာသို့ လျှောက်သွားလေသည်။

'ကော်မင်' ကို မြင်လျှင် အမေရိကန်ရေတပ်သားက...

"ကြည့်စမ်းပါဦးဗျာ၊ ဒီကားသမားက မတရားတောင်းနေတယ်။ 'ချူဇင်ဂျီ' ရေအိုင်ကို သွားဖို့ ယန်းငွေနှစ်ထောင်ပေးရမယ်တဲ့" ဟု ပြောလိုက်သည်။

"အဆမတန်တောင်းတာ ဖြစ်ကောင်းဖြစ်မယ်။ ဒါပေမဲ့ သူကား ဘာနောက်ဆုံးကားဖြစ်နေတယ်။ တခြားကားလည်း မရှိတော့ဘူး။ ဒီတော့ တူပိုလည်း အဲဒီသွားမှာမို့ ခင်ဗျားနဲ့ နှစ်ယောက်အတူ စီးသွားကြရမယ်။ ကားစတိုတော့ ကျုပ်ကပေးပါ့မယ်။"

'ကော်မင်' က ပြောလိုက်သောအခါ ရေတပ်သားသည် ခေတ္တစဉ်းစားပြီးနောက်...

'ကောင်းပြီလေ၊ ခင်ဗျားပြောသလို လုပ်တာပေါ့' ဟု သဘောတူလက်ခံလိုက်သည်။

သို့နှင့်ပင် နှစ်ယောက်သား တက္ကစီကားနှင့်သွားကြရာ ရေတပ်သားသည် အမေရိကန် နိုင်ငံသားတစ်ဦးနှင့် မမျှော်လင့်ဘဲ တွေ့ဆုံရသည်ကို သဘောကျလျက် စကားတွေအဆက်မပြတ်ပြောလေသည်။ ရေတပ်သားက ဤအရပ်ကိုလာခြင်းမှာ မိန်းကလေးတစ်ဦးနှင့် ချိန်းတွေ့ရန်လာခြင်းဖြစ်ကြောင်းလည်း သိရသည်။

သူ၏နာမည်က 'ဟားဘတ်' ဖြစ်ပြီး သူသဘောကျသော မိန်းကလေးနှင့် တိုက်ပွဲဖြိုတွင် တွေ့ဆုံသိကျွမ်းခဲ့သည်ဟု ဆိုသည်။ မိန်းကလေးက သူ၏မိဘများနှင့်အတူ 'ချူဇင်ဂျီ' ရေအိုင်ဒေသတွင် ခေတ္တလာနေချိန်တွင် အမေရိကန်ရေတပ်သားက အနီးပတ်ဝန်းကျင်ရှိ ဟိုတယ်တစ်ခု၌ လာရောက်တည်းခိုနေပါက သူမသည် ထိုဟိုတယ်သို့လာခဲ့ပါမည်ဟု ကတိပေးသည်။ ထို့ကြောင့် ရေတပ်သားသည် 'ချူဇင်ဂျီ' ရေအိုင်ဒေသရှိ ဟိုတယ်တစ်ခုတွင် ကြိုတင်ငွေပေး၍ အခန်းငှားထားလိုက်လေသည်။

ဟိုတယ်မှာ 'ကော်မင်' တည်းခိုမည့် ဟိုတယ်ပင် ဖြစ်လေသည်။

'ချူဇင်ဂျီ' အရပ်သို့ရောက်၍ တက္ကစီကား ရပ်လိုက်သောအခါ ရေတပ်သား 'ဟားဘတ်' သည် ကားပေါ်မှ လျင်မြန်စွာ ဆင်းသွားပြီး 'ကော်မင်' က ကျန်ရစ်လျက် တက္ကစီကားခရောင်းပေးလိုက်ရလေသည်။

ဟိုတယ်က အနောက်တိုင်းဆန်ဆန် အခန်းငါးဆယ်ခန့်ရှိသော ဟိုတယ်ဖြစ်လေသည်။ 'ကော်မင်' သည် ရေချိုးခန်းတွဲလျက်နှင့်တယ်လီဖုန်းပို့သော အခန်းတစ်ခန်းကိုယူပြီး နေလိုက်သည်။ နံနက်စာကို သူ၏အခန်းသို့ ပို့ပေးရန်မှာလိုက်ပြီးနောက် တယ်လီဖုန်းဆက်ရန် ပြင်ဆင်လေသည်။

တယ်လီဖုန်းက စက်ခလုတ်ခုံမှ 'အော်ပရေတာ' ထံသို့ မိမိလိုချင်သော နံပါတ်ကို တောင်းယူရသော တယ်လီဖုန်းခွဲဖြစ်ရာ 'ကော်မင်' သည် တယ်လီဖုန်းကို ကောက်ကိုင်ပြီး 'ချူဇင်ဂျီ-နံပါတ် ၅၅' သို့ ဆက်ပေးရန် ပြောလိုက်သည်။ ချက်ချင်းလိုပင် တစ်ဖက်မှ တစ်စုံတစ်ယောက်က ပြန်ပြောလေသည်။

"ဟဲလို...ချူဇင်ဂျီ-နံပါတ် ၅၅ က ပြောနေပါတယ်"

"ကျုပ်က မစ္စတာ 'ကော်မင်' ဖြစ်ပါတယ်။ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး 'ဂစ်ဆင်' နဲ့ စကားပြောချင်လို့ပါ။ သူက ကျုပ် ဖုန်းဆက်တာကို မျှော်လင့်နေပါတယ်"

'ကော်မင်' က ဤသို့ပြောလိုက်လျှင် တစ်ဖက်မှလူသည် ရုတ်တရတ်ဘာမှမပြောဘဲ ငြိမ်နေပြီးမှ ခဏကြာလျှင် ပြန်ပြောလေသည်။

"လူကြီးမင်းဆက်တာ ဖုန်းနံပါတ် မှားနေပါပြီ။ အခုဒီနံပါတ်က အမှတ် (၇၇၄) မိုးလေဝသစခန်းဖြစ်ပါတယ်"

"မိုးလေဝသစခန်း ဟုတ်တာမဟုတ်တာ အသာထားလိုက်စမ်းပါ။ ကျုပ် အခုပြောတာကိုသာ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး 'ဂစ်ဆင်' ဆီကို သတင်းပို့လိုက်ပါ။ ကျုပ်ဟာ အမေရိကန် အီလက်ထရွန်နစ်ကုမ္ပဏီမှာဖြစ်ပျက်ခဲ့တာတွေထိုက်သိတဲ့အပြင် စီအိုင်အေ ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ရဲ့လုပ်ရပ်ကိုလည်း သိတယ်လို့ ပြောလိုက်ပါ။ ကျုပ်က ဘာပြဿနာမှ လုပ်ချင်လို့မဟုတ်ဘူး။ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာကိစ္စတစ်ခုနဲ့ပတ်သက်ပြီး ဗိုလ်ချုပ်ကြီး 'ဂစ်ဆင်' နဲ့မိတ်ဆွေဟောင်းတစ်ဦးအဖြစ် စကားပြောချင်တာသာ ဖြစ်တယ်။ ကျုပ် အခု 'ချူဇင်ဂျီ-ကန်' ကို ဟိုတယ်မှာ တည်းခိုနေတယ်"

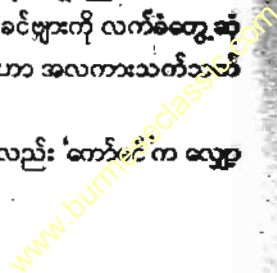
'ကော်မင်' က ခပ်တည်တည်ပြောလိုက်ပြီး နောက်တစ်ဖက်မှ လူထာတယ်လီဖုန်းကို ပြန်ချလိုက်သည်။

'ကော်မင်' လည်း ထိုင်စောင့်နေရာ ဆယ်မိနစ်ခန့်ကြာသော် တယ်လီဖုန်းလာလေသည်။

တစ်ဖက်မှဆက်သူမှာ အမေရိကန် ဗိုလ်မှူးမေဂျာ 'အယ်လင်တန်' ဆိုသူ ဖြစ်နေသည်။

"မစ္စတာ 'ကော်မင်' က ဒီကိုလိုက်လာတာဟာ အလွန်ဆင်ခြင်ညာထ်ကင်းမယ့်ရာရောက်တယ်။ ပထမအချက်အနေနဲ့ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး 'ဂစ်ဆင်' ဟာ ဒီမှာမရှိဘူး။ တကယ်လို့ရှိရင်လည်း သူအနေနဲ့ ခင်ဗျားကို လက်ခံတွေ့ဆုံဖို့ အချိန်ရမှာ မဟုတ်ဘူး။ ခင်ဗျား ဒီကိုလာတာဟာ အလကားသတ်သတ် အချိန်ဖြုန်းရာရောက်တာပဲ"

မေဂျာ 'အယ်လင်တန်' က ဤသို့ပြောသော်လည်း 'ကော်မင်' က လျှော့မပေးချေ။

"ကျုပ်ကတော့ ဒီလိုမထင်ဘူး။ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးမှာ အလုပ်တွေများနေတာ ကိုလည်းသိလို့ ကျုပ်နောင်ယုက်ရတာ ဝမ်းနည်းပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျုပ်က သူ့ကို ဘယ်နည်းနဲ့မဆို တွေ့မှဖြစ်မယ်။ သူ့ကို တစ်ခုပြောလိုက်ပါ။ သူ့ တိုသေနတ်နဲ့ပစ်ခဲ့တဲ့ အရာရှိငယ်(လက်မတင်နင်)ဟာ ကျုပ်သားဖြစ်တယ် လို့ ပြောပါ။ ကျုပ်ဟာ ရှေ့အပတ် အမေရိကန်ပြန်ဖို့ရှိတယ်။ သို့သော်လည်း ဗိုလ်ချုပ်ကြီးနဲ့တွေ့ပြီးမှ ပြန်မယ်။ ကျုပ်ကမတွေ့တွေ့အောင် စောင့်နေမှာ ပဲ။ ကျုပ်က လွယ်လွယ်နဲ့အလျှော့ပေးတတ်တဲ့လူမဟုတ်ဘူးဗျ"

"ဒီလိုဆိုရင် ခင်ဗျားအကြာကြီး စောင့်နေရမှာပေါ့။"
"ကြာချင်မှကြာမှာပါ။ ခင်ဗျားကသာ ကျုပ်ပြောတာတွေကို ဗိုလ်ချုပ် ကြီးဆီ သတင်းပို့လိုက်ပါ"

ဤသို့ပြောပြီး 'ကော်မင်'က စကားကိုဖြတ်လိုက်သည်။
သူသည် အိပ်ရေးပျက်လာသဖြင့် အိပ်ချင်သော်လည်း မအိပ်ဘဲနေလိုက် သည်။ စိတ်လှုပ်ရှားနေ၍ အိပ်လျှင်လည်း အိပ်ပျော်မည်မဟုတ်ဟု ယူဆမိ သည်။ ထို့ကြောင့် အခန်းတွင်းမှထွက်၍ အောက်ထပ်သို့ဆင်းပြီး တယ်လီ ဖုန်းအော်ပရေတာအား သူ့အတွက် တယ်လီဖုန်းနှင့်အကြောင်းကြားရန် ပြောကာ သတင်းစာတစ်စောင်ယူ၍ စည်းခန်းတစ်နေရာတွင်ထိုင်လိုက်သည်။ အတင်းစာဖတ်ရန် ပြင်ဆင်နေချိန်မှာပင် အမေရိကန်ရေတပ်သား 'ဟားဘတ်'ဆိုသူက ရောက်လာလေသည်။

'ကော်မင်'သည် စကားမပြောချင်သဖြင့် မျက်နှာကို သတင်းစာဖြင့် တွယ်ထားလိုက်သော်လည်း ရေတပ်သားက သူ့ကိုမြင်ပြီး ချဉ်းကပ်လာလေ သည်။ 'ဟားဘတ်'သည် ပျော်ရွှင်ကျေနပ်နေပုံရလေသည်။

"ဟဲ့လို...ကျွန်တော်တော့ သိပ်ကံကောင်းတယ်ခင်ဗျ။ ကောင်မလေး ခွဲမိဘုရားက အလုပ်ရှိလို့ တိုကျိုမြို့ကို ပြန်သွားပြီ။ သူ့ကိုတော့ ဒီမှာထား ဝမ်းနဲ့တယ်။ ဒီတော့ သူတို့အိမ်တစ်အိမ်လုံးမှာ သူနဲ့ကျွန်တော်နှစ်ယောက်ပဲ ရှိတယ်။ ဘယ်လောက်နေရာကျသလဲ"

"ခင်ဗျား စိတ်ပျော်ရွှင်ချမ်းသာပါစေလို့ မျှော်လင့်ပါတယ်"
'ကော်မင်'က စကားကို အလိုက်သင့် ပြောလိုက်ရလေသည်။
"ကျွန်တော့်အဖို့ ပျော်ရွှင်ကြည်နူးစရာကောင်းမှာ သေချာပါတယ်။"

ကျွန်တော်တစ်ပတ်တိတိ ခွင့်ယူထားတော့ ခုနစ်ရက်လုံးလုံး ကောင်မလေးနဲ့ နှစ်ယောက်ထံ ပျော်ကြရုံပဲရှိတယ်။ တကယ်လို့ သူ့မိဘုရား တိုကျိုမြို့က ပြန်ရောက်လာရင်လည်း ကျွန်တော်တို့က ဒီဟိုတယ်မှာ ပြောင်းပြီး တွေ့ကြ ရုံပဲ။ ဒါထက်ခင်ဗျား အရက်သောက်မလား။ ကျွန်တော့်မှာ 'ဆန်တိုရီ' ဝီစကီတစ်လုံး ပါလာတယ်။ မိန်းကလေးအိမ်မှာတော့ ဘား ရှိလို့ ဒီပုလင်း ဟာ မလိုပါဘူး။ ဘယ်နဲ့လဲ...သောက်ပါဦးလား"

"ကျုပ်အဖို့ အခုလို အချိန်စောစောစီးစီးရှိသေးလို့ မသောက်ချင်သေးပါဘူး"
"ဒါဖြင့် နောက်ပိုင်းကျတော့ သောက်တာပေါ့။ ကျွန်တော်က အခန်း နံပါတ်သုံးရာဆယ့်နှစ်မှာ ရှိပါတယ်။ ကောင်မလေးဆီကို ညနေဘက်ထျမှ သွားမှာမို့ ဒီအတောအတွင်း ခင်ဗျားသောက်ချင်ရင် ကျွန်တော့်အခန်းကိုသာ လာခဲ့ပါ"

"ကျေးဇူးတင်ပါတယ်"
'ကော်မင်'က ပြောလိုက်ပြီးနောက် ရေတပ်သားသည် ပြုံးရွှင်စွာဖြင့် နှုတ်ဆက်၍ ဟိုတယ်အပေါ်ထပ်သို့ တက်သွားလေသည်။ သူ၏အရအရာ အလွန်စိတ်ဓာတ်တက်ကြွရွှင်မြူးနေပုံရလေသည်။

'ကော်မင်'သည် ထိုလူငယ်အားကြည့်ရင်း သူ၏သား'ပေါလ်'ထို သတိရမိလေသည်။ သူ့သားသည်လည်း ထိုလူငယ်၏အရွယ်ခန့်ပင်ရှိသော ကြောင့် 'ပေါလ်'အနေဖြင့် လူငယ်တို့ဘဝ မိန်းကလေးများနှင့် မည်သို့ ဆက်ဆံပါလိမ့်မည်ဟုလည်း တွေးမိသည်။

စဉ်းစားရင်း စိတ်ဓာတ်ကျလာသဖြင့် သတင်းစာကိုကောက်တိုင်ပြီး ဖတ်မည်ပြုစဉ် ဟိုတယ်ဝန်ထမ်းလူလင်တစ်ဦးက သူ့အတွက် တယ်လီဖုန်း လာနေကြောင်း ပြောလေသည်။

'ကော်မင်'လည်း ချက်ချင်းထ၍ တယ်လီဖုန်းရှိရာသို့ သွားကာ နားထောင်လိုက်ရာ တစ်ဖက်မှဆက်သူမှာ မေဂျာ 'အယ်လင်တန်'ဖြစ်နေလေ သည်။ သူ၏လေသံကတော့ အနည်းငယ်ဒေါသထွက်နေပုံရသည်။

"ဒီမယ်...ဗိုလ်ချုပ်ကြီး'ဂစ်ဆင်'က နက်ဖြန်မနက် ခင်ဗျားကို လက်ခံ တွေ့ဆုံလိမ့်မယ်"

"ဟုတ်လား၊ ဒါဖြင့် ကောင်းတာပေါ့။ ကျုပ်က ဘယ်လိုပုံဖြင့် လာရမှာလဲ"

“မနက်ကိုးနာရီခွဲမှာ မော်တော်ကားတစ်စီးခင်ဗျားရဲ့ဟိုတယ်ကို လာကြို လိမ့်မယ်”

“ကောင်းပါပြီ၊ ကျုပ်က အလွန်တွေ့ဆုံချင်ကြောင်း ဗိုလ်ချုပ်ကြီးကို ပြောလိုက်ပါ”

တယ်လီဖုန်းပြောပြီးနောက် ‘ကော်မင်’ သည် ထိုနေ့တစ်နေ့လုံး အချိန်ကို မည်သို့ကုန်လွန်စေရပါမည်နည်းဟု စဉ်းစား၍မရဘဲ ဖြစ်နေလေသည်။

သူသည် အချိန်အားလျှင် လမ်းလျှောက်ခြင်း ဝါသနာပါသော်လည်း ယခုရာသီဥတုက မသာယာဘဲ စွတ်စိုထိုင်းမှိုင်းနေသဖြင့် လမ်းလျှောက်ရန် လည်း မဖြစ်ချေ။ ‘နီကို’ မြို့တွင်းသို့ သွား၍ ဈေးဆိုင်များ၊ ဘုရားကျောင်းများကို ကြည့်ရှုလေ့လာလျှင်ဖြစ်သော်လည်း ‘ကော်မင်’ သည် စိတ်မဝင်စားချေ။ နောက်ဆုံးတွင် ကြိရာမရသည်နှင့် သူ၏ အခန်းသို့ ပြန်တက်၍ ‘အက်စပရင်’ ဆေးပြားနှစ်ပြားသောက်ပြီး အိပ်ရန် ကြိုးစားလေသည်။

အိပ်ရာပေါ်တွင် လဲလျောင်းနေသော်လည်း အိပ်မပျော်သဖြင့် ရောက်တတ်ရာရာ စဉ်းစားရာမှ ဂျပန်စုံထောက် ‘မစ်ဆူ’ နှင့် ၎င်းရင်ဆိုင်နေရသော အခြေအနေအကြောင်းကို တွေးမိလေသည်။

‘မစ်ဆူ’ သည်လည်း မိမိကဲ့သို့ပင် အစိုးရ၏ ဗြူရိုကရေစီယန္တရားနှင့် ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်နေရပေသည်။ အခက်အခဲများစွာရှိသဖြင့် အောင်မြင်ရန် လည်း မလွယ်ကူချေ။ အထူးသဖြင့် ‘မစ်ဆူ’ အနေဖြင့် ပို၍ပင် ခက်ခဲနေပေသည်။ အကယ်၍ အမေရိကန်အစိုးရက ဂျပန်ပြည်အား အဏုမြူဗျူကလီးယားလက်နက်များ တပ်ဆင်ပေးရန် ဆုံးဖြတ်ပြီးဖြစ်ပါက ‘မစ်ဆူ’ က မည်သို့ ဖြူတတ်နိုင်မည်မဟုတ်ချေ။

ပြည်သူလူထုက ကန့်ကွက်ဆန္ဒပြပွဲများပြုလုပ်၍လည်း ထိုကိစ္စကို တားဆီးပယ်ဖျက်ရန် တတ်နိုင်မည် မဟုတ်သည်မှာ သေချာပေသည်။ ကြာသော် ပြည်သူများကလည်း မတတ်နိုင်သည့်အဆုံး၌ လက်ခံလာကြမည် ဖြစ်သည်။

မိမိကိုယ်တိုင်ကလည်း အခြေအနေမကောင်းလှဟု ‘ကော်မင်’ က သုံးသပ်မိလေသည်။ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ‘ဂစ်ဆင်’ က မိမိအားလက်ခံ တွေ့ဆုံမည်ဖြစ်သော်လည်း သားဖြစ်သူ ‘ပေါလ်’ အကြောင်း တစ်မျိုးတစ်ဖုံ ပြောချင်ပြောပေးဦးမည်

ဖြစ်သည်။ အမှန်ဖြစ်နိုင်သလို အမှန်မဟုတ်ဘဲ လုပ်ကြံပြောချင်လည်း ပြောပေမည်။ နောက်ဆုံးကျလျှင် မိမိ(ကော်မင်)က အမေရိကန်ပြည်သို့ ပြန်သွားရမည်သာ ဖြစ်သည်။ အံ့ဩဖွယ်ကောင်းသည်ကား အမေရိကန် အစိုးရက ဤကိစ္စကို အထူးတလည် လျှို့ဝှက်ဖုံးဖိနေခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ ယခု မိမိစုံစမ်းနေခြင်းကြောင့် အမေရိကန်နိုင်ငံ၏ လုံခြုံရေးအတွက် အန္တရာယ်မရှိနိုင်ဟု ယုံကြည်မိရာ ဘာကြောင့် မိမိအား အမှန်ကို ဖွင့်မပြောဘဲ နေရလေသနည်းဟု စဉ်းစားဖွယ် ဖြစ်နေသည်။

ဤသို့လျှင် အတန်ကြာကြာ စဉ်းစားနေပြီးနောက် ‘ကော်မင်’ သည် အိပ်ပျော်သွားလေသည်။

တယ်လီဖုန်းသံက ကျယ်လောင်စူးရှစွာ မြည်လာသဖြင့် ရုတ်တရက် အိပ်ရာမှလန့်နိုးလာလေသည်။ အိပ်ကောင်းတုန်း အနှောင့်အယှက်ဖြစ်လာရသည်ဟု စိတ်တိုတိုနှင့်ထပြီး တယ်လီဖုန်းကို ကောက်ကိုင်နားထောင်လိုက်ရာ ဆက်နေသူမှာ သူ၏အတွင်းရေးမှူး ‘ဖင်လီ’ ဖြစ်နေသည်။ သူမ၏ လေသံကလည်း အလွန်စိတ်လှုပ်ရှား ပူပန်နေပုံရသည်။

“ဟဲလို... ကျွန်မ ရှင်နဲ့ အမြန်တွေ့ချင်တယ်။ သိပ်ဆိုးတဲ့ကိစ္စတစ်ခု ဖြစ်သွားတယ်။ ကျွန်မက ဘာလုပ်ရမှန်း မသိဘူး”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ။ အခု မင်း ဘယ်ကပြောနေတာလဲ”

‘ကော်မင်’ သည် မျက်လုံးကျယ်လာပြီး ပြန်မေးလိုက်သည်။

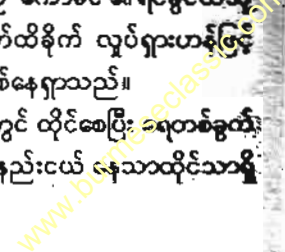
“ဒီဟိုတယ်အောက်ထပ်ခန့်ခန်းထဲက ပြောနေတာပါ”

“ဒါဖြင့် မင်းအခုပဲ ငါ့အခန်းကို တက်လာခဲ့ပါ”

ပြောပြောဆိုဆို ‘ကော်မင်’ က တယ်လီဖုန်းကို ပြန်ချလိုက်ပြီး တက္ကသိုလ်ကယာ အဝတ်အစားလဲလေသည်။

မကြာခင် အတွင်းရေးမှူး ‘ဖင်လီ’ ရောက်လာသဖြင့် ‘ကော်မင်’ က အခန်း တံခါးကို ဖွင့်ပေးလိုက်ရာ ‘ဖင်လီ’ သည် ‘ကော်မင်’ ၏ ရင်ခွင်ထဲသို့ ပြေးဝင်လာလေသည်။ သူမသည် အလွန်စိတ်ထိခိုက် လှုပ်ရှားဟန်ဖြင့် မျက်နှာတွင် သွေးမရှိသလို ဖြူဖတ်ဖြူရော် ဖြစ်နေရာသည်။

‘ကော်မင်’ လည်း ‘ဖင်လီ’ အား ခုတင်ပေါ်တွင် ထိုင်စေပြီး ရေတစ်ခွက် တိုက်လိုက်သည်။ သည်တော့မှ သူမသည် အနည်းငယ် နေသာထိုင်သာရှိ

လာပုံရသည်။

“ဒီမယ်...ရှင်နဲ့ကျွန်မ ဒီကနေပြီး အမြန်ထွက်သွားမှဖြစ်မယ်။ ဒီနေ့ညနေပဲ ထွက်သွားရမယ်”

“နေပါဦးကွဲ့၊ ဘာတွေဖြစ်တုန့်လို့လဲ။ မင်းက ဘာကိစ္စ ဒီကိုရောက်လာတာလဲ”

‘ကော်မင်’က မေးလိုက်ရာ ‘ဖင်လီ’သည် တုန်တုန်ယင်ယင်နှင့် ပြန်ဖြေလေသည်။

“မစ်ဆူတစ်ယောက် သေပြီရှင်”

‘ဖင်လီ’၏စကားကြောင့် ‘ကော်မင်’သည် မယုံကြည်နိုင်လောက်အောင် အံ့အားသင့်သွားမိတော့သည်။

“ဟင်... ‘မစ်ဆူ’ သေပြီလား၊ သေချာရဲ့လားကွ”

“သေချာပါတယ်၊ ကျွန်မကိုယ်တိုင် ရှိနေတာပဲ”

‘ဖင်လီ’သည် ငိုသံပါလျက်နဲ့ ဖြစ်ပျက်ပုံကို ပြောပြရှာသည်။

သူမသည် နံနက်ရှစ်နာရီခွဲခန့်တွင် ‘ကော်မင်’၏အခန်းသို့သွားရာ သူမအတွက်ရေးထားသောစာကို တွေ့ရသည်။ ထိုစာအရ တနင်္ဂနွေနေ့လေယာဉ်ဖြင့် အမေရိကန်သို့ ပြန်ရမည်ဖြစ်ရာ လိုအပ်သောပြင်ဆင်မှုများ ပြုလုပ်ရန် စိတ်ကူးမိသည်။ ရှေးဦးစွာ ဟိုတယ်အောက်ထပ်သို့ ဆင်း၍ စာတိုက်မှလာသော စာများကို ယူပြီးဖတ်ရှုကြည့်သည်။ စာများအနက် ‘ဂျူး’ထံမှစာတစ်စောင်ပါလာသည်။ ထိုစာအရ ‘ကော်မင်’အတွက် ငွေကြိုတင်ထုတ်ယူရန် ယင်ဒါဆင်’ထံမှ အဆင်မပြေဟု ဆိုသည်။ ထို့ပြင် ‘မင်နီ’ထံမှ ‘ကော်မင်’အား အမေရိကန်သို့ ချက်ချင်းပြန်ခွဲရန် ကြေးနန်းတစ်စောင်လည်း ရောက်လာသည်။ အကြောင်းကတော့ ပြည်တွင်းအခွန်ဌာနမှ လူများက ‘ကော်မင်’၏ဝင်ငွေကြည့်လာလွှာစာရင်းများကို အသေးစိတ် အပြစ်ရှာပြီး ပြဿနာလုပ်ကြောင်းကြောင့် ဖြစ်သည်ဟု ဆိုသည်။

အတွင်းရေးမှူး ‘ဖင်လီ’သည် ထိုကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ ‘ကော်မင်’အား အသိပေးမှတ်စုပြန်ဟု စဉ်းစားနေစဉ် တယ်လီဖုန်းလာသဖြင့် နားထောင်ကြည့်ရာ ဆက်သွယ်ရာ ဂျပန်စုံထောက် ‘မစ်ဆူ’ ဖြစ်နေသည်။ သူ စကားပြောပုံထဲသက် အလွန်စိုးရိမ်ပူပန်နေပုံဖြင့် ‘ကော်မင်’ ယခု သွားနေသော ‘ချူးဇင်ဂျီ’

ရေးဆိုင်ဒေသမှ လိပ်စာကို သိချင်ပါသည်ဟု ဆိုသည်။ ‘ဖင်လီ’က ‘ကော်မင်’တည်းခိုမည့် ဟိုတယ်အမည်ကိုပေးလိုက်ပြီး ‘ကော်မင်’သည် ယခုမှ မီးရထားဖြင့်သွားနေဆဲဖြစ် လိမ့်မည်ဟု ပြောလိုက်သည်။ ဤတွင် စုံထောက် ‘မစ်ဆူ’သည် ပို၍ပင် စိုးရိမ်လာပုံရသည်။ ‘ကော်မင်’အနေဖြင့် ယခုအသက်သားအန္တရာယ်ပင်ရှိ နေပြီဟုလည်း ပြောသည်။ သူစုံစမ်းနေသော ပြဿနာ၏အဖြေကို ထိုနေ့နံနက်ထုတ် ‘အာဆာဟီ’သတင်းစာတွင် ပါလာသည်ဟု ဆိုသည်။ ယခု သူသည် ‘ကော်မင်’နှင့် အမြန်ဆုံးတွေ့ဆုံရမှ ဖြစ်မည်ဟုလည်း အရေးတကြီး ပြောလေသည်။

အထက်ပါအကြောင်းများကို ပြောပြီး ‘ဖင်လီ’က-

“မစ်ဆူဟာ အင်မတန် စိုးရိမ်ပူပန်နေတယ်ရှင်။ စိတ်လှုပ်ရှားနေလို့ စကားတောင် ကောင်းကောင်း မပြောနိုင်ရှာဘူး။ ကျွန်မကလည်း သူပြောတာတွေကို တတ်နိုင်သလောက် ကြိုးစားပြီး မှတ်ခဲ့တာပဲ”ဟု ပြောလေသည်။

“မင်း အခုပြောတာတွေက အတော်ပြည့်စုံပါတယ်။ ဆက်ပြောစမ်းပါဦး”

“ဟုတ်ကဲ့...စုံထောက် ‘မစ်ဆူ’ဟာ စိုးရိမ်ပူပန်နေရုံမက အလွန်ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်နေပုံလည်း ရတယ်။ ကျွန်မက သူ ရှင်ကိုပြောချင်တာတွေကို ပြောရင် လက်ရေးတိုနဲ့လိုက်မှတ်ပြီး ရှင်ဆီတစ်ဆင့် အကြောင်းကြားပေးပါ့မယ်လို့ ပြောတော့ ‘မစ်ဆူ’က တယ်လီဖုန်းနဲ့ပြောလို့ မဖြစ်ဘူးတဲ့။ ဟိုတယ်ထဲတယ်လီဖုန်းလိုင်းတွေကို ကြားဖြတ်နားထောင်နေမှာမို့ အခု သူလမ်းဆက်တာတောင် အန္တရာယ်ရှိတယ်လို့ ပြောတယ်။ ဒါကြောင့် သူက ကျွန်မကို ဟိုတယ်ဘက်ထွက်လာပြီး ‘ပီဘီယာ’ဥယျာဉ်ဘက်ကို လမ်းလျှောက်လာဖို့ ပြောတယ်။ သူက မော်တော်ကားနဲ့လာပြီး ကျွန်မကို ကားပေါ်တင်ခေါ်သွားမယ်တဲ့။ ပြီးတော့မှ စကားပြောကြမယ်လို့ ဆိုတယ်”

ဤသို့ပြောပြီး ‘ဖင်လီ’က ဆက်လက်၍ ဖြစ်ပျက်ခဲ့ပုံများကို ပြောပြန်သည်။

သူမသည် ‘မစ်ဆူ’ညွှန်ကြားသည့်အတိုင်း ဟိုတယ်မှထွက်၍ လျှောက်လာခဲ့သည်။ နာရီဝက်ခန့်လျှောက်သွားသည့်တိုင်အောင် ‘မစ်ဆူ’က ပေါ်မလာသေးချေ။ ‘ရှိတာ’ဥယျာဉ်အနီးသို့ရောက်၍ ခေတ္တမျှ စောင့်ကြည့်ပြီးနောက် ‘မစ်ဆူ’ကို မတွေ့ရသဖြင့် ဟိုတယ်သို့ တက္ကစီဖြင့် ပြန်ရန်စဉ်းစားနေစဉ် တစ်စုံတစ်ယောက်က သူမ၏နာမည်ခေါ်သံ ကြားလိုက်ရသည်။

လှည့်ကြည့်လိုက်သောအခါ စုံထောက် 'မစ်ဆူ' လမ်းကြားတစ်ခု၏ ထိပ်တွင် ချပ်နေသည်ကို ရှာ့ ရသည်။ 'ဖင်လီ' အလာကို လမ်းကြားထဲမှ စောင့်နေဟန် တူသည်။

'ဖင်လီ' လည်း 'မစ်ဆူ' ရှိရာသို့ သွားမည်အပြုတွင် ဓပ်လှမ်းလှမ်းမှ ကုန်တင်မော်တော်ကားကြီးတစ်စီး အရှိန်ပြင်းစွာ မောင်းလာလျက် 'မစ်ဆူ' အား တစ်အားပစ်တိုက်ပြီး တရကြမ်းမောင်းထွက်သွားသည်။ 'ဖင်လီ' သည် ထိတ်လန့်တကြား ပြေးသွားသောအခါ 'မစ်ဆူ' သည် ပုံပျက်ပန်းပျက်နှင့် ဓမ္မမလှ သေဆုံးနေပြီ ဖြစ်သည်။

'ဖင်လီ' သည် အကြီးအကျယ် စိတ်တုန်လှုပ်ချောက်ချားနေမိတော့ သည်။ လော်ရီကားကြီးသည် မတော်တဆ တိုက်မိခြင်းမဟုတ်။ 'မစ်ဆူ' အား တမင်တိုက်သတ်သွားခြင်းကြောင့် ထင်ရှားလေရာ 'ဖင်လီ' အနေဖြင့် ဝိုင်းပင် ကြောက်လာမိသည်။ 'မစ်ဆူ' က တယ်လီဖုန်းပြောစဉ် အန္တရာယ်ရှိ ကြောင်းပြောသည်ကိုလည်း သဘောပေါက်လာမိသည်။

ထိုအခိုက် ဂျပန်ရဲကားတစ်စီးနှင့် နောက် မော်တော်ကားတစ်စီး ရောက် လာသည်။ ဒုတိယကားပေါ်မှ အရပ်ဝတ်နှင့်အမေရိကန်လူမျိုးတစ်စု ဆင်း လာပြီး ယဉ်တိုက်မှုဖြစ်ရာပတ်ဝန်းကျင်တွင် လှည့်ပတ်ရှာဖွေကြရာ 'ဖင်လီ' သည် စိုးရိမ်သွားမိပြန်သည်။ အကယ်၍ မိမိတို့ တယ်လီဖုန်းကြားဖြတ် နားထောင်ခဲ့သည်ဆိုလျှင် မိမိနှင့် 'မစ်ဆူ' တို့ ချိန်းတွေ့ကြောင်းကို သိကာ မိမိကိုပါလိုက်ရှာတော့မည်ဟု စိုးရိမ်မိလေသည်။ ထို့ကြောင့် 'ဖင်လီ' သည် ယာဉ်တိုက်မှုဖြစ်ရာနေရာမှ လျင်မြန်စွာ ရှောင်တိမ်းထွက်သွားလေသည်။ မျောက်လမ်းတစ်လမ်းသို့ရောက်သော သူမသည် ရှေးဟောင်းပစ္စည်းရောင်း သော ဆိုင်တစ်ဆိုင်သို့ဝင်၍ ဝယ်ယူတစ်ဦးဟန်ဆောင်ကာ ပစ္စည်းများကို ကြည့်နေလိုက်သည်။ ထိုအချိန်၌ 'ဖင်လီ' စိတ်တွေ တုန်လှုပ်ချောက်ချားလွန်း ၍ ဘာလုပ်ရမှန်း မသိအောင် ဖြစ်နေလေသည်။ ချက်ချင်း ဟိုတယ်သို့လည်း ပြန်မသွားဝံ့ချေ။ ပြန်သွားပါက သူမအား အာဏာပိုင်တွေက လာရောက်ရှာ ရန် သေချာသည်ဟု တွက်မိသောကြောင့်ပင်ဖြစ်သည်။

'ကော်မင်' ထံသို့ ဆက်သွယ်ရန်ကလည်း ခက်နေသည်။ ဟိုတယ်သို့ ပြန်၍ တယ်လီဖုန်းဆက်ပါက တယ်လီဖုန်းကိုကြားဖြတ် နားထောင်သူများ

က သိသွားမည်ဖြစ်ပေသည်။

'ဖင်လီ' သည် ဆိုင်အတွင်း၌ရှိနေစဉ် အမေရိကန်လူမျိုးနှစ်ဦး ဆိုင်ဘက် သို့ လျှောက်လာနေသည်ကို မြင်ရသဖြင့် ကပျာကယာ ပြန်ထွက်၍ လမ်း ကြားငယ်တစ်ခု အတွင်းသို့ လျှောက်သွားလိုက်သည်။ လမ်းဆုံရှေ့မှ တက္ကစီ ကားတစ်စီးငှားပြီး တိုကျိုမီးရထားဘူတာရုံကြီးသို့ သွားလေသည်။ ကံအား လျော်စွာ သူမ၏ လက်ကိုင်အိတ်ထဲတွင် ဂျပန်ယန်းငွေ အတော်များများ ပါလာသဖြင့် 'နီကို' သို့လိုက်သွားရန် စိတ်ကူးရလေသည်။ ထို့ကြောင့် ဘူတာရုံမှနေ၍ ပြည်တွင်းလေကြောင်းကုမ္ပဏီသို့ တယ်လီဖုန်းဆက်ကြည့် ရာ သောကြာနေ့ည လေယာဉ်တွင် နေရာရမည်ဟု သိရသဖြင့် 'နီကို' သို့ လေယာဉ်ဖြင့် လိုက်သွားရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

"ဒီလိုနဲ့ပဲ ကျွန်မဟာ ဒီလိုလိုက်ခဲ့ရတယ်။ အရေးကြီးဆုံးက ရှင်နဲ့ကျွန်မ တို့ဒီက အမြန်ဆုံးပြန်သွားဖို့ပဲ။ တိုကျိုမြို့ကို ချက်ချင်းပြန်ပြီး ကြိုတင် လက်မှတ် စီစဉ်ထားတဲ့လေယာဉ်နဲ့လိုက်သွားကြရင်ကောင်းမယ်။ ကျွန်မတို့ က အမေရိကန်ကို ပြန်သွားပြီဆိုရင် အာဏာပိုင်တွေက နောက်ထပ်အချောင့် အယုတ်ပေးတော့မှာ မဟုတ်ဘူး"

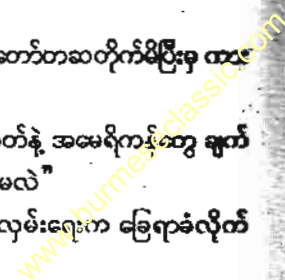
'ဖင်လီ' က စကားကို အဆုံးသတ်လိုက်သည်။
"အာဏာပိုင်တွေက ငါတို့ကို ဘာမှမလုပ်နိုင်ပါဘူးကွာ။ ငါတို့ထ တရားဥပဒေကို ဆန့်ကျင်ချိုးဖောက်တာမှ မဟုတ်ဘဲ"
'ကော်မင်' က ခပ်အေးအေးပြန်ပြောလိုက်ရာ 'ဖင်လီ' သည် ဝိုင်းဝင် စိုးရိမ်သွားလေသည်။

"ရှင်နားမလည်ပါဘူး။ စုံထောက် 'မစ်ဆူ' လည်း ဘာဥပဒေမှ ချိုးဖောက် တာမဟုတ်ဘူး။ ဒါပေမဲ့ အခုမော်တော်ကားနဲ့တိုက်သတ်ခံရတယ် မဟုတ် လားရှင်"

"အသတ်ခံရတာ ဟုတ်ချင်မှဟုတ်မယ်။ မတော်တဆတိုက်မိပြီးမှ ထင် မောင်းပြေးတာလည်း ဖြစ်နိုင်တာပဲ"

"နောက်ပြီး ယာဉ်တိုက်မှုဖြစ်ရာကို အရပ်ဝတ်နဲ့ အမေရိကန်တွေ ချက် ချင်းရောက်လာတာကကော...ရှင်ဘယ်လိုပြောမလဲ"

"ဒါတော့ 'မစ်ဆူ' ကို အမေရိကန်ထောက်လှမ်းရေးက ခြေရာခံလိုက်

ကြည့်တာဖြစ်နိုင်တယ်။ မင်း အခုပြောတာကို ငါမယုံပေမဲ့ 'မစ်ဆူ' အသတ်ခံရတာဖြစ်နိုင်တယ်လို့တော့ ငါလက်ခံပါမယ်။ ဒါကြောင့် မင်းကို အပြန်ဆုံး ပြန်သွားစေချင်တယ်။"

"ဟင်...ကျွန်မတစ်ယောက်တည်း ပြန်သွားရမှာလား။"

"ဟုတ်တယ်...မင်းက ကြိုတင်လက်မှတ် စီစဉ်ထားတဲ့ လေယာဉ်နဲ့ နယူးယောက်မြို့ကို ပြန်သွားပါ။ နောက်ဆုံးသုံးရက်ကြာလို့ ငါ့ထံက အဆက်အသွယ်မရရင် 'ဂျိုးနဲ့ ဘလိတ်ကလီ' တို့ဆီ သွားပြောလိုက်ပေတော့။ သူတို့ထံ ငါ့နောက် ခြေရာခံလိုက်ဖို့ စီစဉ်ကြလိမ့်မယ်။"

'ကော်မင်' က ပြောသည်ကို 'ဖင်လီ' သည် လက်မခံချင်ဟန်ဖြင့် ခေါင်းခါလိုက်သည်။

"ကျွန်မက ရှင်အသက်အန္တရာယ် စိုးရိမ်မိတယ်ရှင်"

"မစိုးရိမ်ပါနဲ့ကွာ။ ငါ့ကိုဘာမှမဖြစ်နိုင်ပါဘူး။ ပြီးတော့ မင်းကသာ ငါပြောသလို လုပ်မယ်ဆိုရင် ပိုပြီးတောင် စိတ်ချရဦးမယ်။ မင်းဒီလိုလုပ်ပါ။"

ဒီကမိရာရထားနဲ့ တိုကျိုမြို့ကို ပြန်သွားပြီးတော့ လေဆိပ်နားက ဟိုတယ်တစ်ခုမှာ ခဏဝင်တည်းနေလိုက်ပါ။ နက်ဖြန်ညဘက် မင်းစီးရမယ့် လေယာဉ်မထွက်ခွာခင်မှာ ငါ့ဆီကိုတယ်လီဖုန်းဆက်ပြီး အစစအရာရာ အဆင်ပြေကြောင်း သတင်းပို့ပါ။ ပြီးတော့မှ အချိန်တန်ရင် လေယာဉ်ပေါ်တက်ပြီး အမေရိကန်ကို ပြန်သွားပေတော့။"

"ဒီတိုင်းလုပ်လို့ သင့်တော်ပါ့မလားရှင်"

"သင့်တော်လို့ ခုဒီလိုစီစဉ်တာပေါ့ကွ"

ပြောရင်းနှင့် 'ကော်မင်' သည် တယ်လီဖုန်းကိုကောက်ကိုင်ပြီး ဟိုတယ်တစ်ခုနှင့် စကားပြောလေသည်။

"ဒီမယ်...ကျုပ်က အခန်းနံပါတ်(၂၁၄)က မစ္စတာ'ကော်မင်' ပါ။ ကျုပ်တို့ကိုမြို့ကိုသွားဖို့ မော်တော်ကားတစ်စီး ငှားချင်တယ်။ နေဦးဗျ... 'နီ'ကိုမြို့ ဟုတ်ဘူး။ တိုကျိုမြို့ထိအောင် တောက်လျှောက်သွားဖို့ မော်တော်ကားတစ်စီးငှားချင်တယ်။ အဲဒါစီစဉ်ပေးစမ်းပါ။"

"ဟုတ်ကဲ့ခင်ဗျ။ ဒါပေမဲ့ အစီအစဉ်လုပ်ဖို့အချိန် နည်းနည်းတော့ ကြာပါမယ်။"

ဟိုတယ်စာရေးက ပြန်ပြောရာ 'ကော်မင်' က-

"ဘယ်လောက်ကြာမှာလဲ" ဟု ပြန်မေးလိုက်သည်။

"တစ်နာရီလောက်တော့ ကြာလိမ့်မယ်ထင်တယ်။ ကျွန်တော်တို့က ဒီဟိုတယ်နဲ့အဆက်အသွယ်ရှိတဲ့ ယာဉ်မောင်းသမားတွေနဲ့ စီစဉ်ရပါမယ်။"

"ကောင်းပြီလေ...ဖြစ်အောင်သာ စီစဉ်ပေးပါ။"

ပြောရင်း 'ကော်မင်' သည် တယ်လီဖုန်းကိုပြန်ချ၍ 'ဖင်လီ' တက်သို့ လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။

"အိုကေပဲ။ မင်း ဒီကပြန်ဖို့ မော်တော်ကားတစ်စီး နောက်တစ်နာရီလောက်ကြာရင် ရလိမ့်မယ်။ အခု လောလောဆယ်တော့ ဒီနေ့ထုတ်တဲ့ 'ဟာဆာဟီ' သတင်းစာ တစ်စောင်ကိုရှာပြီး ဖတ်ကြည့်မှပဲ။ ပြီးတော့မှ တို့တစ်ခုခု စားကြတာပေါ့။"

"ကျွန်မတော့ ဘာမှစားနိုင်မှာ မဟုတ်ဘူးရှင်"

ဤသို့ပြောရင်း 'ဖင်လီ' သည် လက်ကိုင်အိတ်ကိုဖွင့်၍ သတင်းစာတစ်စောင်ကို ထုတ်ယူကာ 'ကော်မင်' အား ပေးလိုက်သည်။

"ကျွန်မက တိုကျိုဘူတာရုံမှာတုန်းက 'အာဆာဟီ' သတင်းစာတစ်စောင် ဝယ်လိုက်တယ်။ ဖတ်ကြည့်တော့မှ ဘာမှ ထူးထူးခြားခြား မတွေ့မိဘူးရှင်။ 'ကော်မင်' သည် သတင်းစာကိုယူ၍ ခေါက်ပြီး သူ၏အင်္ကျီအိတ်ထဲသို့ ထည့်လိုက်သည်။

"ငါကိုယ်တိုင် ဖတ်ကြည့်ပါဦးမယ်။ လောလောဆယ်တော့ မင်းက တစ်ခုခုစားမှကောင်းမယ်။ တစ်ညလုံး ခရီးသွားရမှာမို့ အစာအာဟာရ ဖြည့်တင်းထားဖို့လိုတယ်။"

ပြောပြောဆိုဆို 'ကော်မင်' သည် ဟိုတယ်စာရေးထံသို့ တယ်လီဖုန်းဆက်၍ နှစ်ယောက်စာ စားသောက်ဖွယ်များမှာယူလိုက်သည်။

မိနစ်အနည်းငယ်အတွင်း ဂျပန်စားပွဲထိုးတစ်ဦး ရောက်လာပြီး အရက်ပုလင်းနှင့်ဖန်ခွက်နှစ်ခွက် လာပေးရာ 'ကော်မင်' က 'ဖင်လီ' အား တစ်ဦးပဲ ပေးလိုက်သည်။

"ဒါလေး သောက်လိုက်စမ်းပါ။ မင်း စိတ်ချောက်ချားနေတာ သက်သာသွားလိမ့်မယ်။"

‘ဖင်လီ’လည်း ဖန်ခွက်ကိုယူ၍ သောက်လိုက်သည်။

“ကျွန်မအနေနဲ့ လူတစ်ယောက် မရူမလှသေတာ အရင်က တစ်ခါမှ မမြင်ဖူးပါဘူး။ တကယ်ရင်တုန်စရာကြီးပါပဲ။ ‘မစ်ဆူ’ဟာ ကျွန်မမျက်စိ ရှေ့မှာ ရပ်နေရာက နောက်တစ်မိနစ်အတွင်း ကားတိုက်ပြီးသေသွားရှာ တယ်။ အခုရှင်က ကျွန်မကို ပြန်သွားစေချင်တယ်ဆိုရင်လည်း ပြန်သွား မှါ့မယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်မကို အမှန်အတိုင်း ပြောပြစေချင်ပါတယ်။ အခုကိစ္စ ကို ရှင်က ဘယ်လိုထင်သလဲ”

“ငါလဲ အတိအကျတော့ မပြောတော့ဘူး။ တကယ်လို့ ‘စီအိုင်အေ’ ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့က ‘မစ်ဆူ’ကို ဖယ်ရှားချင်တယ်ဆိုရင် ဖမ်းဆီးစစ် ဆေးပြီး ဓဏချုပ်ချင်ချုပ်ထားလိုက်မယ်။ သို့သော်လည်း အခုလို မော် တော်ကားနဲ့ တိုက်သတ်မယ်လို့တော့ မထင်ဘူး။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်လေ တပ် အပ်တော့ မပြောနိုင်ဘူးပေါ့”

“ကျွန်မတော့ တွေးပြီး သိပ်ကြောက်နေမိတယ်။ မှန်တာပြောရရင် ကျွန်မအနေနဲ့ ဒီဂျပန်ပြည်ကို လာရတာ သဘောမကျဘူး”

‘ဖင်လီ’က ပြောနေစဉ် အခန်းတံခါးကို ပြင်ဘက်မှ တစ်စုံတစ်ယောက် ထ လာခေါက်သဖြင့် ‘ကော်မင်’ ထ၍ ဖွင့်ပေးလိုက်ရာ လူငယ်တစ်ဦးဝင်လာ လေသည်။ ထိုလူငယ်သည် ‘ကော်မင်’အား ကြည့်၍ ပြုံးလိုက်သည်။

“မစ္စတာ ‘ကော်မင်’ ခင်ဗျား ကျွန်တော့်ကို မှတ်မိမယ်ထင်ပါတယ်။ အမေရိကန် အိလက်ထရွန်နစ်ကုမ္ပဏီမှာ ဆုံခုံဖူးတယ်လေ” သည်တော့မှ ‘ကော်မင်’လည်း မှတ်မိလေသည်။

“ဟုတ်ပါတယ်၊ ခင်ဗျားက ‘ဝီလ်ကင်ဆင်’ဆိုတဲ့လူမဟုတ်လား။ အခု ဒီမှာ ဘာလာလုပ်တာလဲ”

“ခင်ဗျားနဲ့ စကားပြောချင်လို့ပါ။ ဒီအမျိုးသမီးက ခင်ဗျားရဲ့အတွင်း စာရေးဖူး မစ္စ ‘ဖင်လီ’ မဟုတ်ပါလား”

ပြောပြောဆိုဆို ‘ဝီလ်ကင်ဆင်’ဆိုသူသည် အခန်းတံခါးကို ပြန်ပိတ် လိုက်သည်။ ‘ကော်မင်’သည် ဒေါသထွက်လာလျက်...

“ဟေ့လူ ဒါက ဘာလုပ်တာလဲ” ဟု ခပ်ထန်ထန်ပြောလိုက်သည်။ သို့ရာတွင် ‘ဝီလ်ကင်ဆင်’သည် ဂရုမစိုက်ဘဲ ပြုံးနေလေသည်။

“ကျွန်တော်က အမေရိကန် ဗဟိုထောက်လှမ်းရေး (စီအိုင်အေ)အဖွဲ့ ကဖြစ်ပါတယ်။ အခု ခင်ဗျားတို့နှစ်ယောက်စလုံးကို ဓဏခေါ်သွားဖို့ လာခဲ့ တာပါ။ ဒါကို ငြင်းဆန်မယ်မကြံပါနဲ့။ ကျွန်တော့်မှာ လက်နက်လည်းပါ တယ်။ ပြီးတော့ အဖော်တွေလည်းပါတယ်။ ဒါကြောင့် မငြင်းပါနဲ့။ ဘာမှ စိုးရိမ် စရာမရှိပါဘူး။ လုပ်ရိုးလုပ်စဉ် ကိစ္စတစ်ခုသာ ဖြစ်ပါတယ်။ က- ခင်ဗျားတို့ ကုတ်အင်္ကျီတွေသာယူပြီး ဝတ်ကြပေတော့။ ပြင်ဘက်မှာ ကျွန်တော် တို့ရဲ့ ရဲမော်တော်ကားတစ်စီး အသင့်စောင့်နေပါတယ်”

x x x

သို့နှင့်ပင် ‘ကော်မင်’နှင့် ‘ဖင်လီ’တို့သည် ‘စီအိုင်အေ’ထောက်လှမ်းရေး မှ ‘ဝီလ်ကင်ဆင်’ဆိုသူ ခေါ်သည့်အတိုင်း မော်တော်ကားဖြင့် လိုက်ပါသွား ကြလေသည်။

မော်တော်ကားသည် ခပ်မှန်မှန်မောင်းလျက် ‘ယူနိုကို’ မြို့သွားသည့် လမ်းအတိုင်း မောင်းသွားသည်။ ‘ဝီလ်ကင်ဆင်’က ကား၏ရှေ့ခုံတွင် ထာဉ် မောင်းသူ၏ဘေးမှ ကပ်ထိုင်လိုက်လာသည်။ သူ၏ အမူအရာက တည် ငြိမ်အေးဆေးသည့်ဟန်မျိုးဖြစ်နေသည်။

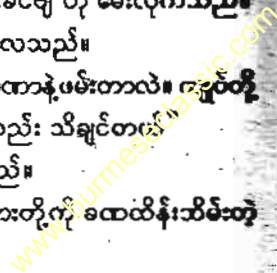
“အခု ခင်ဗျားက ကျုပ်တို့ကို ဘယ်ခေါ်သွားမလို့လဲ” ‘ကော်မင်’က မေးကြည့်လိုက်သည်။

“ကျွန်တော်တို့ရဲ့ အခြေစိုက်စခန်းကိုသွားကြရပါမယ်။ အမှန်တော့ ခရီးမဝေးပေမဲ့ အထက်ကြာကြာ သွားရမယ်။ အခုလို ရာသီဥတု မကောင်း တဲ့အချိန်မှာ လမ်းတွေက အတော်ဆိုးတယ်ခင်ဗျ”

‘ဝီလ်ကင်ဆင်’က ပြုံး၍ ပြန်ပြောရင်း ‘ဖင်လီ’ဘက်သို့ လှမ်းကြည့်၍- “ဘယ်နှယ်လဲ။ နေသာထိုင်သာရှိရဲ့လားခင်ဗျ” ဟု မေးလိုက်သည်။

‘ဖင်လီ’ ဘာမှမပြောဘဲ ဆိတ်ဆိတ်နေလေသည်။ “နေပါဦး။ အခု ကျုပ်တို့ကို ဘယ်သူ အာဏာနဲ့ဖမ်းတာလဲ။ ကျုပ်တို့ အပေါ် ဘယ်လိုဆွဲချက်နဲ့ ဖမ်းတယ်ဆိုတာလည်း သိချင်တယ်”

‘ကော်မင်’က ခပ်ထန်ထန် မေးလိုက်သည်။ “အခုဟာ ဖမ်းတာမဟုတ်ပါဘူး။ ခင်ဗျားတို့ကို ဓဏထိန်းသိမ်းတဲ့

သဘောသာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါဟာလည်း ခင်ဗျားတို့အကျိုးအတွက်ပါ။ ခင်ဗျားတို့အဖို့ စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်ရတာတော့ မှန်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ လိုအပ်လို့လုပ်ရခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။”

ပြောရင်းနှင့် ‘ဝိလ်ကင်ဆင်’သည် စီးကရက်ဘူးကို ထုတ်ယူ၍ ‘ကော်မင်’နှင့် ‘ဖင်လီ’တို့အား ဆေးလိပ်သောက်ရန် ပေးလေသည်။ သူကိုယ် တိုင်လည်း စီးကရက်တစ်လိပ် မီးညှိ၍ သောက်သည်။

အတန်ကြာကြာ ဆက်သွားကြပြီးနောက် မော်တော်ကားသည် အရှိန် လျှော့ကာ လမ်းမကြီးမှ အနောက်ဘက်သို့ သွားသည့် လမ်းတစ်လမ်းထဲသို့ ရွှေ့လာလိုက်သည်။ ထိုနေရာကား လူနေအိမ်ခြေမရှိသော ဒေသတစ်ခု ဖြစ်လေသည်။

‘ဝိလ်ကင်ဆင်’က သူတို့သွားရမည့်နေရာသို့ ရောက်လုနီးပါပြီဟု ပြော လေသည်။

ဆယ့်ငါးမိနစ်ခန့်ကြာသောအခါ မော်တော်ကားသည် အရှိန်လျှော့ပြီး ရပ်လိုက်သည်။ ထိုအချိန်၌ ဆလိုက် ‘မီးမောင်းကြီးတစ်ခု ထိုးသဖြင့် လုံခြုံ ရေးစစ်ဆေးသည့် ‘ဂိတ်’တစ်ခု ဖြစ်ဟန်တူပေသည်။ ‘ဝိလ်ကင်ဆင်’သည် ထားပေါ်မှ ဆင်းသွားပြီးနောက် တစ်စုံတစ်ယောက်နှင့် စကားပြောသံကို ကြားရလေသည်။

ခေတ္တမျှကြာသောအခါ လုံခြုံရေးအစောင့်တစ်ဦး ချဉ်းကပ်လာပြီး မော်တော်ကားအတွင်းသို့ လက်နှိပ်ဓာတ်မီးဖြင့် ထိုးကြည့်လေသည်။ ကျေ နပ်တော့မှ တော်တော်ကားကို ‘ဂိတ်’အတွင်းသို့ မောင်းဝင်ခိုင်းလိုက်သည်။ ‘ဂိတ်’၏အတွင်းဘက်သို့ရောက်၍ ကားခေတ္တပြန်ရပ်လိုက်စဉ် ‘ဝိလ်ကင်ဆင်’ သည် ကားပေါ်သို့ ပြန်တက်လာပြီး ယာဉ်မောင်းသူကို ဆက်လက်မောင်း ခိုင်းလေသည်။ မော်တော်ကားသည် ဆက်လက်မောင်းသွားလေသည်။

“ခင်ဗျားတို့အနေနဲ့ အခုလိုက်လာရတာ စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်မယ် ဆိုတာလည်း ကျွန်တော်တို့ သိပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ လိုအပ်လို့ လုပ်လိုက်ရ တာပါ။ အမေရိကန်နိုင်ငံသားတွေကို မေးမြန်းစစ်ဆေးချင်ရင် အမေရိကန် နိုင်နတ် မြေအတွင်းမှာသာ မေးမြန်းခွင့်ရှိပါတယ်။ ဒါကြောင့် အမေရိကန် နိုင်နတ်မြေသဘောဖြစ်တဲ့ ဒီအခြေစိုက်စခန်းကို ခေါ်လာရတာပါ။”

‘ဝိလ်ကင်ဆင်’က ရှင်းပြလေသည်။

“အခု ကျုပ်တို့ကို ခင်ဗျားက သီးသန့်အကျဉ်းစခန်းကို ခေါ်သွားစေလို့ မဟုတ်လား။”

‘ကော်မင်’က ဘုကျကျပြောလိုက်ရာ ‘ဝိလ်ကင်ဆင်’သည် ပြုံးလိုက် သည်။

“ကျွန်တော်တို့ရဲ့ သီးသန့်အကျဉ်းစခန်းရှိတာကို လုံးဝလျှို့ဝှက်ထားပါ တယ်။ အခု ခင်ဗျားက သိနေပုံထောက်တော့ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ လုံခြုံရေးအစီ အစဉ်တွေက သိပ်မဟန်သေးဘူးလို့ ဆိုရမလို ဖြစ်နေတယ်။”

“ဒီလိုပြောတာဟာ ကျုပ်တို့ကို သီးသန့်အကျဉ်းစခန်းကိုခေါ်သွားမယ် ဆိုတာ သွယ်ဝိုက်ပြီး ဝန်ခံလိုက်တာပဲ မဟုတ်လား။”

“ခင်ဗျားထင်သလို မဟုတ်ပါဘူး။ သီးသန့်အကျဉ်းစခန်းဆိုတာ ယာယီထိန်းသိမ်းထားတဲ့နေရာသာဖြစ်ပါတယ်။ အကျဉ်းထောင်မဟုတ်ပါ ဘူး။ လူတွေကို အပြစ်ဒဏ်ပေးဖို့လည်း မဟုတ်ပါဘူး။ လုံခြုံရေးအတွက် လူတွေ ယာယီထိန်းသိမ်းထားတဲ့နေရာဖြစ်ပါတယ်။”

“ဘာလဲ...ခင်ဗျားက ကျုပ်တို့ကို လုံခြုံရေးအတွက် စိတ်မချရဘူးလို့ ဆိုလိုတာလား။”

“စိတ်မချရတဲ့အပြစ်မရောက်ဖို့ သေချာအောင် ကျွန်တော်တို့က စီစဉ် ရတယ်လို့ ဆိုချင်ပါတယ်။”

‘ဝိလ်ကင်ဆင်’က ပြောလိုက်ပြီးနောက် မကြာမီ နောက်ထပ်စိစစ်ရေး ‘ဂိတ်’တစ်ခုသို့ရောက်သဖြင့် မော်တော်ကားရပ်သွားလေသည်။ ‘ဝိလ်ကင် ဆင်’သည် ကားပေါ်မှဆင်းဘဲ သူ၏စစ်ဆေးရေးကတ်ပြားကို လုံခြုံရေး အစောင့်အား ပြလိုက်သည်။ ထိုလူက ကြည့်ပြီးနောက် ဝင်ခွင့်ပြုလိုက်သဖြင့် မော်တော်ကားသည် ဆက်မောင်းသွားလေသည်။

‘ဝိလ်ကင်ဆင်’သည် ‘ကော်မင်’ဘက်သို့လှည့်၍ စကားပြောပြန်သည်။

“ဒီစခန်းရဲ့ လုံခြုံမှု ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် စီစဉ်ခဲ့ပါတယ်။ စခန်းရဲ့ ပတ်ပတ်လည်မှာ သံဆူးကြိုးတွေ အပြည့်ကာထားပြီး လုံခြုံရေးအစောင့် တွေက အနံ့ခံတဲ့ခွေးတွေအသုံးပြုပြီး အဆက်မပြတ်ကင်းလှည့်နေပါတယ်။ တည်ရာအနေအထားကလည်း တောင်တွေပတ်လည်ခိုင်းနေတာမို့ ပိုပြီး

လုံခြုံ နေပါတယ်။ ဒါထက် မစွတာ 'ကော်မင်'က တောင်တက်တဲ့အတွေ့အကြုံရှိပါသလား။

"မရှိပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ ခင်ဗျားဆိုလိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်ကို ကျုပ်သဘောပေါက်ပါတယ်။"

"နောက်တစ်ခုက ဒီအရပ်ဒေသမှာ 'စန်း(မိုးပွင့်)တွေ အများအများကြီးကျတတ်တယ်။ တောင်ပေါ်ဒေသကလည်း အလွန်အန္တရာယ်များတယ်။ တောင်ထိပ်က ရေခဲတိုက်ကြီးတွေ ပြိုကျတာမျိုးလည်း ရှိတတ်တယ်။"

'ဝီလ်ကင်ဆင်'က ပြောလိုက်ပြီး နောက်ငါးမိနစ်ခန့်ကြာသောအခါ သူတို့၏ မော်တော်ကားသည် စခန်းသို့ရောက်သွားလေသည်။

ကားရပ်လိုက်သည့်နေရာမှာ မီးထိန်လင်းစွာ ထွန်းထားသော 'တန်းလျား'တစ်ခု ဖြစ်လေသည်။ ပတ်ဝန်းကျင် မလှမ်းမကမ်းတွင် အလားတူ တန်းလျားများ ရှိသည်ကိုလည်း 'ကော်မင်'က သတိပြုမိသည်။

အဆောက်အအုံရှေ့တွင် လုံခြုံရေးအစောင့်များရှိရာ 'ဝီလ်ကင်ဆင်'က ရှေ့ဆောင်၍ 'ကော်မင်'အား အဆောက်အအုံအတွင်းသို့ ခေါ်သွားလေသည်။

အခန်းက ခပ်ငယ်ငယ်ပင်ဖြစ်ပြီး စားပွဲကုလားထိုင်များရှိကာ ရေနံဆီစီးအိမ်တစ်ခု ထွန်းညှိထားသည်။

'ဝီလ်ကင်ဆင်'သည် 'ကော်မင်'နှင့် အတွင်းရေးမှူး 'ဖင်လီ'တို့အား စားပွဲတစ်လုံးတွင် ထိုင်နေသူတစ်ယောက်နှင့် မိတ်ဆက်ပေးလေသည်။

"ဟောဒါက 'လက်ဖက်ရည်နှင့်မေ့နတ်'ဖြစ်ပါတယ်။"

ဤသို့ပြောပြီး ဆက်လက်၍...

"ဒါမစွတာ 'ကော်မင်'ပါပဲ။ ဒီဘက်ကတော့ မစွ 'ဖင်လီ'ဖြစ်ပါတယ်။" ဟု ပြောလိုက်သည်။

လက်ဖက်ရည်နှင့်(မိုလ်)'မေ့နတ်'ဆိုသူက ဘာမှ မပြောဘဲ ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။ ထိုအခါ 'ဝီလ်ကင်ဆင်'သည် 'ကော်မင်'တို့ဘက်သို့ လှည့်ပြောပြန်သည်။

"လက်ဖက်ရည်နှင့် 'မေ့နတ်'က အမေရိကန်နိုင်ငံ တက္ကဆပ်စ်နယ် 'ဟုစတန်' မြို့ဇာတိဖြစ်ပါတယ်။ သူက အပူဓာတ်ကို အလွန်ကြိုက်သူ"

ဖြစ်တယ်။"

ထိုနောက် အတွင်းရေးမှူး 'ဖင်လီ'အား

"မစွ 'ဖင်လီ'က ဒီမှာ ခဏစောင့်နေပါ။ ဒီအတောအတွင်း လက်ဖက်ရည်နှင့်မေ့နတ်'က ကော်ဖီတစ်ခွက် ရှာတိုက်ပါမယ်"ဟု ပြောလိုက်သည်။

သို့ရာတွင် 'ဖင်လီ'က ခေါင်းခါလိုက်သည်။

"ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ ကျွန်မ ကော်ဖီ မသောက်ချင်ပါဘူး။"

'ဝီလ်ကင်ဆင်'သည် 'ကော်မင်'အား တံခါးတစ်ခုမှခေါ်သွားမည်ပြုရာ 'ကော်မင်'က 'ဖင်လီ'အား-

"ဘာမှမစိုးရိမ်ပါနဲ့၊ ငါအခုပဲ ပြန်လာခဲ့ပါမယ်"ဟု ပြောကာ 'ဝီလ်ကင်ဆင်'ခေါ်ရာသို့ လိုက်ပါသွားလေသည်။

ပြင်ဘက် စင်္ကြံအတိုင်း လျှောက်သွားကြပြီးနောက် 'ဝီလ်ကင်ဆင်'သည် အခန်းတစ်ခန်းရှေ့သို့ရောက်လျှင် တံခါးကိုဆွဲဖွင့်၍ 'ကော်မင်'အား အတွင်းခန်းသို့ ဝင်ခိုင်းလေသည်။ 'ကော်မင်'သည် အတွင်းသို့ဝင်လိုက်ရာ အခန်းတွင်း၌ စားပွဲတစ်လုံးနှင့် ကုလားထိုင်တစ်ချို့ရှိသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

"ထိုင်ပါဦးခင်ဗျ"

'ဝီလ်ကင်ဆင်'က ပြောသဖြင့် 'ကော်မင်'လည်း ကုလားထိုင်တစ်လုံးတွင် ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။ သူ့အားစစ်ဆေးမေးမြန်းရန် ဤအခန်းသို့ ခေါ်လာခြင်းဖြစ်ရမည်ဟု တွက်မိလေသည်။ 'ဝီလ်ကင်ဆင်'က စီးကရက်တစ်လိပ်ပေးသဖြင့် 'ကော်မင်'လည်း ယူလိုက်သည်။

'မစွတာကော်မင်'ကို ကျွန်တော်က ကော်ဖီတိုက်ဖို့မေ့သွားတယ်ခင်ဗျာ။ ဒါပေမဲ့ အခုသောက်ချင်ရင် 'လက်ဖက်ရည်နှင့်'အရာရှိကို ကော်ဖီယူခိုင်းလိုက်ပါမယ်။"

'ဝီလ်ကင်ဆင်'က ပြောလျှင် 'ကော်မင်'က-

"ကျုပ်ကော်ဖီ မသောက်ချင်ပါဘူး။ ခင်ဗျားတို့ မေးမြန်းစရာရှိတာကိုသာ မြန်မြန်မေးစမ်းပါ"ဟု ခပ်တည်တည်ပြန်ပြောလိုက်သည်။

'ဝီလ်ကင်ဆင်'က ပြုံးလိုက်ပြီးမှ-

"အခုဟာက တရားခံစစ်သလို စစ်ဆေးတာမဟုတ်ပါဘူးဗျာ။ မေးစရာမေးခွန်း နည်းနည်းပါးပါး မေးဖို့သာဖြစ်ပါတယ်"ဟု ပြောလေသည်။

ဤတွင် 'ကော်မင်'သည် ပို၍ မခံချင်ဖြစ်လာသည်။
 "ခင်ဗျားပေးတာကို ကျုပ်မဖြေဘူးဗျာ၊ အမျိုးသားလုံခြုံရေးကောင်စီက ညွှန်ကြားချက်ရှိတယ်ဆိုပေမဲ့ ခင်ဗျားအနေနဲ့ ကျုပ်ကို မေးမြန်းပိုင်ခွင့်မရှိဘူး။"
 "ဒီလိုမဟုတ်ဘူးခင်ဗျာ။ ကျွန်တော်တို့အနေနဲ့ မေးမြန်းပိုင်ခွင့်ရှိပါတယ်။ ညွှန်ကြားချက်အမိန့်ကို ခင်ဗျားဖတ်ရရင် သဘောပေါက်ပါလိမ့်မယ်။ နောက်ပြီး ကျွန်တော်တို့က အတင်းအကျပ်မေးတာလည်း မဟုတ်ဘူး။ ကျွန်တော်မေးတာကို ခင်ဗျားဖြေတာ၊ မဖြေတာကတော့ ခင်ဗျားသဘောပဲ။ တစ်ခုတော့နားလည်စေချင်ပါတယ်။ ခင်ဗျားနဲ့တကွ ခင်ဗျားရဲ့ အတွင်းရေးမှူးတို့မှာ အပြစ်မရှိပါဘူး။ ကျွန်တော်တို့က မြိမ်းခြောက်နေတာလည်း မဟုတ်ပါဘူး။ ရှင်းရှင်းပြောရရင် ကျွန်တော်တို့က ခင်ဗျားရဲ့အကူအညီကို လိုအပ်နေပါတယ်။"
 "ဘာကိုဆိုလိုတာလဲ"
 "အမေရိကန်နိုင်ငံတော်အနေနဲ့ ခင်ဗျားရဲ့အကူအညီလိုနေတယ်လို့ ဆိုလိုပါတယ်။"
 "ဒီစကားမျိုးကို ကျုပ်က မေ့ကွဲဟင်းရှော့ပြောတာ ကြားရဖန်များလို့ မိုးနေပါပြီ။ သူ့ကို ခင်ဗျား သိတယ်မဟုတ်လား။"
 "ဟုတ်ကဲ့ သိပါတယ်။"
 "ဒီလိုဆိုရင် ကျုပ်စိတ်ထဲ ဘယ်လိုခံစားနေရတယ်ဆိုတာ ခင်ဗျားနားလည်ပါလိမ့်မယ်။ တိုင်းပြည်အတွက် မျိုးချစ်စိတ်ရှိသင့်ကြောင်းကိစ္စကို လောလောဆယ် ခဏထားလိုက်ပါဦး။ ခင်ဗျားက စီအိုင်အေ ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ကမဟုတ်လား။ တစ်နည်းအားဖြင့် ခင်ဗျားဟာ အဖွဲ့အစည်းတစ်ခုထဲကိုသာ ကိုယ်စားပြုသူဖြစ်တယ်။ အစိုးရတစ်ခုလုံးရဲ့ ကိုယ်စားလှယ်မဟုတ်ဘူး။ အခု ခင်ဗျားက ကျုပ်ရဲ့အကူအညီကို နိုင်ငံတော်က လိုနေပါတယ်ဆိုတာဟာ ခင်ဗျားတို့ရဲ့ စီအိုင်အေ အဖွဲ့က ကျုပ်ရဲ့ပူးပေါင်းကူညီမှုကို လိုချင်တာမဟုတ်လား။"
 "ဒါတော့ ကျွန်တော်က ခင်ဗျားနဲ့ အချေအတင်ငြင်းခုံမနေချင်ပါဘူး။"
 "အော် ဒီလိုလား။ ဒါထက် ခင်ဗျားဟာ 'ပရင်စတန်'တက္ကသိုလ်ကျောင်းတက်ခဲ့ဖူးသလား။"

"ကျွန်တော် မပြောချင်ဘူး။"
 "ကျုပ်ရဲ့သား 'ပေါလီ'ဟာ 'ပရင်စတန်'တက္ကသိုလ်မှာ ပညာသင်ကြားခဲ့တယ်။ သို့သော်လည်း သူ့ဟာဘွဲ့မရစင် စစ်ထဲဝင်သွားတယ်။ ခင်ဗျားအနေနဲ့ သူ့ကိုသိမယ်မထင်ဘူး။ အခုဆိုရင် ခင်ဗျား တက္ကသိုလ်ကထွက်လာတာ ခုနစ်နှစ်ရှစ်နှစ်လောက် ရှိရောပေါ့။"
 "ဒါတွေက အရေးမကြီးပါဘူး။"
 "ကျုပ်ကတော့ အရေးကြီးတယ်လို့ တင်တယ်။ ခင်ဗျားအနေနဲ့ ကျုပ်အကြောင်း အားလုံးသိနေပြီဖြစ်တယ်။ အခု ခင်ဗျားနဲ့ကျုပ် အချေအတင်ပြောရမှာပဲ။ ကျုပ်ကလည်း ခင်ဗျားအကြောင်း သိတန်သလောက်သိထားချင်တယ်။ တကယ်လို့ ခင်ဗျားဟာ 'ပရင်စတန်'တက္ကသိုလ်ကျောင်းထွက်ဆိုရင် ညထပ်အမြော်အမြင် ရှိသင့်သလောက်ရှိမှာပဲ။ ဒါကြောင့် ခင်ဗျားအနေနဲ့ ဘယ်လိုပဲမေးမေး၊ ကျုပ်ပြောမပြောချင်တာကို ဘယ်နည်းနဲ့မှ ပြောအောင် လုပ်လို့ရမှာ မဟုတ်ဘူးဆိုတာ နားလည်သဘောပေါက်ပါလိမ့်မယ်။"
 'ကော်မင်'က ဤသို့ပြောလိုက်လျှင် 'ပီလ်ကင်ဆင်'သည် စောစောက ရည်မှန်သိမ်မွေ့သည့်ဟန်မျိုးမဟုတ်တော့ဘဲ မျက်နှာထားခပ်တည်တည်ပြောင်းလာလေသည်။
 "ကောင်းပါပြီ။ ဒီလိုဆိုရင် ကျွန်တော်ကလည်း အချိန်ဖြုန်းနေဖို့ မလိုတော့ပါဘူး။ ခင်ဗျားဟာ ကျုပ်တို့အတွက် ဘာကြောင့် အရေးကြီးသလဲဆိုတော့ ထိပ်တန်းလျှို့ဝှက်စီမံကိန်းတစ်ခုကို ခင်ဗျားက မတော်တဆ သိသွားလို့ပဲဖြစ်တယ်။ ခင်ဗျားအနေနဲ့ ဘယ်လောက်ထိ သိထားတယ်ဆိုတာ ကျွန်တော်တို့သိချင်တယ်။ ပြီးတော့ စုံထောက်'မစ်ဆူ'အနေနဲ့ ဘယ်လောက် သိထားတယ်ဆိုတာလဲ ကျွန်တော်တို့သိဖို့လိုအပ်တယ်။ အရေးကြီးဆုံးက ဒီလျှို့ဝှက်စီမံကိန်းအကြောင်းကို ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့အစည်းပြင်ဘက်တို့ ပေါက်ကြားမသွားအောင် ကာကွယ်ပေး တားဆီးဖို့ပဲ။ ဒီတော့ ခင်ဗျားက ကျွန်တော်တို့ကို ပူးပေါင်းကူညီတဲ့အနေနဲ့ ခင်ဗျားကို ကျွန်တော်တို့က အကြွင်းမဲ့ယုံကြည်စိတ်ချရကြောင်း သေချာတယ်ဆိုရင်တော့ ခင်ဗျားတို့ ပြန်လွှတ်ပေးလိုက်နိုင်ပါတယ်။"
 "ဒီမယ်...ခင်ဗျားက စကားကို ရှည်ရှည်တေးတေးပြောနေပြန်တာကိုး။"

ခင်ဗျားက ကျုပ်ကို အချို့သတ်ပြီး စည်းရုံးသိမ်းသွင်းလိုရမယ်များ ထင်နေ သလား။ မရဘူးဗျ။ အဲဒါ ခင်ဗျားသိထားစေချင်တယ်။ ကျုပ်ကိုလွှတ်ပေး မယ်ဆိုတာလည်း အလကားပြောတာ။ ခင်ဗျားအနေနဲ့ ဘယ်နည်းနဲ့မှ ကျုပ်ကို ပြန်လွှတ်ပေးနိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး။ ဒီအရပ်မှာ ထိပ်တန်းလျှို့ဝှက် ဝါးကိန်းကြီးတစ်ခုရှိနေတဲ့အတွက် ကျုပ်ကို ပြန်လွှတ်ဖို့ မဖြစ်နိုင်ဘူး။

'ကော်မင်'၏စကားအဆုံးတွင် 'ဝီလ်ကင်ဆင်'သည် ပြုံးလှိုက်ပြန်သည်။

'ကောင်းပါပြီ၊ ဟန်ဆောင်ပြီး ပြောနေတာကို ရုပ်လိုက်ပါတော့မယ်။

ခင်ဗျားပြောတဲ့အတိုင်း ကျွန်တော်တို့က ခင်ဗျားနဲ့စုစုပေါင်းတို့ကို ပြန်မလွှတ် သေးဘဲ အခိုက်အတန့် ထိန်းသိမ်းထားရပါမယ်။'

'ဘယ်လောက်ကြာကြာထားမှာလဲ'

'ဒါတော့ အတိအကျ မပြောနိုင်ဘူး။ ရက်ပိုင်းလောက်ပဲဆိုပါတော့'

'ကျုပ် တစ်ခုပြောချင်သေးတယ်။ ကျုပ်တို့ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောစေ ချင်ရင် ခင်ဗျားကလည်း ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောစေချင်တယ်။ ကျုပ် အခု ဆေးတာကို အမှန်အတိုင်း ပြောစမ်းပါ။ အမေရိကန်မှာ ကျုပ်ရဲ့ငွေရေးကြေး ငွေကိစ္စတွေ အမျိုးမျိုးပြဿနာအခက်အခဲတွေ ဖြစ်နေတာဟာ ခင်ဗျားတို့ အဖွဲ့ရဲ့ပယောဂမဟုတ်လား။'

ထိုမေးခွန်းကို 'ဝီလ်ကင်ဆင်'သည် ခေတ္တမျှစဉ်းစားနေပြီးမှ...

'ဟုတ်ပါတယ်' ဟု ပြောလေသည်။

'ကော်မင်'လည်း ရုတ်တရက် အံ့သြသလိုဖြစ်သွားပြီးနောက်-

'ခင်ဗျားတို့က ဘယ်ပုံဘယ်နည်း ကြံဖန်လုပ်လိုက်တာလဲ' ဟု ပြန် လေလိုက်သည်။

'သိပ်ပြီးတော့ မခက်လှပါဘူး။ ခင်ဗျားရေးတဲ့ 'ဘရိတာ'ဆိုတဲ့ ဝတ္ထု ထို အစိုးရအနေနဲ့ သဘောမကျဘူးဆိုတဲ့ သတင်းပျံ့နှံ့သွားအောင် လုပ် လိုက်တယ်။ ဒီစာအုပ်ကို ရုပ်ရှင်ရိုက်ကူးမယ်ဆိုရင် အမေရိကန်အစိုးရရဲ့ သိက္ခာ ထိခိုက်စရာရှိတဲ့အတွက် ပြည်ပကို ပြန့်ချိဖို့လိုင်စင်ရမှာ မဟုတ်ဘူး လို့လည်း သတင်းလွှင့်လိုက်တယ်။'

'ဒါလောက်လုပ်လိုက်တာနဲ့ပဲ ပြီးရောလား'

'ကော်မင်'က အံ့အားသင့်လျက် ပြန်မေးလိုက်သည်။

'ဒီလိုရှိပါတယ်။ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းလုပ်တဲ့ ကုမ္ပဏီအများစုဟာ အစိုးရကို ကြောက်ကြတယ်။ အစိုးရအနေနဲ့ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတွေကို ခြယ်လှယ်ချုပ်ကိုင်နိုင်တယ်ဆိုတာကိုလည်း စီးပွားရေးသမားတွေက သိနေ တယ်။ ဟောလီးဝုဒ်က ရုပ်ရှင်ထုတ်လုပ်သူတွေကို ငွေအရင်းအနှီးထုတ် ပေးသူက နယူးယောက်မြို့က ဘဏ်တိုက်သူဌေးတွေ ဖြစ်တယ်။ အဲဒီငွေ ထုတ်ပေးတဲ့ ဘဏ်တိုက် သူဌေးကြီးတွေက အစိုးရပြိုင်စေမယ့်ကိစ္စဆိုရင် မလုပ်ချင်ကြဘူး။ သူတို့ရရှိဖို့ မျှော်လင့်ထားတဲ့ ငွေကြေးအမြတ်အစွန်း အတွက်မှာ စိုးရိမ်ကြတယ်။ ဒါကြောင့် ခင်ဗျားရဲ့ဝတ္ထုကို ရုပ်ရှင်ရိုက်ဖို့ကိစ္စ မှာ ဘဏ်တိုက်သူဌေးက အစိုးရပြိုင်မှာကြောက်လို့ နောက်ဆုတ်သွားတဲ့ သဘောပါပဲ။'

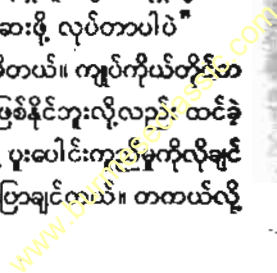
'ကျုပ်' ယောပြောပွဲတွေပျက်ကွက်လို့ တရားစွဲတာကကော ခင်ဗျားတို့ ကြောင့်ပဲ မဟုတ်လား။'

'ဟုတ်ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့က ခင်ဗျားရဲ့ ဟောပြောပွဲကန်ထရိုက် (ကိုယ်စားလှယ်)နဲ့သိတဲ့ အထက်လွှတ်တော်အမတ်(ဆီနိတ်တာ)တစ်ဦးနဲ့ ဆက်သွယ်ပြီး ကြံခဲ့ပါတယ်။ သိပ်ပြီး ခဲခဲယဉ်းယဉ်းတောင် မလုပ်ရဘူး။ အစိုးရအနေနဲ့ ခင်ဗျားအမေရိကန်နိုင်ငံကို ပြန်လာအောင် တရားဥပဒေနည်း လမ်းအရ အရေးယူတာကို လိုလားတယ်ဆိုတာ ပြောလိုက်တာမဲ့။ အဲဒီ အချက်ကြောင့် ခင်ဗျားရဲ့ကိုယ်စားလှယ်က အစိုးရအကြိုက်ဆက်သွယ် သွားပါတယ်။'

'ဒီလူက တယ်ဆိုးပါကလား။ နောက်ပြီး ပြည်တွင်းအခွန်ဌာနက ကျုပ် ကို ဒုက္ခပေးတာကိုကော ခင်ဗျားကို မေးနေဖို့တောင် မလိုဘူးထင်တယ်။'

'ခင်ဗျားရဲ့ဝင်ငွေကြေညာလွှာတွေဟာ မမှန်မကန်လုပ်ကြံထားတယ် ဆိုတဲ့သတင်းကို ပြည်တွင်းအခွန်ဌာနက တာဝန်ရှိသူတွေက ရရှိသွားတဲ့ အတွက် ခင်ဗျားရဲ့ဝင်ငွေစာရင်းကို ပြန်ပြီးစစ်ဆေးဖို့ လုပ်တာပါပဲ။'

'ဒီကိစ္စကြောင့် ကျုပ်အတော်ပဲ ဒေါသဖြစ်မိတယ်။ ကျုပ်ကိုယ်တိုင်သာ ဒီလိုဖြစ်တာတွေဟာ မတော်တဆတိုက်ဆိုင်မှုမဖြစ်နိုင်ဘူးလို့လည်း ထင်ခဲ့ မိတယ်။ ကိုင်း...ထားပါတော့၊ ခင်ဗျားကကျုပ်ရဲ့ ပူးပေါင်းကူညီမှုကိုလိုချင် တယ်ဆိုရင် ကျုပ်ဘက်က စည်းကမ်းချက်ကို ပြောချင်တယ်။ တတယ်လို့

ကျွန်က ခင်ဗျားတို့ကို ကူညီမယ်ဆိုရင် အမေရိကန်မှာ ကျွန်ရဲ့စီးပွားရေး အကျပ်အတည်းပြဿနာတွေ ပြေလည်သွားစေမယ်လို့ ခင်ဗျားက အာမခံချက်ပေးမလား။

ဤတွင် 'ဝီလ်ကင်ဆင်'သည် အံ့အားသင့်သွားလျက် ခေတ္တစဉ်းစားပြီးမှ ပြန်ပြောလေသည်။

“မစ္စတာကော်မင် ခင်ဗျား၊ ကျွန်တော်အနေနဲ့ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပဲ ပြောပါရစေ။ ကျွန်တော်က အသေးစိတ်အစီအစဉ်တွေ လုပ်ဖို့ရာ အာဏာမရှိပါဘူး။ နောက်ပြီး လက်ရှိအခြေအနေမှာ ဘယ်သူက ဘာတွေကို လုပ်နိုင်တယ်ဆိုတာလည်း မသေချာဘူး။ ခင်ဗျားရဲ့ဝင်ငွေကြေညာလွှာက မှန်ကန်နေရင်တော့ သူဟာသူပြေလည်သွားပါလိမ့်မယ်။ ခင်ဗျားကို တရားစွဲထားတဲ့အမှုကိုလည်း ပြန်ရုပ်သိမ်းသွားအောင် ကျွန်တော်တို့က ကူညီဖန်တီးပေးနိုင်မယ်လို့ ထင်ပါတယ်။ ခင်ဗျားရဲ့ဝတ္ထုကို ရုပ်ရှင်ရိုက်ဖို့ကိစ္စကိုတော့ ဒီဝတ္ထုနဲ့ ဖတ်သက်ပြီး အစိုးရအနေနဲ့ကန့်ကွက်စရာ မရှိတော့ဘူးဆိုတဲ့ သတင်းလွှင့်လိုက်ပါမယ်။ နောက်ပိုင်း ရုပ်ရှင်ရိုက်ဖို့၊ မရိုက်ဖို့ဆိုတာကတော့ သူတို့ရဲ့ သဘောပဲ။ ကျွန်တော်ဆိုလိုတာက ကျွန်တော်အနေနဲ့ အခုလောလောဆယ် အာမခံချက် မပေးနိုင်ပါဘူး။ ကျွန်တော့်တာဝန်က အစိုးရရဲ့သဘောထားကို ဆက်ဆိုင်ရာလူတွေသိအောင် လုပ်ပေးဖို့ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။”

“ဒီအတိုင်းဆိုရင် ကျုပ်ဘက်က ဘာမှ သေချာတာမရှိဘူးပေါ့!”

“ဒီလိုလည်း ဆိုချင်ဆိုနိုင်ပါတယ်။ ကဲ...ကျွန်တော်မေးတာတွေကို ခင်ဗျားပြောမှာလား။”

“ဒါတော့ ခင်ဗျားမေးတဲ့မေးခွန်းအပေါ် မူတည်တယ်။”

‘ကော်မင်’က ပြောလိုက်လျှင် ‘ဝီလ်ကင်ဆင်’သည် ဘဝင်ကျသွားဟန်ဖြင့် စီးကရက်တစ်လိပ်စီးညှိပြီးနောက် မေးခွန်းစတင်ထုတ်လေသည်။

“ပထမဆုံး ကျွန်တော်သိချင်တာက မနေ့ညက ခင်ဗျားနဲ့စုံထောက် ‘မစ်ဆူ’တို့ ဘာတွေ ဆွေးနွေးကြတယ်ဆိုတာ သိချင်ပါတယ်။”

“နေဦး၊ ကျုပ်က တစ်ခုရှင်းအောင် မေးချင်တယ်။ ‘မစ်ဆူ’ကို သတ်ပစ်ဖို့ ခင်ဗျားတို့လုပ်တာလား။”

‘ကော်မင်’က မေးလိုက်လျှင် ‘ဝီလ်ကင်ဆင်’သည် ခေါင်းခေါလေသည်။

“မဟုတ်ပါဘူး။ ဖြစ်သွားတာက မတော်တဆ ထိခိုက်မှုဖြစ်ပါတယ်။”

“ဒါဖြင့် ကောင်းပါပြီ။ ကျုပ်နဲ့ ‘မစ်ဆူ’တို့ ဆွေးနွေးပြောဆိုကြတဲ့ အကြောင်းတွေက အများကြီးပဲ။ သူ့အနေနဲ့ ခင်ဗျားတို့ဟာ ဒီဂျပန်ပြည်မှာ အကျမြူကျူးကလီးယားလက်နက်တွေ ထားရှိတယ်လို့ သင်္ကာမကင်းဖြစ်ခဲ့တယ်။ အဲဒါကို စုံစမ်းကြည့်လို့ သေချာတယ်ဆိုရင် ‘မစ်ဆူ’က ဒီကိစ္စကို အများပြည်သူလူထုသိအောင် ဖော်ထုတ်ဖို့ ရည်ရွယ်တယ်။ နောက်ပြီး သူမသင်္ကာဖြစ်တာ တကယ်ဟုတ်နေရင် ကျုပ်ရဲ့သားနာမည်ကိုပါ ဖော်ထုတ်ရမှာမို့ ‘မစ်ဆူ’က ကျုပ်ကို ဒီကိစ္စထဲ ဆက်ပြီးမပါဘဲ နောက်ဆုတ်သွားလို့လည်း ပြောတယ်။”

“ခင်ဗျားရဲ့ ‘သား’နဲ့ ပတ်သက်လို့ ‘မစ်ဆူ’က ဘာတွေ စုံစမ်းသိရှိခဲ့ပါသလဲ။”

“ကျုပ်သား ‘ပေါလ်’ကို ခင်ဗျားတို့က ဒီအရပ်က သီးသန့်အကျဉ်းစခန်းကို ဖမ်းခေါ်လာတယ်လို့ ‘မစ်ဆူ’က သင်္ကာမကင်းဖြစ်တယ်။ ဒါပေမဲ့ သူ့အနေနဲ့ သေချာကြောင်း အထောက်အထားခိုင်ခိုင်လုံလုံ မပြနိုင်ဘူး။”

“သူသိတာက ဒါလောက်ပဲလား။”

“ဟုတ်တယ်၊ ဒါလောက်ပါပဲ။”

“ ‘မစ်ဆူ’က ခင်ဗျားကို ဒီကိစ္စထဲ ဝင်မပါတော့ဘဲ နောက်ဆုတ်သွားဖို့ပြောတော့ ခင်ဗျားက သဘောတူ လက်ခံလိုက်သလား။”

“ကျုပ်က လက်မခံခဲ့ဘူး။”

‘ကော်မင်’က ပြောလိုက်လျှင် ‘ဝီလ်ကင်ဆင်’သည် ကျေနပ်သွားဟန်ဖြင့် ခေါင်းညှိတ်လိုက်သည်။

“ဒါထက် စုံထောက် ‘မစ်ဆူ’က ခင်ဗျားရဲ့အတွင်းရေးမှူးကို ဘာကြောင့် တယ်လီဖုန်းဆက်တာလဲ။”

“တယ်လီဖုန်းလိုင်းတွေက ခင်ဗျားတို့ထောက်လှမ်းရေးက တိတ်တိတ်ခိုးပြီး ကြားဖြတ် နားထောင်နေတယ်မဟုတ်လား။ ဒီတော့ တယ်လီဖုန်းနဲ့ ဘာပြောတယ်ဆိုတာ ခင်ဗျားသိမှာပေါ့။”

“ဒီလိုမဟုတ်ဘူးခင်ဗျာ၊ ခင်ဗျားက ‘ဒီ’ကို အရပ်ကို ထွက်သွားတဲ့နောက်ပိုင်းမှာ ကျွန်တော်တို့က ဟိုတယ်က တယ်လီဖုန်းကြားဖြတ် နားထောင်တာ

ကို ရင်ဝစ်လိုက်ပါတယ်။ နောက်ထပ် မလိုတော့ဘူးလို့ ယူဆပြီး ရပ်လိုက်တာပဲ။ နောက်တစ်ချက်က ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့က လူတစ်ယောက်ကို 'မစ်ဆူ' ရုံးခန်းပတ်ဝန်းကျင်မှာ မျက်ခြည်မပြတ် စောင့်ကြည့်နေဖို့ တာဝန်ချထားခဲ့ပါတယ်။ သွားလေရာ မြေရာခံလိုက်ကြည့်ဖို့သဘောလည်း ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ 'မစ်ဆူ'က အလွန်အကင်းပါးတဲ့ လူတစ်ယောက်ဖြစ်နေတော့ သူ့ရုံးခန်းနားမှာ ထောက်လှမ်းရေးသမားတစ်ယောက်ယောက်ရှိမှာပဲဆိုတာ သိတဲ့အတွက် ကျွန်တော်တို့ လူမသိအောင် ရုံးခန်းက ကြံဖန်ထွက်သွားခဲ့တယ်။ ကျွန်တော်တို့လူတွေက သူ ထွက်သွား ပြီးမှ ကဗျာကယာလိုက်ရာကြပါတယ်။ သူ့ကို တွေ့တဲ့အချိန်ကျတော့ 'မစ်ဆူ'က သေနေပါပြီ။ ယာဉ်တိုက်မှုဖြစ်တဲ့လမ်းမှာ ခင်ဗျားရဲ့ အတွင်းရေးမှူးကို ကျွန်တော်တို့ လူတွေက ခြင်ခွဲတဲ့အတွက် ဆက်စပ်ပြီး ကောက်ချက်ချယူရပါတယ်။

'ဝီလ်ကင်ဆင်'က ဤသို့ရှင်းပြလေသည်။

"ကျုပ် ပြောပြပါမယ်။ 'မစ်ဆူ'က ကျုပ်အတွင်းရေးမှူး'ဖင်လီ'ကို တယ်လီဖုန်းဆက်စဉ်က ဘာမှတ်တိကျကျ မပြောခဲ့ဘူး။ သူက တယ်လီဖုန်းလိုင်းတွေကို ခင်ဗျားတို့ ကြားဖြတ်နားထောင်နေမှပဲလို့ တွက်ပြီး မပြောတာပဲ။ အဓိကတော့ 'မစ်ဆူ'ဟာ ကျုပ်နဲ့အရေးတကြီးတွေ့ချင်နေတယ်။ အယ်လိုဆက်သွယ်ရမှန်းမသိလို့ 'ဖင်လီ'ကို ဖုန်းဆက်မေးတာပါ။ ဒါနဲ့ သူဟာ 'ဖင်လီ'နဲ့ဟိုတယ်ပြင်ဘက်တစ်နေရာမှာ တွေ့ဆုံဖို့ ချိန်းတယ်။ လူချင်းတွေ့တဲ့အခါ သူပြောချင်တာကိုပြောပြပြီး 'ဖင်လီ'ကမှတစ်ဆင့် ကျုပ်တို့အကြောင်းကြားဖို့ စီစဉ်တယ်။ သို့သော်လည်း 'မစ်ဆူ'က ဘာမှ မပြောရသေးခင်မှာ မော်တော်ကားနဲ့ တိုက်သတ်ခံရတယ်။ အဲဒါ ဖြစ်ရပ်အမှန်ပဲ။"

'ကော်မင်'က ပြောလိုက်လျှင် 'ဝီလ်ကင်ဆင်'သည် ခေတ္တစဉ်းစားနေလေသည်။

"ဒါဖြင့် 'မစ်ဆူ'က ခင်ဗျားကို ပြောချင်တယ်ဆိုတဲ့အကြောင်းက တော်တော်အရေးကြီးလို့ဖြစ်လိမ့်မယ်။ ဒါကြောင့်သာ သူဟာ အပင်ပန်းခံပြီး ခင်ဗျားအတွင်းရေးမှူးနဲ့ ချိန်းတွေ့ဖို့ စီစဉ်တာဖြစ်မယ်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်လေ၊ အခု 'မစ်ဆူ'က သေသွားပြီဆိုတော့ သူပြောချင်တဲ့အကြောင်းဆိုတာကို အယ်လိုမှ သိနိုင်တော့မှာ မဟုတ်ဘူး။ ကဲ...ဒါကို အသာထားလိုက်ကြပါစို့။"

ဒီနေ့တစ်နေ့လုံး ခင်ဗျားအနေနဲ့ ဘာတွေလုပ်ခဲ့တယ်ဆိုတာ ကျွန်တော်အသေးစိတ် သိချင်ပါတယ်။

"ဒါက လွယ်ပါတယ်။ မနက်ငါးနာရီမှာ ကျုပ်အိပ်ရာကထပြီး အခန်းထဲမှာပဲ ကော်ဖီမှာသောက်တယ်။ မြောက်နာရီခွဲတော့ တက္ကစီကားတစ်စီးနဲ့ တိုကျိုမီးရထားဘူတာရုံကြီးကို သွားပြီး ခုနစ်နာရီထွက်တဲ့ရထားနဲ့ 'နီကို' မြို့ကို လိုက်လာခဲ့တယ်။ 'နီကို'ရောက်တော့ မော်တော်ကားနဲ့ ဒီဟိုတယ်ကို လာပြီး တည်းခိုနေလိုက်တာ။ ခင်ဗျားရောက်လာတဲ့ အချိန်အထိပဲ။"

"ဒီအတောအတွင်း ခင်ဗျားက ဘယ်သူတွေနဲ့ စကားပြောခဲ့သလဲ။"

"ဘာကိုဆိုလိုတာလဲ။ လူတွေနဲ့စကားပြောတာတို့ တယ်လီဖုန်းပြောတာတို့ကို ဆိုလိုတာလား။"

"ခင်ဗျားနဲ့စကားပြောခဲ့တဲ့လူမှန်သမျှကို သိချင်ပါတယ်။"

"ဒါတော့ အသေးစိတ်ပြောဖို့ မလွယ်ဘူးထင်တယ်။ ကျုပ်က ဟိုတယ်က စားပွဲထိုးရယ်၊ ကျုပ်ပစ္စည်းတွေ သယ်ပေးတဲ့ဟိုတယ်ဝန်ထမ်းလူလင်ရယ်၊ တက္ကစီကားဒရိုင်ဘာရယ်၊ အဲဒီလူတွေနဲ့တော့ စကားပြောခဲ့ရတာပေါ့။ မီးရထားပေါ်မှာတုန်းက ကျုပ် ဘယ်သူနဲ့မှ စကားမပြောခဲ့ဘူး။ နောက်ပြီး ကျုပ်တယ်လီဖုန်းတစ်ကြိမ်ဆက်တယ်။ မိုးလေဝသစခန်းလို့ဆိုတဲ့ဌာနက တယ်လီဖုန်းအော်ပရေတာနဲ့ပြောခဲ့တယ်။ နောက်မကြာခင်မှာ မေဂျာ'အယ်လင်တန်'က ကျုပ်ဆီကို တယ်လီဖုန်းပြန်ဆက်တယ်။"

"အဲဒါ အကုန်ပဲလား။"

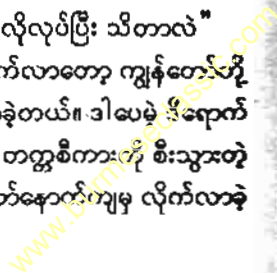
"ကျုပ်ထင်တော့ ဒါအကုန်ပဲ။"

"ရေတပ်သားတစ်ဦးနဲ့ စကားပြောခဲ့တာကကော။"

'ဝီလ်ကင်ဆင်'က ဤသို့မေးလိုက်လျှင် 'ကော်မင်'သည် အံ့အားသင့်သွားမိလေသည်။

"ရေတပ်သားအကြောင်းကို ခင်ဗျားဘယ်လိုလုပ်ပြီး သိတာလဲ။"

"ခင်ဗျားက 'နီကို'မြို့ကို မီးရထားစီးလိုက်လာတော့ ကျွန်တော်တို့ လူတစ်ယောက်က ခင်ဗျားနောက်က လိုက်လာခဲ့တယ်။ ဒါပေမဲ့ ဒီရောက်တော့ ခင်ဗျားနဲ့ ရေတပ်သားတို့က နောက်ဆုံး တက္ကစီကားတို့ စီးသွားတဲ့အတွက် ကျွန်တော်တို့လူက ကျန်ရစ်ပြီး အတော်နောက်ကျမှ လိုက်လာခဲ့"

ရတယ်”

“ဟုတ်လား၊ ဒီလူက ကျုပ်တို့ကိုလာတွေ့ပြီး ဆက်သွယ်ရင် ကျုပ်တို့
ထားနဲ့ လိုက်လာလို့ ဖြစ်သားပဲ”

“ကိုင်း ထားပါတော့ ခင်ဗျားနဲ့အဲဒီရေတပ်သားက ဘာတွေများ ပြော
ပြောသလဲ”

“သူ့ရည်စား မိန်းကလေးတစ်ယောက်အကြောင်း သူကချည်း ပြော
တာပါပဲ”

“ရေတပ်သားရဲ့ နာမည်က ဘာတဲ့လဲ”

“သူ့နာမည် ‘ဟားဘတ်’လို့ ပြောတာပဲ”

“သူ့ ရာထူးအဆင့်ကကော”

“ဒါတော့ မသိဘူး။ အရာရှိအဆင့် မဟုတ်တာတော့ ကျုပ်သိတယ်”

“သူ့ကောင်မလေး နာမည်က ဘာတဲ့လဲ”

“ဒါတော့ ကျုပ်ဘယ်လိုလုပ်ပြီး သိနိုင်မှာလဲ”

“ကောင်မင်က ဘုကျကျပြန်ပြောလိုက်ရာ ‘ဝီလ်ကင်ဆင်’သည် စကား
တစ်မျိုးလှည့်၍ ပြောပြန်သည်။

“ကောင်းပါပြီ။ ခင်ဗျားက တနင်္ဂနွေနေ့မနက် ထွက်မယ့် ‘ဂျေ-အေ-
အယ်လ်’လေယာဉ်နဲ့လိုက်ဖို့ ကြိုတင်လက်မှတ် စီစဉ်ထားခဲ့တယ်။ ခင်ဗျား
ဟာ တကယ်ပဲ အမေရိကန်ကို ပြန်သွားမှာလား”

“ကျုပ်သိချင်တာ သိရပြီးရင်တော့ ပြန်သွားမယ်”

“သိချင်တယ်ဆိုတာ ခင်ဗျားရဲ့သားအကြောင်းလား”

“ဟုတ်တယ်”

“ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ‘ဂစ်ဆင်’နဲ့ တွေ့ချင်တယ်ဆိုတာလည်း ခင်ဗျားသားနဲ့
စတင်သက်ပြီးတွေ့ချင်တာပဲ မဟုတ်လား”

“ကျုပ်က ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ‘ဂစ်ဆင်’နဲ့ တွေ့ခွင့်ရရင် ကျုပ်သား ‘ပေါလ်’
ဘယ်လိုဖြစ်ခဲ့တယ်ဆိုတာ အမှန်အတိုင်းပြောပြလိမ့်မယ်လို့ ထင်တယ်”

“ဗိုလ်ချုပ်ကြီးကိုယ်တိုင်က ခင်ဗျားရဲ့သားအကြောင်း အဖြစ်မှန်ကို
သိတယ်လို့ ခင်ဗျား ဘယ်လိုလုပ်ပြောနိုင်သလဲ”

“ဗိုလ်ချုပ်ကြီးအဆင့်ရှိသူတစ်ဦးဟာ ပတ်ဝန်းကျင်မှာ ဘာတွေဖြစ်နေ

ဆန္ဒထုတ်ဖော်

၁၇၁

တယ်ဆိုတာအားလုံး သိနေတတ်တယ်။ နောက်ပြီး ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ‘ဂစ်ဆင်’
အနေနဲ့ ကျုပ်သား ‘ပေါလ်’ကို သူ့ကိုယ်တိုင်သိပြီး စိတ်ဝင်စားဖို့ အကြောင်း
ရှိတယ်”

ဤတွင် ‘ဝီလ်ကင်ဆင်’သည် ထိုင်ရာမှ ထ၊လိုက်သည်။

“ကိုင်း...လောလောဆယ်တော့ ကျွန်တော် မေးစရာ ဒါလောက်ပါပဲ”

“ခင်ဗျားက ကျေနပ်ပေမဲ့ ကျုပ်ကတော့ မကျေနပ်နိုင်သေးဘူး။ ဗိုလ်

ချုပ်ကြီး ‘ဂစ်ဆင်’နဲ့ စကားပြောချင်တယ်”

“ဒီအကြောင်းကို ကျွန်တော်က တစ်ဆင့် သတင်းပို့ပေးပါမယ်။ ဒါပေ

မဲ့ ဘာမှတော့ အာမခံချက် မပေးနိုင်ဘူးခင်ဗျ”

ပြောရင်းနှင့် ‘ဝီလ်ကင်ဆင်’အခန်းကို လှည့်ပတ်ကြည့်လိုက်ပြီးမှ—

“ခင်ဗျား ဒီအခန်းမှာပဲ ခဏနေရလိမ့်မယ်။ ဒါထက်ပိုပြီး သားနားတဲ့

နေရာထိုင်ခင်း မပေးနိုင်တာကိုတော့ ဝမ်းနည်းပါတယ်။ ခင်ဗျားအိပ်ဖို့

ခုတင်တစ်လုံး ယူလာပေးပါမယ်။ ရေချိုးခန်း၊ အိမ်သာသွားချင်ရင်တော့

အဆောင့်တစ်ဦးက ခင်ဗျားကို လိုက်ဖို့ပါလိမ့်မယ်”ဟု ဆက်ပြောလိုက်သည်။

“ကျုပ်ရဲ့အတွင်းရေးမှူး ‘ဖင်လီ’ကိုကော ဘာလုပ်မှာလဲ”

“မှန်တာပြောရရင် ဘာလုပ်ရမှန်း မသိပါဘူး။ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ဒီစခန်း

မှာ အမျိုးသမီးတွေလာနေဖို့ အစီအစဉ် လုံးဝမရှိပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ မစိုးရိမ်

ပါနဲ့။ သူ့အတွက် နေသာထိုင်သာရှိအောင် ကြည့်ပြီး စီစဉ်ပေးပါမယ်”

“ကျုပ် သူနဲ့မတွေ့ရဘူးလား”

“လောလောဆယ်တော့ တွေ့ခွင့်မပေးနိုင်ပါဘူး။ ဒါကလည်း ကန့်

ကွက်စရာရှိလို့မဟုတ်ဘဲ ကျွန်တော်တို့မှာ အလုပ်များနေလို့ပါ”

“ကောင်းပြီ ကျုပ် တစ်ခုပြောချင်တယ်။ ကျုပ် အခု ခင်ဗျားမေးတာ

ကို အမှန်အတိုင်းပြောသလို ခင်ဗျားကလည်း ကျုပ်ကို အမှန်အတိုင်း ပြော

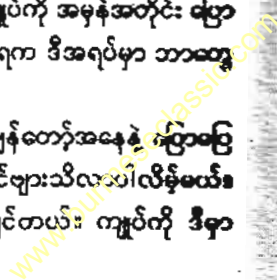
စေချင်တယ်။ အခုကိစ္စက ဘာများလဲဗျ။ အစိုးရက ဒီအရပ်မှာ ဘာတွေ

လုပ်နေတာလဲ”

“ကျွန်တော် ခင်ဗျားကို ပြောပြချင်ပေမဲ့ ကျွန်တော့်အနေနဲ့ ပြောပြ

နိုင်တာ ဝမ်းနည်းပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ မကြာခင် ခင်ဗျားသိလာပါလိမ့်မယ်။

“နောက်ထပ် မေးခွန်းတစ်ခုလည်း မေးချင်တယ်။ ကျုပ်ကို ဒီမှာ

ဘယ်လောက်ကြာကြာ ထိန်းသိမ်းထားမှာလဲ။ ဒါတော့ ခင်ဗျားပြောနိုင်ပါလိမ့်မယ်”

“ဟုတ်ကဲ့...ခင်ဗျား ဒီမှာနေရရင် အလွန်ဆုံး ရက်သတ္တပတ်ပါပဲ။

ဒါထက် ပိုကြာစရာ မရှိပါဘူး”

“ဒီလိုဆိုရင် ကျေးဇူးပါပဲ”

“ခင်ဗျား တစ်ခုခုလိုအပ်ရင် ပြင်ဘက်က အစောင့်ကိုသာ ပြောလိုက်ပါ။ ခထက်ရင် ခင်ဗျားအတွက် ညစာစားဖို့ ပို့ပေးလိုက်ပါမယ်။ အပျင်းဖြေဖတ်ဖို့ မဂ္ဂဇင်းစာအုပ်တွေလည်း ပို့ပေးလိုက်ပါမယ်”

“ကောင်းပါပြီ”

‘ကော်မင်’က ပြောလိုက်ပြီးနောက် ‘ဝီလ်ကင်ဆင်’သည် အခန်းပြင်ဘက်သို့ ထွက်သွားလေသည်။ ပြင်ဘက်မှ အခန်းတံခါးကို သော့ခတ်ဝီလ်ကင်ဆင်သည် ကြားရလေသည်။

‘ကော်မင်’သည် စိတ်မောလုံမောဖြစ်ကာ စိတ်ပျက်ပျက်နှင့် ထိုင်ချထိုင်သည်။ ဝီလ်ကင်ဆင်သည် မိမိအား မေးမြန်းပြီးနောက် အတွင်းရေးမှူး ‘ဖင်လီ’ကိုလည်း မိမိအား မေးမြန်းပြီးနောက် အတွင်းရေးမှူး ‘ဖင်လီ’ထံလည်း စစ်ဆေးမေးမြန်းနေပြီဟု တွက်မိသည်။ ‘ဖင်လီ’အနေဖြင့် သတင်းစာထဲပါသည့်သတင်းဆောင်းပါးအကြောင်း မပြောလိုက်ပါစေနင့်ဟလည်း မျှော်လင့်မိသည်။

‘ကော်မင်’သည် သူ၏အင်္ကျီအိတ်ထဲမှ သတင်းစာကို ထုတ်ယူပြီး ကြည့်လေသည်။ ထိုသတင်းစာထဲ၌ စုံထောက် ‘မစ်ဆူ’က ဘာများဖတ်မိပါလိမ့်ဟု သိလိုသဖြင့် ရှာဖတ်ကြည့်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

‘မစ်ဆူ’အနေဖြင့် ဤသတင်းစာကို ဖတ်မိရာမှ ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်သကား မိမိအား ဆက်သွယ်ရန်ကြိုးစားရင်း အသတ်ခံရရှာသည်မှာ ထင်ရှားပေသည်။

အပိုင်း | ၂ |

(၁)

‘ဝီလ်ကင်ဆင်’သည် ဂျစ်ကားတစ်စီးမောင်လျက် သီးသန့်အကျဉ်းစခန်းမှ ထွက်လာသောအခါ ည သန်းခေါင်ယံအချိန်ရှိနေပြီဖြစ်သည်။ သူသည် အတော်ပင် နွမ်းနယ်ပင်ပန်းနေပြီး ရာသီဥတုကလည်း အေးလှသဖြင့် အရက်ကောင်းကောင်းတစ်ခွက်သောက်၍ ထိုညအဖို့ အိပ်လိုက်ချင်သည့်ဆန္ဒ ပြင်းပြလျက်ရှိသည်။ သူ၏ အထက်အရာရှိဖြစ်သူ ခေကျာ (ဗိုလ်မှူး)သည် အလုပ်လုပ်ရာတွင် အလွန်စေ့စပ်သေချာသူဖြစ်၍ ‘ဝီလ်ကင်ဆင်’က ‘ကော်မင်’နှင့် အတွင်းရေးမှူး ‘ဖင်လီ’တို့အား စစ်ဆေးမေးမြန်းချက်များကို စာဖြင့်ရေးသား၍ သတင်းပို့အစီရင်ခံခိုင်းမည်မှာ သေချာသည်ဟုလည်း တွေးမိလေသည်။ စင်စစ်အားဖြင့် ဤကိစ္စကို စာဖြင့်ရေးသား သတင်းပို့ရန် မလိုဟု ‘ဝီလ်ကင်ဆင်’က ယူဆမိသည်။

‘ကော်မင်’နှင့် ‘ဖင်လီ’တို့သည် မိမိတို့၏ လျှို့ဝှက်စီမံချက်အကြောင်း အသေးစိတ် ဘာမျှမသိဘဲ မတော်တဆ ဤခုံးကျည်စခန်းရှိကြောင်း သိသွားသူများဖြစ်ကြောင်းသာ သတင်းပို့ အစီရင်ခံလျှင် ကိစ္စပြီးနိုင်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် မိမိက အစီရင်ခံစာ သီးခြားမရေးဘဲ နှုတ်ဖြင့် သတင်းပို့ခြင်းကို ‘ခေကျာ’က လက်ခံလိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်မိလေသည်။

‘ဝီလ်ကင်ဆင်’သည် ဂျစ်ကားကိုဆက်မောင်း၍ သူတို့၏ ဌာနချုပ်ခုံးပြုလုပ်ထားသော အဆောက်အအုံကြီးရှိရာသို့ သွားလေသည်။

ယင်းအဆောက်အအုံမှာ အလွန်ကြီးမားကျယ်ဝန်းသော အဆောက်အအုံတစ်ခုဖြစ်ပြီး အခန်းပေါင်း မြောက်မြားစွာ ရှိလေသည်။ အကောင်းဆုံးအခန်းများကို ဆက်သွယ်ရေးဌာနကလည်းကောင်း၊ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး 'ဂစ်ဆင်' နှင့် 'မေဂျာ' တို့၏အခန်းအဖြစ်လည်းကောင်း ယူထားလေသည်။ 'ဝီလ်ကင်ဆင်' ၏ အခန်းမှာမူ သာမန်အခန်းတစ်ခန်းသာ ဖြစ်လေသည်။

ဂျစ်ကားကို အဆောက်အအုံရှေ့တွင် ရပ်လိုက်ပြီးနောက် 'ဝီလ်ကင်ဆင်' သည် အဆောက်အအုံပေါ်သို့ တက်သွားပြီး ယူနီဖောင်းဝတ် လုံခြုံရေးအစောင့်အား သူ၏ စိစစ်ရေးကတ်ပြားကို ထုတ်ပြလိုက်သည်။ ထိုနောက် ဝင်ခွင့်ရသဖြင့် သူသည် ရုံးခန်းတစ်ခန်းတွင်းသို့ ဝင်သွားလိုက်သည်။

ရာသီဥတုအေးမြသဖြင့် ထိုအခန်းတွင်း၌ မီးဖိုကြီးဖိုထားလေသည်။ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး 'ဂစ်ဆင်' နှင့် မေဂျာ 'ဟင်းရှော့' တို့သည် 'ဘီယာဒွန်' အမည်ရှိ လူတစ်ယောက်နှင့်စကားပြောနေကြသည်။ ထိုလူကား ပိန်ပိန်ပါးပါး လူတစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးနှင့်မေဂျာတို့က 'ဘီယာဒွန်' ပြောနေသည်ကို နားထောင်နေကြသည်။

'ဝီလ်ကင်ဆင်' ဝင်သွားချိန်တွင် မေဂျာ 'ဟင်းရှော့' သည် တစ်ချက်မျှ ထွက်ကြည့်လိုက်ပြီးနောက် 'ဘီယာဒွန်' ဘက်သို့ ပြန်လှည့်သွားရာ 'ဘီယာဒွန်' က စကားဆက်ပြောနေသည်။

'ဝီလ်ကင်ဆင်' အနေဖြင့် 'ဘီယာဒွန်' ဆိုသူအား ယခင်က တစ်ကြိမ်သာ တွေ့ဖူးသည်။ လွန်ခဲ့သောနှစ်အနည်းငယ်အတွင်းက 'ဝီလ်ကင်ဆင်' သည် ဝါရှင်တန်မြို့တော်သို့ တာဝန်ဖြင့် ခေတ္တရောက်ရှိနေခိုက် 'ဘီယာဒွန်' အား တွေ့ဆုံဖူးခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ထိုစဉ်က 'ဝီလ်ကင်ဆင်' အနေဖြင့် 'ဘီယာဒွန်' အား သဘောမကျမိခဲ့ချေ။ 'ဘီယာဒွန်' သည် လျှို့ဝှက်အထူးသူလျှို့ဝှက်တစ်ဦး ဖြစ်၍ အင်အားကြီး ကွန်မြူနစ်နိုင်ငံကြီးတစ်ခုအတွင်းသို့ သတင်းစာဆရာ တစ်ဦးဟန်ဆောင်ကာ ဝင်ရောက်လျက် သူလျှို့ဝှက်ထောက်လှမ်းရေးလုပ်ငန်းများ လုပ်ခဲ့သူဟူ၍လည်း သိခဲ့ရသည်။

'ဘီယာဒွန်' က အခြေအနေတစ်စုံတစ်ခုကို သတင်းပို့ အစီရင်ခံနေဟန် တူသည်။ သူ၏ စကားဆုံးတွင် မေဂျာ 'ဟင်းရှော့' က ပြန်၍ မေးခွန်းထုတ်လေသည်။

"အဲဒီနိုင်ငံအနေနဲ့ ကမ္ဘာတစ်ခုလုံး အံ့အားသင့်သွားအောင် လုပ်ပြမယ် လို့ဆိုတာ ဘာရယ်လို့ ခင်ဗျားစုံစမ်းလို့ မရဘူးလား"

"ကျုပ်စိတ်က ထင်တာပဲရှိတယ်။ ခိုင်ခိုင်လုံလုံအချက်အလက်ရယ်လို့ မရှိဘူး။ လွန်ခဲ့တဲ့ ရက်သတ္တပတ်အတွင်းက ကျုပ်ဟာ သူတို့နိုင်ငံရဲ့ သိပ္ပံ သုတေသနအဖွဲ့ကို ရောက်ခဲ့တယ်။ သူတို့က ကျုပ်ကို ယုံကြည်စိတ်ချလို့ ဝင်ခွင့်ရတာပါ။ ဒါပေမဲ့ သူတို့ရဲ့ လျှို့ဝှက်အစီအစဉ်က ဘာလဲဆိုတာ အထဲ ခတ်လို့မရဘူး။ သုတေသနအဖွဲ့သားတွေကိုယ်တိုင်က သိပုံမရဘူး။ ကောလာဟလသတင်းအမျိုးမျိုးတော့ ကြားခဲ့ရတာပေါ့။ ဒါတွေက မခိုင်လုံပါဘူး"

"ဒါဖြင့်...ခင်ဗျားရဲ့ ထင်မြင်ချက်ကို ပြောပြစမ်းပါ"

ဗိုလ်ချုပ်ကြီးက ဝင်ပြောလိုက်ရာ 'ဘီယာဒွန်' ဆိုသူသည် ပြီးလိုက်ပြီး ဖြန်ပြောလေသည်။

"ကျုပ်ရဲ့ ထင်မြင်ချက်ကို ပြောရတာ လွယ်ပါတယ်။ သူတို့နိုင်ငံအနေနဲ့ ခေတ်မီစစ်လက်နက်တွေ ထုတ်လုပ်ရာမှာ အလွန်တိုးတက်အောင်မြင်နေကြောင်း ကမ္ဘာက သိစေလိုတဲ့ သဘောနဲ့ နိုင်ငံခြားသတင်းကိုယ်စားလှယ်တွေ၊ သတင်းထောက်တွေ သိအောင်လုပ်နေကြတယ်။ ကျုပ်ထင်တာ ပြောရရင် သူတို့နိုင်ငံက တိုက်ချင်းပစ်ခုံးကျည်လက်နက်တစ်မျိုးကို အောင်မြင်စွာ တီထွင်ထုတ်လုပ်နိုင်တဲ့ အခြေအနေရောက်နေပြီလို့ ယူဆမိတယ်။ ဒါအတွက် သူတို့က အထူးကြိုးစားနေခဲ့တာကိုလည်း ကျုပ်သိနေခဲ့တယ်"

မေဂျာ 'ဟင်းရှော့' သည် ခေတ္တမျှ မျက်မှောင်ကြွတ်စဉ်းစားနေပြီးနောက် 'ဘီယာဒွန်' အား ပြန်မေးခွန်းထုတ်လေသည်။

"သူတို့နိုင်ငံက ထိပ်သီးသိပ္ပံပညာရှင်တွေ ကွန်ဖရင့်တစ်ခုမှာ စုဝေးရောက်ရှိကြမယ်ဆိုတာကကော သေချာသလား"

"သူတို့အစီအစဉ်တွေအားလုံး ပြီးစီးအောင် လုပ်ထားပုံထောက်တော့ သေချာတယ်လို့ ယူဆရပါတယ်။ တိတိကျကျပြောရရင် အဲဒီသိပ္ပံညီလာခံမှာ သိပ္ပံပညာရှင်ပေါင်း နှစ်ထောင်သုံးရာခြောက်ဆယ့်လေးဦး စုံစုံညီညီ တက်ရောက်ကြလိမ့်မယ်။ သူတို့နိုင်ငံက ကျုပ်တို့အနောက်နိုင်ငံတွေထက် တိုးတက်ပွဲပြီးမှမရှိသေးပေမဲ့ သိပ္ပံပညာရှင်တွေက အထူးကြိုးစားကြတယ်။ တီထွင်ဆန်းသစ်မှုတွေလည်း လုပ်နိုင်ကြတယ်"

ဘီယာဒွန်၏ စကားအဆုံးတွင် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး 'ဂစ်ဆင်' က

"အဲဒီသိပ္ပံညီလာခံမှာ ထောက်လှမ်းဖို့ ခင်ဗျားတို့ရဲ့ လှုပ်ရှားထဲက ဘယ်သူများရှိသလဲ" ဟု မေးလိုက်သည်။

"ကျုပ်ရဲ့ လူတစ်ယောက် ရှိပါတယ်။ သူ့နာမည်က 'ချာအို' လို့ ခေါ်တယ်။ ကျုပ်ကိုယ်တိုင် လေ့ကျင့်သင်ကြားပေးထားတဲ့ လူတော်တစ်ယောက်ပါ။"

"ကျုပ်သိချင်တာက ဒီလူက ဘာလုပ်သလဲ၊ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ညီလာခံတို့ ဝင်ခွင့်ရမှာလဲ"

"သူက ကျောင်းသားတစ်ဦးဖြစ်ပါတယ်။ အသက်က နှစ်ဆယ့်ငါးနှစ်ရွယ်ရှိပြီး ဟိုနိုင်ငံက တက္ကသိုလ်မှာ ရူပဗေဒသိပ္ပံပညာလေ့လာဆည်းပူးနေသူ ဖြစ်ပါတယ်"

"ခင်ဗျားအနေနဲ့ ဒီလူကို တောင်းကောင်းသိသလား"

"ကောင်းကောင်းကြီး သိပါတယ်။ မနှစ်က ကျုပ်က သူတို့နိုင်ငံကို ရောက်သွားတော့ စတင်တွေ့ဆုံခဲ့ပါတယ်။ သူနဲ့ကျုပ် မကြာခဏတွေ့ပြီး စကားပြောကြည့်တော့ နိုင်ငံရေးအယူအဆမှာ ကျုပ်တို့ဘက်ကို ထောက်ခံအားပေးချင်စိတ် ရှိတယ်။ ပြီးတော့ သူဟာ ကွန်မြူနစ်ဝါဒကို ဆန့်ကျင်သူလည်းဖြစ်တယ်"

"ဒီလူနဲ့ ပတ်သက်လို့ ခင်ဗျားမှာ ကိုယ်ရေးမှတ်တမ်းဖိုင်ရှိသလား"

ဗိုလ်ချုပ်ကြီး 'ဂစ်ဆင်' က မေးလိုက်ပြန်သည်။

"ကိုယ်ရေးမှတ်တမ်းဖိုင်တော့ မရှိဘူး ဗိုလ်ချုပ်ကြီးခင်ဗျား။ မှတ်တမ်းဖိုင်ပြုစုလောက်အောင် အသေးစိတ် စုံစမ်းထောက်လှမ်းရင် သူတို့နိုင်ငံက ခိုင်မိသွားမှာ စိုးရိမ်ရပါတယ်။ ဒါပေမဲ့... ဒီလူကို သေသေချာချာ လေ့ကျင့်သင်ကြားထားပြီးဖြစ်တဲ့အပြင် သစ္စာလည်း ရှိပါတယ်။ ယုံကြည်စိတ်ချရပါတယ်။ ကျုပ်အသက်နဲ့လဲပြီး တာဝန်ယူပုံပါတယ်"

"ဒါတော့ ဒီလိုပဲ ပြောကြတာပါပဲ။ ကျုပ်ကိုယ်တိုင်လည်း စစ်တပ်ထဲမှာ သစ္စာရှိပြီး ယုံကြည်စိတ်ချရတဲ့ လူငယ်တွေတွေ့ခဲ့ဖူးပါတယ်။ တစ်ခုပဲ ရှိတာက ဒီလူဟာ ကျုပ်တို့ဘက်သားလုပ်နေပြီး တစ်ဖက်က ဟိုဘက်က သူလျှိုအဖြစ် 'ဒပ်ဗယ်လ်အေးဂျင်း' တစ်ယောက် ဖြစ်နေဘူးလို့ ဘယ်လို

လုပ် ပြောနိုင်မလဲ"

"ဒီလူက ကျုပ်တို့ရဲ့ လုပ်ငန်းကို လုံးဝမသိပါဘူး။ ဒီကအစီအစဉ်တွေ အကြောင်းလည်း မသိဘူး။ သူ့ကို လေ့ကျင့်ပေးခဲ့တာက လျှို့ဝှက်အသံလွှင့်စက်ကိုင်တွယ် သတင်းပို့နည်းသာ ဖြစ်တယ်။ အဲဒီလို သတင်းပို့တာကိုလည်း ဘာကြောင့်ဆိုတာ သူမသိဘူး။ ကျုပ်တို့အနေနဲ့ သိပ္ပံသုတေသန လုပ်ငန်းအဖြစ် သိပ္ပံသင်္ခန်းခေါင်စာရင်း ကောက်ယူနေတာလိုသာ သူထင်နေတယ်။"

"သူ့ကို ငွေဘယ်လောက်ပေးရသလဲ"

"ဘယ်လောက်မှ မပေးရပါဘူး။ သူက ရိုးသားစွာယုံကြည်ချက်နဲ့ ကူညီနေတာပါ"

'ဘီယာဒွန်' က ပြောလိုက်ပြီးနောက် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးသည် နောက်ထပ် မမေးတော့ချေ။

ထိုအခါ မေဂျာဟင်းရှော့က

"အခု ခင်ဗျား ဘာဆက်လုပ်ဖို့ ညွှန်ကြားချက်ရရှိထားသလဲ" ဟု မေးလိုက်သည်။

"ကျုပ်က အခုလာမယ့် မတ်လ တစ်ရက်နေ့မှာ ဖိလစ်ပိုင်နိုင်ငံ 'မနီလာ' မြို့ကိုရောက်အောင် သွားရမယ်။ ဆက်လုပ်ဖို့တာဝန်တော့ အတိအကျ မပေးသေးဘူး။ အဲဒါက ရှေ့ဖေဖော်ဝါရီလလောက်ကျမှ လာလိမ့်မယ် ထင်တယ်။ ဒီအတောအတွင်း ကျုပ်မှာ ဘာတာဝန်မှ မရှိလို့ နားနေရုံပဲ"

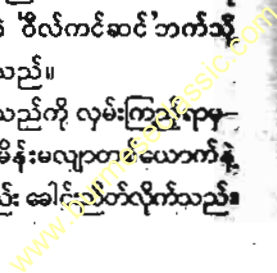
"ဒါဖြင့် ခင်ဗျား အခုပြန်အိပ်ပြီး အနားယူလိုက်ပေတော့။ မနက်တော့မှ ကျုပ်တို့ ထပ်ပြီး ဆွေးနွေးကြမယ်"

"ကောင်းပါပြီ"

ပြောပြောဆိုဆို 'ဘီယာဒွန်' သည် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး 'ဂစ်ဆင်' အား တစ်ခုတစ်ခု ပြောရန်ဟန်ပြင်လိုက်ပြီး မပြောတော့ဘဲ 'ဝီလ်ကင်ဆင်' ဘက်သို့ လှည့်၍ ပြုံးရင်း အခန်းတွင်းမှ ထွက်သွားလေသည်။

ဗိုလ်ချုပ်ကြီးသည် 'ဘီယာဒွန်' ထွက်သွားသည်ကို လှမ်းကြည့်ရာမှ

"ဒီလူက ကြည့်ရတာ တစ်မျိုးကြီးပဲ။ မိန်းမလျှာတစ်ယောက်နဲ့ တူတယ်" ဟု ပြောလိုက်ရာ မေဂျာဟင်းရှော့ကလည်း ခေါင်းညှိတ်လိုက်သည်။

“ဟုတ်ကဲ့ ဖြစ်နိုင်ပါတယ်”

“ဒါဖြင့် ခင်ဗျားက သိရက်နဲ့ ဘာကြောင့် ဒီလူကို ဆက်ပြီးအသုံးချနေတာလဲ”

“ဒီလူက တော်တော် အသုံးကျလို့ပါပဲ။ တစ်ခါတလေ သာမန်လူတစ်ယောက် ဓမ္မမီးဆောင်နိုင်တာကို သူက ဖြစ်အောင်လုပ်နိုင်ခဲ့ပါတယ်။ ပြီးတော့ အခုအချိန်အထိ သူရဲ့အတိတ်က လုပ်ရပ်တွေဟာ ဘာမှ ပြောစရာ ဓမ္မိအောင် ကောင်းနေပါတယ်”

“ကျုပ်တော့ ဒီလူကို စိတ်မချဘူး”

“စိတ်ချဖို့ မလိုပါဘူး။ သူ့ကို လိုအပ်တဲ့အခါ ခိုင်းတဲ့သဘောပါပဲ။ ကျွန်တော်ကတော့ သူ့ကို ယုံကြည်စိတ်ချရတယ်”

“ဒါပေမဲ့ ဒီလူက ကျွန်ုပ်တို့ ထောက်လှမ်းရေးသတင်းတွေ မဟုတ်မမှန်ဘဲ လုပ်ကြံပေးရင် ဘယ်နှယ်လုပ်မလဲ။ ဒီလိုလူမျိုးက စိတ်ချရတာ မဟုတ်ဘူး”

“ဘီယာဒွန်ကို ကျွန်တော်တို့က အရေးကြီးတဲ့ တာဝန်ပေးထားတာမှ မဟုတ်ဘဲ သူ့ဆီက သတင်းတွေ ရယူရုံလောက်ပဲ အသုံးချနေတာပါ”

“ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သူ့ဆီကရတဲ့ သတင်းတွေကို ကျွန်ုပ်တို့က ယုံကြည်စိတ်ချလို့ မဖြစ်ဘူး။ နောက်ပြီး...သူ့လေ့ကျင့်သင်ကြားပေးထားပါတယ်ဆိုတဲ့ သူ့လူဆိုတာကလည်း ဘယ်လောက်မျှား စိတ်ချရမှာလဲ။ ရှင်းရှင်းပြောရရင် ဒီလူကို ကျွန်ုပ်တို့အသုံးချနေတာဟာ ကျွန်ုပ်တို့ရဲ့အားနည်းချက် ဖြစ်တယ်”

ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ‘ဂစ်ဆင်’ က ပြောလိုက်သည်တွင် မေ့ကွဲဟင်းရှော့သည် ဒေါသထွက်လာမိလေသည်။ သို့ရာတွင် သူ၏ဒေါသကို ချုပ်ထိန်းလိုက်ပြီး လေသံခပ်အေးအေးဖြင့်သာ ပြန်ပြောလေသည်။

“ဗိုလ်ချုပ်ကြီးက သိပ်ပြီး စိုးရိမ်မှုလွန်ကဲနေဟန်တူပါတယ်။ တကယ်ဆိုတော့ ကျွန်တော်တို့ သိလိုတဲ့ သတင်းအချက်အလက်တွေဟာ သတင်းစာတွေထဲ ပါသင့်သလောက်ပါခဲ့ပြီ ဖြစ်တယ်။ ဒီသတင်းအချက်အလက်တွေကို ‘ဘီယာဒွန်’ က အတည်ပြုပေးတဲ့သဘော ဖြစ်ပါတယ်။ နောက်ပြီး သူ့လေ့ကျင့်ပေးထားတယ်ဆိုတဲ့လူကလည်း တကယ်တမ်းပြောရရင်မလိုလှပါဘူး။ ဒီလူကို မသုံးဘဲနဲ့ ကျွန်တော်တို့ရဲ့လုပ်ငန်းက ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။”

ဒါကြောင့် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးအနေနဲ့ သိပ်ပြီး မစိုးရိမ်ပါနဲ့လို့ ပြောချင်ပါတယ်”

“ဒီမယ်...ကျုပ်တို့ လုပ်ရမယ့်စီမံချက်အခြေအနေက အလွန်အရေးကြီးတဲ့အဆင့်ကို ရောက်နေပြီ။ တကယ်အခြေအနေမှန်ကို တိတိကျကျ မသိရဘဲနဲ့ ကျုပ်က စီမံချက်ဆက်လက် အကောင်အထည်ဖော်ဖို့ အလောတကြီး မလုပ်ချင်ဘူး”

“ဒါတော့ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးကပဲ ဆုံးဖြတ်ရမှာပါ။ အကြံဉာဏ်ပေးနေချင်ရင်တော့...”

“ကျုပ်က ဘာအကြံဉာဏ်မှ မလိုချင်ဘူး...”

ပြောရင်းနှင့် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးသည် လက်ပတ်နာရီကို ကြည့်လိုက်ပြီး နောက်...

“မနက် တစ်နာရီကြာရင် ဒေါက်တာ ‘ဆမော်လီ’ နဲ့ ကျုပ်ရဲ့အခန်းမှာ တွေ့ချင်တယ်” ဟု ဆက်ပြောလိုက်သည်။

“ကောင်းပါပြီ...ကျွန်တော် ခေါ်လိုက်ပါ့မယ်”

“ကျုပ်ရဲ့ဆုံးဖြတ်ချက်ကို မနက်ကျမှ ပြောမယ်။ အယ်လင်တန်နဲ့ တွေ့ပြီးပလား”

“ဟုတ်ကဲ့...စောစောကပဲ သူလာသွားပါတယ်”

“ဒေါက်တာ ‘ဆမော်လီ’ ကိုခေါ်ပြီးရင် ‘အယ်လင်တန်’ နဲ့ထပ်ပြီး သွားဈေးကြည့်ပါ”

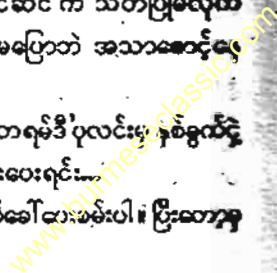
“ကောင်းပါပြီ”

မေ့ကွဲဟင်းရှော့က ပြောလိုက်ပြီးနောက် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးသည် အခန်းတွင်းမှ ထွက်သွားလေသည်။

မေ့ကွဲဟင်းရှော့သည် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ထွက်သွားသည်ကို ကြည့်ပြီး သဘောမကျဟန်မျိုး ဖြစ်နေသည်ကို ‘ဝီလ်ကင်ဆင်’ က သတိပြုမိလိုက်သည်။ သို့သော် ‘ဝီလ်ကင်ဆင်’ က ဘာမှ ဝင်မပြောဘဲ အသာစောင့်လေလိုက်သည်။

မေ့ကွဲဟင်းရှော့သည် အခန်းတစ်နေရာရှိ ဘရမ်ဒီ ပုလင်းမှ နှစ်ခွက်ခွက် လိုက်ပြီး တစ်ခွက်ကို ‘ဝီလ်ကင်ဆင်’ အား လှမ်းပေးရင်း...

“ကိုင်း...ဒေါက်တာ ‘ဆမော်လီ’ တို့ ဖုန်းဆက်ခေါ်ပေးမိမ်းပါ။ ပြီးတော့မှ

ကျုပ်က အယ်လင်တန်နဲ့ ဆွေးနွေးရမယ်”ဟု ပြောလိုက်သည်။
“ဝီလ်ကန်ဆင်”လည်း ဒေါက်တာ ‘ဆမော်လီ’ ရှိမည့် ‘ဖိုးလ်’ ခေါ် စခန်း တစ်နေရာသို့ တယ်လီဖုန်းလှမ်းဆက်လိုက်သည်။

မေဂျာဟောင်းရှော့သည် ကုလားထိုင်တစ်လုံးတွင် ခြေပစ်လက်ပစ်ထိုင် ချလိုက်ရင်း...

“ဒါထက်...ခင်ဗျား ဘယ်လိုသဘောရသလဲ”ဟု မေးလိုက်သည်။

“ဘာကို မေးတာလဲ”

“ကျုပ် ဘာကိုဆိုလိုတာဆိုတာ ခင်ဗျား သိပါတယ်။ ခင်ဗျားရဲ့ ထင်မြင်ချက်ကိုသာ ပြောစမ်းပါ”

“ဘီယာဒွန်ရဲ့ လူယုံဆိုသူအကြောင်းကို ပြောရမယ်ဆိုရင် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ရဲ့ထင်မြင်ချက်က မှန်တယ်ထင်တာပဲ။ ဒီလူက အားနည်းချက်တစ်ခု ဖြစ်နိုင်တယ်။ ဒါပေမဲ့...ဗိုလ်ချုပ်ကြီးက စိုးရိမ်မှုလွန်ကဲလွန်းတယ်လို့ပဲ ထင်တယ်”

“ဗိုလ်ချုပ်ကြီးက လူတကာကို အမိန့်ပေးနေကျဖြစ်လို့ ဘာကိစ္စမဆို သူ့သဘောနဲ့ အမိန့်ပေးနေတာချည်းပဲ”

“ဒါထက် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးအနေနဲ့ အခုအခြေအနေမှာ စီမံချက်ကို ဆက် မလုပ်တော့ဘဲ ရပ်ပစ်လိုက်မယ် ထင်သလား”

“ဝီလ်ကန်ဆင်”က မေးလိုက်ရာ မေဂျာဟောင်းရှော့သည် အံ့အားသင့် သွားလေသည်။

“စီမံချက်ကိုတော့ ဘယ်နည်းနဲ့မှ ရပ်ပစ်မှာ မဟုတ်ဘူး။ အခုအချိန် မှာ ကျုပ်တို့က အစီအစဉ်တွေ အားလုံးလုပ်ပြီးနေပြီ။ ‘ဘီယာဒွန်’နဲ့ ပတ် သက်လို့ သူက မကျေနပ်ကြောင်း ပြောနေတာကတော့ ဒီကိစ္စမှာ သူသာ တာဝန်ခံအကြီးအကဲဖြစ်တာမို့ ကျုပ်တို့က ဘာမျှဝင်ပြီး စွက်ဖက်ခွင့်မရှိ ဘူးဆိုတာ သိအောင် တမင်သက်သက်ပြောနေတာသာ ဖြစ်တယ်။ ဒါပေမဲ့... စီမံချက်ကို အကောင်အထည်ဖော်ဖို့က ဆုံးဖြတ်ချက်အခိုင်အမာချထားပြီး ဖြစ်တယ်။ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဟာ အလွန်စိတ်ဓာတ်ပြင်းထန်ပြီး ခေါင်းမာတဲ့လူ တစ်ယောက် ဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့်လည်း သူ့ကို ဒီစီမံချက်ကွပ်ကဲဖို့ ရွေးချယ် ခဲ့တာပဲ။ ဒီတော့ ကျုပ်တို့က သည်းခံပြီး သူနဲ့ဆက်ဆံရလိမ့်မယ်”

ဤသို့ပြောပြီးနောက် မေဂျာဟောင်းရှော့သည် ထိုအကြောင်း ဆက် လက် မပြောချင်တော့သဖြင့်...

“ဒါထက်...ခင်ဗျားက ‘ကော်မင်’ဆိုတဲ့ လူနဲ့ သူ့အတွင်းရေးမှူးတို့ထံ တွေ့ဆုံစကားပြောပြီးပြီလား”ဟု မေးလိုက်သည်။

“ဟုတ်ကဲ့...တွေ့ပြီးပါပြီ”

“ဒါဖြင့် ဘာများအကြောင်းထူးသလဲ”

ဤတွင် ‘ဝီလ်ကန်ဆင်’သည် သူသိရှိခဲ့သမျှ အချက်အလက်များကို အစီရင်ခံလေသည်။ ‘ကော်မင်’နှင့်တကွ အမျိုးသမီးအတွင်းရေးမှူးတို့အနေ ဖြင့် မိမိတို့၏ လျှို့ဝှက်စီမံချက်အကြောင်း ဘာမျှ သိဟန်မတူကြောင်း အကယ်၍ ဂျပန်စုံထောက်‘မစ်ဆူ’က သိခဲ့သည်ဆိုလျှင်လည်း ယခု‘မစ်ဆူ’ သေဆုံးသွားပြီဖြစ်၍ စိုးရိမ်စရာမလိုတော့ကြောင်း၊ တိုက်ရိုက်မြို့မှ သတင်းထောက် ချက်များကလည်း ဘာမှ မထူးခြားကြောင်း စသည်ဖြင့် ပြောပြလိုက်သည်။ ‘ဝီလ်ကန်ဆင်’၏ စကားအဆုံးတွင် မေဂျာဟောင်းရှော့က မှတ်ချက်ချသည့် အနေဖြင့်...

“ဒီလို အပြင်လူတွေက မတော်တဆ ဝင်လာတဲ့အတွက် ပြဿနာရှုပ် ထွေးလာတယ်။ ကျုပ်တို့က စစ်ဆင်ရေးတစ်ခုလုပ်ဖို့ အသေးစိတ်ပြင်ဆင် စီစဉ်ပြီးကာမှ အခုလို အပြင်လူတွေ ဝင်လာပြီးရှုပ်တာနဲ့ အကြီးအကျယ် အနှောင့်အယှက်ဖြစ်နိုင်တယ်”ဟု ပြောလိုက်သည်။

“ဒီကိစ္စနဲ့ပတ်သက်ပြီး ဗိုလ်မှူးအနေနဲ့ ဘယ်လိုသဘောရပါသလဲ”

“ဝီလ်ကန်ဆင်”က ပြန်မေးလိုက်သည်။

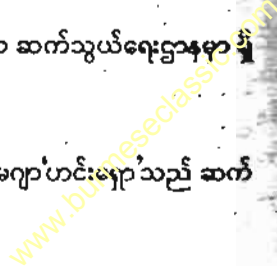
‘ဒါတော့...ခင်ဗျားရဲ့အစီရင်ခံစာအပြည့်အစုံကို ဖတ်ကြည့်ပြီးမှ ပြော နိုင်မယ်။ အစီရင်ခံစာကိုလည်း ခင်ဗျားက အမြန်ဆုံးတင်နိုင်အောင်လုပ်ပါ’

“ဟုတ်ကဲ့...ကောင်းပါပြီ”

“ခင်ဗျား အဆင်သင့်ဖြစ်ပြီဆိုရင် ကျုပ်က ဆက်သွယ်ရေးဌာနမှာ မှီ နေမယ်”

“ကောင်းပါပြီ”

‘ဝီလ်ကန်ဆင်’က ပြောလိုက်ပြီးနောက် မေဂျာဟောင်းရှော့သည် ဆက် သွယ်ရေးဌာနရုံးခန်းသို့ ထွက်သွားလေသည်။

တက္ကသိုလ်ဆောင်ပြန်စာပြန်

'ဝီလ်ကင်ဆင်'ကမူ ဘရမ်ဒီအရက်ကို သောက်ရင်း စိတ်ထဲ၌ မကျေမနပ် ဖြစ်နေမိလေသည်။ မိမိတို့၏ လျှို့ဝှက်စီမံချက်တစ်ခုလုံး အစီအစဉ်လုပ်ပုံကို ဘဝင်မကျနိုင်အောင်ဖြစ်နေမိသည်။ သို့သော် သူ့အနေဖြင့် မည်သို့မျှ စတုတ်နိုင်သဖြင့် စိတ်ပျက်ပျက်နှင့် အစီရင်ခံစာရေးရန် သူ၏အခန်းသို့ ပြန်သွားလေသည်။

x x x

'ကော်မင်'သည် သတင်းစာကို ဖတ်ကြည့်ရင်း မိမိအတွက် အရေးပါသော သတင်းကို ရုတ်တရက် ရှာမတွေ့ဘဲ ဖြစ်နေလေသည်။ အမှန်အားဖြင့် သူသည် မည်သည့်သတင်းကို လိုက်ရှာကြည့်နေခြင်းဟူ၍ တိကျစွာ မသိချေ။ ဂျပန်စုံထောက် 'မစ်ဆူ'က ဤသတင်းစာကို ဖတ်မိရာမှ မိမိတို့ နှစ်ဦးနေသောကိစ္စနှင့်ပတ်သက်သည့် သတင်းတစ်ခု တွေ့ရှိခဲ့သည်ဟုသာ သိရသဖြင့် 'ကော်မင်'အနေဖြင့် သတင်းစာကိုကြည့်ရင်း အကြံရခက်နေခြင်း ဖြစ်လေသည်။ ဤအတိုင်းဆိုလျှင် စာမျက်နှာအတော်များသော သတင်းစာတစ်စောင်လုံးကို အစမှအဆုံး အသေးစိတ်ဖတ်ကြည့်ရမလို ဖြစ်နေလေသည်။

သတင်းစာ၏ ပထမ စာမျက်နှာတွင် ဂျပန်ဝန်ကြီးချုပ်နှင့် အတိုက်အခံ နိုင်ငံရေးသမားများအခြေအတင် ငြင်းခုံဆွေးနွေးကြသည့် သတင်းဆောင်းပါးတစ်ပုဒ်ပါရှိသည်။ ဂျပန်ပါလီမန် သို့မဟုတ် 'ဒိုင်းယက်'လွှတ်တော် အစည်းအဝေးတွင် အပြန်အလှန် ငြင်းခုံကြခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ အဆိုပါ သတင်းတွင် စိတ်ဝင်စားဖွယ်အချက်တစ်ချက်တော့ ပါဝင်သည်ဟု 'ကော်မင်'က ယူဆမိသည်။ ဂျပန်လွှတ်တော်တွင် ငြင်းခုံကြသည့်အကြောင်းက ဂျပန်ပြည်၌ နိုင်ငံခြားမှ ခုံးကျည်စခန်းတစ်ခု လာရောက်တည်ဆောက်ခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ အတိုက်အခံအမတ်များက ဝေဖန်မေးမြန်းသည့် သတင်းအချက်အလက်များပင် ဖြစ်သည်။ ထိုအတောအတွင်း ဂျပန်ကာကွယ်ရေး အေဂျင်စီက သတင်းကြေညာချက်တစ်ရပ် ထုတ်ပြန်ခဲ့သည်ဟု ဆိုသည့် ကြေညာချက်က ဂျပန်ပြည်တွင် အထူးမြို့များကလီးယား လက်နက်များပါ သည့် ခုံးကျည်စခန်းတစ်ခု တည်ထောင်နေပြီဟူသော ကောလဟာလသတင်းများကို ဖြေရှင်းသည့်သဘော ထုတ်ပြန်သည့်ကြေညာချက်ပင် ဖြစ်သည်။

ဆန္ဒရှယ်ပစ်မှတ်

ခုံးကျည်စခန်း တည်ဆောက်ပြီး၍ ဂျပန်အစိုးရသို့ လွှဲပြောင်းပေးအပ်ချိန်တွင် အစိုးရအနေဖြင့် သတင်းစာဆရာများကို ဖိတ်ကြားကာ ခုံးကျည်စခန်းကို စစ်ဆေးကြည့်ရှုခွင့်ပြုပါမည်ဟုလည်း ထိုကြေညာချက်တွင် တော်ပြောရှိသည်ဟု ဆို၏။ 'ဒိုင်းယက်'လွှတ်တော်မှ အတိုက်အခံ ခေါင်းဆောင်ကလည်း ကြေညာချက်တွင် ပါသလို ခုံးကျည်စခန်းကို စစ်ဆေးကြည့်ရှုခွင့် မရပါက လွှတ်တော်တွင် ဂျပန်အစိုးရအဖွဲ့အပေါ် အယုံအကြည်မရှိ အဆိုတစ်ရပ်တင်သွင်းပြီး မဲခွဲဆုံးဖြတ်လျက် အစိုးရပြုတ်ကျသွားနိုင်သည်ဟု ပြောဆိုကြောင်း ရေးသားဖော်ပြထားပေသည်။

'ကော်မင်'သည် ထိုသတင်း ဆောင်းပါး၏ ဘေးနားတွင် ကလောင်တန်ဖြင့် မေးခွန်းအမှတ်အသား တစ်ခုရေးမှတ်လိုက်သည်။ အမေရိကန်ထောက်လှမ်းရေး (စီအိုင်အေ)၏ လျှို့ဝှက်စစ်ဆင်ရေးဆိုသည်မှာ ဤခုံးကျည်စခန်းပင်လော။ တစ်နည်းအားဖြင့် အမေရိကန်(စီအိုင်အေ) ထောက်လှမ်းရေးက လက်ရှိဂျပန်နိုင်ငံ ဝန်ကြီးချုပ်အား ရာထူးမှပြုတ်ကျ ရန် တမင်သတ်သတ် အကွက်ဆင်သည့် စစ်ဆင်ရေး ဖြစ်နေသလော။ သို့သော် ဤသို့လည်း မဖြစ်နိုင်ဟု 'ကော်မင်'က သုံးသပ်မိပြန်သည်။ လက်ရှိ ဂျပန်ဝန်ကြီးချုပ်သည် အမေရိကန်ကိုလိုလားသူ နိုင်ငံရေးခေါင်းဆောင် တစ်ဦးဖြစ်၍ သူ့အားပြုတ်ချလိုက်ပါက အမေရိကန်ဆန့်ကျင်သည့် ဝန်ကြီးချုပ်တစ်ဦး တက်လာနိုင်သည့် အလားအလာ ရှိနေပေရာ ဤသို့မဖြစ်နိုင်ဟု ကောက်ချက်ချမိသည်။ သို့ဖြစ်လင့်ကစား ယင်းသို့မဖြစ်နိုင်ဟု သုံးသပ်မိ သည့်တိုင်အောင် ယင်းထူဆချက်ကို လုံးလုံး ပယ်ဖျက်ပစ်၍ မဖြစ်သေးဟုလည်း စဉ်းစားမိပြန်သည်။ ယနေ့ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ နိုင်ငံရေးအခြေအနေသည် အလွန်စွပ်ထွေးလွယ်ရှိသဖြင့် မဖြစ်နိုင်သောကိစ္စများ မကြာခဏ တကယ်ဖြစ်လာတတ်သည် မဟုတ်ပါလော။

သတင်းစာ၏ ပထမစာမျက်နှာမှ နောက်ထပ် သတင်းတစ်ပုဒ်ကိုလည်း 'ကော်မင်'က ဖတ်မိပြန်သည်။ ထိုသတင်းမှာ တိုကျိုတက္ကသိုလ်၌ ကျောင်းသားများဆန္ဒပြသည့် သတင်းပင် ဖြစ်သည်။ ဆန္ဒပြသူများထဲမှ 'ကွန်မြူနစ်'ပါတီဝင်တစ်ဦးက ဂျပန်ပြည်၌ ခုံးကျည်စခန်းလာရောက် တည်ဆောက်ထားခြင်းသည် အမေရိကန်နယ်ချဲ့စနစ်၏ ထင်ရှားနိုင်လှသော သာဓက

တစ်ရပ်ပင်ဖြစ်ကြောင်း လှုံ့ဆော်ပြောကြားသည့် မိန့်ခွန်းကိုပါ သတင်းစာတွင် ဖော်ပြထားပေသည်။ ယင်းမိန့်ခွန်းတွင် အမေရိကန်တို့သည် ဂျပန်ပြည်ကို ခြေကုပ်စခန်းအဖြစ်ထားရှိပြီး မလှမ်းမကမ်းရှိ အင်အားကြီးကွန်မြူနစ် နိုင်ငံအား စစ်ရေးအရ ရင်ဆိုင်ရန် ပြင်ဆင်နေသည်ဟုလည်း စွပ်စွဲထားသည်။ ထို့ပြင် ဂျပန်ပြည်၏ စီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုအခြေအနေအရ ယင်းကွန်မြူနစ်နိုင်ငံကြီးနှင့် စီးပွားရေးကုန်သွယ်မှု ပြုလုပ်ခြင်းကိုလည်း အမေရိကန်တို့က မလိုလားသဖြင့် နောင်ယုတ်ဟန်တားရန် ကြံရွယ်သည်ဟုလည်း ဆိုသည်။

အမေရိကန်တို့သည် လက်ရှိ ဂျပန်အစိုးရအဖွဲ့အား လှည့်ပျားစည်းရုံး၍ ကုမ္ပဏီလီးယားလက်နက်ကြီးများ ပါဝင်သော ဒုံးကျည်စခန်းတစ်ခု ဂျပန်ပြည်၌ တည်ဆောက်ရန် ကြံစည်ခဲ့ကြောင်းနှင့် မကြာမီ ရက်သတ္တပတ်အနည်းငယ်အတွင်း သူ၏စွပ်စွဲချက်များ မှန်ကန်ကြောင်း အထောက်အထားများ ပေါ်ပေါက်လာမည် စသည်ဖြင့်လည်း မိန့်ခွန်းတွင် အကျယ်တဝင့် ပါရှိလေသည်။

ယင်းသတင်းဆောင်းပါးမှ မိန့်ခွန်းပါ စွပ်စွဲချက်များသည် ဖြစ်နိုင်ဖွယ်ရာရှိသည်ဟု 'ကော်မင်'က သုံးသပ်မိသည်။ သို့ရာတွင် ထိုသတင်းကို ဖတ်ပြီး စုံထောက် 'မစ်ဆူ'က အရေးတကြီး တစ်စုံတစ်ခု ပြုမူလုပ်ရားခဲ့ခြင်းကြောင့် အသတ်ခံရခြင်းကတော့ မဖြစ်နိုင်ဟု ယူဆမိသည်။

ထိုနောက် 'ကော်မင်'သည် သတင်းစာတစ်စောင်လုံးကို အသေးစိတ်စစ်ကြည့်လေသည်။ ဒုံးကျည်စခန်းနှင့်ပတ်သက်၍ အရေးပါသော တခြားသတင်းများကို မတွေ့ရချေ။ သို့သော် သတင်းစာ၏ ဘဏ္ဍာရေးကဏ္ဍမှ သတင်းတစ်ပုဒ်ကိုမူ စိတ်ဝင်စားမိပေသည်။ ထိုသတင်းကား ကုမ္ပဏီအစုရှယ်ယာများ ရောင်းဝယ်မှု အခြေအနေတွင် 'အီလက်ထရွန်နစ်ပစ္စည်းများ' ဖိုင်ရာ စက်မှုလုပ်ငန်းနှင့်ပတ်သက်၍ ရေးသားဖော်ပြထားသော သတင်းပင်ဖြစ်သည်။ စီးပွားရေးအခြေအနေကို ကြိုတင်ခန့်မှန်းချက်အရ ဂျပန်ပြည်၏ အီလက်ထရွန်နစ် လုပ်ငန်းသည် အထူးတိုးတက်ရန် အလားအလာကောင်းနေသဖြင့် နောက်ခြောက်လအတွင်း ဂျပန် အီလက်ထရွန်နစ်ကုမ္ပဏီများ၏ အစုရှယ်ယာဈေးများ တက်လာလိမ့်မည်ဟု ဖော်ပြထားသည်။

အထူးသဖြင့် ဂျပန်အီလက်ထရွန်နစ်ပစ္စည်း အမြောက်အမြားကို ဥရောပနိုင်ငံများနှင့် တရုတ်ပြည်သူ့သမ္မတနိုင်ငံတို့မှ ဝယ်ယူရန် 'အော်ဒါ' (အမှာစာများ) အဆက်မပြတ် ရရှိနေသဖြင့် အီလက်ထရွန်နစ် ကုမ္ပဏီများ၏ ရှေ့အလားအလာကြောင့် ကုမ္ပဏီအစုရှယ်ယာနှုန်းများ တက်လာဖွယ်ရှိကြောင်းကိုလည်း ဖော်ပြထားလေသည်။ နောက်သတင်းတစ်ခုမှာ အင်အားကြီးကွန်မြူနစ်နိုင်ငံမှ သိပ္ပံပညာရှင် ဒေါက်တာ 'ချီယင်ဆန်ချန်' ဆိုသူက သူတို့နိုင်ငံ၌ အီလက်ထရွန်နစ်သိပ္ပံပညာ အထူးတိုးတက်ထွန်းကားလာသဖြင့် နောက်တစ်နှစ်အတွင်း 'အီလက်ထရွန်နစ်ပစ္စည်းများ ထုတ်လုပ်ပြီး ကမ္ဘာ့ဈေးကွက်သို့ ဝင်ရောက်ယှဉ်ပြိုင် ရောင်းချနိုင်တော့မည်ဟု ကြွားဝင့်ပြောကြားချက် သတင်းပင် ဖြစ်သည်။

'ကော်မင်'အနေဖြင့် အထူးစိတ်ဝင်စားမိသော သတင်းတစ်ပုဒ်မှာ လာမည့် ဖေဖော်ဝါရီလ (၅)ရက်နေ့တွင် 'လန်ချောင်' မြို့၌ ကျင်းပမည့် သိပ္ပံပညာညီလာခံကြီးတွင် ထိုကွန်မြူနစ်နိုင်ငံမှ ထိပ်တန်းသိပ္ပံပညာရှင်များ စုံညီစွာ တက်ရောက်ကြမည်ဟူသော သတင်းပင် ဖြစ်သည်။ ယင်းညီလာခံကြီး၌ သိပ္ပံပညာပြပွဲကြီးလည်း ခင်းကျင်းပြုသမည်ဖြစ်၍ သူတို့နိုင်ငံမှ ထုတ်လုပ်သော အီလက်ထရွန်နစ် ပစ္စည်းမျိုးစုံ ပြသထားမည်ဟု ဆိုသည်။ ယင်းညီလာခံမှသင် ဒေါက်တာ 'ချီယန်ဆန်ချန်'က အရေးကြီးသော မိန့်ခွန်းတစ်ရပ် ပြောကြားလိမ့်မည်ဟု ဆိုလေသည်။

'ကော်မင်'သည် သတင်းစာကို အသာချထားလိုက်ပြီး သူဖတ်ရာသည့် သတင်းများအကြောင်း သေချာစွာ စဉ်းစားကြည့်မိလေသည်။

စဉ်းစားရင်းနှင့် အမေရိကန်အစိုးရ၏ လျှို့ဝှက်စီမံချက်ကို ရိပ်စားမိလာသည်။ သတင်းစာပါ အချက်အလက် အတိုအထွာများကို စုပေါင်းလေ့လာခြင်းဖြင့် အမြေမှန်ကို တွေးမိလာသည်။ ဂျပန်စုံထောက် 'မစ်ဆူ'သည်လည်း ဤသတင်းစာမှ သတင်းဆောင်းပါးကို ဖတ်မိရာမှ အမှန်ကို တွေ့တော့မိဟန်တူသည်။ 'မစ်ဆူ'သည် ယင်းသို့ တွေးမိရာမှ တစ်ခုခုပြုလုပ်ရန် ကြိုးစားနေခိုက် မော်တော်ကားဖြင့် တိုက်သတ်ခံရခြင်း ဖြစ်လေသည်။

တစ်ဖန် 'ကော်မင်'သည် သူ၏သား 'ပေါလ်'အကြောင်းကိုပါ ဆက်စပ်စဉ်းစားမိပြန်သည်။ 'ပေါလ်'သည်လည်း အမေရိကန်အစိုးရ၏ လျှို့ဝှက်

စိမ့်ချက်အကြောင်း သိရှိသွားသဖြင့် အသတ်ခံရခြင်း ဖြစ်ရပေမည်။

'ကော်မင်'သည် သတင်းစာကို ပြန်ကောက်ယူ၍ ရက်စွဲကိုကြည့်ရာ ဖေဖော်ဝါရီလ(၂)ရက်နေ့ထုတ် သတင်းစာဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရသည်။

'လန်ချောင်းမြို့၌ ကျင်းပမည့် သိပ္ပံပညာညီလာခံကြီးကို ဖေဖော်ဝါရီလ (၅)ရက်နေ့ ပြုလုပ်မည်ဖြစ်ရာ ကြားသုံးရက်သာကျန်တော့သည်။ ယင်းညီလာခံကြီးကျင်းပချိန်တွင် အမေရိကန်တို့က ဘာလုပ်မည်ကို 'ကော်မင်'က ကြိုတင်ရိပ်မိပြီဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် သူသည် တစ်ခုခုအလျင်အမြန် လုပ်မှ ဖြစ်ချေတော့မည်ဟု စိတ်ပိုင်းဖြတ်လိုက်လေသည်။

x x x

အမေရိကန်ဗိုလ်မှူးသည် အိပ်မပျော်နိုင်ဘဲဖြစ်နေသည်။ သူ့သောက်နေကျ စိတ်ငြိမ်ဆေးလုံးများ သောက်ပြီးမှ အိပ်သော်လည်း စိတ်တွေ ဂနာ ဝင်နေပုံ လှုပ်ရှားကာ အိပ်မရဖြစ်နေသည်။ ဆေးသောက်ထားကာမှ ပို၍ပင် စိတ်မတည်မငြိမ်ဖြစ်နေသည်ဟု ထင်ရပေသည်။

အိပ်မပျော်ဘဲ ခုတင်ပေါ်တွင် လူးလို့မိနေရာမှ စိတ်ပျက်လာသဖြင့် ထထိုင်လိုက်သည်။ တစ်ချိန်ကဆိုလျှင် သူသည် အိပ်မပျော်ခြင်းကို ဂရုမစိုက်ခဲ့ချေ။ တစ်ခါတစ်ရံ လေးဆယ့်ရှစ်နာရီ(နှစ်ရက်)လုံးလုံး တစ်မေးမှ မအိပ်ဘဲ နေခဲ့ဖူးသည်။ မအိပ်ရ၍ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်ခြင်းလည်းမရှိခဲ့။ သို့သော် ယခုတော့ အခြေအနေက တစ်မျိုးဖြစ်လာသည်။ အသက်အရွယ်က စကားပြောလာသည်။ စိတ်မတည်ငြိမ်ဘဲ လှုပ်ရှားနေခြင်းကြောင့် စိတ်ညစ်လာသည်။

ကြံရာမရဖြစ်ရာမှ ခုတင်ဘေးရှိ စားပွဲပေါ်တွင် ချထားသောဆေးပြင်းလိပ်ကို မီးညှိဖွာရင်း ခေါင်းအုံးတစ်လုံးကို မှီကာ ဆေးလိပ်ထိုင်သောက်နေလိုက်သည်။

'ဇင်မာမန်'ထံသို့ တယ်လီဖုန်းဆက်၍ အိပ်ပျော်စေမည့်ဆေးတစ်ခုခု တောင်းသောက်ရန် စိတ်ကူးရမိသော်လည်း သေချာစွာ ပြန်စဉ်းစားပြီး တယ်လီဖုန်းမဆက်ဘဲ နေလိုက်သည်။ ညအချိန်မတော် အိပ်ဆေး တောင်းသောက်ကြောင်း သတင်းပျံ့သွားပါက မိမိ၏အားနည်းချက်ကို လူသိသွား

မည်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် နောက်တစ်နေ့ကျမှပင် ဒေါက်တာ'ဇင်မာမန်'က စခန်းတွင်းရှိ လူမမားများအား လိုက်ကြည့်ချိန်တွင် ဆေးတောင်းသောက်တော့မည်ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

ဆေးလိပ်သောက်ရင်း သူသည် မျက်လုံးကျယ်လာသဖြင့် ခုတင်ဘေးရှိ စာကြည့်လျှပ်စစ်မီးကို ဖွင့်လိုက်သည်။ ထိုနောက် အခန်းတွင်း အပူဓာတ်ပေးသော လျှပ်စစ်ကိရိယာခလုတ်ကိုလည်း ဖွင့်လိုက်သည်။

ဆက်မအိပ်ချင်တော့သဖြင့် အဝတ်အစားလဲဝတ်ပြီးနောက် ဗီရိုတွင်းမှစာရွက်စာတမ်းများထည့်သော သေတ္တာငယ်ကို ထုတ်ယူလိုက်သည်။ ထိုစာရွက်စာတမ်းများသည် အလွန်အရေးကြီးသဖြင့် သူ၏လက်ဝယ်ထားရှိရခြင်းကို စိတ်ထဲမှ သဘောမကျမိချေ။ ဤသည်မှာလည်း အကြောင်းရှိပေသည်။ သူသည် နှစ်ပေါင်းများစွာ ကျင်လည်ခဲ့ရသော အသိုက်အဝန်း၌ စာရွက်တစ်ရွက်ကြောင့် လူတစ်ယောက်၏ အသက်ဆုံးရှုံးနိုင်ကြောင်းကို ကောင်းစွာသိရှိထား၍ ဖြစ်ပေသည်။

ထို့ကြောင့်လည်း သူ့ကိုယ်သူ မှတ်ဉာဏ်အထူးကောင်းအောင် လေ့ကျင့်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ စာရွက်စာတမ်းများကို တစ်ကြိမ်ဖတ်ကြည့်လိုက်စုံနှင့် စာတစ်လုံးမကျန် မှတ်မိနေအောင် သူသည် အထူး မှတ်ဉာဏ်ကောင်းလေသည်။

ထို့ကြောင့် စာရွက်တစ်ရွက်ကို တစ်ကြိမ်တစ်ခါ မြင်လိုက်ရပြီးနောက် ဖျောက်ဖျက်ပစ်လိုက်ပြီးသည့်တိုင်အောင် နောက်ပိုင်းအချိန်မရွေး ထိုစာရွက်တွင်ပါရှိသည့်အကြောင်းအရာများကို တစ်လုံးမကျန် မှတ်မိနေတော့သည်။

ယခုလည်း မမိလက်ဝယ်ရှိသော စာရွက်စာတမ်းများကို သူသည် ဇလိုအပ်ပါချေ။ စာတမ်းပါစိမ့်ချက်တစ်ခုလုံးကို သူ၏ဦးနှောက်ထဲ အသေးစိတ်ကောင်းစွာ မှတ်မိနေပြီ ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်လင့်ကစား ဤစာရွက်စာတမ်းများပါရှိသော မိုင်တွဲသည် အထူးအရေးကြီးလှပေသည်။ သက်ဆိုင်ရာ 'အေဂျင်စီ'အဖွဲ့အနေဖြင့် ဤမိုင်ကို အစရုံးတကြီး လိုအပ်ပေသည်။

မိုင်တွဲအတွင်း၌ 'စိမ့်ချက်'ကို အသေးစိတ် ရေးသားဖော်ပြထားပေသည်။ 'စိမ့်ချက်'၏ မူလအစပိုင်းမှစ၍ နောက်ဆုံးအဆင့်အထိ တစ်ဆင့်ပြီးတစ်ဆင့် ပြည့်စုံစွာ ဖော်ပြထားသည်။ တစ်နည်းအားဖြင့် ဤ'စိမ့်ချက်'

သည် သူ၏ အရည်အချင်းကို ထင်ရှားစွာ ဖော်ပြသည့် အထောက်အထားပင် ဖြစ်နေပေသည်။

သူ၏စိတ်ထဲတွင်မူ 'စီမံချက်'၏ ကြီးမားလှသော အန္တရာယ်ကို မြင်မိ သောကြောင့် သူ၏ သဘောအရ ထိုကိစ္စနှင့်စပ်လျဉ်း၍ တစ်စုံတစ်ခုပြုလုပ် ထားခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။ သို့အနေဖြင့် အထူးရိပ်မိသောအချက်မှာ ဤ 'လျှို့ဝှက် စီမံချက်'သည် 'အေဂျင်စီ'အဖွဲ့အတော်များများနှင့်ပတ်သက်နေခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ အဖွဲ့အတော်များများနှင့် ပတ်သက်သလို လူပုဂ္ဂိုလ်အတော်များ များနှင့်လည်း ပတ်သက်နေပေသည်။ သို့သော် သူကိုယ်တိုင်က အထူးသတိ ထားလျက် မည်သည့်အဖွဲ့အစည်း သို့မဟုတ် လူပုဂ္ဂိုလ်နှင့်မျှ မပတ်သက် အောင် ကင်းရှင်းစွာ နေခဲ့ပေသည်။

ဤသို့ ဆင်ခြင်သုံးသပ်ရင်း ပိုင်တွဲအတွင်းမှ စာရွက်စာတမ်းများကို စိတ်ရှုကြည့်ပြန်လေသည်။ စီ-အိုင်-အေ(ထောက်လှမ်းရေး)အဖွဲ့ဌာနချုပ် ရှိရာ 'လင်ဂလီ' မြို့မှ 'ပလိုဗာ'၏အစီရင်ခံစာများကို ဖတ်ကြည့်ရင်း 'ပလိုဗာ' အကြောင်းစဉ်းစာမိပြန်သည်။ 'ပလိုဗာ'ဆိုသူကား အမေရိကန် 'ယေးလ်' တက္ကသိုလ်မှ ဒေါက်တာဘွဲ့ ရရှိခဲ့သူ၊ သမိုင်းဘာသာ ပါရဂူတစ်ဦးဖြစ်ပြီး စီ-အိုင်-အေ အဖွဲ့တွင် ဝင်ရောက်အမှုထမ်းခဲ့သူ ဖြစ်သည်။ 'ပလိုဗာ'၏ သမိုင်း ပညာကျွမ်းကျင်မှုကလည်း 'စီအိုင်အေ'အဖွဲ့အတွက် များစွာအသုံးဝင်ခဲ့ သည်။ နိုင်ငံတကာရေးရာနှင့်ပတ်သက်၍လည်း နှံ့စပ်သူဖြစ်သောကြောင့် ဂျပန်ပြည်တွင် အမေရိကန်က အဏုမြူဗျူဟာလီးယား လက်နက်စခန်းတစ်ခု အခြေစိုက်ထားရှိလျှင် ကမ္ဘာ့နိုင်ငံအသီးသီးက မည်သို့သဘောထားပြီး စည်ညီပြုမှုကြမည်ကို ကြိုတင်ခန့်မှန်းတွက်ချက်၍ အစီရင်ခံစာ ရေးသား တင်သွင်းစေခဲ့သည်။ တခြားနိုင်ငံ အသီးသီးဟုဆိုရာ၌ အဓိကနိုင်ငံမှာ ဆိုဗီယက်ယူနီယံ ဖြစ်လေသည်။ အကြောင်းမူကား အကယ်၍ အမေရိကန် တို့က ဂျပန်ပြည်တွင် အဏုမြူဗျူဟာလီးယားလက်နက်စခန်းထားလိုက်ပါက ဆိုဗီယက်ယူနီယံတစ်နိုင်ငံတည်းကသာ ထိထိရောက်ရောက် ပြန်လည်တုံ့ ပြန်အရေးယူနိုင်စွမ်းရှိသောကြောင့်ပင်တည်း။

ဗိုလ်မှူး(မေဂျာ)သည် 'ပလိုဗာ'အား စတင်ချဉ်းကပ်ခဲ့သည့်ညကို ပြန်လည်သတိရမိလေသည်။ ယင်းသို့ 'ပလိုဗာ'အား ချဉ်းကပ်ဆွေးနွေးရ

ခြင်းသည် 'စီမံချက်'ပျိုးထောင်ဖန်တီးရာ၌ အခက်အခဲဆုံးဟုလည်း ပြန်လည် သုံးသပ်မိသည်။ ထိုညက ဗိုလ်မှူးသည် 'ပလိုဗာ'အား 'ကျောတောင်း'အရပ် ရှိ သူ၏ နေအိမ်သို့ ခေတ္တဝင်ရောက်ခဲ့ပါရန် ဖိတ်ကြားခဲ့လေသည်။ 'ပလိုဗာ' လည်း ဖိတ်ကြားသည့်အတိုင်း လာရောက်ပါသော်လည်း တတ်နိုင် သလောက် စကားများများမပြောဘဲ သူ၏ဆေးတံကိုသာ မကြာခဏ မီးညှိဖွာသောက်ခြင်းဖြင့် အချိန်ကုန်လွန်စေခဲ့သည်။ ဤ'ပလိုဗာ'၏ နည်းပရိ ယာယ်တစ်ခုဖြစ်ကြောင်းကို ဗိုလ်မှူးကလည်း ရိပ်မိခဲ့သည်။ ဆေးတံကို မကြာခဏ မီးညှိနေခြင်းအားဖြင့် မေးခွန်းများကို ဖြေကြားရာတွင် ချက်ချင်း ဖြေကြားရန်မလိုဘဲ စဉ်းစားရန်အချိန်ရနိုင်ပေသည်။

သို့ဖြစ်လင့်ကစား သူတို့သည် 'စီမံချက်'ကို ဆွေးနွေးခဲ့ကြသည်။ ဂျပန် ပြည်၌ အမေရိကန် ဒုံးကျည်စခန်း တည်ဆောက်ရန်အတွက် အများပရိသတ် အမြင်ကောင်းစေရန် ဟန်ဆောင် စီးပွားရေးကုမ္ပဏီတစ်ခု ဂျပန်ပြည်တွင် တည်ထောင်ဖွင့်လှစ်ရေးကိုလည်း ဆွေးနွေးခဲ့ကြသည်။ 'စီမံချက်'နှင့်ပတ် သက်၍ 'ပလိုဗာ'သည် စိုးရိမ်ပူပန်ပုံမရချေ။ နိုင်ငံတကာမှ သဘောထားများ ကိုလည်း သူကကြိုတင်လေ့လာ ခန့်မှန်းတွက်ချက်ထားပြီး ဖြစ်သည်။

ဂျပန်ပြည်၌ အမေရိကန် အဏုမြူဗျူဟာလီးယား ဒုံးကျည်စခန်းထားရှိ ခြင်းနှင့်ပတ်သက်၍ ဆိုဗီယက်တို့က မည်သို့သဘောထားတုံ့ပြန်မည်ကို လည်း 'ပလိုဗာ'က ဤသို့ခန့်မှန်း ပြောဆိုခဲ့သည်။

"ကျုပ်သဘောကတော့ ဆိုဗီယက်တို့အနေနဲ့ ဒီကိစ္စမှာ ဘယ်လိုမှ တုံ့ပြန်လိမ့်မယ်လို့မထင်ဘူး။ သူတို့က တကယ်အခြေအနေအမုန်ကို ကောင်းကောင်း သဘောပေါက်ထားကြပြီးဖြစ်တယ်။ တစ်နေ့ကျရင် ဂျပန် ပြည် အဏုမြူဗျူဟာလီးယားဒုံးကျည်စခန်း မလွဲမသွေဖြစ်လာမှာပဲဆိုတာ သူတို့နားလည်တဲ့အပြင် အဲဒီဒုံးကျည်စခန်းတည်ဆောက်ရာမှာ ဂျပန်နဲ့ ကျုပ်တို့အမေရိကန်တွေ ပူးပေါင်းတည်ဆောက်ရမှာပဲဆိုတာကိုလည်း သူတို့ နားလည်ကြတယ်။ သူတို့ထုံးစံအတိုင်း ကုလသမဂ္ဂမှာတော့ အာပေါင်ဒေ ရင်းသန်သန်နဲ့ ကန့်ကွက်တာမျိုးတော့ လုပ်လိမ့်မယ်။ ဂျပန်ပြည်မှာလည်း အမျိုးသားစိတ်ဓာတ် တက်ကြွအောင်လို့ ဆော်ပြီး ကန့်ကွက်သန့်ပြုမှုတွေ ပေါ်ပေါက်လာအောင် စည်းရုံးဆွေးနွေးထိုးပေးတာမျိုးလည်း လုပ်ချင်လုပ်မယ်။"

တက္ကသိုလ်ဆောင်ပြန်မာပြန်

သို့သော်လည်း အဲဒါထက်တော့ပိုပြီး လုပ်မယ်မထင်ဘူး”

ထိုစကားကို ဗိုလ်မှူးကလည်း လက်ခံသည့်အနေဖြင့် ခေါင်းညှိတ်ခဲ့သည်။ သို့သော် တစ်ချိန်တည်းမှာပင် အရဲစွန့်၍ တစ်စုံတစ်ခုလုပ်ရန် စိတ်ထဲမှဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်ခဲ့သည်။ ‘ပလိုဗာ’ဆိုသူသည် အလွန်အကင်းပါးသူဖြစ်၍ သူ့အားကြီးကိုင်းခြင်းကို လုံးဝသဘောကျမည်မဟုတ်ဟု ဗိုလ်မှူးက သိထားသည်။ ထို့ပြင် ‘ပလိုဗာ’အနေဖြင့် အလွန်သြဇာကြီးမားသော အခြေအနေ ရှိနေပေသည်။ အကယ်၍ မိမိစိတ်ထဲရှိသော အကြံအစည်ကို ထုတ်ပြောလိုက်လျှင် ‘ပလိုဗာ’သည် မိမိနှင့်ပူးပေါင်းအလုပ်လုပ်ချင်လုပ်မည် သို့တည်းမဟုတ် မိမိအကြောင်း အထက်အာဏာပိုင်များထံ သတင်းပေးချင်မည် ပေးမည်။ ဤသို့တွေးမိသော်လည်း အရဲစွန့်၍ ပြောကြည့်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

ဗိုလ်မှူးက သူ၏အကြံအစည်ကို ဖွင့်ပြောလိုက်သောအခါ ‘ပလိုဗာ’သည် အံ့အားသင့်ပုံမရချေ။ အတွေ့အကြုံ ဝါရင့်သူဖြစ်၍ အံ့သြတုန်လှုပ်ခြင်း မရှိဟန်တူသည်။ ဗိုလ်မှူး၏စကားဆုံးသောအခါ ‘ပလိုဗာ’သည် ခုတ်တရက် ဘာမှမပြောသေးဘဲ သူ၏ဆေးတံမှ ဆေးဆေးများကို သံချောင်းဖြင့် ဖြစ်ထုတ်ယူနေပြီးမှ...

“ခင်ဗျားရဲ့ အစီအစဉ်က အောင်မြင်လိမ့်မယ်လို့ ထင်ပါသလား”ဟု ဆေးလေသည်။

“သေချာပေါက် အောင်မြင်လိမ့်မယ်လို့ ကျွန်တော်ပြောနိုင်ပါတယ်။ ကျွန်တော့်အနေနဲ့ အသေးစိတ်တွက်ချက်ကြည့်ပြီးပါပြီ။ တကယ်လို့ သူတို့ဆိုယ်တိုင်က ဖျက်သိမ်းလိုက်မယ်ဆိုရင်တော့ ကျွန်တော်တို့ကလည်း ဘာမှလုပ်စရာမလိုတော့ဘူးပေါ့။ ဒါပေမဲ့ သူတို့ က်သိမ်းလိမ့်မယ်မထင်ဘူး။ စိတ်စွန့်ပတ်သက်ရင် ခင်ဗျားက ကျွမ်းကျင်သူ မဟုတ်ပါလား။ သူတို့က အစီအစဉ်တစ်ခုချမှတ်ပြီးရင် ဘာကြီးဖြစ်ဖြစ် ဆုံးခန်းတိုင်ရောက်အောင် လုပ်သွားမှာပဲ။ သူတို့အနေနဲ့ သိက္ခာမကျအောင် လုပ်ရမယ့်သဘောတရားတယ်။

ဗိုလ်မှူးက ဤသို့ပြောလိုက်လျှင် ‘ပလိုဗာ’သည် အနည်းငယ် သံသယသဘောဟန်ဖြင့်-

အန္တရာယ်ပစ်မှတ်

“ခင်ဗျားက ကျွန်ုပ်ကို ဘာကြောင့်ဆိုတာလဲ”ဟု ပြန်မေးလိုက်သည်။

“ဒါကတော့ ရှင်းရှင်းကလေးပါပဲ။ ကျွန်တော့်အနေနဲ့ အခြေအနေ ဘယ်လိုရှိတယ် ဘယ်ဘက်ကို ယိမ်းနေတယ်ဆိုတာ ကြိုတင်သိဖို့ အထူးလိုအပ်ပါတယ်။ ပြည်တွင်းမှာရော ပြည်ပမှာပါ အခြေအနေ ဘယ်လိုဖြစ်လာနိုင်တယ်ဆိုတာ အလားအလာကို သိထားဖို့ အရေးကြီးပါတယ်။ ကျွန်တော်က နောက်ထပ် ကမ္ဘာစစ်ကြီး ပြစ်ပွားတာကို မလိုလားဘူး။ ကျွန်တော့်ရဲ့ အစီအစဉ်ကြောင့် စစ်ဖြစ်လာမယ်ဆိုရင် အကြံအစည်တစ်ခုလုံးကို ခုခမ်းလိုက်ဖို့ အဆင်သင့်ရှိပါတယ်။ အခုလက်ငင်းအခြေအနေအရ စစ်ဖြစ်လာမယ် မထင်မိဘူး”

“အဲဒါက သိပ်မသေချာဘူးထင်တယ်”

“ဒါတော့ ခင်ဗျားက ဒီကိစ္စမှာ ကျွမ်းကျင်သူပါရလုပ်မဟုတ်လား။ ဘယ်လိုဖြစ်လာနိုင်တယ်ဆိုတာ လေ့လာသိရှိနိုင်တဲ့နည်းလမ်းတွေလည်း ရှိသားပဲ”

“ကျုပ်က အခြေအနေအရပ်ရပ်ပေါ်မူတည်ပြီး သုံးသပ်ကောက်ချက်ချနိုင်တယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျုပ်ရဲ့ သုံးသပ်ချက်က ရာနှုန်းပြည့် မှန်ကန်လိမ့်မယ်လို့ တထစ်ချပြောလို့မရဘူး။ နောက်တစ်ချက်က ခင်ဗျားအနေနဲ့ ဒီအစီအစဉ်ကိုလုပ်ရင် အောင်မြင်လိမ့်မယ်လို့ ဘာကြောင့်ထင်တာလဲ။ အခုခင်ဗျားက ဂျပန်ဘက်က စီမံကိန်း ပထမအဆင့်လောက်ပဲ သိတယ်။ လက်တွေ့အားဖြင့် ခင်ဗျားဟာ စစ်ဘက်နဲ့ အလုပ်လုပ်ရမှာ မဟုတ်လား။ ရက်ပေါင်းမြောက်ဆယ်ကြာရင် စစ်တပ်ကသာ အားလုံးကို ချုပ်ကိုင်ခွင့်ရလိမ့်မယ်”

“ဒါထက် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ‘ဂစ်ဆင်’ကို ခင်ဗျားသိသလား” ဗိုလ်မှူးက ရုတ်တရက်မေးလိုက်သည်။

“လူချင်းတော့ မသိပါဘူး။ နာမည်ကိုသာကြားဖူးတယ်”

“ဗိုလ်ချုပ်ကြီးက ဂျပန်ဘက်က စီမံကိန်းကို စစ်ဘက်ဆိုင်အနေနဲ့ ခေါင်းဆောင်လိမ့်မယ်။ ဒီနေ့မနက်ပဲ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ‘ဂစ်ဆင်’ အကြောင်း အစီရင်ခံစာတစ်ခု ကျွန်တော်ရခဲ့တယ်။ အမေရိကန် ကာကွယ်ရေးဌာနက တော့ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဟာ စကားပြောလွန်းတယ်လို့ ယူဆတယ်။ ဒါပေမဲ့

သူဟာ အရည်အချင်းရှိပြီး စိတ်ဓာတ်ခိုင်မာစွာ ပြင်းထန်သူဖြစ်တယ်။
နောက်ပြီး ဂျပန်ပြည်ရဲ့အခြေအနေကို သူ့လောက် နားလည် ကျွမ်းကျင်သူ
ဆိုလို့ တစ်ယောက်မှမရှိဘူးခင်ဗျာ”

“ခင်ဗျားက ဒီကိစ္စအကြောင်း ဗိုလ်ချုပ်ကြီးနဲ့ ပြောပြီးပြီလား”

“မပြောရသေးပါဘူး။ ကျွန်တော် ဂျပန်ပြည်ကိုရောက်သွားရင် သူနဲ့
တွေ့ဆုံဖို့ အစီအစဉ်တော့ရှိပါတယ်။ ကျွန်တော်က သူနဲ့မဆွေးနွေးခင် အရင်
ဆုံး သူ့သဘောကို တီးခေါက်ကြည့်ဦးမယ်။ သို့သော်လည်း ဗိုလ်ချုပ်ကြီး
ထဲ ကျွန်တော် ဆွေးနွေးလိုက်ရင် သဘောကျပြီး လက်ခံမယ်လို့ထင်တာပဲ”

“တကယ်လို့ ကျုပ်က ခင်ဗျားနဲ့အတူတူ အလုပ်လုပ်မယ်ဆိုရင် ခင်ဗျား
ဆီကို ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ဆက်သွယ်သတင်းပေးရမလဲ”

“သီးခြားသတင်းပေးဖို့မလိုပါဘူး။ ခင်ဗျား ပုံမှန်တင်သွင်းရတဲ့ အစီရင်
စံစာတွေထဲမှာ ထည့်ရေးလိုက်ရပါပဲ။ လုပ်နည်းလုပ်ဟန်ကိုတော့ နောက်မှ
ဆွေးနွေးပါမယ်။ လုပ်နည်းဆိုပေမဲ့ လွယ်ကူရှင်းလင်းတဲ့နည်းမျိုးသုံးရင်
ထောင်းမယ်။ ဥပမာ စကားလုံး လေးငါးလုံးကို သင်္ကေတနည်းနဲ့ စုရေးထားတဲ့
နည်းမျိုး ဆိုပါတော့။ တကယ်လို့ ခင်ဗျားဘက်က အခြေအနေမကောင်းဖြစ်
လာရင်လည်း ခင်ဗျားက အသိပေးရလိမ့်မယ်။ အဲဒီလိုဖြစ်လာတော့ ကျွန်
တော်တို့ရဲ့အစီအစဉ်ကို ဖျက်လိုက်ရုံပဲ။ ခုံးကျည်စခန်းပြီးစီးတဲ့အချိန်အထိ
(ရှေ့နှစ်စန့်နဝါရီလ ၁၅ ရက်နေ့လောက် အထိ) ဒီအတိုင်းပဲကြည့်လုပ်
သွားကြမယ်။ အစီအစဉ်အရကတော့ ခုံးကျည်စခန်းကို ကျွန်တော်တို့က
ဂျပန်လက်ကို ပေးဖော်ဝါရီလလယ်လောက်မှ လွှဲအပ်ပေးဖို့ ရည်ရွယ်ပါ
တယ်။ ပြောင်းလဲစရာဆိုလို့ ‘ပရိဂရစ်’ (လုပ်ငန်းအစီအစဉ်)ပဲ ရှိတယ်။
အဲဒါကိုတော့ ကျွန်တော်တို့က စန့်နဝါရီလကုန်လောက်ပဲ အခက်အခဲမရှိ
ဘဲ လုပ်နိုင်ပါလိမ့်မယ်”

ဤသို့ ဗိုလ်မှူးက ပြောလိုက်ခြင်းမှာ စီမံချက်တစ်ခုလုံး အလွန်ရှင်း
လင်း လွယ်ကူသယောင် ထင်ရလေအောင် ပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ ယင်း
အချက်ကို ‘ပလိုဗာ’ကလည်း ရိပ်မိလေသည်။ စင်စစ်အားဖြင့် စီမံချက်တစ်ခု
လုံးသည် အလွန်ရှုပ်ထွေးလှပေသည်။ စီမံချက်အကောင်အထည်ဖော်ရာ
တွင် အသုံးပြုမည့် လူများအား တစ်ယောက်ချင်း လုံခြုံရေးစုထောင့်မှ စိစစ်

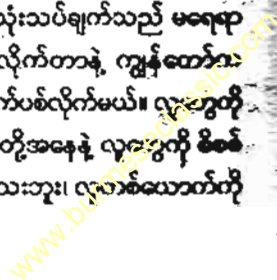
ရခြင်းစသော လုပ်ငန်းတွေ အမြောက်အမြားရှိသည်။ ကြိုတင်ပြင်ဆင်ရာ
၌ ရွတ်ယွင်းချက်၊ အားနည်းချက်တစ်ခု ရှိရုံနှင့် စီမံချက်တစ်ခုလုံး ဖျက်စီး
ပျက်စီးသွားနိုင်ပေသည်။

အပြန်အလှန် ဆွေးနွေးနေကြစဉ် ‘ပလိုဗာ’သည် ‘စီမံချက်’ကို စုထောင့်
မျိုးစုံမှ စဉ်းစားနေကြောင်းကို ဗိုလ်မှူးက အကဲခတ်မိလေသည်။ သူ့ကိုယ်တိုင်
ကလည်း မိမိကိုယ်ရေးကိုယ်တာ စုထောင့်မှ စဉ်းစားမိသည်။ ‘ပလိုဗာ’
အနေဖြင့် တစ်ချက်အရေးသာနေပုံက အိမ်ထောင်မရှိသူ လူပျိုကြီးဖြစ်နေ
သည့် အချက်ပင်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဇနီးသားသမီးစသော အိမ်ထောင်
မိသားစုအကြောင်း ထည့်သွင်းစဉ်းစားရန် မလိုချေ။

“ဂျပန်ပြည်က ခုံးကျည်စခန်းကို အမေရိကန် ကာကွယ်ရေးဌာနနဲ့
စီအိုင်အေ(ထောက်လှမ်းရေး)အဖွဲ့တို့က မျက်ခြည်မပြတ် ကြည့်နေကြမှာပဲ။
ဒီကိစ္စကို လူမသိအောင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ”

‘ပလိုဗာ’က မေးခွန်းထုတ်လိုက်ပြန်ရာ ဗိုလ်မှူးက ပြုံးလိုက်သည်။

“အဲဒါကိုယ်က ကျွန်တော်တို့အတွက် တစ်မျိုးကောင်းနေတယ်။ ပိုပြီး
လွယ်ကူဖို့ဖြစ်နေတယ်။ အစိုးရအနေနဲ့ အမိကပြဿနာက ဂျပန်ပြည်ထဲ
ခုံးကျည်စခန်းအကြောင်း အများပြည်သူ ပရိသတ်မသိဖို့ ဖြစ်လေတော့ လုံခြုံ
ရေးအစီအစဉ်အားလုံးက အဲဒီရည်ရွယ်ချက်နဲ့လုပ်ထားတယ်။ လုံခြုံရေးအရ
စိစစ်မှုတွေကတော့ ရှိမှာပေါ့။ ဒါပေမဲ့ အမေရိကန်စစ်ဘက်နဲ့ စီအိုင်အေအဖွဲ့
တို့က မယုံသင်္ကာဖြစ်ဖို့အကြောင်း ရှိနိုင်သလား။ ဒီလိုလည်း မဖြစ်နိုင်ဘူး။
ခင်ဗျားရဲ့အစီရင်ခံစာဟာ သာမန်လုပ်ရိုးလုပ်စဉ် သုံးသပ်အစီရင်ခံချက်တွေ
ပဲ ဖြစ်နေမယ်မဟုတ်လား။ တစ်ခုပဲ ရှိတယ်။ ခင်ဗျားရဲ့တာဝန်က ဒီဘက်ထဲ
တစ်စုံတစ်ခု သတိပြုမိရင်တော့ ကျွန်တော်တို့က သတိပေးရမယ်။ အဲဒါတို့
တော့ လျှို့ဝှက်သင်္ကေတနဲ့ အသိပေးရလိမ့်မယ်။ ဥပမာ အခြေအနေ
မကောင်းတော့ဘူးဆိုတာ သတိပေးချင်ရင် ‘ဤသုံးသပ်ချက်သည် မရေရာ
လှ’လို့ အစီရင်ခံစာ တစ်နေရာရာမှ ထည့်ရေးလိုက်တာနဲ့ ကျွန်တော်က
ချက်ချင်းရိပ်မိပြီး ကျွန်တော်တို့ရဲ့ အစီအစဉ်ကို ဖျက်ပစ်လိုက်မယ်။ လူ့ဗာဏ်
စိစစ်ရတဲ့ကိစ္စကတော့ လွယ်ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့အနေနဲ့ လူ့ဗာဏ်ကို စိစစ်
လို့ သဘောမကျရင်ပယ်လိုက်ရုံပဲ။ ဒါတင်ဧကသေးဘူး။ လူ့စာစ်ယောက်ကို

မလိုလားအပ်ဘူးလို့ယူဆရင် ဘာအကြောင်းမှ မပြတ် အဲဒီလူကို ဖမ်းဆီးချုပ်
 နောင်ထားခွင့်လည်းရှိတယ်။ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ စီမံချက်အကြောင်းကိုတော့
 ဘယ်သူမှ သိမှာမဟုတ်ဘူး။ ကျွန်တော်တို့ကလည်း လူတွေကိုလက်မခံမီ
 သူတို့ရဲ့ နိုင်ငံရေးအယူအဆ သဘောထားကို အတိအကျသိပြီးမှသာ လက်ခံ
 ဖွာပါ။ စီမံချက် လုပ်ငန်းထဲ ဝင်လုပ်မိပြီးရင်တော့ လူတစ်ယောက်ဟာ ပြန်
 ထွက်သွားဖို့ရာ မဖြစ်နိုင်ဘူး။ တစ်နည်းအားဖြင့် အဲဒီလူက ကျွန်တော်တို့
 ရဲ့ စီမံချက်ကို အကြောင်းမဲ့ယုံကြည်ပြီး သစ္စာရှိတဲ့လူဖြစ်ရမယ်။ ဒီကြားထဲက
 လူတစ်ယောက်ဟာ ကျွန်တော်တို့ဆီက ပြန်ထွက်သွားရင်တောင်မှ အဲဒီလူ
 အနေနဲ့ ကျွန်တော်တို့ဘာတွေလုပ်တယ်ဆိုတာ ဘယ်လိုအထောက်အထား
 ဖွဲ့ပြနိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော်တို့က အထူးလုံခြုံစွာ လျှို့ဝှက်
 ထားနိုင်မယ်ဆိုတာ သေချာပါတယ်။”

“ကျုပ် တစ်ညလောက် စဉ်းစားကြည့်ချင်သေးတယ်”
 ‘ပလိုဗာ’က ထိုင်ရာမှထရင်း ပြောလိုက်ရာ ဗိုလ်မှူးက ခေါင်းညိတ်လိုက်
 သည်။

“ကောင်းပါပြီ။ စဉ်းစားနိုင်ပါတယ်။ ဒါမျိုးဆိုတာက အလျင်စလို
 ဆုံးဖြတ်ချက်ချတာမျိုးလည်းမသင့်ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ တစ်ခုတော့ ကျွန်တော်
 ပြောချင်တယ်။ ကျွန်တော့်အနေနဲ့ အင်အားကြီး ကွန်မြူနစ်နိုင်ငံနဲ့ပတ်သက်
 လို့ စိုးရိမ်မကင်းဖြစ်နေတာ အတော်ကြာပါပြီ။ ဒီလိုစိုးရိမ်တာလည်း ကျွန်
 တော်တစ်ယောက်တည်းမဟုတ်ဘူး။ အဲဒီကွန်မြူနစ်နိုင်ငံကလူတွေကလည်း
 တစ်မျိုးပဲ။ သူတို့ရဲ့အတွေးအခေါ်အရ ကမ္ဘာကြီးပျက်စီးသွားနိုင်တဲ့ အန္တရာယ်
 ကို ထည့်စဉ်းစားတာမဟုတ်ဘူး။ ဒါကြောင့် အခြေအနေက စဉ်းစားလိုက်
 ရင် အလွန်ကြောက်စရာကောင်းတယ်”

x x x

နောက်များမကြာမီ ‘ပလိုဗာ’သည် ဗိုလ်မှူး၏အကြံအစည်အတိုင်း
 လိုက်နာပါဝင်ရန် လက်ခံသဘောတူခဲ့လေသည်။ ဤသည်ကိုလည်း
 ဗိုလ်မှူးက ကြိုတင်တွက်ထားပြီး ဖြစ်ခဲ့သည်။

လူသစ်များကို ခေါ်ယူရန် စိစစ်ရွေးချယ်သည့်ကိစ္စက အခက်အခဲ မရှိဘဲ

လွယ်ကူခဲ့ပေသည်။ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ‘ဂစ်ဆင်’ နှင့် ‘ရှင်တာရှီ’အရပ်၌ ပြုလုပ်
 သော ပါတီ(စဉ်ခံပွဲ)တစ်ခုတွင် စတင်တွေ့ဆုံခဲ့ချိန်မှစ၍ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး
 အနေဖြင့် ပူးပေါင်းပါဝင် ကူညီမည့်အကြောင်း သံသယဖြစ်စရာမရှိခဲ့ချေ။
 ဗိုလ်ချုပ်ကြီးကိုယ်တိုင်က သူ၏ရုံးအဖွဲ့ဝင်များရွေးချယ်ရာတွင် ဗိုလ်မှူးထံ
 အကြံဉာဏ်တောင်းခဲ့သည်။ ဗိုလ်မှူး၏စိတ်ထဲတွင်ကား သူ၏အကြံအစည်
 တွင် တစ်ချက်မှား၍မဖြစ်။ မမှားအောင် အထူးသတိထားရန် အရေးကြီး
 ကြောင်းကိုလည်း တထစ်ချ ယူဆမိသည်။

လူတို့၏စိတ်သည် ဆန်းကျယ်လှပေသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ ညဘက်
 အိပ်မပျော်သည့်အခါများတွင် ထွေရာလေးပါးစတံကူးမိရင်းက ယုံမှား
 သံသယ ဝင်လာတတ်ပေသည်။ မိမိ လက်ခံပြီးသားကိစ္စတစ်ခုအပေါ်
 သံသယဝင်လာတတ်သည်။

ဣပန်ပြည်၌ ခုံးကျည်စခန်းစတင်တည်ဆောက်ချိန်ကဆိုလျှင် သံသယ
 ဝင်ပြီး စိတ်ပြောင်းသွားသူတို့၏ အန္တရာယ်ရှိခဲ့ပေသည်။ စိတ်ပြောင်းသွားသူ
 လူတစ်ယောက်က ပျက်ဆီးလိုက်ရုံနှင့် စီမံကိန်းကြီးတစ်ခုလုံး ပျက်စီးသွား
 နိုင်သည့် အခြေအနေမျိုးရှိခဲ့သည်။ ယင်းသို့ မဖြစ်ရလေအောင် ဗိုလ်မှူး
 သည် အထူးကြိုးစား၍ ကာကွယ်တားဆီးခဲ့သည်။ မိမိတို့က အမေရိကန်
 စစ်သည်များထဲမှ စိတ်ဖောက်ပြန်သူများအတွက် ‘သီးသန့်အကျဉ်းစခန်း’
 ထားရှိခဲ့ခြင်းမှာလည်း အန္တရာယ်ကို ကာကွယ်တားဆီးရန် ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့်
 ဖွင့်လှစ်ထားရှိခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

အဆိုပါ ‘သီးသန့်အကျဉ်းစခန်း’သို့ ဗိုလ်မှူးက ပို့ထားခဲ့သူများ၏
 စာရင်းကို ဖိုင်တွဲတစ်ခုတွင် ပြုစုမှတ်တမ်းတင်ထားရာ ယခု သူ၏ရှေ့တွင်
 ရှိသော ဖိုင်တွဲပင် ဖြစ်သည်။ စာရင်းပြုစုရာ၌ လူတစ်ဦးချင်း၏ နာမည်နှင့်
 တက္ကသိုလ်အကျဉ်းစခန်းသို့ ပို့ခဲ့ရသည်ဟူသောအကြောင်းပြချက်တို့
 ပါ ရေးသားဖော်ပြထားသည်။ ဤသို့ အကြောင်းပြချက်များ ဖော်ပြထားခြင်း
 အားဖြင့် နောင်ခါများတွင် လူသစ်များ လေ့ကျင့်ပေးရာ၌ အသုံးဝင်ဖွယ်ရာ
 ဖြစ်လာနိုင်ပေသည်။

ကပ္ပတိန်(ဗိုလ်ကြီး)အဲလစ်ဆိုသူ၏ မှတ်တမ်းဖိုင်ဆိုလျှင် စိတ်ဝင်စား
 ဖွယ်ကောင်းပေသည်။ ကပ္ပတိန်အဲလစ်အား မူလက ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ‘ဂစ်ဆင်’

စာအုပ်အမည်နှင့် အကြောင်းအရာ

တိုက်တိုင်က နေ့ချယ်ခေါ်ယူခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ခေါ်ယူခြင်းအကြောင်းက
တော့ ထိုလူကို ဗိုလ်ချုပ်ကြီးက နှစ်ပေါင်းများစွာကပင် သိကျွမ်းခဲ့ပြီး နိုင်ငံ
ရေးအယူအဆများ၌ မိမိ(ဗိုလ်ချုပ်ကြီး)နှင့် အတူတူဖြစ်သည်ဟု ယူဆ၍
ခေါ်ယူလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ဗိုလ်မှူး(မေဂျာဟင်းရှော့)ကိုယ်တိုင် ကပ္ပတိန် အဲလစ်အား ပထမဆုံး
အကြိမ် တွေ့ဆုံစစ်ဆေးမေးမြန်းခဲ့စဉ်ကလည်း ထိုအတိုင်းမှန်ကန်ကြောင်း
တွေ့ရှိခဲ့ရသည်။ ကမ္ဘာ့ငြိမ်းချမ်းရေးကို တကယ်ပင် လိုလားသူတစ်ဦးဖြစ်
ကြောင်း သိခဲ့ရသည်။ မူလက လျှပ်စစ်အင်ဂျင်နီယာတစ်ဦးဖြစ်ပြီး ဝင်ငွေ
ထောင်းကောင်းရနေပါလျက် စစ်ထဲဝင် အမှုထမ်းခဲ့ခြင်းမှာ ငြိမ်းချမ်းရေး
တကယ်ရရှိရန်အတွက် မိမိတို့တွင် အင်အားတောင့်တင်းမှသာ ဖြစ်နိုင်မည်
ဟု ယုံကြည်သောကြောင့် စစ်ထဲဝင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ကပ္ပတိန် အဲလစ်
သည် မိမိတို့နိုင်ငံအင်အားတောင့်တင်းရေးအတွက် မိမိတတ်နိုင်သည့်ဘက်မှ
ဝင်ရောက်တာဝန် ထမ်းဆောင်လိုသည့်ဆန္ဒ အပြည့်အဝရှိသူတစ်ဦးဖြစ်ပေ
တည်း။

သို့ရာတွင် သူသည် အမေရိကန်၌ ကျန်ရစ်သူဇနီးနှင့်သားသမီးများ
အပေါ် အလွန်သံယောဇဉ်ကြီးမားသူဖြစ်လေသည်။ ဇနီးနှင့်ကလေးများ
တော်ပုံကိုလည်း အမြဲဆောင်ထားလေ့ရှိသည်။ ယင်းအချက်ကြောင့်ပင်လျှင်
ဗိုလ်မှူးက မိမိတို့၏ လျှို့ဝှက်စီမံချက်တွင် ပါဝင်ရန်မသင့်ဟု ဆုံးဖြတ်ကာ
ကပ္ပတိန် အဲလစ်အား ဖယ်ရှားကာ သီးသန့်အကျဉ်းစခန်းသို့ ပို့ခဲ့ခြင်းဖြစ်
သည်။ ထိုစဉ်က ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဂစ်ဆင်သည် အကြီးအကျယ် မကျေနပ်ဖြစ်
လျက် မေဂျာဟင်းရှော့အပေါ် ဒေါသထွက်ခဲ့လေသည်။ နောက်ပိုင်းတွင်
ဗိုလ်ချုပ်ကြီးသည် ဗိုလ်မှူးအား ကောင်းစွာမဆက်ဆံတော့ဘဲ အမြဲတမ်း
လိုလို အတိုက်အခံပြုခဲ့လေသည်။

ဗိုလ်မှူးသည် ကပ္ပတိန် အဲလစ်၏ မှတ်တမ်းဖိုင်ကို တစ်ခေါက်ထပ်၍
ဖတ်ကြည့်ပြန်သည်။ ဖိုင်ထဲတွင် ရေးထားသော မိမိ၏ မှတ်ချက်များနှင့်
အစီရင်ခံစာက အကြောင်းအချက်ကောင်းစွာ မခိုင်လုံကြောင်းတွေ့ရှိလေ
သည်။ အကြောင်းပြချက်များကလည်း ပြည့်ပြည့်စုံစုံမရှိကြောင်း တွေ့ရသ
ဖြင့် ပြည့်စုံအောင် အသစ်တစ်ဖန်ပြန်ရေးရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

အန္တရာယ်ပစ်မှတ်

အခန်းတွင်း၌ လျှပ်စစ်အပူပေးကိရိယာရှိသော်လည်း စက်အမျိုးအစား
မကောင်းလှသဖြင့် အေးလျက်ပင် ရှိနေသည်။ ထို့ကြောင့် မီးဖိုတွင်
ကျောက်မီးသွေးများထည့်၍ မီးဖိုထားရာ ချက်ချင်း အပူရှိန်ဖြစ်လာသော
ကြောင့် အေးနေခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ ဗိုလ်မှူးသည် ခုတင်ပေါ်မှ စောင်တစ်
ထည်ဆွဲယူကာ ပခုံးပေါ်တွင် လွှမ်းခြုံလိုက်ပြီးနောက် စာရေးစားပွဲဆီသို့
ပြန်လာကာ စာထိုင်ရေးလေသည်။ စာရေးရာ၌ အလျင်စလိုမရေးဘဲ
သေချာစွာ စဉ်းစား၍ စကားလုံးများကို အထူးသတိပြုရွေးချယ်ပြီး ရေးနေ
ခြင်းဖြစ်သည်။ နောက်ပိုင်း တစ်စုံတစ်ယောက်က ကပ္ပတိန် အဲလစ်၏ ဖိုင်
ကို ယူဖတ်ကြည့်လျှင် အားနည်းချက် ဟာကွက် လုံးဝမရှိစေရန် အသစ်
တစ်ဖန် ပြန်ရေးနေခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

စိတ်ထဲ ကျေနပ်လောက်အောင် ရေးပြီးသွားသောအခါ ဗိုလ်မှူးသည်
ခုတင်ပေါ်၌ ပြန်လှဲ၍ အိပ်ရန် ကြိုးစားလေသည်။ အိပ်ချော်စေရန် စိတ်ကို
လျှော့ပြီး နေလိုက်ပါသော်လည်း သူ၏ဇနီးကို သတိရမိလာလေသည်။
ဇနီးသည်၏ မျက်နှာကို မြင်ယောင်လာလေသည်။ ချက်ချင်းပင် သူ၏စိတ်
ကို ပြန်ထိန်းချုပ်လျက် ဇနီးသည်အကြောင်း ဆက်မစဉ်းစားမိအောင် ကြိုး
စားပျောက်ဖျက်ရာ ဇနီးသည်အကြောင်း ပျောက်သွားသော်လည်း ဗိုလ်ချုပ်
ကြီး ဂစ်ဆင် အကြောင်း စဉ်းစားမိလာပြန်သည်။ တကယ်တမ်းဆိုလျှင်
ကပ္ပတိန် အဲလစ်အား မလိုလားအပ်ဟု မိမိက ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည့်အကြောင်း
ပြချက်များသည် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဂစ်ဆင် တွင်လည်း ရှိနေကြောင်း ဆက်လက်
တွေးမိလေသည်။ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးတွင် ဇနီးရှိရုံမက သားတစ်ယောက်လည်း
ရှိသည်။ ထိုသားသည် အမေရိကန်(ဝက်စ်ပိုင့်)စစ်တက္ကသိုလ်မှ အောင်မြင်ခဲ့
ပြီး ယခုဆိုလျှင် အမေရိကန်ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီးဌာနတွင် အမှုထမ်းလျက်
ရှိသည်။ နောက်တစ်ချက်ကလည်း ဗိုလ်ချုပ်ကြီး၏ဇနီးသည် ဝါရှင်တန်မြို့
တော်တွင် အပေါင်းအသင်းဆုံပြီး ဩဇာညောင်းသူ အမျိုးသမီးတစ်ဦးဖြစ်
သည်။ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးရာထူးအဆင့်ဆင့်တိုးတက်ခဲ့သည်မှာလည်း သူ့ဇနီး
အပေါင်းအသင်းဆုံမှုကြောင့်ဟုပင် ဆိုကြမည်။

ဗိုလ်ချုပ်ကြီး၏ နိုင်ငံရေးယုံကြည်ချက်က မည်မျှ ခိုင်မာကြီးထန်
လေသနည်းဟုလည်း ဆက်လက်စဉ်းစားကြည့်မိပြန်သည်။ ယုံကြည်ချက်

ပြင်းထန်မှုကြောင့် ကိုယ်ကျိုးစွန့်ကာ အနစ်နာခံရန် အသင့်ရှိသည့် စိတ်ဓာတ် ဖြစ်ခဲ့ရပါလော့။

ဤသို့ဖြစ်လျှင် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးသည် အကယ်၍ ယခု စီမံချက်ကို မသင့် စတာဟု ယူဆမိပါက စီမံချက်တစ်ခုလုံး ဖျက်ဆီးပစ်ရန် ဝန်လေးမည့်သူ ဖောက်ဖျက် ကောက်ချက်ချမိပြန်သည်။

ဗိုလ်မှူးသည် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးက 'စီမံချက်'ကို သဘောမကျ၍ ဖျက်ဆီး ရှုကြီးစားပါက မည်သို့မည်ပုံ ကာကွယ်တားဆီးရမည်နည်းဟု ဆက်လက် စဉ်းစားကြည့်လေသည်။

ဗိုလ်ချုပ်ကြီးတွင် သူ့အပေါ်သစ္စာရှိပြီး ထောက်ခံအားပေးမည့်သူ တစ်စု တော့ရှိသည်။ သို့သော် ကိစ္စမရှိ။ ဗိုလ်မှူးအနေဖြင့် ယင်းအခြေအနေကို တိုက်ဖျက်ရန် နည်းလမ်းရှိနေပေသည်။ ဗိုလ်မှူးသည် အိပ်ရာမှ ထလိုက်ပြန် သည်။ လျှပ်စစ်မီးဖိုကို ဖွင့်လိုက်ပြီးနောက် တယ်လီဖုန်းကောက်ကိုင်ကာ 'ဆော်ပရေတာ'အား 'ဝီလ်ကင်ဆင်'ထံ ဆက်သွယ်ပေးရန် ညွှန်ကြားလိုက် သည်။

ခထမ္မာကြာသောအခါ 'ဝီလ်ကင်ဆင်'ဆိုသူ၏ အသံကို ကြားရလေ သည်။ အိပ်ချင်မှူးတူးဖြင့် ပြန်ဖြေသံမျိုးဖြစ်နေသည်။

ဗိုလ်မှူး(မေဂျာ-ဟင်းရှော့)က သူလိုအပ်သော ညွှန်ကြားချက်ကို ပြော လေသည်။

"ဒီမယ်... 'ဝီလ်ကင်ဆင်' ကျုပ်အစုပြောတာကို သေသေချာချာမှတ်ပြီး လိုအပ်သလိုဆောင်ရွက်ပါ။ နက်ဖြန်ကျရင် မစ္စတာ 'ကော်မင်'နဲ့ ဗိုလ်ချုပ် ကြီးကံဆင်တို့ နှစ်ယောက်တွေ့ဆုံ စကားပြောနိုင်ဖို့အတွက် အစီအစဉ်လုပ် ပါ။ တွေ့ဆုံဖို့နေရာကလည်း ဒီအဆောက်အအုံက ဗိုလ်ချုပ်ကြီးရဲ့အခန်းမှာ ဖြစ်ရမယ်။ သူတို့နှစ်ယောက် စကားပြောတာကို တစ်လုံးမကျန် အသေးစိတ် အသံဖမ်းယူထားဖို့လည်း လုပ်ရမယ်။ အားလုံးပြီးသွားတဲ့အခါ အသံဖမ်း ထားတဲ့တိတ်ခွေ'ကို ပြန်ဖွင့်ပြီး ခင်ဗျားကိုယ်တိုင် အသေးစိတ်ပြန်ရေးရမယ်။ ရေးပြီးရင် ခင်ဗျားက ကျုပ်ဆီကိုလာဖို့ပေးပါ။ ဒီကိစ္စကို ဘယ်သူမှ မသိစေ ရပါဘူး။ ဒါကြောင့် ခင်ဗျားကိုယ်တိုင် ဆောင်ရွက်ရမယ်"

"ကောင်းပါပြီ။ အခုလိုလုပ်တာဟာ ဗိုလ်မှူးက ဘာအတွက်များ

မြင်လို့လဲ"

'ဝီလ်ကင်ဆင်'က ပြန်မေးလိုက်သည်။

"ဘာရယ်လို့တော့ မသေချာသေးဘူး။ ဒါပေမဲ့...စိတ်ဝင်စားဖို့ ကောင်း လိမ့်မယ်"

ထိုသူနှင့်စကားပြော၍ ဗိုလ်မှူးသည် တယ်လီဖုန်းကို ပြန်ချကာ အိပ်ရာ ပေါ်တွင် ပြန်လှဲအိပ်နေလိုက်သည်။ သို့ရာတွင် အိပ်မယ့်အခါ မျက်လုံးကွယ် နေလေသည်။ ထို့ကြောင့် ဆေးပြင်းလိပ်တစ်လိပ် မီးညှိဖွာ၍ နံနက်အရုဏ် ထျင်းမည့်အချိန်ကို စောင့်နေလိုက်သည်။

တစ်နာရီခန့်ကြာသောအခါ တယ်လီဖုန်းလာပြန်လေသည်။ တစ်ဖက်မှ ဆက်ပြောသူက စခန်း၏လုံခြုံရေးတာဝန်ခံအရာရှိ 'စထရစ်လင်း'ဆိုသူ ဖြစ် နေသည်။

အလွန် ယုံကြည်စိတ်ချရသော သစ္စာရှိဝန်ထမ်းတစ်ဦးဖြစ်၍ လုံခြုံရေး တာဝန်ခံနေရာ၌ ခန့်ထားခြင်း ခံရသူ ဖြစ်သည်။

'စထရစ်လင်း'က စတင်၍ ပြောလေသည်။

"ဗိုလ်မှူးခင်ဗျား...အခုလို အချိန်မတော် အနှောင့်အယှက်ပေးရတာ ကို တောင်းပန်ပါတယ်။ သို့သော်လည်း အရေးကြီးလို့ ဆက်လိုက်တာပါ။ တိုက်ပွဲမြို့မှာရှိတဲ့ ကျွန်တော့်လူက ဆက်သွယ်သတင်းပို့လိုက်ပါတယ်။ ဂျပန်ဒိုင်းယက် လွှတ်တော်အမတ်တွေက ကြိုတင်အကြောင်းမကြာဘဲ တွန့် တော်တို့စခန်းကို ရှောင်တံခင်လာရောက်စစ်ဆေးကြလိမ့်မယ်တဲ့။ အဲဒါ နက်ဖြန်မနက်ပဲ လာကြလိမ့်မယ်။ သူတို့ရောက်လာတဲ့အခါ ဗိုလ်မှူးထံ တာဝန်ယူပြီး လျှောက်ပြဖို့ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးက ပြောပါတယ်"

"နေပါဦးဗျ။ ဒီလူတွေလာတာဟာ အထူးအကြောင်းကိစ္စတစ်ခုခု ရှိလို့လား"

မေဂျာဟင်းရှော့က ပြန်မေးလိုက်သည်။

"သူတို့နိုင်ငံရဲ့ နိုင်ငံရေးအခြေအနေက အတော်တင်းမာလာတာပဲလို့ သိရပါတယ်။ ကျွန်တော်ထင်တာပြောရရင် ဂျပန်အစိုးရအနေနဲ့ ဦးကျည် စခန်းအကြောင်း ကြာရှည်ဖုံးဖိထားဖို့ရာ မလွယ်တော့ဘူးလို့ ထင်ရတယ်။ ဒါကြောင့်...ဒီကိစ္စ အများပြည်သူ ပရိသတ်မသိခင် သူတို့က လွှဲပြောင်း

တက္ကသိုလ်နေဝင်းမြန်မာပြန်

လက်ခံယူချင်ပုံရပါတယ်။ အခုလာစစ်ဆေးကြည့်ရမယ်ဆိုတဲ့ အဖွဲ့ကလည်း ကျွန်တော်တို့ကို အကျပ်ကိုင် စကားပြောဖို့လို့ ထင်ပါတယ်။

“စထရစ်လင်းက ပြန်ပြောလေသည်။

“ဒါကို ကျုပ်တို့မကြောက်ပါဘူး။ ဒါထက် ကျုပ်တို့ရဲ့အဓိကအင်ဂျင်နီယာ (ဂျင်နရော)ကြီးတွေ ကောင်းကောင်းလည်ပတ်နေသလား။”

“ဟုတ်ကဲ့ လည်ပတ်နေပါတယ်။”

“ဒါဖြင့် ဒီလိုလုပ်၊ အဲဒီအင်ဂျင်စက်တွေကို ရုပ်ထားလိုက်ပါ။ အဓိပ္ပာယ်တော့ ကျုပ်တို့မှာ အင်ဂျင်စက်တွေ ဒုက္ခပေးနေလို့ လုပ်ငန်းမလည်ပတ်ဘဲ အနည်းဆုံးရက်သတ္တနှစ်ပတ်အချိန် နောင်နေ့သွားမယ့်ပုံမျိုးဖြစ်အောင် လုပ်ကြံစဉ်းတဲ့ သဘောပဲ။ ကျုပ်က စစ်ဆေးရေးအဖွဲ့ကို လျှောက်ပြချိန်မှာ လူအတော်များများ အလုပ်ကြိုးစားလုပ်နေတာမျိုးလည်း ဖြစ်စေချင်တယ်။ အဲဒါလည်း ဟန်ဆောင်မလုပ်ဘဲ တကယ်အလုပ်လုပ်နေတာမျိုး ဖြစ်စေရမယ်။ ဂျပန်အဖွဲ့မှာက နားလည်တဲ့ကျွမ်းကျင်သူတွေပါလားဖို့ များတယ်။”

“ဟုတ်ကဲ့ ဗိုလ်မှူး၊ ကျွန်တော်ကြည့်လုပ်လိုက်ပါ့မယ်။”

“ဟုတ်ပြီ...နောက်ပြီး ဧည့်သည် ကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့က လှည့်ပတ်လျှောက်ကြည့်ပြီးရင် သူတို့အတွက် ညစာစားပွဲစဉ်ထားပါ။ ဟင်းလျာကလည်း အမဲသား စတိတ်ကောင်းကောင်းနဲ့ ပိုင်အရက်လည်းပါအောင် စီစဉ်ပါ။ ကျုပ်လိုချင်တာက ကျုပ်တို့အဖေရိကန်တွေက မဟာမိတ် ဂျပန်အပေါ် မှတ်တမ်းအပြည့်အဝထားရှိကြောင်း ပြချင်တဲ့သဘောပါပဲ။ ဒါမှ ကျုပ်က သူတို့ကို ဝမ်းနည်းစရာသတင်းပြောတဲ့အခါ ခံသာမယ်။”

“ကောင်းပါပြီ ဗိုလ်မှူး။”

“စစ်ဆေးရေးအဖွဲ့က ဒီကို ဘယ်အချိန်ရောက်လာမှာလဲ။”

“မနက် ကိုးနာရီလောက် ရောက်လိမ့်မယ် ထင်ပါတယ်။”

“ကောင်းပြီ၊ ကျုပ်တို့က အသင့်ပြင်ထားလိုက်မယ်။”

တယ်လီဖုန်းဆက်ပြီးသောအခါ ဗိုလ်မှူး(မေဂျာဟင်းရှော)သည် စိတ်ကြည်လင်ပေါ့ပါးလာလေသည်။

ခတမျှကြာသော် သူသည် ‘ဝီလ်ကင်ဆင်’ထံသို့ တယ်လီဖုန်းဆက်

အတ္တရာယ်ပင်မှတ်

လိုက်ပြန်သည်။

“ဟဲ့လို ‘ဝီလ်ကင်ဆင်’ ဒီမယ်...ကျုပ်ပြောထားတဲ့ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးနဲ့ မစ္စတာကော်မင်တို့ တွေ့ဆုံဖို့ အစီအစဉ်ကို ညစာစားပြီးချိန်မှာ ဖြစ်အောင် လုပ်ထားပါ။ နောက်ပြီး ဗိုလ်ချုပ်ကြီးကို ကြိုတင်အသိပေးထားဖို့က စုံထောက် ‘မစ်ဆူ’ဟာ ခုံးကျည်စခန်းအကြောင်း ပြည့်ပြည့်စုံစုံ သိတာဖြစ်နိုင်တဲ့အတွက် မစ္စတာကော်မင်ဆီကတစ်ဆင့် အဲဒါဟုတ်မဟုတ်သိအောင် တီးခေါက်ခုံစမ်းကြည့်ဖို့ ပြောထားပါ။ ဒါမှ ကျုပ်ဘက်က ကာကွယ်မှုရှိနိုင်မယ်။ ဒီကိစ္စ ဆောင်ရွက်နိုင်သူဆိုလို့ သူတစ်ယောက်တည်းပဲ ရှိကြောင်းကိုလည်း ဗိုလ်ချုပ်ကြီးကို ပြောပါ။ ကျုပ်အတွက် မနက်ခုနစ်ရီခွဲမှာ မော်တော်ကားတစ်စီးလည်း အသင့်စီစဉ်ထားပေးပါ။ ကျုပ်က မစ္စတာကော်မင်နဲ့အလျင်တွေ့ပြီး ကြိုတင်စကားကြောင်းထားလိုက်ချင်တယ်။”

“ဟုတ်ကဲ့၊ ခုနစ်နာရီခွဲမှာ မော်တော်ကား အသင့်ဖြစ်အောင် စီစဉ်ထားပါ့မယ်။”

အခါ တပ်ကြပ်ကြီးက ဘာမှမပြောဘဲ စကြိုအတိုင်း ရေချိုးခန်းရှိရာသို့ ခေါ်သွားလေသည်။

တပ်ကြပ်ကြီးကပင် 'ကော်မင်'အား ဆပ်ပြာ၊ မျက်နှာသုတ်ပဝါနှင့် မုတ်ဆိတ်ရိပ်ကိရိယာများပေးပြီး ရေချိုးခန်းတွင် ရေးမိုးချိုး၊ မုတ်ဆိတ်ရိတ်ခြင်း စသည်တို့ကို လုပ်စေသည်။ သို့သော်လည်း ခဲကြပ်ကြီးက ပြန်ထွက်မသွားဘဲ 'ကော်မင်'အား မျက်စိအောက်မှ အပျောက်မခံသလို ရေချိုးခန်းထဲ တွင်ပင် တောက်လျှောက်စောင့်နေလေသည်။

'ကော်မင်'လည်း မတတ်သာပဲ တပ်ကြပ်ကြီးရှေ့မှောက်မှာပင် လုပ်စရာ ရှိသည်တို့ကို လုပ်ရလေတော့သည်။

သူ၏အတွင်းရေးမှူး အမျိုးသမီး 'ဖင်လီ'ကို မည်သည့်နေရာတွင် ထားသည်ကို သိလိုသဖြင့် တပ်ကြပ်ကြီးအား စကားစပ်၍ တီးခေါက်စေးကြည့်ရာ တပ်ကြပ်ကြီးက ဘာမှပြန်မပြောဘဲ ဆိတ်ဆိတ်နေသဖြင့် ကြာသော် လက်လျှော့လိုက်ရလေသည်။

ရေချိုးခန်းတွင် ကိစ္စပြီး၍ သူ၏အခန်းသို့ ပြန်လာသောအခါ အခန်းတွင်း၌ သူ့အတွက် နံနက်စာ အသင့်ရောက်နေသည်ကို တွေ့ရလေသည်။ နံနက်စာက ကော်ဖီ၊ ကြက်ဥ၊ ဝက်ပေါင်ခြောက် စသည်တို့ဖြင့် ဖွယ်ဖွယ်ရာရာ ရှိသော်လည်း 'ကော်မင်'သည် စားချင်စိတ်မရှိသဖြင့် အနည်းငယ်သာ စားလိုက်လေသည်။

ထို့နောက် သတင်းစာကို ဖြန့်၍ သူ့စိတ်ဝင်စားခဲ့သည့် သတင်းကို ပြန်လည် ဖတ်ကြည့်လေသည်။

ရှစ်နာရီထိုးသော် အခန်းတံခါးပြင်ဘက်မှ ညင်သာစွာ တံခါးခေါက်သံကြားရပြီးနောက် တံခါးသော့ဖွင့်၍ အမေရိကန် မေဂျာ (ဗိုလ်မှူး)သည် ပြီးလျက် ဝင်လာလေသည်။

"ဟဲ့လို...မစ္စတာ 'ကော်မင်'၊ ခင်ဗျားက ဒီမှာလာပြီး ပြဿနာထဲ ဝင်ပါလို့ အခုလို ဖြစ်ရတာကို ဝမ်းနည်းပါတယ်။"

အမေရိကန် ဗိုလ်မှူးက စတင်နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။
(မှတ်ချက်။ ။ အမေရိကန် ဗိုလ်မှူးသည် ဂျာနယ်ပြည်ဆိုင်ရာ အမေရိကန်သံရုံးမှ စစ်သံမှူး မေဂျာ 'ဟင်းရှော့'ပင် ဖြစ်သည်။

(၂)

ပြင်ဘက်မှ စစ်ချီသီချင်းသံနှင့် အမေရိကန်အမျိုးသားသီချင်းဂီတသံများနှင့် အရာရှိများက ဆူညံစွာအော်ဟစ်အမိန့်ပေးသံများကြောင့် 'ကော်မင်'သည် အိပ်ရာမှ နိုးလာလေသည်။

အိပ်ပျက်စွာဖြစ်နေ၍ သူသည် မည်သည့်နေရာသို့ ရောက်နေသည်ကို မသိဘဲ တရုတ်မသိဘဲ ဖြစ်နေသည်။

တစ်ချိန်က သူ့နေထိုင်ခဲ့ဖူးသော ငျပန်ပြည် 'ယိုကိုဟာမား' မြို့သို့ ပြန်ရောက်နေသလိုလိုလည်း ထင်ရလေသည်။

သို့ရာတွင် ပတ်ဝန်းကျင်သို့ လှမ်းကြည့်လိုက်ပြီး သံတိုင်တွေ ပိတ်ကာ ထားသော ပြတင်းပေါက်နှင့် အခန်းတံခါးပိတ်ထားသည်ကို မြင်သောအခါ လတ်တလော သူ၏ဖြစ်အင်ကို သတိရမိကာ သူ့အားရောက်နေကြောင်း ထောင်းစွာသဘောပေါက်မိလေတော့သည်။

'ကော်မင်'သည် အိပ်ရာထ၍ တံခါးပေါက်ဆီသို့ သွားကြည့်ရာ တံခါးပိတ်၍ ပြင်ဘက်မှ သော့ခတ်ပိတ်ထားကြောင်း သိသည်။ စိတ်တိုနှင့် တံခါးကိုလက်ဖြင့် ခပ်ကြမ်းကြမ်းပုတ်လေသည်။ သည်တော့မှ ပြင်ဘက်မှ တစ်နံရံထောက်ရောက်လာပြီး သော့ဖွင့်သံကို ကြားရလေသည်။

ချက်ချင်းလိုပင် တံခါးပွင့်လာပြီး ဆာဂျင်(တပ်ကြပ်ကြီး)တစ်ဦး ဝင်တည်တည်နှင့် ဝင်လာလေသည်။

'ကော်မင်'က ရေးမိုးချိုး၍ ကိုယ်လက်သန့်စင်လိုကြောင်းပြောသော

“ခင်ဗျားကို ဒီမှာလာတွေ့ရလို့ ကျုပ်အနေနဲ့ အံ့သြသွားမယ်ထင်သလား။ ကျုပ်က လုံးဝ မအံ့သြမိဘူး”

‘ကော်မင်’က ဘုကျကျပြောလိုက်သည်။

“ကျုပ်က စစ်သံမှူးဆိုတော့ အမေရိကန်အစိုးရနဲ့ စစ်ဘက်အာဏာပိုင်များကြားမှာ ဆက်သွယ်ဆောင်ရွက်ပေးရတဲ့တာဝန်လည်း ရှိပါတယ်။ အခုလို ခေတ်ကြီးမှာက နားလည်မှုရှိအောင် ဆက်သွယ်ရေးကလည်း အလွန်အရေးကြီးတယ်ဗျ။ ခင်ဗျားကို သူတို့က ထိန်းသိမ်းလိုက်တယ်ဆိုတဲ့ သတင်းကြားတာနဲ့ ကျုပ်က လိုအပ်ရင် ဖြေရှင်းပေးနိုင်အောင် ဒီကိုလိုက်လာခဲ့တာပါပဲ”

“ခင်ဗျားက ဒီကိစ္စကလေးအတွက်နဲ့ တိုကျိုမြို့ကနေပြီး ဒီထိအောင် ခရီးရှည်ကြီး ထွက်လာခဲ့တယ်လို့ ဆိုလိုသလား”

‘ကော်မင်’က မေးလိုက်ပြန်သည်။

“ဒီလိုချည်းပဲ မဟုတ်ပါဘူး။ ကျုပ်က မကြာခဏဆိုသလို ခရီးထွက်နေကျပါ။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် အခု ခင်ဗျားဟာ လူတကာကို အနှောင့်အယှက်ပေးနေတယ်။ စောစောကသာ ခင်ဗျားက ကျုပ်စကားနားထောင်ခဲ့ရင် ဒီလိုဖြစ်မှာမဟုတ်ဘူး။ အခုတော့ ခင်ဗျားလာဝင်ရပ်တာကို ဖြေရှင်းဖို့ အစိုးရယန္တရားလည်ပတ်နိုင်ဖို့ တော်တော်လုပ်ယူရမယ်”

“ဘာလဲ ဒီမှာ အစိုးရယန္တရားလည်ပတ်မှုတွေ ရှိနေလို့လား”

“ရှိတာပေါ့ဗျ။ အစိုးရလက်အောက်ခံ ဌာနခွဲတွေ အေဂျင်စီတွေ မှန်သမျှ အစိုးရယန္တရားလည်ပတ်မှုစနစ်နဲ့ပဲ အလုပ်လုပ်နေရတယ်။ အခုကိစ္စမှာက (စီအိုင်အေ)ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ပါဝင်ပတ်သက်နေတော့ ပိုပြီး ချုပ်ကပ်တာပေါ့။ ကျုပ် အယူအဆကို ပြောရရင် ‘စီအိုင်အေ’က ခင်ဗျားကိစ္စမှာ ဆန္ဒစောပြီး အလောတကြီးလုပ်လိုက်တယ်လို့ ထင်မိတယ်။ တကယ်ဆိုတော့ သူတို့အနေနဲ့ ခင်ဗျားကို ဖမ်းပြီး ထိန်းသိမ်းထားဖို့လုံးဝမလိုအပ်ဘူး။ ဒါပေမဲ့ ခင်ဗျားနဲ့ပတ်သက်လို့ အကြီးအကျယ် အငြင်းပွားမှု ပြဿနာပေါ်နေတယ်။ ဒီအခြေစိုက်စခန်းမှာ အတုမြူနျူကလီးယားလက်နက်ရှိမရှိ ဆိုတာ ဘယ်သူမှ မပြောနိုင်သေးချိန်မှာ နျူကလီးယားလက်နက် အမှန်တကယ်ရှိကြောင်း ခင်ဗျားက အထောက်အထားပြနိုင်မှာ သူတို့အလွန်စိုး

ရိမ်နေကြတယ်”

“ဒါဖြင့် ဒီစခန်းမှာ နျူကလီးယားဒုံးပျံလက်နက်တွေ ရှိတယ်ဆိုတာ ခင်ဗျားဝန်ခံတာပေါ့ ဟုတ်လား”

‘ကော်မင်’က သေချာအောင် ပြန်မေးလိုက်ရာ ဗိုလ်မှူးက အရေးမကြီးသလိုဟန်မျိုးဖြင့် ခပ်ပေါ့ပေါ့ ပြန်ဖြေလေသည်။

“နျူကလီးယားဒုံးပျံလက်နက်တစ်ခုပဲ ရှိတယ်။ ဒါကလည်း သုဗွေပြည့်နှစ်က အမေရိကန်နဲ့ ဂျပန်တို့အပြန်အလှန် လက်မှတ်ရေးထိုးကြတဲ့ လုံခြုံရေးနဲ့ ကာကွယ်ရေးဆိုင်ရာစာချုပ်ပါတဲ့အတိုင်း လိုအပ်တဲ့အချိန်မှာ ကာကွယ်ရေးအစီအစဉ် တိုးမြှင့်တဲ့သဘောသာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ကျုပ်တို့က ဂျပန်အစိုးရအတွက် ‘တိုင်တန်-၂’ အမျိုးအစား ဒုံးပျံလက်နက် ဒီစခန်းမှာ တပ်ဆင်ပေးထားတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဂျပန်ပြည်သူလူထုက စိတ်ဓာတ်ရေးရာအားဖြင့် ဒါမျိုးအတွက် အဆင်သင့်မဖြစ်သေးတာကြောင့် ဂျပန်အစိုးရ ဒီကိစ္စကို အများသိအောင် သတင်းထုတ်ပြန်ကြေညာလို့ မဖြစ်ဘူး”

ပြောရင်းနှင့် ဗိုလ်မှူးသည် သူ၏လက်ပတ်နာရီကို ကြည့်လိုက်ပြီး-

“ဒါထက် ကျုပ်အခုမှ တစ်ခုသတိရမိတယ်။ မကြာခင် ဒီကို ဂျပန်အရာရှိ အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့လာလိမ့်မယ်။ အဲဒါကို ကျုပ်မေ့ထားလို့ မဖြစ်ဘူး။ ကျုပ်တို့ကလည်း အစီအစဉ် လျာထားချက်အတိုင်း မပြီးဘဲ နောက်ကျနေတာကို ဂျပန်တွေက အကြီးအကျယ် စကားများလိမ့်မယ်။ သူတို့က နောက်တစ်ခါစစ်ဖြစ်ရင် သူတို့ဘက်က ကာကွယ်ရေးအင်အား အလွန်နည်းနေလို့ စိုးရိမ်နေတယ်။ ဒါကြောင့် ပြင်ပရန်ကို ကာကွယ်ဖို့ သူတို့က လက်နက် ကောင်းကောင်း ရရှိထားချင်တယ်” ဟု ပြောလေသည်။

“နောက်တစ်ခါစစ်ဖြစ်ရင်ဆိုတော့ ခင်ဗျားပြောပုံက စစ်ဖြစ်ဖို့ သေချာနေတာကျနေတာပဲ”

‘ကော်မင်’က ခပ်တည်တည်ပြောလိုက်ရာ အမေရိကန် ဗိုလ်မှူးသည် ပြုံးလိုက်သည်။

“ဒါတော့ ကျုပ်ကစစ်မှုထမ်းတစ်ယောက်ဆိုတာ ခင်ဗျားထည့်စဉ်းစားဖို့ လိုတယ်။ ကျုပ်တို့ စစ်ဘက်ကလူတွေဆိုတာ အချိန်မရွေးစင်မြစ်နိုင်တယ်ဆိုတဲ့ ယူဆချက်နဲ့ပဲ အလုပ်လုပ်နေရပါတယ်။ ဒါကြောင့် ကျုပ်တို့က

အခု အပြင်းအထန်ကျိုးစား အလုပ်လုပ်နေကျတာပေါ့။ ကျုပ်တို့ဘက်က အင်အားကြီးမားလေ နောက်ထပ်စစ်ဖြစ်ဖို့ အလားအလာနည်းလေပဲ။ နောက်တစ်ခုက ကျုပ်တို့အမေရိကန်အနေနဲ့ ဂျပန်ပြည်ကကျွန်းတွေမှာ အခြေခံစခန်းတွေထားရှိဖို့က အလွန်အရေးကြီးတယ်။ ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာထဲမှာ ကျုပ်တို့ရဲ့ အကျွမ်းကျင်မှုကလေးယား ရေငုပ်သင်္ဘောတွေရှိနေရုံနဲ့ မလုံလောက်ဘူး။ ဆိုဗီယက်တွေကဆိုရင် ရေငုပ်သင်္ဘောရန်ကို တုံ့ပြန်တွန်းလှန်တိုက်ခိုက်ဖို့ နည်းလမ်းတွေ အပူတပြင်း ကြိုးစားတီထွင်နေကြတယ်။ သို့သော်လည်း အခုအချိန်အထိ သူတို့အနေနဲ့ ကျုပ်တို့ရဲ့ အခြေခံစခန်းတွေကို တိုက်ရိုက်ဖြိုခွင်း ဖျက်ဆီးပစ်နိုင်စွမ်း မရှိသေးပါဘူး။ ခင်ဗျားသိတဲ့အတိုင်း ကျုပ်တို့အမေရိကန်နိုင်ငံမှာ ချူကလီးယားလက်နက်မျိုးစုံ အများကြီး ရှိနေတာမှန်တယ်။ သို့သော်လည်း မချော့လင့်တဲ့ အခြေအနေမျိုးဖြစ်လာရင် ခက်သေးတယ်။ ဥပမာ တရုတ်ကွန်မြူနစ် တွေက ဂျပန်ပြည်ကို တိုက်ခိုက်လာမယ်ဆိုပါတော့။ အဲဒါမှ အကြီးအကျယ် ပြဿနာပဲ မဟုတ်လား။ အမေရိကန်နဲ့ဂျပန် နှစ်ပြည်ထောင်ချုပ်ဆိုထားတဲ့ စာချုပ်အရ အမေရိကန်သာ ဂျပန်ပြည်ကို ကာကွယ်ဖို့ တာဝန်ရှိတယ်။ အဲဒီစာချုပ်အရ ကျုပ်တို့က ဒီအရေးအခင်းမှာ ဝင်ပါလာရမယ်။ ဒါပေမဲ့ အမေရိကန်နိုင်ငံမှာ ချူကလီးယားလက်နက်ကြီးတွေနဲ့ တရကြမ်းတိုက်ခိုက်တဲ့ စစ်တလင်းဖြစ်တာမျိုးတော့ ဘယ်နည်းနဲ့မှ မလိုလားနိုင်ဘူး။ ဒါကြောင့် အဲဒီလိုပြဿနာမျိုးပေါ်လာရင် ကျုပ်တို့က ဒီဂျပန်ပြည်မှာပဲ လာတိုက်မှဖြစ် မယ်”

“ခင်ဗျားက ဘာကြောင့် ကျုပ်ကို ဒါတွေပြောပြနေတာလဲ”
 ‘ကော်မင်’က ပြန်မေးလိုက်သည်။

‘အဲ...ခင်ဗျား အခုမေးလိုက်တာ အ...နဲကောင်းတဲ့ မေးခွန်းပါပဲ။ ကျုပ်က ခင်ဗျားကို ပြောပြရတဲ့အကြောင်းတ... ဘာ ဒီစစ်စခန်း အကြောင်းသတင်းဟာ မကြာခင် တစ်နည်းနည်းနဲ့ပေါက်ကြားပြီး လူတွေ သိကုန်မှာပဲ။ ဒုတိယအကြောင်းကတော့ ခင်ဗျားဟာ ဒီကိစ္စ လိုက်လံစုံစမ်းရင်း အခက်အခဲတွေ၊ အဆင်မပြေတွေ အတော်များများ ရင်ဆိုင်ခဲ့ရတယ်။ ဒါကြောင့် ကျုပ်က ခင်ဗျားသိရအောင် ရှင်းလင်းပြောပြတာပါပဲ”

“ဒါဖြင့် ခင်ဗျား အခုကျုပ်ကို ပြောပြနေတာ ဒီအကြောင်းနှစ်ခုကြောင့်

ပဲလား။ တခြားအကြောင်း လုံးဝမရှိဘူးလား”

“တခြားအကြောင်းတစ်ခု ရှိသေးတယ်လို့ ခင်ဗျားထင်သလား”

“ကဲပါ။ ထားလိုက်ပါတော့။ ခင်ဗျားက ကျုပ်ကို ဘာမှရှင်းပြနေစရာမလိုဘူး။ ကျုပ်က အထူးမြို့ချူကလီးယားနဲ့ပျံလက်နက်တွေအကြောင်း ဘာမှလဲ မသိဘူး။ ခင်ဗျားတို့မှာ အဲဒီလက်နက်တွေရှိတာမရှိတာကိုလည်း ကျုပ်က လုံးဝမရမခိုက်ဘူး။ ကျုပ် ဒီဂျပန်ပြည်ကိုလာခဲ့တာဟာ ကျုပ်သားအကြောင်း သိချင်လို့ စုံစမ်းရအောင်လာခဲ့တာဖြစ်တယ်...အခုအချိန်အထိ ကျုပ်ရဲ့ အဓိကရည်ရွယ်ချက်က ဒါပဲဖြစ်တယ်”

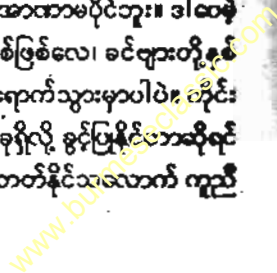
အဲ...ဒါကိုတော့ ကျုပ်လည်း နားလည်မှုရှိပါတယ်...သို့သော်လည်း ကျုပ်အနေနဲ့ အခုပြောပြခဲ့တာထက်ပိုပြီး ဘာမှထပ်မပြောပြနိုင်ဘူး။ ကျုပ်မှာ ပြောပိုင်ခွင့်အာဏာလည်း မရှိဘူး။ ကျုပ်ကိုယ်တိုင်ကတော့ ခင်ဗျားကို ကူညီချင်ပါတယ်။ တကယ်လို့ ကျုပ်က ခင်ဗျားကို ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ‘ဂစ်ဆင်’ နဲ့ တွေ့ဆုံစကားပြောခွင့်ရအောင် စီစဉ်ပေးမယ်ဆိုရင် ခင်ဗျားက သူ့ကို ယုံကြည်ရဲ့လား”

“ယုံကြည်တယ်။ ခင်ဗျားကို ယုံကြည်တယ် ပိုပြီးကျုပ်က ဗိုလ်ချုပ်ကြီးကို ယုံတယ်”

‘ကော်မင်’က ဘုကျကျပြောလိုက်သော်လည်း ဗိုလ်မှူးက ပြီးသည်။ ဒီလိုသဘောထားကိုလည်း ကျုပ်က ခင်ဗျားကို အပြစ်မတင်ပါဘူး။ ကဲ ထားပါတော့လေ။ ကျုပ် ကြိုတင်ပြီး စီစဉ်ပေးပါမယ်။ နည်းနည်းတော့ ကြိုးစားရလိမ့်မယ်။ ကျုပ် ခင်ဗျားကို ထပ်ပြီး ဆက်သွယ်ပါမယ်”

“ဒီမယ် ကျုပ်ရဲ့အတွင်းရေးမှူး အမျိုးသမီးကို တွေ့ချင်တယ်ဗျ”

“အဲဒါကတော့ ကျုပ်စီစဉ်ပေးလို့ရပါ့မလား မပြောတတ်ဘူး။ ဒီစခန်းက လုံခြုံရေးဌာနက တိုက်ရိုက်ကိုင်ထားတာမို့ ကျုပ်အာဏာမပိုင်ဘူး။ ဒါထဲမှာ တတ်နိုင်သလောက်ကြည့်လုပ်ပါမယ်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်လေ။ ခင်ဗျားတို့နှစ်ယောက်စလုံး မကြာခင် တုံ့ကျိုးမြို့တော်ကို ပြန်ရောက်သွားမှာပါပဲ။ တိုင်း ကျုပ်သွားလိုက်ဦးမယ်။ ခင်ဗျား လိုချင်တာတစ်ခုခုရှိလို့ ခွင့်ပြုနိုင်တာဆိုရင် ပြင်ဘက်က အစောင့်ကိုသာ ပြောလိုက်ပါ။ ကျုပ်တတ်နိုင်သလောက် ကူညီပါမယ်”

ထိုသူနှင့်စကားဖြတ်ပြီး ဗိုလ်မှူးသည် ပြန်ထွက်သွားလေသည်။

ပြင်ဘက်မှ အခန်းတံခါးကိုလည်း အစောင့်လုပ်သူက သော့ခတ်ပိတ် လိုက်သည်။

'ကော်မင်'သည် စိတ်လှုပ်ရှားနေသဖြင့် ငြိမ်ငြိမ်မနေနိုင်ဘဲ အခန်းတွင်း နှိပ်ကြော်လျှောက်ရင်း စဉ်းစားခန်း ထုတ်နေမိလေသည်။ သူ့အနေဖြင့် လော လောဆယ် မည်သို့မှမတတ်နိုင်သောကြောင့် အခြေအနေကို စောင့်ကြည့်ရန် သာ ရှိလေသည်။ အမှန်တော့ 'ကော်မင်'သည် ယခုကိစ္စတွင် အမေရိကန် အစိုးရယန္တရားတစ်ခုလုံးကို ဆန့်ကျင်၍ စတင်လှုပ်ရှားခဲ့သည်ဖြစ်ရာ ယခုအခြေကျမှ လက်လျှော့အရုံးပေးလိုသည့် ဆန္ဒမရှိချေ။

ထို့ကြောင့် မိမိ၏ မူလရည်မှန်းချက် ဖြစ်မြောက်အောင်မြင်အောင် ဆက်ကြိုးစားရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ အခြေအနေအရ တစ်စုံတစ်ရာ အခွင့် အရေးရှိလာလျှင် ထိုအခွင့်အရေးကို လက်မလွှတ်တမ်းရယူရန်လည်း စိတ် အားတင်းထားမိသည်။

တစ်နည်းနည်းဖြင့် အခွင့်အရေး တစ်ခုခု ပေါ်လာလိမ့်မည်ဟု မျှော် လင့်မိသော်လည်း မွန်းလွဲပိုင်းအချိန်ရောက်သောအခါ အားလျော့သလို ဖြစ် ချင်လာတော့သည်။

အမေရိကန် ဗိုလ်မှူးထံမှလည်း နောက်ထပ်မည်သို့မျှ အဆက်အသွယ် မရဘဲ ဖြစ်နေသည်။

ပြင်ဘက်မှ စစ်သားများ လေ့ကျင့်ခန်းလုပ်နေသည့် အသံများကို ကြား နေရလေသည်။ အသံချဲ့စက်မှ စစ်ခရာမူတံသံများလည်း ကြားရသည်။ တစ်ဖန် ညနေစောင်းသော် ပြင်ဘက်၌ 'ဘော်လီဘော'ကစားနေသံ ကြားရ ပြန်သည်။ အသံတွေကြားနေရသော်လည်း 'ကော်မင်'သည် ပြင်ဘက်သို့ လှံဝ မမြင်ရချေ။ အခန်းမှ ပြတင်းပေါက်ကို အသေပိတ်ထားသဖြင့် မည်သို့ မှ မမြင်နိုင်ခြင်းဖြစ်သည်။

အချိန်ကုန်လွန်စေရန် သူ၏ မှတ်စုစာအုပ်တွင် စာရေးရန်ကြိုးစားသော် လည်း စိတ်တွေ မငြိမ်မသက်ဖြစ်နေသောကြောင့် စာရေးရန် အာရုံစိုက်၍ မရဘဲ ဖြစ်နေလေသည်။ စာရေး၍မရသည့်အဆုံး၌ 'ကော်မင်'သည် အခန်း တံခါးကို အတွင်းဘက်မှ ခေါက်ပြီး တာဝန်ကျ အစောင့်အား ဖတ်စရာ

စာအုပ်များလိုချင်ကြောင်း တောင်းဆိုလိုက်သည်။ ခဏမျှ အကြာတွင် မဂ္ဂဇင်းစာအုပ် တချို့ လာပေးသော်လည်း ကြည့်လိုက်သောအခါ ဖတ်ပြီး သား စာအုပ်အဟောင်းများတွေချည်း ဖြစ်နေလေသည်။

ညနေ ခုနစ်နာရီထိုးသော် ပြင်ဘက်ကြော်မှ ခြေသံများကြားရပြီးနောက် အခန်းတံခါးပွင့်ကာ 'ဝီလ်ကင်ဆင်'ဆိုသူ ဝင်လာလေသည်။ သူ၏ဟန်အစု အရာက ပင်ပန်းနွမ်းနယ်နေပုံရသည်။

'ဝီလ်ကင်ဆင်'သည် 'ကော်မင်'နှင့် စကားများများပြောချင်ပုံမရဘဲ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးနှင့် တွေ့ဆုံခွင့်ရရန် အစီအစဉ်များပြုလုပ်ပြီးဖြစ်ကြောင်းသာ တိုတိုတုတ်တုတ်ပြောလေသည်။

ဤတွင် 'ကော်မင်'သည် စိတ်ဓာတ်ပြန်တက်လာသလိုဖြစ်လာလျက် သူ၏ကုတ်အင်္ကျီကို လျှင်မြန်စွာဆွဲဝတ်ကာ 'ဝီလ်ကင်ဆင်'ခေါ်ရာသို့ လိုက်သွားလေသည်။

'ဝီလ်ကင်ဆင်'က 'ကော်မင်'အား ပြင်ဘက်တွင် အသင့်ရှိနေသော 'ဂျစ်ကား'တစ်စီးဆီသို့ ခေါ်သွားပြီး ချက်ချင်းလိုပင် မောင်းထွက်သွားလေ သည်။

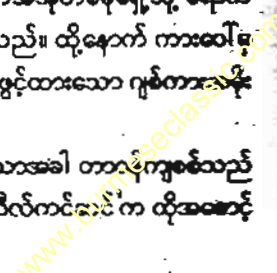
ညက အလွန်မှောင်မိုက်ပြီး ဆီးနှင်းများလည်း ကျနေလေသည်။

'ဝီလ်ကင်ဆင်'သည် ဂျစ်ကားကိုမောင်းသွားစဉ် 'ကော်မင်'အား စထား မပြောဘဲ စီးကရက်တွင်တွင်ဖွာရင်း လမ်းကိုသာ ဂရုစိုက်ကြည့်ရင်း မောင်း သွားလေသည်။

သူသည် 'ကော်မင်'ကိုလည်း သေချာစွာ ဂရုစိုက်မကြည့်ခြင်းမှာ 'ကော်မင်'အနေဖြင့် ထွက်ပြေးရန်ကြံစည်မည်မဟုတ်ဟု ယုံကြည်၍ ဖြစ်ဟန် တူသည်။

သို့နှင့်ပင် ဆက်မောင်းသွားပြီး အဆောက်အအုံတစ်ခုရေသို့ ရောက် လျှင် 'ဝီလ်ကင်ဆင်'က 'ဂျစ်ကား'ကို ရပ်လိုက်သည်။ ထို့နောက် ကားဝေါ်မှ ဆင်း၍ 'ကော်မင်'၏အကူအညီဖြင့် စောစောကမ္ဘာပွင့်ထားသော ဂျစ်ကားသုံး (တာလပတ်)ကို ဆွဲတင်လိုက်သည်။

နှစ်ယောက်သား အိမ်တွင်းသို့ဝင်သွားကြသောအခါ တာလပတ်ကုန်စစ်သည် တစ်ဦးက စောင့်နေသည်ကို တွေ့ရလေသည်။ 'ဝီလ်ကင်ဆင်'က ထိုအစောင့်

အား ခေါင်းညှိတ်ပြလိုက်သည်။ အစောင့်ကလည်း 'ဝီလ်ကင်ဆင်'ကို သိနေဟန်ဖြင့် စိစစ်ရေးကတ်ပြားသို့မဟုတ် ရာထူးတံဆိပ်တို့ကို စစ်ဆေးခြင်းမပြုတော့ချေ။

"ကိုင်း မစ္စတာ ကော်မင်၊ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးက ရှစ်နာရီတိတိမှာ ခင်ဗျားကို လက်ခံတွေ့ဆုံပါလိမ့်မယ်။ ခင်ဗျားအနေနဲ့ စကားပြောဖို့ ဆယ့်ငါးမိနစ်ပဲ အချိန်ရမယ်။ ကဲ-ကျုပ်နဲ့လိုက်ခဲ့ပါ"

'ဝီလ်ကင်ဆင်'က ဤသို့ပြောပြီး ရှေ့မှထွက်သွားရာ 'ကော်မင်'လည်း နောက်မှလိုက်၍ အဆောက်အအုံ ဒုတိယထပ်သို့ တက်သွားရလေသည်။

အပေါ်ထပ် စကြိုအတိုင်း လျှောက်သွားကြပြီးနောက် အခန်းတစ်ခန်း၊ ချွေသို့ရောက်သွားလျှင် 'ဝီလ်ကင်ဆင်'က ရပ်လိုက်ပြီး တံခါးကို ဆွဲဖွင့်ကာ 'ကော်မင်'အား အတွင်းသို့ ဝင်ခိုင်းလေသည်။

ထိုအခန်းမှာ ဧည့်ခန်းငယ်တစ်ခု ဖြစ်လေသည်။

"ကဲ...ခင်ဗျားက ဒီအခန်းမှာပဲ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးနဲ့တွေ့ဖို့စောင့်နေပါ။ ထူထပ်က လုပ်စရာကိစ္စတွေရှိလို့ သွားလုပ်လိုက်ဦးမယ်။ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးက အချိန်မရွေးရောက်လာပါလိမ့်မယ်။ သူနဲ့တွေ့ဆုံပြီးတော့မှ ခင်ဗျားကို လာခေါ်ပါမယ်"

ပြောပြောဆိုဆို 'ဝီလ်ကင်ဆင်'သည် အခန်းပြင်သို့ ပြန်ထွက်သွားလေသည်။

အခန်းတံခါးကို ပြင်ဘက်မှပိတ်လိုက်ရာ သော့ခတ်ထားလိမ့်မည်ဟု 'ကော်မင်'က တထစ်ချတွက်မိလေသည်။ ထို့ကြောင့် အခန်းနံရံအနီးရှိ ထုလားထိုင်တစ်လုံးတွင် ထိုင်နေလိုက်သည်။

ဧည့်ခန်းဆိုသော်လည်း ပရိဘောဂများ အလွန်နည်းပါးလှပေသည်။ ထုလားထိုင်နှစ်လုံး၊ စားပွဲတစ်လုံးနှင့် နံရံကပ်ပီရိုတစ်လုံးသာလျှင် ရှိလေသည်။

စင်စစ်အားဖြင့် ဤနေရာမှာ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးနေထိုင်သောအိမ်၏ ဧည့်ခန်းပင်ဖြစ်သည်။ သို့သော် ပရိဘောဂ အသုံးအဆောင်များက ထယ်ဝါသားနားခြင်းမရှိပုံက ဗိုလ်ချုပ်ကြီးသည် ခြံခြံချွေတာပြီး ဖြစ်သလိုနေထိုင်တတ်သူတစ်ယောက်ဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားစေလေသည်။

ဧည့်ခန်းထဲမှ လှမ်းကြည့်လိုက်လျှင် ဟနေသောတံခါးတစ်ခုမှ တစ်ဆင့် အတွင်းဘက်အခန်းတစ်ခန်းကိုလည်း မြင်နေရသည်။ ယင်းအတွင်းခန်းတွင် ခုတင်တစ်လုံးရှိပြီး ခုတင်ဘေးမှ စားပွဲငယ်ပေါ်တွင် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး၏ ဇနီးဘတ်ပုံတစ်ပုံရှိလေသည်။

'ကော်မင်'သည် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဂစ်ဆင်'အား မူလကပင် သိကျွမ်းခဲ့သဖြင့် ယခုသူနေထိုင်သည့် အိမ်ခန်းအခြေအနေကို အံ့သြခြင်း မဖြစ်မိချေ။

ခဏမျှကြာသော် ခြေသံကြားရပြီး ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဂစ်ဆင်'ရောက်ရှိလာလေသည်။

'ကော်မင်'ကို မြင်လျှင် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးက ပြူးလိုက်ပုံမှာ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးပြီးခါစ ဂျပန်ပြည်၌ အမေရိကန် စစ်အုပ်ချုပ်ရေးပြုလုပ်ထားစဉ် 'ကော်မင်'သည် အတူတူအလုပ်လုပ်ခဲ့ဖူးသော ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဂစ်ဆင်'၏ ပုံဝန်းသဏ္ဍာန်ကို ပြန်လည်သတိရမိလေသည်။

ဗိုလ်ချုပ်ကြီးသည် 'ကော်မင်'အား လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်ရင်း...

"ခင်ဗျားက အလွန်ရှင်းရခက်တဲ့ ပြဿနာအရပ်တစ်ခုထဲကို တို့တို့ဟာကိုယ်ဝင်လာတာ ခက်တာပဲ။ ဒီလိုပြဿနာမျိုးမရှိဘဲ ခင်ဗျားနဲ့ ကျုပ်အေးအေးဆေးဆေးတွေ့ရရင် ကောင်းမယ်"ဟု ပြောရာ...

'ကော်မင်'ကလည်း၊

"ကျုပ်ကလည်း ဒီလိုပဲ သဘောထားမိပါတယ်"ဟု ပြန်ပြောလိုက်သည်။

ထိုအခိုက် အခန်းတွင်းရှိ တယ်လီဖုန်းလာရာ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးက တယ်လီဖုန်းစကားပြောခွက်ကို ကောက်ကိုင်ပြီး 'အော်ပရေတာ'အား နောက်ထပ် သူ့ထံမှ အမိန့်မရမချင်း လုံးဝ သူ့အခန်းသို့ တယ်လီဖုန်းဆက်စေရေးအမိန့် ပေးလိုက်သည်။

'ကော်မင်'သည် ဘေးမှ အကဲခတ်ကြည့်နေရာ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဂစ်ဆင်'သည် အချိန်ကာလနှစ်ပေါင်းနှစ်ဆယ်အတွင်း အတော်ပင် အိုမင်းသွားကြောင်း သတိပြုမိလေသည်။ တစ်ချိန်ကဆိုလျှင် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးသည် အလွန်နုပျိုသန်စွမ်းပြီး သွက်လက်သူ ဖြစ်ခဲ့သည်။ ယခုတော့ ငယ်ပင်များဖြူပြီး မျက်နှာကလည်း အထူးပင်ဝန်းနွမ်းနယ်နေပုံရသည်။ အလုပ်တာဝန်များပြား

ဗုကြောင့် စိတ်မောနေသည့်ဟန်မျိုး ဖြစ်နေသည်။

ဗိုလ်ချုပ်ကြီးသည် တယ်လီဖုန်းစကားပြောခွက်ကို ပြန်ချလိုက်ပြီး နောက် 'ကော်မင်'ဘက်သို့ ပြန်လှည့်လာလေသည်။

"ကျုပ်က ဝီစကီနဲ့ ဆော်ဒါတစ်ခွက်လောက် သောက်မလို့၊ ခင်ဗျားလည်း ကျုပ်နဲ့အတူ တစ်ခွက်သောက်ပါဦးလား"

"ဟုတ်ကဲ့...ကောင်းသားပဲ"

'ကော်မင်'က ပြန်ပြောလိုက်လျှင် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးသည် ဗီရိုအတွင်းမှ ဝီစကီပုလင်းနှင့် ဖန်ခွက်များ ထုတ်ယူလာပြီး ဖန်ခွက်နှစ်ခွက်တွင် ဝီစကီနှင့်ဆော်ဒါရောစပ်ကာ 'ကော်မင်'အား တစ်ခွက်လှမ်းပေးလေသည်။

"ခင်ဗျားက ထောက်လှမ်းရေးက လူတွေနဲ့ ပြဿနာဖြစ်တယ်လို့ ကျုပ်သတင်းကြားတယ်။ ခင်ဗျားကြောင့် သူတို့တွေ တော်တော်ပဲ စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်ကြရတယ်လို့လည်းဆိုတယ်"

ဗိုလ်ချုပ်ကြီးက ပြောလိုက်ရာ...

'ကော်မင်'ကလည်း....

"ကျုပ်အနေနဲ့ ပြဿနာဖြစ်ပေါ်အောင် လုပ်ဖို့အတွက် အကြောင်းခိုင်ခိုင်လုံလုံရှိနေတာပဲ" ဟု ပြန်ပြောလိုက်သည်။

"ဒါတော့ ဟုတ်ကောင်းဟုတ်မယ်။ သို့သော်လည်း အခုအချိန်က အရင်ကလိုအခြေအနေမျိုးမဟုတ်တော့ဘူးဆိုတာ ခင်ဗျား သတိထားဖို့လိုတယ်။ အခုခေတ်က နေရာတကာမှာ နိုင်ငံရေးနဲ့ပတ်သက်နေတယ်။ ဒါထက် ဟို'လက်ဖ်တင်နှင့်'ကောင်လေးက ခင်ဗျားရဲ့သားဆိုတာ ဟုတ်သလား"

"ဟုတ်တယ်...အော်...ဒီမယ်...ဒီနေရာက ကျုပ်တို့လွတ်လပ်စွာ စကားပြောလို့ ဖြစ်ပါ့မလား။ ဒီအခန်းမှာ လျှို့ဝှက်အသံဖမ်းစက် တပ်ဆင်ထားတာများ ရှိသလား"

'ကော်မင်'က ပြန်မေးလိုက်လျှင် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးက ခေါင်းခါပြလေသည်။

'ပြောနိုင်ပါတယ်။ လျှို့ဝှက်အသံဖမ်းစက်တွေ ဘာတွေတပ်ဆင်မထားပါဘူး။"

"ကောင်းပြီ၊ ဒါဖြင့် ခင်ဗျားကလည်း ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောစမ်းပါ။"

ကျုပ်ရဲ့သား 'လက်ဖ်တင်နှင့်'က ခင်ဗျားကို ပစ္စတိုသေနတ်နဲ့ ပစ်ခတ်တိုက်ခိုက်ခဲ့တယ်ဆိုတာ မှန်သလား"

"ဟုတ်တယ်။ သူက သေနတ်နဲ့ပစ်လိုက်တာ ကျုပ်ရဲ့ပခုံးမှာ မှန်သွားတယ်။ သူက သေနတ်ပစ်လက်ဖြောင့်သူ မဟုတ်လို့ တော်သေးတာပေါ့"

"ကျုပ်သားက ခင်ဗျားကို သတ်ဖို့ကြံတာလား"

"ဟုတ်တယ်"

"ဘာကြောင့် သတ်ချင်ရတာလဲ"

"သူ့ကို ဒီကို ပြောင်းရွှေ့ခေါ်ယူလိုက်တာဟာ လျှို့ဝှက်စီမံကိန်းတစ်ခုအတွက် ဖြစ်တယ်။ သူ့ကိုယ်တိုင်ကတော့ 'စီမံကိန်း'ဟာ ဘာဆိုတာမသိဘူး။ အစီအစဉ်ကတော့ သူ့ကို အပြည့်အစုံအသိမပေးဘဲ သူနဲ့ ပတ်သက်တာ လောက်သာ အသိပေးပြီး ယန္တရားရဲ့ အစိတ်အပိုင်းတစ်ခုအဖြစ် တာဝန်ပေးဖို့ပဲ။ ဒါပေမဲ့ ခက်သွားပုံက ခင်ဗျားသားဟာ လျှို့ဝှက်စီမံကိန်းအကြောင်း သိသွားတယ်။ ဖြစ်နိုင်တာက သူဟာ ဌာနချုပ်မှာ တာဝန်ကျနေတုန်း ဘေးထွက်လူတွေ ရွေးနှေးပြောဆိုနေတာ ကြားသွားတယ်နဲ့တူတယ်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်လေ သူက စီမံကိန်းအကြောင်းသိသွားတော့ သဘောမကျဘူး။ အဲဒီလျှို့ဝှက်စီမံကိန်း ဆက်မလုပ်စေချင်ဘူး။ ဒါနဲ့ သူဟာ ကြံရာမရဖြစ်ရာက နောက်ဆုံးတော့ ကျုပ်တို့ကို သတ်ပစ်ပြီး စီမံကိန်းပျက်သွားအောင် ကြံစည်ကြိုးစားလိုက်တာပဲ"

"အဲဒီ လျှို့ဝှက်စီမံကိန်းဆိုတာက ဘာများလဲ"

"ဒီဂျပန်ပြည်မှာ အဏုမြူဗျူကလီးယားလက်နက်စခန်းတစ်ခု ထားဖို့ပို့ပဲ"

ဤတွင် 'ကော်မင်'သည် ဝီစကီဖန်ခွက်ကို ယူ၍သောက်ပြီးမှ ဆက်ပြောလေသည်။

"နေပါဦးဗျ၊ ကျုပ်သားက ဗျူကလီးယားခုံးကျည်စခန်းတစ်ခုနဲ့ပတ်သက်ပြီး ဘာကြောင့် အခုလို မိုက်ရှူးရဲ့လုပ်ချင်ရတာလဲ"

"ဒါတော့ ကျုပ်လည်း မပြောတတ်ဘူး။ ကျုပ်က စိတ္တဇေးပညာရှင်၊ စိတ်ရောဂါကု ဆရာဝန်လည်း မဟုတ်ဘူး။ ခေတ်လူငယ်တွေရဲ့ တွေးခေါ်ယူဆပုံတွေကိုလည်း နားမလည်ဘူး။ ဥပမာ-လူတစ်ယောက် တစ်ခုတစ်ခုတို့"

တက္ကသိုလ်နေဝင်ပြန်ဟပြန်
သူတို့ကိုယ်ပေါ် ဓာတ်ဆီလောင်းပြီး မီးရှို့တာမျိုး
တွေကို ကျုပ်ဖြင့် ဘယ်လိုမှ နားမလည်နိုင်ဘူး”

“ဒါဖြင့် ကျုပ်သားဟာ အဲဒီလို အယူသီးဝါဒသမားလူငယ်တစ်
ယောက်လို့ ခင်ဗျားထင်သလား”

“သူက ဘယ်လိုလူလဲဆိုတာ ကျုပ်မသိပါဘူး။ ကျုပ်က သူ့ကို အဲဒီ
တစ်ကြိမ်တည်းပဲ မြင်ဖူးတယ်”

“သူ့ကိုဖမ်းချုပ်လိုက်ပြီးတော့ ဘာလုပ်ကြသလဲ”

“ခင်ဗျားက စိမ့်ကိန်းအဖွဲ့အစည်းရဲ့ လုပ်ထုံးလုပ်နည်းတွေကို ကောင်း
ကောင်းသိဟန်မတူဘူး။ အခြေစိုက်စခန်းကိုတည်ဆောက်နေဆဲကာလဖြစ်
တဲ့အတွက် ခင်ဗျားရဲ့ သားကို စစ်ခုံရုံးတင် စစ်ဆေးလို့လည်း မဖြစ်ဘူး။

“တော့...ကျုပ်တို့က အထူးလျှို့ဝှက်အလုပ်လုပ်နေချိန်မှာ ဒီသတင်း
ပြင်တို ပေါက်ကြားတာမျိုးလည်း အဖြစ်မခံနိုင်ဘူး။ ဒါကြောင့် ကျုပ်တို့က
သူ့ကို ဒီက သီးသန့်အကျဉ်းစခန်းကို ခေါ်လာခဲ့တယ်။ ကျုပ်အနေနဲ့ လုံခြုံ
စွာနဲ့ဝတ်သက်ပြီး အလွန်သတိကြီးစွာနဲ့ ဝိပိရိရိ လုပ်နေရတယ်။ နောက်ဆုံး
တော့ ခင်ဗျားသားကို အမေရိကန်ပြည် ပြန်ပို့လိုက်တယ်”

“အသက်ရှင်လျက်နဲ့ပို့တာလား”

“ကော်မင်’က မေးလိုက်ရာ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးသည် အလွန်အံ့ဩသွားပုံရ
ထင်သည်။

“ဘယ်နှယ်ပြောပါလိမ့်၊ အသက်ရှင်လျက်နဲ့ပို့လိုက်တာပေါ့”

ဤတွင် ‘ကော်မင်’သည် စိတ်တိုလာလေသည်။

“ဒီမယ်...ကျုပ်ကိုဝေလည်ကြောင်ပတ် ပြောမနေစမ်းပါနဲ့။ ကျုပ်က
ကျုပ်သားအကြောင်း အမှန်အတိုင်း သိချင်တယ်။ စကားကို လှည့်ပတ်ပြော
တာမျိုးက ခင်ဗျားတို့ရဲ့ ဗိုလ်မှူးဆီက ကြားရဖန်များလွန်းလို့ နားငြီးနေပြီ”

‘ကော်မင်’က ခပ်ထန်ထန်ပြောလိုက်ရာ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးသည် သက်ပြင်း
တစ်ချက်ချလိုက်ပြီးမှ ပြန်ပြောလေသည်။

“ကောင်းပြီ၊ ကျုပ်ပြောပါ့မယ်၊ ခင်ဗျားသားက ဒီအကျဉ်းစခန်းက
ထွက်ပြေးဖို့ ကြိုးစားတယ်။ သူဟာ စခန်းကထွက်ပြီး မြစ်ကမ်းနားအထိ
ရောက်သွားပြီးမှ အစောင့်တွေက လိုက်ဖမ်းလို့ မိခဲ့တယ်”

“ကောင်းပြီ၊ ကျုပ်ပြောပါ့မယ်၊ ခင်ဗျားသားက ဒီအကျဉ်းစခန်းက
ထွက်ပြေးဖို့ ကြိုးစားတယ်။ သူဟာ စခန်းကထွက်ပြီး မြစ်ကမ်းနားအထိ
ရောက်သွားပြီးမှ အစောင့်တွေက လိုက်ဖမ်းလို့ မိခဲ့တယ်”

“ကောင်းပြီ၊ ကျုပ်ပြောပါ့မယ်၊ ခင်ဗျားသားက ဒီအကျဉ်းစခန်းက
ထွက်ပြေးဖို့ ကြိုးစားတယ်။ သူဟာ စခန်းကထွက်ပြီး မြစ်ကမ်းနားအထိ
ရောက်သွားပြီးမှ အစောင့်တွေက လိုက်ဖမ်းလို့ မိခဲ့တယ်”

“ကောင်းပြီ၊ ကျုပ်ပြောပါ့မယ်၊ ခင်ဗျားသားက ဒီအကျဉ်းစခန်းက
ထွက်ပြေးဖို့ ကြိုးစားတယ်။ သူဟာ စခန်းကထွက်ပြီး မြစ်ကမ်းနားအထိ
ရောက်သွားပြီးမှ အစောင့်တွေက လိုက်ဖမ်းလို့ မိခဲ့တယ်”

“ဒါနဲ့ ကျုပ်သားကို သတ်ပစ်လိုက်ကြရော ဆိုပါတော့”

“ကျုပ်ပြောတာကို နားထောင်ပါဦးလေ၊ အစောင့်တွေက ဘယ်လိုမှ
မတတ်နိုင်ဘူး။ ခင်ဗျားသားမှာ လက်နက်ပါတော့ သူကစပြီး ပစ်ခတ်တယ်”

ဗိုလ်ချုပ်ကြီးက ပြောလိုက်လျှင် ‘ကော်မင်’သည် အလွန်နာကြည်းဟန်
ဖြင့် ခေါင်းခါလိုက်သည်။

“ဟုတ်ပါပြီ၊ သေနတ်ကျည်ဆန် ဒဏ်ရာတွေ အပြည့်နဲ့ ကျုပ်သားရဲ့
အလောင်းကို ဂျပန်ပြည်မှာ လူသိခံလို့ မဖြစ်ဘူးမဟုတ်လား။ ခင်ဗျားတို့က
သူ့ကို ပစ်သတ်တာ အများကသိသွားရင် ဖြေရှင်းရခက်နေမယ်ဆိုပါတော့”

‘ကော်မင်’က မခံချင်ဟန်ဖြင့် ပြောလိုက်ရာ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးက ညင်သာစွာ
ပင် ပြန်ပြောလေသည်။

“ခင်ဗျားစိတ်ထဲ ဘယ်လိုခံစားနေရတယ်ဆိုတာ ကျုပ်ကိုယ်ချင်းစာမိ
ပါတယ်။ ခင်ဗျားသား သေရတာဟာ မတော်တဆ ထိခိုက်ပြီး သေရသလို
စီစဉ်လုပ်ကြံတဲ့အထဲမှာ ကျုပ်မပါခဲ့ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ တစ်ခုတော့ ဘွင်းဘွင်း
ပဲ ပြောရလိမ့်မယ်။ ခင်ဗျားသားနဲ့ပတ်သက်ပြီး အစီအစဉ်လုပ်တာတွေကို
ကျုပ်က သဘောတူခဲ့တယ်။ ဒီနေရာမှာ ခင်ဗျားသားမဟုတ်ဘဲ ကျုပ်ရဲ့သား
ဖြစ်နေရင်လည်း ကျုပ်က ဒီအတိုင်းပဲ သဘောတူလိုက်ရမှာပဲ”

“အင်...ဒါတွေက နျူကလီးယားဒုံးပျံလက်နက်စခန်းတစ်ခု လျှို့ဝှက်
လုံခြုံရေးအတွက် လုပ်ရတဲ့သဘောဆိုပါတော့၊ ဒီမယ် ကျုပ်တစ်ခု မေးချင်
တယ်။ ခင်ဗျားတို့ရဲ့ လျှို့ဝှက်စီမံကိန်းအကောင်အထည်ဖော်ရာမှာ လူတွေ
ဘယ်လောက်သေရမှာလဲ။ လူတစ်သိန်းလောက် အသက်စတေးရမှာလား။
အဲဒီလူတွေ အများကြီး အသက်ဆုံးရှုံးရရင်လည်း ကျုပ်သားရဲ့အဖြစ်လိုပဲ
စီမံကိန်းလုံခြုံရေးအတွက် လုပ်ရတာပါလို့ အကြောင်းပြမှာလား”

“ဟာ...ခင်ဗျားက အချက်အလက်အားလုံးမသိဘဲနဲ့ ထင်ရာစွပ်ပြော
နေတာကိုး”

“ကျုပ်ကသိလို့ ပြောနေတာမျိုး၊ ဒီမယ် ကျုပ်သားဟာ လူဆိုးသူဆိုးလူ
ယုတ်မာဖြစ်တယ်ဆိုတာကို ခင်ဗျားတို့က အထောက်အထားနဲ့ပြန်ရင်
ကျုပ်လက်ခံဖို့ အသင့်ရှိတယ်။ ကျုပ်ယူဆချက်မှားတယ်ဆိုလည်း ခင်ဗျား
က အထောက်အထားမပြနိုင်ဘူး၊ ကျုပ်က အကျိုးအကြောင်း ဆင်ခြင်သုံး

“ကျုပ်ကသိလို့ ပြောနေတာမျိုး၊ ဒီမယ် ကျုပ်သားဟာ လူဆိုးသူဆိုးလူ
ယုတ်မာဖြစ်တယ်ဆိုတာကို ခင်ဗျားတို့က အထောက်အထားနဲ့ပြန်ရင်
ကျုပ်လက်ခံဖို့ အသင့်ရှိတယ်။ ကျုပ်ယူဆချက်မှားတယ်ဆိုလည်း ခင်ဗျား
က အထောက်အထားမပြနိုင်ဘူး၊ ကျုပ်က အကျိုးအကြောင်း ဆင်ခြင်သုံး

“ကျုပ်ကသိလို့ ပြောနေတာမျိုး၊ ဒီမယ် ကျုပ်သားဟာ လူဆိုးသူဆိုးလူ
ယုတ်မာဖြစ်တယ်ဆိုတာကို ခင်ဗျားတို့က အထောက်အထားနဲ့ပြန်ရင်
ကျုပ်လက်ခံဖို့ အသင့်ရှိတယ်။ ကျုပ်ယူဆချက်မှားတယ်ဆိုလည်း ခင်ဗျား
က အထောက်အထားမပြနိုင်ဘူး၊ ကျုပ်က အကျိုးအကြောင်း ဆင်ခြင်သုံး

“ကျုပ်ကသိလို့ ပြောနေတာမျိုး၊ ဒီမယ် ကျုပ်သားဟာ လူဆိုးသူဆိုးလူ
ယုတ်မာဖြစ်တယ်ဆိုတာကို ခင်ဗျားတို့က အထောက်အထားနဲ့ပြန်ရင်
ကျုပ်လက်ခံဖို့ အသင့်ရှိတယ်။ ကျုပ်ယူဆချက်မှားတယ်ဆိုလည်း ခင်ဗျား
က အထောက်အထားမပြနိုင်ဘူး၊ ကျုပ်က အကျိုးအကြောင်း ဆင်ခြင်သုံး

“ကျုပ်ကသိလို့ ပြောနေတာမျိုး၊ ဒီမယ် ကျုပ်သားဟာ လူဆိုးသူဆိုးလူ
ယုတ်မာဖြစ်တယ်ဆိုတာကို ခင်ဗျားတို့က အထောက်အထားနဲ့ပြန်ရင်
ကျုပ်လက်ခံဖို့ အသင့်ရှိတယ်။ ကျုပ်ယူဆချက်မှားတယ်ဆိုလည်း ခင်ဗျား
က အထောက်အထားမပြနိုင်ဘူး၊ ကျုပ်က အကျိုးအကြောင်း ဆင်ခြင်သုံး

“ကျုပ်ကသိလို့ ပြောနေတာမျိုး၊ ဒီမယ် ကျုပ်သားဟာ လူဆိုးသူဆိုးလူ
ယုတ်မာဖြစ်တယ်ဆိုတာကို ခင်ဗျားတို့က အထောက်အထားနဲ့ပြန်ရင်
ကျုပ်လက်ခံဖို့ အသင့်ရှိတယ်။ ကျုပ်ယူဆချက်မှားတယ်ဆိုလည်း ခင်ဗျား
က အထောက်အထားမပြနိုင်ဘူး၊ ကျုပ်က အကျိုးအကြောင်း ဆင်ခြင်သုံး

“ကျုပ်ကသိလို့ ပြောနေတာမျိုး၊ ဒီမယ် ကျုပ်သားဟာ လူဆိုးသူဆိုးလူ
ယုတ်မာဖြစ်တယ်ဆိုတာကို ခင်ဗျားတို့က အထောက်အထားနဲ့ပြန်ရင်
ကျုပ်လက်ခံဖို့ အသင့်ရှိတယ်။ ကျုပ်ယူဆချက်မှားတယ်ဆိုလည်း ခင်ဗျား
က အထောက်အထားမပြနိုင်ဘူး၊ ကျုပ်က အကျိုးအကြောင်း ဆင်ခြင်သုံး

သပ်ကြည့်တတ်တဲ့ လူတစ်ယောက်ဖြစ်တယ်။ နောက်ပြီး အရိပ်အမြက်သိရ နဲ့ အမှန်ကို စော့ယူတတ်တယ်။ ကျုပ်သားက စာတိုတိုကလေးတစ်စောင် ကျုပ်ဆီကို ရေးလိုက်တယ်ဗျ။ အဲဒီစာထဲမှာ 'ပုဂ္ဂိုလ်ဆိတ်အပြာရောင်' ဆိုတဲ့ စကားလုံးနဲ့ 'ဖေဖော်ဝါရီ ၅ ရက်နေ့' ဆိုတာတွေပါတယ်။ အိမ်နီးချင်း အင်အားကြီး ကွန်မြူနစ်နိုင်ငံက တစ်ခုခုလုပ်တော့မှာကို ကျုပ်သားက ကြိုတင်ရိပ်မိတာမျိုးလည်း ဖြစ်နိုင်တယ်။ ကျုပ်ကိုယ်တိုင် သိထားတာက ဒီနေ့ကစပြီး နောက်နှစ်ရက်အကြာ (ဖေဖော်ဝါရီ ၅ ရက်နေ့)မှာ အင်အား ကြီးကွန်မြူနစ်နိုင်ငံက ထိပ်သီးသိပ္ပံပညာရှင်တွေ တစ်နေရာမှာ စုဝေးပြီး အထူးမြူနီကလီးယားစွမ်းအင်အကြောင်း ဆွေးနွေးကြလိမ့်မယ်လို့ သိရ တယ်။ အဲဒီလို ထိပ်သီးကျွမ်းကျင်လီးယားသိပ္ပံပညာရှင်တွေ တစ်နေရာတည်း စုရုံးရောက်ရှိနေချိန်မှာ အလင်းရောင်ကြီးတစ်ခု ဖြစ်ပေါ်လာပြီး အလွန်ပြင်း ထန်တဲ့ ပေါက်ကွဲမှုကြီးတစ်ခု ဖြစ်ပေါ်လာလိမ့်မယ်။ ဒါပေမဲ့ သိပ္ပံပညာရှင် ကြီးတွေက ဘာမှသိလိုက်မှာ မဟုတ်ဘူး။ ဘာကြောင့်လည်းဆိုတော့ သူတို့ အားလုံး သေပြီးသားဖြစ်နေမှာမို့ပဲ။ တော်တော်လည်း အကြံပိုင်တယ်လို့ ဆိုရမယ်။ အင်အားကြီး ကွန်မြူနစ်နိုင်ငံက အထူးမြူနီကလီးယားလက်နက် နဲ့ ခြိမ်းခြောက်မယ့်အန္တရာယ်ဟာလည်း တစ်ချိတည်းနဲ့ အပြီးပိုင် ရှင်ပြီး သား ဖြစ်လိမ့်မယ်။ သူတို့ဆီက ပညာရှင်တွေ တစ်ယောက်မကျန် သေကုန် တော့မှကိုး"

ပြောရင်းနှင့် 'ကော်မင်'သည် ထိုင်ရာမှ ထလိုက်သည်။
 ဗိုလ်ချုပ်ကြီးသည်လည်း မတ်တတ်ထလိုက်သည်။
 "ခင်ဗျားက ဒီထိအောင်တွေးတော ကောက်ချက်ချယူပြီးနေပြီကိုး။ ကျုပ် ကတော့ ခင်ဗျားကို ဘယ်လိုမှ ပြန်မငြင်းလိုပါဘူး။ ကျုပ်ဟာ စစ်မှုထမ်း တစ်ယောက်အနေနဲ့ အထက်ကပေးတဲ့အမိန့်ကို လိုက်နာရုံတုလှပဲ"
 "ခင်ဗျား တကယ်ပြောတာလား"
 "တကယ်ပြောတာပေါ့ဗျ"
 ဗိုလ်ချုပ်ကြီးက ပြန်ပြောလိုက်လျှင် 'ကော်မင်'က ခေါင်းခါလိုက်သည်။
 "မဟုတ်ပါဘူး။ ဒီတစ်ခါတော့ ခင်ဗျားက စစ်မှုထမ်းဆိုတဲ့အကြောင်း ပြချက်နဲ့ အကာအကွယ်ယူလို့ မရဘူး။ အခုဟာက အစိုးရရဲ့ စီမံကိန်းတစ်ခု

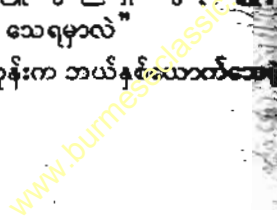
မဟုတ်ဘူး"
 "ဘာကြောင့် ခင်ဗျားက ဒီလိုပြောနိုင်တာလဲ"
 "ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ဒါဟာ အစိုးရရဲ့စီမံကိန်း တစ်ခုဖြစ်ရိုးစွန်းရင် ကျုပ်ကို ထိထိရောက်ရောက် အရေးယူလိုက်တာကြာပြီ။ ကျုပ်လိုက်ရုံနဲ့ပဲ တာတွေလည်း လုံးလုံးထိရောက် အောင်မြင်မှုမရှိဘဲ အခုဆို ဒီစခန်းထိ အောင် ကျုပ်ရောက်လာမှာ မဟုတ်ဘူး။ အမေရိကန်အစိုးရအနေနဲ့ ဒါမျိုး လုပ်ချင်တယ်ဆိုရင် အနိုင်အမာတည်ဆောက်ထားပြီးတဲ့စခန်းတစ်ခုထဲ လုပ်မှာသေချာတယ်။ အခုတော့ နိုင်ငံရေးအခြေအနေမကောင်းလှတဲ့ ဒီတိုင်း ပြည်မှာ လျှို့ဝှက်ခုံးပျံ့လက်နက်စခန်းလာလုပ်တယ်ဆိုတာ အဓိပ္ပာယ်မရှိ ဘူး"

ဗိုလ်ချုပ်ကြီးသည် ပြန်ထိုင်ချလိုက်သည်။ ခေတ္တစဉ်းစားနေဟန်ဖြင့် ငြိမ်နေပြီးမှ ပြန်ပြောလေသည်။

"အင်း...ခင်ဗျားကတော့ ပင်ကိုအရည်အချင်းအရ တကယ့်အားနည်း ချက်ကို ထောက်ပြနိုင်တဲ့အစွမ်းရှိတာပဲ။ ကောင်းပြီ။ ဒီစီမံကိန်းဟာ အစိုးရ နဲ့ ဘာမှမဆိုင်ဘူး။ ကျုပ်ကိုယ်တိုင် ဒီမှာ အကြီးအကဲအဖြစ် တာဝန်ယူ ပြီး လုပ်နေရတယ်။ ကျုပ် ခင်ဗျားကို တစ်ခုပြောပါမယ်။ တကယ်လို့ ခင်ဗျားပြောတဲ့ အင်အားကြီးကွန်မြူနစ်နိုင်ငံက သိပ္ပံပညာရှင်တွေနဲ့ညီတဲ့ ညီလာခံကျင်းပတဲ့နေ့မှာ အမေရိကန်နိုင်ငံရောက်အောင် ပစ်လွှတ်နိုင်တဲ့ မြူနီကလီးယားဒုံးပျံလက်နက်ကြီးတစ်ခု တစ်ခမ်းတနား ကြေညာဖွင့်လှစ်ပြီပေါ့ ဆိုရင် ခင်ဗျား ဘာပြောမှာလဲ"

"ကျုပ်က သေလုမတတ် ကြောက်ခွေးတုန်ပြီး တစ်ခုခုတော့ လုပ်ကြံ မယ်လို့ ပြောမှာပဲ။ သို့သော်လည်း လူတွေအမြောက်အမြား အခုလိုက်အကြံ လိုက် သတ်တာမျိုးတော့ မလုပ်ချင်ဘူး။ ကောင်းပြီ။ ကျုပ်က တစ်လှည့်ကြို မေးပါရစေဦး။ ခင်ဗျားတို့က ကွန်မြူနစ်အထူးမြူနီသိပ္ပံပညာရှင်တွေကို တွေ့ရုံ ရာမှာ အရပ်သားလူတွေ ဘယ်နှစ်ယောက် သေရမှာလဲ"
 "ဟိရိုရှီးမားမြို့ တို့ အထူးမြူနီသိပ္ပံပညာရှင်တွေက ဘယ်နှစ်ယောက် သေ သလဲ"

ဗိုလ်ချုပ်ကြီးက ပြန်မေးလိုက်သည်။

“ဟိုဟာနဲ့တော့ နှိုင်းယှဉ်လို့ ဘယ်ရမလဲဗျ။ ဟိုတုန်းက စစ်ကြီးဖြစ်နေတာပဲ”

“ဘာလဲ...အခုကော စစ်ကြီးဖြစ်နေဘူးလို့ ခင်ဗျားကဆိုချင်သလား။ ဒီမယ်'ကော်မင်' ခင်ဗျား သတင်းစာတွေ ဖတ်မကြည့်မိဘူးလား။ အင်အားကြီးကွန်မြူနစ်နိုင်ငံအနေနဲ့ အကျမြူကျူကလီးယားစစ်ပွဲဖြစ်လာရင် သူတို့လူတွေ သန်းပေါင်းသုံးရာလောက်ကို အသေခံစေပေးပစ်ဖို့အသင့်ရှိတယ်တဲ့။ ဒါကလည်း ဘာကြောင့်လည်းဆိုတော့ ကမ္ဘာမှာ အကျမြူစစ်ပွဲကြီး ဖြစ်လာရင် သူတို့သာလျှင် အင်အားကြီးနိုင်ငံအဖြစ် ကျန်ရစ်လိမ့်မယ်လို့ ယုံကြည်ကြလို့ပဲ။ ကျုပ်တို့ အမေရိကန်တွေကသာ ကွန်မြူနစ်တို့ရဲ့ခြိမ်းခြောက်မှုကို ပေါ့ပေါ့တန်တန် သဘောထားနေကြတယ်။ ကွန်မြူနစ်တွေကတော့ သူတို့ကိုယ်သူတို့ ကောင်းကောင်းကြီး ယုံကြည်ကြတယ်။ လက်တွေ့လည်း လူတွေ အများကြီး အသေခံဖို့ အသင့်ရှိနေတယ်”

“ဒါနဲ့ပဲ ခင်ဗျားတို့က ကွန်မြူနစ်တို့ရဲ့ အကျမြူကျူကလီးယားခြိမ်းခြောက်မှုကို ကာကွယ်တားဆီးတဲ့အနေနဲ့ မြို့ကြီးတစ်မြို့လုံးကို 'စတေး' ပစ်လိုက်တော့မှာလား။ ခင်ဗျားကိုယ်တိုင်ပဲ ဒီသဘောပြောခဲ့တာပဲ မဟုတ်လား။ တကယ်တော့ သူတို့က နျူကလီးယားခုံးပျံလက်နက်အသစ်ကို တကယ်လက်တွေ့ သုံးမှာလားဆိုတာ ခင်ဗျားတို့ တထစ်ချ မပြောနိုင်ပါဘူး”

“ခုလောလောဆယ် ဒီနေ့နက်ဖြန်တော့ မဟုတ်ဘူးပေါ့။ သို့သော်လည်း တစ်နေ့နေ့တစ်ချိန်ချိန်မှာ သူတို့က အဲဒီခုံးပျံလက်နက်ကို အသုံးပြုမှာ သေချာတယ်။ ဒါတော့ ဘယ်လိုမှမလွဲနိုင်ဘူး။ သူတို့ရဲ့အင်အား လုံလောက်ပြီလို့ ထင်တာနဲ့ သုံးမှာပဲ။ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ နျူကလီးယားလက်နက်လျော့ပေါ့ရေး အစီအစဉ်မှာလည်း သူတို့က ဘယ်နည်းနဲ့မှ ပါဝင်မှာ မဟုတ်ဘူး”

ဗိုလ်ချုပ်ကြီးသည် ဖန်ခွက်ကိုယူ၍ မော့သောက်လိုက်ပြီးမှ ဆက်ပြောလေသည်။

“ဒါက ဘယ်ရွထောင့်ကပဲကြည့်ကြည့် သဘာဝအကျဆုံးကောက်ချက်ချတာ ဖြစ်တယ်။ ကျုပ်တို့အမေရိကန်အနေနဲ့က သူတို့ကို ခြောက်လှန့်ရုံ ခြောက်လှန့်တာမျိုး လုပ်လို့လည်းရမှာ မဟုတ်ဘူး။ လောလောဆယ် ကျုပ်တို့လက်ဝယ်ရှိနေတဲ့ နျူကလီးယားလက်နက်တွေနဲ့ အဲဒီကွန်မြူနစ်နိုင်ငံကြီး

ကြော့ပျက်စီးသွားအောင် ချော့နှိုးပစ်နိုင်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျုပ်တို့ဟာလုံးလုံးထိခိုက်မှုမရှိတာမျိုးတော့မဖြစ်နိုင်ဘူး။ ကျုပ်တို့ အမေရိကန်က မြို့ကြီးလေးငါးခြောက်မြို့လောက်ကို သူတို့က ချော့နှိုးပစ်နိုင်တယ်။ အဲဒါကိုယ်က အမေရိကန်လူမျိုး ဘယ်နှစ်သန်းလောက်ရှိမလဲဆိုတာ တွက်ကြည့်ပေးတော့။ ဒါမျိုးလည်း အဖြစ်မခံနိုင်ဘူး။ ဒါကြောင့် သူတို့ ဘာမှမလုပ်သေးခင်မှာ ကျုပ်တို့က လက်ဦးအောင် ကြိုတင်ရှင်းပစ်မှ ဖြစ်မယ်”

“ဒါကတော့ အမေရိကန်က စစ်လိုလားတဲ့လူတွေ ကြေးကြော်နေကျ လေသံမျိုးပါပဲ။ ဒီမယ်...ခင်ဗျားက ဒီနေရာမှာ ပါးကွက်အာဏာသား အလုပ်ဝင်လုပ်သလို ဖြစ်နေတယ်။ ဆောင့်ထိန်းအပ်တဲ့လူကျင့်ဝတ်တွေကို လျစ်လျူရှုရာလည်း ရောက်တယ်ဗျ”

“ကျုပ်ကတော့ ဒီလိုမယူဆဘူး။ ကျုပ်ကအမှန်ကို လက်တွေ့ကျကျ သုံးသပ်တဲ့သဘောပဲ။ အခွင့်အရေးရတုန်းရခိုက်မှာ အသုံးပြုတာ မှန်တယ်လို့ ထင်တယ်။ သူတို့ဆီက နျူကလီးယားသိပ္ပံပညာရှင်တွေကို သက်သင်ရှင်းလင်းပစ်လိုက်တာ အကောင်းဆုံးပဲ ဒီလိုလုပ်တဲ့အခါ ဘေးကလူငါးသိန်းလောက် ပါသွားလိမ့်မယ်။ ဒါကို ကျုပ်က ခင်ဗျားလိုပဲ မလိုလားဝါဘူး။ သို့ပေမဲ့ အားလုံးကို ခြုံကြည့်မယ်ဆိုရင် တခြားနည်းလမ်းမရှိတော့တဲ့အတွက် လူငါးသိန်းလောက် သေမှာကို ထည့်မစဉ်းစားနိုင်ဘူး။ ဇွတ်ပဲလုပ်ရမှာပဲ”

“ဒါတော့ ခင်ဗျားဘက်က အမြင်နဲ့ပြောနေတာပဲ။ 'လန်ချောင်း' မြို့ထဲ လူတွေအနေနဲ့ ဒီလိုဘယ်စဉ်းစားနိုင်ပါ့မလဲ။ နောက်အန္တရာယ်တစ်ခုကလည်း ခင်ဗျားတို့က ဒီကနေပြီး နျူကလီးယားခုံးပျံလက်နက် ပစ်လွှတ်လိုက်တာနဲ့ အမေရိကန်နဲ့ ဆိုဗီယက် ရုရှားတို့ထိပ်တိုက်ပဋိပက္ခဖြစ်မလာဘူးလို့ မဆိုနိုင်ဘူး”

“ဒါကိုလည်း ကျုပ်တို့က ထည့်စဉ်းစားပြီးပြီ။ အထူးကျွမ်းကျင်သူ ပါရဂူတွေရဲ့ ခန့်မှန်းချက်အရ ရုရှားတွေက ဆူဆူညူညူနဲ့ ကန့်ကွက်ကြွေးကြော်အရေးဆိုလိမ့်မယ်။ ဒါပေမဲ့ အဲဒါထက် ပိုပြီး ဘာမှလုပ်မှာမဟုတ်ဘူး။ သူတို့နဲ့ ဒီက အင်အားကြီးကွန်မြူနစ်နိုင်ငံတို့ဟာ သဘောတရားရေးရာ ပဋိပက္ခကြောင့် မူလကချုပ်ဆိုထားတဲ့အပြန်အလှန် ကာကွယ်ရေးစာချုပ်ကိုလည်း ရုရှားတွေက ဖျက်ပစ်လိုက်ပြီး သူတို့ကိုယ်တိုင်က ဒီကွန်မြူနစ်နိုင်ငံ

ပြီးနဲ့ ထိပ်တိုက်တိုးနေရမှာကို ဖိုးရိမ်နေကြတယ်။ သူတို့နှစ်နိုင်ငံက နယ်စပ် ချင်းလည်း ဆက်နေတယ်မဟုတ်လား။ ဒါကို အသာထားပါဦး။ အခုနေ ကျုပ်တို့က ကြိုတင်တားဆီးကာကွယ်မှုမလုပ်ရင် ကွန်မြူနစ်တွေက တစ်နှစ် အတွင်း တစ်နည်းနည်းနဲ့ ကျူးကျော်ရန်စလားမှာ သေချာတယ်။ တစ်နည်း အားဖြင့် ကျုပ်တို့ရဲ့အင်အားကို အကဲစမ်းကြည့်တဲ့ သဘောလည်းဖြစ်တယ်။ ကျုပ်တို့ဘက်က အင်အားနည်းနေရင် သူတို့က ရှေ့တစ်လှမ်းတိုးလာလိမ့် မယ်။ နောက်ငါးနှစ်အတွင်း ကျုပ်တို့က ဘယ်လိုမှ မတတ်နိုင်တဲ့အခြေအနေ ချိုး ရောက်သွားမယ်။ တကယ်အကျဉ်းကျဉ်းကလေးယား စစ်ပွဲကြီးဖြစ်လာ လိမ့်မယ်”

‘ကော်မင်’သည် မယုံကြည်နိုင်ဟန်ဖြင့် ခေါင်းခါလိုက်သည်။

“အလွန်ကောင်းတဲ့ မဟာဗျူဟာနည်းပါပဲလား။ ဒါကို ဘယ်သူ့ရဲ့ ဦးနှောက်ဉာဏ်နှင့် ဖန်တီးလိုက်တာလဲ။ ခင်ဗျားပဲလား”

“ဗဟိုထောက်လှမ်းရေး (စီအိုင်အေ)အဖွဲ့က လူတွေက စတင်ခဲ့တယ်”

ဒီလျှို့ဝှက်စီမံကိန်းမှာ ပါဝင်တဲ့လူတွေက ဘယ်နှစ်ယောက်ရှိသလဲ”

“လုံလောက်တဲ့ အင်အားရှိပါတယ်။ စီမံကိန်းကို ဘယ်အဖွဲ့အစည်း က စတင်ခဲ့တယ်ဆိုတာ သိပ်အရေးမကြီးဘူးလို့ ကျုပ်ယူဆတယ်။ ကျုပ် ကိုယ်တိုင်က မှန်တယ်ထင်လို့ စွန့်စားပြီး အကောင်အထည်ဖော်ဖို့ အဆင် သင့်ရှိတယ်”

ခင်ဗျားကတော့ အကြောင်းတစ်ခုခုရှိတယ်ဆိုရင် အနစ်နာခံ စွန့်စား တတ်တယ်ဆိုတာ ကျုပ်သိပါတယ်။ အခုဟာက ခင်ဗျားဟာ သေရင်တောင် အာဇာနည်သူရဲကောင်းဘွဲ့ တံဆိပ်လိုချင်လို့လုပ်တာနဲ့တူနေတယ်”

‘ကော်မင်’က ဝေဖန်သလိုပြောလိုက်ရာ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ‘ဂစ်ဆင်’က...

“အဲဒါတော့ ကျုပ်ကခင်ဗျားနဲ့ အငြင်း... ဘူး”ဟု ပြန်ပြောလေ သည်။

ထိုအချိန်၌ ‘ကော်မင်’ကိုယ်တိုင်က ဝင်ပန်းနှမ်းနယ်နေပြီဖြစ်၍ ဆက် လက်ငြင်းခုံချင်စိတ် မရှိတော့ချေ။

“ကောင်းပါပြီ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး။ ဒါကိုထားလိုက်ပါတော့ အခု ကျုပ်အနေ နဲ့ ခင်ဗျားဆီက အကူအညီတောင်းပါရစေ။ ကျုပ်ရဲ့အတွင်းရေးမှူး အမျိုး

သမီးဟာ ဒီကိစ္စတွေအကြောင်း ဘာမှမသိရဘူး။ ဒါကြောင့် သူကိုတော့ ပြန်လွှတ်လိုက်စေချင်ပါတယ်။ သူ့အနေနဲ့ခင်ဗျားတို့ရဲ့စီမံကိန်းကို ဘယ်လိုမှ လည်း အနောက်အယှက်ပေးနိုင်တာမဟုတ်ဘူး။ သူ့ကိုတော့ ကျုပ်က ဘာမှ မဖြစ်စေချင်ဘူးဗျ။ မတော်တဆဖြစ်တာမျိုးတောင် မဖြစ်စေချင်ဘူး”

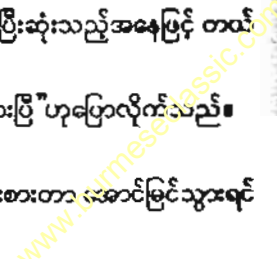
“ခင်ဗျားက တော်တော်ခက်တာပဲကိုး။ ဘာလဲ ကျုပ်က ခင်ဗျားတို့ နှစ်ယောက်စလုံးကို သုတ်သင်ကွပ်မျက်ပစ်မယ်ထင်လို့လား။ ဒီမယ်...ကျုပ် အနေနဲ့ အခုချက်ချင်းတောင် ခင်ဗျားကို ပြန်လွှတ်လိုက်နိုင်တယ်။ ခင်ဗျား က အမေရိကန်ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီးဌာနကိုသွားပြီး ဒီအကြောင်းတွေကို ခင်ဗျားပြောချင်တဲ့သူကို သွားပြောရင်လည်း ကျုပ်က ကန့်ကွက်စရာမရှိ ဘူး။ ဒါပေမဲ့ ခင်ဗျားပြောတာတွေကို ဘယ်သူကမှ ယုံကြည်မှာ မဟုတ်ဘူး။ ဝတ်ကျောတမ်းကျောသဘောလောက်သာ ခင်ဗျားကို လက်ခံတွေ့ဆုံပြီး ခင်ဗျား လည်းပြန်သွားရော သူတို့က ခင်ဗျားကို သူတို့ဌာနမှာ နေ့စဉ်နဲ့အမျှ တွေ့ကရာတွေလာပြောတဲ့ စိတ်မနဲ့သူတွေစာရင်းထဲ ထည့်မှတ်ထားလိုက် မှာပဲ။ ဒီကမ္ဘာကြီးမှာ အစိုးရဌာနတွေကိုသွားပြီး တွေ့ကရာသတင်းပေး ပြောဆိုတတ်တဲ့ စိတ်မနဲ့သူတွေ အများကြီးရှိတယ်ဗျ။ ကျုပ်ကိုယ်တိုင် သိခဲ့တဲ့အကြောင်းတစ်ခု ပြောပြမယ်...တစ်ခါတုန်းက ဝါရှင်တန်မြို့မှာ အထက်လွှတ်တော်(ဆီနိတ်)အမတ်တစ်ဦးက ရုရှားတွေက မက္ကဆီကိုနယ် စပ်မှာ စစ်စခန်းတည်ဆောက်ပြီး အမေရိကန်ကို ကျူးကျော်ဝင်တိုက်ဖို့ လုပ်နေကြပြီကို ကျုပ်တို့ထံဌာနချုပ်ကပြောတယ်။ တကယ်တော့ လုံးဝ မဟုတ်ပါဘဲ သူ့ဟာသူ စိတ်ချပေါက်ပြီး ပြောတာဖြစ်နေတယ်။ ဒါတွေ ပြောရရင် အများကြီးပါပဲ။ ကျုပ်က အထက်ကပေးတဲ့ အမိန့်အတိုင်းသာ လိုက်နာဆောင်ရွက်တဲ့လူဖြစ်တယ်။ ခင်ဗျားက ကျုပ်ကိုလာပြီး လူသတ် သမားလို့ စွပ်စွဲလို့မရဘူး။ ကိုင်း...ဒါလောက်ပါပဲ”

ဤတွင် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးသည် တွေ့ဆုံခြင်း ပြီးဆုံးသည့်အနေဖြင့် တယ် လီဖုန်းကို ကောက်ကိုင်ကာ...

“ဟေ့...ငါ့တို့ ဒီမှာစကားပြောလို့ ပြီးသွားပြီ”ဟုပြောလိုက်သည်။

‘ကော်မင်’ကမူ မကျေမချမ်းဖြစ်ဟန်နှင့်

“ကျုပ်သားပေါလ် အနေနဲ့ သူလုပ်ဖို့ကြိုးစားတာ အောင်မြင်သွားရင်

လည်း အကောင်းသား”ဟု ပြောလိုက်သည်။

“ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကျုပ်တို့မှန်တယ်ဆိုတာ သမိုင်းကသက်သေပြပါလိမ့်မယ်”

ဗိုလ်ချုပ်ကြီးကပြောပြန်ရာ ‘ကော်မင်’သည် ခေါင်းခါပြလေသည်။

“သမိုင်းကသက်သေပြတာကို စောင့်ကြည့်ဖို့က ဟိုအချိန်ကျတော့ ဘယ်သူမှ အသက်ရှင်ပြီး ကျန်တော့မှာ မဟုတ်ဘူး”

(၃)

‘ပီလ်ကင်ဆင်’သည် နားကြပ်များကို ဖြုတ်၍ သူ၏ရှေ့တွင်ရှိနေသော ‘ရိုကော်ဒါ’အသံဖမ်းစက်ကို ပီတိလိုက်သည်။ သူသည် ‘ကော်မင်’နှင့် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ‘ဂစ်ဆင်’တို့ စကားပြောနေစဉ် တခြားအခန်းတစ်ခန်းမှ ‘ရိုကော်ဒါ’စက်ဖြင့် အသံဖမ်းယူခဲ့ခြင်းဖြစ်လေသည်။

သူသည် တယ်လီဖုန်းကို ကောက်ကိုင်၍ သူ၏လက်ထောက် ‘ဆလွန်း’ ဆိုသူအား ညွှန်ကြားချက် ပေးလေသည်။

“ဟေ... ‘ကော်မင်’ က ဗိုလ်ချုပ်ကြီးနဲ့ စကားပြောပြီသွားပြီ။ မင်းတသူကို သွားခေါ်ပြီး စစ်ဆေးမေးမြန်းတဲ့အခန်းမှာ လောလောဆယ်သွားထားလိုက်ပါ။ သူ့ကို စခန်းပြန်မပို့ခင် ငါမေးမြန်းစရာတွေ ရှိသေးတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့... ကောင်းပါပြီ ဆရာ”

တစ်ဖက်မှ ‘ဆလွန်း’ ဆိုသူက ပြန်ပြောလိုက်သည်။

‘ပီလ်ကင်ဆင်’သည် ‘ရိုကော်ဒါ’စက်မှ အသံသွင်း ‘တိတ်ခွေ’ကို ထုတ်ယူပြီးနောက် ‘တိတ်ခွေ’များထားသည့် သီးသန့်အခန်းတွင် အကုန်ယူသွားပြီးမှ ‘တိတ်ကူး’တစ်မျိုးရလာပြန်သဖြင့် ‘တိတ်ခွေ’ကို သူ၏ အင်္ကျီအိတ်တွင်းသို့ ထည့်လိုက်သည်။ မူလက ‘တိတ်ခွေ’ဖြင့် အသံဖမ်းယူထားချက်များကို လက်နှိပ်စက်ဖြင့်ရိုက်ရန် ရည်ရွယ်သော်လည်း ယခုတော့ ဗိုလ်မှူးနှင့် တိုင်ဝင်ဆွေးနွေးပြီးမှသာ လိုအပ်သလိုဆက်လုပ်မည်ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

အသံဖမ်းယူနေစဉ် နားကြပ်ဖြင့် နားထောင်နေရာသဖြင့် မိမိတို့လျှို့ဝှက် စီမံကိန်းအကြောင်း 'ကော်မင်'က မည်မျှအထိ သိနေကြောင်းကို ရိပ်စား မိသော်လည်း 'ဝီလ်ကင်ဆင်'အနေဖြင့် အထူးတလည် စိုးရိမ်မိခြင်းမဖြစ် မိချေ။ 'ကော်မင်'သည် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးအား သူပြောခဲ့သလောက်သာ သိပြီး ထို့ထက်ပို၍ကား မသိဟု 'ဝီလ်ကင်ဆင်'က ယုံကြည်သောကြောင့် ဖြစ်လေ သည်။

သို့ဖြစ်လင့်ကစား...မိမိအနေဖြင့် 'ကော်မင်'သည် မည်သို့မည်ပုံ လျှို့ဝှက်ချက်များကို သိရှိခဲ့ကြောင်းကို လိုက်လံစုံစမ်းရမည်ဟုလည်း 'ဝီလ် ကင်ဆင်'က တွေးမိသည်။ မိမိတို့၏ လုံခြုံရေးအစီအစဉ်များကိုလည်း ပိုမို ကောင်းမွန်လုံခြုံအောင် ပြုပြင်ရမည်ဖြစ်သည်။ ထိုကိစ္စများနှင့်ပတ်သက်၍ ဗိုလ်မှူးအနေဖြင့် အစီအစဉ်သစ်များ စိတ်ကူးပြီးသား ဖြစ်ကောင်းဖြစ်ပေ လိမ့်မည်။

ဗိုလ်မှူး(မေဂျာ)ကလည်း လူတစ်မျိုးဖြစ်သည်။ သူ လက်ရှိတာဝန် ထမ်းဆောင်နေသော ရာထူးတွင် အလွန်ကျေနပ်သာယာနေသူ ဖြစ်သည်။ သူ၏အရည်အချင်းကတော့ ဆိုဖွယ်မရှိ။ တစ်ချိန်က 'ဌာတီမာလာ'ကျွန်း အရေးအခင်းတစ်ခု၌ ဗိုလ်မှူး၏ ကြံ့ရည်ဖန်ရှည်ကောင်းမှုကြောင့် အောင်မြင် မှုကြောင့် နာမည်ကြီးသွားရာ လက်ရှိထောက်လှမ်းရေး ညွှန်ကြားရေးမှူး အငြိမ်းစားယူလျှင် ဗိုလ်မှူးကပင် ညွှန်ကြားရေးမှူးရာထူးကို ရရှိလိမ့်မည် ဟု သတင်းများ ထွက်ပေါ်ခဲ့သည်။ လက်အောက်ငယ်သား အများစုက လည်း ဗိုလ်မှူးကို ထောက်ခံကြသည်။ ထိုအချိန်၌ ဗိုလ်မှူးသည် စစ်မှုထမ်း သက် နှစ်ပေါင်းနှစ်ဆယ်ပင် ရှိနေပြီဖြစ်သည်။

သို့ရာတွင် နောက်ပိုင်းတွင် ထင်သလိုဖြစ်မလာချေ။ ညွှန်ကြားရေးမှူး အငြိမ်းစားယူလိုက်ချိန်တွင် သမ္မတကြီးက တစ်မျိုးဆုံးဖြတ်လိုက်သော ကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်။ သမ္မတကြီးအနေဖြင့် ညွှန်ကြားရေးမှူးသစ်သည် အုပ်ချုပ်မှုနှင့် စီမံခန့်ခွဲမှုရေးတွင် ကျွမ်းကျင်ရုံမက သံတမန်နည်းဖြင့် ဆက် ဆံရေးပါ ကျွမ်းကျင်သော ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးဖြစ်သင့်သည်ဟု ယူဆခဲ့သည်။ ထို့ပြင် ပြည်သူလူထုအများစုက ယုံကြည်ကိုးစားသူလည်း ဖြစ်ရမည်ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်သဖြင့် နောက်ဆုံးတွင် ဗိုလ်မှူးသည် ထိုအရည်အချင်းများ

မပြည့်စုံဟုဆိုကာ ညွှန်ကြားရေးမှူးနေရာကို မရခဲ့ချေ။

အကယ်၍သာ ဗိုလ်မှူးသည် ရာထူးတိုးမြှင့်ခြင်း ခံရပြီး ထောက်လှမ်း ရေးအကြီးအကဲ (ညွှန်ကြားရေးမှူး)ဖြစ်လာပါက လက်ရှိလျှို့ဝှက်စီမံကိန်း ကို တီထွင်စိတ်ကူးပါမည်လောဟု 'ဝီလ်ကင်ဆင်'က စဉ်းစားမိလေသည်။ ဗိုလ်မှူး၏ပင်ကိုစရိုက်အရ မည်သည့်လုပ်ငန်းတွင်မဆို ထိပ်ဆုံးနေရာမှ နေ၍လုပ်ချင်သည့် ဝါသနာရှိသည်။ ထို့ကြောင့်သာလျှင် ယခု ဒုံးပျံလက်နက် စခန်း တည်ဆောက်ရေးစီမံကိန်းကို တီထွင်ကြံစည်ခဲ့ခြင်းပေလော။

'ဝီလ်ကင်ဆင်'သည် ဆက်သွယ်ရေးဌာန၌ တာဝန်ကျနေသူအား သူ့ရှိ မည့်နေရာကို ပြောခဲ့ပြီးနောက် ပြင်ဘက်ထွက်ရန် လျှောက်လာရာ တံခါး အနီးသို့အရောက်တွင် 'နော့စ်'ဆိုသူက သူ့အားတား၍ စကားပြောလေ သည်။

'နော့စ်'ဆိုသူကား အသတ်(၂၇)နှစ်အရွယ် ဗလကောင်းတောင်းနှင့် ထောက်လှမ်းရေး 'အေးဂျင့်'(သူလျှို့)တစ်ဦးဖြစ်ပြီး အဆောက်အအုံ၏ လုံခြုံ ရေးတာဝန် ယူနေရသူဖြစ်သည်။

'နော့စ်'သည် 'ဝီလ်ကင်ဆင်'အား တားဆီး၍ စကားပြောခြင်းမှာ သူ့ အနေဖြင့် အခက်အခဲပြဿနာတစ်ခုရှိနေသောကြောင့် အကြံတောင်းရန် ဖြစ်လေသည်။

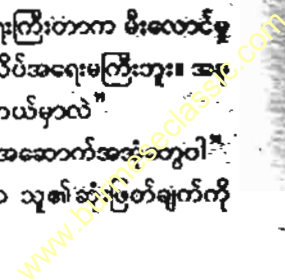
'နော့စ်'က လုံခြုံရေးတာဝန်ခံအဖြစ် ထိုနေ့အဖို့ လုံခြုံရေးအစောင့်အဖြစ် လူသုံးဦးအား တာဝန်ချထားခဲ့ရာ သုံးဦးအနက် 'လင်းဆေး'ဆိုသူတစ်ယောက် က ဖျားပြီး ဝမ်းကိုက်နေသဖြင့် သူ့နေရာတွင် လူစားထိုးလဲပေးရန် လိုအပ် ကြောင်း တင်ပြလေသည်။

'ဝီလ်ကင်ဆင်'သည် ပြင်ဘက်ထွက်ခါနီး စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်ရ သည်ကို စိတ်တိုလာလေသည်။

"ဟေ့...ဒီမှာ လုံခြုံရေးနဲ့ပတ်သက်ပြီး အရေးကြီးတာက မီးလောင်မှု ကာကွယ်ရေးပဲ ဖြစ်တယ်ကွ။ တခြားဟာ ဘာမှသိပ်အရေးမကြီးဘူး။ အခု မင်းပြောတဲ့ 'လင်းဆေး'တာဝန်ကျတဲ့နေရာက ဘယ်မှာလဲ"

"မော်တော်ကားဂိုဒေါင်တွေနဲ့ ပြင်ဘက်ကအဆောက်အအုံတွေပါ။"

'နော့စ်'က ပြန်ပြောလျှင် 'ဝီလ်ကင်ဆင်'က သူ၏ဆုံးဖြတ်ချက်ကို

ပေးလေသည်။

“ကောင့်ပြီ၊ ဝင်းအတွင်း ကင်းလှည့်တာဝန်ကျတဲ့လူကို ပြန်ခေါ်ပြီး အတွင်းဘက်မှာ ညစောင့်တာဝန်ချထားလိုက်။ သူကလည်း ဒါကို ကန့်ကွက်မှာ မဟုတ်ဘူး။ မူလက ညစောင့်ကျတဲ့လူကို နှစ်နာရီတစ်ကြိမ် ပြင်ဘက်က အဆောက်အအုံတွေ ကင်းလှည့်ကြည့်ဖို့ တာဝန်ပေးလိုက်”

“ဟုတ်ကဲ့ခင်ဗျ။ ဒီအတိုင်းပဲ လုပ်လိုက်ပါ့မယ်”

‘နောက်’က ညွှန်ကြားချက်ရသဖြင့် ကျေနပ်သွားသလိုဖြစ်လျက် ပြန်ပြောပြီးနောက် ‘ဝိလ်ကင်ဆင်’သည် ပြင်ဘက်သို့ ထွက်ခဲ့လေသည်။

ပြင်ဘက်တွင်ကား ဆီးနှင်းတွေကျနေပြီး အလွန်အေးလက်ရှိလေသည်။

‘ဝိလ်ကင်ဆင်’သည် ဂျစ်ကားပေါ် ဖုံးအုပ်ထားသော ‘တာလပတ်’ကို ဖယ်ပစ်လိုက်ပြီးနောက် ကားပေါ်တက်ကာ စက်နှိုး၍ မောင်းထွက်လေသည်။ သူသွားမည့်နေရာကား ‘ဟိုးလ်’ဟု လျှို့ဝှက်သင်္ကေတအမည်ပေးထားသော နေရာပင် ဖြစ်သည်။

‘ဝိလ်ကင်ဆင်’သည် ‘ဟိုးလ်’ခေါ်နေရာသို့ အကြိမ်ပေါင်းများစွာ ရောက်ခဲ့ဖူးရာ ရောက်တိုင်းရောက်တိုင်း သူ၏စိတ်ထဲ၌ရင်သပ်ရွှေမော အံ့ဩခြင်း ဖြစ်မိလေသည်။ ယင်းအစာဆက်အအုံအတွင်း၌ရှိသော လက်နက်၏ အုံမခန်းပွယ်ရာ ဖျက်ဆီးချေမှုန်းနိုင်စွမ်း အင်အားအကြောင်းတွေးမိပြီး အံ့ဩခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

ဤလျှို့ဝှက်ခုံးပျံစခန်းနှင့် လက်နက်အဆင်သင့်ဖြစ်အောင် ကြိုးပမ်းစွမ်းဆောင်နိုင်ခဲ့သည်မှာ ဗိုလ်မှူး၏ ကြံရည်ဖန်ရည်အစွမ်းကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်။

တိုက်ပွဲတော်ရှိ အမေရိကန်သံရုံး တိုးချဲ့အဆောက်အအုံတွင် ဗိုလ်မှူးကရုံးခန်းပွင့်ကာ စီအိုင်အေ ထောက်လှမ်းရေးဌာနချုပ်ပြုလုပ်၍ စတင်ကြံစည်ခဲ့ခြင်းဖြစ်လေသည်။

သူတစ်ဦးတည်း၏ စိတ်ကူးဉာဏ်ဖြင့် တီထွင်ဖန်တီးခဲ့သော ဤလျှို့ဝှက်စီမံကိန်းကို ဗိုလ်မှူးသည် တောက်လျှောက်မနားမနေ ကြိုးစားခဲ့ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ဂျပန်အစိုးရနှင့် အသေးစိတ်ညှိနှိုင်းဆက်သွယ်ရေး တာဝန်ကိုမူ

ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ‘ဂစ်ဆင်’နှင့် အမေရိကန်သံရုံးမှ သံတမန်များက ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြရသည်။ ဂျပန်အစိုးရအာဏာပိုင်များနှင့် ညှိနှိုင်းခဲ့ရသည်မှာလည်း လေ့လာကျင့်သုံး ခက်ခက်ခဲခဲလုပ်ခဲ့ရလေသည်။

ယင်းသို့ ဂျပန်အစိုးရနှင့် လျှို့ဝှက်ညှိနှိုင်း၍ သဘောတူညီမှုရရှိပြီး တော့မှ ဂျပန်ပြည်မြောက်ပိုင်း လူသူအရောက်အပေါက်နည်းသော ဤသေတ္တာတွင် တည်ဆောက်ရေးလုပ်ငန်းစတင်ပြုလုပ်ကြရာ အောက်တိုဘာလအထိ တည်ဆောက်ရေးလုပ်ငန်းခရီးမတွင်ကျယ်လှသေးချေ။ သို့သော် ဗိုလ်မှူးကိုယ်တိုင်က အတင်းအကျပ် တွန်းအားပေးမှုကြောင့် နောက်ပိုင်းတွင် လုပ်ငန်းတွေ သွက်လက်လျင်မြန်လာခဲ့သည်။

ဗိုလ်မှူး၏ ရည်ရွယ်ချက်က နှစ်ဆန်းပြီး ဇန်နဝါရီလကုန်လျှင် နှုတ်ကလီးယားခုံးပျံပစ်လွှတ်လိုက်ရန်အတွက် အဆင်သင့်ရှိနေရန်ပင် ဖြစ်သည်။

စခန်းတည်ဆောက်ရေးတွင် အုတ်မြစ်ချပြီး ‘ကွန်ကရစ်’လုပ်ငန်းများ စတင်ခြင်း ‘အိလက်ထရစ်’နှင့် လျှပ်စစ်ပစ္စည်းများ တပ်ဆင်ဆက်သွယ်ခြင်း၊ လောင်စာဆီသိုလျှောင်ရန် တိုင်ကီ(ကန်)များတည်ဆောက်ခြင်းတို့အစ ဗိုလ်မှူးကိုယ်တိုင်ကြီးကြပ်ကွပ်ကဲခဲ့လေသည်။ နှုတ်ကလီးယားခုံးပျံပစ်လိုက်နက်ပြီးစီးလျှင် လက်တွေ့ပစ်လွှတ်ရမည့်လူများ စိစစ်ရွေးချယ်ခြင်းကိုလည်း ဗိုလ်မှူးကပင် ဦးစီးဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။

ခုံးပျံလက်နက် တပ်ဆင်ထားရှိသည့် အဆောက်အအုံကိုလည်း လျှို့ဝှက်သင်္ကေတဖြင့် ‘ဟိုးလ်’ဟု အမည်ပေးခဲ့လေသည်။

ယခုဆိုလျှင် အားလုံးအဆင်သင့်ဖြစ်နေလေပြီ။ နှုတ်ကလီးယားခုံးပျံလက်နက်ကို ပစ်လွှတ်နိုင်တော့မည်ဖြစ်သည်။

‘ဝိလ်ကင်ဆင်’သည် လုံခြုံရေးဌာနတွင် စောင့်နေသူများအား သူ၏စိစစ်ရေးကတ်ပြားကို ထုတ်ပြလိုက်ပြီး ဝင်ခွင့်ရတော့မှ ဓာတ်လှေကားဖြင့် ခုံပျံပစ်လွှတ်ရေး ထိန်းချုပ်မှုစခန်းသို့ ဆက်သွားလေသည်။

နှုတ်ကလီးယားခုံးပျံကြီးကို တပ်ဆင်ထားရှိသည့်နေရာကား အလျားပေတစ်ရာတစ်ဆယ်၊ အချင်းဆယ်ပေရှိသော ‘ပလက်ဖောင်း’စင်မြင့်ကြီးတစ်ခုပင်ဖြစ်သည်။

‘ဝိလ်ကင်ဆင်’သည် သူ့စိစစ်ရေးကတ်ပြားကို လုံခြုံရေးအစောင့်တစ်ဦး

အား ထုတ်ပြလိုက်ပြီးနောက် ခုံးပျံကြီးရှိရာ 'ပလက်ဖောင်း' စင်မြင့်ပေါ်သို့ တက်သွားလေသည်။ ထိုနေရာတွင် ကျွမ်းကျင်သူ အလုပ်သမားများက အပြီးသတ်မွမ်းမံအချောကိုင်ခြင်းများကို ပြုလုပ်လျက်ရှိလေသည်။ 'ဝီလ်ကင်ဆင်' သည် သူ့ကိုယ်တိုင် ခုံးပျံလက်နက်ကြီးကို ကြည့်ရှုလိုသဖြင့် ဤနေရာ သို့လာခဲ့ခြင်းဖြစ်လေသည်။

အစီအစဉ်အရ နောက်လေးဆယ့်ငါးနာရီကြာလျှင် လျှပ်စစ်ဓာတ်လှေကားများ ခုံးပျံလက်နက်ကြီးအား 'ပလက်ဖောင်း' စင်မြင့်မှတစ်ဆင့် ပစ်လွှတ်ရမည့်နေရာအမိုးပေါ်သို့ တွန်းတင်သယ်ဆောင်သွားမည် ဖြစ်သည်။

တကယ်တမ်းပစ်လွှတ်လိုက်လျှင် 'ဟိုက်ဒရိုဇင်' ဓာတ်နှင့် နိုက်ထရိုဂျင်... တက်ထရိုဆိုက် ဓာတ်များ ရောပြွမ်းပေါင်းစပ်သည့်အင်အားဖြင့် ခုံးပျံကြီးကောင်းကင်သို့ ပျံတက်သွားချိန်တွင် ပထဝီမြေကြီးပါ တုန်ခါသွားအောင် ပြင်းထန်လှသော အရှိန်အဟုန်ဖြင့် တက်သွားမည်ဖြစ်လေသည်။

'ဝီလ်ကင်ဆင်' သည် တဖန်တပြန်ပေးမောကြည့်ရင်း ကျောချမ်းသွားသလိုခံစားမိလေသည်။ နျူကလီးယား ခုံးပျံလက်နက်ကြီး၏ အံ့မခန်းစွယ်ရာ ချေမှုန်းဖျက်ဆီးနိုင်သည့် အင်အားပမာဏကို တွေးပြီး ကျောချမ်းမိခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ခဏမျှကြာသော် သူသည် ပြန်လှည့်ထွက်လာပြီး သက်ဆိုင်ရာလုံခြုံရေးအစောင့်များအား သူ၏စိစစ်ရေးကတ်ပြားကို ထုတ်ပြကာ 'ပစ်လွှတ်ရေးထိန်းချုပ်စခန်း' ရှိရာသို့ ဆက်သွားလေသည်။ ထိုနေရာတွင်ကား 'အီလက်ထရွန်နစ်' ဆက်သွယ်ရေးကိရိယာများ၊ ကွန်ပျူတာစက်များ အမြောက်အမြား ရှိလေသည်။ ဤသည်မှာလည်း ဗိုလ်မှူး၏စီစဉ်ထားချက်ပင် ဖြစ်သည်။

ခုံးပျံကြီးပစ်လွှတ်လိုက်ပြီးနောက် ပစ်မှတ်ဖြစ်သော ကွန်မြူနစ်နိုင်ငံကြီး၌ ထိရောက်မှုအခြေအနေကို ထိုနိုင်ငံရှိ မိမိတို့၏ အေးဂျင်း(သူလျှို)ထံမှ ဆက်သွယ်သတင်းပို့ချက်များ ချက်ချင်းသိရှိနိုင်ရန် ဗိုလ်မှူးက ကြိုတင်စီစဉ်ထားခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ဗိုလ်မှူးသည် 'ကွန်ပျူတာ' ဆက်သွယ်ရေးစက်တစ်ခုတွင် တာဝန်ကျနေသူ ဆက်သွယ်ရေးသမားတစ်ဦးအနီး၌ရပ်ပြီး စစ်ဆေးကြည့်ရှုနေရာ 'ဝီလ်ကင်ဆင်' လည်း မလှမ်းမကမ်းမှ စိတ်ရှည်စွာ ရပ်စောင့်နေလိုက်သည်။

ဗိုလ်မှူးသည် 'ကွန်ပျူတာ' စက်မှ အလိုအလျောက် ထွက်ပေါ်လာသော စာတမ်းနှင့် သင်္ကေတများကို ဖတ်ကြည့်ပြီးမှ 'ဝီလ်ကင်ဆင်' ရှိရာသို့ လျှောက်လာလေသည်။ ထိုအခိုက်မှာပင် တပည့်တစ်ဦးက တယ်လီဖုန်းတစ်ခုကို ယူလာပေးသဖြင့် ဗိုလ်မှူးသည် နားထောင်ပြီးနောက် အမိန့်တစ်ခုတစ်ရာ ပြန်ပေးလိုက်သည်။ ထိုနောက် 'ဝီလ်ကင်ဆင်' ကို ဖြတ်ကျော်၍ သူ၏သီးသန့်အခန်းသို့ ဆက်လျှောက်သွားပြန်သည်။

'ဝီလ်ကင်ဆင်' လည်း ဗိုလ်မှူးနောက်မှ လိုက်သွားလေသည်။

ထိုအခန်းမှာ ဗိုလ်မှူးအတွက် အနားယူရန် သီးသန့်ပြုလုပ်ထားသော အခန်းပင်ဖြစ်သည်။ အခန်းတွင်းသို့ရောက်လျှင် ဗိုလ်မှူးသည် ဖင်ဝန်းနွမ်းနွယ်ဟန်ဖြင့် ခုတင်ပေါ်တွင် ခြေပစ်လက်ပစ်ထိုင်ချလိုက်ပြီး သူ၏ဖိနပ်ကို လည်း ချွတ်ပစ်လိုက်သည်။

"ဒီကနေတော့ တကယ်ပင်ပန်းတဲ့နေ့ပါပဲ။ လှေလာရေးအဖွဲ့က လာကြည့်ပြီး ညနေသုံးနာရီကျော်မှ ပြန်သွားကြတယ်။ အရေးထဲ ဗိုလ်မှူးကြီးက ကျုပ်တို့ရဲ့လုပ်ငန်းတွေအကြောင်းကြားသလို အရှည်ကြီးရှင်းပြနေသေးတယ်။ အော်... ဒါထက် 'ဝီလ်ကင်ဆင်' ခင်ဗျားမှာ အိမ်ထောင်ရှိသလား"

ဗိုလ်မှူးက စတင်စကားပြောသဖြင့် 'ဝီလ်ကင်ဆင်' ကလည်း-

"တစ်ချိန်ကတော့ အိမ်ထောင်ရှိခဲ့ဖူးပါတယ်" ဟု အမှန်အတိုင်းပြန်ဖြေလိုက်သည်။

"နောက်တော့ ဘာဖြစ်သွားလို့လဲ"

"ကျွန်တော့်ဇနီးဟာ မော်တော်ကားမှောက်ပြီး သေသွားပါတယ်"

"သားသမီးကောရှိသလား"

"မရှိပါဘူး"

"အဲဒါတစ်မျိုးကောင်းတာပဲ။ သားသမီးရှိရင် အလွန်စိတ်ညစ်စရာကောင်းတယ်။ သားသမီးဆိုတော့ ကိုယ့်မှာရှိတာ ဘာမဆို သူတို့ကိုပေးရတယ်။ ပြီးတော့ မဟုတ်တာမဖြစ်အောင် ရင်တမမနဲ့ စိုးရိမ်နေရတာပဲ။ မိဘအနေနဲ့ ပညာသင်ပေးရပြီး သူတို့ဟန်ကျပန်ကျ ဖြစ်လာပါစေလို့ ငွေ့လင့်နေရတယ်။ ဒါပေမဲ့ သူတို့က ဒုက္ခပေးတာချည်းပဲ"

"ဒါဖြင့် ဗိုလ်မှူးမှာ သားသမီးရှိတယ်ထင်ပါရဲ့"

သည် သူ၏ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာဘဝအကြောင်း လုံးဝဆွေးနွေးပြောဆိုလေ့ မရှိသောကြောင့် မေးလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ သို့သော် ဗိုလ်မှူးက ကောင်းစွာပင် ပြန်ပြောလေသည်။

“နှစ်ယောက်ရှိတယ်ဗျ၊ သားတစ်ယောက်၊ သမီးတစ်ယောက်၊ အခုဆိုရင် ဆယ်ကျော်သက်အရွယ်ရောက်နေကြပြီ”

ဗိုလ်မှူးသည် ချက်ချင်းပင် ထိုစကားကို ဖြတ်လိုက်ပြီး လက်ရှိလုပ်ငန်းအကြောင်းကို ဆက်ပြောလေသည်။

“ဒီမှာတော့ ကျုပ်တို့အစီအစဉ်တွေအားလုံး အဆင်သင့်ပြီးနေပြီ။ ‘လန်ချောင်း’ မြို့မှာ သိပ္ပံပညာရှင်ကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့တွေ ဒီနေ့ပဲ စတင် ရောက်ရှိနေကြပြီလို့ သတင်းရတယ်။ သူတို့ရဲ့ ဝန်ကြီးချုပ်ကိုယ်တိုင် ကွန်ဇာရ်မှာ မိန့်ခွန်းပြောမယ်လို့လည်း ကြေညာထားတယ်”

“ဒီလိုဆိုရင် ‘ပစ်မှတ်’ က ကျွန်တော်တို့ မူလက ထင်ထားတာထက် ပိုပြီး ကြီးကျယ်နေမှာပေါ့”

“ဟုတ်တယ်၊ အလွန်ကြီးတဲ့ ‘ပစ်မှတ်’ ဖြစ်လိမ့်မယ်။ ဒါထက် ခင်ဗျား အနေနဲ့ ‘ပိုင်အိုနီယာ’ လူငယ်အဖွဲ့အကြောင်း သိသလား”

“အဲဒါ ကွန်မြူနစ်နိုင်ငံကြီးက ကလေးလူငယ်တွေကို စည်းရုံးဖွဲ့စည်း ထားတဲ့အဖွဲ့မဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ်၊ အဲဒီ ‘ပိုင်အိုနီယာ’ လူငယ်အဖွဲ့က သူတို့ဝန်ကြီးချုပ် ‘လန်ချောင်း’ မြို့ကို လာရောက်တာကို ဂုဏ်ပြုတဲ့အနေနဲ့ ပြည်နယ်အသီးသီးက ကလေးသူငယ် တစ်သိန်းလောက် ‘လန်ချောင်း’ မြို့မှာ လာရောက်စုရုံးပြီး ဂုဏ်ပြုကြလိမ့်မယ်ဆိုတယ်။ အဲဒါ ကျုပ်တို့ရဲ့ ဆေးကုန်း ‘ဘီယာဒွန်’ ရဲ့ လူက စုံစမ်းသတင်းရရှိထားတယ်။

“ဟုတ်လား”

ဤသို့ပြောရင်း ‘ဝီလ်ကင်ဆင်’ သည် စိတ်ထဲမှ တုန်လှုပ်ချောက်ချား သွားမိသဖြင့်...

“ကလေးသူငယ် တစ်သိန်းလောက်ရှိမယ်ဆိုတော့၊ ကျွန်တော်ရဲ့ ပစ်မှတ် ‘ဗဟို’ ကို နေရာရွှေ့ပြောင်းလို့ မဖြစ်နိုင်ဘူးလား” ဟုမေးလိုက်သည်။

“ကျုပ်တို့ပစ်လွှတ်မယ့်ဒုံးပျံလက်နက်ရဲ့ အင်အားပမာဏက နျူကလီး

ယားဝုံးအနေနဲ့ (၅) မီဂါတန်’ အင်အားရှိတဲ့အတွက် ‘ပစ်မှတ်’ ရဲ့ ဗဟိုနေရာ ကို နည်းနည်းရွှေ့ပြောင်းလို့ ဘာမှ အကြောင်းမထူးဘူး။ ဒီတော့ ကျုပ်တို့ လိုချင်တဲ့အတိုင်း သုတ်သင်ချေမှုန်းရာမှာ ကလေးတစ်သိန်းကိုပါ အပိုဆုရ တယ်လို့ သဘောထားလိုက်ရုံးပဲ”

ဗိုလ်မှူးက ဤသို့ပြောလိုက်ရာ ‘ဝီလ်ကင်ဆင်’ သည် သဘောမကျနိုင် ချေ။ ထို့ကြောင့်-

“အဲဒါ ခင်ဗျားဘယ်လိုသဘောရသလဲ” ဟု ဗိုလ်မှူးက ဆက်မေးလိုက် သောအခါ ‘ဝီလ်ကင်ဆင်’ သည် ခပ်ဘွင်းဘွင်းပင် ပြန်ပြောလေသည်။

“ကျွန်တော်တော့ သဘောမကျဘူး။ ကလေးငယ်တစ်သိန်းအစုလိုက် အပြုံလိုက်သေရမှာကို ဘယ်လိုလူကမှ ကြံစည်မှာမဟုတ်ဘူး”

“ကျုပ်တို့က သာမန်တွေမဟုတ်ဘူးဗျ။ သာမန်လူတွေလို တွေးခေါ် စဉ်းစားလို့လည်းမဖြစ်ဘူး။ ကျုပ်တို့အနေနဲ့ သာမန်လူတွေလိုသာ တွေးခေါ် နေရင် ဘာအလုပ်မှလည်း ဖြစ်မှာမဟုတ်ဘူး”

“အဲဒီအချက်ကို ခင်ဗျားသတိပြုဖို့လိုတယ်။ လောကမှာ မညာမတာ ရက်ရက်စက်စက်လုပ်မှ ဖြစ်မယ့်အလုပ်တွေ ရှိနေတယ်။ ဒီအလုပ်မျိုးတွေကို ကျုပ်တို့လို လူတွေကပဲ လုပ်ရတယ်။ မလုပ်မဖြစ်တဲ့အတွက်လည်း ကျုပ် တို့လူတွေဟာ ဘာကိုမှငဲ့ညှာ စဉ်းစားမနေဘဲ ဇွတ်ပဲ လုပ်ကြရတယ်။ ကျုပ်တို့ရဲ့ ထောက်လှမ်းရေးအေဂျင်စီမှာဆိုရင် အခုလို မလုပ်ချင်ဘဲနဲ့ ဒါမျိုး လုပ်ခိုရတဲ့လူတွေ အတော်များများ ရှိနေတယ်။ အခု ခင်ဗျားက ကျုပ်တို့ လုပ်မယ့်အလုပ်ကို သဘောမကျဘူးလို့ ပြောတယ်မဟုတ်လား”

“ဗိုလ်မှူးခင်ဗျား... ဒီကိစ္စကို ကျွန်တော် သဘောမကျသလို ဗိုလ်မှူး ကိုယ်တိုင်က စိတ်ထဲမှာ သဘောမကျဘူး။ မလုပ်ချင်ဘူး မဟုတ်လား”

“ဒီမယ် ‘ဝီလ်ကင်ဆင်’ ကျုပ် ရှင်းရှင်းပဲ ပြောမယ်။ ဒီစီမံကိန်းမှာ ကျုပ် သဘောမကျတာ၊ သဘောမကျတာနဲ့ ဘာမှမဆိုင်ဘူး။ ဒါက အဓိက မဟုတ်ဘူး။ ကျုပ်အနေနဲ့ ကလေးတွေ တစ်သိန်းကျော်သေအောင် ဘယ် မပစ်ချင်ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့... ဒီလိုကိစ္စမျိုးမှာ နှလုံးသားခံစားချက်နဲ့ သုံးသပ် လို့ မရဘူး။ တကယ့်လက်တွေ့ကျကျ သုံးသပ်ပြီး လိုအပ်တာကို လုပ်ရမှာ ပဲ။ နောက်ပြီး ဒီကလေးတွေကလည်း ရိုးရိုးကလေးတွေ မဟုတ်ဘူး။

“ပိုင်အိုနီယာလူငယ်အဖွဲ့ဝင် အလွန်တက်ကြွတဲ့ ကလေးတွေဖြစ်နေတယ်”

“ဝီလ်ကင်ဆင်”သည် ဘာမှ ပြန်မပြောဘဲ စဉ်းစားသုံးသပ်ကြည့်မိလေသည်။ ယခု ဗိုလ်မှူး၏ ပြောပြချက်များသည် မိမိအား ပုဂ္ဂလိကဝေဖန်တိုက်ခိုက်ခြင်းမဟုတ်ဘဲ စစ်မှုရေးရာလိုအပ်ချက်၌ နှလုံးသားခံစားချက်များ ထည့်မစဉ်းစားရဟူသော ယူဆချက်သာ ဖြစ်သည်ဟု သုံးသပ်မိလေသည်။

ဗိုလ်မှူးသည် ခုတင်ပေါ်မှ ထလိုက်သည်။

“ဒီကိစ္စမျိုးမှာ လက်တွေ့ကျကျ စဉ်းစားသုံးသပ်မှ ဖြစ်တာပျ။ အခု ကျုပ်တို့ရဲ့စစ်ချက် အကောင်အထည်ဖော်တာ ကိုးဆယ့်ကိုးရာခိုင်နှုန်းအောင် ခြင်သွားမယ်ဆိုရင် အင်အားကြီးကွန်မြူနစ်နိုင်ငံအဖို့ နျူးကလီးယားလက်နက် ထုတ်လုပ်မှုဟာ နှစ်ပေါင်းနှစ်ဆယ်လောက် နောက်ပြန်ဆုတ်သွားမယ်။ သူတို့က ကျုပ်တို့ကို ခြိမ်းခြောက်နိုင်တဲ့အန္တရာယ်လည်း မျောက်သွားလိမ့်မယ်”

ဗိုလ်မှူးက ဤသို့ပြောလိုက်သော်လည်း “ဝီလ်ကင်ဆင်”သည် မည်သို့မျှ ဘာဝင်မကျမိချေ။ ဗိုလ်မှူး၏ အတွေးအခေါ်ယူဆပုံ လုံးလုံးမှားနေသည်ဟု သာ ယုံကြည်မိလေသည်။ အဲဒါပစ္စယ်ကောင်းသည်ကား ဗိုလ်မှူးသည် သူတွေးခေါ်ယူဆပုံ မှန်သည်ဟု သူ့ကိုယ်သူ ယုံကြည်နေခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ အမှန်တော့ ဗိုလ်မှူးသည် သူ့ကိုယ်သူ လှည့်စားနေခြင်းသာ ဖြစ်သည်။

ဤသို့ ဆင်ခြင်သုံးသပ်မိသော်လည်း “ဝီလ်ကင်ဆင်”သည် ပါးစပ်က မည်သို့မျှ ဖွင့်မပြောဘဲ ဆိတ်ဆိတ်နေလိုက်ရာ ဗိုလ်မှူးက သူ၏ဆေးပြင်းလိပ်ကို မီးညှိရင်း ဆက်ပြောလေသည်။

“အရေးကြီးတာက အခု ကျုပ်ပြောတဲ့အကြောင်းတွေကို ဘယ်သူ့ဆီကိုမှ မပေါက်ကြားဖို့ဘဲ။ အဲဒါ သတိပြုပါ။ နောက်တစ်ခုက ဗိုလ်ချုပ်ကြီးနဲ့ ‘ကော်မင်’တွေ ဆုံစကားပြောတာကို အသံဖမ်းယူထားချက်တွေ လက်နှိပ်စက်ပြန်ရိုက်ထားတာတွေ ဘယ်မှာလဲ”

“အသံဖမ်းယူထားပေမဲ့ လက်နှိပ်စက်မရိုက်သေးပါဘူး”

“ဝီလ်ကင်ဆင်”က ပြန်ပြောလိုက်သည်။

“ဟုတ်လား၊ မရိုက်ရသေးဘူးလား။ ဒါပေမဲ့ ခင်ဗျားကိုယ်တိုင် အသံဖမ်းယူနေတုန်းက နားထောင်နေခဲ့တယ် မဟုတ်လား”

“ဟုတ်ပါတယ်၊ နားထောင်နေပါတယ်”

“ဝီလ်ကင်ဆင်”က ဤသို့ပြောရင်း ဗိုလ်ချုပ်ကြီးနှင့် ‘ကော်မင်’တို့ အပြန်အလှန်ပြောဆိုခဲ့ကြပုံကို အပြည့်အစုံ ဗိုလ်ချုပ်အား ပြောပြလိုက်လေသည်။

“အင်...လက်စသတ်တော့ ‘ကော်မင်’က လျှို့ဝှက်ချက်တွေ သိနေတာကို ကျုပ်လည်း ထင်မိသားပဲ။ ‘မစ်ဆူ’ဆိုတဲ့လူကော သိတယ်ထင်လား”

“ဟုတ်ကဲ့၊ ဂျပန်စုံထောက် ‘မစ်ဆူ’လည်း သိခဲ့တယ်လို့ထင်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် တိုကျိုမြို့မှာ ကျွန်တော်တို့ရဲ့လုံခြုံရေးအစီအစဉ်တွေ ပိုပြီးတင်းတင်းကျပ်ကျပ်လုပ်ထားရင် ကောင်းပါလိမ့်မယ်”

“ဝီလ်ကင်ဆင်”က အကြံပေးသလိုပြောလိုက်ရာ ဗိုလ်မှူးက ပြောလိုက်သည်။

“အဲဒါလုပ်ဖို့အတွက် အချိန်ကလွန်နေပြီဗျ”

“ဒါဖြင့် ဗိုလ်မှူးက ဒီကိစ္စနဲ့ပတ်သက်ပြီး ဘာမှမလုပ်တော့ဘူးလား”

“ဝီလ်ကင်ဆင်”က ပြန်မေးလိုက်သည်။

“ဘယ်ဟုတ်မလဲ။ ကျုပ်က အများကြီးလုပ်မှာပဲ။ သို့သော်လည်း ကျုပ်တို့အနေနဲ့ သေသေချာချာ ဝေဖန်သုံးသပ်ပြီးမှ ခြေလှမ်းလှမ်းဖို့အရေးကြီးတယ်။ ပီပီရီရိုလည်းလုပ်ဖို့လိုတယ်။ ဒီလိုမှမဟုတ်ဘဲ တိုကျိုမြို့မှာ ကျုပ်ကိုက ရှေ့လောတကြီးလှုပ်ရှားလိုက်ရင် လျှို့ဝှက်ချက်တွေ ပေါက်ကြားသွားလိမ့်မယ်။ လျှို့ဝှက်ခုံးပျံစခန်းအကြောင်း ပေါက်ကြားသွားတာနဲ့ ကျုပ်တို့ရဲ့လုံခြုံရေးအစီအစဉ်တွေဟာ ဘာမှအဓိပ္ပာယ်ရှိတော့မှာ မဟုတ်ဘူး။ အဲဒါကို အသာထားလို့ သုံးသပ်ကြည့်ရအောင်၊ ဖြစ်နိုင်တာနှစ်ခုရှိတယ်။ တစ်ခုက လျှို့ဝှက်ချက်ကို ‘ကော်မင်’တစ်ယောက်တည်းသာ သိတာဖြစ်နိုင်တယ်။ ဒါမှမဟုတ် နောက်ထပ်လူတစ်ယောက်က သိနေတာလည်း ဖြစ်နိုင်တယ်။ ဒါပေမဲ့ အဲဒီလို အပြင်လူတစ်ယောက်ယောက်က သိနေတာကို ‘စီအိုင်အေ’ဌာနချုပ်က သတင်းရရင်တော့ ဟိုကမစွတာ ‘ပလိုဇာ’က ကျုပ်ကို ချက်မောင်းအကြောင်းကြားလိုက်မှာပဲ။ နောက်ပြီး တိုကျိုမြို့မှာ တစ်ယောက်တည်းသာ သိနေတယ်ဆိုရင်လည်း ဒီအကြောင်းကို ‘ဝပ်ကင်’က ချက်ချင်း သတင်းရရင် သေချာတယ်။ အခုအတိုင်းဆိုရင် ကျုပ်တို့ရဲ့လျှို့ဝှက်ချက်ကို သိနေတဲ့ လူဟာ အလွန်သိုသိုသိပ်သိပ်နဲ့ လျှို့ဝှက်ထားတာဖြစ်ရမယ်”

တက္ကသိုလ်ဆောင်ပြန်လာပြန်

“ဗိုလ်မှူးပြောတာ ကျွန်တော် ကောင်းကောင်း သဘောမပေါက်ဘူး”

“အဲဒါက အခုလောလောဆယ် အရေးမကြီးပါဘူး။ ကျုပ်သိချင်တာက

ထက်ခင်ဟာ ဒီစခန်းကိုရောက်လာပြီး ဘယ်သူနဲ့စကားပြောဆိုသလဲ”

“ဘယ်သူနဲ့မှ မပြောပါဘူး”

“အဲဒါ ခင်ဗျား သေချာစုံလား”

“ထက်ခင်အနေနဲ့ စကားပြောခွင့်ရတဲ့လူဆိုလို့ လုံခြုံရေးအစောင့်ပဲ ရှိ

တယ်။ အဲဒီအစောင့်ကိုလည်း ‘ကော်မင်’ကို စကားမပြောနဲ့လို့ အမိန့်

ထားထားတယ်။ ဒါကြောင့် ‘ကော်မင်’စကား စပြောနိုင်ရင်တောင် လုံခြုံရေး

အစောင့်က ဘာမှပြန်ပြောမှာ မဟုတ်ဘူး”

“ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ‘ကော်မင်’က လျှို့ဝှက်ချက်ကို ဘယ်နေရာက ဘယ်ပုံ

ဘယ်နည်း သိခဲ့တယ်ဆိုတာ ကျုပ်သိချင်တယ်။ နောက်ပြီး ‘ကော်မင်’နဲ့

ဗိုလ်ချုပ်ကြီးတို့ ပြောဆိုတဲ့စကားတွေအပြည့်အစုံကို လက်နှိပ်စက်နဲ့

ဖို့တ်ထားတာလည်း လိုချင်တယ်။ ခင်ဗျားကိုယ်တိုင် တာဝန်ယူလုပ်ပါ။

ကျုပ်က အပြည့်အစုံ အမှန်အတိုင်းလိုချင်တယ်”

ဗိုလ်မှူးပြောလိုက်လျှင် “ဝီလ်ကင်ဆင်” သူကိုယ်တိုင် တာဝန်ယူလုပ်ပေးရ

မည်ကို မလုပ်လိုသဖြင့်-

“အဲဒါက သိပ်အရေးမကြီးသေးဘူးလို့ ထင်ပါတယ်။ နောက်ပြီး

လောလောဆယ် ကျွန်တော့်မှာ အလွန်အလုပ်များနေပါတယ်” ဟု ပြောလိုက်

သည်။

“ခင်ဗျားက ကျုပ်တို့ ဒီမှာလုပ်နေတာ ဘယ်လောက်အရေးကြီးတယ်

ဆိုတာ ကောင်းကောင်းသဘောပေါက်ပုံမရဘူး။ ဒီမယ်... ‘ဝီလ်ကင်ဆင်’ အခု

လိမ္မဟာ နိုင်ငံရေးအရလည်း သိပ်အရေးကြီးတဲ့အပြင် အားလုံးပြီးစီးသွား

တဲ့အခါ ကျုပ်တို့လုပ်ခဲ့သမျှအားလုံးဟာလည်း အလွန်အရေးကြီးလာလိမ့်

မယ်။ ဒါအပြင် ကျုပ်တို့လုပ်ရပ်မှန်သမျှကို အသေးစိတ် စစ်ဆေးမယ့်လူ

တွေလည်း လာလိမ့်မယ်။ အသေးအဖွဲ့စာရွက်စာတမ်း အတိုကစပြီး စစ်

ဆကြည့်ကြလိမ့်မယ်။ စီမံကိန်းရေးဆွဲတဲ့စာရွက်စာတမ်းအားလုံး တစ်ခု

စတုန် ရှိနေဖို့လိုတယ်။ ဒါကြောင့် အဲဒါတွေ တစ်ခုမကျန်ပြည့်ပြည့်စုံစုံ

ရှိနေအောင် ကျုပ်ကအဆင်သင့်လုပ်ထားချင်တယ်။ ဒီစခန်းကို ဝင်တဲ့လမ်း

အန္တရာယ်ပစ်မှတ်

တွေ ဖောက်လုပ်တာကအစ၊ စီမံချက်အသေးစိတ်ရေးဆွဲထားတဲ့ စာရွက်

စာတမ်းပုံစံ၊ ဇယားတွေအားလုံး ကျုပ်တို့မှာ ရှိတယ်။ ကျုပ်တို့ရဲ့ မှားယွင်း

ချက်တွေကိုလည်း အားလုံးမှတ်တမ်းပြုစုထားတယ်...”

ဗိုလ်မှူး၏ စကားမဆုံးမီ တယ်လီဖုန်းလာလေသည်။ ဗိုလ်မှူးသည်

ခေတ္တနားထောင်နေပြီးနောက် စကားပြောခွက်ကို ပြန်ချလိုက်သည်။

ထိုနောက် သူသည် စုတင်ခြေရင်းတွင် ချွတ်ထားသော ဖိနပ်ကို ပြန်စီးရင်း

‘ဝီလ်ကင်ဆင်’အား လှမ်းပြောလေသည်။

“ကိုင်း... ကျုပ်ပြောတာသာ ခင်ဗျားဆက်လုပ်ပေတော့။ နောက်ပြီး

ခင်ဗျား ‘ကော်မင်’နဲ့ ကိစ္စပြီးရင် ကျုပ်ဆီလှမ်းတယ်လီဖုန်းဆက်လိုက်ပါ”

“ဟုတ်ကဲ့၊ ကောင်းပါပြီ”

‘ဝီလ်ကင်ဆင်’သည် ပြင်ဘက်သို့ ပြန်ရောက်၍ သူ၏ဂျစ်ကားပေါ်

တက်လိုက်ချိန်တွင် သူ၏တစ်ကိုယ်လုံး ဆတ်ဆတ်တုန်နေလေသည်။ အမှန်

က ဗိုလ်မှူးပြောလိုက်သော စကားများကို ဘဝင်မကျနိုင်သဖြင့် သူ၏စိတ်

တွေ ပြင်းထန်စွာလှုပ်ရှားနေခြင်း ဖြစ်သည်။

သူသည် ဂျစ်ကားပေါ် တက်ထိုင်လိုက်ပြီးနောက် ချက်ချင်းစတင်ခနိုး

သေးဘဲ အလွန်အေးပြီး မှောင်မိုက်နေသည့်ကြားမှပင် စီးကရက်တစ်လိပ်

မီးညှိသောက်ရင်း စဉ်းစားနေလေသည်။

ကမ္ဘာကြီးတစ်ခုလုံး ရူးသွပ်သွားပြီး မိမိသည်လည်း ယင်းရေခဲကြောင်း

နှင့်အတူ မျောပါသွားရတော့မည်အခြေအနေမျိုးဖြစ်နေပြီလော။ နူးတလီး

ယားခုံးပျံလက်နက်ဖြင့် ဝစ်လွတ်လိုက်လျှင် အကြောင်းမဲ့ဆဆံ့ကြရမည်

ကလေးသူငယ်တစ်သိန်းကျော်အကြောင်းကိုလည်း သူ၏စိတ်ထဲမှ အဖျက်

ပျက်၍ မရချေ။

စဉ်းစားကြည့်လေ၊ ဒေါသထွက်ချင်စရာ ကောင်းလာလေဖြစ်လာလေ

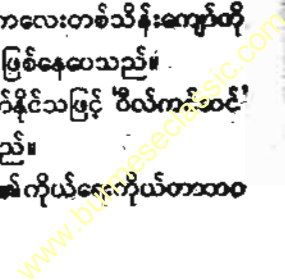
သည်။ ဗိုလ်မှူးပြောသည့်အတိုင်းဆိုလျှင် ထိုကလေးတစ်သိန်းကျော်ကို

သက်ရှိလူသားများဟုပင် သဘောမထားသလို ဖြစ်နေပေသည်။

ထိုကိစ္စတွင် မိမိအနေဖြင့် မည်သို့မျှ မတတ်နိုင်သဖြင့် ‘ဝီလ်ကင်ဆင်’

သည် သူ့ကိုယ်သူလည်း ဒေါသထွက်မိလေသည်။

သူသည် ဤလျှို့ဝှက်စစ်ဆင်ရေးတွင် သူ၏ကိုယ်ရေးကိုယ်တာထာဝ

အနေဖြင့် မည်သို့အကျိုးသက်ရောက်မှုများ ဖြစ်လာလေမည်နည်းဟု အကြိမ်ကြိမ် စဉ်းစားခဲ့ဖူးလေသည်။ တိုက်ကြိုမြို့တွင်ရှိစဉ် ဗိုလ်မှူးနှင့်လည်း ဆွေးနွေးခဲ့ဖူးသည်။ စင်စစ်အားဖြင့် ဤစစ်ဆင်ရေးတွင် ကြီးမားသောရည်မှန်းချက် တစ်ခုအတွက် မိမိ၏ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာဘဝကို အနစ်နာခံရမည်ဟု နားလည်ခဲ့သည်။

ယင်းအချက်ကို သူသည် ယခုမှပို၍ တိကျပြတ်သားစွာ သိရပြီ ဖြစ်သည်။

ရှင်းရှင်းကတော့ မိမိအပါအဝင် ဤလျှို့ဝှက်စီမံချက်တွင် လက်တွေ့ပါဝင်လုပ်ကိုင်ခဲ့သူများသည် 'ဓားစာခံ' များအဖြစ် 'စတေး' ခံရမည်သူများ ဖြစ်ကြောင်း 'ဝိလ်ကင်ဆင်' က ကောင်းစွာ သဘောပေါက်မိလေသည်။ ဤစီမံချက်ကြောင့် နောက်ပိုင်း ကမ္ဘာနှင့်အဝန်း ဂယက်ရိုက်ပြီး ပြဿနာအကြီးအကျယ်ဖြစ်လာပါက အမေရိကန်အစိုးရသည် ခေါင်းရှောင်နေမည်။

မျှူကလီးယားဒုံးပျံလက်နက်ပစ်လွှတ်ခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ အမေရိကန်အစိုးရက ဘာမှမသိသယောင် လုံးဝမပါသယောင် ခပ်တည်တည် ငြင်းဆိုမည်ဖြစ်သည်။ ထိုအခါ မိမိတို့လို လူတွေကသာ လည်စင်းခံလျက် 'ဓားစာခံ' များအဖြစ် ခံရုံးတင်စစ်ဆေးစီရင်ခြင်း ခံရပေလိမ့်မည်။ နောက်ဆုံးတွင် ခံရုံးက သေဒဏ်အပြစ်ပေးပြီး ကွပ်မျက်ခြင်းခံရမည်မှာ သေချာသလောက် ရှိပေသည်။

အထက်ပါအချက်များကို 'ဝိလ်ကင်ဆင်' သည် ကောင်းစွာသိပေသည်။ သို့ရာတွင် ယခုလောလောဆယ်အချိန်တွင် သူသည် မသေလိုပါချေ။

အတန်ကြာမှ သူသည် ဂုဏ်ကားကို စက်နိုးပြီး သူ၏ အခန်းရှိရာ အဆောင်သို့ မောင်းထွက်ခဲ့လေသည်။

သူ၏ အခန်းသို့ ရောက်သောအခါ စီ... မြစ်ခြင်းမှ သက်သာရာရစေရန် မျှော်လင့်လျက် 'ဝီစကီ' အရက်ကို ငဲ့သောက်လေသည်။ အရက်ကို ခါတိုင်းထက်ပို၍ ခပ်များများသောက်လိုက်ပြီးမှ အိပ်ရာပေါ် လှဲအိပ်နေလိုက်သည်။

ခဏမျှကြာသော် အရက်၏ အာနိသင်ကြောင့်ပဲလား မပြောတတ်။ သူ၏စိတ်များ တည်ငြိမ်သလို ရှိလာလေသည်။ ဦးနှောက်လည်းကြည်လင်

လာသည်။ စောစောကလို တုန်လှုပ်ချောက်ချားခြင်းလည်း မဖြစ်တော့ချေ။

'ဝိလ်ကင်ဆင်' သည် ခုတင်ပေါ် ပြန်ထပြီး သူ၏ သေနတ်ပါသော ခါးပတ်ကို ယူပတ်လိုက်သည်။ သူ၏စိတ်ထဲတွင် ကြည်လင် ရှင်းလင်းလာပြီ ဖြစ်သည်။

သူသည် တယ်လီဖုန်းကို ကောက်ကိုင်၍ 'ဆလွန်း' ဆိုသူထံသို့ လှမ်းဆက်လိုက်သည်။

"ဒီမယ်... ကျုပ်က စစ်ဆေးမေးမြန်းတဲ့အခန်းကို သွားမယ်။ ဟိုမှ- ကျုပ်ကော်မင်' ကို စစ်ဆေးမေးမြန်းတာ နည်းနည်းတော့ ကြာမယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ ကျုပ်တို့ကို လုံးဝအနှောင့်အယှက် မပေးပါနဲ့။"

'ဝိလ်ကင်ဆင်' က ပြောလိုက်ရာ တစ်ဖက်မှ 'ဆလွန်း' ဆိုသူကလည်း-

"စိတ်ချပါခင်ဗျာ၊ လုံးဝအနှောင့်အယှက် မရှိစေရပါဘူး။ နောက်တစ်ခုက ဆရာဟိုမှာပြီးရင် နောက်ထပ်ရောက်လာတဲ့ သတင်းပို့ချက်တွေ အစီရင်ခံစာတွေကို ခဏလျာကြည့်ရင်ကောင်းလိမ့်မယ် ထင်ပါတယ်" တဲ့ ပြန်ပြောလေသည်။

'ဝိလ်ကင်ဆင်' သည် အဆောက်အအုံ ဒုတိယထပ်သို့ တက်သွားစဉ် 'ကော်မင်' အား စစ်ဆေးမေးမြန်းရာ၌ မည်သို့မည်ပုံနည်းပရိယာယ်ဆင်၍ မေးရမည်နည်းဟု စဉ်းစားကြည့်မိလေသည်။ 'ကော်မင်' သည် နာမည်ကြီး စာရေးဆရာတစ်ဦး ဖြစ်သည့်အလျောက် ဉာဏ်အမြော်အမြင်ရှိကာ အကင်းပါးသူဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် သူ့အား လိမ္မာပါးနပ်စွာ ကိုင်တွယ်မှုဖြစ်မည်ဟု ကောက်ချက်ချမိသည်။ 'ကော်မင်' အနေဖြင့် မေးခွန်းတွေကို ချောမောစွာ ပြေလည်စွာ ဖြေချင်မှဖြေမည်။ သို့သော် အကြီးအကျယ်အခက်အခဲတော့ ရှိမည်မဟုတ်ဟုလည်း တွက်မိသည်။

ဤသို့ ဆင်ခြင်သုံးသပ်ရင်း 'ဝိလ်ကင်ဆင်' သည် 'ကော်မင်' အား ထားရှိသည့် အခန်းသို့ သွားပြီး တံခါးကို သော့ဖွင့်ကာ အတွင်းသို့ ဝင်လိုက်သည်။

ထိုအခန်းမှာ မူလက စာကြည့်တိုက်လုပ်ထားသော အခန်းဖြစ်သည်။ 'ဝိလ်ကင်ဆင်' ကိုယ်တိုင် ထိုစာကြည့်တိုက်ကို အလွန်သဘောကျခဲ့သည်။ စာအုပ်တွေက အများစုမှာ ဂျပန် သို့မဟုတ် ဂျာမန်ဘာသာစာအုပ်များသာ ဖြစ်သော်လည်း 'ဝိလ်ကင်ဆင်' သည် ထိုဘာသာနှစ်ခုစလုံး ကျွမ်းကျင်သဖြင့်

စာအုပ်များကို သဘောကျမိခြင်း ဖြစ်သည်။

သူဝင်သွားချိန်၌ 'ကော်မင်' သည် သားရေဆိုဖာကုလားထိုင်တစ်လုံး တွင် ထိုင်လျက် စာအုပ်တစ်အုပ်ကို လှန်ကြည့်နေလေသည်။

'ဝီလ်ကင်ဆင်' သည် ရုတ်တရက် 'ကော်မင်' အား ဘာမှမပြောသေးဘဲ တယ်လီဖုန်းရှိရာသို့ လျှောက်သွားပြီး သက်ဆိုင်ရာသို့ ကော်မီတစ်အိုး အခန်း တွင်းသို့ ပို့ပေးရန် မှာလိုက်သည်။

ပြီးတော့မှ သူသည် 'ကော်မင်' အား စတင်နှုတ်ဆက်လေသည်။

"မစ္စတာ 'ကော်မင်' ခင်ဗျား၊ ကျုပ်ဖြင့် ခင်ဗျားကို အတော်အံ့သြမိတယ်။" "ဟုတ်လား"

'ကော်မင်' က စိတ်မဝင်စားသလို ပြန်ပြောလိုက်သည်။

"ခင်ဗျားအနေနဲ့ ကျုပ်တို့ကို အခုထက် ပိုပြီးနားလည်လိမ့်မယ်ထင်ခဲ့မိ တယ်။ အခုတော့ မဟုတ်ဘူးဖြစ်နေတယ်။ ဒါကလည်း ကျုပ်ရဲ့အပြစ်ဖြစ် ချင်ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။ ကျုပ်အနေနဲ့ ခင်ဗျားအပေါ် နည်းနည်း အထင်သေး ခဲ့မိတာ ဖြစ်ကောင်းဖြစ်လိမ့်မယ်..."

"အခုလည်း ခင်ဗျားက စကားတွေ ဝေလည်ကြောင်ပတ်လျှောက် ပြောနေရင်တော့ ကျုပ်ကို အထင်သေးရာ ရောက်မှာပဲ"

'ကော်မင်' က ခပ်တည်တည်ပြန်ဖြေရင်း သူ၏ လက်မှ စာအုပ်ကို ပြန်ချ လိုက်သည်။

"ဒါဖြင့် ကောင်းပါပြီ၊ ကျုပ်ကဝေလည်ကြောင်ပတ်ပြောမနေတော့ဘူး။ ခင်ဗျားနဲ့ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး 'ဂစ်ဆင်' တို့ တွေ့ဆုံစကား ပြောတာကို ကျုပ်က အသံဖမ်းယူထားတယ်"

"အော်...ဟုတ်လား၊ ဒါက ဗိုလ်ချုပ်ကြီးနဲ့ အစီအစဉ်ပဲလား"

"မဟုတ်ပါဘူး၊ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးက ဒီကိစ္စအတွက် ဘာမှမသိပါဘူး"

ပြောရင်း 'ဝီလ်ကင်ဆင်' သည် ဆိုဖာကုလားထိုင်တစ်လုံးပေါ်တွင် ထိုင် လိုက်ပြီး ဆက်ပြောလေသည်။

"ခင်ဗျားကြောင့် ကျုပ်တို့တွေမှာ ဘယ်လောက်ခေါင်းနှုပ်သွားရတယ် ဆိုတာ ခင်ဗျားသိမှာမဟုတ်ဘူး။ အခုဆိုရင် ကျုပ်တို့အနေနဲ့ ဒီလျှို့ဝှက်ချက် က ဘယ်ထိအောင် ဝေါက်ကြားသွားတယ်၊ ပြင်ပ တခြားဘယ်သူတွေက

သိနေတယ်ဆိုတာ ကျုပ်တို့က စုံစမ်းရတော့မယ်။ ကိုင်း ခင်ဗျား အခု သိထားတာတွေကို ဘယ်ကသတင်းရခဲ့တယ်ဆိုတာ ကျုပ်သိချင်တယ်"

"ဝီလ်ကင်ဆင်'၏ စကားဆုံးလျှင် 'ကော်မင်' က သရော်သလိုဖြေလိုက် သည်။

"ဘာလဲ...ခင်ဗျားမေးတာကို ကျုပ်က ပြောပြမယ်များထင်သလား" ဤတွင် 'ဝီလ်ကင်ဆင်' ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

"ခင်ဗျား ပြောပြမယ်လို့ ကျုပ်ယုံကြည်တယ်။ မစ္စတာ 'ကော်မင်' ခင်ဗျား အခုကိစ္စက ဘယ်လိုအခြေအနေရှိတယ်ဆိုတာ ခင်ဗျားသိနေသားပဲမဟုတ် လား။ ကျုပ်တို့ ဒီမှာ အသက်စွန့်ပြီးအလုပ်လုပ်နေကြရတယ်။ ဒါကြောင့် ကျုပ်တို့အနေနဲ့လိုအပ်လာရင် ငဲ့ညှာတာ အားနာတာတို့ ဘာမှထားတော့မှာ မဟုတ်ဘူးဆိုတာ ခင်ဗျားနားလည်စေချင်တယ်"

"အဲဒီလိုတော့ ကျုပ်က ထည့်မတွက်မိခဲ့ဘူး။ ဒါပေမဲ့ မစ္စတာ 'ဝီလ် ကင်ဆင်' ခင်ဗျား ကျုပ်ကိုလည်း ခင်ဗျားတို့က ကောင်းကောင်းနားလည် ထားဖို့ သင့်တယ်။ ကျုပ်ကလည်း လူတစ်မျိုးခင်ဗျ။ တကယ်အကြောင်းရှိ လာရင် တခြားလူတွေ ဘာဖြစ်ဖြစ် ဂရုစိုက်တတ်တဲ့လူမဟုတ်ဘူး။ အခု ကျုပ်ရဲ့သဘောထားကို ဘွင်းဘွင်းပဲပြောမယ်။ ခင်ဗျားတို့စိမ့်ချက် အတောင် အထည်ဖော်ရာမှာ နောင်နေ့အောင် အနှောင့်အယှက်ဖြစ်အောင် ကျုပ်ထ တတ်နိုင်သလောက်လုပ်မှာပဲ"

"ခင်ဗျားက ကျုပ်တို့မေးတာကို ပြောမပြဘဲနေရင် အကြောင်းထူးမယ် ထင်လို့လား"

"အကြောင်းမထူးဘူးဆိုရင် ခင်ဗျားက အခုလိုကျုပ်ဆီကိုလာမှာ မဟုတ်ဘူး"

'ကော်မင်' က သွက်လက်စွာ ပြန်ပြောလိုက်သည်။ သို့သော် 'ဝီလ်ကင်ဆင်' သည် မည်သို့မှ စိုးရိမ်တုန်လှုပ်ပုံမရချေ။

"ကျုပ်ကတော့ ခင်ဗျားအခုပြောတာကို စိုးရိမ်စရာရယ်လို့ မယူဆဘူး။ ဒါပေမဲ့ ဗိုလ်မှူးအကြောင်း ခင်ဗျားကောင်းကောင်းသိပုံမရဘူး။ သူ့က အလွန် စည်းကမ်းစနစ်ကျတဲ့လူဖြစ်တယ်။ ဘယ်ပြဿနာမဆို ဆုံးရှုံးတိုင်ရောက် အောင် သဲသဲမဲမဲလုပ်တတ်တယ်။ အလွန်လည်းတိကျ ပြတ်သားတယ်။"

အနောင်အယုက်ဖြစ်လာရင်လည်း အဲဒါကို အပြတ်ရှင်းလေ့ရှိတယ်...အခု ကိစ္စမှာလည်း ဗိုလ်မှူးက ခင်ဗျားအနောင်အယုက်ပေးတာကို အပြတ်ရှင်း လိမ့်မယ်ထင်တယ်”

“ဝီလ်ကင်ဆင်”၏စကားအဆုံးတွင် ပြင်ဘက်မှ တစ်စုံတစ်ယောက်က တံခါးလာခေါက်လေသည်။

“ဝီလ်ကင်ဆင်”လည်း ငါ့ခါးကို ထဖွင့်ပေးလိုက်ရာ ‘ဆလွန်း’ဆိုသူ ကော်ဖီလာပေးလေသည်။ ကော်ဖီအိုးနှင့်ပန်းကန်များပါသည့်လင်ဗန်းကို ဆိုဖာအနီးတွင်ချပေးပြီးနောက် ‘ဆလွန်း’သည် ‘ဝီလ်ကင်ဆင်’အား တံခါး ပေါက်နားဆီသို့ ခေါ်သွား၍ ခပ်တိုးတိုးပြောလေသည်။

“နောက်ဆုံး ရောက်လာတဲ့သတင်းကို ဆရာသိဖို့သင့်တယ်ထင်ပါ တယ်။ ဝါရှင်တန်မြို့က နောက်ဆုံးသတင်းအရ ‘ပလိုဗာ’ဟာ ကျွန်တော်တို့ ဆီမှာ မရှိတော့ဘူးတဲ့ခင်ဗျ”

“ဟင်...ဟုတ်လား ပလိုဗာက ဘာဖြစ်သွားလို့လဲ”

“ဝီလ်ကင်ဆင်”က အလွန်အံ့အားသင့်စွာဖြင့် ပြန်မေးလိုက်သည်။

“ဘာဖြစ်တယ်ဆိုတာတော့ ကျွန်တော်လည်းမသိဘူး။ ဒါပေမဲ့ ကျွန် တော်တို့ ဆက်သွယ်ရတာ တစ်မျိုးပြောင်းသွားတယ်။ သာမန်အတိုင်းဆက် သွယ်တဲ့စာတွေတော့ ပုံမှန်အတိုင်းရနေပါတယ်။ ထူးခြားတာက ဝါရှင်တန် မြို့က ကျွန်တော်တို့ဆီကို စာရွက်စာတမ်းတွေ အများကြီး အဆက်မပြတ် ပို့နေပါတယ်”

“ဒီအကြောင်းကို ဗိုလ်မှူးဆီကို သတင်းပို့ပြီးပလား”

“မပို့ရသေးပါဘူး။ ကျွန်တော်က ဆရာ့ဆီကို အယင်ဆုံးလာပြောတာ ပါ”

“ဒါဖြင့် ခဏဆိုင်းထားလိုက်ဦး။ ကျုပ်နာရီဝက်အတွင်းလာခဲ့မယ်။

ဒီအတောအတွင်း ကျုပ်ကိုလုံးဝအနောက်အယုက်မပေးစေချင်ဘူး”

“ဟုတ်ကဲ့၊ ဒါထက်ပလိုဗာ” ဘာဖြစ်သွားတယ်လို့ ဆရာထင်ပါသလဲ”

“ကျုပ်လည်း ဘယ်လိုမှ မထင်တတ်ဘူး။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် အခုလော လောဆယ်တော့ အသာငြိမ်နေလိုက်ပါ။ နောက်ထပ်ဝါရှင်တန်မြို့က ဆက်သွယ်လိမ့်မယ်ထင်တယ်။ သူ့ကိုက ဒီအကြောင်းတွေကို ဘာမှ မမေး

ဘူးလား”

“ဘာမှ မမေးဘူးဆရာ”

“ကောင်းပြီ၊ ကျုပ်လိုအပ်သလို ကြည့်လုပ်ပါ့မယ်”

ဤတွင် ‘ဆလွန်း’ဆိုသူက နားလည်ဟန်ဖြင့် ခေါင်းညိတ်ပြီး ထွက်သွား လေသည်။

“ဝီလ်ကင်ဆင်”သည် တံခါးဝမှ ပြန်လှည့်၍ ‘ကော်မင်’ရှိရာသို့ ပြန် လျှောက်လာလေသည်။

‘ကော်မင်’က စတင်၍

“ကျုပ်တစ်ခု သိချင်တယ်။ တကယ်လို့ ကျုပ်က ခင်ဗျားတို့သိချင် တာကို ပြောပြမယ်ဆိုရင် ကျုပ်ရဲ့အခြေအနေက ဘယ်လိုဖြစ်လာမှာလဲ” ဟု မေးလိုက်သည်။

“ဘယ်လိုမှ ဖြစ်မလာဘူး။ အရင်အတိုင်းပဲ ဖြစ်နေမယ်”

“ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့ရဲ့စီမံကိန်းပြီးသွားရင် ကျုပ်ရဲ့အတွင်းရေးမှူးဗုဒ္ဓ ‘ပင်လီ’နဲ့ ကျုပ်တို့ကို ပြန်လွှတ်မှာလား”

“ဟုတ်တယ်”

ဤတွင် ‘ကော်မင်’သည် ဓေတ္တစဉ်းစားနေရာမှ ကော်ဖီအိုးကိုကြည့်ပြီး

“ကျုပ် ကော်ဖီတစ်ခွက်လောက် သောက်ချင်တယ်” ...ဟုပြောလိုက် ရာ...

“ဝီလ်ကင်ဆင်”က ခေါင်းညိတ်ပြလေသည်။

“သောက်ပါ၊ သောက်နိုင်ပါတယ်”

‘ကော်မင်’သည် ကော်ဖီသောက်နေရင်း စဉ်းစားနေမိပြန်သည်။

“ဝီလ်ကင်ဆင်”ကမူ ‘ဆလွန်း’ပြောသွားသော သတင်းအကြောင်း စဉ်း စားနေလေသည်။

‘ပလိုဗာ’ဆိုသူ ဘာဖြစ်၍ ယခု မိမိတို့နှင့် အဆက်အသွယ်ပြတ်သွား လေသနည်း။

မိမိတို့၏လျှို့ဝှက်စီမံကိန်းကြီး အပြီးသတ်ခါနီးမှ ဖျက်သွားရမည့် အခြေအနေ ဖြစ်လာလေသလော။

ဤသို့ စဉ်းစားနေရာမှ သူသည် ကော်ဖီအိုးကို မြင်ပြီး ကော်ဖီတစ်ခွက်

ငဲ့ယူလိုက်သည်။

ထိုအချိန်၌ 'ဝိလ်ကင်ဆင်'သည် စဉ်းစားလွန်နေသဖြင့် ဘာကိုမျှ ဂရုမစိုက်နိုင်ဘဲဖြစ်နေရာ ကော်ဖီခွက်ကို ကိုင်နေချိန်ကျမှ သူ၏နံဘေးမှ လျင်မြန်စွာ လှုပ်ရှားမှုတစ်ခုကို မြင်မိလေသည်။

သို့သော် နောက်ကျသွားလေပြီ။

အန္တရာယ်ကို သတိမထားဘဲ ပေါ့ပေါ့ဆဆ နေမိလေခြင်းဟု သူ့ကို သူလည်း အပြစ်တင်နေမိချိန်တွင် 'ကော်မင်'သည် အခန်းထဲ၌ အနွေးဓာတ်ရရှိအောင် ထားပေးသည့် မီးဖိုအနီးမှ မီးသွေးများ ထိုးဆွသည့်သံချောင်းကြီးတို့ လျင်မြန်စွာဆွဲယူ၍ 'ဝိလ်ကင်ဆင်'၏ ဦးခေါင်းနောက်ကို တစ်အားလှဲ ရိုက်ချလိုက်သည်။ 'ဝိလ်ကင်ဆင်'လည်း အလျားထိုးလဲကျကာ သတိမေ့သွားလေတော့သည်။

(၄)

'ကော်မင်'သည် မလှုပ်မယှက် လဲကျငြိမ်သက်နေသူ 'ဝိလ်ကင်ဆင်'၏ ခန္ဓာကိုယ်ကို စစ်ဆေးကြည့်ရာ အသက်ရှူနေသေးကြောင်း သိရသဖြင့် သူသံတုတ်ဖြင့် တအားရိုက်လိုက်ခြင်းသည် သေလောက်အောင် မပြင်းထန်သည်မှာ တော်သေးသည်ဟု သက်ပြင်းချမိလေသည်။

သူ့ကိုယ်တိုင်က ပြင်းစွာ စိတ်လှုပ်ရှားနေခြင်းကြောင့် နှလုံးတုန်ခတ်နေနေသဖြင့် စိတ်တည်ငြိမ်အောင် အထူးကြိုးစား၍ ထိန်းချုပ်နေရလေသည်။

ယခု လောလောဆယ် သူသည် အချိန်ကိုလှူ၍ ဆက်လက်လှုပ်ရှားမှု ဖြစ်ပေမည်။ အချိန်မရွေး 'ဝိလ်ကင်ဆင်'ထံသို့ တစ်စုံတစ်ယောက် တယ်လီဖုန်းဆက်လျှင်သော်လည်းကောင်း၊ ဝန်ထောက်ယောက်က 'ဝိလ်ကင်ဆင်'အား ဤအခန်းတွင်လာရှာလျှင်သော်လည်းကောင်း၊ သူ၏အကြံအညော်အား လုံး ပျက်သွားတော့မည်ဖြစ်၍ 'ကော်မင်'သည် စိတ်တည်ငြိမ်စွာထား၍ လုပ်စရာရှိသည်တို့ကို လုပ်ရန် အရေးကြီးကြောင်း သူ့ကိုယ်သူ ပြန်သတိပေးနေရလေသည်။

'ဝိလ်ကင်ဆင်'သည် ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင် မှောက်လျက်လဲကျနေရာ 'ကော်မင်'က ကိုယ်ကိုပက်လက်ဖြစ်အောင် လှန်လိုက်ပြီး 'ဝိလ်ကင်ဆင်'၏ အကျိုးအိတ်များကို စနစ်တကျ ဖွဲ့နောက်ရှာဖွေကြည့်လေသည်။

သောတွဲတစ်ခုကို ထုတ်ယူလိုက်ပြီး 'ဝိလ်ကင်ဆင်'၏ ပစ္စုတိုသေနတ်ကိုပါ ဆွဲယူကာ သူ၏ခါးပတ်တွင်ထိုးထားလိုက်သည်။ ပိုက်ဆံထဲညှိသော

သားရေအိတ်ထဲမှ ငွေစက္ကူအထပ်လိုက်ကိုလည်း ထုတ်ယူလိုက်သည်။ အသံဖမ်းတိတ်ခွေတစ်ခုလည်း တွေ့သဖြင့် ဆွဲယူပြီး သေချာစွာကြည့်လေသည်။ မိမိနှင့် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဂစ်ဆင်တို့ စကားပြောစဉ်က အသံဖမ်းယူထားသည့် 'တိတ်ခွေ'ဝင် ပြစ်ရမည်ဟုလည်း တွက်မိသဖြင့် 'ကော်မင်'သည် ဝမ်းသာအားတက်သွားမိသည်။ ထို့ကြောင့် 'တိတ်ခွေ'ကို သူ၏ အင်္ကျီအိတ်အတွင်း ထည့်ထားလိုက်သည်။

အခန်းတွင်း၌ လုပ်စရာမကျန်တော့ဟု ဆုံးဖြတ်ပြီးနောက် 'ကော်မင်'သည် တံခါးကိုအသာဖွင့်၍ ပြင်ဘက်စင်္ကြံအခြေအနေကို အကဲခတ်ကြည့်လိုက်သည်။ စင်္ကြံတစ်ခုလုံး မှောင်နေပြီး လူသူအရိပ်အယောင်ဟူ၍လည်း လုံးဝမတွေ့ရချေ။

အခန်းတံခါးကို ပြင်ဘက်မှ သော့ခတ်ပိတ်လိုက်ပြီး ခေတ္တရပ်စောင့်ကြည့်ပြန်လေသည်။

လတ်တလော သူ့အဖို့အရေးကြီးသည်မှာ ဤစခန်းမှ လွတ်မြောက်အောင် ထွက်ရန်ပင်ဖြစ်ရာ 'ကော်မင်'သည် စခန်းအတွင်း၌ သူ့အား ကူညီမည့်သူ တစ်စုံတစ်ယောက်တွေ့ရလျှင် ကောင်းလေစွာဟုလည်း စိတ်ထဲမှ မျှော်လင့်မိသည်။ ဤစခန်း၌ လူအတော်များများရှိရာ လူတိုင်းက လျှို့ဝှက်စစ်ဆင်ရေးတွင် မပါဝင်နိုင်။ ထို့ကြောင့် သူ့အားကူညီမည့်သူတစ်ယောက် ယောက်ရှိနိုင်သည်ဟု မျှော်လင့်မိခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ သို့သော် တွေ့ရာလူကို မိမိက အကျိုးအကြောင်း ဖွင့်ပြောပြီး အကူအညီတောင်းရန်ကလည်း မှားသွားနိုင်ရုံမက မိမိအဖို့ အန္တရာယ်ပင် ရှိနိုင်သည်ဟုလည်း တွေးမိပြန်သည်။

အပြန်ပြန်အလှန်လှန် စဉ်းစားချိန်ဆရင်းနှင့်ပင် 'ကော်မင်'သည် စင်္ကြံအတိုင်း ဖြည်းဖြည်းချင်း လျှောက်သွားလေသည်။ မကြာမီ ဘေးဘက်ရှိ စင်္ကြံတစ်ခုသို့ ရောက်သွားလေသည်။ သူသည် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးနှင့်တွေ့ရန် သွားစဉ်က ဤစင်္ကြံမှတစ်ဆင့် သွားခဲ့ကြောင်း မှတ်မိလေသည်။

ဘေးစင်္ကြံမှာလည်း မှောင်မည်းနေသဖြင့် တဖြည်းဖြည်းလက်ဖြင့် စမ်းရင်း လျှောက်သွားရာ သူ၏လက်တစ်ဖက်က တံခါးပေါက်နှင့်တူသည့် တစ်နေရာကို စမ်းမိလေသည်။ 'ကော်မင်'လည်း အားတက်သွားမိလျက် သူ၏ဓာတ်မီးခြစ်ဖြင့် တစ်ချက်ခြစ်ပြီးကြည့်လိုက်သောအခါ တံခါးဖြစ်

ကြောင်း တွေ့ရသော်လည်း သံကြိုးကြီးနှင့်တကွ သော့ခလောက်ကြီးတစ်ခု ခတ်ထားသည်ကို တွေ့ရပြန်သည်။ စိတ်ပျက်ပျက်နှင့် သံကြိုးကို လက်ဖြင့် ဆွဲကြည့်ပါသော်လည်း အလွန်ခိုင်ခံ့ကြောင်း တွေ့ရလေသည်။

'ကော်မင်'သည် အကြံတစ်ခုရလာပြန်သဖြင့် မူလ သူ၏အခန်း(စာကြည့်ခန်း)သို့ ပြန်သွားပြီး တံခါးကို သော့ဖြင့်ပြန်ဖွင့်ကာ ဝင်သွားလေသည်။

စောစောက 'ဝီလ်ကင်ဆင်'အား ရိုက်ရန်လက်နက်အဖြစ်သုံးခဲ့သော သံတုတ်ကြီးသည် မီးဖိုနားတွင်ပင် ရှိနေလေသည်။ 'ကော်မင်'သည် သံတုတ်ကြီးကို ကောက်ယူ၍ ပြင်ဘက်ထွက်ကာ တံခါးကို ပြန်သော့ခတ်ပိတ်လိုက်သည်။ ထို့နောက် သံကြိုးနှင့်သော့ခလောက် ခတ်ပိတ်ထားသော တံခါးဆီသို့ ပြေးသွားပြန်လေသည်။

တံခါးပိတ်ထားပုံက သံကြိုးနှင့်သော့ခလောက်တွဲခတ်ထားခြင်းဖြစ်ရာ သံကြိုးကို ဖြတ်လိုက်နိုင်လျှင် တံခါးပွင့်သွားမည်ဖြစ်သောကြောင့် 'ကော်မင်'က ယခုကဲ့သို့ စိတ်ကူးရခြင်းဖြစ်လေသည်။

သူသည် သံချောင်းကြီးဖြင့် သံကြိုးကို လျှိုသွင်းကာ အင်အားရှိသလောက် ဖျစ်ညှစ်၍ တစ်အားနှိမ့်ချလိုက်သည်။ ပထမအကြိမ်တွင်မအောင်မြင်သော်လည်း နောက်ထပ်တစ်ကြိမ် အထူးကြိုးစားအားစိုက်လျက် သံချောင်းကို ဖိချလိုက်သောအခါ အသံကျယ်လောင်စွာမြည်လျက် သံကြိုးပြတ်သွားလေသည်။

အခန်းတံခါးလည်း ပွင့်သွားလေသည်။

မှောင်နေသော်လည်း 'ကော်မင်'သည် လွတ်မြောက်အောင်ထွက်ပြေးရန်သာ ဆန္ဒစောနေသဖြင့် ကြိုးစား၍ စမ်းလျှောက်သွားလေသည်။

'ဝီလ်ကင်ဆင်'စီးလာသော ဂျစ်ကားပြင်ဘက်တွင် ရှိနေပါစေဟု မျှော်လင့်မိလေသည်။ သူ၏အကြံကား အဆောက်အအုံပြင်ဘက်သို့ရောက်လျှင် တာဝန်ကျလုံခြုံရေးအစောင့်များကို ရှောင်တိမ်းလျက် 'ဝီလ်ကင်ဆင်'၏ လှံကားဖြင့် မောင်းပြေးရန်ပင် ဖြစ်သည်။

နောက်မိနစ်အနည်းငယ်အတွင်း 'ကော်မင်'သည် အသောက်အဆီပြင်ဘက်သို့ရောက်သွားလေသည်။ သို့သော် လွတ်မြောက်အောင် ပြေးရန် မလွယ်ကူလှကြောင်းကိုလည်း တွေးမိလေသည်။ လုံခြုံရေးတင်းကျပ်စွာ

ထားရှိသော လျှို့ဝှက်စခန်းဖြစ်၍ သူလို သာမန်အရပ်သားစာရေးဆရာတစ်ဦး အနေဖြင့် 'ကြေးစားကျွမ်းကျင်သူများနှင့်ယှဉ်ပြိုင်အနိုင်ယူရန်မှာ မဖြစ်နိုင် သလောက် ခဲယဉ်းလှသည်ဟုလည်း စဉ်းစားမိလေသည်။

အကယ်၍ လက်နက်ကိုင်အစောင့်များနှင့် ပက်ပင်းတိုးလျှင် ချက်ချင်း အညှစ်ရန်လည်း ဆုံးဖြတ်ထားမိလေသည်။

သို့နှင့်ပင် မှောင်ထဲတွင် ခပ်ဖြည်းဖြည်း ဆက်လျှောက်သွားရာ 'ဝီလ် ကင်ဆင်'၏ ဂျစ်ကားရိုရာအနီးသို့ ရောက်သွားလေသည်။

'ဂျစ်ကား ရိုနေသေးကြောင်း သိရသည်တွင် 'ကော်မင်'သည် 'ပိုမိုအား တက်လာကာ 'ဂျစ်ကား ရိုရာသို့ လျင်မြန်စွာ မြေးသွားလေသည်။

အသင့်ယူဆောင်လာသော 'ဝီလ်ကင်ဆင်'၏ သော့တွဲမှ သော့များကို ရှာဖွေကြည့်ရင်း 'ဂျစ်ကား' သော့ကို ရွေးချယ်ပြီး ထိုသော့ဖြင့် ဂျစ်ကားကို စက်နှိုးကြည့်လေသည်။ သို့သော် ရာသီဥတုက အလွန်အေးနေသဖြင့် ကားကို စက်နှိုးရာတွင် ရုတ်တရက်မနှိုးဘဲ ဖြစ်နေသည်။

'ကော်မင်'သည် အချိန်ကို လှနေရသည်ဖြစ်၍ အထူးစိုးရိမ်လာလျက် ဆက်လက်ကြိုးစားပြီး 'ဂျစ်ကား'ကို စက်နှိုးလေသည်။

အတန်ကြာကြာဆက်လက်ကြိုးစားနေပြီးနောက် 'ဂျစ်ကား'သည် အင်ရှင်စက်ပူလာလျက် ရုတ်တရက် စက်နှိုးလာလေသည်။ 'ကော်မင်'သည် ပတ်ဝန်းကျင်သို့လှည့်ပတ်ကြည့်ပြီး မည်သည့်လှုပ်ရှားမှုမျှ မတွေ့ရသဖြင့် ချက်ချင်းဂီယာထိုးပြီးမောင်းထွက်လေတော့သည်။

ရုတ်တရက် ဂျစ်ကား၏ရှေ့မီးကို မဖွင့်ဘဲ မှောင်ထဲတွင်ပင်မောင်း သွားပြီး အဆောက်အအုံနှင့် ကိုက်တစ်ရာခန့်အကွာသို့ရောက်တော့မှသာ ကား၏ရှေ့မီးလုံးများကို ဖွင့်လိုက်သည်။

ဂျစ်ကားတွင် 'ဟီတာ'ခေါ် အပူဓာတ်ပေးသည့် ကိရိယာတပ်ဆင် ထားလေရာ 'ကော်မင်'သည် ရာသီဥတုအအေးဒဏ်မှ သက်သာစေရန် 'ဟီတာ'ခလုတ်ကိုဖွင့်လိုက်သည်။ ဤတွင် အပူဓာတ်ထွက်ပေါ်လာပြီး နွေး လာသဖြင့် နေသာထိုင်သာ ရှိလာလေတော့သည်။

'စနိုး'ခေါ် ဆီးနှင်းတွေ အဆတ်မပြတ် ကျနေသဖြင့် 'ကော်မင်'သည် ဂျစ်ကားကို မြန်မြန်မမောင်းနိုင်ဘဲ အလွန်နှေးကွေးစွာပင် မောင်းနေရလေ

သည်။

သူ၏စိတ်ထဲတွင်ကား ယခုလောက်ဆိုလျှင် 'ဝီလ်ကင်ဆင်'အား စွာ တွေ့လောက်ပြီး စခန်းတစ်ခုလုံးတပ်လှန်နှိုးပြီး မိမိအား တရကြမ်းလိုက်ရှာကြ တော့မည်ဟု တွေးတောစိုးရိမ်နေမိသည်။ အထူးသဖြင့် စခန်း၏ပြင်ဘက် ဝင်းတံခါးပင်မကိတ်သို့ရောက်လျှင် လက်နက်ကိုင်အစောင့်များက အသင့် စောင်နေလိမ့်မည်ဟုလည်း တွေးမိလေသည်။

အရေးထဲ 'ကော်မင်'သည် သူ၏အတွင်းရေးမှူး အမျိုးသမီး 'ဖင်လီ' အား သတိရနေမိပြန်သည်။ 'ဖင်လီ'သည် သူ့အတွက် များစွာအကူအညီ ရသူ မိတ်ဆွေကောင်းတစ်ဦး ဖြစ်ပါတကားဟု သုံးသပ်မိသည်။ သူ၏ စိတ်ဓာတ်ရေးရာအားပေးမှုကြောင့်လည်း မိမိသည် ယခုအခြေအနေအထိ ခရီးရောက်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်မဟုတ်ပါလား။

သို့သော် ယခုလောလောဆယ်တွင် သူသည် 'ဖင်လီ'အား ကူညီရန် မည်သို့မျှ မတတ်နိုင်သော အခြေအနေမျိုးဖြစ်နေပါတကားဟုလည်း သုံးသပ် မိသည်။ သူကိုယ်တိုင်က နောက်ထပ် 'ဖင်လီ'နှင့် တွေ့ဆုံရပါတော့မည်လော ဟုလည်း သံသယဖြစ်ဖွယ်အခြေအနေမျိုး ဖြစ်နေပေပြီ။

'ဖင်လီ'အား သီးသန့်အကျဉ်းစခန်းမှ လွတ်မြောက်အောင်ကယ်တင် နိုင်ရန် မျှော်လင့်ချက် မရှိသလောက်ဖြစ်နေပေသည်။

ထိုအခိုက် 'ကော်မင်'သည် သူ၏အင်္ကျီအိတ်ထဲရှိနေသော အသံသွင်း 'တိတ်ရွေ့'ကို ရုတ်တရက်သတိရမိပြန်သည်။ အကယ်၍ သူ၏ကိုယ်တွင် 'တိတ်ရွေ့'ကို ရှာတွေ့သွားပါက အသတ်ခံရရန် သေချာသလောက် ဖြစ်နေ ပေသည်။

တစ်ဖန် သူ၏သား 'ပေါလ်'ကိုလည်း သတိရမိပြန်သည်။ ယခု သူ သည် အသက်ဘေးမှလွတ်မြောက်အောင် ပြေးနေရခိုက် စံစားရသလို သူ့ သား 'ပေါလ်'ခမျာမှာလည်း သေကနီးအချိန်တွင် အလားတူခံစားရရှာမည် ဟုလည်း ကိုယ်ချင်းစာမိလေသည်။

'ကော်မင်'သည် ရောက်တတ်ရာရာ စိတ်ကူးနေခြင်းများကို ကြီးစားပယ် ဖျောက်လျက် 'ဂျစ်ကား'ကို အာရုံစိုက်ပြီးမောင်းနေလေသည်။ ယခုရောက်ရှိ နေသည့် နေရာမှာ တောင်ပေါ်လမ်းကဲ့သို့ မဟုတ်တော့ဘဲ မြေပြန့်ဖြစ်လာ

လေသည်။ ဆီးနှင်းတွေကြောင့် အဝေးသို့ ကောင်းစွာမမြင်ရသဖြင့် သတိထားကြည့်ပြီး မောင်းသွားစဉ် ခပ်လှမ်းလှမ်းမှ ဖြတ်သန်းလာသည့်ယာဉ်များအား သတိပေးသည့်အနီရောင် တိုင်ကြီးများကို ရေးရေးမြင်ရလေသည်။

‘ကော်မင်’သည် ဂျစ်ကာကို လယ်ယာတက်သို့ ကွေ့လိုက်ပြီး စက်ရိုက်မြင့်ကာ ခပ်မြန်မြန်မောင်းလေသည်။

မိနစ်အနည်းငယ်အတွင်း အရှိန်ပြန်လျှော့ကာ ရှေ့သို့အထူးဂရုစိုက်၍ ကြည့်သွားလေသည်။ အထူးသဖြင့် စစ်ဘက်မှလမ်းကို ပိတ်ဆို့တားဆီးမည့် ‘ဂိတ်’ကို ရှာဖွေကြည့်မိသည်။

သို့ရာတွင် ပိတ်ဆို့တားဆီးသည့် ‘ဂိတ်’လုံးဝမတွေ့ရသောအခါ ‘ကော်မင်’သည် အားတက်လာမိပြန်သည်။ ထို့ကြောင့် ဆက်မောင်းသွားရာ မကြာမီ လက်နက်ကိုင်အစောင့်များရှိသော ‘ကင်း’တံတစ်ခု တွေ့ရလေသည်။

ထို ‘ကင်း’တံ အတွင်းမှ လက်နက်ကိုင်အစောင့်နှစ်ဦး ထွက်လာသော်လည်း သူ၏အမူအရာယာက အေးအေးဆေးဆေးပင် ရှိနေလေသည်။ တစ်ယောက်က စီးကရက်မီးညှိသောက်နေပြီး ကျန်တစ်ယောက်ကလည်း ရိုင်ဖယ်သေနတ်ကို ပခုံးတွင် သိုင်းလွယ်ထားလေရာ သူတို့အား တပ်လှန့် နှိုးထားခြင်း ရှိပုံမရဟု ‘ကော်မင်’က တွက်မိသည်။ ကင်းတံရှေ့မှ ဖြတ်မောင်းသည့် ယာဉ်များအား ဝတ်ကျေဝတ်ကုန် စစ်ဆေးပြီး လွတ်လိုက်မည့်ပုံမျိုး ဖြစ်နေပေသည်။

‘ကော်မင်’သည် ဂျစ်ကာကို ဂီယာအမှတ်(၂)ထိုး၍ အရှိန်လျှော့လိုက်စဉ် အစောင့်တစ်ဦးက လက်ပြ၍ ရပ်ခိုင်းလေသည်။

ဤတွင် ‘ကော်မင်’သည် ကားကိုရပ်တော့မလိုလုပ်ပြီးမှ ရုတ်တရက် ဂီယာဖြောင်း၍ ‘လီဗာ’ခလုတ်ကို တစ်အားနင်းချလိုက်သည်။ ဂျစ်ကာသည် အရှိန်ပြင်းစွာဖြင့် ရှေ့သို့ပြေးသွားရာ လက်နက်ကိုင်အစောင့်ကသာ ဘေးသို့ လျှင်မြန်စွာ မတိမ်းရှောင်လိုက်ပါက တိုက်မိရန်သေချာပေသည်။

ဒုတိယအစောင့်သည် သူ၏ရိုင်ဖယ်သေနတ်ကို ဆွဲယူ၍ ဂျစ်ကာအား ပစ်ရန်ချိန်ရွယ်နေစဉ် ‘ကော်မင်’လည်း လှည့်မကြည့်တော့ဘဲ တစ်အားမောင်းပြေးလေသည်။ ကံအားလျော်စွာ ဆီးနှင်းတွေကျနေသဖြင့် လက်နက်ကိုင်အစောင့်များက သူ့အား ကောင်းစွာ မမြင်နိုင်ချေ။

သို့ရာတွင် ‘ကော်မင်’အနေဖြင့် စိတ်မအေးနိုင်သေး။ ‘ကင်း’တံမှ လူများက ရှေ့ဂိတ်သို့ တယ်လီဖုန်းဆက်အကြောင်းကြားပြီး ‘ဂျစ်ကာ’ကို တားဆီး၍ ဖမ်းရန် သေချာသလောက်ရှိပေသည်။

သူ့အား ရှေ့နောက်နှစ်ဖက်ညှပ်ပိတ်၍ ဖမ်းဆီးကြလိမ့်မည်ဟုလည်း တွက်မိသည်။

သို့ဖြစ်လင့်ကစား ယခုအချိန်အထိ မိမိအသက်ရှင်လျက်ရှိနေသေးခြင်းကပင်လျှင် မျှော်လင့်ချက် မကုန်သေးဟုယူဆဖွယ်ရာရှိသည် မဟုတ်ပါလော။ ယခုအချိန်တွင် ဤမျှ ခရီးရောက်လာခြင်းသည်ပင်လျှင် အားတက်ဖွယ်ဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလား။

‘ကော်မင်’သည် ဖမ်းမိရန် အလားအလာများသလောက် လွတ်မြောက်ရန်လည်း မျှော်လင့်ချက် ရှိနေသေးသည်ဟု သူ့ကိုယ်သူ ပြန်အားပေးမိလေသည်။

မျှော်လင့်ချက်ကတော့ ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် အားရဖွယ်တော့မဟုတ်။ သို့သော် ယင်းမျှော်လင့်ချက်ကိုပင်လျှင် တပ်နိုင်သလောက် အားကိုးလျက် စိတ် ဓာတ်မကျဘဲ ကြိုးစားရန် ‘ကော်မင်’က ဆုံးဖြတ်လိုက်လေသည်။

(၅)

အမေရိကန်ဗိုလ်မှူးသည် 'ဟိုးလ်'ဟု လျှို့ဝှက်သင်္ကေတအမည်ပေးထားသော အဆောက်အအုံအပေါ်ထပ်တွင် မတ်တတ်ရပ်လျက် ခုံးပျံစင်ဖြင့် (ပလက်စတစ်)တွင် ကျွမ်းကျင်သူများ အလုပ်လုပ်နေကြသည်ကို ကြည့်နေလေသည်။

ကျွမ်းကျင်သူများက ခုံးပျံ၏အစိတ်အပိုင်းများဖြစ်သော စက်ကိရိယာများ၊ ဝါယာကြိုးများရှိရာတွင် ဝိုင်းအုံပြီး အလုပ်လုပ်နေကြပုံမှာ ဆေးရုံကြီးတစ်ခု၏ ခွဲစိတ်ကုသခန်းမအတွင်း အရေးကြီးသည့် လူနာတစ်ဦးအား ဝိုင်း၍ ခွဲစိတ်နေကြသည့် အတူးကုဆရာဝန်ကြီးများနှင့် တူနေလေသည်။

ဗိုလ်မှူးသည် ကျွမ်းကျင်သူများထံမှ တစ်ယောက်သောသူကို သတိပြု၍ ကြည့်မိလေသည်။ ထိုလူ၏ ဦးခေါင်းပုံသဏ္ဍာန်၊ မျက်နှာနှင့်နားခေါင်းအနေအထားတို့က 'မာဆတ်'ဆိုသူနှင့် အလွန်တူသောကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်။ 'မာဆတ်'နှင့် ညီအစ်ကိုပင် ဖြစ်နိုင်ဖွယ်ရာရှိပေသည်။

'မာဆတ်'ဆိုသူကား 'လီဘာနွန်' နိုင်ငံသားဖြစ်ပြီး ဗိုလ်မှူးက အလွန်ယုံကြည်စိတ်ချပြီး ခင်မင်ရင်းနှီးသော ထောက်လှမ်းရေးအေးဂျင်း(သူလျှို့) တစ်ဦးဖြစ်သည်။ သို့သော် နောက်ပိုင်းတွင် 'မာဆတ်'သည် သစ္စာဖောက်၍ 'ဘီဂျက်'မြို့တွင် ရန်သူတက်သို့ လျှို့ဝှက်သတင်းပေးခဲ့သည်။ ထိုအခါ 'မာဆတ်'အား လွှတ်ထားရန် မဖြစ်တော့သဖြင့် ဗိုလ်မှူးကိုယ်တိုင်က မထောက်မညှာ အရေးယူခဲ့ရသည်။ 'မာဆတ်'အား နှစ်ယောက်တည်း ညစာ

အန္တရာယ်ပစ်မှတ်

၂၅

အတူစားရန် ဖိတ်ခေါ်ပြီး ညစာစားနေချိန်မှာပင် ဗိုလ်မှူးက သူ၏ခြောက်လုံးပြူးသေနတ်ဖြင့် 'မာဆတ်'အား ပစ်ခတ်ကွပ်မျက်ခဲ့လေသည်။

ယခု ကျွမ်းကျင်သူ အလုပ်သမား၏ ပုံပန်းသဏ္ဍာန်က 'မာဆတ်'နှင့် အလွန်တူသဖြင့် ဗိုလ်မှူးက အတိတ်ကို ပြန်သတိရမိခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ဗိုလ်မှူးသည် သူ၏ဘေးနားတွင် ရပ်နေသူ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးအား-

"ဟောဟိုက လီဘာနွန်လူမျိုးနဲ့ တူတဲ့ ကျွမ်းကျင်သူအလုပ်သမားတစ်ယောက်လဲဗျ"ဟု မေးကြည့်လိုက်ရာ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးက-

"သူနာမည် 'ကိုရီ'လို့ခေါ်တယ်။ ဆီးရီးယားနိုင်ငံသားပါ 'လီဘာနွန်' နိုင်ငံသားမဟုတ်ဘူး"ဟု ပြန်ပြောလေသည်။

"ဒီလူအကြောင်း ဘာများသိပါသလဲ"

"ကျုပ်သိသလောက် အလွန်တော်တဲ့ ကျွမ်းကျင်သူ ပညာရှင်တစ်ဦး ဖြစ်တာသိတယ်။ ခင်ဗျားစိတ်ထဲ မကျေနပ်သေးရင် သူ့ရဲ့ကိုယ်ရေးမှတ်တမ်း ဝိုင်းကို ပြန်ကြည့်နိုင်တယ်"

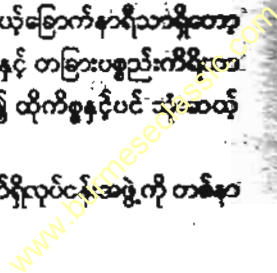
ဗိုလ်ချုပ်ကြီးကပြောလိုက်ရာ ဗိုလ်မှူးသည် ဘာမှပြန်မပြောဘဲနေသော်လည်း စိတ်ထဲမှ မကျေနပ်ဖြစ်နေမိသည်။ သို့သော် သူ၏စိတ်ကို ထိန်းချုပ်လိုက်သည်။

သူ၏လက်ပတ်နာရီကို ကြည့်လိုက်သောအခါ မူလက လျာထားသည့် အချိန်ထက် နှစ်နာရီနှင့် မိနစ်နှစ်ဆယ်ခန့် နောက်ကျနေကြောင်း တွေ့ရလေသည်။ ယခုအတိုင်းဆိုလျှင် မူလသတ်မှတ်ထားသည့် အချိန်အတိုင်း မပြီးနိုင်သဖြင့် ဗိုလ်မှူးသည် အလွန်စိတ်အနှောင့်အယှက် ဖြစ်မိလေသည်။

ယခု အပူတပြင်းလုပ်နေကြသော လုပ်ငန်းအဖွဲ့က ပြီးသွားသည်နှင့် ဆက်လက် တာဝန်ယူရမည့် ဒေါက်တာ 'ဆမော်လီ'တို့အဖွဲ့ကလည်း အသင့်စောင့်နေကြပြီ ဖြစ်သည်။

ကျန်ရှိနေသည့်အချိန် စုစုပေါင်းက သုံးဆယ့်ခြောက်နာရီသာရှိတော့သည်။ ထိုအချိန်အတွင်း လျှပ်စစ်ဆက်သွယ်ရေးနှင့် တခြားပစ္စည်းကိရိယာများကို အပြီးသတ် ထပ်မံစစ်ဆေးရဦးမည်ဖြစ်၍ ထိုကိစ္စနှင့်ပင် သုံးဆယ့်ခြောက်နာရီကျန်သွားမည်ဖြစ်သည်။

'ယခုထက်ပိုပြီး မြန်မြန်လုပ်မှဖြစ်မယ်။ လက်ရှိလုပ်ငန်းအဖွဲ့ကို တစ်နာ

ရီအတွင်း အပြီးသတ်နိုင်အောင် ကြိုးစားဖို့လိုတယ်”

ဗိုလ်မှူးက စိတ်မရှည်သလိုပြောလိုက်ရာ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးက...

“သူတို့လည်း အစွမ်းကုန်ကြိုးစားလုပ်နေကြတာပဲ။ အခုဆိုရင် သတ်မှတ်ထားတဲ့ ပုံမှန်အချိန်ထက် တစ်ပတ်လောက် စောပြီးအောင် အမြန် ဆုံးလုပ်နေကြတယ်” ဟု ပြန်ပြောလေသည်။

သို့သော် ဗိုလ်မှူးသည် ကျေနပ်ပုံမရချေ။

“ဘယ်သူမျှ ကိုယ်တတ်နိုင်သလောက် ကြိုးစားပြီး အမြန်ဆုံးပြီးအောင် လုပ်ကြတာ မဟုတ်ဘူး”

ပြောပြောဆိုဆို ဗိုလ်မှူးသည် ဓာတ်လှေကားဘက်ဆီသို့ လျှောက် ထွက်သွားလေသည်။ သူ၏စိတ်ထဲတွင် အကြီးအကျယ်မကျေမချမ်းဖြစ် လျက် ဒေါသထွက်နေမိလေသည်။ အမှန်တော့ သူသည် ဤ စီမံကိန်းတွင် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးတစ်ဦးအပါအဝင် စစ်ဘက်ဆိုင်ရာများနှင့်အတူ ပူးတွဲလုပ်ကိုင် ရခြင်းကို လုံးဝကျေနပ်ခြင်း မရှိခဲ့ချေ။

ဆက်သွယ်ရေး စခန်းရုံးသို့ ရောက်သောအခါ လျှို့ဝှက်သင်္ကေတဖြင့် ရောက်ရှိလာသော သတင်းသို့ချက်စာရွက်များကိုယူ၍ သူ၏ သီးသန့်ရုံးခန်း သို့သွားလေသည်။

သူ၏စားပွဲတွင် ထိုင်လိုက်ပြီးနောက် ဗိုလ်မှူးသည် ‘စထရစ်လင်း’ ဆိုသူအား တယ်လီဖုန်း လှမ်းဆက်လိုက်သည်။

“ဒီမယ်ကိုရီဆိုတဲ့ အလုပ်သမားတစ်ယောက် ဒီမှာ ရှိနေတယ်။ ကျွန်ုပ်က ဒီလူကို သတိထားပြီး မျက်ခြည်မပြတ် အကဲခတ်စောင့်ကြည့်စေ ချင်တယ်”

“ဟုတ်ကဲ့...ကောင်းပါပြီခင်ဗျ”

တစ်ဖက်မှ ပြန်ပြောသံကြားရပြီးမှ ‘လီ...’ကို ပြန်ချလိုက်ပြီး နောက် ဗိုလ်မှူးသည် စားပွဲပေါ်မှ စာရွက်များကို ကောက်ယူပြီး လေ့လာ ကြည့်လေသည်။

ကွန်မြူနစ်နိုင်ငံကြီးမှ သူတို့၏အေးဂျင်း(သူလျှို့)၏ သတင်းပို့ချက်တွင် (လန်ချောင်း)မြို့သို့ စတင်ရောက်ရှိနေပြီဖြစ်သော လူများ၏စာရင်းကို ဖော်ပြထားသည်။ ဗိုလ်မှူးသည် ထိုစာရွက်ကို ဘေးသို့ဖယ်ချထားလိုက်ပြီး

မိုးလေဝသသတင်းခန့်မှန်းချက်များကို ဖတ်ကြည့်ပြန်သည်။ ထိုသတင်းခန့်မှန်းချက်များအရ နောက်လာမည့် သုံးရက်အတွင်း ရာသီဥတုအခြေအနေသည် အထူးကောင်းမွန်နေလိမ့်မည်ဟု ဆိုသည်။ ‘လန်ချောင်းမြို့ပေါ်၌ ကောင်းကင်သည် ကြည်လင်သာယာနေပြီး လေတိုက်နှုန်းအားဖြင့် ခြောက်ဘက်မှ တစ်နာရီ ဆယ့်ငါးမိုင်နှုန်းခန့် လေတိုက်နေမည်ဖြစ်သည်။ မိမိတို့က ဧပြီလလီးယား ဒုံပျံလက်နက်ပစ်လွှတ်မည့်အခြေစိုက်စခန်းတွင်လည်း ရာသီဥတုအခြေအနေသည် အလားတူပင် ကောင်းမွန်နေလိမ့်မည်ဟု မိုးလေဝသခန့်မှန်းချက်များက ဆိုလေသည်။

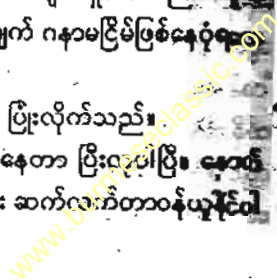
ထိုအခိုက် ဒေါက်တာဆမော်လီဆိုသူ ရုံးခန်းတွင်းသို့ ဝင်လာသဖြင့် ဗိုလ်မှူးသည် မော့ကြည့်လိုက်သည်။ ဒေါက်တာဆမော်လီသည် အသက်လေးဆယ်ကျော် ငါးဆယ်တွင်းရှိသူ ကိုယ်လုံးကိုယ်ဟန် ခပ်သေသေးသူ တစ်ယောက်ဖြစ်သည်။

သာမန်အားဖြင့် ဗိုလ်မှူးသည် ဒေါက်တာဆမော်လီတို့လို သိပ္ပံပညာရှင်များနှင့် အရောတဝင် ရင်းရင်းနှီးနှီးဆက်ဆံလေ့ မရှိချေ။ သူ၏အမြင်တွင် သိပ္ပံပညာရှင်များသည် လက်တွေ့လောကထက် သိပ္ပံပညာများကိုသာ စိတ်ဝင်စားပြီး အာရုံစိုက်နေကြသဖြင့် ပေါင်းသင်းဆက်ဆံ၍မတောင့်ဟု ယူဆမိသည်။ သို့ဖြစ်လင့်ကစား ဒေါက်တာဆမော်လီကိုမူ ဗိုလ်မှူးစချွင်းချက်အဖြစ် မြင်မိလေသည်။ ဆက်ဆံရသည်မှာလည်း လွယ်တူမဖြစ်သဖြင့် သဘောကျမိလေသည်။

ဒေါက်တာဆမော်လီသည် ပင်ကိုသဘာဝအားဖြင့် စိတ်လှုပ်ရှားမှု မဖြစ်တတ်ဘဲ တည်ငြိမ်အေးဆေးစွာ နေတတ်သူဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် ယခုလောလောဆယ်တွင်မူ တစ်စုံတစ်ခုအတွက် စိတ်လှုပ်ရှားနေဟန်ပြိုင်သူ၏ နဖူးတွင် ချွေးသီးချွေးပေါက်များ ထွက်လျက်ရှိလေသည်။ သူ၏ လက်ပတ်နာရီကိုလည်း မကြာခဏကြည့်လျက် ဂနာမငြိမ်ဖြစ်နေပုံစေ့သည်။

ဗိုလ်မှူးကလည်း နားလည်မှုရှိဟန်ဖြင့် ပြုံးလိုက်သည်။

“ဘာမှ စိတ်ပူမနေပါနဲ့ဗျ။ သူတို့လုပ်နေတာ ပြီးလို့ပါပြီ။ နောက် တစ်နာရီလောက်ဆိုရင် ခင်ဗျားတို့အဖွဲ့ဝင်ပြီး ဆက်လက်တာဝန်ယူနိုင်ပါ

တော့မယ်”

ဗိုလ်မှူးက နှစ်သိမ့်သလိုပြောလိုက်သည်။ သို့သော် ဒေါက်တာ ဆမော်လီသည် စိတ်အားတက်လာပုံမရချေ။

“ဗိုလ်မှူးတို့က စွတ်အတင်းတွန်းပြီး သိပ်ခြန့်ဖြန့်ဖြစ်အောင် မလုပ်ဘူးလို့ မျှော်လင့်ပါတယ်။ ကျုပ်သဘောအရတော့ လောင်စာဆီ ဓလုတ်မဖွင့်မီ အနည်းဆုံး လေးဆယ့်ရှစ်နာရီကြာအောင် အဘက်ဘက်က စမ်းသပ်စစ်ဆေး ကြည့်ချင်တယ်”

“ကျုပ်ကလည်း တတ်နိုင်ရင် ခင်ဗျားတို့အတွက် အချိန်လေးဆယ့် ရှစ်နာရီ ပေးချင်ပါတယ်”

သည်တော့မှ ဒေါက်တာဆမော်လီသည် ကျေနပ်သွားဟန်ဖြင့် ခေါင်း ညှိတ်လိုက်သည်။

“ဒါထက် ဗိုလ်မှူး ကျုပ်ရဲ့အဖွဲ့သားတွေအတွက် စားသောက်စရာ ကော်ဖီနှင့်အသားညှပ်ပေါင်မုန့်ရနိုင်မလား”

“လွယ်ပါတယ် စားသောက်ခန်းကိုသာ လှမ်းတောင်းလိုက်ပါ”

ပြောရင်း ဗိုလ်မှူးသည် ဗိုလ်လေဝသခန့်မှန်းချက် စာရွက်များကို ဒေါက် တာဆမော်လီအား လှမ်းပေးလိုက်သည်။

“ဒါတွေဖတ်ကြည့်ရင် ခင်ဗျားစိတ်ဓာတ်တက်လာပါလိမ့်မယ်”

ဒေါက်တာဆမော်လီသည် စာရွက်များကို ခေတ္တမျှကြည့်ပြီးနောက် ပြန်ချထားလိုက်သည်။ ဗိုလ်မှူးပြောသလို စိတ်ဓာတ်တက်လာပုံလည်းမရ ချေ။

“ရာသီဥတုက အခုထက်ပိုဆိုးလာနိုင်တယ်လို့ ကျုပ်ထင်မိတယ်။ ကျုပ် စိတ်တိုင်းကျပြောရရင် လေငြိမ်တဲ့နေ့မျိုးကို လောကကျကယ်။ လေတိုက် နေရင် အဲဒီလေကြောင့် အထူးမြူနီယံကလီးယား ပျက်စီးပျက်စီး ပျက်စီးပျက်စီး သွားနိုင်တယ်။ လေက တစ်နာရီ ငါးမိုင်နှုန်းလောက် တိုက်ရင်တောင် ‘လန်ချောင်း’ မြို့ကတစ်ဆင့် လင်တန်၊ လွန်ဆီ ဝုက္ကနဲ့ ပင်ဂျီမြို့တွေကို ပျံ့နှံ့ပြီး ထိခိုက်နိုင်တယ်။ တကယ်လို့ လေတိုက်နှုန်းက တစ်နာရီ ဆယ့်ငါးမိုင်ဆို လျှင် မြို့ကလီးယားလက်နက်ရဲ့ ရေဒီယိုဂယက်က ချိန်ကူးနဲ့ ချွန်ကင်း မြို့ တွေထိအောင် ပျံ့နှံ့ပြီး ပျက်စီးစေနိုင်တယ် ခင်ဗျားသတိပြုဖို့က ‘ချွန်ကင်း’

မြို့မှာဆိုရင် လူဦးရေ သိန်းနှစ်ဆယ်ကျော်ရှိတယ်”

ဒေါက်တာဆမော်လီက ဤသို့ပြောလိုက်သည့် အဓိပ္ပာယ်ကို ဗိုလ်မှူး က ကောင်းစွာ သဘောပေါက်မိလေသည်။ သိပ္ပံပညာရှင်တစ်ဦးအနေဖြင့် မြို့ကလီးယားပျံ့လက်နက်၏ ကြောက်မက်ဖွယ် ချေမှုန်းပျက်ဆီးနိုင်စွမ်း အကြောင်းကို အတိအကျသိနေသောကြောင့် လူအမြောက်အမြား သေကျေ ပျက်စီးရသည့်အရေးကို တွေးပြီး စိတ်မကောင်းဖြစ်ဟန်မျိုးဖြင့် ပြောခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

“ဒါမျိုးဆိုတာက လူတစ်ယောက်ကိုပြန်ပြီး လေးလေးနက်နက် စဉ်း စာကြည့်ချင်လာအောင်ဖြစ်တတ်တာ ဓမ္မတာပဲ။ ဒါကြောင့် ကျုပ်က ခင်ဗျား ကို အပြစ်မဆိုပါဘူး။ ကျုပ်ကိုယ်တိုင်တောင်မှ ဒီစိမ့်ကိန်းကြီးအကြောင်းကို ပြန်ပြီး ချိတ်ချတုံ့ဖြစ်မိပါသေးတယ်”

ဗိုလ်မှူးက ဤသို့ပြောလိုက်ရာ ဒေါက်တာဆမော်လီသည် အလွန် အံ့ဩအံ့အားသင့်သွားရုံမက သူ၏စိတ်တွင်မှ ခံစားချက်ကို ဗိုလ်မှူးက သိနေပြီဖြစ်၍ လျှို့ဝှက်ဖုံးကွယ်ရန် မလိုတော့ဟု စိတ်ထဲ ပေါ့ပါးသွားပုံရ လေသည်။

“မှန်တာပြောရရင် ကျုပ်အနေနဲ့ သိပ္ပံပညာရှင်တွေ ဖြစ်တတ်တဲ့ လိပ် ပြာမလုံသလိုအဖြစ်လုပ်မိလို့ နောင်တရသလိုဖြစ်တာမျိုးတွေ ဖြစ်လိမ့်မယ်လို့ မထင်မိခဲ့ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ ဗိုလ်မှူး ကျုပ်တို့ အခုလုပ်နေတာဟာ အင်ဓာန်မှ ကြောက်စရာကောင်းတဲ့ ‘လုပ်ရပ်ကြီးတစ်ခုဖြစ်တယ်။ အခုလုပ်တာထို ဘာကြောင့် ညာကြောင့်ရယ်လို့ ဘယ်လိုပဲအကြောင်းပြုပြ ကြောက်မခန်း လိလိ အလွန်ဆိုးရွားတဲ့အလုပ်တစ်ခုဖြစ်တာတော့ အမှန်ပဲ”

“ဒါတော့ မှန်ပါတယ်”

ဗိုလ်မှူးကလည်း ထောက်ခံသလိုပြောလိုက်သည်။

“ကျုပ်ကတော့ အခုလို အချိန်လွန်နီးကပ်နေတာတောင်မှ တဖြား နည်းလမ်းမရှိတော့ဘူးလားလို့ စဉ်းစားနေမိတယ်”

ဒေါက်တာဆမော်လီက သူ၏စိတ်ထဲရှိသည့်အတိုင်း ပြောလိုက်သော အခါ ဗိုလ်မှူးက-

“တခြားနည်းလမ်းရှိတယ်ဆိုရင်လည်း အခုအချိန်အခါ အစိုးရထံ

က ဘယ်သူကမှ အဲဒီနည်းလမ်းကို ရှာတွေ့ပုံမရဘူး”ဟု ပြောလိုက်သည်။

ဤသို့ပြောလိုက်ခြင်းအားဖြင့် ဒေါက်တာ ဆမော်လီက မည်သို့ပြန်လည်ဝေဖန်မည်ကို သိလို၍ဖြစ်ရာ ဒေါက်တာကြီးသည် ဘာမှမပြောဘဲ ဆိတ်ဆိတ်နေလိုက်သည်။ နောက်ထပ် သူ၏သဘောထားအဘော်ကို မပြောလိုတော့သည့်ဟန်ဖြင့် နှုတ်ပိတ်နေလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

ဤတွင် ‘ဗိုလ်မှူး’သည် ဒေါက်တာ ဆမော်လီအား လတ်တလော လုပ်ရန်ရှိသည့် ကိစ္စကိုသာ ပြန်၍ အာရုံစိုက်စေမှ ဖြစ်မည်ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

“ကမ္ဘာကြီးကိုယ်က ဒီလိုပဲဖြစ်နေတာကိုး၊ ချွတ်ယွင်းချက်တွေဆိုတာရှိနေတာပဲ။ ဒါကြောင့် ခက်နေတာပေါ့။ နိုင်ငံတကာရေးရာ ပြဿနာတွေကို စားပွဲမှာ ထိုင်ပြီး ဆွေးနွေးညှိနှိုင်းလို့ပြေလည်သွားနိုင်ရင်တော့ အကောင်းဆုံးပေါ့။ ဒါပေမဲ့ လက်တွေ့မှာက ဒီလိုဖြစ်မလာဘူး။ အဲဒါဘာကြောင့်လည်းဆိုတော့ ကျုပ်တို့က လူကျင့်ဝတ်သိက္ခာတွေကို စောင့်ထိန်းနေကြပြီး ကွန်မြူနစ်တွေက မစောင့်ထိန်းကြလို့ပဲ။ အခုကျုပ်တို့လက်ငင်းရင်ဆိုင်နေရတဲ့ကိစ္စကို ခင်ဗျားက ရှေ့ဆက်မလုပ်ချင်ဘဲ ရှောင်ချင်တဲ့စိတ်ဖြစ်ပေါ်လာတာကိုလည်း ကျုပ်ကအပြစ်မဆိုပါဘူး။ ကျုပ်ကိုယ်တိုင်လည်း ဒီလိုပဲခံစားရမိပါတယ်။ သို့သော်လည်း အခု ကျုပ်တို့လုပ်ရမယ့်အလုပ်ကမလုပ်ရင် မဖြစ်တဲ့အခြေအနေမျိုး ရှိနေတယ်။ ဒါဟာ ကျုပ်တို့ရဲ့ ဖျော်လင့်ချက်ပဲ။ ပြီးတော့ တစ်ခုတည်းသော ဖျော်လင့်ချက်ဖြစ်မို့ များတယ်”

ဗိုလ်မှူးက ဤသို့ပြောလိုက်မှ ဒေါက်တာ ဆမော်လီသည် မှားလည်ဟန်ဖြင့် ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။ သူသည် မိုးလေဝသစန့်မှန်းချက်စာရွက်များကို ပြန်ကောက်ယူကြည့်ရင်း....

“ကျုပ်တို့ ပစ်လွှတ်ရမယ့်အချိန်ကို အခုထက်ပိုပြီး မိုးလေဝသကောင်းပြီး လေငြိမ်တဲ့အချိန်ကို ပြောင်းပြီး ပစ်လွှတ်လို့မဖြစ်ဘူးလား”ဟု မေးလိုက်သည်။

“ဒီမယ် ဒေါက်တာကြီး အခုလိုကိစ္စမျိုးမှာ အခြေအနေလုံးဝကောင်းပြီး ချွတ်ယွင်းချက်မရှိတဲ့အချိန်ကာလမျိုးတွေ ရွေးနေလို့မရဘူးဗျ”

“ကျုပ်ကလည်း အခြေအနေလုံးဝကောင်းပြီး၊ ချွတ်ယွင်းချက်မရှိတဲ့

အချိန်ကာလမျိုးကို တောင်းဆိုနေတာ မဟုတ်ပါဘူး။ ပစ်လွှတ်တဲ့အချိန်မှာ လေတိုက်နှုန်းက ညင်သာတောင် တောင်ဘက်က လေတိုက်နေမယ်ဆိုရင် အဏုမြူကျွန်းကလီးယားရေဒီယိုဓာတ် ပျံ့လွှင့်မှုအန္တရာယ်အများကြီးသက်သာနိုင်စရာရှိတယ်။

ခင်ဗျားပြောသလို ရေဒီယိုဓာတ်ပျံ့လွှင့်မှု အန္တရာယ်သက်သာကောင်းသက်သာနိုင်ပေမဲ့ ကျုပ်တို့အနေနဲ့အကြီးအကျယ် ထိခိုက်သွားနိုင်တယ်။ အမေရိကန်နိုင်ငံအဖို့လည်း ပြဿနာဖြစ်လာနိုင်တယ်။ ဆိုဗီယက်ရုရှားက မွန်ဂိုလီးယားပြည်နဲ့သဘောတူကာကွယ်ရေးစာချုပ်ချုပ်ဆိုထားတာရှိတယ်။ ခင်ဗျားပြောသလို တောင်ဘက်ကလေတိုက်လို့ အဏုမြူရေဒီယိုဓာတ်တွေဟာ မွန်ဂိုလီးယားပြည်နဲ့နီးတဲ့ ‘ဂိုတီ’သဲကန္တာရကန်ကို ပျံ့လွှင့်သွားမယ်ဆိုရင် ဆိုဗီယက်ရုရှားက ချက်ချင်းထပြီး ပြဿနာလုပ်လာလိမ့်မယ်။ ဒီအခါမှာ အမေရိကန်အစိုးရအနေနဲ့ ဖြေရှင်းဖို့ရာ အချိန်တောင်မရဘဲ နိုင်ငံတော်ပြဿအကြီးအကျယ် ဖြစ်လာလိမ့်မယ်”

ဗိုလ်မှူးကပြောလိုက်တော့မှ ဒေါက်တာဆမော်လီသည် သဘောပေါက်သွားလျက်-

“အခု ကျုပ်တို့ ပစ်လွှတ်မယ့်ကျွန်းကလီးယားဒုံးပျံလက်နက်က အင်အား (၁၀)မီဂါတန်”ရှိတာမို့ ချွင်းချက်မရှိ လုံးဝထိရောက်ဖို့ သေချာသလောက်ပါပဲ။ နောက်ပြီးတော့ ဒါနဲ့ပတ်သက်ပြီး ကျုပ်တို့ဘက်က ဘာမှမသိသလောက်ဘူးကွယ်ငြင်းလိုက်ရုံပဲ”ဟု ပြောလိုက်သည်။

“ဟုတ်ပြီ၊ ဒါမျိုးမှ ကျုပ်ကကြားချင်တာ”

ဗိုလ်မှူးကပြောပြီးနောက် ဒေါက်တာဆမော်လီသည် ပြန်ထွက်ရန် လှည့်လိုက်ပြီးမှ တစ်စုံတစ်ခု သတိရဟန်ဖြင့် ပြန်လှည့်ပြီး....

ဒါထက် ကျုပ်သတင်းတစ်ခု ကြားမိတယ်။ လန်ချောင်းမြို့မှာ သိပ္ပံပညာရှင်များညီလာခံလုပ်ရင်း ကလေးသူငယ်တွေ အများကြီးစုရုံးပြီး ကလေးများပွဲသဘင်တစ်ခု လုပ်မယ်လို့ သိရတယ်။ ကလေးတွေ ဘယ်လောက်များများရှိနေမှာတဲ့လဲ”ဟု မေးလိုက်သည်။

“ကလေးတွေ လုံးဝရှိနေမှာ မဟုတ်ဘူးဗျ”

ဗိုလ်မှူးက ခပ်တည်တည်နှင့်ပင် ပြန်ဖြေလိုက်သည်။

“ဟုတ်ရဲ့လားဗျ”

“ဟုတ်ပါတယ်။ ခင်ဗျားကြားတဲ့သတင်းက အခြေအမြစ်မရှိတဲ့ ကောလာဟလသင်းပါ”

“ဗိုလ်မှူးက ပြောင်ပြောင်တင်းတင်းပင် ပြောလိုက်ရာ ဒေါက်တာ ‘ဆမော်လီ’ လည်း ကျေနပ်သွားပုံရလေသည်။ ဒေါက်တာ ‘ဆမော်လီ’ ထွတ်သွားသည်နှင့် ဗိုလ်မှူးသည် တယ်လီဖုန်းကို ကောက်ကိုင်ပြီး ဆက်သွယ်ရေးဌာနမှ ‘ဆိုင်းမွန်း’ဆိုသူထံ လှမ်းဆက်လိုက်သည်။ စကားပြောရာတွင် သူ၏အသံမှာ ဒေါသထွက်နေကြောင်း သိသာလေသည်။

“ဒီမယ်...ကျုပ်အခုပြောတာကို သေသေချာချာမှတ်ထားပါ။ ဒီစခန်းကို ပြင်ကရောက်ရှိလာတဲ့သတင်းပို့ချက်၊ အကြောင်းကြားချက်မှန်သမျှ (ဘယ်ကပဲလာတဲ့သတင်းဖြစ်စေ) ထိပ်တန်းလျှို့ဝှက်လိုသတ်မှတ်ထားရမယ်။ လာသမျှသတင်းအားလုံးကိုလည်း ကျုပ်ဆီကိုသာ တိုက်ရိုက်လာပို့ပေးရမယ်။ ဝင်လာတဲ့သတင်းနဲ့ပတ်သက်ပြီး ဘယ်သူနဲ့မှလည်း စကားစပ်ဆွေးနွေးတာမျိုး မလုပ်ရဘူး”

“ဟုတ်ကဲ့...ကောင်းပါပြီ ဗိုလ်မှူး”

တစ်ဖက်မှ ‘ဆိုင်းမွန်း’ဆိုသူက ပြန်ပြောလိုက်သည်။

(ဗိုလ်မှူးသည် ‘လန်ချောင်း’မြို့၌ ကလေးသူငယ် အမြောက်အမြား စုရုံးရောက်ရှိနေသည့်သတင်းကို ဒေါက်တာ ‘ဆမော်လီ’က မေးခြင်းမှာ သတင်းပေါက်ကြား၍ ဖြစ်ရမည်ဟု တွက်ချက် ဒေါသထွက်ပြီး ယခုကဲ့သို့ အမိန့်ပေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။)

ဗိုလ်မှူး စိတ်မောလူဆောဖြစ်ကာ နွမ်းနယ်လာသဖြင့် ကော်ဖီတစ်အိုးမှာ ယူလိုက်ပြီး ကော်ဖီနှင့်အတူ သူသောက်နေကျ စိတ်ငြိမ်ဆေးပြားနှစ်ပြား သောက်လိုက်လေသည်။

သူ စိတ်ပင်ပန်းနေသည့်အကြောင်းမှာ လျှို့ဝှက်စီမံချက်ပြီးစီးရန် မူလက သတ်မှတ်လျာထားသည့်အချိန်ထက် နောက်တျနေသောကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်။ တခြား ပြဿနာဟူ၍ကား မရှိချေ။ လျှို့ဝှက်စခန်း၏ လုံခြုံရေး အခြေအနေဆိုလျှင် ဆိုစရာမရှိ။ ပြည့်စုံပီရိနေသည်။ မိမိတို့မှာ သစ္စာဖောက်သူလည်း မရှိ။ မိမိတို့၏ လျှို့ဝှက်စီမံချက်အကြောင်းကို အင်အားကြီး

ကွန်မြူနစ်နိုင်ငံမှ ထောက်လှမ်းရေးက သတင်းတစ်စွန်းတစ်စမှ ရရှိခဲ့ချေသဖြင့် အလွန်အားကျ ကျေနပ်ဖွယ်ကောင်းနေပေသည်။ မိမိတို့ ‘ပစ်မှတ်’ ဖြစ်သော ‘လန်ချောင်း’မြို့တွင် ဘေးအန္တရာယ်တစ်စုံတစ်ခုရှိလိမ့်မည်ဟု မည်သူမှ မထင်ကြသည့်အပြင် အထူးစီးရထားနှစ်စင်းဖြင့် ကလေးသူငယ်များပင် ‘လန်ချောင်း’သို့ ရောက်ရှိနေပြီဟု သတင်းရရှိထားလေသည်။

ဤသို့လျှင် ဗိုလ်မှူးက အခြေအနေကို ဆင်ခြင်သုံးသပ်ရင်း ကျေနပ်ဖွယ်ရှိသည်ဟု ယူဆနေစဉ်မှာ တယ်လီဖုန်းလာလေသည်။

တစ်ဖက်မှ ပြောသူမှာ ‘ဆလွန်း’ဆိုသူ ဖြစ်လေသည်။

“ဗိုလ်မှူးခင်ဗျာ အနောင်အယုက်ပေးရတာ ဝမ်းနည်းပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ နောက်ဆုံးရောက်လာတဲ့ သတင်းပို့ချက်တွေက အရေးကြီးဟယ်ထင်မိလို့ ဖုန်းဆက်ရတာပါ”

“ဟုတ်လား၊ ဒါဖြင့် ကျုပ်ကိုယ်တိုင် သတင်းပို့ချက်တွေကို လာကြည့်မှ ဖြစ်မယ်”

“နောက်တစ်ခုရှိသေးတယ် ဗိုလ်မှူး။ လွန်ခဲ့တဲ့ တစ်နာရီခွဲလောက်ပတ်ပဲလို့ဗာ’က ကျွန်တော်တို့နဲ့ အဆက်အသွယ် ဖြတ်လိုက်တယ်။ အခုဟော့ဌာနချုပ်က ကျွန်တော်တို့ဆီကို ဘယ်သူက တာဝန်ခံပြီး ဆက်သွယ်နေတယ်ဆိုတာ မပြောတတ်ဘူး။ ကျွန်တော် ခန့်မှန်းကြည့်ရတာတော့ အခုဆက်သွယ်နေသူဟာ ‘အင်ဒါဆင်’လို့ ထင်ပါတယ်”

“ဒီအကြောင်းကို ‘ဝီလ်ကင်ဆင်’ သိပြီးပြီလား”

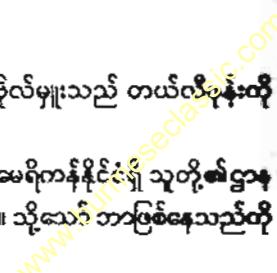
“မသိသေးဘူးခင်ဗျာ။ သူက ‘ကော်မင်’ကို စစ်ဆေးနေတုန်းပဲ”

“ဒါဖြင့် သူကို အမြန်ဆုံး ကျုပ်ဆီကိုလာဖို့ အကြောင်းကြားလိုက်ပါ။ နောက်ပြီး ကျုပ်က ဘာမှ မပြောမချင်း ဝါရှင်တန်မြို့ကို ဘာမှ ဆက်သွယ်အကြောင်းမကြားပါနဲ့”

“ဟုတ်ကဲ့...ခင်ဗျာ”

‘ဆလွန်း’က ပြန်ပြောလိုက်ပြီးနောက် ဗိုလ်မှူးသည် တယ်လီဖုန်းကို ပြန်ချလိုက်သည်။

‘ဆလွန်း’ပြောသည့်အတိုင်းဆိုလျှင် အမေရိကန်နိုင်ငံရှိ သူတို့၏ဌာနချုပ်တွင် တစ်ခုခုဖြစ်နေပြီဟု ယူဆရပေသည်။ သို့သော် ဘာဖြစ်နေသည်ကို

ကား ခန့်မှန်း၍မရချေ။ လောလောဆယ်တွင် မိမိအနေဖြင့် ဘာမှမလုပ်သေးဘဲ အခြေအနေကို စောင့်ကြည့်ရန်သာ ရှိသည်ဟုလည်း ဗိုလ်မှူးက သုံးသပ်မိလေသည်။ နောက်ထပ်လာမည့် သတင်းပို့ချက်များ၊ ညွှန်ကြားချက်များကို လေ့လာပြီး အက်ဖြတ်ရန်လည်း အရေးကြီးပေသည်။

ဗိုလ်မှူးသည် စားပွဲပေါ်ရှိ စာရွက်စာတမ်းများထဲမှ သူ့အလိုရှိသည်ကို ရွေးထုတ်၍ အင်္ကျီအိတ်ထဲထည့်ကာ ထွက်သွားမည်ပြုစဉ် တယ်လီဖုန်းလာပြန်သည်။

တစ်ဖက်မှ ဆက်သူမှာ 'ဆလွန်း'ဆိုသူပင် ဖြစ်နေပြန်သည်။

"ဗိုလ်မှူးခင်များ 'ဝိလ်ကင်ဆင်'က ထိုခိုက်ဒဏ်ရာရနေပါတယ်။

'ကော်မင်'လည်း ပျောက်နေတယ်"

"ဘာကွ... 'ကော်မင်' ပျောက်နေတယ်ဆိုတာ ဘာကိုဆိုလိုတာလဲ"

ဗိုလ်မှူးက အံ့အားသင့်စွာဖြင့် ပြန်မေးလိုက်သည်။

"ထင်ရတာတော့ စစ်ဆေးမေးမြန်းနေတုန်းမှာ 'ကော်မင်'က 'ဝိလ်ကင်ဆင်'ကို တိုက်ခိုက်ဟန်တူပါတယ်။ 'ဝိလ်ကင်ဆင်'ကို မီးသွေးထိုးတဲ့ သံတုတ်နဲ့ရိုက်ပြီး 'ကော်မင်'က ထွက်သွားပါတယ်။ 'ဝိလ်ကင်ဆင်'ရဲ့ ဂျစ်ကားကို မောင်းပြေးသွားပါတယ်။ အခုပဲ ကျွန်တော့်ဆီကို 'မိန်းဂိတ်'(ဗဟိုတံခါးမ)က တယ်လီဖုန်းနဲ့ သတင်းပို့ပါတယ်။ 'ကော်မင်'က လွန်ခဲ့တဲ့ သုံးမိနစ်လောက်က 'မိန်းဂိတ်'ကို အတင်းဖြတ်ပြီး မောင်းထွက်သွားတယ်လို့ သိရပါတယ်"

"ကောင်းပြီ။ ကျုပ် အခုပဲ လာခဲ့မယ်"

ပြောပြောဆိုဆို ဗိုလ်မှူးသည် တယ်လီဖုန်းကို ပြန်ချလိုက်သည်။ ထိုအချိန်၌ သူသည် မကျေမချမ်းဖြစ်ခြင်း၊ ဒေါသထွက်ခြင်းစသော စိတ်လှုပ်ရှားမှုတွေ ဖြစ်နေသော်လည်း သူ့စိတ်ကို ကြီးစားထိန်းချုပ်ကာ လုပ်စရာရှိသည်တို့ကိုသာ လုပ်ရန်ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

ရှေးဦးစွာ 'စကစ်လင်း'ဆိုသူထံသို့ တယ်လီဖုန်းဆက်၍ ညွှန်ကြားလိုက်သည်။

"ဂျပန်ဒေသဆိုင်ရာ ရဲတပ်ဖွဲ့ကို အခုချက်ချင်းဆက်သွယ်ပြီး တပ်လှန့်နှိုးလိုက်ပါ။ 'ကူနိုကို'နဲ့ 'ရူဇင်ဂျီ'ကြားမှာ ရဲတွေက လမ်းကိုပိတ်ဆို့ထားဖို့ ပြောလိုက်။ ပြီးတော့ ဒီဒေသတစ်ခုလုံးက တယ်လီဖုန်းအဆက်အသွယ်

အားလုံးကို ဖြတ်တောက်ထားပါစေ။ အများပရိသတ်ကိုတော့ ရာသီဥတုကြောင့် တယ်လီဖုန်းလိုင်းတွေ ပျက်နေတယ်လို့ အကြောင်းပြခိုင်းပါ။ 'ကော်မင်'က ဒီဒေသပြင်ဘက် တစ်ယောက်ယောက်နဲ့ ဆက်သွယ်လို့မရအောင်လုပ်ထားဖို့ အရေးကြီးတယ်။ ကျုပ်ပြောတာ နားလည်ရဲ့လား"

"ဟုတ်ကဲ့ဗိုလ်မှူး နားလည်ပါတယ်"

"နောက်တစ်ခုက လောလောဆယ် ရဟတ်ယာဉ်တစ်စင်းစီစဉ်ဖို့ ရမလား"

"ဟုတ်ကဲ့ ရဟတ်ယာဉ်တစ်စင်းရအောင် စီစဉ်ဖို့က ဖြစ်ပါတယ်။

ဒါပေမဲ့ အခုလို ရာသီဥတုမျိုးနဲ့ဆိုတော့ ပျံသန်းဖို့မလွယ်လှဘူးခင်ဗျ။ အောက်ခြေမှာ ကောင်းကောင်းမမြင်နိုင်တဲ့အတွက် လေယာဉ်မှူး(ပိုင်းလော့)က ရဟတ်ယာဉ်ကို ကောင်းကင် အမြင့်ကြီး တက်ပျံသန်းနေရလိမ့်မယ်"

"ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ရဟတ်ယာဉ်တစ်စင်း အမြန်ဆုံးပျံတက်ခိုင်းလိုက်ပါ။

ရဟတ်ယာဉ်က 'ဟိုင်းဝေး'လမ်းမကြီးတစ်လျှောက်လိုက်ပြီး ကြည့်ရမယ်။ ရာသီဥတု အခြေအနေကလည်း မကြာခင်ကောင်းချင် ကောင်းလာနိုင်တယ်။

"ဟုတ်ကဲ့ဗိုလ်မှူး"

'ကျုပ်လိုချင်တာက 'ကော်မင်'ကို ဟိုင်းဝေးလမ်းမကြီးမရောက်ခင်က ဖမ်းမိချင်တယ်'

ကောင်းပါပြီဗိုလ်မှူး'

ဗိုလ်မှူး(မေ့ရှာ'ဟင်းရှော)သည် တယ်လီဖုန်းစကားပြောခွက်ကို ပြန်ချလိုက်ပြီး 'ဆိုင်းမွန်း'ဆိုသူအား လှမ်းအော်၍ မော်တော်ကားတစ်စီးထိုနှစ်မိနစ်အတွင်း အဆင်သင့်ပြင်ထားရန်နှင့် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးကိုလည်း သူ့အားစောင့်နေဖို့အကြောင်းကြားထားရန် အမိန့်ပေးလိုက်သည်။

နောက်မိနစ်အနည်းငယ်အတွင်း ဗိုလ်မှူးသည် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးနှင့်တွေ့ဆုံပြီး ဖြစ်ပျက်ခဲ့ပုံအကြောင်းကို ပြောပြလိုက်သည်။

"အရေးကြီးတာက 'ကော်မင်'ဟာ ဘယ်ပုံတယ်နည်း လှုပ်ရှားမယ်။

ဘာဆက်လုပ်မလဲဆိုတာ သိရဖို့ပဲ"

ဗိုလ်မှူးက စကားကို အဆုံးသတ်လိုက်ရာ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးက...

"ကျုပ်ထင်တော့ သူဟာ အမေရိကန်သံအမတ်ကြီးကို ဆက်သွယ်ဖို့

ကြီးစားမယ်ထင်တာပဲ။ သူက စစ်ဘက်ဆိုင်ရာကို ဆက်သွယ်ချင်ဟန် မတူဘူး” ဟု ပြန်ပြောလေသည်။

ဗိုလ်မှူး(မေကျာ်ဟင်းရှော)သည် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး၏စကားကို စိတ်ဝင်စားပုံ မရဘဲ လတ်တလော အခြေအနေကိုသာ အာရုံစိုက်ပြီး စဉ်းစားနေလေသည်။ အထူးသဖြင့် ရာသီဥတုအခြေအနေအရ သူလွတ်လိုက်သော ရဟတ်ယာဉ်သည် ဟိုင်းဝေးလမ်းမကြီးပေါ်သို့ အချိန်မီရောက်လာနိုင်ပါမည်လောဟု စိုးရိမ်နေမိသည်။

ထို့နောက် သူ့ကိုယ်သူ ပြန်ပြောသလိုနှင့်.....

“ကျုပ်တို့က နောက် သုံးဆယ့်သုံးနာရီနဲ့ ဆယ်ရှစ်မိနစ်တိတိမှာ ခုံးပျံလက်နက်ကို ပစ်လွှတ်တော့မယ်။ အဲဒီအစီအစဉ်ကိုတော့ ဘယ်နည်းနဲ့မှ အပျက်မခံနိုင်ဘူး” ဟု ခပ်တိုးတိုးပြောလိုက်သည်။

မကြာမီ ဆီးနှင်းတွေကျနေသည့်ကြားမှ မော်တော်ကား ရောက်ရှိလာလေရာ ဗိုလ်မှူးသည် ဘာမှမပြောတော့ဘဲ မော်တော်ကားပေါ်သို့ တက်ထိုင်လိုက်သည်။

မော်တော်ကားလည်း ချက်ချင်းပင် လျင်မြန်စွာ မောင်းထွက်သွားလေသည်။

ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ‘ဂစ်ဆင်’သည် အတန်ကြာရပ်၍ မော်တော်ကားထွက်သွားသည်ကို ကြည့်နေလေသည်။

ကား၏နောက်မီးလုံးများ တဖြည်းဖြည်းသေးငယ်ရာမှ လုံးလုံးပျောက်ကွယ်သွားတော့မှ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးသည် ခေါင်းခါလိုက်လေသည်။

(၆)

ဗိုလ်မှူးသည် သူ၏အခန်းရှိရာ အဆောက်အအုံသို့ ပြန်ရောက်သွားသောအခါ စောစောကလောက် စိတ်လှုပ်ရှားမှု မပြင်းထန်တော့ဘဲ စိတ်တည်ငြိမ်အေးဆေးလာလေသည်။ မိမိတို့၏ အစီအစဉ်များ လွှဲချော်တာ အနှောင့်အယှက်တွေ ဖြစ်လာချိန်တွင် စိတ်ကို တည်ငြိမ်အေးဆေးစွာထား၍ စဉ်းစားဆုံးဖြတ်ခြင်းသည်သာလျှင် အကောင်းဆုံးဟု ဗိုလ်မှူးက ထုံကြည့်လေသည်။

လျှို့ဝှက်စီမံချက်အပြီးသတ် အောင်မြင်လုနီးကာမှ အခြေအနေခွပ်ထွေးလာသည်မှာ အမှန်ပင်ဖြစ်သည်။ ‘ဆလွန်း’ဆိုသူ ပြောသည့်အတိုင်းထည်းမှန်နေပေသည်။ ဌာနချုပ်မှ ဆက်သွယ်သတင်းပို့ခြင်းကို မူလလုပ်ပလိုက်ထလုံးဝမလုပ်တော့ချေ။ သို့သော် ဗိုလ်မှူးအနေဖြင့် ထိုပြဿနာထက် ဌာနချုပ်မှ လာသည့်သတင်းပို့ချက်များတွင် ပါရှိသည့် အချက်များကိုသာ ဂရုစိုက်မိလေသည်။ ထိုသတင်းပို့ချက်များအရ ဂျပန်ပြည်အစိုးရအတွင်း၌ အကျပ်အတည်းပြဿနာ ပေါ်နေပြီဟု ဆိုသည်။ ဂျပန်ပါလီမန်(ဒိုင်းယက်)လွှတ်တော်အမတ်နှစ်ဦးက ဂျပန်ပြည်မြောက်ပိုင်းရှိ အခြေခံစခန်းတွင် အထူးဂျပန်ကျကလီးယားခုံးပုံလက်နက်ရှိနေကြောင်း သတင်းစာများသို့ ဖွင့်ဟထုတ်ဖော်ပြောလိုက်ပြီဖြစ်သည်။ အမေရိကန် ထောက်လှမ်းရေး(စီအိုင်အေ)တို့ ထိုလွှတ်တော်အမတ်သည် တကယ့်အချက်အလက်များကို သေချာစွာသိ၍ ထုတ်ဖော်ကြေညာလိုက်ခြင်း ဟုတ်ပါမည်လောဟု သံသယဖြစ်မိသည်။

စီအိုင်အေ ဌာနချုပ်အနေဖြင့် ခန့်မှန်းကြည့်ရသည်ကား ထိုလွှတ်တော်အမတ်သည် ဂျပန်ဝန်ကြီးချုပ်အား အကျပ်အတည်းတွေ့စေရန် ရည်ရွယ်လျက် (ပိုင်နိုင်စွာသိဘဲ) ခပ်တည်တည် လုပ်ကြံပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်နိုင်သည်ဟု ယူဆရပေသည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ယင်းသို့ ထုတ်ပြန်ကြေညာလိုက်ခြင်းကြောင့် ဂျပန်ဝန်ကြီးချုပ်မှာ အကျပ်အတည်းတွေ့ရလေတော့သည်။ မူလက လျှို့ဝှက်ထားခဲ့သော အဏုမြူနျူကလီးယားဒုံးပျံစခန်းအကြောင်း အပြည့်အစုံကို ထုတ်ဖော်ကြေညာမှု ဖြစ်တော့မည့်အခြေအနေသို့ ရောက်လာလေသည်။ ဒုံးပျံစခန်းနှင့်ပတ်သက်၍ အချက်အလက်အားလုံးကို ချက်ချင်းဖွင့်ဟကြေညာရတော့မည်ဖြစ်လေသည်။

ယင်းအခြေအနေတွင် အမေရိကန်နှင့် ဂျပန်အစိုးရတို့သည် ညှိနှိုင်းတိုင်ဝင်လျက် အမေရိကန်တို့က ဒုံးပျံစခန်းကို ဂျပန်အစိုးရလက်သို့ ချက်ချင်း တရားဝင်လွှဲပြောင်းပေးအပ်မှ ဖြစ်တော့မည်ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်ကြသည်။

ယင်းဆုံးဖြတ်ချက်အရ အောက်ပါအစီအစဉ်များ ပြုလုပ်ထားကြလေသည်။

ဂျပန်ကျွမ်းကျင်သူ သိပ္ပံပညာရှင်အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့က ဖေဖော်ဝါရီလ (၄) ရက် (နောက်တစ်နေ့ပင်ဖြစ်သည်) မွန်းလွဲသုံးနာရီအချိန်တွင် ဒုံးပျံစခန်းသို့ ရောက်ရှိလာကြမည်။ ဤကား ရှေ့ပြေးအဖွဲ့ သဘောသာဖြစ်၍ အဖွဲ့ဝင် အပြည့်အစုံက ဖေဖော်ဝါရီလ(၅)ရက်နေ့ နံနက်တွင် ရောက်လာကြမည်။

ဒုံးပျံစခန်းအကြောင်း တရားဝင်ကြေညာချက်ကိုမူ ဖေဖော်ဝါရီလ (၅) ရက်နေ့ မွန်းလွဲပိုင်းတွင် တိုကျိုမြို့၌ ထုတ်ပြန်မည် ဖြစ်သည်။

ဒုံးပျံစခန်းကို စစ်ဆေးလေ့လာရန် ဂျပန်အတိုက်အခံပါတီကိုယ်စား လှယ်များနှင့် သတင်းစာဆရာများပါဝင်သည့်အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့သည် ဖေဖော်ဝါရီလ (၆)ရက်နေ့ နံနက်ကိုးနာရီခွဲအချိန်ရောက်ရှိလာမည် ဖြစ်သည်။

အစီအစဉ်အရ ဗိုလ်မှူးနှင့်တကွ ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ဝင်ဝန်ထမ်းအားလုံးသည် ဖေဖော်ဝါရီ(၅)ရက်နေ့ မွန်းတည့်ချိန်တွင် စခန်းမှ ထွက်ခွာသွားရမည်ဖြစ်သည်။ အပြီးသတ်လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ရန်ရှိသည်တို့ကို ဆက်လက်၍ဆောင်ရွက်ရန်အတွက် စစ်ဘက်ဆိုင်ရာ အမှုထမ်းတချို့နှင့် အရပ်သားများပါဝင်သည့် အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့က စခန်းတွင် ဆက်လက်နေရစ်ရမည်ဖြစ်

သည်။

စခန်းကို ကွပ်ကဲအုပ်ချုပ်ရန်အတွက် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး 'ဂစ်ဆင်'က ဂျပန်စစ်ဘက်အရာရှိကြီး တစ်ဦးနှင့်အတူ ပူးတွဲတာဝန်ယူရမည်ဖြစ်သည်။

ဤသည်တို့ကား ဌာနချုပ်မှ ရောက်ရှိလာသော သတင်းပို့ချက်များတွင်ပါရှိသည့် အချက်အလက်အကျဉ်းချုပ်ပင် ဖြစ်သည်။

အသေးစိတ် အချက်အလက်တွေ့ပါရှိသော တခြားစာရွက်စာတမ်းတွေကလည်း အတော်များလေရာ ဗိုလ်မှူးသည် ထိုင်ဖတ်နေရာ 'ဆလွန်း'ဆိုသူက သူ၏ဘေးတွင် ရပ်စောင့်နေသည်။

"ဗိုလ်မှူး...သူတို့က အစီအစဉ်တွေကို ချက်ချင်းအတည်ပြုချက်လိုချင်တယ်လို့ ဆိုပါတယ်"

'ဆလွန်း'က စိတ်ပျက်ဟန်ဖြင့် ပြောလိုက်ရာ ဗိုလ်မှူးက ခေါင်ညှိတ်လိုက်သည်။

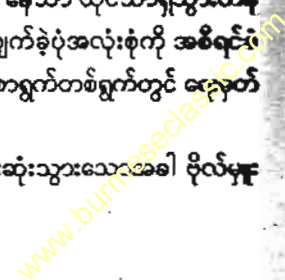
"သူတို့ကတော့ အတည်ပြုချက်လိုချင်မှာပဲ။ လက်ရှိ တက္ကသိုလ်ရဲ့ အခြေအနေက ဘာမဆိုအချိန်မဆိုသိဘဲ ချက်ချင်းဖြစ်စေချင်တဲ့ သဘောမျိုးရှိနေတယ်။ ဒါထက် ဒီကနေပြီး ဌာနချုပ်က ညွှန်ကြားရေးမှူးဆိုတိုက်ခိုက်တယ်လို့ဖုန်းစကားပြောနိုင်အောင် စီစဉ်ရင် ဘယ်လောက်ကြာလဲ"

"မိနစ်နှစ်ဆယ်လောက်တော့ ကြာလိမ့်မယ်"

"ဒါဖြင့် အဲဒါကို အမြန်ဆုံးစီစဉ်လိုက်ပါ။ ဒါ့အပြင် ကျုပ်တို့မှာ လတ်တလော ဦးစားပေးရမယ့်အရေးပေါ်ပြဿနာတစ်ခု ရှိသေးတယ်ဟုတ်လား။ ဝီလ်ကင်ဆင်ရဲ့ အဖြစ်နဲ့ပတ်သက်ပြီး အစအဆုံးပြည့်ပြည့်စုံစုံ ပြောပြစမ်းပါ။ က...ထိုင်ပါဦးလေ။ အခုအချိန်ကျမှ သိပ်ပြီး စိုးရိမ်ကြောင့်ကြနေလို့ ဘာမှအကြောင်းမထူးဘူး"

ဗိုလ်မှူးက ဤသို့ပြောလိုက်ရာ 'ဆလွန်း'နေသာ ထိုင်သာရှိသွားဟန်ဖြင့် ခေါင်းညှိတ်လိုက်သည်။ ထို့နောက် ဖြစ်ပျက်ခဲ့ပုံအလုံးစုံကို အစီရင်ခံတင်ပြရာ ဗိုလ်မှူးက နားထောင်ရင်း ရဲရန်ရဲခါ စာရွက်တစ်ရွက်တွင် လှေတလေသည်။

'ဆလွန်း'၏ အစီအစဉ် အစီရင်ခံချက်ပြီးဆုံးသွားသောအခါ ဗိုလ်မှူးသည် ထိုင်နေရာမှ ထလိုက်သည်။

“ဒီခခန်းက ဆရာဝန် အခုရှိသလား”

“ဟုတ်တု့ရှိပါတယ် ဗိုလ်မှူး။ အခု သူက အပေါ်ထပ်မှာ ‘ဝိလ်ကင်ဆင်’နဲ့ အတူရှိနေပါတယ်”

“ဟုတ်လား ကျုပ်ကိုယ်တိုင် အခြေအနေ သွားကြည့်ဦးမှပဲ”

ဌာနချုပ်ကို တိုက်ရိုက်တယ်လီဖုန်းဆက်ဖို့ ကိစ္စအမြန်ဆုံးလုပ်စမ်းပါ။ ဆက်လို့ရတာနဲ့ ကျုပ်ကို ချက်ချင်းအကြောင်းကြားပါ”

“စိတ်ချပါ ဗိုလ်မှူး”

ထို့နောက် ဗိုလ်မှူးသည် အပေါ်ထပ်သို့တက်ရန် ‘ဝိလ်ကင်ဆင်’၏ အခန်းသို့သွားရာ ‘ဝိလ်ကင်ဆင်’က ခုတင်ခေါ်တွင် ပက်လက်အိပ်နေပြီး စစ်ဘက်ဆရာဝန် ဗိုလ်မှူးကြီး ‘ဇင်မာမန်’ဆိုသူက ဆေးဝါးကုသပြီး ဦးခေါင်းတွင် ပတ်တီးစည်းပေးနေသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

ဗိုလ်မှူးသည် အခန်းဝတွင် ခေတ္တရပ်၍ စဉ်းစားနေလေသည်။ စောစောကလို စိုးရိမ်ကြောင့်ကြမှုများ မရှိတော့ဘဲ ဦးနှောက်ကြည်လင်လာပြီ ဖြစ်၍ ရှေ့ဆက်လုပ်ရမည့်ခြေလှမ်းများကို ခေါင်းအေးအေးဖြင့် စဉ်းစားနေခြင်းဖြစ်သည်။ ခဏကြာတော့ ဗိုလ်မှူးသည် ‘ဝိလ်ကင်ဆင်’၏ ခုတင်အနီးသို့ ချဉ်းကပ်သွားလေသည်။

စစ်ဘက်ဆရာဝန် ဗိုလ်မှူးကြီး ‘ဇင်မာမန်’သည် ဗိုလ်မှူးအား တစ်ချက်မျှ မော်ကြည့်လိုက်ပြီးနောက် ချက်ချင်းပင် ပြန်ငုံပြီး လူနာအား ဆက်လက်ပတ်တီးစည်းပေးနေလေသည်။

ဗိုလ်မှူးသည် ‘ဇင်မာမန်’က လှမ်းကြည့်လိုက်ပုံကို စဉ်းစားမိလေသည်။ ဆရာဝန်၏ မျက်လုံးများက တစ်စုံတစ်ခုကို လျှို့ဝှက်ပုံဖော်ထားသူတစ်ယောက်၏ မျက်လုံးနှင့်တူနေသယောင်ထင်မိသည်။ ဤသို့ဆိုလျှင် ‘ဝိလ်ကင်ဆင်’ ထိခိုက်ဒဏ်ရာရသည်ဆိုခြင်းမှာ တကယ်မဟုတ်ဘဲ ဟန်ဆောင်နေခြင်းပေလော။

“လူနာအခြေအနေ ဘယ်လိုရှိသလဲ”

ဗိုလ်မှူးက ဆရာဝန်အား မေးလိုက်ရာ ‘ဇင်မာမန်’က...

“သူ မကြာခင် ကောင်းပါလိမ့်မယ်။ ခေါင်းမှာ အရိုက်ခံရတဲ့ဒဏ်ကြောင့် ပြသွားတယ်။ ဦးရေခွံ ထိခိုက်ကွဲတာမျိုးတော့ မရှိဘူး”

“ဟုတ်လား၊ ဒါဖြင့် သူဦးခေါင်းက ဒဏ်ရာကို ကျုပ်ကြည့်ချင်တယ်” ဗိုလ်မှူးက ပြောလိုက်ရာ ဆရာဝန်ဗိုလ်မှူးကြီး(ကာနယ်) ‘ဇင်မာမန်’သည် အံ့အားသင့်သွားလျက်...

“ဗိုလ်မှူး ဘာပြောလိုက်ပါလိမ့်”ဟု ပြန်မေးလိုက်သည်။

“ကျုပ် ဒဏ်ရာကိုကြည့်ချင်တယ်။ ပတ်တီးတွေကို ပြန်ဖြုတ်လိုက်ပါ” ဗိုလ်မှူးက လေသံခပ်တင်းတင်းဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

ဆရာဝန်သည် မယုံကြည်နိုင်လောက်အောင် အံ့အားသင့်သွားပြန်သည်။

“ဘာလုပ်ဖို့ ကြည့်ချင်တာလဲ”

“ကျုပ်အနေနဲ့ ဒဏ်ရာကို မကြည့်သင့်ဘူးလို့ ပြောစရာအကြောင်း မရှိဘူးမဟုတ်လား”

ဗိုလ်မှူးက ပြုံး၍ ပြောလိုက်သည်။

“ဘာကြောင့်ရယ်လို့တော့ မရှိဘူးပေါ့။ ဒါပေမဲ့ ကျုပ်အဖို့ ပတ်တီးစည်းတဲ့အလုပ် နှစ်ခါပြန်လုပ်နေရလိမ့်မယ်”

“ပတ်တီးကိုသာ ပြန်ဖြုတ်လိုက်ပါ။ ကျုပ် ဒဏ်ရာကိုကြည့်ချင်တယ်” ဆရာဝန်လည်း မတတ်သာသဖြင့် ‘ဝိလ်ကင်ဆင်’၏ ဦးခေါင်းမှ ပတ်တီးများကို ပြန်ဖြုတ်လိုက်ရလေသည်။

ဗိုလ်မှူးသည် ဒဏ်ရာကို သေချာစွာကြည့်ရာ ဆရာဝန်က ဒဏ်ရာတွင် ချုပ်ထားကြောင်း တွေ့ရလေသည်။

“ဒီဒဏ်ရာကို ဘယ်နှစ်ချက် ချုပ်ထားရသလဲ”

ဗိုလ်မှူးက မေးလိုက်လျှင် ဆရာဝန် ‘ဇင်မာမန်’က မကျေနပ်ဟန်ဖြင့်-

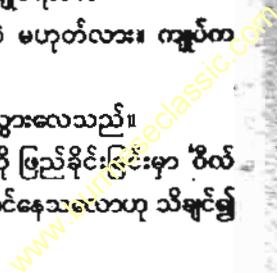
“ဘာကြောင့် မေးတာလဲ”ဟု ပြန်မေးလိုက်သည်။

“သိချင်လို့မေးတာပေါ့ဗျ။ ဘယ်နှစ်ချက် ချုပ်ရသလဲ”

“ဆယ်ခုနှစ်ချက်ချုပ်ရတယ်။ ကိုင်း...ဒါပဲ မဟုတ်လား။ ကျုပ်က ဒဏ်ရာမှာ ပတ်တီးပြန်စည်းပေးရဦးမယ်”

ဗိုလ်မှူးသည် ခုတင်ဘေးမှ နောက်ဆုတ်သွားလေသည်။

အမှန်တော့ သူသည် ဒဏ်ရာမှ ပတ်တီးကို ဖြည့်ခိုင်းခြင်းမှာ ‘ဝိလ်ကင်ဆင်’သည် တကယ်ဒဏ်ရာမရဘဲ ဟန်ဆောင်နေသလောဟု သိချင်၍

၂၆၀ တက္ကသိုလ်ဆောင်ပြန်စာပြန်

ဖြစ်သည်။ ယခုတော့ အမှန်တကယ် ဦးခေါင်းတွင် ဒက်ရာရကြောင်း ထင်ရှားနေပြီ ဖြစ်သည်။

ဗိုလ်မှူးအနေဖြင့် ဆရာဝန် ကာနယ် 'ဇင်မာမန်'အား မူလကပင် သဘောမကျမိခဲ့ချေ။ သို့သော် ခုံးပုံစခန်းတွင် ဆရာဝန်မရှိလျှင် မဖြစ်သောကြောင့် သည်းခံပြီးနေခဲ့ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

'ဝီလ်ကင်ဆင်' မှာ သတိမေ့လျက်ပင် ရှိသေးရာ ဗိုလ်မှူးက ဆရာဝန် 'ဇင်မာမန်'အား...

"ကျုပ် ဒီလူနဲ့ စကားပြောချင်တယ်။ သတိပြန်ရအောင် ဆေးထိုးပေးလိုက်ပါ" ဟု ပြောလိုက်သည်။

ဆရာဝန် 'ဇင်မာမန်' သည် သဘောမတူဟန်ဖြင့်...

"သူက အနားယူနေဖို့ အလွန်အရေးကြီးတယ်" ဟု ပြန်ပြောလိုက်သည်။

"အနားယူဖို့ထက် အရေးကြီးတဲ့ကိစ္စတွေ ရှိနေတယ်။ ကျုပ် သူနဲ့စကားပြောရမဖြစ်မယ်။ ဒါကြောင့် 'ဝီလ်ကင်ဆင်' သတိပြန်ရလာအောင် ခင်ဗျားက အမြန်ဆုံးလုပ်ပေးရမယ်။ ဒါဟာ ကျုပ်က အမိန့်ပေးနေတာပဲ"

ဗိုလ်မှူးက ခပ်ထန်ထန်ပြောလိုက်သည်။ သူသည် ရာထူးအားဖြင့် ဗေဏာ (ဗိုလ်မှူး)အဆင့်သာ ရှိသော်လည်း ဤလျှို့ဝှက်စီမံကိန်းတွင် အရေးပါသော ထောက်လှမ်းရေးအကြီးအကဲဖြစ်သောကြောင့် ဗိုလ်မှူးကြီးအဆင့်ရှိသူ ဆရာဝန် 'ဇင်မာမန်'အား အမိန့်ပေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ဆရာဝန်မှာလည်း ဘာမှပြန်မပြောတော့ဘဲ သူ၏ ဆေးအိတ်ထဲမှ ဆေးထိုးအပ်ထုတ်ယူပြီး 'ဝီလ်ကင်ဆင်'အား ဆေးတစ်လုံးထိုးပေးလိုက်သည်။

"ခဏတော့ စောင့်ရလိမ့်မယ်။ ဒါနဲ့မို့ မိနစ်ပိုင်းအတွင်း သတိရလာပါလိမ့်မယ်"

"ကောင်းပါပြီ၊ ကျုပ်စောင့်နေပါမယ်။" ဟု သွားနိုင်ပါပြီ။

ဗိုလ်မှူးက ခပ်တည်တည်ပြောလိုက်ရာ ဆရာဝန် 'ဇင်မာမန်'သည် သူ၏ ဆေးအိတ်ကိုပြန်ပိတ်ပြီးနောက် တစ်စုံတစ်ခုပြောတော့မလို ဗိုလ်မှူးအား ပြန်ကြည့်လိုက်သည်။ သို့သော် ဘာမှမပြောဘဲ ပြင်ဘက်သို့ ထွက်သွားလေသည်။

ဗိုလ်မှူးလည်း ခုတင်ပေါ်တွင် ထိုင်၍ 'ဝီလ်ကင်ဆင်'အား အကဲခတ်

ဆန္ဒရှယ်ပစ်မှတ် ၂၆၉

ကြည့်ရင်း စောင့်နေလေသည်။

မိနစ်ပိုင်းအတွင်းမှာပင် 'ဝီလ်ကင်ဆင်'သည် သတိရစပြုဟန်ဖြင့် အနည်းငယ်လှုပ်ရှားလာရာ ဗိုလ်မှူးက...

"ဝီလ်ကင်ဆင်...ကျုပ်အခု ပြောနေတာကို ကြားသလား" ဟု ခပ်တိုးတိုးမေးလိုက်သည်။

'ဝီလ်ကင်ဆင်' သတိရပြီလား"

ဗိုလ်မှူးက ထပ်မံ၍ပြောလိုက်ရာ 'ဝီလ်ကင်ဆင်'သည် မျက်စိဖွင့်ကြည့်လေသည်။ ဦးခေါင်းကိုလည်း ထောင်ကြည့်ရာ နာကျင်လာဟန်ဖြင့် ပြန်အိပ်ချလိုက်သည်။

"ဗိုလ်မှူး"

'ဝီလ်ကင်ဆင်' က ကြိုးစား၍ စကားပြောလေသည်။

"ဒီမယ်... 'ကော်မင်' က ဘယ်ကိုသွားတာလဲ"

ဗိုလ်မှူးက ရုတ်တရက် မေးလိုက်ခြင်းမှာ 'ဝီလ်ကင်ဆင်'သည် ယခုလို သတိရစပြုချိန်တွင် လိမ်ပြောရန် ချက်ချင်းမစဉ်းစားနိုင်ဘဲ အမှန်တိုသာ ပြောလိမ့်မည်ဟု တွက်လျက် မေးလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ သို့သော် 'ဝီလ်ကင်ဆင်' သည် ထိုမေးခွန်းကို မဖြေဘဲ...

"ကျွန်တော်...ကျွန်တော် ဘာဖြစ်သွားတာလဲ" ဟု မေးပြန်လေသည်။

"ခင်ဗျား မမှတ်မိဘူးလား"

"မမှတ်မိဘူး ဗိုလ်မှူး"

"ခင်ဗျားက 'ကော်မင်' ကို စစ်ဆေးမေးမြန်းနေတုန်းမှာ အငိုက်မိသွားတယ်။ 'ကော်မင်' က ခင်ဗျား...ခါင်းကို သံတုတ်နဲ့ရိုက်လိုက်တယ်။ ခင်ဗျားအခု ရေတစ်ခွက်လောက်သောက်ချင်သလား"

"မသောက်ချင်ပါဘူး။ ကျွန်တော်က နံ့ရာညံ့ ရာကျသွားတယ်။ ညံ့တာမှ တော်တော်ကြီးကို ညံ့တယ်"

"အခု ခင်ဗျား ပြန်ပြီး မှတ်မိစပြုပြီမဟုတ်လား"

"ဟုတ်ကဲ့"

"အခုလိုဖြစ်သွားတာတော့ ဝမ်းနည်းစရာပါပဲ။ ဒါပေမဲ့ ကျုပ်တို့က 'ကော်မင်' ကို ပြန်ဖမ်းမိပါလိမ့်မယ်။ ဘာမှခက်ခဲစရာလည်း မရှိဘူး"

“သူက စခန်းပြင်ဘက်ကို ရောက်သွားသလား”

“ဟုတ်တယ်”

“ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ပြင်ဘက်ကို ထွက်သွားနိုင်တာလဲ”

“ဖြစ်ပုံက လုံခြုံရေးတာဝန်ကျတဲ့လူတစ်ယောက်က နေမကောင်းဖြစ်တာနဲ့ တာဝန်ခံအရာရှိက သူ့ကို အနားပေးလိုက်တယ်။ ဒါကြောင့် ပြင်ဘက်မှာ လုံခြုံရေးအစောင့်မရှိဘဲ ဖြစ်သွားတယ်”

“အဲဒီကိစ္စ ကျွန်တော်ကပဲ အကြံပေးလိုက်ပါတယ်”

“ဝီလ်ကင်ဆင်”က ပြောလိုက်လျှင် ဗိုလ်မှူးသည် အံ့သြပုံမရဘဲ

“အော်...” ဟုတ်လားဟု ခပ်အေးအေးပင် ပြန်ပြောလိုက်သည်။

“ဒါထက် ‘ကော်မင်’ဟာ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ဗဟိုတံခါး (မိန်းဂိတ်)ကို

ထောင်ထွက်သွားနိုင်တာလဲ”

“ဝီလ်ကင်ဆင်”က မေးလိုက်ပြန်သည်။

“သူက ‘မိန်းဂိတ်’မှာ ပိတ်ဆို့ကာထားတာကို အတင်းဝင်တိုက်ပြီး ဖောင်ထွက်သွားတယ်။ အစောင့်တွေက ဂျစ်ကားကိုမြင်တော့ ခင်ဗျားပဲမှတ်နေကြတယ်။ ခင်ဗျားမဟုတ်မှန်းသိတဲ့အချိန်ကျတော့ ‘ကော်မင်’က လွန်သွားပြီဖြစ်နေတယ်။ ဒီကိစ္စဟာ တော်တော်ရုပ်ဆိုးတာပဲ။ ဒီမယ် ‘ဝီလ်ကင်ဆင်’ ကျွန်ုပ်ဟာ အစိုးရအမှုထမ်းဝင်မလုပ်ခင်က ရှေ့နေအလုပ်လုပ်ခဲ့ဖူးတာ ခင်ဗျား သိသလား”

“မသိပါဘူး”

“ဝီလ်ကင်ဆင်”က ပြန်ပြောလိုက်ပြီးနောက် ဗိုလ်မှူးသည် သူ၏အတိတ် အကြောင်းကို ထပ်ပြောလေသည်။

“ကျုပ်ရဲ့ ဖခင်က အလွန်ဆင်းရဲတဲ့လူတစ်ယောက် ဖြစ်တယ်။ အင်္ဂလန် ဖြည့်လီဟာပုံ မြို့ကနေပြီး အမေရိကန်မှာ လာမ... ခြံစိုက်ခိုရာက သူဟာ မကြာခဏ တရားဥပဒေနဲ့ပတ်သက်ပြီး ပြဿနာဖြစ်ခဲ့တယ်။ ကြာတော့ သူဟာ တရားဥပဒေအပေါ် တစ်မျိုးဖြစ်လာတယ်။ တရားဥပဒေဆိုတာ သူ့ကိုနှိပ်စက်ဖို့ အစိုးရက တမင်သက်သက် ဖန်တီးထားတာပဲလို့ ယူဆလာတယ်။ ဒါကြောင့် ကျုပ်ဖခင်ကြီးဟာ ကျုပ်ကျောင်းစနေတဲ့အချိန်ကစပြီး ထွက်ကြီးလာရင် ရှေ့နေဖြစ်အောင်လုပ်မှပဲလို့ ဆုံးဖြတ်ခဲ့တယ်။ ဒါမှ တစ်နေ့

ကျုပ်ရှေ့နေဖြစ်လာတဲ့အခါ သူလိုဆင်းရဲသားတွေဘက် မားမားရပ်တည်ပြီး အကျိုးပြုနိုင်လိမ့်မယ်လို့ ယုံကြည်ခဲ့တယ်”

ဤနေရာတွင် ဗိုလ်မှူးသည် ပြုံးလိုက်ပြီးမှ ဆက်ပြောလေသည်။

“သို့သော်လည်း ဖြစ်ပုံက ကျုပ်ဟာ ဥပဒေပညာသင်ပြီး ရှေ့နေဘွဲ့ရတဲ့ အချိန်ကျတော့ ကျုပ်ရဲ့ အဖိုးကြီးက ကွယ်လွန်ရာပြီဖြစ်တယ်။ ဒါနဲ့ ကျုပ်လည်း ရှေ့နေလုပ်မစားချင်တာနဲ့ အစိုးရဝန်ထမ်းဝင်လုပ်ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်တယ်။ ဒီလိုဆုံးဖြတ်လိုက်တာကို ဒီနေ့အထိ ကျုပ်ကမှားတယ်လို့ မထင်ခဲ့မိဘူး။ အခု ‘လန်ချောင်းမြို့’ မှ ကလေးတွေ စုရုံးရောက်ရှိနေမယ်ဆိုတာ ကြားရတော့မှပဲ ကျုပ်စိတ်ထဲက တစ်မျိုးဖြစ်လာတယ်”

“ဝီလ်ကင်ဆင်”သည် ဗိုလ်မှူး၏စကားကို နားထောင်ပြီး စိတ်ရှုပ်သွားမိလေသည်။

ကျွန်တော်ထင်မိတာတော့ ဗိုလ်မှူးက ဒီလူ့ရှက်စိမ့်ချက်ကို အားတတ်သရော ထောက်ခံအားပေးနေတယ်လို့ ယူဆမိတယ်”

“ကျုပ်အနေနဲ့ စလုပ်ခဲ့မိတဲ့အလုပ်တစ်ခုကို ဆုံးခန်းတိုင်အောင် လုပ်မှာပဲ။ ဒါပေမဲ့ ကျုပ်စိတ်ထဲက သဘောမကျဘူး လုံးဝသဘောမကျဘူး”

ဗိုလ်မှူးက ဤသို့ပြောနေခြင်းမှာပင် စင်စစ်အားဖြင့် ‘ဝီလ်ကင်ဆင်’၏ သဘောထားမှန်ကို သိလို၍ တမင်လုပ်ကြံပြောခြင်းဖြစ်လေသည်။

“ဝီလ်ကင်ဆင်”ကမူ ဗိုလ်မှူးက အမှန်ပြောနေခြင်းဖြစ်သည်ဟု ယူဆမိလေသည်။ ယင်းကို ဗိုလ်မှူးက အကဲခတ်မိသဖြင့်-

“ဒီမယ် ‘ဝီလ်ကင်ဆင်’၊ ခင်ဗျားအနေနဲ့ ဒီစီမံကိန်းမှာ ဝင်ပါနေရာက မပါဘဲ ထွက်သွားချင်သလား”ဟု မေးလိုက်သည်။

“ဒါတော့ မထွက်ချင်တဲ့လူ ဘယ်ရှိပါ့မလဲ။ ထွက်ချင်တာပေါ့။ ရှင်းရှင်း ပြောရရင် ကျွန်တော်က မသေချင်သေးဘူး ဗိုလ်မှူး”

“ဟုတ်တာပေါ့၊ ဘယ်သူကမှ သေချင်တာမဟုတ်ဘူး။ ကျုပ်ကိုလဲ တိုင်လည်း မသေချင်သေးပါဘူး။ တစ်ခုပဲရှိတာက ကျုပ်က ဇင်ဘူးတို့ ထက် အသက်ကြီးပြီး လူ့လောကမှာရောက်ခဲ့ရတာလည်း အားတက်ကြာခဲ့ပါပြီ။ တစ်ချိန်တုန်းက ကျုပ်ဟာ စောစောပဲ သေရလိမ့်မယ်လို့ ထင်ခဲ့မိတယ်။ ဒါပေမဲ့ အခုတော့ ဘယ်တော့သေရမယ်ဆိုတာ သုံးဝမပြောနိုင်ဘူးလို့

သဘောပေါက်လာတယ်။ ဒီစီမံကိန်းမှာပါဝင်တဲ့ လူအများ စုဟာလည်း ဒီလိုပဲ ယူဆကြလိမ့်မယ်ထင်တယ်”

“ကျွန်တော်ကတော့ ဘယ်သူကမှ သေခြင်းတရားအကြောင်း ဆွေးနွေးပြောဆိုတာ မကြားမိခဲ့ဖူးဘူး”

“ဒီမယ် ‘ဝီလ်ကင်ဆင်’ ကျုပ်တစ်ခုပြောမယ်။ လူမှန်သမျှ သေရမှာကို ကြောက်တာမျိုးပဲ။ မသေအောင်လည်း အတတ်နိုင်ဆုံး ကြိုးစားတာဟာ လူတွေရဲ့ သဘာဝဖြစ်တယ်”

ဗိုလ်မှူးသည် ဆွေစကားကို ဖြတ်လိုက်ပြီးမှ ဆက်လက်၍ “ဒါထက် ကျုပ် ဒီကိုမလာခင် ဆလွန်း ရဲ့ ရုံးခန်းကိုဝင်ခဲ့တယ်။ ‘ကော်မင်ဒ်’ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးတို့ တွေ့ဆုံစကားပြောတာကို အသံဖမ်းယူထားတဲ့ ‘တိတ်ခွေ’ က မှတ်တမ်းဖိုင်တွေထဲမှာ မရှိဘူး” ဟု ပြောလိုက်သည်။

“တိတ်ခွေလား၊ ဗိုလ်မှူးကပဲ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် တာဝန်ယူဖို့ ပြောခဲ့တယ်မဟုတ်ပါလား”

“တိတ်ခွေထဲပါတဲ့စကားတွေကို ခင်ဗျားကတစ်ဆင့် ပြန်ရေးပြီးပလား”

“မရေးရသေးပါဘူး။ ကျွန်တော်က ‘ကော်မင်ဒ်’ အရင်တွေ့ပြီးမှ လုပ်မယ်လို့ စိတ်ကူးခဲ့ပါတယ်။

“ဒါဖြင့် အဲဒီတိတ်ခွေ ဘယ်မှာလဲ”

ဗိုလ်မှူးကပြောလိုက်လျှင် ‘ဝီလ်ကင်ဆင်’ သည် လက်တစ်ဖက်ဖြင့် သူ၏ ကုတ်အင်္ကျီရှိရာကို စမ်းလိုက်သည်။ သည်တော့မှ ဆရာဝန်က ကုတ်အင်္ကျီချွတ်ထားလိုက်ကြောင်း သတိပြုမိလေသည်။

“ကျွန်တော့် ကုတ်အင်္ကျီအိတ်ထဲမှာ ရှိပါတယ်”

ဗိုလ်မှူးသည် အခန်းတွင်း၌ လှည့်ပတ်ကြည့်လိုက်ပြီး ကုလားထိုင်တစ်လုံးတွင် ချိတ်ထားသော ကုတ်အင်္ကျီကို မြင်သဖြင့်

“ကုတ်အင်္ကျီရဲ့ ဘယ်အိတ်ထဲမှာလဲ” ဟု မေးလိုက်သည်။

“ဘယ်ဘက်က အိတ်ထဲမှာ ရှိပါတယ်”

ဗိုလ်မှူးသည် ‘ဝီလ်ကင်ဆင်’ ပြောသည့် ကုတ်အင်္ကျီ၏ ဘယ်ဘက်အိတ်ထဲသို့ လက်နှိုက်ကြည့်ရာ ဘာမှမရှိကြောင်းတွေ့ရလေသည်။

“အိတ်ထဲမှာမရှိဘူး။ တိတ်ခွေကို ‘ကော်မင်ဒ်’ ကယူသွားတာလည်း

ဖြစ်နိုင်တယ်။ သူကခင်ဗျားရဲ့ တခြားပစ္စည်းတွေလည်း ယူသွားခဲ့ရတယ်။ ဒါကြောင့် ‘တိတ်ခွေ’ ကိုပါ ယူသွားတာ ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်”

“ဗိုလ်မှူးကပြောလိုက်ပုံမှာ တစ်မျိုးဖြစ်နေသဖြင့် ‘ဝီလ်ကင်ဆင်’ သည် စိုးရိမ်ကြောင့် ကြသွားလျက်-

“ဗိုလ်မှူး ဘာကိုဆိုလိုတာလဲ” ဟု မေးလိုက်သည်။

“သို့သော် ဗိုလ်မှူးသည် ထိုမေးခွန်းကို ပြန်မပြောဘဲ ပြတင်းပေါက်နားဆီသို့ ထလျှောက်သွားပြီး ပြင်ဘက်သို့ လှမ်းကြည့်နေလေသည်။

ပြင်ဘက်တွင်ကား ဆီးနင်းတွေ အဆက်မပြတ်ကျလျက်ရှိနေဆဲပင် ဖြစ်သည်။

ခက်ကြာတော့မှ ဗိုလ်မှူးသည် ပြန်လှည့်လာပြီး-

“တိတ်ခွေထဲမှာ ဘာတွေပါတယ်ဆိုတာ ‘ကော်မင်ဒ်’ က သိသလား” ဟု မေးလိုက်သည်။

“ကျွန်တော်က တိတ်ခွေအကြောင်းပြောပြပြီး သူ့ဆီကလိုချင်တဲ့အချက် အလက်တွေ သိရအောင်မေးခဲ့တယ်။ ဒါက ထောက်လှမ်းရေးသမား စစ်ဆေးမေးမြန်းတဲ့အခါ သုံးနေကျနည်းပါပဲ။ ဗိုလ်မှူးကိုယ်တိုင်လည်း ‘ကော်မင်ဒ်’ ကို စစ်ဆေးရင် ဒီနည်းမျိုး အသုံးပြုမှာပဲ မဟုတ်ပါလား”

“ခင်ဗျား သိချင်တဲ့အချက်တွေ သိရရဲ့လား”

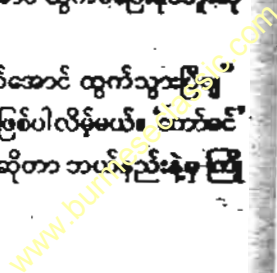
“မသိရသေးပါဘူး။ ကျွန်တော်က စမေးနေတုန်းမှာပဲ ‘ဆလွန်း’ က ကော်မီလာသို့ ပေးပါတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာပဲ ‘ကော်မင်ဒ်’ က ကျွန်တော့်ထို ရုတ်တရက်ရိုက်လိုက်တာပဲ”

“ခင်ဗျားက အငိုက်မိသွားလို့ ခံလိုက်ရတယ် ဆိုပါတော့”

“ကျွန်တော်က သူဒီလိုကြိတ်လိမ့်မယ်လို့ လုံးဝမထင်မိခဲ့ဘူး။ ‘ကော်မင်ဒ်’ အနေနဲ့ ဘယ်နည်းနဲ့မှ စခန်းပြင်ဘက်ရောက်အောင် ထွက်မပြေးနိုင်ဘူးဆိုတာလည်း သိပါတယ်”

“ဒါပေမဲ့ အခုသူက စခန်းပြင်ဘက်ရောက်အောင် ထွက်သွားပြီဗျ”

“ဒါတော့ မမျှော်လင့်တဲ့ တိုက်ဆိုင်မှုတစ်ခု ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။ ‘ကော်မင်ဒ်’ ကိုယ်တိုင်က သူလွတ်အောင် ပြေးလို့ရလိမ့်မယ်ဆိုတာ ဘယ်နည်းနဲ့မှ ကြိုတင်မသိနိုင်ပါဘူး”

“ဒါကတော့ သာမန်အားဖြင့် မှန်တယ်လေ။ သို့သော်လည်း ကျုပ်ဘက်ကမြင်တဲ့ ရှုထောင့်ကကြည့်ပါဦး။ ‘ကော်မင်’ဟာ ဒီစခန်းကို ရောက်လာတော့ သူဘာမှမသိဘူးလို့ ကျုပ်တို့က ထင်ခဲ့မိတယ်။ တကယ်လို့ သူက ဒီစခန်းအကြောင်း ကြိုတင်သိထားခဲ့ရင် အခုလိုလုပ်မှာမဟုတ်ဘူးလို့လည်း ကျုပ်တို့က ယူဆခဲ့တယ်။ ‘ကော်မင်’ ညဏ်အမြော်အမြင်ရှိတဲ့ လူတစ်ယောက်ဖြစ်လို့ စခန်းကို ဘယ်နည်းနဲ့မှ လာမှာမဟုတ်ဘူးလို့ ကျုပ်တို့က တွက်မိတယ်။ အခုတော့ သူဟာ ဒီစခန်းကိုရောက်လာတယ်။ သူဒီကိုရောက်လာတဲ့အချိန်နဲ့ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးနဲ့ မတွေ့ဆုံမိအချိန်အတောအတွင်းမှာ ‘ကော်မင်’ က ဒီစခန်းအကြောင်းအားလုံး သိသွားခဲ့တယ်။ ခင်ဗျားတစ်ယောက်ကလွဲလို့ တခြားဘယ်သူနဲ့မှ မတွေ့ဆုံခဲ့ဘူးလို့ဆိုတယ်။”

ဒီလိုပါဗိုလ်မှူး... ‘ဝီလ်ကင်ဆင်’ က စတင်ပြောသည်ကို ဗိုလ်မှူးက လက်မခံဘဲ သူကပင်ဆက်ပြောလေသည်။

“ကျုပ်စကားဆုံးအောင် ပြောပါဦးမယ်။ ကိုင်း...ခင်ဗျားဘက်က ရှုထောင့်နဲ့ကြည့်ပြီး ပြောရမယ်ဆိုရင် ခင်ဗျားဟာ ဒီစီမံကိန်းထဲမှာ မပါချင်တော့ဘဲ ကိုယ်လွတ်ရုန်းထွက်ချင်တဲ့စိတ်ဖြစ်လာတယ်။ တစ်နည်းအားဖြင့် ခင်ဗျားဟာ စိတ်ဓာတ်တွေကျလာတယ်။ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ရုန်းထွက်ရမှန်း မသိဘဲ စိတ်ချောက်ချားနေတယ်...ဒီစခန်းက ကာယကံမြောက် လွတ်အောင် ထွက်ပြေးဖို့က ဘယ်နည်းနဲ့မှ မဖြစ်နိုင်ဘူးဆိုတာလည်း ခင်ဗျားက သိနေတယ်။ ထွက်ပြေးဖို့ကြိုးစားတာနဲ့ မလွဲမသွေပစ်သတ်ခံရမယ်ဆိုတာလည်း ခင်ဗျားသိတယ်။ တစ်ဖက်ကလည်း ခင်ဗျားဟာ သူရဲဘောကြောင်လို့ ရုန်းထွက်ပြေးသွားတယ်ဆိုတာမျိုးလည်း မဖြစ်ချင်တာနဲ့ တစ်မျိုးကြံခဲ့တယ်။”

ဗိုလ်မှူးသည် ‘ဝီလ်ကင်ဆင်’ အား လိမ္မာပါးနပ်စွာဖြင့် စွပ်စွဲနေခြင်း ဖြစ်လေသည်။ ယခုအတိုင်းဆိုလျှင် သူထင်မိသည့်အတိုင်း မှန်နေလေပြီဟု ကျေနပ်နေမိသည်။

‘ဝီလ်ကင်ဆင်’ ကမူ စွပ်စွဲခံရသည့်အတွက် ဒေါသဖြစ်လာပုံရလေသည်။

“ကျွန်တော်က ဘာကြောင့် ဒီလိုလုပ်မှာလဲ။ တကယ်လို့ ကျွန်တော်ဟာ ဒီစီမံကိန်းဆက်မပါချင်ဘဲ ထွက်သွားချင်လို့ ‘ကော်မင်’ ကို အသုံးချဖို့စိတ်ကူးရင် ‘ချူဇင်ဂျီ’ မှာထဲက အကုန်ဖွင့်ပြောလိုက်ပြီး သူ့ကို အစိုးရအာဏာပိုင်တွေ

ဆီ လွှတ်လိုက်မှာပေါ့။”

‘ဝီလ်ကင်ဆင်’ က ဤသို့ပြောလိုက်သော်လည်း ဗိုလ်မှူးက ခေါင်းခါပြလေသည်။

“ဒီလိုလုပ်လို့ ဘယ်ဖြစ်မလဲ။ ‘ကော်မင်’ ကသွားပြောတာကို အာဏာပိုင်တွေက လုံးဝယုံကြည်မှာမဟုတ်ဘူးဆိုတာ ခင်ဗျားလည်း သိသားပဲ။ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးကိုယ်တိုင်ကလည်း ‘ကော်မင်’ နဲ့ စကားပြောစဉ်က ဒီလိုပဲပြောခဲ့တယ်။ ဒီမယ် ‘ဝီလ်ကင်ဆင်’ ...ခင်ဗျားဟာ ပါးရည်နပ်ရည်ရှိတဲ့လူတစ်ယောက်ဖြစ်တယ်။ ခင်ဗျားအနေနဲ့ ‘ကော်မင်’ ကို အားလုံးဖွင့်ဖြောပြီး လွှတ်လိုက်လို့မဖြစ်ဘူးဆိုတာ ခင်ဗျားကောင်းကောင်းသိပါတယ်။ နောက်တစ်ခုက ‘ကော်မင်’ နဲ့ သူ့အတွင်းရေးမှူး အမျိုးသမီးကို ဒီစခန်းအရောက်ခေါ်ခဲ့ဖို့ ခင်ဗျားကို အမိန့်ပေးထားတဲ့အတွက် ‘ကော်မင်’ လွှတ်လိုက်လို့ မဖြစ်ဘူးမဟုတ်လား။”

“ဗိုလ်မှူးထင်တာတွေ မှားနေပြီ။ အထောက်အထားခိုင်ခိုင်လုံလုံလည်း ဘာမှမရှိပါဘဲနဲ့။”

ဤတွင် ဗိုလ်မှူးသည် စိတ်တိုစ၊ ဖြူလာသည်။

“ကျုပ်က အမှန်ကိုသိလို့ ပြောနေတာဗျ။ ‘ကော်မင်’ က အာဏာပိုင်တွေဆီ သွားပြီး ဒီအတိုင်းပြောလို့ မဖြစ်ဘူးဆိုတာ ခင်ဗျားသိတယ်။ ဒါကြောင့် ‘တိတ်ရွေ’ ကို သက်သေခံအထောက်အထားပစ္စည်းအဖြစ် ‘ကော်မင်’ တယူသွားတာဖြစ်လိမ့်မယ်လို့ ခင်ဗျားစိတ်ကူးရလာတယ်။ နောက်နှစ်ဆယ့်လေးနာရီအတွင်း အဲဒီ ‘တိတ်ရွေ’ ဟာ တိုကျိုမြို့က အမေရိကန် သံအဖတ်ကြီးလက်ကိုရောက်သွားရင် ဘာဖြစ်မယ်ထင်သလဲ။ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ‘ဂစ်ဆင်’ နဲ့ ‘ကော်မင်’ တို့ အပြန်အလှန်ပြောတဲ့စကားတွေကို ‘တိတ်ရွေ’ ဖွင့်ပြီး နားထောင်လိုက်တာနဲ့ ဒီလျှို့ဝှက်စီမံကိန်းကြီးတစ်ခုလုံးအကြောင်း ဘွင်းဘွင်းပေါ်သွားမယ်မဟုတ်လား။ ဒီတော့ အာဏာပိုင်တွေက ကျုပ်တို့ ဘာမှမလှုပ်ရှားနိုင်ခင် ဒီစခန်းကို အတင်းဝင်ပြီး စစ်ဆေးကြမှာ သေချာတယ်။ ဒီမယ် ‘ဝီလ်ကင်ဆင်’ ကျုပ်က လျှို့ဝှက်ထောက်လှမ်းရေးလုပ်ငန်းမှာ အများကြီး အတွေ့အကြုံရှိလို့ ဒီလိုမျိုးတွေ ကောင်းကောင်းနားလည်တယ်။ စခန်းရဲ့ပြင်ဘက်မှာ လုံခြုံရေးအဆောင့်မရှိအောင် တာဝန်လှည့်နေမကောင်းဖြစ်

တာနဲ့ သူ့ကိုအနားပေးဖို့ ခင်ဗျားကပဲ လုံခြုံရေးကို ခွင့်ပေးလိုက်တယ်။ ပြီးတော့ ခင်ဗျားနဲ့ ဂျစ်ကားကလည်း အဆင်သင့်ရှိနေတယ်။ ခင်ဗျားအနေနဲ့ ခံစားရမှာက ခေါင်းမှာ တစ်ချက်အရိုက်ခံပြီး နည်းနည်းပါးပါး နာကျင်ရုံပဲရှိမယ်။ ဒီစီမံကိန်းကြီးကို အာဏာပိုင်တွေက ဖျက်သိမ်းလိုက်ပြီး ခင်ဗျားအဖို့လည်း ပြဿနာအားလုံးပြေလည်သွားမယ်မဟုတ်လား။ ဒါကြောင့် ခင်ဗျားက အရိုက်ခံ၊ အနာခံပြီး ဒီလိုကြံခဲ့တာဖြစ်ရမယ်။ အော်...နောက်တစ်ခုက 'ကော်မင်'ရဲ့ အတွင်းရေးမှူးအမျိုးသမီးကို ခင်ဗျား ဘာလုပ်သလဲ"

"ဘာမှမလုပ်ဘူး။ လုပ်စရာလည်းမလိုဘူး။ သူက ဘာမှသိစာမှမဟုတ်ဘဲ"

"ခင်ဗျား သေချာရဲ့လား"

"သေချာပါတယ်"

"ဒီအမျိုးသမီးက ဘာမှ မသိချင်ဟန်ဆောင်နေတာကော မဖြစ်နိုင်ဘူးလား။ အဲဒါကို ခင်ဗျားစဉ်းစားမိရဲ့လား။ ကဲ...ဒါတော့ ထားပါလေ။ ကျုပ်တို့ထံတိုင် ကြည့်လုပ်မယ်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကျုပ်က ခင်ဗျားရဲ့ ရည်ရွယ်ချက်ကို နားလည်ပါတယ်"

"ဘယ်လိုနားလည်တာလဲ"

"ခင်ဗျားရဲ့အကြံက ဘယ်နည်းနဲ့မှ မအောင်မြင်နိုင်ဘူးဆိုတာ ကျုပ်သိတယ်။ တကယ်လို့ 'ကော်မင်'က အာဏာပိုင်တွေဆီကိုရောက်အောင် သွားနိုင်တယ်ပဲထားဦး။ ခင်ဗျားအဖို့ သက်သာမှာမဟုတ်ဘူး။ ခင်ဗျားအသက်ဆုံးရှုံးရမှာပဲ။ ဒါကတော့ ခင်ဗျားရယ်လို့ မဟုတ်ဘူး။ ဘယ်သူမဆို ဒီစီမံကိန်းရောက်နေပြီးကာမှ ဖောက်ပြန်ရင် ဒီလိုပဲ အပြစ်ပေးခံရလိမ့်မယ်။ သို့သော်လည်း 'ကော်မင်'က အာဏာပိုင်တွေဆီရောက်အောင် ပြေးနိုင်မှာ မဟုတ်ပါဘူး။ ကျုပ်တို့က သူ့ကိုဖမ်းမိမှာ သေချာတယ်။ ဒီတော့ ခင်ဗျား ကျွန်ုပ်မေးတာကိုသာ မှန်မှန်ပြောစမ်းပါ။ 'ကော်မင်'က ဘယ်ကိုသွားတာလဲ။ သူ့အကြံအစည်က ဘယ်လိုလဲ။ ခင်ဗျားနဲ့သူနဲ့ ဘယ်လိုအပေးအယူ လုပ်ခဲ့သလဲဆိုတာသာ ပြောပါ။ ကျုပ်က ခင်ဗျားအပေါ် သက်ညှာချင်လို့ အခုလို မေးနေတာ ဖြစ်တယ်။ ခင်ဗျားက အခိုက်အတန့်အားဖြင့် စိတ်ဓာတ်ကျသွားတာပဲလို့ ကျုပ်ကယူဆချင်တယ်။ ဒါမျိုးဆိုတာ ဘယ်သူမဆိုဖြစ်တတ်တာ

ပဲ။ ဒါပေမဲ့ အခုကိစ္စမှာ ခင်ဗျားနဲ့အတူ ဘယ်သူတွေပါသေးသလဲဆိုတာ ကျုပ်သိချင်တယ်။ ခင်ဗျားအနေနဲ့ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးနဲ့ကော ဆွေးနွေးခဲ့ဖူးသလား။ 'မိန်းဂိတ်'တံခါးမက 'ကော်မင်'အလွယ်တကူ ဖြတ်ကျော်ထွက်သွားနိုင်တာဟာ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးကပဲ တမင်သက်သက်စီစဉ်ပေးလိုက်တာများလား။ ဒီစီမံကိန်းကြီးပျက်သွားအောင်လုပ်ဖို့ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးကပဲ စိတ်ကူးခဲ့တာလား။ နောက်ပြီး ဒီကိစ္စမှာ 'ကော်မင်'ရဲ့အတွင်းရေးမှူးအမျိုးသမီးက ဘယ်လိုပါဝင်ပတ်သက်နေတာလဲ"

ဗိုလ်မှူးက မေးခွန်းတွေ အဆက်မပြတ်မေးလိုက်ရာ 'ဝီလ်ကင်ဆင်' စောစောကလို တုန်လှုပ်ချောက်ချားခြင်းမဖြစ်တော့ဘဲ တည်ငြိမ်အေးဆေးစွာပင် ခေါင်းခါပြလေသည်။

"ဗိုလ်မှူးခင်ဗျား ဒီမှာ ဗိုလ်မှူးပြောသလို လျှို့ဝှက်ကြံစည်တာ လုံဆမရှိပါဘူး"

"ဒါဖြင့် တျုပ်က သက်သက်မဲ့ စိတ်တူးယဉ်ပြီး ထင်ရာလျှောက်ပြောနေတာပဲလို့ ဆိုချင်သလား။ 'ကော်မင်'ရဲ့ ပြဿနာကလည်း မတော်တဆတိုက်ဆိုင်မှုရယ်လို့ ကျုပ်က လက်ခံယုံကြည်ရမှာလား"

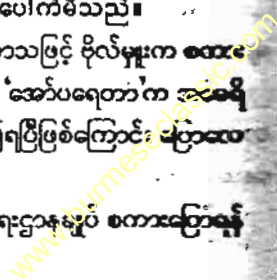
ဗိုလ်မှူးက သရော်သလို ပြောလိုက်သည်။

"ဗိုလ်မှူးအယူအဆတွေ အားလုံးလွဲနေပြီ။ လွဲတာမှ တက်တက်ဆင်အောင် လွဲနေတယ်"

'ဝီလ်ကင်ဆင်'က ပြန်ပြောလိုက်ရာ ဗိုလ်မှူးသည် ခေတ္တစဉ်းစားနေမိပြန်သည်။ 'ဝီလ်ကင်ဆင်'သည် ပီရီဂျာ လိမ်ပြောနေခြင်းဖြစ်ရည်ဟုလည်း ထင်မိသည်။ 'ဝီလ်ကင်ဆင်'လို ထောက်လှမ်းရေးဆိုင်ရာလေ့ကျင့်သင်ကြားခဲ့သူအနေဖြင့် တကယ်အပြစ်ရှိလျှင်ပင် ဖွင့်ဟဝန်ခံပြီး ပြောဆိုချက်ပေးလိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်၍မရကြောင်းလည်း သဘောပေါက်မိသည်။

ဤသို့စဉ်းစားနေစဉ်မှာပင် တယ်လီဖုန်းလာသဖြင့် ဗိုလ်မှူးက စကားပြောခွက်ကို ကောက်ယူပြီး နားထောင်လိုက်ရာ 'အော်ပရေတာ'က အခုရီကန်ပြည်ရှိဌာနချုပ်နှင့် တိုက်ရိုက်ဆက်သွယ်၍ရပြီဖြစ်ကြောင်း ပြောလာသည်။

ဗိုလ်မှူးလည်း 'စီအိုင်အေ'ထောက်လှမ်းရေးဌာနမှပဲ စကားပြောချိန်

အသင့်ပြင်ထားလိုက်စဉ် တစ်ဖက်မှ စီအိုင်အေအကြီးအကဲ ညွှန်ကြားရေးမှူး
၏ အသံကို ကြားရလေသည်။

“မေဂျာဟောင်းရှောလား”

“ဟုတ်ပါတယ်ခင်ဗျ။ ကျွန်တော်ပါပဲ”

ဗိုလ်မှူးက ညွှန်ကြားရေးမှူးအား ရိုသေလေးစားစွာဖြင့် ပြန်ပြောလိုက်
သည်။

“ဘာပြဿနာများဖြစ်နေသလဲ”

“ဘာပြဿနာမှ ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် မရှိပါဘူး။ ပေါ်လစီနဲ့ မပတ်
သက်တဲ့ကိစ္စတစ်ခုပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော်က ဌာနချုပ်ကို
သတင်းမပို့ဘဲ နေလိုက်ပါတယ်။ စခန်းမှာ အထူးမြူနီရှယ်ကလီးယားရေဒီယို
ဓာတ်သိုလျှောက်ရာမှာ မလုံလို့ ချူကလီးယားရေဒီယိုဓာတ်နည်းနည်း
စီမံယိုထွက်တာဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကလည်း မတော်တဆ ဖြစ်တာပါ။ အခု
ကျွန်တော်တို့ ပြန်လည်ပြုပြင်နေပါပြီ”

“ဟာ...ဟုတ်လား။ လူတွေ ထိခိုက်မှုရှိသေးသလား”

“အလုပ်သမားတစ်ဦး နည်းနည်းမီးလောင်ခံရတာပဲရှိပါတယ်။ ကြီးကြီး
ကျယ်ကျယ် မဟုတ်ပါဘူး။ ကျွန်တော်တို့ပြန်ပြီး ပြုပြင်နေတာ နှစ်ဆယ့်
လေးနာရီလောက်ကြာပါတယ်”

“ဂျပန်အစိုးရ စစ်ဆေးရေးကိုယ်စားလှယ် ရှေ့ပြေးအဖွဲ့က နက်ဖြန်
၁၅:၀၀ နာရီဆိုရင် ရောက်လာလိမ့်မယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ ကျွန်တော်သိပါတယ်”

“စောစောက ပြောတဲ့ကိစ္စကို ဗိုလ်ချုပ်ကြီးက ဒီကာကွယ်ရေးဝန်ကြီး
ဌာနကို သတင်းပို့ပြီးပလား”

“မပို့ရသေးဘူးခင်ဗျ။ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးက လောလောဆယ် အလွန်အလုပ်
များနေပါတယ်”

“ကိစ္စမရှိပါဘူး။ ကျုပ်ကိုယ်တိုင် ဒီမှာပဲ နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးဌာနက
တစ်ဆင့် ဆက်သွယ်လိုက်မယ်။ ဂျပန်အစိုးရအနေနဲ့ လဆန်းငါးရက်နေ့ည
နေအထိအောင် ဆိုင်းပို့ရာ ကျုပ်ကြီးစားကြည့်မယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ခင်ဗျ။ ကျွန်တော်တို့အနေနဲ့ အဲဒီလောက် အချိန်ရရင်

တော်ပါပြီ”

“ကောင်းပြီ။ ကျုပ်ဆီသာ အပြည့်အစုံသတင်းပို့ အစီရင်ခံလိုက်ပါ။
နောက်ပြီး ဒီအတောအတွင်း ခင်ဗျားတို့ စခန်းက ထွက်သွားနိုင်အောင်
လည်း ပြင်ဆင်ထားဖို့လိုမယ်။ ကျုပ်တို့လူတွေနဲ့ ဂျပန်အဖွဲ့ ထိတွေ့ဆက်
သွယ်မှု မရှိစေချင်ဘူး။ အများသိဖို့ကတော့ ဒီကိစ္စဟာ စက်ဘက်ဆိုင်ရာ
ကိစ္စသက်သက်ပဲလို့ သိစေချင်တယ်”

“ကောင်းပါပြီ။ ဒါထက် ကျွန်တော်တို့ဆီကို ဌာနချုပ်က ဆက်သွယ်
နေကျပုံလိုဗာဆိုတဲ့လူ ဘာဖြစ်သွားလို့လဲခင်ဗျ”

“ပလိုဗာက ဒီနေ့ပဲ ရုတ်တရက် နှလုံးရောဂါဖြစ်တယ်”

“ဟုတ်လား၊ အခြေအနေတော်တော်ဆိုးသလားခင်ဗျ”

“နှလုံးရောဂါက ရုတ်တရက် အပြင်းအထန်ဖြစ်တော့ ကျုပ်တို့က
သူ့ကိုဆေးရုံပို့ဖို့လုပ်နေတုန်းမှာပဲ သေသွားတယ်”

“ကြားရတာ ဝမ်းနည်းပါတယ်”

“ကောင်းပြီ။ ကျုပ်နောက်ထပ် ဆက်သွယ်ပါဦးမယ်”

ထိုသူနှင့်ပင် ညွှန်ကြားရေးမှူးက စကားဖြတ်လိုက်သည်။

ဗိုလ်မှူးသည် ညွှန်ကြားရေးမှူးနှင့် ပြောခဲ့သည့်အကြောင်းအရာများ
ကို စာရွက်စာတမ်းပေါ်တွင် တယ်လီဖုန်းဆက်သည့်အချိန်နှင့်တကွ ရော့ဘတ်
ထားလိုက်သည်။ ဤကား နောက်ပိုင်းတွင် သူတို့လုပ်ငန်း၏မှတ်တမ်းအဖြစ်
ကျန်ရစ်ရန်ပင် ဖြစ်သည်။

ထိုအချိန်၌ ဗိုလ်မှူးသည် စိတ်တွေပြင်းစွာ လှုပ်ရှားနေမိလေသည်။

ဦးခေါင်းမှာလည်း ကြည်လင်ခြင်းမရှိ။ နောက်ကျိနေသည်။ အာခေါင်
ခြောက်လာသဖြင့် ထပြီး ရေတစ်ခွက်သောက်လိုက်သည်။

ထိုအခိုက်ဆဲလွန်းဆိုသူ ဝင်လာသဖြင့် ဗိုလ်မှူးက လှမ်းခေါ်ပြီး
ညွှန်ကြားချက်ပေးလေသည်။

“အခု အချိန်ကစပြီး ခင်ဗျားက ရေဒီယိုဆက်သွယ်ရေးကို ဖြောင့်ဖြည့်
မပြတ်စေဘဲ တောက်လျှောက် ဂရုစိုက်ကြည့်နေပါ။ တကယ်တော့
'ဝီလ်ကင်ဆင်'က ဗိုလ်ချုပ်ကြီးနဲ့ဆက်သွယ်စကားပြောရင် (ဒါမှတော့)
ဗိုလ်ချုပ်ကြီးက ဝီလ်ကင်ဆင်ကို ဆက်သွယ်ရင် သူတို့ပြောတဲ့စကားအပြည့်

အနံ့ကို အသံဖမ်းယူထားလိုက်ပါ။ ဒါပေမဲ့ 'ဝီလ်ကင်ဆင်'ရဲ့ အခန်းမှာ လုံခြုံရေးအစောင့် ချမ်းထားပါနဲ့။ သူ့အခြေအနေက ဘယ်မှသွားလို့လည်းရမှာ မဟုတ်ပါဘူး။

“ဟုတ်ကဲ့ ဗိုလ်မှူး။ ဒါထက် ပလိုဇာ တစ်ယောက် ဘာဖြစ်တယ်လို့ ကြားပါသလဲ”

‘ဆလွန်း’က ပြန်မေးရာ ဗိုလ်မှူးက...
‘ပလိုဇာ’က ရုတ်တရက် နှလုံးရောဂါဖြစ်ပြီး သေသွားပြီတဲ့” ဟုပြန် ပြောလိုက်သည်။

ထိုအခိုက် တယ်လီဖုန်းလာသဖြင့် ‘ဆလွန်း’က ကောက်ကိုင်နား ထောင်ပြီး...

“ဗိုလ်မှူးအတွက် တယ်လီဖုန်းလာပါတယ်” ဟု ပြောကာ တယ်လီဖုန်း စကားပြောခွက်ကို လှမ်းပေးလိုက်သည်။

တစ်ဖက်မှ ဆက်သွယ်ရာ လုံခြုံရေးဌာနမှ ‘စတစ်လင်း’ ဆိုသူဖြစ်နေပြီး ဗိုလ်မှူးအား သတင်းပို့လေသည်။

“ဗိုလ်မှူးခင်ဗျား၊ အခုပဲ ရဟတ်ယာဉ်က သတင်းရပါတယ်။ စခန်းက အနောက်တောင်ဘက် ခုနစ်မိုင်လောက်အကွာ လမ်းမကြီးတစ်နေရာက လမ်းဘေးချောက်ထဲမှာ မော်တော်ယာဉ်တစ်စီး မီးလောင်နေတာ တွေ့ရတယ် လို့ ဆိုပါတယ်”

“ဟုတ်လား...၊ မော်တော်ယာဉ်ဆိုတာ ဂျစ်ကားလား”

ဗိုလ်မှူးက ပြန်မေးလိုက်သည်။

“ရဟတ်ယာဉ်ပေါ်က လေယာဉ်မှူးက ဂျစ်ကားလား...ဘာကားလား လည်းဆိုတာ မပြောနိုင်သေးဘူးခင်ဗျား။ ဆီးနှင်းတွေက သိပ်ကျနေလို့ ခပ် နိမ့်နိမ့်ဆင်းကြည့်လို့ မရသေးလို့ဆိုပါတယ်။ ကျွန်တော်ထင်တာကတော့ ‘ကော်မင်’က ဟိုင်းဝေးလမ်းမကြီးပေါ်မှာ ဂျစ်ကားကို စက်ကုန်ဖွင့်မောင်း သွားရင်း ရာသီဥတုလည်း မကောင်းတော့ လမ်းတွေ တစ်နေရာမှာ အရှိန် လွန်ပြီးချောက်ထဲထိုးကျသွားတယ်လို့ ထင်မိပါတယ်။ အခု မီးလောင်နေတဲ့ ကားထဲမှာ ‘ကော်မင်’ ရှိနေဖို့ များပါတယ်”

“ဒါဖြင့် အဲဒီကားမှောက်နေတဲ့ နေရာကို လူတချို့ ချက်ချင်းလွှတ်ပြီး

ကြည့်ခိုင်းပါ။ ‘ကော်မင်’ ကားထဲမှာ ပါသွားမသွား အတိအကျသိချင်တယ်”

“ချောက်ကမ်းပါးက အတော်မတ်စောက်တယ်ဗိုလ်မှူး။ အောက်ဖို အောင် ဆင်းကြည့်ဖို့ရာ အချိန်နည်းနည်းကြာလိမ့်မယ်”

“ဘယ်လောက်ကြာမှာလဲ နှစ်နာရီ သုံးနာရီလောက်လား”
“ဟုတ်ကဲ့၊ ဒါထက်လည်း နည်းနည်းပိုကြာချင်ကြာမယ်”

“ကောင်းပြီ၊ ဒါထက် ကျုပ်အမိန့်ပေးထားတဲ့အတိုင်း တယ်လီဖုန်း လိုင်းတွေကိစ္စနဲ့ ဂျပန်ရဲတပ်ဖွဲ့နဲ့ ဆက်သွယ်ဖို့ကိစ္စတွေ လုပ်ပြီးပြီလား”

“ဟုတ်ကဲ့ ‘ချူဇင်ဂျီ’ ပတ်ဝန်းကျင်က တယ်လီဖုန်းလိုင်းတွေအားလုံး အဆက်အသွယ်ပြတ်အောင် လုပ်ထားပြီးပါပြီ။ နောက်ပြီး ဂျပန်ရဲတပ်ဖွဲ့ ကလည်း ‘ချူဇင်ဂျီ’ မြို့ပြင်ဘက်လမ်းတွေမှာ လာသမျှမော်တော်ကားတွေကို ပိတ်ဆို့ရှာဖွေဖို့ လုပ်ထားပါတယ်။

‘စတစ်လင်း’က ပြန်ပြောလိုက်မှ ဗိုလ်မှူးက ကျေနပ်သွားလေသည်။

“အေး...ကောင်းတယ်။ ကျုပ်တို့အနေနဲ့ အဘက်ဘက်က မလစ်မယင်း အောင် အကွက်စေ့စေ့လုပ်ထားဖို့ လိုအပ်တယ်။ က...ဒါပါပဲ။ ဒီနာရီ တစ်နာရီအတွင်း ကျုပ်ကိုဆက်သွယ်ချင်ရင် သီးသန့်အကျဉ်းစခန်းမှာ တက် ရှိနေမယ်။ ကျုပ်က ‘ကော်မင်’ရဲ့ အတွင်းရေးအမျိုးသမီးကို စစ်ဆေးအကြိမ် စရာရှိတယ်”

နေသည်ကို မြင်ရတော့မှ တောလမ်းမှတစ်ဆင့် မလှမ်းမကမ်းရှိ ကျေးရွာ တစ်ရွာဆီသို့ လျှောက်သွားလေသည်။

သူ့အနေဖြင့် 'ဝီလီကင်ဆင်'ထံမှ ယူခဲ့သော အသံသွင်း 'တိတ်ခွေ'တို့ တိုက်ကြိုမြို့ရှိ အာဇာတပိုင်များထံရောက်အောင် ပို့ရန် အလွန်အရေးကြီးနေလေ သည်။ သို့မှသာလျှင် 'လန်ချောင်းမြို့'သို့ အတုဖြူးခုံးပျံလက်နက် ပစ်လွှတ် ရေး စီမံကိန်းကို ဟန့်တားပယ်ဖျက်နိုင်မည် ဖြစ်သည်။

ကျေးရွာတွင် ဂျပန်လူမျိုးတို့၏ ရိုးရာအင်းခဲခေါ် တည်းခိုခန်းတစ်ခု တွေ့ရှိရာ ထိုတည်းခိုခန်းသို့ ဝင်သွားလေသည်။

ကံအားလျော်စွာ ယင်းတည်းခိုခန်းတွင် အမျိုးသမီးတစ်ဦးနှင့် တိတ် တိတ်ချိန်းတွေ့နေသော အမေရိကန် ဗိုလ်မှူးကြီးတစ်ဦးကို သွားတွေ့ရလေ သည်။ 'ကော်မင်'လည်း ကြာရှည်စဉ်းစားမနေတော့ဘဲ အသင့်ပါလာသော ပစ္စုတိုသေနတ်ဖြင့် အခန်းတွင်းသို့ ဝင်၍ ဗိုလ်မှူးကြီးအား ခြိမ်းခြောက် လေသည်။

'ကော်မင်'သည် ဗိုလ်မှူးကြီးအား ကြိုးဖြင့်တုပ်နှောင်၍ စစ်ဝတ်ယူနီ ဖောင်း စိစစ်ရေးကတ်ပြား စသည်တို့ကိုယူပြီး အခန်းတွင်းရှိ မိန်းကလေးဆို ပါ ဓားစာခံအဖြစ် ခေါ်ယူကာ ထိုအမျိုးသမီး၏ မော်တော်ကားနှင့် ဖမ်းစီး ထွက်သွားခဲ့လေသည်။

ထိုအချိန်၌ 'ကော်မင်'သည် အမေရိကန်ဗိုလ်မှူးကြီး၏ ယူနီဖောင်း အပြည့်အစုံ ဝတ်ဆင်ထားရာ လမ်း၌တွေ့သော လုံခြုံရေးရဲများက တတုတု ဗိုလ်မှူးကြီးဟုထင်မှတ်လျက် မတားဘဲ ဆက်လက်သွားခွင့်ပြုလိုက်ကြ သည်။

သူနှင့်အတူပါလာသော အမျိုးသမီးအား 'ကော်မင်'က အထူး အကြောင်း ဖွင့်ပြောကာ စည်းရုံးပြီး 'တိတ်ခွေ'ကို တိုက်ကြိုမြို့အာဇာတပိုင်များ ထံ ရောက်အောင် ဆောင်ရွက်ပေးပါမည်ဟု ကတိပေးကာ ထွက်သွားလေ သည်။

ထိုနောက် လူချင်းခွဲ၍ 'ကော်မင်'က 'ချူဇင်ဂျီ'မြို့ဘက်သို့ လှည့်သွားလေ သည်။

x x x

(၇)

နောက်ပိုင်းတွင်ကား အဖြစ်အပျက်တို့သည် ဆက်တိုက်လျင်မြန်စွာ ဖြစ်ပျက်သွားလေသည်။

ဗိုလ်မှူး(မေဂျာဟင်းရှော)သည် 'ကော်မင်'၏အတွင်းရေးမှူး အမျိုး သမီး 'ဖင်လီ'အား ထိန်းသိမ်းထားရာ အခန်းသို့သွား၍ တွေ့ဆုံပြီးနောက် စစ်ဆေးမေးမြန်းရာတွင် 'ကော်မင်'အား ကွန်မြူနစ်သူလျှို(စပိုင်)တစ်ဦးဟု စွပ်စွဲကာ 'ဖင်လီ'က ဝန်ခံအောင် 'အစီ'မေးလေသည်။ 'ကော်မင်'သည် စာရေးဆရာအဖြစ် ကမ္ဘာအရပ်ရပ်သို့ ခရီးလှည့်သွားရင်း 'အရှေ့ဂျာမနီ'နိုင်ငံ သို့သွားစဉ်က ကွန်မြူနစ်အုပ်စုနှင့် အဆက်အသွယ်ယူပြီး သူလျှိုလုပ်ငန်းလုပ် ရန် သဘောတူလက်ခံခဲ့သည်ဟုလည်း စွပ်စွဲသည်။ သို့သော် 'ဖင်လီ'က ပြင်းပြင်းထန်ထန်ပင် ငြင်းဆိုပြီး 'ကော်မင်'သည် ကွန်မြူနစ်သူလျှိုလုံးဝ မဟုတ်ကြောင်း သူ့သား 'ပေါလီ'ဆွဲဆွဲခြင်းနှင့်ပတ်သက်၍ မကျေနပ်သဖြင့် လိုက်စုံစမ်းခြင်းသာဖြစ်ကြောင်း ခပ်တည်တည်ပြန်ပြောလိုက်သည်။

ထို့ကြောင့် ဗိုလ်မှူးအနေဖြင့် 'ဖင်လီ'အား တွေ့ဆုံစစ်ဆေးရာ၌ မည်သို့ မှ ခရီးမရောက်ဘဲ ပြန်ခဲ့ရလေသည်။

x x x

'ကော်မင်'သည် သူ၏နောက်မှ လိုက်လာမည့်သူများ မျက်ခြည်ပြတ် သွားစေရန် 'ဂျစ်ကား'ကို ရှောက်ကမ်းပါးပေါ်မှ တွန်းချလိုက်ပြီး ကားမီးလောင်

'ဝိလ်ကင်ဆင်'သည် 'ကော်မင်'နှင့် စကားပြောပြီးနောက် သူ၏ အတွေးအခေါ်အယူဆများ ပြောင်းလဲလာလေသည်။ ဤလျှို့ဝှက်စီမံကိန်းနှင့်ပတ်သက်၍ လုပ်သင့်လုပ်ထိုက်သောခြေလှမ်းတစ်ခု ဟုတ်ပါလေစေဟု သံသယဖြစ်လာသည်။ ဗိုလ်မှူးကိုယ်တိုင် ပြောပြချက်အရ 'လန်ချောင်းမြို့'ကို ပစ်မှတ်ထားလျက် အကျဉ်းကျွေးကမ်းရေးဌာနမှ ဝန်ထမ်းများကို မလွှဲမသွေ ပစ်လွှတ်တော့မည်မှာလည်း သေချာနေပြီ ဖြစ်သည်။ အထူးသဖြင့် ခုံးပျံပစ်လွှတ်ချိန်၌ 'လန်ချောင်း'မြို့တွင် အပြစ်ကင်းမဲ့သော ကလေးသူငယ်တစ်သိန်းကျော် စုရုံးရောက်ရှိနေမည်ဖြစ်၍ ကလေးများကိုပါ အစုလိုက်အပြုံလိုက် ရက်စက်စွာ သတ်ဖြတ်ရာရောက်မည်ဖြစ်သောကြောင့် 'ဝိလ်ကင်ဆင်'သည် ခုံးပျံပစ်လွှတ်ရေးကို မဖြစ်မြောက်အောင် ဟန့်တားပယ်ဖျက်လိုက်ချင်စိတ် ဖြစ်ပေါ်လာလေသည်။

ခက်နေသည်ကား လောလောဆယ် သူသည် ဦးခေါင်းမှ ဒဏ်ရာကြောင့် ထသွားလှုပ်ရှားခြင်းမပြုနိုင်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် စဉ်းစားအကြံထုတ်ရင်း 'ဆလွန်း'ဆိုသူအား သတိရမိလေသည်။

'ဆလွန်း'သည် အမေရိကန်ထောက်လှမ်းရေး(စီအိုင်အေ)အရာရှိတစ်ဦး ဖြစ်သည့်ပြင် ဤစီမံကိန်းတွင် ဗိုလ်မှူး၏ လက်ထောက်လည်း ဖြစ်သည်။ အကြောင်းအကျိုး ဆင်ခြင်သုံးသပ်ဝေဖန်တတ်သူလည်း ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် 'ဝိလ်ကင်ဆင်'သည် 'ဆလွန်း'ထံသို့ တယ်လီဖုန်းဆက်၍ သူ၏ အခန်းသို့ခေါ်လိုက်ပြီး ပွင့်လင်းစွာ ဆွေးနွေးတင်ပြရာ 'ဆလွန်း'သည် အလွန်အံ့ဩတုန်လှုပ်ဟန်ဖြင့်...

'ကလေးသူငယ်တစ်သိန်းကျော် 'လန်ချောင်း'မှာ ဟိုနေ့ကျရင် စုရုံးရောက်ရှိနေမယ်ဆိုတာ အမှန်ပဲလား' - ပြန်မေးလေသည်။

"အမှန်ပေါ့ဗျ။ ဟိုမှာရှိနေတဲ့ကျွန်ုပ်တို့... တွေစိတ်က အခိုင်အမာ သတင်းရထားပြီး အဲဒါကို ဗိုလ်ချုပ်ကြီးနဲ့ဗိုလ်မှူးတို့က ဇွတ်ပဲ ခုံးပျံကို ပစ်လွှတ်မယ်ဆိုတော့ အပြစ်မရှိတဲ့ကလေးတွေကို ရက်စက်စက်စက်သတ်ပစ်ရာ ကျမနေဘူးလား"

'ဝိလ်ကင်ဆင်'က ဆက်ပြောရာ 'ဆလွန်း'သည် မယုံကြည်နိုင်လောက်အောင် အံ့အားသင့်ရာမှ လျှို့ဝှက်စီမံချက်၏ လူမဆန်သောရက်စက်ကြမ်း

ကြုတ်မှုကို သဘောပေါက်လာမိလေသည်။

'ဝိလ်ကင်ဆင်'ကပင် ဆက်ပြောပြန်သည်။

"ဒီတော့...သူတို့က ဘယ်လိုမှတားမရဘဲ ဇွတ်အတင်း အကျဉ်းခုံးပျံလက်နက် ပစ်လွှတ်မယ်ဆိုတာ ခင်ဗျားပဲ စဉ်းစားကြည့်လေ။ ဘယ်လောက်လူမဆန်တဲ့အလုပ်လည်းဆိုတာ ရှင်းမနေဘူးလား။ နောက်ပြီး ကျုပ်တို့ အကျဉ်းကျွေးကမ်းရေးဌာနမှ ဝန်ထမ်းများ ပစ်လွှတ်လိုက်ခြင်းအားဖြင့် နိုင်ငံတကာဆက်ဆံရေးမှာ ဘယ်လောက်ပြဿနာ အကြီးအကျယ် ပေါ်လာစေလဲဆိုတာလည်း ထည့်စဉ်းစားဖို့လိုတယ်။ ဒါကြောင့် ကျုပ်တို့က လျှို့ဝှက်စီမံချက် အကောင်အထည် မဖော်ဖြစ်အောင်ဖြစ်တဲ့နည်းနဲ့ တားဆီးရလိမ့်မယ်။ အဲဒါကို လုပ်ဖို့ကလည်း ခင်ဗျားပဲတတ်နိုင်တယ်။ ဗိုလ်မှူးဆိုတဲ့လူထဲ စိတ်ရူးပေါက်ပြီး အာဏာရူးတဲ့လူဖြစ်နေပြီ"

ဆက်လက်၍ 'ဝိလ်ကင်ဆင်'က သူ၏ အကြံအစည်(အကြံပေးချက်)ကို ပြောပြရင်း စည်းရုံးလိုက်ရာ 'ဆလွန်း'လည်း လက်ခံသဘောတူလိုက်လေသည်။

'ကော်မင်'သည် 'ချူဇင်ဂျီ'မြို့သို့ရောက်သောအခါ အရပ်ဝတ် အရပ်စားပြန်လဲပြီးနောက် 'တိုးရစ်'ခရီးသည်များ ဝင်ထွက်တည်းခိုလေ့ရှိသော ဟိုတယ်တစ်ခုသို့ သွားလေသည်။

ဟိုတယ် ဧည့်ခန်းတစ်နေရာတွင် 'ကော်မင်'သည် သူမှတ်မိသော လူတစ်ယောက်ကို မြင်မိရာ ချက်ချင်း အကြံတစ်ခုရလာလေသည်။

ထိုလူမှာ ခုံးပျံစခန်းတွင် မြင်ခဲ့ဖူးသော 'ဖဲယားဖက်'ဆိုသူဖြစ်ပြီး ဗိုလ်မှူးတို့၏ ထောက်လှမ်းရေး(စီအိုင်အေ)အဖွဲ့မှပင် ဖြစ်သည်။

'ကော်မင်'သည် ကုတ်အင်္ကျီကို လက်မောင်းတစ်ဖက်ပေါ်တွင် ချိတ်ပြီး ကုတ်အင်္ကျီအောက်၌ ပစ္စတိုသေနတ်ဝှက်ထားကာ ထိုသူအနီးသို့ ချဉ်းကပ်သွားလေသည်။

အနီးသို့ရောက်တော့မှ 'ကော်မင်'က ပစ္စတိုသေနတ်ကိုထုတ်ပြုလိုက်ပြီး...

'ကိုယ့်လူ...လုံးဝမလှုပ်ပါနဲ့။ ကျုပ်ကလှုပ်တာနဲ့ပစ်လိုက်မှာပဲဟု ပြောလိုက်သည်။

'ဖဲယားဖက်'ဆိုသူလည်း 'ကော်မင်'၏ မျက်နှာကိုကြည့်ပြီး တကယ်ပစ်မည့်ဟန်မျိုးဖြစ်နေကြောင်း ရိပ်မိသဖြင့် လုံးဝမလှုပ်ရှားဘဲ ငြိမ်နေလိုက်သည်။

သည်တော့မှ 'ကော်မင်'က ထိုလူအား တယ်လီဖုန်းဆက်ခိုင်းလေသည်။

"အခုချက်ချင်း ခင်ဗျားတို့ဗိုလ်မှူးဆီကို တယ်လီဖုန်းဆက်ပြီး ဒီကိုအမြန်လာခဲ့ပါလို့ ခေါ်လိုက်ပါ။ ကျုပ်ဒီမှာ ရှိနေတယ် သူနဲ့စကားပြောချင်တယ်လို့လည်း ပြောလိုက်" ဟု အမိန့်ပေးလိုက်သည်။

သို့နှင့်ပင် 'ဖဲယားဖက်'သည် 'ကော်မင်'နှင့်အတူ တယ်လီဖုန်းရှိရာသို့ သွားပြီး ဗိုလ်မှူးထံသို့ဆက်ကာ 'ကော်မင်' ညွှန်ကြားသည့်အတိုင်း အကြောင်းကြားလိုက်သည်။

မကြာမီ ဗိုလ်မှူးရောက်ရှိလာလေသည်။ သို့သော် ဟိုတယ်ပတ်ပတ်လည်တွင် သူ၏လက်နက်ကိုင်အစောင့်များ ချထားပြီးမှ လာခြင်းဖြစ်သည်။

ဗိုလ်မှူးကိုကြည့်ရသည်မှာ အလွန်ပင်ပန်းနွမ်းနယ်ပြီး အလွန်စိတ်မောနေပုံရလေသည်။

စားပွဲတွင် ထိုင်လိုက်စဉ် ဗိုလ်မှူးက...

"ကျုပ်မှာ ဘာလက်နက်မှမပါဘူး" ဟုပြောရာ 'ကော်မင်'က-

"ကျုပ်မှာတော့ လက်နက်ပါတယ်။ အခုစားပွဲအောက်က ခင်ဗျားကို သေနတ်နဲ့ချိန်ထားတယ်။ ကျုပ်အချိန်မရွေးပစ်ဖို့ရာ ဝန်မလေးဘူးဆိုတာ သတိပြုပါ" ဟု ခပ်တည်တည်ပြောလိုက်သည်။

ဗိုလ်မှူးသည် နှစ်ယောက်ချင်းစကားပြောလိုဟန်ဖြင့် 'ဖဲယားဖက်'ဆိုသူအား ပြန်လွှတ်လိုက်လေသည်။

ထိုအချိန်မှာပင် 'ဆလွန်း'နှင့် လုံခြုံရေး... 'စတစ်လင်း'ဆိုသူတို့ ရုတ်တရက်ရောက်လာပြီး 'ဆလွန်း'ကဗိုလ်မှူးအား ခပ်တည်တည်ပြောလေသည်။

"ဗိုလ်မှူးခင်ဗျား၊ အခုလိုလုပ်ရတာတော့ ဝမ်းနည်းပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အခြေအနေအရ မတတ်သာလို့လုပ်ရတာပါပဲ။ ဗိုလ်မှူးဟာ အလုပ်ပင်ပန်းလွန်းရာက အတွေးအခေါ်တွေမမှန်တော့ဘူး။ ဒါကြောင့် အနားယူမှုဖြစ်

မယ်။ အခုအချိန်ကစပြီး ကျွန်တော်တို့က ဒီမှာကွပ်ကွဲအုပ်ချုပ်မှု အားလုံးကို တာဝန်ယူလိုက်ပါပြီ"

'ဆလွန်း'က ခပ်တည်တည်ပြောပြီး သူနှင့်ပါလာသူ 'စတစ်လင်း'အား- "ခင်ဗျားက ဗိုလ်မှူးကို စခန်းပြန်ခေါ်သွားပြီး ထိန်းသိမ်းထားလိုက်ပါဟု ညွှန်ကြားလိုက်သည်။

(မှတ်ချက်။ ။ 'ဆလွန်း'သည် 'ဝီလ်ကင်ဆင်'၏အကြံပေးချက်အတိုင်း ဗိုလ်မှူးထံမှ အာဏာကိုသိမ်းယူလိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။)

ဗိုလ်မှူးသည် 'ဆလွန်း'နှင့် 'စတစ်လင်း'တို့အား တစ်လှည့်စီကြည့်ပြီး နောက် ဘာမှမပြောတော့ဘဲ 'စတစ်လင်း'ခေါ်ရာသို့ လိုက်သွားလေသည်။

'ကော်မင်'လည်း အခြေအနေကို အကဲခတ်မိသဖြင့် ရုတ်တရက် အားတက်သွားမိလေသည်။

စင်စစ်အားဖြင့် သူသည် သူ၏သား လက်ဖိတ်နှင့်(ဗိုလ်)အဆင့်ရှိ

သူ 'ပေါလ်'သေဆုံးရပုံ မကျေနပ်သည်တစ်ကြောင်း၊ သားဖြစ်သူထံမှရရှိသော စာရွက်တစ်ပိုင်းတစ်စတွင် 'တစ်ခုခုလုပ်မှဖြစ်တော့မည်'ဟု အရေးတကြီး သတိပေးချက်ကြောင့်တစ်ကြောင်း၊ ဂျပန်ပြည်သို့ လာရောက်စုံစမ်းရာထ-

ဂျပန်ပြည်မြောက်ပိုင်းရှိ လျှို့ဝှက်မျှူကလီးယားဒုံးပျံစခန်းအကြောင်းနှင့်တကွ အိမ်နီးချင်း ကွန်မြူနစ်နိုင်ငံ 'လန်ချောင်'မြို့၌ မျှူကလီးယားသိပ္ပံပညာရှင်များ ညီလာခံကျင်းပချိန်တွင် မျှူကလီးယားဒုံးပျံလက်နက် ပစ်လွှတ်ရန် လျှို့ဝှက်စီမံချက် ရေးဆွဲပြင်ဆင်ထားကြောင်းကိုပါ သိရှိလာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

အကယ်၍သာ 'လန်ချောင်'မြို့ပေါ်သို့ မျှူကလီးယားဒုံးပျံလက်နက် ပစ်လွှတ်လိုက်ပြီး သိပ္ပံပညာရှင်များသာမက ကလေးသူငယ်တစ်သိန်းကျော် အပါအဝင်တစ်မြို့လုံး စီမံညက်ညက်ကြေအောင် ချေမှုန်းခံရမည်ဆိုလျှင် ကမ္ဘာတစ်ခုလုံး ဧည့်သို့ဂယက်ရိုက်ခတ်သွားမည်ကို 'ကော်မင်'က တွေးတာဆင်ခြင်မိရာက ယင်းစီမံချက်မပျက်ပျက်အောင်ဖြစ်သည့်နည်းဖြင့် ကြိုးစားရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။ ထို့ကြောင့် သူသည် ဘေးအန္တရာယ် အလွန်များလှသည့်ကြားမှ အရဲစွန့်ပြီး ယခုကဲ့သို့ လှုပ်ရှားခဲ့ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

(အမှန်အားဖြင့် ဤလျှို့ဝှက်စီမံကိန်းကို အမေရိကန်သမ္မတကြီးနှင့်

တကွ သူ၏ အစိုးရအဖွဲ့ကရေးဆွဲ အကောင်အထည်ဖော်ခြင်းမဟုတ်။ 'စီအိုင်အေ' ထောက်လှမ်းရေးမှ ဗိုလ်မှူး 'မေဂျာဟင်းရှော့' က တစ်ဖက်သတ်အယူသည်။ ဝါဒီတစ်ဦးပီပီ ကွန်မြူနစ်မုန်းတီးရေးစိတ်ကြောင့် စိတ်ရှူးပေါက်ကာ ကြံစည်တီထွင်ပြီး အဏုမြူနျူကလီးယားလက်နက်ဖြင့် လူ့အမြောက်အမြား သတ်ဖြတ်ချေမှုန်းရန် လျှို့ဝှက်ကြံစည်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး 'ဂစ်ဆင်' ကိုလည်း သိမ်းသွင်း စည်းရုံးခဲ့သည့်ပြင် အမေရိကန်ရှိ 'စီအိုင်အေ' ထောက်လှမ်းရေးဌာနချုပ်မှ အကြီးအကဲညွှန်ကြားရေးမှူးကို စည်းရုံးကာ အလွန်ပီရိစ္စာ ကြံစည်ခဲ့ခြင်းဖြစ်လေသည်။)

'ကော်မင်' သည် 'ဆလွန်း' ဆိုသူ၏ အပြုအမူကြောင့် အားတက်လာပြီး သူ၏ ကြိုးပမ်းမှုအတွက် မဟာမိတ်တော့ရချေပြီဟု ယူဆကာ 'ဆလွန်း' အား အကျိုးအကြောင်းဖွင့်ပြောလေသည်။ နျူကလီးယားဒုံးပျံလက်နက် မပစ်လွှတ်ဖြစ်အောင်ရသည့်နည်းဖြင့် ဟန့်တားဖျက်ဆီးရန်လည်း ပြောလေသည်။

'ဆလွန်း' ဆိုသူမှာလည်း 'ဝီလ်ကင်ဆင်' နှင့် ဆွေးနွေးပြောဆိုပြီးချိန်မှ စ၍ 'လန်ချောင်' မြို့ပေါ်သို့ အဏုမြူနျူကလီးယားဒုံးပျံလက်နက်ဖြင့် ပစ်လွှတ်တိုက်ခိုက်ခြင်းကို စက်ဆုပ်မုန်းတီးနေပြီဖြစ်သောကြောင့် လက်ခံသဘောတူကာ 'ကော်မင်' အား ဒုံးပျံစခန်းသို့ ချက်ချင်းခေါ်သွားလေသည်။

(၈)

ဒုံးပျံစခန်းတွင် လက်နက်ကိုင် အစောင့်များ နေရာအနှံ့အပြားတွင် ချထားရာ ဒုံးပျံပစ်လွှတ်ရန် သတ်မှတ်ထားသည့်အချိန်ကလည်း အလွန်နီးကပ်နေပြီဖြစ်၍ အစောင့်များက အထူးသတိထားလျက် စောင့်နေကြလေသည်။

ယင်းသို့ လက်နက်ကိုင် အစောင့်တွေကြားမှ 'ဆလွန်း' နှင့် 'ကော်မင်' တို့သည် အဏုမြူနျူကလီးယားလက်နက်ကြီးတပ်ဆင်ထားရာနေရာသို့ ရောက်အောင်သွားကြရမည် ဖြစ်သည်။

အဝင်ဝမှ အစောင့်များက 'ဆလွန်း' ကို စီအိုင်အေထောက်လှမ်းရေး အရာရှိမှန်းသိ၍ မဟန့်တားဘဲ ဆက်လက်ဝင်ခွင့်ပြုလိုက်ကြသော်လည်း အတွင်းဘက်မှ အစောင့်များမှာမူ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး 'ဂစ်ဆင်' က ရွေးချယ်တာဝန်ချထားသော စစ်ဘက်မှ လက်ရွေးစင်တပ်သားများ ဖြစ်ကြသည်။

'ဆလွန်း' သည် သူ၏ ပစ္စတိုသေနတ်ကို ထုတ်ကိုင်လိုက်ပြီး 'ကော်မင်' ကိုလည်း အနှောင့်အယှက်တွေ့လျှင် 'ပစ်သာပစ်' ဟု ပြောကာ ဒုံးပျံရှိရာစင်ကြီးဘက်သို့ ဆက်ဝင်သွားလေသည်။

ပထမဆုံးတွေ့ရသည်လက်နက်ကိုင်အစောင့်က 'ကော်မင်' အား ရုပ်တန်စစ်ဆေးပြီး ဝင်ခွင့်လက်မှတ်တောင်းနေစဉ် 'ဆလွန်း' သည် 'ဟိုလူ၏ ဦးခေါင်းနောက်သို့ ဒူ၏သေနတ်ဒင်ဖြင့်တစ်အား ဆော့ဒို့ဖိုက်လိုက်ရာ လက်နက်ကိုင်အစောင့်လည်း လဲကျသတိမေ့နေတော့သည်။

သို့ရာတွင် စင်္ကြံအတိုင်း လျှောက်သွား၍ ဒုတိယလက်နက်ကိုင်နှင့် ရင်ဆိုင်တွေ့ရသောအခါ အခက်အခဲကြုံရလေသည်။

လက်နက်ကိုင်အစောင့်သည် 'ဆလွန်း'၏လက်မှ သေနတ်ကိုမြင်သည် နှင့် ချက်ချင်းသင်္ကာမကင်းဖြစ်ကာ သေနတ်ကိုအတင်းဝင်လှရန် ကြိုးစားလေသည်။ 'ဆလွန်း'ကလည်း ပြန်လှရင်း နှစ်ယောက်သားလုံးထွေးနေရာမှ သေနတ်ကျည်ဆန် ထွက်သွားရာ 'ဆလွန်း'ကို ချက်ကောင်းတွင် ထိမှန် သေဆုံးသွားရှာလေသည်။

'ကော်မင်'သည် 'ဆလွန်း'၏အဖြစ်ကို စောင့်မကြည့်တော့ဘဲ ဒုံးပျံကြီး ရှိရာသို့ အတင်းပြေးသွားလေသည်။ နျူကလီးယားဒုံးပျံကြီးအနီးသို့ ရောက်သွားသည်နှင့် သေနတ်ဖြင့် ဒုံးပျံလက်နက်ကြီး၏ စနက်တန်ဟု ထင်ရသောနေရာသို့ တေ့ချိန်ထားလိုက်သည်။

လက်နက်ကိုင်အစောင့်များ ပြေးဝင်ရန်ချဉ်းကပ်လာသောအခါ 'ကော်မင်'က...

"ဟေ့ကောင်တွေ...တစ်ယောက်မှ ရှေ့တိုးမလာနဲ့။ အားလုံးနောက် ပြန်ဆုတ်သွား။ တိုးလာတာနဲ့ ငါက သေနတ်မောင်းကို ဖြုတ်လိုက်မယ်။ နားလည်လား။ ဒုံးပျံကြီးကို သေနတ်နဲ့ပစ်လိုက်ရင် ဘာဖြစ်သွားမယ်ဆိုတာ မင်းတို့သိကြတယ်မဟုတ်လား။ ငါက သေရမှာမကြောက်လို့ ဒီကိုလာတာကွ။ မင်းတို့အားလုံး သေရုံမက ဒီမှာတင်...ဒုံးပျံပေါက်ကွဲရင် ဘာဖြစ်သွားမယ်ဆိုတာ စဉ်းစားကြည့်ကြပေတော့"ဟု ဟစ်အော်ပြောလိုက်ရာ လက်နက်ကိုင်အစောင့်များအားလုံး ခြေလှမ်းတန့်ကာ ရှေ့မတိုးဘဲ ရပ်နေကြလေသည်။

"ဟေ့...ဗိုလ်ချုပ်ကြီး(ဂစ်ဆင်)ကို ချက်ချင်း ဒီကိုခေါ်လာနဲ့။ ငါသူနဲ့ တွေ့ချင်တယ်"

'ကော်မင်'က ဆက်အော်ပြောလိုက်ပြန်သည်။

မကြာမီ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဂစ်ဆင်ရောက်လာပြီး 'ကော်မင်'နှင့် နှစ်ယောက်ချင်းစကားပြောရန် လုံခြုံရေးအစောင့်များကို ပြန်ထွက်သွားခိုင်းလေသည်။

ဗိုလ်ချုပ်ကြီးသည် 'ကော်မင်'နှင့် မူလကပင် သိကျွမ်းခဲ့သူဖြစ်၍ နှစ်သိမ့်ပျောင်းဖျရန် ကြိုးစားလေသည်။ 'ကော်မင်'ကလည်း နျူကလီးယား

ဒုံးပျံလက်နက် ပစ်လွှတ်ခြင်းကို ချက်ချင်းပယ်ဖျက်ပေးရန် တောင်းဆိုလေသည်။

နောက်ဆုံး ဗိုလ်ချုပ်ကြီးက လိုက်လျောဟန်ဖြင့် နျူကလီးယား ဒုံးပျံလက်နက်ပစ်လွှတ်ရန် အသင့်လုပ်ထားသော ယန္တရားကို ရပ်ပေးပါမည်ဟု ဆိုကာ 'ကော်မင်'အား မှောင်မည်းနေသော လှေကားတစ်စုံမှ အောက်ထဲသို့ ခေါ်သွားလေသည်။

ဗိုလ်ချုပ်ကြီးသည် ရှေ့မှ သွားနေရာမှ ခပ်လှမ်းလှမ်းသို့ရောက်လျှင် ချာခနဲ ပြန်လှည့်လိုက်သည်။ အမှန်တော့ သူသည် မှောင်ထဲမှနေ၍ 'ကော်မင်'အား သူ၏ ဝစ္စတိုသေနတ်ဖြင့် ပစ်သတ်ရန် လှည့်လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ သို့သော် 'ကော်မင်'ကလည်း သင်္ကာမကင်းဖြစ်လျက် သတိထားနေသောကြောင့် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး၏ လှုပ်ရှားမှုကို မြင်သည်နှင့် မိမိ၏သေနတ်ဖြင့် ဦးအောင် လျင်မြန်စွာ ပစ်လိုက်သည်။ ကျည်ဆန်က ဗိုလ်ချုပ်ကြီး၏ ရင်ဘတ်တည့်တည့် ချက်ကောင်းတွင် ထိမှန်သွားလေရာ လဲကျငြိမ်သတ်သွားလေသည်။

သည်တော့မှ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးလက်မှ လွတ်ကျသွားသော ဝစ္စတိုသေနတ်ကို 'ကော်မင်' မြင်မိတော့သည်။

'ဆလွန်း'၏ အကြံပေးချက်အတိုင်း မိမိလက်မြန် ခြေမြန်ဝန်လိုက်၍ သာ အသက်ချမ်းသာသွားပါတကားဟုလည်း ဆင်ခြင်သုံးသပ်မိလေသည်။ ထိုအချိန်မှာပင် အမေရိကန်အစိုးရ၏ တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်များ ရောက်ရှိလာပြီး အခြေအနေအရပ်ရပ်ကို ထိန်းသိမ်းလိုက်နိုင်လေသည်။

ဤသို့လျှင် အမေရိကန်စာရေးဆရာ 'ကော်မင်'သည် သူ၏ဘာ 'ပေါလီ' မသင်္ကာဖွယ်ရာ သေဆုံးခဲ့ခြင်းကို မကျေနပ်၍ လိုက်လံစုံစမ်းရာမှ အတုမြူနျူကလီးယား ကမ္ဘာစစ်ကြီးဖြစ်လာနိုင်သည့်အန္တရာယ်ကို တားဆီးနိုင်ခဲ့လေသည်။

x x x

'ကော်မင်'အဖို့ အပျော်ဆုံးအချိန်မှာ တိုကျိုမြို့ 'အင်ငါးဂိယ'ဟိုတယ် အခန်းတစ်ခန်း၌ သူ၏အတွင်းရေးမှူး 'မင်လီ'နှင့် ပြန်တွေ့ရရှိမိပင် ဖြစ်သည်။

www.burmeseclassic.com

'ကော်မင်'ကို မြင်မြင်ချင်း 'ဖင်လီ'သည် ဝမ်းသာအားရပြေးဖက်ကာ နှုတ်ဆက်ရှာလေသည်။

'ကော်မင်'ကလည်း ယုယစွာ ပြန်တွေ့ဖက်ထားရင်း...

"ငါက အခုလို မင်းနဲ့ပြန်တွေ့ရတော့ ဘယ်လိုစေ့ပြောရမှန်းတောင် မသိတော့ဘူး။ စောစောပိုင်း ငါတစ်ယောက်တည်းရှိတုန်းကတော့ ပြောဖို့ စကားတွေကို စဉ်းစားမိသား။ အခုကျမှ မေ့ကုန်ပြီ။ ဒါပေမဲ့...ငါပြောချင်တဲ့ လိုရင်းအချက်ကို ပြောရရင်တော့ ငါဟာ ဒီကပြန်ရင် မင်းကို လက်ထပ်ယူ ချင်တယ်။ ဒါပဲ..."ဟု ပြောလိုက်သည်။

'ဖင်လီ'သည် အံ့အားသင့်သွားဟန်ဖြင့် လှူချင်းပြန်ခွာလိုက်သည်။

"ရှင် ဘာကြောင့် ဒီလိုဆုံးဖြတ်လိုက်တာလဲ။ ရှင် အခုပြောတာ တကယ်ပဲလားရှင်"

"တကယ်ပြောတာပေါ့ကွယ်...ဘာကြောင့် ဆုံးဖြတ်လိုက်ရတာလဲဆို တော့ ငါဟာ မင်းကို လိုက်လိုက်လဲ့လဲ့ချစ်နေမိလို့ပဲ။ ပြီးတော့..."

"တော်ပြီ...ဆက်မပြောနဲ့တော့ ရှင် အခုပြောတာ ကျွန်မသိရရင် လုံ လောက်ပါပြီ"

'ဖင်လီ'က ချစ်စဖွယ်ပြုံးလျက် 'ကော်မင်'၏ ရင်ခွင်တွင်းသို့ ဝင်လိုက် လေသည်။

x x x

တိုကျိုမြို့တွင် အမေရိကန်အစိုးရ ကိုယ်စားလှယ် 'ဟီးလ်'ဆိုသူက 'ကော်မင်'အား အရေးတကြီးစကားတစ်ခွန်း ပြောလေသည်။

"ဂျပန်ပြည်မြောက်ပိုင်းက အခြေစိုက်စခန်းမှာ ဖြစ်ပျက်ခဲ့တာနဲ့ပတ် သက်လို့ အများသိအောင် အစိုးရရဲ့ တရားဝင်ကြေညာချက်တစ်ရပ် သတင်း စာတွေကို ထုတ်ပြန်လိမ့်မယ်။ ခင်ဗျားရဲ့တာဝန်က ဟိုမှာ ခင်ဗျားကိုယ်တိုင် ကြုံတွေ့ခဲ့ရတာတွေကို အမှန်အတိုင်း ဘယ်သူမှ မပြောဘဲ နှုတ်ပိတ်နေဖို့ ပါပဲ။ တကယ်လို့ ခင်ဗျား ဇွတ်ပဲ ထုတ်ဖော်ဖွင့်ပြောရင်လည်း အစိုးရက တရားဝင်ငြင်းမှာပဲ။ ခင်ဗျားဖွင့်ပြောတာတွေဟာ မဟုတ်မမှန်ကြောင်း အစိုးရ က သက်သေအထောက်အထားတွေလည်း ပြလိမ့်မယ်။ နောက်ဆုံးကျတော့

ခင်ဗျားပဲ ရုံးပါလိမ့်မယ်"

"ဒီအတွက် ခင်ဗျားတို့ ဘာမှ မစိုးရိမ်ပါနဲ့။ ကျုပ်ကို စိတ်ချပါ"

'ကော်မင်'က ပြုံး၍ပြောရင်း 'ဟီးလ်'ဆိုသူအား လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်လိုက် သည်။

